http://www.dhammadownload.com

ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာနှင့်အညီစီစဉ်ထားသော

ဓမ္မပဒ

(ဒေသနာတော်များ နှင့် ဝတ္ထုတော်များ)

မာဏဝ ပြုစုသည်

နှလုံးလှ စာတည်းအဖွဲ့မှ စီစဉ်တည်းဖြတ်သည်

ပဉ္စမအကြိမ်

နှလုံးလှ

ဒေသနာ

ပြုစုသည်

၃၅၀၀ ကျပ်

http://www.dhammadownload.com

ဓမ္မပဒ

ကိလေသာမီးသည် အမြဲတမ်း တောက်လောင်နေပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ နေဘိသနည်း။ အဝိဇ္ဇာ အမှောင်ကြီး ပိတ်ဆီး၍ ထားပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ပညာ တည်းဟူသော ဆီမီးကို မရှာမှီး ကြပါသနည်း။

အို - အတုလ

ဤလောက၌ အကဲ့ရဲ့ မခံရသူဟူ၍ မရှိချေ။ လုံးလုံး လျားလျား အကဲ့ရဲ့ ခံရသူသည်လည်းကောင်း၊ လုံးလုံး လျားလျား အချီးမွမ်း ခံရသူသည်လည်းကောင်း ရှေးက လည်း မရှိခဲ့၊ ယခုလည်း မရှိခဲ့၊ နောင်အခါလည်း ရှိ လာမည် မဟုတ်ချေ။

http://www.dhammadownload.com

ပညာပြည့်ဝ၊ နှလုံးလှသော်
ကိစ္စကြီးငယ်၊ ဆောက်သဖွယ်လျှင်
ကျဉ်းကျယ်တွင်းဖောက်၊ ဖြတ်တောက်လိုရာ
ပြီးနိုင်စွာ၏။ (မဃဒေဝ)

http://www.dhammadownload.com

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပဥ္စမအကြိမ်၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

မျက်နှာဖုံး

စံတိုး၊ ပန်းချီ လှထွန်းအောင် (A Group)

အတွင်းပုံများ

သာတင့်ထက်

စလေင်

ထွန်းဆိုင်

စာအုပ်ချုပ်

ကေရီ

တွန်ပျူတာ

စောဝင်း (လုပ်အား)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၂၀၅၈၆၀၉၀၉

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၀၀၂၆၂၀၅၁၀

ဦးရွှေထွန်းအောင် (၀၂၀၇) လုပ်အားပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၅၊ လမ်း ၁၀၀၊
ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့က မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းစာသားများ
ရိုက်နှိပ်၍ ဦးရွှေထွန်းအောင် (၀၁၅၂၂) နှလုံးလှစာပေ
အမှတ် ၅၊ လမ်း ၁၀၀၊ ရန်ကုန်က ထုတ်ဝေသည်။

ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် တတ်တလောတ် အညွှန်း (CIP)

၂၉၅.၃

မာဏဝ

ဓမ္မပဒ (ဒေသနာတော်များနှင့် ဝတ္ထုတော်များ) / မာဏဝ။
- ရန်ကုန်

နှလုံးလှစာပေ၊ ၅-ကြိမ်၊ ၂၀၁၀ ။

၅၈၈ - စာ ၊ ၁၅ × ၂၃.၇၅ စင်တီ ။

(၁) ဓမ္မပဒ (ဒေသနာတော်များနှင့် ဝတ္ထုတော်များ)

http://www.dhammadownload.com

ပါဠိတော် အဌကထာနှင့်အညီ စီစဉ်ထားသော

ဓမ္မပဒ

(ဒေသနာတော်များနှင့် ဝတ္ထုတော်များ)

မာဏာ ပြုစုသည်

နှလုံးလှစာဝေ ကျောင်းအဖွဲ့မှ စီစဉ်တည်းဖြတ်သည်

နှလုံးလှစာပေ
အမှတ် ၅၊ လမ်း ၁၀၀၊ လွတ်လပ်ရေးရပ်တွက်၊
မင်လာတောင်ညွှန်ကြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
[ဖုန်း-၀၁-၂၉၀၉၈၁၊ ၀၁-၇၃၀ ၄၂၀၀၁]

http://www.dhammadownload.com

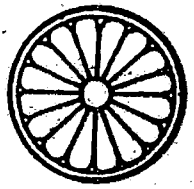

အကြောင်းရပ် မာတိကာ

(အကြောင်းရပ် မာတိကာ ဟူသည်မှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်ဒေဝဒတ်၊ ဝိသာခါ စသော ကျော်ကြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဆိုင်ရာ အစုကိုလည်းကောင်း၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ သဒ္ဓါ၊ ဒါန၊ သီလ စသော တရားအစုဆိုင်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် အသွင်တူရာ ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်း အသီးသီး အစုကိုလည်းကောင်း စာဖတ်သူတို့ လွယ်ကူစွာ ရွေးချယ်ဖတ်ရှုနိုင်ရန် တပေါင်းတစုတည်း မာတိကာ စဉ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ဓမ္မပဒအဓိပ္ပာယ် နိဒါန်းသွယ်

ဓမ္မပဒ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်များ	၁	ဘာသာပြန်ကျမ်းကြီးများ	၄
ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာ	၂	ဤကျမ်း၏ အစီအစဉ်	၆
အဋ္ဌကထာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး	၃	အရယူပါ	၇

အဋ္ဌသာဝတ္ထိတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး

အရှင်သာရိပုတ္တရာ	၃၅	အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တူပုဏ္ဏား	၂၅၅
အရှင်ရာဓ	၂၀၅	အင်္ဂဒတ္တပုဏ္ဏား	၃၃၅
အရှင်သာရိပုတ္တရာ (ရှိခိုးခြင်း)	၅၂၃	အရှင်စူဠသာရီ	၄၁၉
အရှင်သာရိပုတ္တရာ	၂၃၄	အရှင်သာရိပုတ္တရာ	
အရှင်သာရိပုတ္တရာ	၂၃၈	(အရိုက်ခံရခြင်း)	၅၂၂
တမ္ဗဒါဋ္ဌိက ခိုးသူသတ်	၂၄၅	အရှင်သာရိပုတ္တရာ	

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဦးရီးပုဏ္ဏား ၂၅၅
အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဓိတ်ဆွေပုဏ္ဏား ၂၅၆
(အဆဲခံရခြင်း) အရှင်သာရိပုတ္တရာ ၅၂၉
(သက်နှံးပို့ရန်မှာခြင်း) ၅၃၉

အရှင်မဟာကဿပ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး

အရှင်မဟာကဿပ ၁၀၁
အရှင်မဟာကဿပအား ဆွမ်းလှူခြင်း ၁၆၀
အရှင်မဟာကဿပ ၂၃၀
လာဇာနတ်သမီး ၂၃၄
သူငယ်ငါးရာ ၃၉၆

ပုဂ္ဂလဝိသေသ သာဝကကြီးများ

အရှင်စူဠပန္ထက ၉၄
အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ၂၃၂
အရှင်မဟာကစ္စည်း ၂၃၃
အရှင်ဗာဟိယဒါရုစီရိယ ၂၄၈
အရှင်မကုဏ္ဍလကေသီ ၂၅၁
သန္ထတိအမတ်ကြီး ၃၀၆
အရှင်သီဝလီ ၅၄၃
အရှင်မဓုဒိန္နာ ၅၆၄
အရှင်အဂ်ုလိမာလ ၅၆၆

ဘုရားမြေးတော် သာမဏေကျော်များ

ပဏ္ဍိတသာမဏေ ၂၁၄
ကောသမ္ဗီမြို့နေ အရှင်တိဿ၏ တပည့်သာမဏေ ၂၃၆
ရေဝတသာမဏေ ၂၃၉
သံကိစ္စသာမဏေ ၂၅၈
သုခသာမဏေ ၃၁၁
အရှင်သာနု ၄၇၈
သုမနသာမဏေ ၅၁၂
သာမဏေကလေးများ ၅၃၅

ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ကောင်းကျိုးဖြာ

မဌကုဏ္ဍလီ ၁၆
မဏ္ဍရိယကောသိယသူဌေး ၁၄၀
ဂရဟဒိန္နသူကြွယ် ၁၆၄
သုမနပန်းသည် ၁၈၅
ကျွန်မပုဏ္ဏာ ၄၀၉
ဇရပ်ဆောက်သူပုဏ္ဏား ၄၁၅
ကိုယ်တော်မြတ်၏ ရှေးကုသိုလ်ကံ ၄၄၉
ထင်းလှည်းသမား၏သား ၄၅၃

http://www.dhammadownload.com

တိဿသာမဏေ	၁၉၈	စိတ္တသူကြွယ်	၄၅၉
အရှင်မဟာကပ္ပိန	၂၀၉	စူဠသုဘဒ္ဒါ	၄၆၂
ကာဏာတို့ သားအမိ	၂၂၂	တိတ္တိတို့၏ သာဝကများ	၄၇၁
အာယုဝဗုနသတို့သား	၂၅၇	အရှင်ဥဂ္ဂသေန	၄၉၁
အရှင်မ ဥတ္တရာ	၃၂၀	ပဋ္ဌဂ္ဂဒါယကာ ပုဏ္ဏားကြီး	၅၀၄
ဧရကပတ္တ နဂါးမင်း	၃၇၀	အလွန်ကြည်ညိုသော ပုဏ္ဏား	၅၁၈
ရောဟိနီမင်းသမီး	၄၀၀	အကွောသက ဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏား	၅၂၈
ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်ပုဏ္ဏား	၄၀၈	အရှင်စန္ဒာဘ	၅၄၀
		ဒေဝဟိတပုဏ္ဏား	၅၆၇

တောင်းမှုစိုက်ပျိုး တောင်းကျိုးပဒေသာ

မွေ်ကဥပါသကာ	၅၀	အသဒိသ	
သိကြားမင်း	၁၀၃	အလှူတော်ကြီး	၃၅၄
ပတိပူဇိကာ	၁၃၈	နန္ဒိယသူကြွယ်	၃၉၇
စူဠကာဠဥပါသကာ	၃၄၁	အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်	၄၀၇

အမိတဘောဂ သူဌေးကြီးများ

မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး	၄၂၂	ဇောတိကသူဌေးကြီး	၅၅၂
ဇဋိလသူဌေးကြီး	၅၄၇		

ဘာဝနာရှိန်စော် အာနုဘော်

အရှင်နန္ဒ	၄၄	နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူခြင်း	၃၆၀
မိတ်ဆွေရဟန်းနှစ်ပါး	၆၄	အရှင်ပေါဋ္ဌိလ	၄၄၂
မိတ်ဆွေရဟန်းနှစ်ပါး	၁၀၂	ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သားရဟန်း	၄၄၅
ရဟန်းတစ်ပါး (တောမီး)	၁၀၅	ရဟန်းလူထွက်	၄၈၈
ရဟန်းငါးရာ (မြေကိုရှုသူများ)	၁၂၆	အရှင်မွောရာမ	၅၀၂
ရဟန်းတစ်ပါး (တံလျှပ်ကိုရှုသူ)	၁၂၇	ရဟန်းငါးရာ	
အရှင်သပ္ပဒါသ	၂၆၃	(မုလေးပန်းရှုသူများ)	၅၀၉

http://www.dhammadownload.com

အရှင်အတ္တဒတ္တ	၃၄၂	အရှင်တိဿ (တောင်ဝှမ်း၌နေသူ)	၅၃၂
ရဟန်းသုံးကျိပ်	၃၅၁		

ပညာလွှံလ အသုံးချတတ်သူများ

ကုမ္ဘာယောသကသူဌေး	၉၁	ရက်ကန်းသည်၏သမီး	၃၄၈
မဟာဓနကုန်သည်	၂၈၁	ပါဝေယျကဆင်ကြီး	၄၈၀

စိတ်ကိုနိုင်လျှင် နိုဗွာန်ဝင်

ရဟန်းတစ်ပါး (ငြီးငွေ့သူ)	၁၁၃	မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးများ	၃၅၉
သံဃရက္ခိတရဟန်းငယ်	၁၁၄	မမွေ့လျော်သောရဟန်း	၃၇၄
အရှင်စိတ္တဟတ္ထ	၁၁၆	သတ္တိသမီးတစ်ယောက်	၃၈၃
အရှင်ပိလောတိကတိဿ	၃၀၉	အရှင်နဂ်လကုလ	၅၁၀
အရှင်ကုမာရကဿပမယ်တော်	၃၃၅		

စစ်မြေပြင်၌ အောင်ပွဲဆင်သူများ

ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်	၂၄၃	ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေး	၃၈၀
ဧကသာဋကပုဏ္ဏား	၂၇၂	မာရ်နတ်မင်း	၃၈၂
		အရှင်သုနွရသမုဒ္ဒ	၅၄၄

တမ္ပဌာန်းရှုစရာ ဤခန္ဓာ

အရှင်မဟာကာဋ	၃၀	ရဟန်းငါးရာ (ဝိပဿနာပွားသူများ)	၃၄၅
အရှင်တိဿ (ကိုယ်ပုပ်သူ)	၁၂၀	မဟာဓနကုန်သည်	၄၄၆
သီရိမာပြည့်တန်ဆာမ	၃၁၇	အရှင်မခေမာ	၄၉၀
ဇနပဒကလျာဏီ (အရှင်မ ရူပနန္ဓာ)	၃၂၁		

http://www.dhammadownload.com

သောကပြိမ်းရာ ရောက်လာသူများ

အရှင်မ ပဋာစာရာ	၂၆၅	အဓိတ္တိဂန္ဓသတ္ထိသား	၃၉၃
အရှင်မ ကီသာဂေါတမီ	၂၆၈	ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်	၃၉၅
အဘယမင်းသား	၃၄၆	ရဟန်းတိုကြီးငါးပါး	၄၄၄
သူကြွယ်တစ်ဦး	၃၉၀	ဝဇီတိုင်းသားရဟန်း	၄၅၉
		စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတ	၄၉၄

ဇေတဝန်တော်ကျောင်းဒါယကာကြီး

သုမနဒေဝီ	၆၂	အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏သား	
အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး	၂၇၆	ကာလ	၃၅၃
		ခေမကသူဌေးသား	၄၆၃

ပုဗ္ဗာရုံ တော်ကျောင်းအမကြီး

ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး	၁၄၆	ရဟန်းငယ်တစ်ပါး	၃၄၃
ဥပုသ်သည်မိန်းမများ	၂၉၈	ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး	၃၉၁
ဝိသာခါ၏ အဖော်မိန်းမများ	၃၀၅		

ကောသလမင်းကြီးနှင့် ပတ်သက်သမျှ

ကောသလမင်းကြီး	၃၈၅	ကောသလမင်းကြီး	
မလ္လိကာမိဖုရားကြီး	၃၂၄	စစ်ခိုးခြင်း	၃၈၃

သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်တောင်းစေတနာ

အရှင်တိဿ (ရွာနိုင်ုံးနေ)	၁၀၆	စပါးကြီးမြေပြိတ္တာ	၂၉၉
ရဟန်းတစ်ပါး (မာတိကာရွာနေ)	၁၁၀	သုဂ္ဂါဒနမင်းကြီး	၃၄၄
ဆတ္တပါကီဒါယကာ	၁၄၅	အရှင်သမ္မဒ္ဓန	၃၄၃
အရှင်အာနန္ဒာ၏ ပဏ္ဍာ	၁၆၀	အရှင် အင်္ဂုလိမာလ	၃၄၈
အရှင်ဂေါဓိက		အနာဂါမ်ရဟန်းတစ်ပါး	၃၉၃

http://www.dhammadownload.com

ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ခြင်း	၁၆၃	ရဟန်းတစ်ပါး (သစ်ပင်ခုတ်သူ)	၄၀၁
ပါဝါမြို့နေ ရဟန်းသုံးကျိပ်	၁၈၀	ဥတ္တရာဒါယိကာမ	၄၀၂
သုပ္ပဗုဒ္ဓနုနာသည်	၁၈၁	ကေဒါန ရဟန္တာ	၄၃၀
စိတ္တသူကြွယ်	၁၉၅	ရဟန်းများစွာ (နယ်ခြားမြို့နေ)	၄၇၀
အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ	၂၂၁	ကိုယ်တော်မြတ်၏ ယဉ်ကျေးခြင်း	၄၇၃
ရဟန်းငါးရာ (ငြိမ်သက်သူများ)	၂၂၃	မာရ်နတ်မင်း (ဆင်)	၄၉၅
အရှင်ဓမ္မိက	၂၂၅	ရဟန်းကိုးရာ	
အရှင်ဗေလဋ္ဌသီသ	၂၃၁	(ခိုးသားဖြစ်ဖူးသူများ)	၅၀၆
အရှင်ခါဏုကောဏ္ဍည	၂၆၂	အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်	၅၃၀
အရှင်မ ဗဟုပုတ္တိကာ	၂၇၀	ရဟန်းတစ်ပါး (အရိုက်ခံရသူ)	၅၃၄
ဗိဋ္ဌာလပဒကသူဌေး	၂၇၉	ရဟန်းတစ်ပါး	
ကုက္ကုဋမိတ္တမုဆိုး	၂၈၂	(ပုံသကူကောက်မိသူ)	၅၃၈
အရှင်တိဿ		ကချေသည်၏ သားရဟန်း	၅၆၁
(ကျောက်သွေးသမား၏ ဆရာ)	၂၈၆	အရှင်ဝဂီသ	၅၆၂

လူမိုက်တို့၏ စရိုက်လတွဏာ

လူမိုက်တို့၏ နက္ခတ်ပွဲ	၁၀၀	ရဟန်းတစ်ပါး	
အရှင်မေဃိယ	၁၀၈	(ပရိက္ခရာ မသိမ်းဆည်းသူ)	၂၇၉
ပါဝေယျကတက္ကတွန်း	၁၄၃	ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (က)	၂၉၃
အရှင်မဟာကဿပ၏		ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ခ)	၂၉၄
အတူနေတပည့်	၁၇၅	သူငယ်များစွာ	၂၉၄
ခါးပိုက်နှိုက်နှစ်ယောက်	၁၇၉	ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်း	၃၀၄
အဿဇိနှင့် ပုနဗ္ဗသုက		အရှင်လာဠုဒါယီ	၃၂၇
ရဟန်းများ	၂၀၆	မဟာဓနသူဌေးသား	၃၂၈
အရှင်ဆန္ဒ	၂၀၈	အရှင်ဥပနန္ဒ	၃၃၃
တရားနာသူများ	၂၂၆	အရှင်တိဿ (ကမ္ပဌာန်းယူသူ)	၃၃၄
အကျိုးမဲ့ကို မေးသောပုဏ္ဍား	၂၅၄	အရှင်ကာလ	၃၄၀
		မိသားစုသုံးဦး	၃၈၉
လိစ္ဆဝီမင်းများ	၃၉၂	တိတ္တိများ	
အရှင်လာဠုဒါယီ		(ဆိတ်ဆိတ်နေသူများ)	၄၃၄
(မစင်တွင်းကျသူ)	၄၁၇	အရှင်တိဿ (ပေါင်းရိုးကျိုးသူ)	၄၃၈

http://www.dhammadownload.com

အမျိုးသားတစ်ယောက် ၄၁၈
အရှင်တိဿ (အငယ်) ၄၂၁
တရားဆုံးဖြတ်သော
အမတ်ကြီးများ ၄၂၉
ရဟန်းများစွာ (ငြူစူသူများ) ၄၃၂
အရှင်ဟတ္တက ၄၃၃
ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ
ရဟန်းများ ၄၆၇
ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်း ၄၆၈
ငြူစူသောမိန်းမ ၄၆၉
နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်း ၄၇၀
ပုဏ္ဏားအိုဏ်သားများ ၄၇၅
ဟသ်သတ်သောရဟန်း ၅၀၁
စဉ်းလဲသောပုဏ္ဏား ၅၂၅

ရန်တို ရန်ချင်း မတုံ့လျှင်းရာ

တိဿရဟန်းကြီး (ရန်ဖြစ်သူ) ၂၀
ကာဠိဘီလူးမ ၂၂
ကောသဒ္ဓိပြည်သား ရဟန်းများ ၂၅
ကြက်ဥစားသော မိန်းမ ၄၅၄

မကောင်းကံကြောင့် ဘေးဒဏ်ထိ

အရှင်စက္ခုပါလ ၉
ဝက်သတ်သမား စုန္ဒ ၄၈
သာမာဝတီမိဖုရား ၆၆
နန္ဒန္ဒားကျောင်းသား ၁၂၂
အရှင်သောရေယျ ၁၂၃
ဝိဋဌူဘ ၁၂၈
ယောက်ျားတစ်ယောက်
(ဒု သ နှ သော) ၁၇၀
အာနန္ဒာသူဌေး ၁၇၇
လယ်သမား ၁၈၃
အရှင်မဥပ္ပလဝဏ် ၁၈၇
အရှင်ဇမ္ဗုက ၁၈၉
မြေပြိတ္တာ ၁၉၂
သဋ္ဌိကူဋပြိတ္တာ ၁၉၄
ကောကခွေးမုဆိုး ၂၈၅
သတ္တဝါသုံးမျိုး ၂၈၈
သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း ၂၉၁
အရှင်ကောဏ္ဍဓာန ၂၉၅
အရှင်မောဂ္ဂလာန်(ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း) ၃၀၁
ဗောဓိမင်းသား ၃၃၁
မဟာကာလဥပါသကာ ၃၃၈
စိဉ္စမာဏဝိကာ ၃၅၂
နွားသတ်သမား၏သား ၄၁၃
အရှင်တိဿ (သန်းဖြစ်သူ) ၄၁၅
ဝက်ပြိတ္တာ ၄၃၉
သုန္ဒံရိပရိဗိုင်မ ၄၆၅
ဒုစရိုက်အကျိုး ခံစားရသူများ ၄၆၆
ကပိလရွှေငါးကြီး ၄၈၃
အပုတ္တကသူဌေး ၄၉၇
ကောကာလိကရဟန်း ၅၀၂

http://www.dhammadownload.com

ဒေဝဒတ်နှင့် ပတ်သတ်သမျှ

ဒေဝဒတ် (သင်္ကန်းရွေခြင်း) ၃၃
ဒေဝဒတ် (မြေမျိုခြင်း) ၅၂
ဇီဝကပုဏ္ဏာ ၂၂၈
ဒေဝဒတ်အသင်းအပင်းနှင့် ဆက်ဆံသော ရဟန်း ၅၀၃

သီမှတ်စရာ ပဒေသာ

ရဟန်းငါးရာ (မေတ္တာသုတ်ရွတ်သူများ) ၀၁၈
အရှင်အာနန္ဒာ (ဥပုသ်) ၃၇၃
အရှင်အာနန္ဒာ (အာဇာနည်) ၃၇၇
ရဟန်းများစွာ ၃၇၈
ကဿပဘုရား၏ ရွှေစေတီ ၃၇၈
ဝါယကာတစ်ယောက် ၃၈၄
အတုလဝါယကာ ၄၁၁
ဆပ္ပဂို့ရဟန်းများ (နုံဖိနပ်) ၄၁၂
ဝါယကာငါးယောက် (သီလတစ်ပါးစီ စောင့်သူများ) ၄၂၀
ဝါယကာငါးယောက် (တရားနာသူများ) ၄၂၁
အရှင်ဥဒ္ဒာနသညီ ၄၂၃
သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ် ၄၂၃
ဆပ္ပဂို့ရဟန်းများ (စကားများ) ၄၃၀
အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ ၄၃၁
ပဏ္ဍားတစ်ယောက် (ဆွမ်းခံစားသူ) ၄၃၃
တံငါသည် ၄၃၄
ရဟန်းများစွာ (သီလခွတင်စသည်) ၄၃၅
ရဟန်းငါးရာ (လမ်းစကားပြောသူများ) ၄၃၆
အနိန္ဒလကဿပ ၄၃၇
ဒုက္ခလက္ခဏာ ၄၃၈
အနတ္တလက္ခဏာ ၄၃၈
အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ ၄၅၆
ဆင်ဆရာဖြစ်ဖူးသော ရဟန်း ၄၅၄
မာရ်နတ်မင်း (မင်းပြုရန်) ၄၈၁
ဝက်မကလေး ၄၈၆
နှောင်အိမ် ၄၈၉
ဥပကာတက္ကတွန်း ၄၉၅
သိကြားမင်း၏အမေး ၄၉၆
အရှင်သန္ဓကာယ ၅၀၉
ရဟန်းများစွာ (တရားနှစ်ပါး) ၅၁၉
မာရ်နတ်မင်း (ပဏ္ဍာမေး) ၅၁၉
ပဏ္ဍားတစ်ယောက် ၅၂၀
အရှင်အာနန္ဒာ (ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ) ၅၂၀
ပဏ္ဍားရဟန်းတစ်ပါး ၅၂၁
မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ ၅၂၃
ဆံကျစ်ထုံးသော ပဏ္ဍား ၅၂၄
အရှင်မ ကီသာဂေါတမီ ၅၂၅
ပဏ္ဍားတစ်ယောက် ၅၂၆
ပဏ္ဍားနှစ်ယောက် ၅၂၇
ပဏ္ဍားတစ်ယောက်(သင်္ကန်းဆွဲသူ) ၅၃၁
အရှင်မ ခေမာ ၅၃၁
အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ ၅၃၃

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

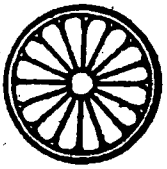

နိဒါန်း

ဓမ္မပဒ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်များ

'ဓမ္မပဒ' ဟူသည်မှာ 'ဓမ္မ' ပုဒ်နှင့် 'ပဒ' ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုတို့ ပေါင်းစပ်ခေါ်ဝေါ်ထားသော ပါဠိဘာသာ ဝေါဟာရ တစ်ခုဖြစ်၏။ ထိုဝေါဟာရကို အဖွင့်ကျမ်းအမျိုးမျိုးတို့က အနက်အဓိပ္ပာယ် အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုထားခဲ့ကြပေသည်။

အဂုံတွရ အဋ္ဌကထာ ဒုတိယစာအုပ် စာမျက်နှာ-၂၂၈ နှင့် နေတ္တိ အဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ-၃၂၅ တို့၌ 'တရားအစု' ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။ (ဓမ္မ-တရား၊ ပဒ-အစု)

နေတ္တိဝိဘာဝိနီဋီကာ စာမျက်နှာ ၃၂၅ ၌ 'ဗျာန်၊ ဝိပဿနာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် တရားအဖို့' ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။

သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ ပထမအုပ် စာမျက်နှာ ၃၄၇ ၌ 'နိဗ္ဗာန်၏ ခရီးလမ်းကြောင်း' ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။ (ဓမ္မ-နိဗ္ဗာန်၊ ပဒ-ခရီးလမ်းကြောင်း)

အဂုံတွရဋီကာ ဒုတိယစာအုပ် စာမျက်နှာ ၂၂၇ ၌ 'ဗျာန်စသည် အပြားရှိသော တရားကိုရကြောင်း၊ သိကြောင်းဖြစ်သော နည်းလမ်း' ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။ (ဓမ္မ-တရား၊ ပဒ-ရကြောင်း၊ သိကြောင်း)

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ ပဏာမနှင့်ဂန္ထာရမ္ဘကထာတို့၌ 'တရားဟူသောအစု၊ သဘာဝတ္ထအစု' ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာမှာပင် စာမျက်နှာ ၄၁၇ ၌ 'အကျိုးကိုပြုစေတတ်သော၊ ခန္ဓာ စသည်နှင့်စပ်သော၊ အနဘိလ္လာစသော တရားအစု လေးစုတို့တွင် တစ်ခုခု' ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏။

http://www.dhammadownload.com

ဓမ္မပဒဋ္ဌကာ စာမျက်နှာ ၇ ၌ 'ဥယျဓံတရား ငါးပါးတို့ကို သိရာသိကြောင်းဖြစ်သော ယင်းတရားတို့၏ အဖို့အစု ရှိသောကျမ်း' ဟုလည်းကောင်း၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ စသည်ဖြင့် ဂါထာသီကိုး၍ ဟောအပ်သော ပရိယတ္တိ ဓမ္မကို သိရာသိကြောင်းဖြစ်သော ယင်းပရိယတ္တိ ဓမ္မတို့၏ အဖို့အစုရှိသောကျမ်း' ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်ဆိုထား၏။

ဤသို့အားဖြင့် အသီးသီး ဖွင့်ဆိုထားကြသော အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ ဆရာကြီးများ၏ အာဘော်များကို ပေါင်းစပ်ခြုံငုံ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ 'နိဗ္ဗာန်၏လမ်းကြောင်း'၊ 'တရားကို သိရာသိကြောင်း'၊ 'တရားတော်အစု' ဟူ၍ အနက်အဓိပ္ပာယ် သုံးမျိုးပေါ်ထွက်လာ၏။ ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ် သုံးမျိုးလုံးပင် ကျမ်းစာပါ ဒေသနာတော်များနှင့် ဆီလျော်လှပေသည်။

ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာ

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် လေးဆယ့်ငါးဝါတိုင်တိုင် ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသမျှ တရားဒေသနာတော် အဝဝကို သင်္ဂီတိကာရက အရှင်မြတ်ကြီးတို့က ဒီဃနိကာယ်၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ သံယုတ္တနိကာယ်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဟူ၍ အန္တယ်ပမာဏချင်းတူရာ၊ သဘောလက္ခဏာချင်းတူရာတို့ကို ပေါင်းစည်း၍ နိကာယ်ကြီးငါးရပ် သတ်မှတ် ထားခဲ့ကြ၏။ ထိုနိကာယ်ကြီး ငါးရပ်တို့တွင် ဓမ္မပဒသည် ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ကျမ်း ဆယ့်ငါးကျမ်းတွင် အပါအဝင် ဖြစ်၏။ ဝိဒူကတ် ကျမ်းစာများ ရိုက်နှိပ်ရာတွင် ခုဒ္ဒကပါဋ္ဌ၊ ဓမ္မပဒ၊ ဥဒါန်း၊ ဣတိဝုတ္တက၊ သုတ္တနိပါတဟူသော သုတ္တန်ကျမ်း ငါးကျမ်းကို တပေါင်းတည်း ပုံနှိပ်ထားပေသည်။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်သည် သဘောတူရာတူရာ ပေါင်းစည်းထားသော ဝဂ် အားဖြင့် ၂၆ ဝဂ်ရှိ၏။ ဂါထာအရေအတွက်ကား ၄၂၃ ဂါထာဖြစ်၏။ ဂါထာတစ်ပုဒ်တည်းသည်ပင် နှစ်နေရာထပ်၍ ပါနေသဖြင့် ကျမ်းစာထဲတွင် ဂါထာအမှတ်စဉ် ၄၂၄ အထိ ပါဝင်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုပါဠိတော် ဂါထာများ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာများက အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆိုထား၏။ ထိုဒေသနာတော်များကို ဟောကြားရာဌာန၊ ဟောကြားခံရသော ပုဂ္ဂိုလ် စသည်ဖြင့် ဂါထာတစ်ပုဒ် တစ်ပုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍

http://www.dhammadownload.com

လည်း သိမှတ်ဖွယ်ရာ နောက်ကြောင်းခံ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို ဝေဝေဆာဆာကြီး ဖော်ပြထားသဖြင့် ကျယ်ဝန်းသော ကျမ်းကြီးတစ်စောင် ဖြစ်လာ၏။ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တုန်းက ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသမျှ ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများနှင့် ဆက်နွယ်နေသော ဇာတ်လမ်းများကိုပါ ဆက်စပ်၍ ဖော်ပြထားပေသည်။

ပထမ သင်္ဂီယနာတင်စဉ် အခါတုန်းက တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော အရှင် အာနန္ဒာသည် ပြဟ္မဇာလစသော သုတ္တန်ဒေသနာတော်များကို ဖြေကြား လျှောက်ထားရာ၌ ဟောကြားရာဌာန၊ ဟောကြားအပ်သော၊ သို့မဟုတ် ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြုအမူတို့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တင်ပြ၍ ဖြေကြား လျှောက်ထားခဲ့၏။ ထိုအစဉ်အလာကို အလေးအမူ ပြုသောအားဖြင့် ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာကြီးကလည်း ဒေသနာတော် တစ်ခုခုကို စတင်၍ ဖွင့်ပြတိုင်း ဟောကြားရာဌာန၊ ဟောကြားခံ၊ သို့မဟုတ် ရည်ညွှန်းခံပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြုအမူများကို ဖော်ပြ၍ ဖွင့်ဆိုထား၏။ ထိုသို့ ဖွင့်ဆိုရာမှတစ်ဆင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုအပြုအမူနှင့် ဆက်စပ်နေသော ဝတ္ထု ဇာတ်လမ်းများကို ဖော်ပြထား၏။ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတို့တွင် အချို့မှာ သာမန် ရည်ညွှန်းရုံမျှသာ ဖြစ်၍ အချို့မှာကား အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်အခန်းများစွာ အခက်အလက်တွေ ဝေဝေဆာဆာဖြင့် ရှည်လျားစွာ ရှိနေကြပေသည်။

ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုတော်များသည် ပဟာဇအားဖြင့် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကွာခြားမှု ရှိဘိသကဲ့သို့ပင် ရသခံစားမှုတို့မှာလည်း အမျိုးစုံအောင် ပါရှိကြ၏။ ကြည်ညိုစရာ၊ ဝမ်းသာစရာ၊ အတုယူစရာများ ပါရှိကြသကဲ့သို့ ဝမ်းနည်းစရာ၊ အော့နှလုံးနာစရာများလည်း ပါရှိကြပါ၏။ တည်ငြိမ်အေးချမ်း၍ သန္တရသကို ခံစားစေနိုင်သော ဝတ္ထုများလည်း မြောက်မြားစွာ ပါဝင်ကြ၏။ ရသခံစားမှု အမျိုးမျိုးဖြင့် အစပျိုးလာသော ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများမှာလည်း ဇာတ်သိမ်းသောအခါတွင် သန္တရသမှာ ပေါင်းဆုံလာကြရပေမည်။

အဋ္ဌကထာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုချက်များကို အဓိပ္ပါယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်ဂါထာတို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မှန်ကန်စွာသိနိုင်ခွင့် ရရှိကြ၏။ အချို့

http://www.dhammadownload.com

နေရာများ၌ တိုက်ရိုက်ဟောကြားခြင်း မပြုဘဲ သွယ်ဝိုက်၍ ဟောကြားထားသော အချက်များ ပါရှိလေရာ အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုချက်များကြောင့်သာ တစ်ဖက်စွန်းသို့ မရောက်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုဒေသနာတော်များ၏ နောက်ကြောင်းခံ ဝတ္ထု ဇာတ်လမ်းတို့မှာလည်း ခေတ်အဆက်ဆက်တို့မှ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် သူတော်ကောင်း များအတွက် အလွန်တရာ ကျေးလူးပြုကြ၏။ ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို ကြားနာရင်း ခေတ်အဆက်ဆက်မှ တရားနာ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့် ရင်းနှီးခွင့် ရလာကြ၏။ ဘုရားရှင် ရွှေမျက်နှာတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဖူးမြင်လိုက်ရဘိသကဲ့သို့ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ကြရ၏။ အရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်စက္ခုပါလ စသော အရှင်မြတ်ကြီးတို့နှင့် တရင်းတနှီး ဖြစ်ခွင့်ရလာကြ၏။ ဝိသာခါ၊ အနာထပိဏ် စသော အရိယာ သာဝကကြီးများနှင့် အကျွမ်းဝင်ခွင့် ရလာကြ၏။ ရှင်ဒေဝဒတ်၊ မာဂဏ္ဍိ၊ စိဉ္စမာဏ စသော ဒုစရိုက်ကောင်တို့၏ အပြုအမူကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်ရန် သတိသံဝေဂ ရရှိလာကြပေသည်။

ဘာသာပြန် ကျမ်းကြီးများ

ဤမျှလောက် ကျေးလူးများလှသော ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ ကျမ်းကြီးကို မြန်မာ ပညာရှင်ကြီးများ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဘာသာပြန်၍ ထားခဲ့ကြပါ၏။

၁။ ရန်ကုန်မြို့၊ အောင်မြေဘုံစံကျောင်း ဆရာတော် ပြန်ဆိုပြုစုသော ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုတော်ကြီးမှာ ၅ တွဲရှိ၏။ စာမျက်နှာ နှစ်ထောင်ခန့် ရှိ၏။ ဘာသာပြန် ဆိုသော်လည်း ပါဠိသွားအတိုင်း တိုက်ရိုက်ကြီး မလိုက်ပါဘဲ နဘောကာရန်များဖြင့် ခြယ်လှယ်၍ ဖတ်ဖျော် နာဖျော်ဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြုစုထား၏။

၂။ ညောင်လေးပင် တောရကျောင်းဆရာတော် ပြန်ဆိုပြုစုသော ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုတော် ကြီးမှာ ၄ တွဲ ရှိ၏။ စာမျက်နှာ ၁၇၅၀ ခန့် ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ ကျမ်းရင်း အတိုင်း တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်၍ ထား၏။

၃။ မန္တလေးမြို့၊ နယူးစီဒွီလိုင်း ဝိဇိတာရုံကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဝိစာရိန္ဒ ပြုစုပြန်ဆိုသော ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုတော်ကြီးမှာ ၄ တွဲရှိ၏။ စာမျက်နှာ

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ထောင်ခန့်ရှိ၏။ ဤကျမ်းကြီး၏ ထူးခြားချက်မှာ ဓမ္မပဒဂါထာများကို ဦးစွာ ဘာသာပြန်၍ ဖော်ပြပြီးလျှင် ထိုဇာတ်သနာတော်များကိုပင် ကဗျာ လင်္ကာဖြင့် ထပ်မံ ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်၏။

၄။ မလိုင်မြို့၊ မြို့သစ်ကျောင်း ဆရာတော် အရှင်တိလောကသာရ ပြန်ဆိုပြုစုသော ဓမ္မပဒဝတ္ထုတော်ကြီးကား တစ်တွဲတည်းဖြင့် အပြီးရိုက်နှိပ်၏။ အနုသန္ဓေစကားများ ဂါထာဖွင့်ဆိုချက်များကို ချန်လှပ်ကာ ဝတ္ထုကြောင်းနှင့် ဂါထာဘာသာပြန်များကို ပြန်ဆိုပြုစုထား၏။ ဤသို့ ပြန်ဆိုထားလျက်ပင် ဆိုက်ကြီးစာအုပ်ဖြင့် စာမျက်နှာ ၉၄၅ ခန့် ရှိနေ၏။

၅။ ဦးသော်ဇင် ပြန်ဆိုပြုစုသော ပုဒ္ဓဝါဒအနှစ်သာရ ဓမ္မပဒသည်လည်း တစ်အုပ်တည်း ဖြစ်၏။ ပါဠိတော်ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြ၏။ ထို့နောက်မှ ထိုဂါထာများနှင့် သက်ဆိုင်သော ဝတ္ထုကြောင်းများကို အကျဉ်းချုပ် မျှသာ ရေးသားထား၏။

၆။ ဦးမြင့်ဆွေ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ လန်ဒန်) ၏ ဓမ္မပဒသည်လည်း တစ်အုပ်တည်း ဖြစ်၏။ ရှေးကကျမ်းကြီးများလောက်လည်း မကျယ်ဝန်းစေဘဲ ဦးသော်ဇင်၏ မူလောက်လည်း မကျဉ်းလွန်းစေဘဲ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများမှာ လိုရင်း အချက်များ ပါရှိနိုင်သမျှ ပါစေရန် ဂရုတစိုက် ရေးသားထား၏။

၇။ ဆန်းညွှန့်ဦး ဦးလှခင်၏ ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုတော်များကား အတွဲ ၅ တွဲရှိ၏။ သဘောတူရာ ဝတ္ထုများကို စုပေါင်း၍ အုပ်တွဲကလေးများ ပြုလုပ် ထုတ်ဝေသေး၏။ စာအုပ်ငယ်ကလေးများလည်း ရှိသေး၏။ ဓမ္မပဒဟု အမည်မတပ်ဘဲ ပုံစံ အမျိုးမျိုးဖြင့် ရေးသားထားကြသော ရဟန်းပညာရှိ လူပညာရှိများ၏ ဓမ္မပဒ စာအုပ်များလည်း ရှိကြပေသေးသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤကျမ်း၏ အစီအစဉ်

အထက်ပါ ကျမ်းကြီးများအနက်မှ ဝိဇိတာရုံဆရာတော်နှင့် ဦးသော်ဇင်တို့၏ ကျမ်းများမှ ပါဠိတော်ဂါထာ ရှေ့တန်းတင်ပုံကို နမူနာယူ၍ ဤကျမ်းကို ပြုစုထားပါသည်။ ဂါထာဘာသာပြန်များကို အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုချက်များကို မှီငြမ်းပြုကာ မြန်မာစာပေအရလည်း ဖတ်ပျော် နာပျော်ရှိစေရန် ကြိုးစား၍ ပြန်ဆိုထားပါသည်။ ထို့နောက်မှ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို အနုသန္ဓေ ဆက်စပ်၍ ရေးသားထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းကို "ဓမ္မပဒ ဒေသနာတော်များနှင့် ဝတ္ထုတော်များ"ဟု အမည်တပ်လိုက်ရပါသည်။

အနုသန္ဓေ ဆက်စပ်ပြသော စကားရပ်တို့မှာ အဋ္ဌကထာလာ အနုသန္ဓေ စကားရပ်များနှင့် တူညီသည်က များပါသည်။ အချို့နေရာများတွင်မူ ဆက်လက်၍ ဖော်ပြသည့် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းကို ရည်စူးကာ စကားဦးသန်းထားရသဖြင့် အဋ္ဌကထာလာ စာသွားအတိုင်း မလိုက်နာဘဲ ရှိရပါသည်။ စာဖတ်ပရိသတ်၏ သီချင်ဖတ်ချင်စိတ်ကို နှိုးဆော်ပေးသော သဘောဖြစ်၍ ပညာရှင်ကြီးများ ခွင့်လွှတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

အနုသန္ဓေ ဆက်စပ်ပေးပြီးနောက် သက်ဆိုင်ရာ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို ဆက်လက်၍ ဖော်ပြပါသည်။ တစ်ပုဒ်နှင့်တစ်ပုဒ် ဇာတ်လမ်းချင်း ဆက်စပ်နေသော ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို အပြန်အလှန်ညွှန်း၍ ပြထားပါသည်။ အချို့ဝတ္ထုများမှ အခန်းများကို ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်ပေါ်လွင် ထင်ရှား၍ ဖတ်ရှုရလွယ်ကူစေရန် နေရာပြောင်းရွေ့၍ ရေးသားထားပါသည်။ အချို့နေရာများတွင် အဋ္ဌကထာပါ စကားရပ်များမှာ ကျဉ်းလွန်းနေသဖြင့် အခြားပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့မှ သက်ဆိုင်ရာ စကားများဖြင့် ပံ့ပိုး၍ ပေးထားပါသည်။

သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကျမ်းများမှ အဋ္ဌကထာအရှိအတိုင်း ဘာသာပြန်ဆိုထားသည့်အတွက် လေးစားဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ကြပါ၏။ ပရိယတ်စာပေလေ့လာပို့ချသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အားကိုးအားထားရာလည်း ဖြစ်ကြပါ၏။ သို့ရာတွင် သာမန်စာဖတ် ပရိသတ်များအတွက်ကား စာမျက်နှာ နှစ်ထောင်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေကြသော ကျမ်းကြီးများကို ဖတ်ရှုရန် ဝန်လေးကြပါလိမ့်မည်။ ထိုဝတ္ထုတော်ကြီးများကို အကျဉ်းချုံးကြို့ ဆိုတော့လည်း ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း၏

http://www.dhammadownload.com

အရသာ ပျက်သွားနိုင်ပါသည်။ အဆများစွာ ချဲ့ယူကြရသဖြင့် အဋ္ဌကထာမှာ ပါသော အခန်းများနှင့် အချက်အလက်များ ကြွင်းကျန်နေတတ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤအဋ္ဌကထာတွင် ဆောင်ယူ၍ ပြထားသော ငါးရှငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထုများမှအပ ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုသက်သက်ဟု ခေါ်နိုင်သော ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြုံငုံ၍ ပါဝင်စေနိုင်ရန် ဤကျမ်းတွင် ကြိုးကြိုးစားစား ရေးသားထားပါသည်။ စာသားကို ချဲ့နိုင်သမျှ ချဲ့ကာ အချက်အလက်များကိုကား စုံနိုင်သမျှ စုံစုံကြိုး ပါဝင်နိုင်အောင် အားထုတ်ထားပါသည်။ တစ်ဖက်မှလည်း မြန်မာစာပေ၏ အရသာကို ခံစားနိုင်စေရန် စာသွားစာလာ ခွင်းလင်း၍ မြန်မာသဒ္ဒါ စည်းကမ်းနှင့် ညီညွတ်စေရန် အထူးသတိချပ်လှုက် ရေးသားထားပါသည်။

ဓမ္မပဒ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို တစ်အုပ်တည်းဖြင့် အပြီးတင်ပြနိုင်ရန် အဋ္ဌကထာတွင် ဆောင်ယူ၍ ပြထားသော ငါးရှငါးဆယ် ဇာတ်တော်များကား ခြွင်းချန်ထားလိုက်ရပါသည်။ ဆက်လက်၍ လေ့လာလိုသော သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်များ အလွယ်တကူ ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်စေရန် နိပါတ်အမည်နှင့် ဇာတ်အမည်များကို ညွှန်ပြထားပါသည်။ သို့ရာတွင် ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကိုကား ဂရုတစိုက် ရေးသား ဖော်ပြထားပါသည်။

အရယူဝါ

ဤဓမ္မပဒ ပါဠိတော်၊ ပုပ္ပဝဂ်၊ ဂါထာအမှတ် ၅၁၊ ၅၂ တို့တွင် ဘုရားဟော ဒေသနာတော်များကို ပန်းနှင့်တင်စား၍ ဟောကြားထားပေသည်။ ဘုရားဟော ဒေသနာတော်များသည် နာယူသူတို့က နာယူ၍ ရှိသေစွာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း မပြုကြပါလျှင် အဆင်းသာလှ၍ အနံ့မမွှေးသော ပန်းနှင့်တူ၏၊ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာယူသူတို့က ရှိသေစွာ နာယူ၍ ရှိသေစွာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြပါလျှင် အဆင်းလည်း လှ၍ အနံ့လည်းမွှေးသော ပန်းနှင့်တူ၏၊ ဟူ၍လည်းကောင်း ဟောကြားထားပေသည်။

ယခု စာဖတ်ပရိသတ်တို့၏ ရှေ့မှောက်တွင်လည်း ဓမ္မပဒဒေသနာတော်များနှင့် ဝတ္ထုတော်များဟူသော ပန်းတစ်ပွင့် လန်းပွင့်၍နေချေ၏။ စာဖတ်သူ

http://www.dhammadownload.com

များက ဤစာကုပ်ကို ဂရုတစိုက် ဖတ်ရှုခြင်း မပြုကြပါလျှင် စာဖတ်သူများအဖို့ ဤပန်းသည် အဆင်းလှသော ပန်းတစ်ပွင့်မျှသာ ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားကို ပေးစွမ်းနိုင်ခြင်းတည်း ဟူသော ပန်းရနံ့ကား မွှေးပျံ့နိုင်မည် မဟုတ်တော့ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤစာကို ဂရုတစိုက် ဖတ်ရှုရှု့ လည်းကောင်း၊ စာပါလမ်းညွှန်ချက်များအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရှု့လည်းကောင်း၊ ဤပန်းတစ်ပွင့်၏ အဆင်းအရောင် ထွန်းပြောင်လှပနိုင်ပါစေ၊ လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားတည်းဟူသော ပန်းရနံ့ကို အားပါးတရ ရှုရှိုက်သုံးဆောင်နိုင်ပါစေဟု ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြပါကုန်၏။

နှလုံးလှစာတည်းအစ္စွဲ.

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁။ နာမ်တရားတို့သည် စိတ်လျှင်ရှေ့သွား ရှိကုန်၏။ စိတ်လျှင် အကြီးအမှူး ရှိကုန်၏။ စိတ်ဖြင့် ပြီးကုန်၏။ အကယ်၍ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့် ပြောဆို လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ကြံစည်လျှင်သော် လည်းကောင်း လှည်းဘီးသည် ဝန်ဆောင်နွားခြေနောက်သို့ အစဉ်လိုက်ပါဘို့ သကဲ့သို့ ထိုအမှုကြောင့် ထိုသူ၏ နောက်သို့ ဆင်းရဲခြင်းသည် အစဉ်လိုက်ပါ လာ၏။

အရှင်စက္ခုပါလ

သာဝတ္ထိပြို့တော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော် မူစဉ် အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ မျက်စိကွယ်ရသော စက္ခုပါလမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်မှာ နေထိုင်သော မဟာသုဝဏ္ဏသူဌေးကြီးတွင် အမွေခံ သားသမီးမရှိချေ။ ဇာစ်နွေးသ၌ သူဌေးကြီးသည် မြစ်ဆိပ်သို့ ရေချိုးသွားရာ ကြီးမား လှစွာသော တောစိုးသစ်ပင်ကြီးကို မြင်၍ ဤသစ်ပင်ကြီး၌ တန်ခိုးကြီးသော ရုက္ခစိုးနတ် ရှိလေရာ၏ဟု တွေးတောကာ ထိုသစ်ပင်ကြီးအောက်မှ ခဲ့နွယ်သစ်ပင် ကြီးများကို ရှင်းလင်း၏။ သန့်ရှင်းပြီးသော မြေအပြင်ကို အကာအရံပြု၏။ သဲဖြူ ခင်းကာ တံခွန်၊ ကုက္ကားများ စိုက်ထူ၏။ ဤသို့သော ပူဇော်သက္ကာရ အမှုများပြုပြီး နောက် "ဘို့. . . ရုက္ခစိုးနတ်မင်း၊ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်မှာ သားသမီး ရခဲ့ပါလျှင် အသင်နတ်မင်းကြီးအား ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော်ပါအံ့" ဟု ဆုတောင်းလေသည်။

ကံအားလျော်စွာပင် မကြာမီ သူဌေးကတော်ကြီးသည် သားတစ်ယောက် ကို ဖွားမြင်၏။ သုဝဏ္ဏသူဌေးကြီးသည် မိမိစောင့်ရှောက်ထားသော သစ်ပင်မှ

http://www.dhammadownload.com

ရွက္ခစိုးနတ်ကြီးက စောင့်ရှောက်သဖြင့် သားရပေသည်ဟု တွေးထင်ကာ သားကို ပါလသတို့သားဟု အမည်မှည့်၏။ နောက်တစ်ယောက် ဖွားမြင်လာသောသားကို လည်း ပါလဟုပင် အမည်ပေးပြန်၏။ အမည်တူ သားနှစ်ယောက်ကို ခွဲခြားနိုင်စေရန် သားအကြီးကို မဟာပါလဟု ခေါ်၍ အငယ်ကို စူဠပါလဟု ခေါ်ကြ၏။ သားနှစ်ယောက်တို့ အရွယ်ရောက်၍ အိမ်ထောင်ကျပြီးသော် မိခင် ဖခင်များ ကွယ်လွန်သွားကြလေတော့သည်။

တစ်နေ့သ၌ မဟာပါလသူဌေးသည် ပန်းနှံ့သာလက်ဆွဲလျက် ကျောင်းတော်သို့ တရားနာသွားကြသော ပရိသတ်များကို တွေ့မြင်ရာ သူပါ တရားနာချင်စိတ် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ သို့ဖြင့် ပရိသတ်များနှင့်အတူ ကျောင်းတော်သို့ လိုက်ပါကာ ပရိသတ်အစွန်မှာ ထိုင်လျက် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးဦးခိုက်နေ၏။ ဘုရားရှင်သည် မဟာပါလ၏ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် အခြေအနေကို သိတော်မူသဖြင့် မဟာပါလနှင့် သင့်တော်မည့် တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ မဟာပါလသည် လူဘောင်၌ ဦးဇွေ့ကာ ရဟန်းပြုရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်လေသည်။

တရားပွဲအဆုံး၌ မဟာပါလသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ကာ ရဟန်းပြုလိုကြောင်း တောင်းပန်၏။ ဘုရားရှင်က ခွင့်တောင်းထိုက်သော ဆွေမျိုးရှိပါက ထိုသူထံတွင် ခွင့်တောင်းပြီးမှ လာခဲ့ရန် မိန့်ကြားလိုက်၏။ မဟာပါလသည် ညီဖြစ်သူ စူဠပါလထံ ရဟန်းပြုခွင့်တောင်းကာ စူဠပါလ ငိုကြွေးနေစဉ်မှာပင် ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာ၍ ရဟန်းပြုလေတော့သည်။

အရှင်မဟာပါလသည် အပြစ်ကြီးအပြစ်ငယ်ကိုကပ်၍ ရွာကာ ဆုံးမတတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ထံတွင် ငါးဝါပတ်လုံး နေထိုင်ပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အသက်ကြီးမှ ရဟန်းပြုလာသဖြင့် စာပေကျမ်းဂန် သင်ကြားခြင်းတည်းဟူသော ဂန္ထဓုရကို ထမ်းဆောင်ရန် မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဝိပဿနာဘာဝနာ ပွားများခြင်းတည်းဟူသော ဝိပဿနာဓုရကိုသာ ထမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထား၏။ မဟာပါလမထေရ်အား ဘုရားရှင်က အရဟတ္တဖိုလ်အထိ ရနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးတော်မူလေသည်။

မဟာပါလမထေရ်သည် မိမိနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသော ရဟန်းခြောက်ဆယ်ကို ဦးဆောင်ကာ ယူဇနာ ၂၀၀-ကွာဝေးသော တောရွာဇနပုဒ်သို့ ကြွရောက်

http://www.dhammadownload.com

၏။ ထိုရွာကြီး၌ ဣန္ဒဇေဋိကာ ပြည့်စုံစွာ ဆွမ်းခံဝင်လာကြသော ရဟန်းများကို ရွာသားများက ကြည်ညိုကြသဖြင့် ကျောင်းဆောက်၍ ကိုးကွယ်ထားကြသည်။

မဟာပါလမထေရ်သည် ထိုရွာကြီး၌ ဝါဆိုပြီးနောက် လုံးဝအိပ်စက်ခြင်း မပြုဘဲ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်းဟူသော ဣရိယာပုထ်သုံးမျိုးဖြင့် သာ အပြင်းအထန် တရားအားထုတ်၏။ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်သို့ ရောက်သောအခါ မျက်စိရောဂါရလာ၏။ ရေတိုးပေါက်မှရေများ တသွင်သွင် ပန်းစီးသကဲ့သို့ မထေရ်၏မျက်စိမှ မျက်ရည်များသည် သုတ်၍ မရနိုင်အောင် ယိုစီးလာကြ၏။ မထေရ်သည် ညအချိန်ရှိသမျှ ဝေဒနာကို သည်းခံ၍ တရားအားထုတ်လျက်သာ နေ၏။ အရုဏ်တက်ခါမှ ကျောင်းခန်းတွင်းသို့ ကြွတော်မူ၏။ ဆွမ်းခံချိန်ရောက်၍ ရဟန်းများက လာ၍အကြောင်းကြားခါမှ အဖြစ်မှန်ကို သိကြရလေသည်။

ထိုရွာကြီးမှ ဆေးဆရာသည် စောစောကပင် ဆေးဝါးကုသရန် ပန်ကြား ထား၏။ ရဟန်းများက အကြောင်းကြားသောအခါ ထိုဆေးဆရာက ဆေးဆီကို ချက်၍ လှူလိုက်၏။ မဟာပါလမထေရ်သည် အိပ်စက်ခြင်းကို လုံးဝပယ်ထား သဖြင့် ထိုင်လျက်ကပင် ဆေးဆီကို နှာခေါင်းမှထည့်၏။ အိပ်၍ထည့်မှ ဆေးဆီ ဝင်၍ ရောဂါပျောက်မည်ဖြစ်ရာ ယခု ထိုင်လျက်သာထည့်သဖြင့် ဆေးစွမ်းမပြ နိုင်ပေ။ ဆေးဆရာသည် မျက်စိရောဂါ မသက်သာသေးသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ မထေရ်၏နေရာသို့ သွားကြည့်ရာ အဖြစ်မှန်ကို သိရှိသွားသဖြင့်-

"အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ မပြုပါငှာ။ ရဟန်းတရား ကျင့်သုံးခြင်းမည်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာမှုထာနေပါမှ စွမ်းနိုင်ပါသည်။ အိပ်စက်၍ ဆေးဆီထည့်တော် မူပါ" ဟု လျှောက်ထား၏။

ဆေးဆရာ၏ လျှောက်ထားချက်ကို မဟာပါလမထေရ်က လက်မခံပေ။ ဆေးဆရာကို နှင်ထုတ်လိုက်ပြီးနောက် မျက်စိများ အဆုံးတိုင် ကွယ်ချင်ကွယ်စေ တော့ဟူ၍ မိမိစိတ်ကိုတင်းကာ ဆက်၍သာ တရားအားထုတ်လေသည်။

ရောဂါ မသက်သာသေးဘဲ ဆွမ်းခံဝင်လာပြန်သော မထေရ်ကို မြင်လတ် သော် ဆေးဆရာသည် သည်းမခံနိုင်တော့သဖြင့်-

"အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် မျှမျှတတ မကျင့်ကြကုန်တကား။ ယနေ့မှစ၍ ဤမည်သော ဆေးသမားသည် ဝါအတွက် ဆေးဆီချက်ပေးသည်

http://www.dhammadownload.com

ဟူ၍ အရှင်ဘုရားတို့ မပြောကြပါနှင့်တော့။ တပည့်တော်ကလည်း အရှင်ဘုရား တို့အတွက် ဆေးဆီချက်ရသည်ဟူ၍ မပြောဆိုတော့ပါ" ဟု လျှောက်၏။

မဟာပါလမထေရ်သည် ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ "အမောင်၊ အဘယ်ကြောင့် သင် မေ့လျော့ရမည်နည်း" ဟု မိမိကိုယ်ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကာ ဆက်လက်၍ တရားအားထုတ်၏။ ထိုညသန်းခေါင်လွန်သောအခါ သူ၏ မျက်စိ နှစ်လုံးတို့သည်လည်း အဆုံးတိုင် ပေါက်ကွဲပျက်စီး၍ သွားကြကုန်၏။ လုံးဝမအိပ်ဘဲ နေသော ဒဏ်ချက်ကြောင့် အတွင်းလေများ ဖောက်ပြန်ကာ ထိုးဖောက်လာသော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ကိလေသာအပေါင်းတို့သည်လည်း အဆုံးတိုင် ပေါက်ကွဲပျက်စီး၍ သွားကြကုန်၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ စက္ခုပါလ ရဟန္တာအရှင်မြတ် ကြီးဟူ၍ တပည့်ပရိသတ်များက လေးစားစွာ ခေါ်ဝေါ်လာကြလေသည်။

စက္ခုပါလ မထေရ်မြတ်ကြီးအတွက် ရွာသားများက ယာဂုနှင့်ဆွမ်းများ ကို ကျောင်းသို့လာ၍ ပို့လှုကြ၏။ မထေရ်မြတ်ကြီးကလည်း တပည့်ပရိသတ် အပေါင်းအား အမြဲမပြတ် ဆုံးမပဲ့ပြင်လျက်ရှိ၏။ ထိုဝါကျွတ်သော သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တွင် ရဟန်းခြောက်ကျိပ်လုံး ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်လေးပါး ရရှိ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်ကာ စင်ကြယ်စွာသော ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာကို ပြုနိုင်ကြပေသည်။

နောက်ပါ ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံ အဖူးအမြော် သွားလို၍ စက္ခုပါလ မထေရ်ကြီးထံ ခွင့်ပန်ကြသောအခါ "ငါ့ရှင်တို့၊ သင်တို့ သွားနှင့်ကြကုန်လော့။ ငါသည် အားနည်းလှ၏။ ခရီးအကြားတွင်လည်း ဘီလူးတို့ သိမ်းပိုက်စိုးမိုးထားသော တောအုပ်တစ်ခု ရှိနေ၏။ ငါနှင့်အတူ သွားရလျှင် သင်တို့ ပင်ပန်းကြကုန်လတ္တံ့။ သင်တို့ သွားနှင့်ကြကုန်လော့။ စင်စစ်အားဖြင့် ငါ၏ညီ စူဠပါလသည် ငါ၏အဖြစ်ကို သိလျှင် ငါ့ထံသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လွှတ်လိုက် လိမ့်မည်။ ထိုသူနှင့်အတူ ငါ လိုက်လာခဲ့အံ့" ဟု မိန့်ကြား၏။

ရဟန္တာ ခြောက်ကျိပ်တို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကကြီးများကို ရှိခိုးဦးခိုက်ကာ နောက် တစ်နေ့တွင် စူဠပါလ သူငှေးအိမ်ရှိရာသို့ ဆွမ်းခံဝင်ခဲ့ကြကုန်၏။ အရှင်မြတ်တို့ထံမှ နောင်တော်မြတ်၏ အဖြစ်ဆိုးကို ကြားရလျှင် စူဠပါလသူငှေးသည် မြေ၌ လူးလှိမ့် ငိုကြွေးကာ တပည့်တော် မည်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းတို့က "ဒါယကာ၊ မထေရ်သည် ဤအရပ်မှ တစ်စုံတစ်ယောက် ရောက်လာမည်ဟု မျှော်လင့်နေ၏။ သင်တို့ထံမှ တစ်စုံတစ်ယောက် ရောက်သွား လျှင် ထိုသူနှင့်အတူ ကြွလာလိမ့်မည်" ဟု မိန့်ကြားရာ -

"ဤသို့ဆိုလျှင် တပည့်တော်၏တူဖြစ်သူ ပါလိတလုလင်ကို စေလွှတ် ပေးကြပါဘုရား"

"ဒါယကာ၊ လူအသွင်ဖြင့် လွှတ်ရန်မသင့်ပေ။ ပါလိတလုလင်ကို ရှင်သာမဏေပြုပြီးမှ လွှတ်သင့်၏"

"ဤသို့ဆိုလျှင် သာမဏေပြု၍ လွှတ်တော်မူကြပါဘုရား"

စူဠပါလသူဌေး၏ သဘောတူညီချက်အရ ပါလိတလုလင်ကို ရဟန်းများက ရှင်သာမဏေပြုပေးကာ ဆယ့်ငါးရက်တာမျှ သပိတ်ကိုင်ပုံ၊ သင်္ကန်းရုံးပုံများ သင်ကြားပေးပြီးမှ စက္ခုပါလမထေရ်ကြီးထံ စေလွှတ်ကြလေသည်။

ပါလိတသာမဏေသည် ဉီးဧီးတော် စက္ခုပါလမထေရ် ရှိရာသို့ ရောက်ရှိကာ ဆယ့်ငါးရက်တာမျှ ပြုစုလုပ်ကျွေးပြီး၍ ဇာတိရပ်ဌာန်သို့ ပြန်ကြွပါရန် လျှောက်ထား၏။ မထေရ်လည်း ပါလိတသာမဏေအား တောင်ဝှေးစွန်းကို အကိုင်ခိုင်းကာ ရှေ့ယခင်က မထေရ်နေခဲ့ဖူးသော ကဋ္ဌနဂရမည်သော ရွာသို့ရောက်ရှိ၏။ ထိုရွာမှ အထွက် တောထဲ၌ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ထင်းခွေရင်း သီချင်းဆိုနေလေရာ ထိုသီချင်းသံကို ပါလိတသာမဏေက သာယာခွဲမက်မိသဖြင့်-

"အရှင်ဘုရား၊ ခေတ္တစောင့်တော်မူပါ။ တပည့်တော်မှာ ကိစ္စတစ်ခု ရှိနေပါသည်" ဟု လျှောက်ထား၍ ထိုမိန်းမရှိရာသို့ သွား၏။

မထေရ်သည် စောစောက ကြားခဲ့ရသော သီချင်းသံနှင့် သာမဏေ၏ အပြုအမူတို့ကို ဆက်စပ်ကြည့်၍ အဖြစ်မှန်ကို ရိပ်မိသွား၏။ ထို့ကြောင့် မိန်းမထံမှ သာမဏေပြန်လာလျှင် "ဤကဲ့သို့ ယုတ်မာသူအား ငါ၏ တောင်ဝှေးစွန်းကို ကိုင်ခွင့်မပြု" ဟု မိန့်ထော်မူ၏။ သာမဏေသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လျက် သင်္ကန်းများကိုချွတ်ကာ လူဝတ်ဖြင့် ကူညီရန် လျှောက်ထားသော်လည်း မထေရ်က ခွင့်မပြုချေ။ သို့ဖြင့် ပါလိတလုလင်သည် ငိုယိုလျက် လွှတ်ရာ တောထဲသို့ ပြေးဝင်သွားရလေတော့သည်။

http://www.dhammadownload.com

စက္ခုပါလမထေရ်၏ သီလတန်ခိုးကြောင့် သိကြားမင်း၏ ပဏ္ဏုကမွှေးလာသည် ပူလောင်၍လာ၏။ ဤတွင် သိကြားမင်းသည် စက္ခုပါလမထေရ်၏ အဖြစ်ကို သိမြင်ကာ ခရီးသွားတစ်ယောက်၏ အသွင်ဖြင့် မထေရ်ကို ခရီးဖော်ပြု၍ ခေါ်လာခဲ့၏။ ရက်ပေါင်းများစွာ သွားရသော ခရီးရှည်ကြီးကို သိကြားမင်းက မြေကြွေရှဲ့၍ပေးသဖြင့် ထိုညနေမှာပင် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်သွား၏။ မကြုံစဘူး ထူးခြားလှသော ဤအခြေအနေကို မထေရ်ကြီးကလည်း သတိပြုမိကာ ဤသူမှာ သာမန်လူသားမဟုတ်၊ နတ်သားတစ်ပါးပါး ဖြစ်ရာ၏ဟု တွေးမိ၏။ သိကြားမင်းသည် စူဠပါလသူဌေးဆောက်ထားသော ကျောင်းသို့ မထေရ်ကို ပို့ဆောင်ကာ ထိုအသွင်ဖြင့်ပင် စူဠပါလသူဌေးထံသို့ သွား၍ မထေရ်ကြီး ရောက်နေကြောင်း ပြောလေ၏။

စူဠပါလသူဌေးသည် မထေရ်ထံသို့ လာ၍ ခြေရင်း၌ လူးလိမ့်ငိုကြွေးပြီးလျှင် ကျွန်မမှ မွေးဖွားထားသော သားနှစ်ယောက်ကို ကျွန်အဖြစ်မှ ထုတ်နုတ်ကာ ရှင်သာမဏေပြုရန် မထေရ်ကြီးထံ အပ်နှင်း၏။ မထေရ်ကြီးက ထိုသူငယ်နှစ်ယောက်ကို ရှင်သာမဏေပြုပေး၏။ သာမဏေငယ်နှစ်ပါးက မထေရ်ကြီးကို ရိုသေစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြကုန်၏။

တစ်နေ့သောအခါ အရပ်လေးမျက်နှာမှာ နေထိုင်ခဲ့ကြသော ရဟန်းများသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဘုရားဖူးရန် ရောက်လာကြ၏။ ထိုညဦးယံ၌ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းကာ သန်းခေါင်ယံ၌ မိုးစဲသွား၏။ မိုးစဲသွားပြီး မကြာမီမှာပင် တွင်းအောင်းပိုးပရန်များ ထွက်ပြူလာကြလေသည်။

စက္ခုပါလ မထေရ်သည် နံနက်တိုင်း စင်္ကြံကြွနေကျဖြစ်၍ ထိုနေ့နံနက်မှာလည်း ခါတိုင်းလိုပင် စင်္ကြံကြွ၏။ မထေရ်ကြီးနင်းမိသဖြင့် စင်္ကြံပေါ်မှ ပိုးပရန်များစွာ သေကျေပျက်စီးကြကုန်၏။ တပည့်သာမဏေငယ်များသည်လည်း ထိုအသေကောင်များကို တံမြက်မလှည်းမီသေးပေ။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရားဖူးလာကြသော ရဟန်းများက ပိုးပရန်အသေကောင်များကို တွေ့မြင်သွားကြ၏။ သာမဏေငယ်များထံမှတစ်ဆင့် စက္ခုပါလမထေရ်မြတ်ကြီး နင်းမိ၍ သေကျေပျက်စီးကြရပုံကိုလည်း ကြားသိသွားကြ၏။ ဤတွင် ထိုရဟန်းတို့က-

"ငါ့ရှင်တို့၊ ဤရဟန်း၏ အမှုကို ရှုကြပါကုန်လော့။ ဤရဟန်းသည် မျက်စိကောင်းစဉ် အိပ်ငိုက်မျဉ်း၍ နေပြီးလျှင် ယခု မျက်စိကွယ်ခါမှ စင်္ကြံလျှောက်သဖြင့် ဤမျှများပြားသော သတ္တဝါတို့ကို သတ်ခဲ့၏။ အကျိုးရှိရန် ပြုသော်လည်း အပြစ်ကိုသာ ပြုခဲ့သည်တကား" ဟု ကဲ့ရဲ့ကြလေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဝင်ရောက်ကာ ထို အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ထိုရဟန်း သတ်သည်ကို သင်တို့ မြင်ကြပါသလော" ဟု မေးတော်မူရာ ရဟန်းတို့က "တပည့်တော်တို့ မမြင်ကြပါဘုရား" ဟု လျှောက်ထားသဖြင့်-

"ရဟန်းတို့-ထိုအမှုကို သင်တို့မမြင်ကြသကဲ့သို့ ထိုပိုးပရန်တို့ကိုလည်း ထိုရဟန်း မမြင်ပေ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ သေစေလိုသော စေတနာမရှိချေ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

ထို့နောက် ရဟန်းများက "အရှင်ဘုရား၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရနိုင်သော အကြောင်းတရား ရှိနေပါလျက် ထိုမထေရ်သည် အဘယ်ကြောင့် မျက်စိကွယ်ရ ပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်ကြလေရာ ဘုရားရှင်က စကျွပါလမထေရ်၏ ရှေး အတိတ်ကံကို ထုတ်ဖော်ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့တော်၌ ကာသိမင်း မင်းပြုစဉ် ဆေးဆရာကြီး တစ်ဦးသည် ရွာနိုင်ုးများ၌ လှည့်လည်၍ ဆေးကုသ၏။ ရွာတစ်ရွာ အရောက်တွင် မျက်စိရောဂါရှိ၍ စမ်းတဝါးဝါး သွားလာနေသော မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ဆေးကုသခွင့်ရ၏။ ရောဂါရှင်မိန်းမက "ရောဂါပျောက်လျှင် သားသမီးများနှင့်တကွ အရှင့်ထံ ကျွန်ခံပါမည်" ဟု ကတိပြု၏။ ဆေးဆရာသည် အနာရောဂါရနေသော် မျက်စိကို ဆေးကုရာ ဆေးချက်တစ်ခုတည်းဖြင့်ပင် မျက်စိ များ အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

မျက်စိကောင်းလာသော မိန်းမသည် မိမိ၏ ကတိအတိုင်း ကျွန်ခံရမည် ကို စိုးလာသဖြင့် "ကျွန်မမျက်စိများ ရှေးကထက်ပို၍ နာလာပါသည်" ဟု လိမ်လည်၍ ပြောပြ၏။ ဆေးဆရာကလည်း သူလိမ်လည်၍ ပြောပြကြောင်း ရိပ်မိကာ အိမ်ပြန်၍ ဆေးတစ်မျိုးကို ဖော်စပ်ကာ ယူလာခဲ့ပြီးလျှင် ထိုမိန်းမအား မျက်စဉ်းခတ်ပေး၏။ ထိုမိန်းမသည် ထိုဆေးကို မျက်စဉ်းအမှတ်ဖြင့် ခတ်လိုက်ရာ မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံး ပေါက်ကွဲကုန်လေ၏။

ဘုရားရှင်သည် စကျွပါလ၏ ဤသို့သော အတိတ်ကံကို ထုတ်ဖော်တော် မူကာ "ရဟန်းတို့၊ ထိုအခါ စကျွပါလ ပြုလုပ်မိသော ထိုအကုသိုလ်ကံသည် သူနောက်သို့ အစဉ်လိုက်ပါ၍ နေပေသည်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကား နှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂။ နာမ်တရားတို့သည် စိတ်လျှင် ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ စိတ်လျှင် အကြီးအမှူးရှိကုန်၏။ စိတ်ဖြင့် ပြီးကုန်၏။ အကယ်၍ သန့်ရှင်းကြည်လင်သော စိတ်ဖြင့် ပြောဆိုသော်လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်သော်လည်းကောင်း၊ ကြံစည်သော်လည်းကောင်း အရိပ်သည် လူ၏နောက်သို့ အစဉ်လိုက်ပါဘိသကဲ့သို့ ထိုအမှုကြောင့် ထိုသူ၏နောက်သို့ ချမ်းသာသည် အစဉ်လိုက်ပါလာ၏။

မဌကုဏ္ဍလီ

ဤဒေသနာတော်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မဌကုဏ္ဍလီ နတ်သားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှာနေသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် တစ်ခုံတစ်ယောက်သောသူအား အနည်းငယ်မျှပင် မပေးကမ်းဘူးသဖြင့် အဒိန္နပုဗ္ဗက အမည်-တွင်လေ၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် ချစ်လှစွာသောသားအတွက် ရွှေနားတောင်းတစ်ရန် ပြုလုပ်လိုသော်လည်း ပန်းထိမ်သည်တို့အား လက်ခပေးနေရမည်စိုးသဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် ရွှေကိုချက်ကာ ပြေပြစ်သော နားတောင်းကို ပြုလုပ်၍ ဆင်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဏ္ဏား၏သားသည် မဌကုဏ္ဍလီဟု အမည်တွင်လေ၏။

မဌကုဏ္ဍလီ သတို့သားသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက် ရောက်ချိန်တွင် ဖျော့တော့သော ရောဂါဝေဒနာ ခွဲကပ်လာ၏။ မိခင်ပုဏ္ဏေးမက သားကို ဆေးကုသရန် ပြောကြားရာတွင် ပုဏ္ဏားက သင်သည် ငါ၏ဥစ္စာ ကုန်ခန်းမှုကို အဘယ်ကြောင့် မရှုမြင်သနည်းဟု ကြိမ်းမောင်း၏။ ထို့နောက် ဆေးဆရာများထဲ ချဉ်းကပ်ကာ သား၏ရောဂါ ကုသရန်အတွက် ဆေးနည်းတောင်းခံ၏။ ဆေးဆရာများက ပုဏ္ဏား၏ စိတ်သဘောကို ရိပ်မိကြသဖြင့် တော်ရာလျော်ရာ ဆေးနည်းများကို ပြော၍ လွှတ်လိုက်ကြ၏။ ပုဏ္ဏားသည် ဝိုက်ဆံမကုန်ဘဲ ရလာသော ဆေးနည်းများအတိုင်း ဆေးဝါးပစ္စည်း ရှာဖွေ၍ ကိုယ်တိုင်ကုသ၏။ ကုရင်း ကုရင်းနှင့်ပင် မဌကုဏ္ဍလီ၏ ရောဂါသည် ဆေးကုခြင်း မရနိုင်လောက်အောင် သည်းထန်လာ၏။ ဤတွင်မှ ဆေးဆရာကိုခေါ်၍ ပြသော်လည်း အကြောင်းမထူးနိုင်တော့ပြီ။ လူနာ အခြေအနေမလှတော့သဖြင့် ဆေးဆရာက သင့်သလိုပြော၍ စွန့်ခွာသွားလေတော့၏။

http://www.dhammadownload.com

ချစ်လှစွာသောသား သေတော့မည်ဟု သိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပုဏ္ဏားသည် သားကို အိမ်၏ပြင်ပဖြစ်သော အိမ်ဦးခန်းသို့ ထုတ်ထားလေ၏။ သားကို ကြည့်ရှုရန်လာကြသော ဗိတ်ဆွေများက မိမိတို့၏ အတွင်းပစ္စည်းများကို မြင်မသွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနေ့ နံနက်စောစောတွင် ဘုရားရှင်သည် မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ ကွတ်ထိုက်သူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလေရာ မဌကုက္ကုလိသတို့သားကို မြင်တော်မူလေ၏။ ထိုသတို့သားထံသို့ မိမိကြွသွားခြင်းဖြင့် အကျိုးရှိမည်လောဟု စဉ်းစားသော် အကျိုးများစွာ ဖြစ်ထွန်းမည်ကို မြင်တော်မူ၍ နံနက်လင်းသောအခါ နောက်ပါရဟန်းများနှင့်တကွ ဆွမ်းခံဝင်လျက် အဒိန္နပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏား၏အိမ်ရှေ့သို့ ကြွတော်မူလေ၏။

ထိုခဏ၌ မဌကုက္ကုလိသည် အိမ်အတွင်းဘက်သို့ ဖျက်နာမူလျက် အိပ်နေရာ ဘုရားရှင်က ရောင်ခြည်တော်တစ်ခုကို ပို့လွှတ်တော်မူရ၏။ မဌကုက္ကုလိသည် ရောင်ခြည်တော်မှတစ်ဆင့် ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ စောင်းလှဲညွှဲကြည့်ရှုရာ ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရ၍ "ယခု ငါကား လက်ကိုမျှ မချိုနိုင်တော့ပြီ" ဟု တွေးတောကာ စိတ်ဖြင့်သာ ကြည်ညိုရတော့၏။ ဘုရားရှင်သည် ဤမျှဖြင့် တော်လောက်ပြီဟု စဉ်းစားကာ ထိုနေရာမှ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ မဌကုက္ကုလိသည်လည်း ဘုရားရှင် ကွယ်ပျောက်သွားချိန်တွင် အသက်တုန်ဆုံးကာ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော နတ်တို့၏ ဗိမာန်၌ နတ်သားဖြစ်လေ၏။

ပုဏ္ဏားသည် သား၏အလောင်းကို သင်္ချိုင်းပြီးနောက် သုသာန်သို့ နေ့စဉ်သွား၍ တမ်းတငိုကြွေးနေ၏။ မဌကုက္ကုလိ နတ်သားသည် မိမိ၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဆင်ခြင်ရာမှတစ်ဆင့် ဗောဓိပုဏ္ဏားကြီး၏ အပြုအမူကို မြင်လေရာ ရွှေဘဝက ရွပ်သွင်အတိုင်း ဖန်ဆင်းလေ၍ ထိုသုသာန်တစ်နေရာသို့ သွား၍ ငိုကြွေးနေ၏။ ဤတွင် ပုဏ္ဏားသည် နတ်သားထံ ချဉ်းကပ်ကာ ငိုရခြင်းအကြောင်းကို မေးမြန်း၏။

ဤတွင် နတ်သားက "အို-ပုဏ္ဏား၊ ငါ့မှာ ရွှေရထားတစ်စီး ရှိပါ၏။ ထိုရထားအတွက် ဘီးနှစ်ခုကို မရသောကြောင့် ငါ့အသက်ကို စွန့်ရချေတော့မည်တကား" ဟု ဖြေလေရာ -

"အို. . . လုလင်၊ ရွှေလှည်းဘီး၊ ပတ္တမြားလှည်းဘီး၊ ကြေးလှည်းဘီး၊ သို့မဟုတ် ငွေလှည်းဘီး အစုံကို သင့်အားပေးအံ့။ သင်လိုရာကိုသာ ပြောကြားလော့"

http://www.dhammadownload.com

"ကျွန်ုပ်အား အဘယ်မျှလောက်ကြီးမားသော လှည်းဘီးကို လုပ်၍ ပေးမည်နည်း"

"သင် အလိုရှိသလောက် လုပ်ပေးပါမည်"

"ဤသို့ဆိုလျှင် လနှင့်နေတို့ကို ကျွန်ုပ်၏ ရထားဘီးအလို့ငှာ ယူပေးပါလော့"

"အို-လုလင်၊ သင် ဖိုက်လေစွတကား။ သင်သည် မတောင့်တသင့်သည်ကို တောင့်တဘိ၏။ သင်သည် သေလောက်အောင် တောင်းနေသော်လည်း လနှင့်နေတို့ကို ရမည်မဟုတ်ပေ"

"အို-ပုဏ္ဏား၊ လနှင့်နေတို့၏ ရုပ်အဆင်းသည် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်နေရ၏။ သေလေပြီးသော သင်၏သားကို မတွေ့မမြင်ရတော့ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဤသုသာန်သို့လာကာ ငိုကြွေးနေသော ဒုစ်ဉီးတွင် အဘယ်သူသည် ပို၍ ဖိုက်ပါသနည်း"

"အို-လုလင်၊ သင်သည် ဟုတ်မှန်စွာ ဆိုဘိ၏။ ငါသည်သာလျှင် ဖိုက်မဲ့မိ၏။ ယခုအခါ ငါ၏ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုများ ပပျောက်သွားပါပြီ၊ သင်၏ အမျိုးအမည်ကို သိပါရစေ"

"အို-ပုဏ္ဏား၊ ငါသည် သင်၏သား မဌကုဏ္ဍလီပင် ဖြစ်ပေ၏"

ဤသို့ အစချီကာ နတ်သားက မိမိ၏ ကုသိုလ်အကျိုးပေးပုံကို ပြောပြ၏။ ပုဏ္ဏားသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဒုစ်သက်ကြည်နူးခြင်းတို့ကို ခံစားလျက် ယနေ့ ပင်လျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်ပါတော့မည်ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ နတ်သားက "အို-ပုဏ္ဏား၊ သင့်အိမ်၌ ဥစ္စာများစွာ ရှိနေ၏။ မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ အလှူပေးပါလော့၊ တရားနာပါလော့၊ ပြဿနာမေးပါလော့" ဟု ဆိုကာ ထိုနေရာမှပင် ကွယ်ပျောက်လေသည်။

ပုဏ္ဏားသည် အိမ်သို့ပြန်၍ ပုဏ္ဏေးမနှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား မိမိအိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ မိစ္ဆာအယူ ရှိသော သူတို့က မြတ်စွာဘုရားကိုပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလျှင် ပရိသတ်နှစ်မျိုးတို့ စုဝေးရောက်လာကြမြဲ ဖြစ်၏။

မိစ္ဆာအယူ ရှိသူတို့က "ယနေ့ ရဟန်းဂေါတမကို ပြဿနာမေး၍ ညှဉ်းဆဲသည်ကို ကြည့်ကြရကုန်အံ့" ဟု စည်းဝေးလာကြ၏။ သမ္မာအယူ ရှိသူတို့ကမူ "ယနေ့ ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းကို ဖူးမြင်ကြရကုန်အံ့" ဟု စည်းဝေး

http://www.dhammadownload.com

လာကြကုန်၏။ ထိုသို့ ပရိသတ်နှစ်မျိုးတို့ စည်းဝေးလာကြချိန်တွင် ပုဏ္ဏားသည် ဆွမ်းစားပြီးခါစဖြစ်သော ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ကာ "အရှင်ဂေါတမ၊ အသင်တို့အား အလှူလည်းမပေး၊ ပူဇော်ခြင်းလည်းမပြု၊ တရားလည်းမနာ၊ ဥပုသ်လည်း မစောင့်၊ စိတ်ထဲက ကြည်ညိုရုံသက်သက်မျှဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်နိုင်ပါသလော" ဟု မြဿနာကို မေးလျှောက်၏။

"ပုဏ္ဏား၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါဘုရားကို မေးနေသနည်း။ သင့်အား မဌကုဏ္ဍလီသည် ငါဘုရား၌ ကြည်ညိုု၍ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် လာ၍ ပြောကြားခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလော" ဟု ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဂေါတမ ဘယ်တုန်းက ဤသို့ ပြောကြားခဲ့ပါသနည်း"

ဤမေးခွန်းကိုလည်း ဘုရားရှင်က မိမိဉာဏ်တော်ဖြင့် သိထားသည့် အတိုင်း ဇာတ်ကြောင်းပြန်၍ ဖြေကြားတော်မူကာ-

"ငါဘုရား၌ ကြည်ညိုစိတ်ပွား၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသူတို့သည် မရေမတွက်နိုင် ရှိခဲ့ပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့နောက် ဤစကားကို ယုံမှားသင်္ကာ ရှိနေကြသော လူများအတွက် သက်သေထင်ရှားစွာ ပြခြင်းငှာ မဌကုဏ္ဍလီနတ်သားသည် ဒီမာန်နှင့်တကွလာစေသတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုတော်မူ၏။ မဌကုဏ္ဍလီ နတ်သားသည် ဒီမာန်နှင့်တကွ ဆင်းသက်လာကာ "အရှင်ဘုရားတို့၌ ကြည်ညိုစိတ်ပွားမိသော ကုသိုလ်ကြောင့် ဤစည်းစိမ်ကို ရပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤတွင်မှ လူအပေါင်းသည် ဘုရားရှင်၏ဝုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးကျူးကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည် ထိုမဌကုဏ္ဍလီ၏ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးပုံနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ မဌကုဏ္ဍလီနတ်သားနှင့် အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားတို့သည် သစ္စာလေးပါးကို သိကြလေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဗေဿန္တရာတော်

၃။ ဤသူသည် ငါ့ကို ဆဲရေးဖူးပြီ၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲဖူးပြီ၊ ငါ့ကို အောင်နိုင်ဖူးပြီ၊ ငါဥစ္စာကို ဆောင်ယူဖူးပြီဟု သူအပေါ်၌ အကြင်သူတို့သည် ရန်ပြိုးဖွဲ့ကုန်၏။ ထိုရန်ပြိုးဖွဲ့သော သူတို့အား ရန်သည် မငြိမ်းအံ့နိုင်။

၄။ ဤသူသည် ငါ့ကို ဆဲရေးဖူးပြီ၊ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲဖူးပြီ၊ ငါ့ကို အောင်နိုင်ဖူးပြီ၊ ငါဥစ္စာကို ဆောင်ယူဖူးပြီဟု အကြင်သူတို့သည် ရန်ပြိုးဖွဲ့ခြင်း မရှိ (ခန္တီးမသွင်း)။ ထိုရန်ပြိုးမဖွဲ့သော သူတို့အား ရန်သည် ငြိမ်းအံ့၏။

တိဿရဟန်းကြီး (ရန်ဖြစ်သူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်းများနှင့် ရန်ဖြစ်နေတတ်သော တိဿရဟန်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဗေဿန္တရာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တိဿရဟန်းကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ ထွေးလေး၏ သားဖြစ်သည်။ အသက်ကြီးခါမှ ရဟန်းပြုလာပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းသော ဆွမ်းဘောဇဉ်များကို စားသောက်ရသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် ဝဖြိုး၏။ အဖန်ဖန်နယ်၍ ချုပ်ဆိုးထားသော သင်္ကန်းများကို ဝတ်ရုံ၏။ ကျောင်းအလယ် ညှေ့ခန်းမ၌ အနေများ၏။ တစ်ရပ်တစ်ကျေးမှ အာဂန္တု ရဟန်းများသည် တိဿရဟန်းကြီးကို မြင်လျှင် "မထေရ်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ထင်မှတ်ကာ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုရန်၊ ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုရန် ပန်ကြားကြ၏။ တိဿရဟန်းကြီးသည် မိမိ မထေရ်ကြီး မဟုတ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်၍ မပြောကြားဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေလေ၏။ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးက ထုတ်ဖော်၍ မေးသောအခါမှ "ငါ့ရှင်၊ ငါသည် ဝါ မရသေးချေ၊ အသက်ကြီးမှ ရဟန်းပြုလာသူတည်း" ဟု ဖွင့်ပြောလေသည်။

ဤတွင် အာဂန္တုရဟန်းများက "ငါ့ရှင် ရဟန်းကြီး၊ သင်သည် ဆုံးမရခက်ချေ၏။ မိမိ၏ ပမာဏကိုမျှ မသိချေ။ ဤမျှလောက်သော မထေရ်ကြီးများကို မြင်ပါလျက် အရှိအသေ ပြုဖော်မရ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုရန် ပန်ကြားသည်ရှိသော် ဆိတ်ဆိတ်သာ နေခဲ့၏။ သင့်အား သင့်-မသင့် စဉ်းစားခြင်းမျှ မရှိချေတကား" ဟု ဆိုကာ လက်ဖျစ်တီးကာ နှင်ထုတ်ကြလေသည်။

တိဿရဟန်းကြီးသည် ငါသည်ကား မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုလာသူတည်း ဟူသော မာန်တက်ကြွကာ "ငါ့ကို အဘယ်သူဟူ သင်တို့ ထင်ကြကုန်သနည်း၊ သင်တို့အား အမြစ်မှဖြတ်၍ ဖျက်ဆီးအံ့" ဟု ကြိမ်းမောင်းကာ ဘုရားရှင်ထံ

http://www.dhammadownload.com

တော်သို့ ဝင်၏။ အာဂန္တုရဟန်းတို့သည်လည်း "ဤရဟန်းကြီးသည် တစ်စုံတစ်ရာသော စကားကို လုပ်ကြံဖန်တီး၍ လျှောက်ထားရာ၏" ဟု စဉ်းစားမိကာ တိသ္သရဟန်းကြီးနှင့်အတူ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြောင်းမှန်ကို သိပြီးဖြစ်သော်လည်း စကားစ ထွက်ပေါ်လာစေရန် "တိသ၊ အဘယ့်ကြောင့် မျက်ရည်စီးယို ငိုကြွေးလျက် ဝင်ရောက်လာပါသနည်း" ဟု မေးတော်မူရာ -

"အရှင်ဘုရား၊ ဤရဟန်းတို့သည် တပည့်တော်ကို ဆဲရေးကြပါသည် ဘုရား"

"သင်သည် အဘယ်နေရာမှာ နေပါသနည်း"

"ကျောင်းအလယ် ဧည့်ခန်းမကြီး၌ နေပါသည်ဘုရား"

"ဤရဟန်းတို့ လာသည်ကို သင်မြင်သလော"

"မြင်ပါသည်ဘုရား"

"သင်သည် နေရာမှထ၍ ကြိုဆိုပါ၏လော"

"မကြိုဆိုခဲ့ပါဘုရား"

"ပရိက္ခရာများယူရန် ပန်ကြားခဲ့ပါ၏လော"

"မပန်ကြားခဲ့ပါဘုရား"

"ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုရန်၊ သောက်ရေ ဆက်ကပ်ရန် ပန်ကြားခဲ့ပါ၏လော"

"မပန်ကြားခဲ့ပါဘုရား"

"နေရာခင်းပေး၍ ရှိခိုးပါ၏လော၊ ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုခဲ့ပါ၏လော"

"ရှိမခိုးခဲ့ပါ၊ ခြေဆုပ်လက်နယ် မပြုစုခဲ့ပါဘုရား"

"တိသ၊ သီတင်းငယ်သော ရဟန်းသည် သီတင်းကြီးသော ရဟန်းအား ဤနှုန်းဝတ်အားလုံးကို ပြုစုသင့်၏။ ဤသို့မပြုသော ရဟန်းသည် ကျောင်းအလယ်၌ နေရန် မသင့်ချေ။ ဤသို့ ခိုက်ရန်ဖြစ်ရသည်မှာ သင့်အပြစ်သာတည်း၊ ထိုရဟန်းတို့ကို ကန်တော့လော့"

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တပည့်တော်ကို ဆဲရေးကုန်၏။ တပည့်တော် မကန်တော့နိုင်ပါ ဘုရား"

"တိသ၊ ဤသို့ မပြုလင့်၊ သင်၏ အပြစ်သာတည်း၊ ထိုရဟန်းတို့ကို ကန်တော့လော့"

"မကန်တော့နိုင်ပါဘုရား"

http://www.dhammadownload.com

ဤတွင် ဘုရားရှင်က "တိသရဟန်းကြီးသည် ရှေးအခါက ဒေဝိလ ရသေ့ကြီး ဖြစ်စဉ်တုန်းကလည်း ဤသို့ပင် ဆုံးမရခက်၏။ နာရဒရသေ့ကို မကောင်းကြံခဲ့၍ မိမိသာလျှင် အရှက်တကွဲ ပြုးခဲ့ရ၏" ဟု ထုတ်ဖော် ဟောကြား တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ ဆိုဆုံးမရခက်သော တိသရဟန်းကြီးသည် ဆိုဆုံးမ၍ လွယ်ကူသော ရဟန်းတစ်ပါး ဖြစ်လာလေသည်။

ဒေသနာတော်

၅။ ဤလောက၌ ရန်တို့မမူခြင်းဖြင့် ရန်တို့သည် အဘယ်အခါမျှ မငြိမ်းအေးနိုင်ကုန်၊ ရန်တို့မမူခြင်းဖြင့်သာလျှင် ရန်အေးနိုင်ကုန်၏။ ဤသဘောကား ရှေးရှိုးစဉ်လာ ဓမ္မတာပင်တည်း။

ကာဠီဘီလူးမ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘဝများစွာ အပြန်အလှန် ရန်ငြိုးထားခဲ့ကြသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သူကြွယ်မိသားစု တစ်စုတွင် ဖခင်သူကြွယ် သေဆုံးသွားသဖြင့် သား ဖြစ်သူက လယ်လုပ်ငန်း၊ အိမ်လုပ်ငန်းများ အားလုံးကို တစ်ယောက်တည်း လုပ်ကိုင်နေရ၏။ တစ်ဖက်မှလည်း မိခင်ကိုကြီးကို ပြုစုလုပ်ကျွေးရသေး၏။ ဤသို့ တစ်ယောက်တည်းဖြင့် အလုပ်အားလုံး လုပ်နေရသော သားကို မကြည့်ရက်သဖြင့် မိခင်ဖြစ်သူက သားကိုယ်တိုင် နှစ်သက်မြတ်နိုးသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအမျိုးသမီးမှာ အမြဲဖြစ်နေ၍ မိခင်ကြီးက အမျိုးအနွယ် မပြတ်စေရန် အခြားအမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို ရှာဖွေမည်ပြု၏။ အမြဲမသည် "အခြားအမျိုးသမီးကို ရှာခြင်းရှာလျှင် ငါကိုယ်တိုင် ရှာဖွေပေးခြင်းက ကောင်း၏" ဟု တွေးတောကာ သူနှစ်သက်ရာ အမျိုးသမီးငယ်ကို တောင်းယူ၍ သူကိုယ်တိုင် မိမိလင်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေးလေသည်။

ဤသို့ ထိမ်းမြားပေးပြီးခါမှ မိန်းမမျိုး၏ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်လာ၏။ "အကယ်၍ ဤမိန်းမသည် သားသမီးတစ်ယောက်ယောက်ကို ရလျှင် သူသာလျှင် ဥစ္စာရှင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ကို ကလေးမရအောင် ပြုထားသင့်၏"

http://www.dhammadownload.com

ဟု ကြံစည်မိ၏။ ထို့ကြောင့် မယားငယ်က မိမိမှာ ကိုယ်ဝန်ထည်ကြောင်း ပြောပြ လာသောအခါ အစားအသောက်ထဲမှာ ကိုယ်ဝန်ပျက်ဆေးထည့်၍ ကျွေးမွေး၏။ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဤသို့ပြု၍ ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျ၏။ တတိယအကြိမ် ကိုယ်ဝန်တည် လာသောအခါတွင်ကား အိမ်နီးချင်း မိန်းမတို့က အဖြစ်ကို ပြောပြသဖြင့် မိန်းမမြို့ အား မပြောကြားတော့ပေ။

တစ်စတစ်စနှင့် ပြည့်ဖောင်းလာသော မယားငယ်၏ ဝမ်းကို မိန်းမမြို့ မြင်လေသော် "အဘယ့်ကြောင့် ငါ့ကို မပြောသနည်း" ဟု မေး၏။ မယားငယ်က "သင်သည် ငါ့ကိုလှည့်စားပြီး ခေါ်ယူ၍ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ကိုယ်ဝန်ကို ပျက်စေ ခဲ့၏၊ အဘယ့်ကြောင့် သင့်အား ပြောပြတော့မည်နည်း" ဟု ဆိုလေ၏။ ဤတွင် မိန်းမမြို့သည် မယားငယ် မေ့လျော့နေချိန်ကို ချောင်းမြောင်းကာ အခွင့်ရသည် နှင့် ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျသော ဆေးကို ထည့်ခတ်၏။ ကိုယ်ဝန်မှာ ရင့်နေပြီဖြစ်၍ ပျက်မကျတော့ဘဲ ကန့်လန့်ကျနေ၏။ မယားငယ်မှာ ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို ခံစားရပြီး သေခါနီးအခြေအနေသို့ အရောက်တွင် "ငါကား ကောန် ပျက်စီးရချေ တော့မည်။ သင်သည် ငါ့ကိုခေါ်ယူခဲ့၍ သင်သည်ပင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖျက်ဆီးခဲ့ ၏။ ငါသည် ဤဘဝမှ သေဆုံးပြီးနောက် သင့်သားငယ်တို့ကို စားနိုင် ရပါလို့၏" ဟု ဆုတောင်း၍ သေ၏။

သေပြီးနောက် ထိုအိမ်မှာပင် ကြောင်မဖြစ်လေ၏။ မိန်းမမြို့သည် ငါး သူကြွယ်၏ ထောင်းထု ရိုက်ပုတ်သောဒဏ်ဖြင့် သေဆုံးကာ ထိုအိမ်မှာ ကြက်မ ဖြစ်လေ၏။

ကြက်မသည် ဥများဥသောအခါ ကြောင်မသည် ဥများကို လာ၍ စား၏။ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် လာ၍စား၏။ ဤတွင် ကြက်မသည်လည်း "ဤဘဝမှ သေဆုံးပြီးသော် ထိုကြောင်မကို သားသမီးများနှင့်တကွ စားရပါလို့၏" ဟု ဆုတောင်းကာ နောက်ဘဝတွင် တောဋ္ဌ သစ်မဖြစ်၏။ ကြောင်မသည်လည်း သမင်မဖြစ်လေ၏။ သမင်မ သားဖွားသောအခါတွင် သစ်မက သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လာ၍စား၏။ သမင်မလည်း သေခါနီး၌ "ငါသည် ဤဘဝမှ သေဆုံးသော် ဤ သစ်မကို သားသမီးများနှင့် အတူတကွ စားရပါလို့၏" ဟု ဆုတောင်းကာ နောက်ဘဝတွင် ဘီလူးမဖြစ်၏။ သစ်မသည်လည်း ထိုဘဝမှ စုတေသော် သာဝတ္ထိ မြို့တော်၌ အမျိုးသမီး ဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအမျိုးသမီးသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ မြို့တံခါးအနီးရှိ ရွာတစ်ရွာမှ အမျိုးသားနှင့် အိမ်ထောင်ကျကာ လင့်အိမ်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့ရ၏။ ဘီလူးမသည် အမျိုးသမီး၏ သူငယ်ချင်းမယောင်ဆောင်ကာ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၏။ မွေးကင်းစကလေးကို ကြည့်ဟန်ပြုကာ ယူ၍ ရက်စက်စွာ ကိုက်သတ်စား၏။ နောက်တစ်ယောက် မွေးဖွားရာတွင်လည်း ဤသို့ပင် လာ၍စား၏။ တတိယ အကြိမ် ကိုယ်ဝန်ရှိ၍ ရင့်လာသောအခါတွင်ကား အမျိုးသမီးသည် လင်ကိုခွင့်ပန်ကာ မိဘအိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွား၏။ မိဘအိမ်မှာပင် သားငယ်ကို ဘေးကင်းစွာ မွေးဖွား၏။

ထိုအချိန်၌ ဘီလူးမသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအတွက် ရေပို့ရန် အလှည့်ကျနေ၏။ အလှည့်မှ လွတ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အမျိုးသမီး၏ အိမ်သို့ အဆောတလျင် လာခဲ့ရာ ထိုအိမ်မှာ မတွေ့ရသဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့တော်အတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် အမျိုးသမီးသည်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အနီးရှိ ရေကန်ပေါင်ပေါ်တွင် သားငယ်ကို နို့တိုက်လျက်ရှိ၏။ လင်မှာလည်း ရေကန်ထဲမှာ ရေချိုးလျက်ရှိ၏။ အမျိုးသမီးသည် ဘီလူးမပြေးလာသည်ကို အဝေးကပင် လှမ်း၍မြင်သဖြင့် လင်ကို ဖော်ပြောကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်အလယ်၌ တရားဟောတော်မူလျက် ရှိသည်။ အမျိုးသမီးသည် သားငယ်ကို ဘုရားရှင်၏ ခြေဖမိုးပေါ်တွင်သိပ်ကာ "အရှင် ဘုရား၊ တပည့်တော်၏သားအား အသက်ကယ်ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လိုက်လာသော ဘီလူးမသည် ပရိသတ်ရှိရာသို့ ရောက်မလာ နိုင်ပေ။ သုမနမည်သော တံခါးစောင့်နတ်က တားသဖြင့် အပြင်မှာပင် နေရ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဘီလူးမအား သွား၍ ခေါ်ချေပါဟု အရှင်အာနန္ဒာအား စေလွှတ် တော်မူ၏။ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ဘီလူးမ ရောက်သောအခါ "အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ပြုဘိသနည်း၊ ငါဘုရား၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ခွင့်မရလျှင် သင်တို့သည် မဆုံးနိုင်သော ရန်ဘက်များ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော် အဆုံး၌ ဘီလူးမသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်၏ အဓိန့်တော်ဖြင့် အမျိုးသမီးသည် ဘီလူးမကို အိမ်သို့ ခေါ်ထားကာ ယာဂုနှင့် ထမင်းများကို ဦးဦးဖျားဖျား ပေးကျွေး၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ဘီလူးမမှာ အနှောင့်အယှက်များ တွေ့ရသဖြင့် အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မနေနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ရွာအပြင်ဘက် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ပို့ဆောင်ထားရတော်မူ၏။ ယာဂုနှင့်ထမင်းများကို ထိုနေရာသို့ ပို့ဆောင်၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးရတော်မူ၏။

ဘီလူးမကလည်း အမျိုးသမီးကို ကျေးဇူးဆပ်လိုသဖြင့် ဤနှစ် မိုးကောင်းရလတ္တံ့၊ ကုန်းကျရာ၌ ကောက်ပဲသီးနှံများ စိုက်ပျိုးလော့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဤနှစ် မိုးနည်းအံ့၊ ချိုင့်ကျရာ၌ ကောက်ပဲသီးနှံများ စိုက်ပျိုးလော့ဟူ၍လည်းကောင်း မိတ်ဆွေမအား ပြောပြ၏။ အမျိုးသမီးကလည်း ဘီလူးမပြောသည့်အတိုင်း စိုက်ပျိုးသဖြင့် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကောက်ပဲသီးနှံများ မပျက်စီးချေ။ အခြားသူများ၏ ကောက်ပင်များမှာကား ရေကြီးသည့်အခါ နစ်မြုပ်ကုန်ကြရ၏။ သို့ဖြစ်၍ အခြားသူများက ဤအကြောင်းကို မေးကြသောအခါ အမျိုးသမီးက ဘီလူးမကဲ့ စောင့်ရှောက်၍ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

ထိုအခါ တောင်သူလယ်သမား အများစုကလည်း ဘီလူးမအား ယာဂုနှင့် ထမင်းများကို ဦးဦးဖျားဖျား ပေးကမ်းပူဇော်သမှု ပြုကြကုန်၏။ ဘီလူးမလည်း ပူဇော်ပသသူအားလုံး၏ လယ်ယာလုပ်ငန်းအတွက် ကူညီမစ၏။ ဤသို့ဖြင့် ကာဠီဘီလူးမအား ပူဇော်ပသမှုသည် ယခုကာလတိုင်အောင် အထင်အရှား ရှိနေပေသည်။

ဒေသနာတော်

၆။ ဤလောက၌ လူဖိုက်တို့သည် ငါတို့ သေလိမ့်မည်ဟု မသိကြကုန်။ ထိုမသိမှုကြောင့် ခိုက်ရန် ငြင်းခုံမှုတို့သည် မပြေငြိမ်းနိုင်ကြကုန်။ ဤလောက၌ ပညာရှိသူတို့သည်ကား ငါတို့ သေကြလိမ့်မည်ဟု သိကြကုန်၏။ ထိုသိမှုကြောင့် ခိုက်ရန် ငြင်းခုံမှုတို့သည် ပြေငြိမ်းကုန်၏။

ကောသမ္ဗီပြည်သား ရဟန်းများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောသမ္ဗီဖြို့တော်မှာ နေကြသော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ကောသမ္ဗီမြို့တော် ယောသိတာရုံကျောင်းတော်၌ ရဟန်းပရိသတ် ငါးရာစီကို ဦးဆောင်ကြသော ဝိနည်းဓိုရ်ရဟန်းနှင့် ဓမ္မကထိကရဟန်းတို့ ရှိကြ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဓမ္မကထိက ရဟန်းသည် ကုဋိဇိမ် သန့်သက်ရေဇိမ်ထဲ၌ ရေကြွင်းရေကျန် အနည်းငယ်ကို ထားခဲ့မိ၏။ ထိုရေကြွင်းရေကျန်ကို ဝိနည်းဓိုရ်တွေ့ပြင် သဖြင့် "ငါ့ရှင်၊ ရေကြွင်းရေကျန်ကို ထားလျှင် အာပတ်သင့်သည်ကို မသိသလော" ဟု မေး၏။ ဓမ္မကထိက ရဟန်းကလည်း ရိုးသားစွာပင် "အမှတ်တမဲ့ ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အာပတ်သင့်လျှင် ကုစားပါမည်" ဟု ပြန်ပြော၏။ ဝိနည်းဓိုရ်ရဟန်းက "သတိမေ့လျော့၍ ထားခဲ့မိလျှင် အာပတ်မသင့်" ဟု ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ ဓမ္မကထိက ရဟန်းကလည်း ဤအမှုအတွက် အာပတ်မသင့်ဟု စိတ်နှလုံး တုံးတုံး ချထားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဝိနည်းဓိုရ်ရဟန်းသည် အမှုကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကာ ဤဓမ္မကထိကရဟန်းသည် မိမိအာပတ်သင့်ပါလျက်ပင် အာပတ်သင့်မှန်း မသိဟု မိမိ၏ တပည့်များအား ပြောကြား၏။ တပည့်များက ဓမ္မကထိကရဟန်း၏ တပည့်များကို တစ်ဆင့်ပြောကြားကြ၏။ ထိုစကားသည် ဓမ္မကထိကရဟန်းထံ ရောက်လာပေရာ "ဤဝိနည်းဓိုရ် ရဟန်းသည် စောစောက အာပတ်မသင့်ဟု ဆိုပြီးလျှင် ယခု အာပတ် သင့်သည်ဟု ဆိုပြန်၏။ ဤရဟန်းသည် မုသားဆိုလေစွတကား" ဟု ပြောဆို၏။

ဦးစီးခေါင်းဆောင် ရဟန်းနှစ်ပါး၏ စကားနှစ်မျိုးကြောင့် နှစ်ဖက်သော ရဟန်းတို့သည် ငြင်းခုံ၍၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်၍ မဆုံးဖြတ်ကြတော့ပေ။ မကြာမီ ဝိနည်း ဓိုရ်သည် မိမိဘက်မှ ထောက်ခံမည့် သံဃာအရေအတွက်ကို လုံလောက်စွာ ရရှိကာ ဓမ္မကထိက ရဟန်းအား အာပတ်ကို မချခြင်း၊ ဝန်မခံခြင်းကြောင့် သံဃာဘောင်မှ နှင်ထုတ်သော ဥက္ခေပနိယကံကို ပြု၏။ ဓမ္မကထိကရဟန်းက ဤကံကို ကံဟု သဘောမထားကာ သံဃာဘောင်မှ ခွာရှောင်၍ မနေဘဲ နောက်လိုက်နောက်ပါ ရဟန်းများကို လက်ခံမြဲ လက်ခံထား၏။ နောက်ပါ ရဟန်းများကလည်း ဆရာနည်းတူ သဘောထားကာ ဆရာကို ခြံရံမြဲ ခြံရံနေကြကုန်၏။ ဤတွင် သူတို့နှင့် ဆက်စပ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး စိတ်သဘောထား ကွဲပြားကာ တွေ့ရာမြင်ရာ နေရာတိုင်းတွင် ရန်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ကြရလေတော့၏။

http://www.dhammadownload.com

သဘောထား ကွဲပြားနေကြသော ရဟန်းများအား ညီညွတ်ကြရန် ဘုရားရှင်က ရဟန်းတစ်ပါးကိုစေလွှတ်၍ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စေလွှတ်ပါသော်လည်း ရဟန်းများက မလိုက်နာကြချေ။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့ထံသို့ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူကာ ဥက္ခေပနိယကံပြု၍ နှင်ထုတ်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနည်းအရ နှင်ထုတ်ခံထားရပါလျက် လိုက်နာခြင်း မပြုသော ရဟန်းများကိုလည်းကောင်း အပြစ်ပြု၍ ဆုံးမတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ကြွ၍ ဆုံးမသည်ကိုပင် ထိုရဟန်းများက လက်မခံနိုင်ကြချေ။ တွေ့ရာမြင်ရာ ဌာနများတွင် ငြင်းခုံလျက်၊ ရန်ဖြစ်လျက်သာ ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းတို့အား ဆွမ်းစားဇရပ်၌ သီးခြား နေရာသတ်မှတ်၍ ထိုင်ကြရန် ပညတ်တော်မူရ၏။ သို့ရာတွင် ငြင်းခုံပွဲ၊ ရန်ပွဲများ ပြီးဆုံး၍မသွားပေ။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းအမျိုးမျိုးကို ထုတ်ဆောင်၍ ညီညွတ်ညွတ် နေကြရန် ဟောကြားလေသည်။

ရဟန်းတို့က မိမိ၏စကားကို မလိုက်နာဘဲသာ နေကြသဖြင့် ဘုရားရှင်သည် ကောသမ္ဗီဖြို့၊ ယောသိတာရုံကျောင်းတော်မှ တစ်ပါးတည်းထွက်တော်မူပြီးလျှင် ပါလိလေယျကရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုရွာ၌ သီတင်းသုံးသော ဘဂုမထေရ်အား တစ်ပါးတည်းနေထိုင်၍ ကျင့်ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်းကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် သားငှက်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးထားသော အရှေ့ဝါးတောသို့ ကြွတော်မူ၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအမှူးရှိသော သီတင်းသုံးဖော်သုံးပါးတို့ သင့်တင့်ညီညွတ်စွာ နေထိုင်ကြရာသို့ ရောက်ရှိ၍ အပူဇော်ခံတော်မူ၏။ ထို့နောက် ပါလိလေယျကရွာ အနီးရှိ ပါလိလေယျကတောသို့ ဝင်ရောက်တော်မူ၏။ ပါလိလေယျကဆင်မင်း၏ အလုပ်အကျွေးကို ခံတော်မူလျက် ထိုတောမှာပင် ဝါကပ်တော်မူလေသည်။

ပါလိလေယျက ဆင်မင်းသည် ဘုရားရှင် နေထိုင်တော်မူရန် အင်ကြင်းပင်ရင်းဌာန သစ်ခက်များကို တံမြက်စည်းသဖွယ် နှာမောင်းဖြင့် စုစည်းကာ တံမြက်လှည်းပေး၏။ အမှိုက်ရှင်း၏။ သောက်ရေသုံးရေခပ်ပေး၏။ ရေနွေးဆက်ကပ်နိုင်ရန်ကား ထင်းခြောင်းတို့ကို ပွတ်တိုက်၍ မီးမွှေးရ၏။ မီးဖိုကြီးစွာ ဖြစ်လာသော အခါ ကျောက်ခဲကြီးများကို ထည့်၍ မီးဖုတ်၏။ ကျောက်ခဲများ ပူခိုန်တန်လျှင် တုတ်ချောင်းဖြင့် ကော်ကာ လှိမ့်ကာ ရေကန်ထဲသို့ လှိမ့်ချ၏။ နှာမောင်းဖြင့်စမ်း၍ ရေနွေးလာသောအခါ ဘုရားရှင် ရေချိုးတော်မူရန် သွား၍အသံပေး၏။ အရုဏ်တက်၍ မျက်နှာသစ်ရေကပ်ရာ၌လည်း ဤသို့ပင်လျှင် လိုသမျှဆောင်ရွက်ပြုစု၏။ ထို့နောက် တောထဲမှ သစ်သီးအမျိုးမျိုးတို့ကို ဆောင်ယူ၍ ဆက်ကပ်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ပါလိလေယျက ရွာသို့ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူရာတွင်လည်း ပါလိလေယျကဆင်မင်းသည် သပိတ်ပရိက္ခရာများကို ဦးကင်းပေါ် တင်လျက် လိုက်ပါလာ၏။ ရွာနားနီးခါမှ ဘုရားရှင်ထံ သပိတ်ပရိက္ခရာများ ဆက်ကပ်ကာ ထိုနေရာမှာပင် စောင့်ကြိုလျက်နေ၏။ ဘုရားရှင် ပြန်ကြွတော်မူလာသောအခါ သပိတ် ပရိက္ခရာတို့ကို ဦးကင်းပေါ် တင်ကာ ဆောင်ယူလာပြန်၏။ အင်ကြင်းပင်ရင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါတွင်လည်း အနီးအပါးမှ ယပ်လေခတ်လျက်သာနေ၏။ ညအခါ၌လည်း တုတ်ကြီးတစ်ချောင်းကို နှာမောင်းဖြင့် ချီယူလျက် တစ်ညလုံး စောင့်ရှောက်၍ နေလေသည်။

ဤသို့ ပါလိလေယျကတောအုပ်၌ ဘုရားရှင်တစ်ပါးတည်း နေထိုင်တော်မူသောသတင်း ဇမ္ဗူဖိုပ်တစ်ခွင်လုံး ပျံ့နှံ့သွား၏။ သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အနာထပိဏ်၊ ဝိသာခါ စသောဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က ဘုရားရှင်ကို ပင့်ခဲ့ပါရန် အရှင်အာနန္ဒာထံသို့ လျှောက်ထားလွှာများ ပို့ကြ၏။ ထိုထိုအရပ်၌ သီတင်းသုံးခဲ့ကြသော ရဟန်းငါးရာတို့ကလည်း ဘုရားရှင်ထံ ပို့ပေးပါရန် အရှင်အာနန္ဒာထံ ပန်ကြားလာကြ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ထိုရဟန်းတို့ကိုခေါ်ယူကာ ပါလိလေယျက တောအုပ်ဆီသို့ လာခဲ့၏။ တောအုပ်အဝတွင် ရဟန်းများထားခဲ့၍ အရှင်အာနန္ဒာတစ်ပါးတည်း ဝင်လာခဲ့ရာ ပါလိလေယျက ဆင်ကြီးနှင့် ပက်ပင်း တိုးမိနေ၏။ ဘုရားရှင်အား ရန်မူမည်သူထင်၍ တုတ်ချောင်းကို နှာမောင်းဖြင့်ကိုင်မြှောက်ကာ အရှင်အာနန္ဒာထံသို့ ပြေးလာ၏။ ဘုရားရှင်က အချိန်မီ တားမြစ်လိုက်သဖြင့် ပါလိလေယျက ဆင်မင်းသည် ထိုနေရာမှာပင် တုတ်ချောင်းကို ပစ်ချလိုက်လေသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ဝင်၍ ရှိခိုးပူဇော်၏။ ဘုရားရှင်က ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် တောအုပ်ဝတွင် စောင့်နေကြသော ရဟန်းငါးရာတို့လည်း ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ဝင်ရောက်ခွင့်ရကြ၏။ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ဦးခိုက်ရှိခိုးပြီးနောက် "အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားရှင်တို့သည် အလွန်တရာသိမ်မွေ့တော်မူကုန်၏။ ဤတောထဲ၌ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစုသူ မရှိဟု ထင်မိပါကုန်၏" ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က မိမိအား ပါလိလေယျက ဆင်မင်းက လိုအပ်သမျှ အစစ ပြုစုလုပ်ကျွေးလျက်ရှိကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် သုံးဂါထာတို့ဖြင့် တရားဟောကြားတော်မူ၏။ ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်း ငါးရာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေသည်။

(ထိုရဟန်းတို့အား ဟောကြားသော ဒေသနာတော်ကို နာဂဝဂ်၊ ရဟန်းငါးရာဝတ္ထုမှာ ရှုပါး)

http://www.dhammadownload.com

အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ထိုတောအုပ်မှ ဘုရားရှင် ထွက်ကြွတော်မူမည်ပြုသောအခါ ပါလီလေယျက ဆင်မင်းသည် တစ်ရက်တာမျှ တားဆီး၍ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံယာတော်များအား တောသစ်သီးကြီးငယ်များ ဖြင့် ဆွမ်းကပ်၏။ တောအုပ်မှ ဘုရား ထွက်ကြွတော်မူပြန်သောအခါတွင်လည်း မခွဲနိုင် မခွာရက်ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့၏။ ရွာနားသို့ ရောက်သည်တွင်ကား ဘုရားရှင် က တားမြစ်တော်မူသဖြင့် ထိုနေရာမှာပင် မျက်ရည်စီးယို ငိုကြွေးလျက် ရပ်နေ ရစ်ခဲ့၏။ သူမြင်ကွင်းမှ ဘုရားရှင် ထွက်ခွာသွားတော်မူလျှင်ကား နှလုံးကြေကွဲ၍ သေဆုံးရရှာတော့သည်။

ဘုရားစကား နားမထောင်ခဲ့ကြသော ကောသမ္ဗီရဟန်းများသည်လည်း ယခုအခါ မာန်ချနေကြရပြီဖြစ်၏။ သူတို့၏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှုကြောင့် ဘုရား ရှင်ကို မဖူးကြရတော့ချေဟုဆိုကာ ဒါယကာ ဒါယိကာမများက ဂရုမစိုက်၊ ပစ်ထား ကြ၏။ ဘုရားရှင်ထံ ဝန်ချတောင်းပန်မှ ရှေးကကဲ့သို့ ပြန်ဂရုစိုက်ကြမည်ဟု ဆို ကြ၏။ ဝါတွင်းကာလဖြစ်နေ၍လည်း ရဟန်းများမှာ မည်သို့မျှမတတ်နိုင်ဘဲ တစ်ဝါ တွင်းလုံး ငြီးငွေ့စွာ နေလာကြ၏။ ဘုရားရှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွလာ ချိန်တွင်ကား ထိုရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်လိုက်လာကြကာ ဝန်ချ တောင်းပန်ကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် မိမိ၏ မိဘတို့ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ သော ငြဟ္မဒတ်မင်းသည် မိမိလက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းလာပါလျက် လက်တုံ့ပြန်၍ သတ်ဖြတ်ခြင်း မပြုခဲ့သော ဒီဃာဝုမင်းသား၏ ဇာတ်ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်တော် မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ဒီဃာဝုမင်းသား၏ စိတ်ထားကြီးမြတ်ပုံကို ဟောကြားထားသော အမှတ် စဉ်-၃၇၁၊ ဒီဃိတိကောသလဇာတ်ကို ပဋ္ဌကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၇။ တင့်တယ်၏ဟု အဖန်ဖန် ရှုနေသော၊ ဣန္ဒြေတို့၌ မစောင့်စည်းသော၊ ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို မသိသော၊ ပျင်းရိသော၊ ဝီရိယ လျော့သောသူကို ကိလေသမာရ်သည် ဧကန်မုချ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့တည်း။

၈။ တင့်တယ်၏ဟု အဖန်ဖန် ရှုမနေသော၊ ဣန္ဒြေတို့၌ စောင့်စည်းသော၊ ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသော၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသောသူကို ကိလေသမာရ်သည် ဧကန်မုချ မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲနိုင်ပေ။ ကျောက်တောင်ကို လေသည် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်နိုင်သကဲ့သို့တည်း။

အရှင်မဟာကာလ

သေတဗျမြို့၊ ယင်းတိုက်တော၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် စူဠကာလနှင့် မဟာကာလ ညီအစ်ကိုတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သေတဗျမြို့သား စူဠကာလနှင့် မဟာကာလ လှည်းကုန်သည် ညီနောင်တို့သည် ကုန်လှည်းများနှင့်တကွ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နားသို့ ရောက်လာကြ၏။ ကျောင်းတော်ဆီသို့ တရားနာသွားနေသူတို့ကို မြင်ရ၍ မဟာကာလသည် ကုန်လှည်းများကို စူဠကာလထံအပ်နှံကာ တရားနာလိုက်သွား၏။ ဘုရားရှင်သည် ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စသည်ဖြင့် ကာမဂုဏ်အာရုံခံစားခြင်း၏ အပြစ်များကို ထင်ရှားစွာပြ၍ ဟောကြားတော်မူ၏။ မဟာကာလသည် ကာမဂုဏ်အာရုံခံစားနေရသော လွှဘောင်ကို ငြီးငွေ့ကာ ညီငယ်စူဠကာလကို ပန်ကြား၍ ရဟန်းပြု၏။ စူဠကာလကလည်း နောင်တော်ကို တားဆီး၍ မရသဖြင့် အစ်ကိုကို အိမ်ကို ပြန်ခေါ်နိုင်မည်ဟုမျှော်လင့်ကာ သူပါ ရဟန်းပြုလေသည်။

မဟာကာလမထေရ်သည် ကြီးမှရဟန်းပြုရသဖြင့် ဂန္ထဓုရကိုမထမ်းနိုင်ဘဲ ဝိပဿနာဓုရကိုသာ ထမ်းဆောင်ရ၏။ ဝိပဿနာ ပွားနိုင်ရေးအတွက် ရဟန်းအားလုံးအိပ်နေချိန်တွင် သုသာန်ထဲသို့ သွား၍ ဘာဝနာပွားများ၏။ ရဟန်းများ မထမီ ကျောင်းသို့ပြန်၍ နေ၏။ မဟာကာလမထေရ် သုသာန်သို့ လာနေသဖြင့် ကာလီမည်သော သုသာန်စောင့်မက မထေရ်အား ဤသို့ သတိပေး၏။

http://www.dhammadownload.com

"အရှင်ဘုရား၊ ညအခါတွင် ခိုးယူတိုက်ခိုက်၍လာခဲ့သော ခိုးသားဓားပြ တို့ကို ဥစ္စာရှင်တို့က လိုက်၍ ဖမ်းကြသောအခါ သူခိုး ဓားပြတို့ကသုသာန်တွင် ဥစ္စာကိုပစ်၍ သွားတတ်ကြပါသည်။ ထိုအခါ လူတို့က သုသာန်၌ရှိသောသူကို ရန်ပြုတတ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုသာန်မှာနေသော ရဟန်းက သုသာန် စောင့်အားလည်းကောင်း၊ မထေရ်ကြီးအားလည်းကောင်း၊ ရွာသူကြီးအားလည်း ကောင်း ပန်ကြားပြောဆို၍ ထားသင့်ပါသည် ဘုရား"

ဤသို့ လျှောက်ထားပြီးနောက် ဤသုသာန်မှာပင် ရဟန်းကိစ္စပြီးစီး အောင် တရားအားထုတ်ရန် မဟာကာလ မထေရ်အား လျှောက်ထား၏။ မထေရ် ကလည်း လှပသော အလောင်းကောင်တစ်ခု ရောက်လာလျှင် အကြောင်းကြား ရန် ပြောထား၏။ မကြာမီပင် လှပသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ရုတ်တရက် ဖြစ်သော ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သဖြင့် ဆွေမျိုးများက ကာလီသုသာန်စောင့်မ ထံသို့ မီးသင်္ဂြိုဟ်ပေးရန် အပ်နှံထားခဲ့ကြ၏။ သုသာန်စောင့်မကလည်း အရှင် မဟာကာလထံသို့ သွားရောက် လျှောက်ထားလေသည်။

မထေရ်သည် မီးသင်္ဂြိုဟ်သောအခါ လာ၍ကြည့်ရှု၏။ အသားအရေပြည့် ဖြိုး၍ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော အလောင်းကောင်သည် မီးစွဲလောင်သည်နှင့် ပြောက်ကျားသော နွားမကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ ခြေတို့သည် ကွေးညွတ်၍ ပြုတ်ကျ ကုန်၏။ လက်တို့သည် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေ၏။ နဖူးပြင်၌ အရေခွံမရှိတော့ ချေ။ မထေရ်သည်"ဤအလောင်းကောင်သည် ယခုပင် ကြည့်ရှုသူတို့အား နှစ်သက်ခြင်းငှာ ပြုနိုင်ပါသေး၏။ ယခုပင်လျှင် ကုန်ခန်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ လေပြီတကား" ဟု တွေးတောဆင်ခြင်ကာ ဝိပဿနာပွားများလေရာ ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်လေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေသည်။

ညီဖြစ်သော စူဠကာလရဟန်းသည်ကား စိတ်လှုပ်ရှား ထင်ကြက လွန်ဘောင်သို့ စိတ်ညွတ်လျက်ရှိ၏။ သားမယားများကို အစဉ်အောက်မေ့လျက် ရှိနေ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါရဟန်းများနှင့်တကွ သေတမ္ပြိုသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာ ရင်းတိုက်တောသို့ဝင်၍ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ စူဠကာလရဟန်း၏ မယားဟောင်းတို့သည် မိမိတို့လင်ကို ပြန်၍ ခေါ်ယူနိုင်ရန် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ရန် အကျိုးဆောင်တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်ကြ၏။ မဟာကာလမထေရ်၏ အမိန့်အရ အရှင်စူဠကာလသည် မိမိ

http://www.dhammadownload.com

မယားဟောင်းများ၏ အိမ်သို့ တစ်ပါးတည်း ရွှေဦးစွာ သွားရ၏။ ဘုရားရှင် နှင့်တကွ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝကကြီးများ၏နေရာကို အစီအစဉ်ကျကျ ခင်းပေးထားနှင့်ရန် ဖြစ်၏။ မကြွရောက်ဘူးသေးသောနေရာသို့ ဘုရားရှင်ကြွချီ တော်မူလျှင် ဤသို့ပင် ရဟန်းတစ်ပါးက ကြိုတင်၍ နေရာခင်းပေးရစမြဲ ဖြစ်ပေ သည်။

အရှင်စူဠကာလ၏ မယားတို့သည် မိမိတို့လင်ဟောင်းကို ပြက်ရယ်ပြုလို ကြသဖြင့် နေရာများကို တလွဲတချော်ဖြစ်ရန် တမင်တကာ ဖန်တီး၍ ခင်းပေးထား ကြကုန်၏။ ဤအပြုအမူကို အရှင်စူဠကာလက တားမြစ်သောအခါ မယားဟောင်း တို့က သူ၏သင်္ကန်းများကို ဝိုင်း၍ ချွတ်ယူထားလိုက်ကြ၏။ သင်္ကန်းအစား အဝတ် ဖြူကို ဝတ်ဆင်ပေးကာ ခေါင်းမှာလည်း ပန်းကုံးစွပ်၍ ပေးကြသေး၏။ စူဠကာလ သည် ငယ်ရွယ်သေးသူဖြစ်၍ ရုက်ရမှန်းမသိဘဲ ထိုအသွင်ဖြင့်ပင် ဘုရားရှင်ထံ ပင့်လျှောက်ရန် လာလေသည်။

မဟာကာလမထေရ်၏ မယားဟောင်းတို့သည်လည်း စူဠကာလ၏မယား များကို အားကျကာ နောက်တစ်နေ့အတွက် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များ အား မိမိတို့အိမ်သို့ ဆွမ်းဘဉ်းပေးကြွရန် ပင့်လျှောက်ကြ၏။ ထိုနေ့နံနက်တွင်ကား ကြိုတင်၍ နေရာခင်းထားရန် အခြားရဟန်းတစ်ပါးကြွသွား၏။ ဤသို့ နေရာ ခင်းရန်အလာတွင် အခွင့်မသာသည်ဖြစ်၍ မဟာကာလမထေရ်၏ မယားဟောင်း တို့သည် ဆွမ်းဘဉ်းပေးပြီးသောအခါ ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုရန် မဟာကာလ မထေရ်အား ချန်ထားခဲ့ပါရန် လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားကလည်း မဟာကာလ မထေရ်တစ်ပါးတည်းကို ချန်ထားကာ နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်တကွ ကြွသွား တော်မူလေ၏။

လမ်းမသို့ရောက်သောအခါ နောက်ပါရဟန်းများသည် မဟာကာလ မထေရ်အတွက် စိုးရိမ်စကားဆိုကြ၏။ "စူဠကာလက မယားနှစ်ယောက်သာ ရှိ၏။ မဟာကာလမထေရ်မှာကား မယားဟောင်းခွစ်ယောက် ရှိနေပေသည်။ ထို မယားဟောင်းတို့က ဝိုင်းဝန်း၍ဖမ်းယူသော် မည်သို့ တတ်နိုင်ပါမည်နည်း" ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က မဟာကာလ မထေရ်သည် စူဠကာလနှင့် မတူကြောင်းကို မိန့်ကြားတော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူသတည်း။

ဒေသနာတော် အဆုံး၌ မဟာကာလမထေရ်လည်း ကောင်းကင်မှဆင်း သက်၍ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အစုံကို ရှိခိုးလေ၏။ မယားဟောင်းတို့က ဖမ်းယူရန်

http://www.dhammadownload.com

ဝိုင်းလာကြသည်တွင် မထေရ်သည် ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးဖြင့် ပျံတက်ကာ အိမ်ခေါင်မိုးကိုခွဲ၍ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဒေသနာတော်

၉။ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း ကင်း၍ မှုန်ကန်စွာ ပြောဆိုခြင်း မရှိသော၊ ကိလေသာဖန်ရည်မကင်းပါဘဲလျက် ဖန်ရည်ဆိုးသက်နုံးကို ဝတ်သောသူသည် ဖန်ရည်ဆိုးသက်နုံးနှင့် မထိုက်တန်ပေ။

၁၀။ ဣန္ဒြေတို့ကို ဆုံးမ၍ မှုန်ကန်စွာ ပြောဆိုခြင်းရှိသော၊ ကိလေသာဖန်ရည်ကို ထွေးအန်ပြီး၍ သီလတို့၌ ကောင်းစွာ စောင့်ထိန်းသော သူသည်သာလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးသက်နုံးနှင့် ထိုက်တန်၏။

ဒေဝဒတ် (သက်နုံးရခြင်း)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံပန်ကြားကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွလာကြကုန်၏။ တစ်ပါးတစ်ပါးတွင် တပည့်ရဟန်း ငါးရာစီ ပါလာကြ၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ဆွမ်းဒါယကာ ဒါယိကာမများအား ဆွမ်းအနုမောဒနာ ပြုရာတွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဤသို့ ဟောကြားတော်မူ၏။

"ဒါယကာတို့၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာ ပေးလှူ၍ သူတစ်ပါးတို့ကို မတိုက်တွန်းသောသူသည် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြည့်စုံစွာ ရရှိ၏။ အခြံအရံကိုကား မရချေ။ သူတစ်ပါးကိုသာ တိုက်တွန်း၍ မိမိကိုယ်တိုင် မပေးလှူသောသူသည် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ အခြံအရံပြည့်စုံစွာ ရရှိ၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုကား မရချေ။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မပေးလှူ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မတိုက်တွန်းသောသူသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုလည်း မရရှိ၊ အခြံအရံကိုလည်း မရရှိချေ။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ပေးလှူ၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း တိုက်တွန်းသောသူသည်ကား စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြည့်စုံစွာ ရရှိ၍ အခြံအရံနှင့်လည်း ပြည့်စုံပေသည်။"

ဤဒေသနာတော်ကို ကြားနာရသော ဒါယကာတစ်ယောက်သည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သဒ္ဓါပွားလျက် အရှင်မြတ်နှစ်ပါးနှင့်တကွ တပည့်ရဟန်း

http://www.dhammadownload.com

တစ်ထောင်ကိုပါ နက်ဖြန်အတွက် ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ပင့်လျှောက်လေတော့သည်။ ထိုဒါယကာသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင်း ရောက်သောအခါ "အို-မြို့မိမြို့ဖ အပေါင်းတို့၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် နက်ဖြန်ခါတွင် ဆွမ်းကပ်ရန် ရဟန်းတစ်ထောင်ကို ဖိတ်ကြားခဲ့ပါ၏။ သင်တို့သည် ရဟန်းမည်မျှကို ဆွမ်းကပ်နိုင်ကြပါသနည်း" ဟု လှည့်လည်နှိုးဆော်၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် မိမိတို့စွမ်းအားအလျောက် ဆွမ်းကပ်နိုင်မည့် ရဟန်းအရေအတွက်ကို ပြောလာကြကုန်၏။ ဤတွင် နှိုးဆော်သူက ဤသို့ဖြစ်လျှင် တစ်နေရာတည်း၌ စုပေါင်း၍ ကျွေးမွေးကြပါဖို့။ စားသောက်ကုန်ပစ္စည်းများကို စုဆောင်းကြပါကုန်လော့ဟု စီမံခန့်ခွဲလေသည်။

ထိုအခါ နှိုးဆော်သော ဒါယကာအား သူကြွယ်တစ်ဦးက အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော နံ့သာသင်္ကန်းစကို ပေး၍ "သင်၏အလှူဝတ်သည် အကယ်၍ မပြည့်မစုံ ဖြစ်ခဲ့သော် ဤသင်္ကန်းစကို ရောင်းချ၍ လိုရာဘက်မှာ ဖြည့်ပါလေ။ အကယ်၍ ပြည့်စုံနေပါလျှင်ကား လှူလိုသောရဟန်းအား လှူပါလေ" ဟု ဆို၏။ သို့ရာတွင် အလှူဝတ်သည် အဘက်ဘက်မှ ပြည့်စုံနေလေရာ နှိုးဆော်သူ ဒါယကာက "အချင်းတို့၊ ဤသင်္ကန်းစသည် ပိုလျှံ၍နေ၏။ အဘယ်ရဟန်းအား ပေးလှူကြကုန်မည်နည်း" ဟု ကုသိုလ်ပြုဖော်များကို တိုင်ပင်လေသည်။

ထိုအခါ အချို့သော ဒါယကာတို့က "အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ပေးလှူကြကုန်အံ့" ဟု ဆိုကုန်၏။ အချို့သောသူတို့ကား "အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် စပါးပေါ်ချိန်မှသာ ကြွလာ၍ ပြန်ကြွသွားလေ့ရှိ၏။ အရှင်ဒေဝဒတ်သည်ကား ငါတို့၏ မင်္ဂလာပွဲ ကြီးငယ်များ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်၍ အိုးစရည်းကြီးကဲ့သို့ အမြဲတစေ ရပ်တည်နေ၏။ တစ်သိန်းတန် နံ့သာသင်္ကန်းစကို အရှင်ဒေဝဒတ်အား လှူကြကုန်အံ့" ဟု ဆိုကုန်၏။ အဆိုနှစ်ရပ်အနက် အရှင်ဒေဝဒတ်အား လှူပါန်းလိုသူကများသဖြင့် သင်္ကန်းစကို အရှင်ဒေဝဒတ်အား လှူပါန်းရ၏။ အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ထိုသင်္ကန်းစကို ဖြတ်တောက်ချုပ်ဆိုး၍ ဝတ်ရုံလေတော့သည်။

ရပ်ဝေးနေ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ရောက်ခိုက် ဤအခြင်းအရာကို ကြားသိကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်၍လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်း၊ ဒေဝဒတ်သည် ယခုမှ မိမိနှင့်မထိုက်တန်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသည် မဟုတ်သေး။ နှေးအခါ

http://www.dhammadownload.com

ကလည်း မိမိနှင့်မထိုက်တန်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခဲ့ပေပြီ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ လျှောက်ထားသော ရဟန်းသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

(မိမိနှင့် မထိုက်တန်သော သင်္ကန်းကို ဒေဝဒတ်ဝတ်ရုံခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော အမှတ်-၂၂၁၊ ကာသာဝဇာတ်ကို ဒုကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၁။ အနှစ်မရှိသောတရား၌ အနှစ်ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်သော၊ အနှစ်ရှိသောတရား၌ အနှစ်မရှိဟု အယူရှိကြကုန်သော သူတို့သည် မှားယွင်းသော ကြံစည်မှုလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အနှစ်ရှိသောတရားကို မရနိုင်ကြကုန်။

၁၂။ အနှစ်ရှိသော တရားကိုလည်း အနှစ်ရှိသောတရားဟူ၍၊ အနှစ်မရှိသော တရားကိုလည်း အနှစ်မရှိသော တရားဟူ၍ သိကြကုန်သောကြောင့် ထိုသူတို့သည် မှန်ကန်သော ကြံစည်မှုလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အနှစ်ရှိသော တရားကို ရနိုင်ကြကုန်၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် အနီးရှိ ဥပတိဿရွာကြီးတွင် သာရိပုဏ္ဏားမက ဖွားမြင်၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို ထိုရွာအနီးရှိ ကောလိတရွာတွင် မောဂ္ဂလိ ပုဏ္ဏားမက ဖွားမြင်၏။ ဖွားမြင်ရာကို အစွဲပြု၍ အဂ္ဂသာဝကအလောင်းလျာ နှစ်ပါးကို 'ဥပတိဿ' နှင့် 'ကောလိတ' ဟူ၍ ငယ်စဉ်က ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဥပတိဿနှင့် ကောလိတတို့သည် လူလားမြောက်လာသောအခါ အတတ်ပညာမျိုးစုံကို အတူတကွ သင်ကြား၍ တတ်မြောက်ကြကုန်၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်ကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျင်းပလေ့ရှိရာ သူငယ်ချင်း

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ယောက်တို့သည် အခြေအရံများစွာနှင့် အတူတကွသွား၍ ပျော်ပါးနေကျ ဖြစ်၏။ ရယ်ရွှင်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းစသော သဘင်၏အရသာကို အတူတကွ ခံစားလေ့ရှိကြ၏။ ရသမြောက်အောင် ကပြသီဆိုနိုင်သော သဘင်သည်တို့အား အတူတကွ ဆုပေးလေ့ ရှိကြကုန်၏။ ထိုနှစ်က တောင်ထိပ်ပွဲတွင်ကား သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး မပျော်ပါးနိုင်ကြတော့ချေ။ သဘင့်အရသာကို မခံစားနိုင်ကြတော့ပေ။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးသည် သဘင်ကို ကြည့်ရှုရင်း ထူးထူးခြားခြား တွေးတော၍ နေမိကြ၏။ "ဤသဘင်၌ ကြည့်စရာဟူ၍ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဤသူအားလုံးတို့သည် အနှစ်တစ်ရာ မကြာမီမှာပင် အမည်မျှပင် မကျန်ရစ်အောင် အားလုံးကုန် သေဆုံးကြကုန်လတ္တံ့။ ငါတို့သည် သေဘေးမှ လွတ်မြောက်ရာတရားကို ရှာသင့်ပြီ" ဟု တွေးတောနေကြလေ၏။

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ယောက်၏ အတွေးအကြံကို အခြားတစ်ယောက်အား ပြောကြားမိသောအခါ "ငါတို့ နှစ်ဦးစလုံး အကြံကောင်းကို ကြံမိကြ၏။ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်ရာ တရားကို ရှာဖွေနိုင်ရန် တစ်မျိုးမျိုးသော ရဟန်းအဖြစ်ကို ယူသင့်၏" ဟု တိုင်ပင်ကာ သိဂ္ဂညီး ဆရာကြီးထံတွင် ပရိဗိုဇ်ရဟန်းပြုလေ၏။ လုလင်နှစ်ဦး ရဟန်းပြုလာချိန်မှစ၍ သိဂ္ဂညီးဆရာကြီးသည် ဝိုမိုး၍ ဂုဏ်သတင်း ကြီးမားလာ၏။ လာဘ်သပ်ပကာ ပေါများလာ၏။

သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးတို့သည် သိဂ္ဂညီး ဆရာကြီး၏ အယူဝါဒကို နှစ်ရက်သုံးရက်မျှဖြင့် သင်ကြားတတ်မြောက်ကြ၍ "ဆရာ-ဆရာတို့ သိသော ဝါဒသည် ဤမျှသာလော၊ သည်ထက်အလွန် ရှိသေးသလော" ဟု မေးကြ၏။ သိဂ္ဂညီးဆရာကြီးက "ငါ၏အယူဝါဒသည် ဤမျှသာဖြစ်သည်၊ ငါ၏ အယူအားလုံးကို သင်တို့ သိကြကုန်ပြီ၊ သင်တို့နှစ်ဦးသည် ငါနှင့်အတူ ဤပရိသတ်ကြီးကို ဦးဆောင်ကြပါဖို့"ဟု ဆိုလေ၏။ သို့ရာတွင် သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးတို့သည် အခွင့်အရေးကို မယူကြတော့ဘဲ "ငါတို့သည် လွတ်မြောက်ရာ တရားကို ရှာဖွေရန် ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ ဤဆရာထံ၌ ထိုတရားမရှိချေ" ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ လွတ်မြောက်ရာတရားကို ရှာဖွေရန် ခရီးထွက်ခဲ့ကြကုန်၏။

ရွာနိဂုံး မင်းနေပြည် အသီးသီး၌ လွတ်မြောက်ရာ တရားကို ဟောနိုင်သော ပညာရှိရဟန်း၊ ပညာရှိပုဏ္ဏား ရှိသည်ဟုကြားလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရှိရာသို့ သွားကာ တရားစကား ဆွေးနွေးကြ၏။ သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးတို့ သိလိုသော ပြဿနာကို ထိုပညာရှိတို့ မဖြေနိုင်ကြပေ။ သူတို့မေးထားသော ပြဿနာများကိုသာ

http://www.dhammadownload.com

သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးတို့က ဖြေကြရ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပ် တစ်ကျွန်းလုံး လှည့်လည်၍ မေးမြန်းပါသော်လည်း လွတ်မြောက်ရာတရား ဟောကြားနိုင်သူဟု မတွေ့ရပေ။ သို့ဖြစ်၍ ရာဇဂြိုဟ် မြို့တော်သို့ ပြန်လာကာ "ငါတို့နှစ်ဦးတွင် လွတ်မြောက်ရာတရားကို နှေးဦးစွာ ရသူက ပြန်လည် ပြောကြားစတမ်း" ဟု ကတိကဝတ် ပြုကြကုန်၏။

ဤသို့ရှိစဉ်မှာပင် ဘုရားရှင်သည် နွေးယခင်က ပဏ္ဏာဝတောင်ခြေတွင် ဗိမ္ဗိသာရမင်း ပင့်လျှောက်ခဲ့သည်ကို ငဲ့ညှာ၍ ရာဇဂြိုဟ် မြို့တော်သို့ ကြွချီလာ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းက ကျောင်းအဖြစ် လှူဒါန်းသော ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို အလှူခံတော်မူ၏။ ပဌဝင်္ဂိငါးဦးတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော အဿဇိမထေရ်သည်လည်း သာသနာပြုခရီး ကြွချီရာမှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ရောက်ရှိကာ မြို့ထဲတွင် ဆွမ်းခံကြွ၏။ ဥပတိဿလည်း ပရိဗိုဇ်အရပ်သို့ ဖြတ်သန်းသွားသော အရှင်အဿဇိကို ဖူးမြင်ရ၍ "ဤသို့ တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော သဘောရှိသော ရဟန်းကို ယခင်က ငါမမြင်ရဘူးသေးချေ။ လောကၠ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ဟူသည်မှာ ဤကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ငါသည် ဤရဟန်း၏တရားကို မေးရမူ ကောင်းလေစွ" ဟု အကြံဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက်မှ "ယခုရွာတွင်းမှာ ဆွမ်းခံဝင်နေဆဲ ဖြစ်၏။ မေးရန်အခွင့် မသာသေးချေ။ ငါသည် ရဟန်းနောက်သို့ အစဉ်လိုက်ဖို့။ အလိုရှိသူတို့သည် လမ်းစကို မျက်ခြည်ပြတ် မခံသင့်ပေ"ဟု တွေးတောကာ အရှင်အဿဇိနောက်သို့ အစဉ်လိုက်ပါ၏။ အရှင်အဿဇိသည်လည်း တစ်ပါးစာ ဆွမ်းပြည့်စုံစွာရ၍ သင့်လျော်သော နေရာတစ်ခု၌ ထိုင်မည်ပြု၏။ ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်လည်း ထိုင်စရာကို အရန်သင့်ခင်းပေး၏။ အရှင်အဿဇိ ဆွမ်းဘုဉ်း၍ ပြီးသောအခါ မိမိ၏ ရေကရားမှ ရေကို ဆက်ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်. . အရှင်၏ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြည်လင်လှကုန်၏။ အရေအဆင်းသည် ကြည်လင်လှ၏။ သင်သည် မည်သူ့ကို ဆရာတင်၍ ရဟန်းပြုပါသနည်း။ သင့်ဆရာသည် မည်သူနည်း။ မည်သူ၏တရားကို နှစ်သက်ပါသနည်း" ဟု မေးမြန်း၏။

အရှင်အဿဇိက "ပရိဗိုဇ်တို့သည် သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကြ၏" ဟု နှလုံးပိုက်ကာ ရုတ်တရက် မဖြေသေးမူ၍ "ငါ့ရှင်. . . ငါသည် သာသနာတော်တွင်းသို့ ရောက်သည်မှာ မကြာသေးပေ။ တရားတော်ကို အကျယ်တဝင့် မဟောတတ်သေးပါ" ဟု ဖြေ၏။ ဤတွင်မှ ဥပတိဿပရိဗိုဇ်က

http://www.dhammadownload.com

"တရားသဘောကို ဟောကြားတော်မူပါ။ သဒ္ဓါဗုဒ်ပါဦ မြောက်မြားစွာ ဟောနေ၍ ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း" ဟု ပြန်၍ လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် အဿဇိမထေရ်က. .

ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပဘဝါ၊
တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော အာဟ။
တေသဉ္စ နိရောဓော၊
ဧဝံ ဝါဒီ မဟာသမဏော။

အကြင်တရားတို့သည် အကြောင်းလျှင် အမွန်အစ ရှိကုန်၏။ ထိုတရားတို့၏ အကြောင်းကို ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ဟောကြားတော်မူ၏။ မြင့်မြတ်သောရဟန်းသည် ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိပေသည်။

ဤဒေသနာတော်၏ ထက်ဝက်မှာပင် ဥပတိဿသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။ ထို့နောက် ဥပတိဿက "အရှင်ဘုရား၊ ယခုဘုရားရှင် ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူသနည်း" ဟု မေးလျှောက်၏။ အရှင်အဿဇိက "ငါ့ရှင်. . . ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူနေ၏" ဟု ဖြေကြား၏။ ဤတွင် ဥပတိဿက "အရှင်ဘုရား၊ ကြွနှင့်တော်မူပါ။ တပည့်တော်မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိပါသေးသည်။ သူ့ကို အပါခေါ်ပြီးမှ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်လာပါမည်"ဟု လျှောက်ကာ မထေရ်၏ ခြေတော်ရင်း၌ သုံးကြိမ် တိုင်တိုင်ပင် ရိုသေစွာ တုပ်ဝပ်ရှိခိုး၏။ မထေရ်ကြွသွားပြီးခါမှ ပရိဗိုဇ်အရပ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ကောလိတသည် ဥပတိဿ ပြန်လာသည်ကို အဝေးမှပင် လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုကာ "ယနေ့ ငါ့သူငယ်ချင်း၏ မျက်နှာသည် အခြားနေ့များနှင့် မတူပေ။ အထူးသဖြင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းလှ၏။ ဧကန်မုချ လွတ်မြောက်ရာတရားကို ရခဲ့ဟန်တူ၏" ဟု အကဲခတ်နေ၏။ အနားရောက်လာ၍ မေးမြန်းကြည့်သောအခါ ဥပတိဿက ဟုတ်မှန်ကြောင်း အဖြေပေးကာ မိမိကြားနာခဲ့ရသော တရားကို ပြန်လည်၍ ဟောပြ၏။ ဤတွင် ကောလိတသည်လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်လေသည်။

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်သည် မိမိတို့ရရှိထားသော လွတ်မြောက်ရာတရားကို မိမိတို့ဆရာကြီးလည်း ရစေလိုသဖြင့် -

"ဆရာကြီး၊ လောက၌ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထွန်းနေပါပြီ၊ တရားတော်ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်နေပါပြီ၊ သံဃာအဖွဲ့အစည်းလည်း ပေါ်ပေါက်နေပါပြီ။ မြတ်စွာ

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားထံသို့ သွားကြပါကုန်စို့" ဟု မြောဆိုတိုက်တွန်းကြ၏။ ဤတွင် သိဂ္ဂညီးဆရာကြီးက "သင်တို့သာသွားကြ။ ငါကား မလိုက်နိုင်" ဟု ဆိုလေရာ. . .

"ဆရာကြီး၊ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း"

"တပည့်တို့၊ ငါသည် အိုးစရည်းနှင့်တူစွာ တပည့်များကို ဆရာလုပ်၍ လာခဲ့၏။ ဤသို့ အိုးစရည်းကြီး ဖြစ်ပါလျက် လက်ငင်အိုးအဖြစ် မခံနိုင်ပြီ။ ရဟန်းဂေါတမထံ ဝင်ရောက်၍ တပည့်မခံနိုင်ပြီ"

"ဆရာကြီး၊ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူလာသော အခါမှစ၍ လူများစွာတို့သည် ပန်းနဲ့သာစသည် ကိုင်ဆောင်လျက် ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့သာသွား၍ ပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက်ကြပါ့တော့မည်။ ဆရာကြီးတို့ မည်သို့ နေရစ်ကြပါမည်နည်း"

"ချစ်သားတို့၊ လောက၌ လူမိုက်က များသလော၊ ပညာရှိက များသလော"

"ဆရာကြီး၊ လူမိုက်က များပါသည်"

"ချစ်သားတို့၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင် ပညာရှိသူတို့သည် ပညာရှိသောရဟန်း ဂေါတမထံ သွားကြလိမ့်မည်။ လူမိုက်တို့ကား ငါ့ထံသို့ ဝင်ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံတွင် ပရိသတ် မရှိဟူ၍ ပူရန်မလိုချေတကား"

ဤသို့ သိဂ္ဂညီးဆရာကြီးက ငြင်းပယ်လိုက်သဖြင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့မှာ ဆရာကြီးကိုပါ အပါမခေါ်နိုင်ဘဲ သူတို့ချည်း ထွက်လာခဲ့ကြရ၏။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ထွက်ခွာလာခဲ့သည်နောက်တွင် တပည့်ပရိဗ္ဗိုဇ် အများအပြား လိုက်ပါ၍ လာခဲ့ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ် လေးပါးအလယ်၌ ထိုင်၍ တရားဟောတော်မူနေစဉ် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့ကို အဝေးမှ လှမ်း၍ ကြည့်ရှုတော်မူကာ. .

"ရဟန်းတို့၊ ကောလိတနှင့် ဥပတိဿ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့ လာနေကြကုန်၏။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ငါဘုရား၏ အမြတ်ဆုံးသော သာဝကအစုံ (အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး) ဖြစ်လိမ့်မည်" ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ဥပတိဿနှင့် ကောလိတတို့သည် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ ထိုင်၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည် ဘုရားရှင်တော်ထံ၌ ရှင်အဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏။ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုကြပါကုန်၏ ဘုရား" ဟု

http://www.dhammadownload.com

လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း "ရဟန်းတို့၊ လာကြကုန်။ တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောထားပြီးပြီ။ ဆင်းရဲခြင်း၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်ရန် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးကြကုန်လော့" ဟု မိန့်ကြားကာ ဧဟိ ဘိက္ခု ခေါ်တော်မူလေသည်။

(ရဟန်းတို့၊ လာကြကုန်ဟူသော စကားမှာ 'ဧထ ဘိက္ခဝေါ်' ဟူသော ပါဠိကို ဘာသာပြန်ထားခြင်းဖြစ်၏။ တစ်ပါးတည်းဖြစ်လျှင် ဧဟိ ဘိက္ခုဟု မိန့်တော်မူ၍ 'ရဟန်းလာလော့' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။) ထိုစကားတော်ဖြင့်ပင် ဥပတိဿ၊ ကောလိတနှင့်တကွ ပါလာသူ အားလုံးတို့သည် ဧဟိ ဘိက္ခု ရဟန်းဖြစ်ပြီး လွှေကောင်းမှု၏ တန်ခိုးကြောင့် သပိတ်သင်္ကန်းများ အလိုအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာကာ ထိုပရိက္ခရာများကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်လျက် ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရသော မထေရ်ကြီးများကဲ့သို့ တင့်တယ် သပ္ပာယ်ကြကုန်၏။

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါ မယ်တော်များ၏ အမည်နှင့် ဆက်နွယ်ကာ ဥပတိဿသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ အမည်တွင်၏။ ထို့အတူပင် ကောလိတသည်လည်း အရှင်မောဂ္ဂလာန်ဟု အမည်တွင်လေသည်။

ထို့နောက် အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ရဟန်းဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သည်တွင် မဂဓတိုင်း၊ ကလ္လဝါဠဂ္ဂာမ်ကို အမှီပြု၍ နေထိုင်တရားအားထုတ်စဉ် ငိုက်မျဉ်းလာလေရာ ဘုရားရှင်က တန်ခိုးတော်ဖြင့် ထိတ်လန့်အောင် ပြုတော်မူ၍ ငိုက်မျဉ်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ပေးပြီးလျှင် ဓာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြားနာရင်း ပွားများသဖြင့် အထက်မဂ်သုံးပါးကိစ္စ ပြီးဆုံးသွား၍ ရဟန္တာဖြစ်ကာ သာဝက ပါရမီဉာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက်သည်တွင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ကို အမှီပြု၍ သူကရခတလိုဏ်ဂူ၌ သီတင်းသုံး၍ တရားအားထုတ်စဉ် မိမိ၏ တူဖြစ်သူ ဒီဃနခ ပရိဗိုဇ်အား ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူနေသော ဝေဒနာ သိမ်းဆည်းကြောင်း (ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟ) သုတ္တန်ကို ကြားနာရင်း ဉာဏ်အမြင် ပွင့်လင်းကာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ တစ်ပါးသူ ခွေးခပ်ထားသော ထမင်းကို အရန်သင့် စားရသကဲ့သို့ သာဝက ပါရမီဉာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ သက်သောင့်သက်သာ လွယ်ကူစွာ ဆိုက်ရောက်လေသည်။

ထိုနေ့ ညနေချမ်းအချိန်တွင် ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ တပည့်ပရိသတ်အပေါင်းအား စည်းဝေးစေပြီးလျှင် အရှင်နှစ်ပါးတို့အား အမြင့်

http://www.dhammadownload.com

အမြတ်ဆုံးသော တပည့် နှစ်ပါးအဖြစ် ကြေညာတော်မူကာ အဂ္ဂသာဝကအရာကို ပေးတော်မူ၏။ ဤတွင် အချို့သော ရဟန်းတို့က "မြတ်စွာဘုရားသည် အဂ္ဂ သာဝကအရာကို ပေးတော်မူလိုလျှင် ရှေးဦးစွာ ရဟန်းဖြစ်ကြသော ပဥ္စဝဂ္ဂီတို့အား ပေးသင့်၏။ သူတို့ကို မပေးလိုသေးလျှင် သူတို့ နောက်မှာ ရဟန်းဖြစ်လာကြသော အရှင်ယသ အမှုဋ္ဌရှိသော ရဟန်းငါးဆယ့်ငါးပါးတို့အား ပေးသင့်၏။ သူတို့ကို မပေးလိုသေးလျှင် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိညိနောင် သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို ပေးသင့်၏။ သူတို့ကို မပေးလိုသေးလျှင် ဥရုဝေလကဿပစသော ညီနောင်သုံးပါးတို့အား ပေးသင့်၏။ ဤမျှသော ရဟန်းတို့ရှိပါလျက် နောက်ဆုံးမှ ရဟန်းပြုလာကြသော သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့ကို အဂ္ဂသာဝကအရာ ပေးခြင်းသည် မျက်နှာလိုက်၍ ပေးခြင်းသာတည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကြလေသည်။

ထိုရဟန်းတို့၏ စကားသည် ဘုရားရှင်နားတော်သို့ ရောက်လာသောအခါ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ငါဘုရားသည် မျက်နှာလိုက်၍ ပေးသည်မဟုတ်။ ရှေးရှေးဘဝက ဆုတောင်းရှိခဲ့သည့် အတိုင်းသာလျှင် သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့အား အဂ္ဂသာဝကအရာကို ပေး၏" ဟု မိန့်တော်မူကာ အရှင်မြတ် နှစ်ပါး၏ အတိတ်က ဆုတောင်းခဲ့ပုံကို မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ အရှင်မြတ် နှစ်ပါးသည် တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ အနောမဒဿီ ဘုရားရှင် ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ဤအဂ္ဂသာဝကဆုကို တောင်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အလောင်းအဖျာသည် ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ပေါက်ဖွားလာ၍ သရဒလုလင် အမည်တွင်၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ အလောင်းအလျာသည် ကုန်သည်မျိုးမှာ ပေါက်ဖွားလာ၍ သိရိဝမုနလုလင် အမည်တွင်၏။ နှစ်ယောက် သော လုလင်တို့သည် မြေမှုန့် ကစားဖက် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြကုန်၏။

တစ်နေ့သ၌ သရဒလုလင်သည် သေဘေးမှလွတ်မြောက်ရာ တရားကို ရှာခြင်းငှာ ရသေ့ပြုလိုစိတ် ပေါ်လာသဖြင့် သိရိဝမုနလုလင်ထံ လာ၍တိုင်ပင်ရာ သိရိဝမုနက ရသေ့မပြုနိုင်သဖြင့် သူတစ်ဦးတည်းသာလျှင် ရသေ့ပြုလေသည်။ မကြာမီ နောက်လိုက် နောက်ပါ ရသေ့ပေါင်းများစွာ ခြံရံလာကြလေသည်။

ထိုအခါတွင် အနောမဒဿီ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော် မူလာ၍ ကရဏာ သမာပတ်မှထ၍ လောကကို ကြည့်ရှုတော်မူရာ သရဒ ရသေ့ကို မြင်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုရသေ့၏ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်နိုင်သော အခြေအနေကို သိမြင်တော်

http://www.dhammadownload.com

မူသဖြင့် ဘုရားရှင် တစ်ပါးတည်းသာလျှင် သရဒ ရှင်ရသေ့ထံသို့ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ကြွတော်မူလေသည်။

ထိုစဉ်တွင် တပည့်ရသေ့ အပေါင်းသည် တောထဲ၌ သစ်သီးရွာဖွေလျက် ရှိကြကုန်၏။ သခ်ၤမ်းကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သရဒရသေ့က ပြောပြသဖြင့် အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်များကို သိရှိသွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာရသေ့နှင့်တကွ တပည့်ရသေ့ အပေါင်းသည် အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားအား သစ်သီးဆွမ်း ဆက်ကပ်ကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားက အဓိဋ္ဌာန် ပြုတော်မူသဖြင့် ထိုဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးသည် ရဟန္တာ တစ်သိန်းခြံရံလျက် ရွှေတော်မှောက်သို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ထိုအဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတွင် လက်ယာရံမထေရ်မှာ အရှင်နိသဘဖြစ်၍ လက်ဝဲရံမထေရ်မှာ အရှင်အနောမတို့ဖြစ်၏။ သရဒ ရှင်ရသေ့သည် တပည့်များကို စေခိုင်း၍လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ တန်ခိုးစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း လှုပမွေးကြိုင် သောပန်းများကို ယူဆောင်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ နောက်ပါသံယာတော် အားလုံးဒကွက် ပန်းပလ္လင်များပြုလုပ်၍ ပူဇော်၏။ အနောမဒဿီ ဘုရားရှင် နှင့်တကွ တပည့်ရဟန်းအပေါင်းသည် ပန်းပလ္လင်များပေါ်၌ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သီတင်းသုံးတော်မူကြလေသည်။

အနောမဒဿီမြတ်စွာဘုရားသည် သရဒရသေ့အား အကျိုးများစေရန် ပန်းပလ္လင်ထက်၌ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။ သရဒရှင်ရသေ့သည် ကြီးစွာသော ပန်းထီးဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုမိုးကာ ချမ်းသာကြည်နူးလျက် ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ရပ်တည်လျက်ရှိ၏။ ခုနစ်ရက်စေ့၍ နိရောဓသမာပတ်မှ ထကြသောအခါ ဘုရားရှင်က တိုက်တွန်းတော်မူသဖြင့် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့ တရားဟောကြ၏။ ထို့နောက် အနောမဒဿီ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် တရားဟောတော်မူရာ တပည့်ရသေ့ပေါင်း ခုနစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြကုန်၏။

သရဒ ရှင်ရသေ့မှာကား လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝက အရှင်နိသဘထေရ် တရားဟောစဉ်ကပင် အရှင်နိသဘကဲ့သို့ ပညာအရာတွင် သူမတူအောင် ထူးချွန် မြင့်မြတ်လှသော အဂ္ဂသာဝက တစ်ပါးဖြစ်ရန် လိုလားတောင့်တလျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အနောမဒဿီ ဘုရားရှင်၏ တရားတို့တွင် စိတ်ဈေးစိုက်မှု မပြုနိုင်ပေ။

http://www.dhammadownload.com

ထို့ကြောင့် ထိုစဉ်က မဂ်ဖိုလ်တရားကို မရနိုင်ဘဲ အဂ္ဂသာဝကဆုကိုသာ တောင်းခဲ့ရလေသည်။

"မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ပန်းပလ္လင်ဆောက်ကာ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး ပန်းထီးမိုးခဲ့ရသော ကုသိုလ်ကြောင့် နောင်အခါတွင် တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်ထံတော်၌ အရှင်နိသဘထေရ်ကဲ့သို့ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်ရပါလို၏" ဟု ဆုတောင်း၏။ အနောမဒဿီ ဘုရားရှင်ကလည်း အနာဂတ်သ ဉာဏ်တော်ဖြင့် လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုတော်မူကာ မြင်သဖြင့် ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စုံမည်ဟု ဗျာဒိတ် စကား မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

သရဒ ရှင်ရသေ့သည် မိမိအတွက် ပထမ အဂ္ဂသာဝက ဆုကိုတောင်းပြီး နောက် မိမိ၏ သူငယ်ချင်းကိုလည်း မိမိနှင့်ထပ်တူ ဆုတောင်းစေလိုသဖြင့် သိရိဝမုန သူကြွယ်ထံသို့ သွားရောက်၏။ သိရိဝမုန သူကြွယ်ကလည်း သူငယ်ချင်း ရှင်ရသေ့နည်းတူ ဆုယူလိုသဖြင့် ရှစ်မင်းပယ်မျှရှိသော မြေအပြင်ကို အညီ အညွတ်ပြုကာ သဲနှင့် ပေါက်ပေါက်များ၊ ပန်းများဖြန့်ခင်းကာ ကြာညီပန်းမိုးသော မဏ္ဍပ်ကိုဆောက်၏။ ထိုမဏ္ဍပ်သို့ အနောမဒဿီ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ တပည့် သံဃာတော်များကို ပင့်ကာ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ရှိသေစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဤသို့ပင် ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ ခုနစ်ရက်ပြည့်သောနေ့တွင် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက်၌ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးပြီးလျှင်...

"မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်၏ မိတ်ဆွေ သရဒ ရှင်ရသေ့ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်သောအခါ တပည့်တော်သည်လည်း ဤကောင်းမှုကြောင့် ထိုဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှာပင် ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်ရပါလို၏ ဘုရား" ဟု ဆုတောင်းလေသည်။ အနောမဒဿီ ဘုရားရှင်ကလည်း ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်မည်ဟု ဗျာဒိတ် စကား မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဤသို့ တစ်သချေါနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်က သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့ တောင်းခဲ့သော ဆုကို ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်က "ငါဘုရား သည် အဂ္ဂသာဝကဆုကို မျက်နှာလိုက်၍ ပေးသည်မဟုတ်။ ရှေးကရှိခဲ့သော ဆုတောင်းအတိုင်းသာ ပေးရပေသည်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ထို့နောက် အဂ္ဂသာဝက အရှင်မြတ်နှစ်ပါးက မိမိတို့ ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်လာရပုံကို လျှောက်ထား၏။ သိဂ္ဂည်းဆရာကြီးကို အပါခေါ်ပါသော်လည်း

http://www.dhammadownload.com

ခေါ်၍မရသဖြင့် မိမိတို့ချည်းသာ လာခဲ့ရကြောင်း လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က သီဠဉာဏ်ဆရာကြီးနှင့် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့၏ အသိအမြင်များကို နှိုင်းယှဉ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၁၃။ ကောင်းမွန်စွာ မှီး၍ မထားအပ်သော အိမ်ကို မှီးရသည် ဖောက်၍ ဝင်နိုင်သကဲ့သို့ ကောင်းမွန်စွာ မပွားအပ်သော စိတ်ကို ရာဂသည် ဖောက်၍ ဝင်နိုင်၏။

၁၄။ ကောင်းမွန်စွာ မှီး၍ထားအပ်သော အိမ်ကို မှီးရသည် ဖောက်၍ မဝင်နိုင်သကဲ့သို့ ကောင်းမွန်စွာ ပွားများအပ်သော စိတ်ကို ရာဂသည် ဖောက်၍ မဝင်နိုင်ပေ။

အရှင်နန္ဒ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ် ညီတော် အရှင်နန္ဒကို အကြောင်းပြု ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော်၌ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောကြားလျက် ပထမ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ထို့နောက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ စံတော်မူ၏။ ထိုစဉ်တွင် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက သားတော် ဘုရားအား ပင့်လျှောက်ရန် အမတ်ကိုးယောက်တို့အား ဆင်ကာဆင်ကာ စေလွှတ်ရာတွင် အခြံအရံများနှင့်တကွ အမတ်ကိုးယောက်စလုံးသည် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်အရောက်တွင် တရားနာရသဖြင့် ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့က သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပေးလိုက်သော တာဝန်ကို လျစ်လျူရှုကာ နေကြသဖြင့် ဆယ်ယောက်မြောက်အဖြစ် ကာဠဒါယီအမတ်ကို စေလွှတ်ရပြန်၏။ ကာဠဒါယီ အမတ်သည်လည်း ဘုရားရှင် ရှေ့တော်အရောက်တွင် တရားနာရသဖြင့် အခြံအရံများနှင့်တကွ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရှေ့သွားပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပေးလိုက်သော တာဝန်ကို လျစ်လျူမရှုဘဲ ရာသီဥတုနှင့် ခရီးလမ်းပန်း သာယာပုံများကို ဂါထာခြောက်ဆယ်ဖွဲ့သီကာ ပင့်လျှောက်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းပေါင်း နှစ်သောင်း ခြံရံလျက် ကပိလဝတ် မြို့တော်ကို ကြွချီတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ကပိလဝတ် မြို့တော်သို့ ဘုရားရှင် ရောက်တော်မူ၍ ဆွေတော် မျိုးတော် များ စုဝေးကြရာတွင် ပေါက္ခရဝဿမိုး ရွာသွန်းလာ၏။

ပေါက္ခရဝဿမိုး ဟူသည်ကား ကြာတောမှာ ရွာသော မိုးကဲ့သို့ စိုစွတ် လိုသော သူမှာသာ စိုစွတ်၍ မစိုစွတ်လိုသော သူမှာကား မစိုစွတ်ပေ။ ဤမိုးကို အကြောင်းပြု၍ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူစဉ်တွင် "ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ" စသော ဂါထာတော်ဖြင့် ခမည်းတော်ကြီးအား သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူ၏။ တစ်ဖန် ခမ္မဥ္ဇရေ- စသော ဂါထာတော်ဖြင့် မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိဂေါတမီကိုလည်း သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၌ တည်စေကာ ထိုနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ခမည်းတော်ကြီးအားလည်း သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူ၏။

ထိုမှတစ်ဖန် နန်းတော်ထက်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးနောက် ရာဟုလာ၏ မယ်တော် ယသောဓရာ၏ နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူကာ ယသောဓရာ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို အကြောင်းပြု၍ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဤသို့ ဘုရားရှင် ကြွရောက်တော်မူ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ညီတော်နန္ဒမင်းသား၏ အဘိသိက်မင်္ဂလာ၊ အိမ်တော်သိမ်းမင်္ဂလာနှင့် လက်ထပ် မင်္ဂလာပွဲကြီးများ ကျင်းပနေကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင် ကြွရောက်၍ ဆွမ်းခံ တော်မူကာ နန္ဒမင်းသားလက်သို့ သပိတ်တော်ကို အပ်နှင်းထားတော်မူ၏။ မင်္ဂလာ တရားတော် ဟောကြားပြီးနောက် ပြန်ကြွတော်မူရာတွင် သပိတ်တော်ကို ဘုရားရှင်က ပြန်ယူတော်မမူပေ။ နန္ဒမင်းသားလည်း နောင်တော် ဘုရားရှင်ကို ရိုသေလေးမြတ်လှသဖြင့် သပိတ်တော် ပြန်မအပ်ဝံ့ဘဲ နောက်တော်မှ လိုက်ပါ သွားရ၏။ ထိုစဉ်တွင် နှမတော် ဇနပဒကလျာဏီသည် ရေစိုရွဲ၍ နှစ်ဖက်ခွဲပြီး ဆံပင်ဖရိုဖရဲဖြင့် ဆောလျင်စွာ ထလာပြီးလျှင်...

"အရှင့်သား၊ မြန်မြန်ကြီး ပြန်ကြွလာတော်မူပါ" ဟု မှာကြားလိုက်၏။ ဤအသံသည် နန္ဒမင်းသား၏ စိတ်နှလုံး၌ တံကျင် လှိုင်းဘိသကဲ့သို့ စူးဝင် နေလေသည်။

နန္ဒမင်းသားသည် သပိတ်တော်ကို တစ်နေရာရာတွင် နောင်တော် ဘုရား က ယူလိမ့်ဦးဦး မျှော်ကိုးရင်း လိုက်ပါလာခဲ့ရာ မည်သည်နေရာမှ ယူတော်မမူ သဖြင့် ကျောင်းတော်ထိ ရောက်ရှိလာ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "နန္ဒ၊ သင် ရဟန်းပြုနိုင်မည်လော" ဟု မေးတော်မူ၏။ နန္ဒမင်းသားမှာ ဘုရားရှင်ကို ရိုသေ

http://www.dhammadownload.com

လေးမြတ်သူဖြစ်၍ မိမိစိတ်သဘောရှိရာကို မသျှောက်ဝံ့ဘဲ "ရဟန်းပြုနိုင်ပါသည် ဘုရား" ဟူ၍သာ အလိုက်သင့် လျှောက်ထား၏။ ထိုနေ့မှာပင် ဘုရားရှင်က ညီတော်နန္ဒကို ရဟန်းပြု၍ ပေးတော်မူလိုက်လေသည်။

ဘုရားရှင် ရောက်တော်မူ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ယသောဓရာသည် သားတော်ရာဟုလာအား အဝတ်တန်ဆာ ဆင်ပေးပြီးလျှင် ခမည်းတော် ဘုရားထံသို့ အမွေတောင်းရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ ရာဟုလာသည် အဖဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် ရှေ့တော်သို့ ရဲတင်းစွာ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် တိတိတာတာ ပြောဆိုရင်း အမွေတောင်း၏။ ဘုရားရှင်လည်း သားတော်ကလေး ရာဟုလာကို မည်သို့မျှ မိန့်တော်မမူဘဲ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားကာ နေရာမှ ထ၍ ကြွတော်မူ၏။ သားတော်ကလေး ရာဟုလာသည်လည်း ခမည်းတော် နောက်မှ အမွေတောင်းရင်း လိုက်ပါလာလေသည်။

သားတော်ကလေး ရာဟုလာကို ဘုရားရှင်က ပြန်သွားရန် မိန့်ကြားတော်မမူပေ။ဘုရားရှင်နောက်မှ လိုက်ပါနေသည်ဖြစ်၍ လူအများကလည်း မတားဝံ့ပေ။ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါတွင်ကား ဘုရားရှင်က သားတော်ကလေး ရာဟုလာအား ဤသို့ အမွေပေးတော်မူလေသည်။

"သာရိပုတ္တရာ၊ ဤရာဟုလာသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော လောကီအမွေကို တောင်းပေသည်။ ငါဘုရားသည် သားတော် ရာဟုလာအား လောကုတ္တရာအမွေကို ပေးအံ့။ ထို့ကြောင့် သားတော် ရာဟုလာအား ရှင်ပြုပေးပါလော့"

ဤအမိန့်တော်အရ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သားတော်ရာဟုလာကို ရှင်ပြုပေးလိုက်၏။ ဤတွင် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို သည်းမခံနိုင်တော့သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်ကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် တောင်းပန်ပါသည်။ အဓိဇဖတို့ ခွင့်မပြုသောသားကို ရှင်ရဟန်းပြု၍ မပေးစေလိုပါဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း ခမည်းတော်ကြီး၏ လျှောက်ထားချက်ကို လိုက်လျောတော်မူလေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာဓမ္မပါလဇာတ်ကို ဟောကြားတော်မူကာ ခမည်းတော်ကြီးအား အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့်

http://www.dhammadownload.com

အနာထပိဏ်သူဌေး ပင့်လျှောက်ချက်အရ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ကြွတော်မူကာ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော် မူလေသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော် အရောက်တွင် စိတ်မပါဘဲ ရဟန်းပြုခဲ့ရသော အရှင်နန္ဒသည် သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ငြီးငွေ့လာ၏။ သူသည် သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းများကို "ငါ့ရှင်တို့ ငါသည် မမွေလျော်ပါဘဲလျက် သာသနာ့ဝန်ထမ်းဆောင်နေရ၏။ ဤတာဝန်ကို ဆက်ယက် မထမ်းနိုင်တော့ပါ။ သိက္ခာချ၍ လူထွက်တော့မည်" ဟု ပြောကြားနေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားတော်မူ၍ မေးမြန်းတော်မူသောအခါ အရှင်နန္ဒက "အရှင်ဘုရား၊ ဇနပဒကလျာဏီ မှာလိုက်သော အသံကို ကြားယောင်နေ၍ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်နိုင်ပါ ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် ညီတော်နန္ဒကို လက်မောင်းမှ ဆွဲကိုင်ကာ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဟိမဝန္တာသို့ ကြွတော်မူ၏။ ဟိမဝန္တာတော တစ်နေရာတွင် သစ်ငုတ်၌ ထိုင်နေသော နှားရွက်နှင့် နှာခေါင်းများပြတ်ကာ ပါးစောင်၌ အဖုရှိသော မျောက်မကို ပြတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို ကြွတော်မူရာ အရှင်နန္ဒလည်း အတူပါလာ၏။ ထိုတွင် သိကြားမင်းထံ ခစားရန်လာကြသော ခိုခြေကဲ့သို့ ခြင်းခြင်းနီထွေးသော အဆင်းရှိသော နတ်သမီးငါးရာတို့နှင့် တွေ့ဆုံကြရ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "နန္ဒ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဇနပဒကလျာဏီနှင့် ဤနတ်သမီးများအနက် မည်သူက လှပတင့်တယ်ပါသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ အရှင်နန္ဒက "အရှင်ဘုရား၊ ဤနတ်သမီးများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရသော် ဇနပဒကလျာဏီသည် လမ်းမှာတွေ့ခဲ့ရသော မျောက်မသဖွယ် ဖြစ်နေပါပြီဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "နန္ဒ၊ သာသနာတော်မှာ ပျော်ပျော်ကြီး နေပါလော့။ လှပတင့်တယ်သော နတ်သမီးကိုရရှိရန် ငါဘုရားတာဝန်ခံ၏" ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အရှင်နန္ဒကလည်း "ဤသို့ဆိုလျှင် သာသနာတော်၌ ဆက်လက်နေပါမည်ဘုရား" ဟု အာမခံလေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ညီတော်နန္ဒနှင့်အတူ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လည်၍ ကြွတော်မူ၏။ ဤအကြောင်းကို အရှင်နန္ဒနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော ရဟန်းများ ကြားသိသောအခါ "အရှင်နန္ဒသည် နတ်သမီးတည်းဟူသော အဖိုးအခကို ခံစားရန် ရဟန်းဝတ်၏။ ရဟန်းဝတ်ခြင်းတည်းဟူသော အရင်းအနှီး

http://www.dhammadownload.com

ဖြင့် နတ်သမီးများကို ဝယ်ယူ၏" ဟု ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ထိုစကားကြောင့် အရှင်နန္ဒသည် လွန်စွာရှက်ရွံ့ကာ၊ အလွန်တရာ စက်ဆုပ်ကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ တစ်ပါးတည်းကပ်၍ တရားအားထုတ်ရာ ထိုညမှာပင်လျှင် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်လေတော့သည်။

ထိုညလွန်မြောက်၍ နံနက်ခင်း ရောက်လတ်သော အရှင်နန္ဒသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားရှင်သည် တပည့်တော်အားလှပတင့်တယ်သော နတ်သမီးရရှိစေရန် တာဝန်ကို တပည့်တော်က ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါပြီဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "နန္ဒ၊ သင့်စိတ်သည် အာသဝတရားတို့မှ လွတ်မြောက်ချိန်၌ပင် ငါဘုရား၏ တာဝန်ခံယူမှုမှ လွတ်မြောက်နေပေပြီ" ဟု မိန့်တော်မူကာ. . .

> ကာမညွှန်အိုင်မှ ကူးပြောင်း၍ ကာမဆူးငြောင့်ကို ဖျက်ဆီးလျက် မောဟကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သူသည် ချမ်းသာခြင်း ဆင်းရဲခြင်းတို့၌ မတုန်လှုပ်တော့ချေတကား" ဟု ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူလေသည်။

ဤသို့ ရဟန္တာဖြစ်နေသော အရှင်နန္ဒက မိမိအကြောင်းကို ပြောပြရာတွင် ရဟန်းများက မယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍ လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ညီတော်နန္ဒ၏ ဟိုယခင်က အခြေအနေနှင့် အခုအခြေအနေ မတူတော့ကြောင်း နှိုင်းယှဉ် ပြတော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၅။ မကောင်းမှု ပြုသောသူသည် ဤဘဝ၌ စိုးရိမ်ရ၏။ တမလွန်ဘဝ၌ စိုးရိမ်ရ၏။ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော ဘဝတို့၌ စိုးရိမ်ရ၏။ ထိုသူသည် မိမိ၏ ညစ်နွမ်းသော ကံကိုသိမြင်၍ စိုးရိမ်ရ၏။ ပူပန်ရ၏။

ဝက်သတ်သမား စုန္ဒ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝက်သတ်သမား စုန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော် အနီးမှာနေသော စုန္ဒသည် ဝက်သတ်၍ အသက်မွေးသူဖြစ်၏။ အိမ်နောက်ဖေးဦး ခြံတည်၍ မွေးမြူထားသော ဝက်များအနက်မှ သတ်လိုသောဝက်ကို မလှုပ်နိုင်အောင် တုပ်နှောင်ကာ အသားများ ကြွတက်လာစေရန် ဝက်ပါးစပ်ကိုဖွင့်၍ တုတ်ဖြင့် ထောက်ထားပြီးလျှင် ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေသော ရေပူကို သံခွက်ဖြင့်ခပ်ကာ ပါးစပ်ထဲသို့ လောင်းထည့်၏။ ထိုရေပူသည် ဝမ်းထဲမှ အညစ်အကြေးများကို ယူဆောင်၍ အောက်ပွါရမှ ထွက်၏။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောရေပူကို ဝက်၏ကျောပေါ် လောင်းချ၏။ ရေပူကြောင့် ဝက်၏ကျောမည်းမည်းကြီး ဖြူဖွေးလာ၏။ ကြွင်းကျန်သော အမွေးများကို မီးမြှိုက်၍ ပစ်ရ၏။ ထို့နောက် ဓားထက်ထက်ဖြင့် ဝက်ကို လည်ပင်းမှ ပိုင်းဖြတ်လေတော့သည်။

စုန္ဒသည် ဝက်သွေးဝက်သားကို သားမယားနှင့်တကွ မြိန်ရှက်စွာ ချက်ပြုတ်စားသောက်ကာ ကျန်သမျှကို ရောင်းချ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျောင်းတော်အနီးမှာ နေသော်လည်း ပန်းတစ်ဆုပ်မျှ၊ ဆွမ်းတစ်ဇွန်းမျှ မလောင်းမလှူဘူးပေ။ ဤသို့ဖြင့် ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တာ ကာလပတ်လုံး သတ်ဖြတ် စားသောက်လာခဲ့၍ မကောင်းကျိုး ပေးချိန်တန်သောအခါ စုန္ဒ၏ ကိုယ်ပေါ်၌ အနာကြီးပေါက်လာ၏။ အဝီစိ ငရဲမီးသည် သူရှိရာသို့ တက်လာ၍ လောင်မြိုက်၏။ စုန္ဒသည် မိမိပြုခဲ့သော ကံတို့၏ အကျိုးကိုခံစားရင်း အော်မြည်လျက်၊ လေးဖက်ထောက်လျက် ပြေးနေရ၏။ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် သူ့ကို မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်ဘဲ အိမ်ထဲမှ မထွက်နိုင်ရန်သာ တံခါးရှိသမျှ ပိတ်၍ထားကြရကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ခံစားရကာ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်ကား သေဆုံး၍ အဝီစိငရဲ၌ ကျရောက်ရတော့သည်။

စုန္ဒ၏ အိမ်အနီးမှ ဖြတ်သွားခဲ့ကြသော ရဟန်းတို့သည် အိမ်ထဲမှ ဝက်အော်သံကို ကြားရသဖြင့် ဤအိမ်၌ မင်္ဂလာပွဲတစ်ခုခု ပြုလုပ်ရန်ရှိနေသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က ဝက်သတ်သမား စုန္ဒ၏ အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးပုံကို မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၆။ ကောင်းမှုပြုသူသည် ဤဘဝ၌လည်း ဝမ်းမြောက်ရ၏။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော ဘဝတို့၌ ဝမ်းမြောက်ရ၏။ အလွန် ဝမ်းမြောက်ရ၏။

ဓမ္မိတ ဥပါသကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မသေမီက ပင် နတ်ရထားများ ဆိုက်ရောက်လာရသော ဓမ္မိကဥပါသကာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟော်ကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှာ နေထိုင်သော မဟာဓမ္မိက ဥပါသကာသည် သီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ အကျင့်ကောင်းမွန်၏။ လှူဒါန်းဝေဖန်မှုဌ မွေ့လျော်၏။ သူ၏ ဇနီးနှင့်တကွ သားခုနစ်ယောက်၊ သမီးခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်း ဖခင်၏ နည်းတူ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြလေသည်။

မဟာဓမ္မိက ဥပါသကာကြီးသည် တစ်နေ့သ၌ အနာရောဂါကျရောက်၍ အသက်ဘေးကို ကိုးရိမ်လာရ၏။ ဤတွင် ရဟန်းတော်များကို ပင့်ဖိတ်၍ တရား ဟောကြားရန် လျှောက်ထား၏။ ရဟန်းများသည် ဥပါသကာကြီး၏ ညောင်စောင်း ကို ဝန်းရံကာ ဥပါသကာကြီး နှစ်သက်သော မဟာသတိပဋ္ဌာန် သုတ္တန်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့မှ နတ်ရထားခြောက်စီးသည် ကောင်းကင်မှ ဆိုက်ရောက်လာကာ "ဗို-ဥပါသကာကြီး၊ မြေဗို့ကိုခွဲပြီး ရွှေဗို့ကို ယူသကဲ့သို့ ဤရထားထက်သို့ တက်တော်မူပါ" ဟု ရထားမှူးနတ်သားတို့က သူထက်ငါ တောင်းပန်ကြလေသည်။

ဥပါသကာကြီးသည် တရားနာရာတွင် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေလို သဖြင့် ထိုနတ်သားတို့အား "ဆိုင်းကြဦး၊ ဆိုင်းကြဦး" ဟု လှမ်း၍ဆို၏။ ရဟန်း တို့သည် မိမိတို့အား တားသည်ထင်မှတ်၍ သုတ္တန်ရွတ်ဖတ်ခြင်းကို ရပ်စဲ၍ ထား လိုက်ကြ၏။ ဤတွင် သားသမီးတို့ကလည်း "ငါတို့၏ ဖခင်သည် ရှေးအခါတုန်းက တရားနာ၍ မရောင့်ရဲခဲ့ဘူးချေ။ ယခု ရဟန်းများကို ပင့်ဖိတ်ကာ ရွတ်စေပြီးမှ သူကိုယ်တိုင် တားမြစ်ဘို့၏။ သေခြင်းတရားကို မကြောက်သောသူ မရှိပါတကား"

http://www.dhammadownload.com

ဟု ဆိုကာ ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ရဟန်းများလည်း "ယခုအခါ ငါတို့ရွှတ်ဆိုခွင့် မရှိတော့ပြီ" ဟု နှလုံးသွင်းကာ ပြန်၍ ကြွကြလေသည်။

အတန်ကြာမှ ဥပါသကာကြီး သတိရ၍ သားသမီးတို့၏ ငိုရခြင်း အကြောင်းကိုမေး၏။ သားသမီးတို့က ငိုရခြင်းအကြောင်းကို ပြောကြားကြရာ...

"ငါသည် ရဟန်းတော်တို့ကို တားမြစ်သည် မဟုတ်ပါ။ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်မှ နတ်ရထားခြောက်စီး ဆိုက်ရောက်လာကာ ရထားမှူးတို့က သူထက်ငါ ခေါ်နေကြသဖြင့် သူတို့ကို တားမြစ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်"

"နတ်ရထားတို့ အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း"

"သားတို့၊ သမီးတို့-ငါ့အတွက် ပြုလုပ်ထားသော ပန်းကုံး ရှိပါသလော"

"ရှိပါသည် ဖခင်"

"သို့ဖြစ်လျှင် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်အနက် ဘယ်နတ်ပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသနည်း"

"ဘုရားလောင်း အားလုံးနှင့်တကွ ဘုရားမယ်တော် ခမည်းတော်တို့ ပျော်စံရာ တုသိတာနတ်ပြည်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းပါသည်ဖခင်"

ဤသို့ သားသမီးများ ဖြေကြားကြသဖြင့် မဟာဓမ္မိကဥပါသကာသည် "တုသိတာနတ်ပြည်မှ ရထားဦးတွင် ချိတ်စေသုတည်း" ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ပန်းကုံးကို ပစ်မြှောက်ရန် စေခိုင်း၏။ သားသမီးတို့ ပစ်မြှောက်သော ပန်းကုံးသည် တုသိတာနတ်ပြည်မှ ရထားဦးတွင် သွား၍ စွပ်နေ၏။

များစွာသောလူတို့သည် ပန်းကုံးကိုသာမြင်ရ၍ ရထားကို မမြင်ကြရချေ။ မဟာဓမ္မိ ကဥပါသကာသည် "ငါကား တုသိတာ နတ်ပြည်သို့ လိုက်ပါရအံ့။ သင်တို့ မစိုးရိမ် ကြကုန်လင့်၊ ငါ့ထံသို့ လိုက်ပါလိုကြလျှင် ငါကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြကုန်" ဟု ဆုံးမစကားဆိုကာ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် တုသိတာ နတ်ရထားပေါ်၌ နတ်သား ဖြစ်လေသည်။

တရားဒေသနာတော် ရွတ်ဖတ်ရန် ကြွရောက်ခဲ့ကြသော ရဟန်းများက ထိုအကြောင်းများကို လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ အကျိုးပေးပုံကို မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၇။ ။မကောင်းမှု ပြုသူသည် ဤဘဝ၌လည်း ပူပန်ရ၏။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း ပူပန်ရ၏။ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သောဘဝ၌ ပူပန်ရ၏။ ငါသည် မကောင်းမှုကို ပြုမိပြီဟူ၍ ပူပန်ရ၏။ ဂုဏတိဘုံသို့ ကျရောက်ပါမူ အလွန်အမင်း ပူပန်ရ၏။

ဒေဝဒတ် (မြေမျိုခြင်း)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မြေမျိုခံရသော ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အနုပိယအမည်ရှိသော မလ္လမင်းတို့၏ နိဂုံးရွာရှိ အနုပိယသရက်ဥယျာဉ်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်သည် အခြားသကျမင်းသားများနှင့် အတူရဟန်းပြုခဲ့သူဖြစ်၏။ အရှင်ကာဠဒါယိပင့်လျှောက်၍ ကပိလဝတ် မြို့တော်ကို ကြွချီတော်မူလာစဉ်က သကျမင်းသားပေါင်း အမြောက်အမြား ရဟန်းပြုခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဘဂ္ဂိယသည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ကိုယ်စား တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နေရ၍ ရဟန်းမပြုဖြစ်ခဲ့ပေ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အာနန္ဒာ၊ ဘဂု၊ ကိမိလနှင့် ဒေဝဒတ် မင်းသားတို့မှာလည်း ရဟန်းပြုရန် နှောင့်နှေးခဲ့ကြ၏။ ဤသို့ရှိရာမှ မြတ်စွာဘုရား အနုပိယ သရက်ဥယျာဉ်တော်၌ စံတော်မူနေချိန်တွင်ကား ရဟန်းပြုရန် စိတ်ထက်သန်လာကြလေသည်။

ထိုမင်းသားတို့တွင် အနုရုဒ္ဓါမင်းသားကား ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးကောင်းသူဖြစ်၏။ ရှေးဘဝတစ်ခုခု၌ ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်အား ဆွမ်းလှူခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကြောင့် မရှိဟူသော စကားလုံးကိုပင် နားမလည်ခဲ့ပေ။ တစ်နေ့သ၌ အခြား သကျမင်းသားများနှင့်အတူ မုန့်ပေးတမ်း ခုံညင်းဦး ကစားကြရာ အနုရုဒ္ဓါ ရှုံးသဖြင့် မယ်တော်ထံ မုန့်ယူရန် အခိုင်းအစေကို လွှတ်လိုက်၏။ မယ်တော်က အသင့်စီမံ၍ ပေးလိုက်သောမုန့်ကို အနုရုဒ္ဓါသည် ကစားဖော် မင်းသားများနှင့်အတူ စားကြကာ ဆက်၍ကစားပြန်၏။ အနုရုဒ္ဓါပင် ဆက်၍ရှုံးသဖြင့် မယ်တော်ထံသို့ အခိုင်းအစေကို လွှတ်ရပြန်၏။ သုံးကြိမ်မြောက် မုန့်ထည့်ပေးပြီး၍ လေးကြိမ်မြောက် အရောက်တွင်မူ မယ်တော်သည် 'မုန့်မရှိတော့' ဟုဆိုကာ

http://www.dhammadownload.com

အခိုင်းအစေကို ပြန်လွှတ်လိုက်၏။ အနုရုဒ္ဓါသည် မရှိဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုပင် နားမလည်ဘဲ မုန့်တစ်မျိုးဟု ထင်မှတ်ကာ ထိုမရှိမုန့်ကိုပင် ပေးလိုက်ပါဟူ၍ အခိုင်းအစေကို ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

(အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ရှေးကောင်းမှု အကြောင်းကို ဘိက္ခုဝဂ်၊ သုမနသာမဏေ ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဤတွင် မယ်တော်သည် 'မရှိ' ဟူသော စကား၏အဓိပ္ပာယ်ကို သားတော်နားလည်စေရန် ရွှေခွက်အလွတ်တစ်လုံးကို အခြား ရွှေခွက်တစ်လုံးဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ ပေးလိုက်၏။ အနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏ ရှေးကပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့် မြို့စောင့်နတ်များသည် ထိုရွှေခွက်၌ နတ်မုန့်များထည့်ပေးကြရ၏။ အလွန်တရာ အနံ့အရသာရှိလှသော နတ်မုန့်များကို ကစားဖော်များနှင့် အတူ စားသောက်ပြီး အနုရုဒ္ဓါသည် မယ်တော်ထံသို့ ပြန်လာကာ "မယ်တော်သည် သားတော်ကို ချစ်ပါလျက် ယခင်နေ့များ၌ အဘယ့်ကြောင့် မရှိမုန့်များ လုပ်၍မပေးပါသနည်း" ဟု မေးမြန်း၏။ မယ်တော်သည် အခိုင်းအစေကို မေးမြန်းကြည့်ခါမှ ထိုမေးခွန်း၏ ဆိုလိုချက်ကို သဘောပေါက်သွား၏။ ထိုနေ့မှစ၍ အနုရုဒ္ဓါက မရှိမုန့်စားချင်သည် ဆိုလေတိုင်း ရွှေခွက်အလွတ်ကို ပို့ပေးရ၏။ ပို့ပေးလေသမျှ ရွှေခွက်များတွင်လည်း နတ်မုန့်များ ပြည့်လျက်သာ ပါလာကြလေသည်။

ဤသို့ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးကောင်းလှသော အနုရုဒ္ဓါကို နောင်တော်ကြီး မဟာနာမ်က ဤသို့ တိုင်ပင်လာ၏။

"ညီတော်၊ အခြားသော ဆွေတော်မျိုးတော်များသည် ရဟန်းပြုကုန်ကြပြီ။ ငါတို့အိမ်မှာလည်း တစ်ယောက်ယောက် ရဟန်းပြုရပေလိမ့်မည်။ နောင်တော်ပင် ရဟန်းပြုရမည်လော၊ သို့မဟုတ် ညီတော်ပင် ရဟန်းပြုမည်လော"

"ညီတော်သည် နူးညံ့ သိမ်မွေ့သူဖြစ်၍ ရဟန်း မပြုနိုင်ပါ နောင်တော်"

"ဤသို့ဆိုလျှင် နောင်တော် ရဟန်းပြုပါမည်။ ညီတော်သာလျှင် အလုပ်ကိစ္စကို လုပ်ဆောင်ပါ"

"အလုပ်ကိစ္စများဟူသည် အဘယ်သို့ပါနည်း နောင်တော်"

ဤသို့ အနုရုဒ္ဓါက မေးသဖြင့် နောင်တော်ကြီး မဟာနာမ်က လယ်ထွန်ခြင်းမှစတင်၍ အဆင့်ဆင့် လုပ်ဆောင်ရသော လယ်ယာလုပ်ငန်းများကို ပြောပြရ၏။ ဤတွင် အနုရုဒ္ဓါသည် ရဟန်းပြုရန် စိတ်ထက်သန်လာကာ မယ်တော်ထံပန်ကြား၏။ မယ်တော်သည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ငြင်းပယ်ပြီးမှ သားတော်၏

http://www.dhammadownload.com

သူငယ်ချင်း ဘဂ္ဂီယ ရဟန်းပြုလျှင် သင်လည်း ပြုပေလော့ဟု ခြွင်းချက်ဖြင့် ခွင့်ပြုလိုက်၏။ အနုရုဒ္ဓါသည် ဘဂ္ဂီယထံသို့ သွားကာ "ငါ၏ ရဟန်းပြုနိုင်ခွင့်သည် သင်နှင့်ဆက်စပ်နေ၏။ သင်ပါ ရဟန်းပြုပါမူ ငါ့ကို မယ်တော်က ရဟန်းပြုခွင့် ပေးပါလိမ့်မည်" ဟု ဆို၏။ ဘဂ္ဂီယကလည်း မိမိပါ ရဟန်းပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံချက် ပေးလိုက်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘဂ္ဂီယ၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ အာနန္ဒာ၊ ဘဂု၊ ကိမိလနှင့် ဒေဝဒတ်ဟူသော သက္ကမင်းသား ခြောက်ယောက်နှင့်တကွ ဆတ္တာသည် ဥပါလိတို့သည် ဘုရားရှင် ရှိရာသို့ အတူတကွ လာခဲ့ကြ၏။ မိမိတို့ နယ်မြေကိုကျော်၍ မလွှမင်းတို့၏ နယ်မြေသို့ရောက်သောအခါ အခြေအရံများကို ပြန်၍ လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဥပါလိကိုလည်း "အချင်းဥပါလိ၊ သင် ပြန်လေလော့။ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာဖြင့် သင် အသက်မွေးနိုင်လောက်ပြီ" ဟုဆိုကာ ဥပါလိထံ ဥစ္စာထုပ်ကို ပေးကြ၏။

ဆတ္တာသည် ဥပါလိသည် ဥစ္စာထုပ်ကိုယူကာ အတန်ငယ် သွားမိပြီးမှ "သက္ကမင်းသားတို့သည် ကြွမ်းတမ်းသော အမျက်ဒေါသမာန်မာန ရှိကြကုန်၏။ ဤမင်းသားများ ပြန်မလာကြတော့သဖြင့် ငါ့ကိုသတ်လိုက သတ်ကြရာ၏။ ဤမင်းသားတို့သည်ပင် ဤသို့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို စွန့်လွှတ်ကာ ရဟန်းပြုနိုင်ကြသေး၏။ ငါသည်လည်း အဘယ်ကြောင့် မပြုနိုင်ရမည်နည်း" ဟု တွေးတောကာ ဥစ္စာထုပ်ကို သစ်ပင်တစ်ခုမှာ ချိတ်ထားခဲ့ပြီးလျှင် မင်းသားများနောက်သို့ အမီလိုက်၏။ မင်းသားများကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံကာ ဥပါလိကိုပါ ခေါ်ဆောင်၍ လာကြလေသည်။

ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်သော် သက္ကမင်းသားများက "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ သက္ကမင်းသားများသည် မာန်မာနပြင်းထန်ကြပါ၏။ ဤဆတ္တာသည် ဥပါလိသည် တပည့်တော်တို့အား အချိန်ကြာမြင့်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့သူ ဖြစ်ပါ၏။ သူ့ကို ပထမဆုံး ရဟန်းပြုတော်မူပါ၊ သို့မှသာလျှင် သူ့ကို တပည့်တော်တို့က ရှိခိုးနိုင်ကြပါလိမ့်မည်" ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း ဥပါလိကို ပထမဆုံး ရဟန်းပြုပေးကာ သက္ကမင်းသားခြောက်ယောက်ကို နောက်မှ ရဟန်းပြု၍ ပေးတော်မူလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အရှင်ဘဂ္ဂီယသည် ထိုဝါတွင်းမှာပင် ပုဗ္ဗေနိဝါသ အဘိညာဉ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ဟူသော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်သုံးပါး

http://www.dhammadownload.com

ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ရရှိကာ နောင်အခါ မဟာဝိတက္ကသုတ်ကို ကြားနာပြီးလျှင် နည်းမှန်လမ်းကျ တရားအားထုတ်၍ ရဟန္တာဖြစ်၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၏။ အရှင်ဘဂုနှင့် အရှင်ကိမိလတို့သည် နောင်အခါတွင် ဝိပဿနာပွားများ၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။ အရှင်ဒေဝဒတ်ကား လောကီအဘိညာဉ်ကို ရရှိလေသည်။

နောင်အခါ၌ ဘုရားရှင်သည် ကောသမ္ဗီမြို့သို့ ကြွရောက်၍ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ မြို့သူမြို့သားတို့ဘည် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို သယ်ဆောင်လာကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ သီတင်းသုံးသော ထင်ရှားသော မထေရ်ကြီးများထံသို့ သွား၍သွား၍ လှူဒါန်းကြ၏။ အရှင်ဒေဝဒတ် ထံသို့ကား မည်သူမျှ ရောက်မလာကြပေ။ ဤတွင် ဒေဝဒတ်သည် "ငါသည်လည်း သူတို့နှင့်အတူ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ သူတို့သည်လည်း မင်းမျိုးမှထွက်၍ ရဟန်းပြုခဲ့၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် သူတို့ကိုသာလျှင် ရှာဖွေ၍ မေးမြန်းကြကုန်၏။ ငါ့နာမည်ကိုကား ခေါ်သူမျှပင် မရှိချေ။ ငါသည် အဘယ်သူကို အမှီပြု၍ လာဘ်ပေါများအောင် ကြံဆောင်ရပါမည်နည်း" ဟု စဉ်းစားလေသည်။

ဤသို့ စဉ်းစားပြီးနောက် ဒေဝဒတ်သည် ကောသမ္ဗီမြို့မှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ သွားပြီးလျှင် မိမိကိုယ်ကို လုလင်ဖျိုအသွင် ဖန်ဆင်းလိုက်၏။ ထိုလုလင်ဖျိုဏ၏ လက်ခြေလေးဖက်တို့၌ မြွေကြီးလေးကောင် ရစ်ပတ်လျက် ရှိနေစေ၏။ မြွေကြီးတစ်ကောင်ကို လည်ပင်းမှာဆွဲ၏။ တစ်ကောင်ကို ခေါင်းပေါင်းပြု၏။ တစ်ကောင်ကို ပခုံးမှာတင်၏။ ဤသို့ မြွေတန်ဆာ ဆင်ယင်ပြီးလျှင် အဇာတသတ် မင်းသား၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ကောင်းကင်မှ ဖြုန်းခနဲဆင်း၍ ထိုင်လိုက်၏။ ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးမှာ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေ၍ မိမိဘက် ပါမည်သူ မဟုတ်မှန်းကို သိသဖြင့် အကောင်းအဆိုးကို နားမလည်သေးသော အဇာတသတ်မင်းသားကို သွေးဆောင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အဇာတသတ် မင်းသားသည် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ "သင်မည်သူနည်း" ဟု မေး၏။ "မင်းသား၊ ငါကား အရှင်ဒေဝဒတ်ပင်တည်း" ဟုဆိုကာ ဖန်ဆင်းထားသော ရွပ်သွင်ကို ဖျောက်ကာ ပကတိရွပ်သွင်ဖြင့် ကိုယ်ထင်ပြလိုက်၏။ ဤတွင် အဇာတသတ်မင်းသားသည် အလွန်တရာကြည်ညိုကာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆွမ်းအုပ် ငါးရာပို့လျှ၏။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း နှစ်ခေါက်နှစ်ခေါက်သွား၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့သော လာဘ်သပ်ပကာဖြင့် အပူဇော်ခံရသဖြင့် ဒေဝဒတ်သည် မာန်မာန တက်ကြွကာ "ငါသည် ရဟန်းသံဃာအားလုံးကို ဦးစီးခေါင်းဆောင် ပြုတော့အံ့" ဟု ကြံစည်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရရှိထားသော လောကီအဘိညာဉ်တို့ ကွယ်ပျောက်သွားလေသည်။

ဗိမိ၏ယုတ်မာသော အကြံအစည်ကြောင့် စွာန်အဘိညာဉ် ကွယ်ပျောက် ရသည်ကိုပင် နောင်တမရသေးဘဲ ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက် ၌ပင် ထိုအကြံအစည်ကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ထား၏။ ထိုစဉ် ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ မင်းပရိသတ်အပေါင်းအား တရားဟောတော်မူလျက် ရှိ၏။ ထိုပရိသတ်အကြားသို့ ကြွားကြွားဝင့်ဝင့် ဝင်ရောက်လာကာ ရှိသေစွာ လက်အုပ်ချီလျက်. . .

"မြတ်စွာဘုရား၊ ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အိုမင်းလာပါပြီ။ အသက် အရွယ်ကြီးမြင့်လာပါပြီ။ ထို့ကြောင့်ဖလသမာပတ် ချမ်းသာဖြင့် ကြောင့်ကြမဲစွာ စံနေတော်မူပါလော့။ တပည့်တော်သည် ရဟန်းသံဃာကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြု ပါအံ့။ ရဟန်းသံဃာကို တပည့်တော်အား အပ်နှင်းတော်မူပါဘုရား" ဟု လျှောက် ထားလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဒေဝဒတ်၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်သင့်မခံဘဲ ဒေဝဒတ်၏ လာဘ်သပ်ပကာ မက်မောသည့်အဖြစ်ကို ရည်ညွှန်းတော်မူကာ "သူများတံတွေးပေါက် ကောက်၍ စားမျိုသူ" ဟူသောစကားဖြင့် မောင်းမဲတော်မူ လိုက်၏။ ဤတွင် ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင်အပေါ် ပထမဦးစွာ ရန်ငြိုးဖွဲ့လျက် ပရိသတ်ကြားမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ဒေဝဒတ်အား ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ ပကာသနိ ယကံကို ပြုတော်မူ၏။ ပကာသနိယကံဆိုသည်မှာ ဒေဝဒတ်၏ အပြုအမူ အားလုံး သည် ရဟန်းသံဃာနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တစ်ခုလုံးအား သတိပေး ကြေညာရခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ ဘုရားရှင်က စွန့်ပယ်တော် မူလိုက်ပြီ ဖြစ်၍ ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင်အား သတ်ဖြတ်နိုင်ရန် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကြိုးစား လေတော့သည်။

ဒေဝဒတ်သည် ပထမဦးစွာ အဇာတသတ်မင်းသားအား ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် တိုက်တွန်းလေရာ မငြင်းပယ်နိုင်ဘဲ

http://www.dhammadownload.com

ခမည်းတော်ကြီးကို သေကြောင်းကြံစည်ကာ ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက် အုပ်စိုးခဲ့။ အဇာတသတ်မင်းခဲ့ အာဏာကို အသုံးပြု၍ ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင်အား သတ်ဖြတ်ရန် လေးသမားများကို စေလွှတ်ခဲ့။ ဘုရားရှင်အား သတ်ဖြတ်ပြီးနောက် ပြန်လာသော လေးသမားများကိုလည်း သတ်ဖြတ်ပစ်ရန် ထို့ထက်တစ်ဆတစ်ဆ များပြားသော လေးသမားများကို စေလွှတ်ထားပြန်ခဲ့။ သို့ရာတွင် လေးသမား အားလုံးသည် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက်ဝယ် သောတာပန် ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

ဤသို့ သူတစ်ပါးကို စေခိုင်း၍ မအောင်မြင်သောအခါ ဂိုဏ်းကုဋ္ဌံတောင်ခြေ၌ ဘုရားရှင် စင်္ကြံတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်ကိုယ်တိုင် တောင်ပေါ်မှ ကျောက်မောင်းဆင်၍ ချခဲ့။ ကျောက်တုံးမှ ကွဲ၍ လွင့်စဉ်လာသော ကျောက်စထိမှန် သဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ယိုစီးခဲ့။ ဤသည်မှာ အပြစ်အကြီးလေးဆုံးသော အနန္တရိယကံကြီး ငါးပါးတွင် ပါဝင်သော လောဟိတုပ္ပာဒကံ ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့လည်း ဘုရားရှင်ကို သတ်ဖြတ်၍ မရသေးသဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင်း၌ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူစဉ်တွင် နာဠာဂီရိဆင်ကြီးကို အရက်သေစာများ တိုက်ကျွေး၍ လွှတ်လိုက်ပြန်ခဲ့။ နာဠာဂီရိဆင်ကြီးက ဘုရားရှင်ကို နင်းခြေသတ်ရန် ပြေးလာရာ နောက်တော်ပါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ကိုယ်စား မိမိအသက်ကို အသေးစေရန် ရှေ့တော်ကို ကျော်တက်လာခဲ့။ အရှင်အာနန္ဒာကို တားမြစ်ကာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မေတ္တာစွမ်းအားဖြင့် ဆင်ကြမ်းကြီးကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူလေသည်။

ဒီဗိုဿာရမင်းကြီးကို သတ်ရန် တိုက်တွန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်အား သတ်ဖြတ်ရန် လေးသမားများ စေလွှတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကျောက်မောင်းဆင်၍ ချခြင်းကိုလည်းကောင်း တိုင်းသူပြည်သားတို့ မသိကြပေ။ နာဠာဂီရိ ဆင်ကြီးကို စေလွှတ်သည်တွင်ကား လူအများတို့ ကြားသိကြကုန်၏။ "ဤမျှလောက် ယုတ်မာသော ဒေဝဒတ်ကို မင်းကြီးသည် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေဘိသည်တကား" ဟု ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။ အဇာတသတ်မင်းသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့ ကြွေးကြော်သံကြောင့် ဒေဝဒတ်ထံ ပို့နေကျ ဆွမ်းအုပ်ငါးရာကို ဖြတ်တောက်လိုက်ရ၏။ ဒေဝဒတ်ထံသို့ သွားလာ ဝင်ထွက်ခြင်းကိုလည်း မပြုတော့ပေ။ မြို့သူမြို့သားတို့ကလည်း ဒေဝဒတ်ကို ဆွမ်းမလောင်းကြတော့ပေ။

http://www.dhammadownload.com

ဤတွင် ဒေဝဒတ်သည် အခြားတစ်ဖက်မှ အစွမ်းပြ၍ ပရိသတ်မွေးလိုသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ အချက်ငါးချက်ကို တောင်းလေသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် တောင်းပန်ပါ၏။ ရဟန်းတို့သည် အသက်ထက်ဆုံး တောကျောင်းမှာသာ နေကြပါစေ။ အသက်ထက်ဆုံး ဆွမ်းခံ၍သာ စားကြပါစေ။ အသက်ထက်ဆုံး ပုံသကူသင်္ကန်းကိုသာ ဝတ်ရုံကြပါစေ။ အသက်ထက်ဆုံး သစ်ပင်ရင်းမှာသာ နေကြပါစေ။ အသက်ထက်ဆုံး သားငါးကို ရှောင်ကြဉ်ကြပါစေ။ ဤအချက်များ မလိုက်နာသော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်ပါစေဘုရား" ဟု တောင်းဆို၏။

ဤအချက်များ အားလုံးကို ဘုရားရှင်သည် ပယ်ချတော်မူလိုက်၏။ ဒေဝဒတ်သည် ဤပယ်ချသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ မလိမ္မာသေးသော ရဟန်းငယ်များကို သွေးဆောင် စည်းရုံး၏။ "ငါသည် သံသရာဝဋ်မှ လွတ်မြောက်နိုင်ရန် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော အကျင့်အဖြစ်ဖြင့် တောင်းပန်ခဲ့၏။ ငါတောင်းပန်သော အချက်များကို ဘုရားရှင်က ခွင့်မပြုပေ။ သို့ဖြစ်၍ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော အကျင့်များကို ငါတို့ဘာသာ ကျင့်ကြကုန်ဟုံး၊ ငါတို့နည်းတူ ကျင့်လိုသူတို့သည် ငါနှင့် အတူလိုက်ပါကြကုန်၏" ဟု ကြွေးကြော်ပြောဆို၏။ မလိမ္မာသော ရဟန်းငယ် ငါးရာတို့သည် ဒေဝဒတ်၏ စကားကို နှစ်သက်ကာ ဒေဝဒတ်ထံသို့ ဆည်းကပ်လာကြလေသည်။

မိမိဘက်မှာ တပည့်သံဃာ ငါးရာတိတိ ရှိလာပြီဖြစ်၍ ဒေဝဒတ်သည် သံဃာကို သင်းခွဲရန် ကြိုးစားလာ၏။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူ၍ ဒေဝဒတ်ကို ခေါ်ယူပြီးလျှင် ဝန်လေးလုစွာသော သံဃဘေဒက အနန္တရိယကံကြီးကို မပြုလုပ်ရန် တားမြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ဒေဝဒတ်ကား မလိုက်နာနိုင်ပေ။ ကရုဏာဖြင့် ဆုံးမတော်မူသည်ကို ကျောခိုင်းကာ ထွက်ခွာသွား၏။ နောက်တစ်နေ့၌ အရှင်အာနန္ဒာသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင်း၌ ဆွမ်းခံဝင်နေစဉ် ဒေဝဒတ်နှင့် တွေ့ဆုံလေရာ "အာနန္ဒာ၊ ဤနေ့မှစ၍ ငါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပစ်ပယ်၍သာလျှင်၊ ရဟန်းသံဃာကို ပစ်ပယ်၍သာလျှင် တသီးတခြား ဥပုသ်ပြုတော့အံ့။ တသီးတခြား သံဃာကံကို ပြုတော့အံ့" ဟု ဒေဝဒတ်က ဆို၏။ ဤစကားကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ. . . .

"သူတော်ကောင်းသည် ကောင်းမှုပြုရန်လွယ်၍ သူယုတ်မာသည် ကောင်းမှုကိုပြုရန် မလွယ်ပေ။ သူယုတ်မာသည် မကောင်းမှုကို ပြုရန်လွယ်၍

http://www.dhammadownload.com

အရိယ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မကောင်းမှုကိုပြုရန် မလွယ်ပေ" ဟု ဓမ္မသံဝေဂဖြင့် ဥဒါန်းစကား မြွက်ကြားတော် မူရလေသည်။

ထို့နောက် ဒေဝဒတ်သည် မိမိစကားကို နှစ်သက်သော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းငယ်ငါးရာတို့ဖြင့် တသီးတခြား ဥပုသ်ကံပြုခြင်းဖြင့် သံဃာကို သင်းခွဲပြီး လျှင် ထိုရဟန်းငယ်များကို ခေါ်ဆောင်ကာ ဂယာသီသ အရပ်သို့ သွားလေသည်။

ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်သည် မလိမ္မာ၍ လိုက်ပါသွားမိကြသော ရဟန်းငယ်များကို ပြန်၍ခေါ်ယူရန် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးအား စေလွှတ်တော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ လာနေသည်ကို ကောကာလိက ရဟန်းသည် အဝေးက လှမ်းမြင်၍ ဆရာကြီး ဒေဝဒတ်အား သူတို့နှင့် အကျွမ်းတဝင်မပြုရန် သတိပေး၏။ သို့ရာတွင် ဒေဝဒတ်ကား မနာယူပေ။ အဂ္ဂ သာဝကနှစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်ကို ပစ်ပယ်ကာ သူထံ ဆည်းကပ်လာကြသည်ဟု ဆိုကာ သူကိုယ်တိုင် ကြိုဆို၍ နေစရာ ထိုင်စရာပေး၏။ ညအခါတွင်လည်း မိမိ ကိုယ်စား ရဟန်းငယ်များကို တရားဟောခွင့်ပေး၏။ သူကိုယ်တိုင်မူကား ကျောအောင့်သဖြင့် ခေတ္တခဏ လဲလျောင်းဦးမည်ဆို၍ အိပ်စက်လေရာ မကြာမီ တခေါခေါ ဟောက်လျက် အိပ်ပျော်လေသည်။

ဤသို့ ပြုခြင်းမှာ အမှန်အားဖြင့် ဘုရားရှင်ကို တုပလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ညအခါ ရဟန်းပရိသတ်များအား ဘုရားရှင် တရားဟောရာတွင် အကျဉ်း ဥဒ္ဒေသကို ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတော်မူပြီးလျှင် အကျယ်နိဒ္ဒေသကို သာဝကကြီး တစ်ပါးပါးအား ဆက်လက်ဟောကြားရန် တာဝန်ပေးကာ လျောင်းစက်တော်မူ၏။ ကျောအောင့်သော ဝေဒနာမှ သက်သာစေရန်သာ လျောင်းစက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သတိသမ္ပဇဉ် ယှဉ်စပ်နေသဖြင့် အိပ်ပျော်သည်မဟုတ်ပေ။ ဤသဘောကို ဒေဝဒတ်ကား မတုပနိုင်ဘဲ လျောင်းစက်ခြင်းကိုသာ တုပနိုင်ပေသည်။

ဘုရားရှင်ကို တုပ၍ ဒေဝဒတ် အိပ်ပျော်နေခိုက်တွင် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းငယ်ငါးရာတို့အား တရားဟောကြားကြ၏။ ရဟန်းငယ် ငါးရာတို့လည်း အသိမှန်၊ အမြင်မှန် ရလာကြသဖြင့် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့နှင့် အတူ ညတွင်းချင်း လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

နံနက်လင်းသောအခါ ကောကာလိကရဟန်းသည် ဒေဝဒတ်၏ ရင်ဘတ် ကို ဖနောင့်ဖြင့်ပေါက်ကာ "ငါ့ခွင်ဒေဝဒတ်၊ ထလော့။ သင့်တပည့်တို့ကို

http://www.dhammadownload.com

သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့ ခေါ်ဆောင်သွားချေပြီ။ သူတို့နှင့် အကျွမ်းတဝင် မပြုရန် ငါ သတိပေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော" ဟု ပြောဆိုကြိမ်းမောင်း၏။ ထိုဒဏ်ချက်ဖြင့်ပင် ဒေဝဒတ်မှာ သွေးပွက်ပွက်အန်ရလေတော့သည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ် ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဇာတ်တော်ပေါင်းများစွာကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် နောက်ပါသံယာတော်များနှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ကြွတော်မူကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

ဒေဝဒတ်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဒေဒနာခံစား၍ ကိုးလကြာမြင့်သော အခါ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လိုလာ၍ တပည့်များအား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပို့ပေးရန် ပြောကြား၏။ သို့ရာတွင် တပည့်များက လိုက်၍မပို့ဝံ့ကြပေ။ "သင်သည် ကျန်းမာနေစဉ် အခါတုန်းက ဘုရားရှင်နှင့် ရန်ဘက်ဖြစ်၍ နေခဲ့၏။ ဘုရားရှင်ထံသို့ ငါတို့ မပို့ဝံ့ကုန်" ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဤတွင် ဒေဝဒတ်က "ငါ့ရှင်တို့၊ ငါ့ကို မဖျက်ဆီးကြပါကုန်လင့်။ ငါက ရန်ဘက်ဖြစ်နေသော်လည်း ဘုရားရှင်ကတော့ ဆံတစ်ဖျားမျှလည်း ရန်ငြိုးမထားခဲ့ပါ။ မြတ်စွာဘုရားကို ငါ ဖူးမြင်ပါရစေ" ဟု တောင်းပန်၏။ ဤသို့ ဒေဝဒတ်က ထပ်ကာထပ်ကာ တောင်းပန်သဖြင့် လက်ကျန် တပည့်တို့သည် ဒေဝဒတ်အား ညောင်စောင်းပေါ်တင်၍ ထမ်းကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဦးတည်၍ လာကြလေသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တရွေ့ရွေ့ လှမ်းလာကြရာတွင် ကြိုတင်၍ သတင်းရထားကြသော ရဟန်းများက ဒေဝဒတ်လာနေကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်လာကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ဒေဝဒတ်သည် ဤဘဝတွင် ငါဘုရားကို ဖူးမြင်ရမည် မဟုတ်တော့ပေ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မမူသော အချက်ငါးချက်ကို တောင်းဆိုသောအခါမှစ၍ ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ခွင့် မရရိုင်တော့ချေ။ ထိုသို့ဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အနီးသို့ ဒေဝဒတ် ရောက်လာ၏။ ညောင်စောင်းကို ထမ်းလာခဲ့ကြသော ရဟန်းများသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရှိ ရေကန်တော်တွင် ညောင်စောင်းကို ခေတ္တချကာ ရေကန်ထဲသို့ ရေချိုးဆင်းကြ၏။ ထိုအခိုက် ဒေဝဒတ်သည် ညောင်စောင်းပေါ်မှာ ထိုင်ကာ

http://www.dhammadownload.com

ခြေနှစ်ဖက်ကို မြေပေါ်ချလိုက်၏။ ထိုအခိုက်တွင်ပင် သူ၏ ခြေနှစ်ဖက်သည် မဟာပထဝီမြေကြီးအတွင်းသို့ နစ်ဝင်သွားကြ၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးလည်း ဆက်လက် နစ်ဝင်သွား၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး တစ်ခုလုံး နစ်ဝင်သွား၍ မြေနှင့် မေးရိုး ထိလာသော အခါတွင်ကား. . .

"အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူ၍ နတ်တကာတို့ထက် လွန်မြတ်သောနတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ လူနတ်တို့ကို ဆုံးမရာ၌ ရထားထိန်းပမာ ဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရှိတော်မူ၍ ဘုန်းလက္ခဏာများစွာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ငါ့ အရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဤအသက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း တပည့်တော် ဆည်းကပ်ပူဇော်ပါ၏ဘုရား"

ဤသို့ ရွတ်ဆိုကန်တော့ကာ မဟာပထဝီ မြေကြီးအတွင်းသို့ စုံးစုံးမြုပ်သွားပြီးလျှင် မဟာအဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်လေတော့သည်။

ဤမျှလောက်သော မကောင်းမှုများ ပြုလုပ်မည့် အကြောင်းကို သိတော်မူပါလျက် ဒေဝဒတ်အား ဘုရားရှင်သည် အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းပြုပေးပါသနည်းဟူမူကား ရဟန်းပြုခွင့်မရ၍ လူပုဂ္ဂိုလ် အဖြစ်ဖြင့်လည်း ဒေဝဒတ်သည် အမြစ်ကြီးလှသော အကုသိုလ်ကံကြီးများကို ပြုလုပ်မည်သာဖြစ်ရာ နောင်အခါတွင် ဘဝဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခွင့် ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ၊ ရဟန်းပြုလိုက်ရသည့် အတွက်သာ အကုသိုလ်ကံကြီးများကို ပြုမိသည့်တိုင်အောင် နောင်အခါ၌ ဘဝဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခွင့်ရမည် ဖြစ်၏။ ဒေဝဒတ်ကား ဤကမ္ဘာမှ နောက်ကမ္ဘာတစ်သိန်း အရောက်တွင် အဋ္ဌဿရ မည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဆူ ဖြစ်လာလိမ့်မည်တည်း။

ဤသို့အားဖြင့် ဒေဝဒတ်၏ လားရာဂတိကို ရဟန်းများက မေးလျှောက်ကြသဖြင့် ဘုရားရှင်က ဖြေကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဇေသနာတော်

၁၈။ ကောင်းမှု ပြုသောသူသည် ဤဘဝ၌လည်း နှစ်သက်ရ၏။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း နှစ်သက်ရ၏။ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော ဘဝတို့၌ နှစ်သက်ရ၏။ ငါသည် ကောင်းမှုကို ပြုအပ်ပေပြီဟု နှစ်သက်ရ၏။ သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ပါမူကား အလွန် နှစ်သက်ရ၏။

သုမနဒေဝီ

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ် အနာထပိဏ်သူဌေး၏သမီး သုမနဒေဝီကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ဇေတဝန်ကျောင်းဒါယကာ အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအမ ဝိသာခါတို့သည် ရဟန်းသံဃာ၏ စိတ်အလိုကိုလည်း သိတတ်ကြကုန်၏။ ရဟန်းသံဃာနှင့် အပ်စပ်အောင်လည်း စီမံဖန်တီးတတ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အခြားအလှူရှင်များသည် မိမိတို့အလှူကို ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုပေးပါရန် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးထံ အကူအညီတောင်းကြရ၏။ ကျောင်းဒါယကာကြီး အနာထပိဏ်နှင့် ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါတို့သည် သူတစ်ပါး၏အလှူကို ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုနေကြရသဖြင့် မိမိတို့အိမ်မှ အလှူဝတ်များအတွက် မိမိတို့ ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် သူများကို တာဝန်ပေးထားကြရ၏။ ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါသည် သားမှမွေးသော မြေးတစ်ယောက်ကို တာဝန်ပေးထား၏။ ကျောင်းဒါယကာကြီး အနာထပိဏ်သည် ပထမဦးစွာ သမီးကြီး မဟာသုဘဒ္ဒါကို တာဝန်ပေး၏။ ထို့နောက် သမီးလတ်ကို တာဝန်ပေးပြန်၏။ သောတာပန် တည်ပြီးသော ထိုသမီးနှစ်ယောက်တို့သည် လင့်အိမ် လိုက်ပါသွားကြရသောအခါ သုမနဒေဝီမည်သော သမီးငယ်ကို တာဝန်ပေးရပြန်လေသည်။

သုမနဒေဝီကား အပျိုစင်ဘဝဖြင့်ပင် သံဃာတော်များအား ပြုစုလုပ်ကျွေးနေ၏၊ သကဒါဂါမ် တည်ပြီးသူဖြစ်၏၊ တစ်နေ့သောအခါ သုမနဒေဝီသည် ရောဂါနှိပ်စက်၍ အစားအစာ ပြတ်လပ်နေသဖြင့် ဖခင်သူဌေးကြီးကို တွေ့မြင်လိုလာ၏။ အိမ်သူအိမ်သားများက အလှူမဏ္ဍပ်တစ်ခုတွင် ဆောင်ရွက်နေသော သူဌေးကြီးထံ အကြောင်းကြားသဖြင့် သူဌေးကြီး ရောက်လာကာ...

http://www.dhammadownload.com

"သမီး သုမန၊ မည်သို့ရှိပါသနည်း" ဟု မေး၏။

ဤတွင် သုမနဒေဝီက...

"မောင်ငယ်၊ သင်အဘယ်မှာနည်း"

"ချစ်သမီး၊ ယောင်ယမ်းပါသလော"

"မောင်ငယ်၊ ငါ မယောင်ယမ်းပါ"

"ချစ်သမီး၊ ကြောက်နေပါသလော"

"မောင်ငယ်၊ ငါ မကြောက်ပါ"

ဤသို့ ဖခင်ကို မောင်ငယ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကာ မကြာမီပင် သုမနဒေဝီ ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

သောတာပန် အနာထပိဏ်သူဌေးသည် သမီးချာပနကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ကာ မျက်ရည်ရွဲရွဲဖို ငိုကြွေးလျက် ကျောင်းတော်သို့သွား၏။ ဘုရားရှင်က ငိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို မေးတော်မူသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးက "အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံလှသော သမီးငယ် သုမနသည် သေခါနီးအချိန်၌ သတိခိုင်ခိုင်မထားဘဲ တပည့်တော်ကို မောင်ငယ်ဟု ယောင်ယမ်းပြောဆိုကာ သေဆုံးသွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်မှာ ဇာလွန်တရာ စိတ်ဆင်းရဲနေပါသည်" ဟု လျှောက်၏။

ဤတွင် ဘုရားရှင်က "အိမ်ရှင်သူဌေး၊ သုမနဒေဝီသည် ယောင်ယမ်း၍ ပြောဆိုသည်မဟုတ်။ သင်သည် သောတာပန် အဆင့်မျှသာ ရောက်သေး၍ သင့်သမီးသည်ကား သကဒါဂါမ် အဆင့်သို့ ရောက်နေချေပြီ။ မဂ်ဖိုလ်အားဖြင့် သင့်ထက်အသက်ကြီးသူ ဖြစ်နေ၍ မောင်ငယ်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ယခုအခါ သုမနဒေဝီသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်ရှိနေပြီ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၉။ နွားရှင်ဖြစ်သူ သူတစ်ပါးတို့အား နွားများကို ရေတွက်၍ အပ်လိုက်ရသော နွားကျောင်းသားသည် နွားနို့ အရသာကို မခံစားရသကဲ့သို့ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သော တရားစကားကို များစွာ ဟောကြားနေသော်လည်း မေ့မေ့လျော့လျော့ နေသောသူသည် ပြုထိုက်သည်ကို ပြုသည် မမည်ပေ၊ မဂ်ဖိုလ် အရသာ မခံစားရပေ။

၂၀။ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်ယှဉ်သော တရားစကားကို အနည်းငယ်မျှသာ ဟောပြော ပါသော်လည်း တရားအားထုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါမူကား ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟကို ပယ်ပြီးလျှင် ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သီသည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤလောကဌ်လည်းကောင်း၊ တမလွန်လောကဌ်လည်းကောင်း စွဲလမ်းမှု မရှိတော့ပြီ။ ထိုသူသည်သာ မဂ်ဖိုလ်အရသာကို ခံစားရပေသည်။

မိတ်ဆွေ ရဟန်းနှစ်ပါး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကျမ်းဂန်တတ် ရဟန်းနှင့် ရဟန္တာ ရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်တို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တရားနာ လာကြပြီးလျှင် ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့အနက် ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုတောင်း၍ တရားအားထုတ်လေရာ ပဋိသန္ဓိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်ကား ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များကို သင်ယူကာ ရောက်လေရာအရပ်၌ တရားဟောကြား၏။ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်များကို အသံသာသာဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၏။ ရဟန်းငါးရာတို့အား စာပေပို့ချ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဆယ့်ရှစ်ဂိုဏ်းတို့၏ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်လာလေသည်။

ရဟန်းများစွာတို့သည် ရဟန္တာမထေရ်ထံသို့ သွားရောက်ကာ ရဟန္တာမထေရ်၏ ဆုံးမသွန်သင်မှုကိုခံယူကာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်ထံ အဖူးမြော် သွားလိုကြသဖြင့် ရဟန္တာမထေရ်ထံ ခွင့်ပန်ကြသောအခါ ရဟန္တာမထေရ်က "ငါ့ရှင်တို့၊ သွားကြကုန်လော့။ ငါ၏စကားဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝက မထေရ်ကြီးများကို လည်း ရှိခိုးကြလော့။ ထို့နောက် ငါ၏မိတ်ဆွေ မထေရ်မြတ်ကိုလည်း ငါ၏ကိုယ်စား ရှိခိုးကြကုန်လော့" ဟု မှာကြားလိုက်လေသည်။

အာဂန္တု ရဟန္တာမထေရ်များသည် ဆရာသမား မှာကြားလိုက်သည့် အတိုင်း ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝက မထေရ်ကြီးများကို ရှိခိုးကြ၏။ ထို့နောက် ဆရာသမား၏မိတ်ဆွေ ကျမ်းဂန်တတ် ရဟန်းထံသို့လည်း ဝင်ရောက်ကာ "တပည့်တော်တို့၏ ဆရာက အရှင်ဘုရားကို ရှိခိုးလိုက်ပါ၏ဘုရား" ဟု ဆို၍ ရှိခိုးကြကုန်၏။ ဤတွင် ကျမ်းဂန်တတ် ရဟန်းက "သင်တို့ဆရာသည် မည်သူဖြစ်သနည်း" ဟု မေးမြန်းရာ အာဂန္တု ရဟန္တာမထေရ်များက "အရှင်ဘုရား၏ မိတ်ဆွေဖြစ်ပါသည် ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားကြလေ၏။

အာဂန္တုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်များက တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ဆက်ကာဆက်ကာ လျှောက်ကြသောအခါ ကျမ်းဂန်တတ်ရဟန်းသည် မိမိမိတ်ဆွေ ရဟန်းအပေါ် သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် အမျက်ထွက်လာကာ "သင်တို့သည် သူ့ထံ၌ မည်သည့်စကားကို သင်ခဲ့ကြကုန်သနည်း" ဟု ကြိမ်းမောင်းလေတော့၏။ ထို့နောက် ရဟန္တာမထေရ်သည် ဘုရားရှင်ထံ ပျံမြင်ရန် ရောက်လာကာ ကျမ်းဂန်တတ် ရဟန်းထံသို့လည်း ဝင်လာ၏။ ဤတွင် ကျမ်းဂန်တတ် ရဟန်းသည် ရဟန္တာမထေရ်အား ပြဿနာမေး၍ ညှဉ်းဆဲရန် ပြင်ဆင်၏။ ထိုခဏ၌ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူလာကာ ကျမ်းဂန်တတ် ရဟန်းအား ဈာန်အရာ၊ မဂ်ဖိုလ်အရာ ပြဿနာများကို မေးတော်မူ၏။ ကျမ်းဂန်တတ်ရဟန်း မဖြေနိုင်ပေ။ ရဟန္တာမထေရ်ကား ဘုရားရှင် မေးသမျှကို ဖြေကြားနိုင်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူရာ နတ်ပြဟ္မာ အပေါင်းကလည်း ကောင်းချီးပေးကြလေသည်။

ကျမ်းဂန်တတ် ရဟန်း၏ တပည့်တို့သည် ဘုရားရှင်က ကျမ်းဂန်မတတ်သော ရဟန္တာမထေရ်၏ စကားကိုမှ သာဓုခေါ်ရသည်ကို နားမလည်နိုင်ကြဘဲ ကဲ့ရဲ့စကား ဆိုကြလေရာ ထိုရဟန်းတို့အား ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

အပ္ပမာဒဝဂ်

ဒေသနာတော်

၂၁။ မမေ့မလျော့ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းတည်း။ မေ့လျော့စွာ နေခြင်းသည် သေခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ မမေ့မလျော့သော သူတို့သည် သေသည်မမည် ကုန်။ မေ့လျော့သော သူတို့သည်ကား သေသည်မည်ကုန်၏။

၂၂။ မမေ့မလျော့သော ပညာရှိတို့သည် ဤသို့သော ထူးခြားချက်ကိုသိ၍ မမေ့ မလျော့သော သတိတရား၌ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကြကုန်လျက် အရိယတို့ ကျက်စားရာ လောကုတ္တရာ တရားတို့၌ မွေ့လျော်ကြကုန်၏။

၂၃။ ထိုပညာရှိတို့သည် ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းကြစေပြီးလျှင် အမြဲမပြတ် လုံ့လ ပြုကုန်၏။ မတွန့်မဆုတ် လုံ့လပြုကုန်၍ ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာ အတု မရှိသော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။

သာမာဝတီ မိဖုရား

ကောသမ္ဗီမြို့တော် ယောသိတာရုံ ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်း သုံးတော်မူစဉ် မီးရှို့၍ အသတ်ခံရသော သာမာဝတီ အမှူးရှိသော မိန်းမတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာမာဝတီသည် ဥတေနမင်း၏ မိဖုရားတစ်ပါး ဖြစ်သည်၊ သူ့နည်းတူ ပင် ဝါသုလဒတ္တာနှင့် မာဂဏ္ဍီဟူသော မိဖုရားကြီးနှစ်ပါးလည်း ရှိပေသေးသည်။ ထိုမင်းမိဖုရား နှစ်ပါးတို့အကြောင်း မဖော်ပြမီ ပထမဦးစွာ ဥတေနမင်း အကြောင်းကို ဖော်ပြရသော်. . .

ဥတေနမင်းသည် ကောသမ္ဗီမြို့တော်မှာ နန်းစိုက်သော ပူရဏပ္ပမင်း၏ သားတော်ဖြစ်၏။ ဥတေနမင်းသားကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားစဉ်က သူခမည်းတော် တို့နှင့် မယ်တော်တို့သည် နန်းကြမ်းပြင် လေသာဆောင်၌ နေဆာလှုံနေကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

မယ်တော် မိဖုရားကြီးသည် ကမ္ဘလာနီကိုခြုံထားကာ ပူရန္တပ္ပမင်းကြီး၏လက်မှ မင်းတံဆိပ်ပါသော တစ်သိန်းတန် လက်စွပ်ကို ချွတ်ယူကာ မိမိလက်မှာ ဝတ်ဆင်ကြည့်နေ၏။ ထိုစဉ်ခိုက်တွင် ဌက်ဆင်ကြီးတစ်ကောင်သည် မိဖုရားကို သားတစ်မှတ်ထင်၍ ကောင်းကင်မှ အတောင်ရုပ်ဆင်း၍လာကာ မိဖုရားကို သုတ်ချီသွားလေသည်။

ဌက်ဆင်ကြီး၏ ခြေသည်းများကြားမှာ အလိုက်သင့်ပါသွားသဖြင့် မိဖုရားကြီးမှာ ဒဏ်ရာအနာတရ မရှိပေ။ သို့သော် အသံပြုလိုက်လျှင် ဌက်ဆင်ကြီးက လန့်၍ လွှတ်ချလိုက်ပါက ဝမ်းတွင်းမှကလေးရော မိမိပါ သေဆုံးရမည်ဖြစ်၍ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး လိုက်ပါသွားရ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဟိမဝန္တာအရပ်ရှိ အကိုင်းအခက် ဝေဆာပြန့်ပြူးလှသော ညောင်ပင်ကြီးသို့ ရောက်လာကြ၏။ ဌက်ဆင်ကြီးသည် သုတ်ချီလာသော သတ္တဝါတို့ကို ဤညောင်ပင်ကြီး၏ ခွကြားခွဲချကာ ထိုးဆိတ်သတ်ဖြတ်၍ စားနေကျဖြစ်၏။ မိဖုရားကြီးကိုလည်း ဤခွကြားခွဲချကာ သူတို့၏ ဓလေ့အတိုင်း လာခဲ့သော လမ်းခရီးကို ပြန်လှည့်၍ ကြည့်၏။ ဤတွင် မိဖုရားသည် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ သံကုန်အော်ဟစ်လိုက်လေရာ ဌက်ဆင်ကြီးမှာ လန့်၍ ပျံပြေးလေတော့သည်။

ထိုနေ့ နေဝင်ချိန်မှစ၍ မိဖုရားကြီး၏ ကမ္ဘလေများ လျှပ်ရှားလာ၏။ အရပ်လေးမျက်နှာမှ မိုးသားတိမ်လိပ်များ ဆို့ပိတ်လာကာ မကြာမီ မိုးကြိုးလေကြိုးကျလာ၏။ နှန်းတော်မှာရှိစဉ်က အထိန်းတော်၊ အရံတော်များကြား၌ နေလာခဲ့ရသော မိဖုရားကြီးမှာ အားပေးသံကလေး တစ်ခုကိုမျှ မကြားရဘဲ တစ်ညလုံး ဒုက္ခ ပင်လယ်ဝေနေရ၏။ ထိုညကုန်ဆုံး၍ အရုဏ်တက်လာချိန်တွင် မိုးရော လေရော ကင်းစင်သွား၏။ ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် သားတော်ကလေးကိုလည်း ဖွားမြင်၏။ ဤသို့အားဖြင့် မိုးဥတု အဋ္ဌေ့အသက်၊ တောင်၏ဥတု အဋ္ဌေ့အသက်နှင့် နေ၏အရုဏ် အဋ္ဌေ့အသက်တို့ကို ခံယူ၍ ဖွားမြင်လာသဖြင့် ထိုသားငယ်အား ဥတေနဟူ၍ မယ်တော်မိဖုရားက အမည်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုညောင်ပင်၏ မနီးမဝေးတွင် အလ္လကပ္ပ ရသေ့၏ ကျောင်းသခ်မ်းရှိနေ၏။ ရှေးယခင်က သူသည် အလ္လကပ္ပတိုင်းပြည်၏ ဘုရင်ဖြစ်၏။ ဝေဒဒီပကတိုင်းကို ‘အစိုးရသော ဝေဒဒီပကမင်းနှင့် မိတ်ဆွေရင်းချာဖြစ်၏။ သူငယ်ချင်း မင်းနှစ်ပါးသည် စိတ်တူကိုယ်မျှ တိုင်းပြည်မှထွက်၍ ရသေ့ပြုကာ တောင်တစ်လုံးစီခွဲခြား၍ နေခဲ့ကြ၏။ တစ်ပါးရှိနေကြောင်းကို အခြားတစ်ပါးက သိရှိရန် ညအခါမှာ မီးဖိုပြု၍ အချက်ပေးကြ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဝေဒဒီပကရသေ့သည် ကွယ်လွန်၍

http://www.dhammadownload.com

တန်ခိုးကြီးသော နတ်တစ်ပါး ဖြစ်လာသည်။ ဤတွင် ထိုနတ်သည် သူငယ်ချင်း ရသေ့ထံလာ၍ မိမိ၏အဖြစ်ကို ပြောပြ၏။ ဤတွင် အလ္လကပ္ပရသေ့က မိမိ တံမြက်လှည်းထားသော နေရာ၌ ဆင်များကလာ၍ ချေးယိုကြောင်း၊ အညီအညွှတ် ပြုပြင်ထားသော မြေတလင်းပြင်ကို ဆင်များက ခွာဖြင့်ရှုပ်၍ ဖျက်ဆီးကြကြောင်း ပြောကြား၏။ ဤတွင် သူငယ်ချင်းနတ်က ဟတ္ထိကန္တစောင်းနှင့် ဟတ္ထိကန္တမန္တန် တို့ကို ထိုရသေ့အား ပေးထားလေသည်။

ဟတ္ထိကန္တဟူသည်မှာ ဆင်တို့၏ချစ်ခြင်းကို ရရှိနိုင်သော သဘောဖြစ်၏။ ဟတ္ထိကန္တစောင်း၌ ညှို့ကြိုးသုံးချောင်း ပါရှိလေရာ ပထမတစ်ချောင်းကို တီး၍ မန္တန်ရွတ်လိုက်လျှင် ဆင်တို့သည် ပြန်မကြည့်ဝံ့ဘဲ ပြေးကြရကုန်၏။ ဒုတိယ တစ်ချောင်းကို တီး၍ မန္တန်ရွတ်လိုက်လျှင် နောက်သို့လှည့်ကြည့်ကာ ပြေးကြကုန် ၏။ တတိယကြိုးကို တီး၍ မန္တန်ရွတ်လိုက်လျှင် ဆင်အုပ်တစ်အုပ်လုံး၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သော ဆင်သည် ကျောစင်း၍ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

အလ္လကပ္ပ ရသေ့သည် ဆင်ပြေးသော မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုကာ ဆင်ပြေး သော ကြိုးကို တီးလျက် ထိုတောတောင်၌ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရ၏။ ရသေ့သည် မိုးရွာသောနေ့များတွင် အအေးဒဏ်ကို ကြောက်သဖြင့် သစ်သီးရှာမသွားတော့ဘဲ ထိုညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ သွားကာ ၎က်ဆင်ကြီးတို့ စားကြွင်းစားကျန် အသား အရိုးများကို ချက်ပြုတ်၍ စားနေကျဖြစ်၏။ ထိုနေ့နံနက်မှာလည်း မိုးရွာပြီးစဖြစ်၍ ထိုညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်လေရာ ဥတေနတို့ သားအမိနှင့် တွေ့ဆုံ လေသည်။ ရသေ့သည် ဥတေနတို့ သားအမိကို ညောင်ပင်အောက်သို့ ချပေးကာ မိမိသခ်မ်းကျောင်းသို့ ခေါ်ယူ၍ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ ဤသို့ နေဖန်များ၍ အကျွမ်း ဝင်လာသောအခါ ရသေ့နှင့် မိဖုရားတို့ အတူတကွ ပေါင်းဖက်ကြလေတော့သည်။

တစ်နေ့သ၌ ရသေ့သည် နက္ခတ် အသွားအလာတို့ကို ကြည့်ရှုကာ "ချစ်နှမ၊ ကောသမ္မိမြို့တော်မှ ပူရန္တပ္ပမင်း နတ်ရွာစံပေပြီ" ဟု ပြောဆို၏။ မိဖုရား သည် မိမိနောက်ကြောင်းကို ပြန်ပြောပြရင်း ငိုကြွေးကာ "ကျွန်မ၏ သားငယ်သည် ထီးပေါ်နန်းပေါ်မှာသာ ရှိနေပါက ယခုအခါမှာ ထီးဖြူစိုးအုပ် မင်းလုပ်ရပြီ။ ယခုအခါမှာကား တောထဲတောင်ထဲမှာ ရှိနေ၍ ခမည်းတော်၏ အမွေကိုဆုံးရှုံး ရချေပြီ" ဟု ပြောဆို၏။ ရသေ့က "ချစ်နှမ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ သင့်သား မင်းအဖြစ်

http://www.dhammadownload.com

ကိုရစေရန် ငါဆောင်ရွက်ပေးဖို့" ဟု ဆိုကာ ဥတေနမင်းသားအား ဟတ္ထိကန္ဓ မန္ထန်ကို သင်ပေး၏။ ဟတ္ထိကန္ဓစောင်း တီးတတ်ရန်လည်း သင်ပေး၏။ ထိုမန္ထန်၊ ထိုစောင်းကြိုးတို့၏ တန်ခိုးအာနိသင်ကိုလည်း ပြောပြ၏။ ဥတေနမင်းသားက လည်း ရသေ့သင်သမျှကို မှတ်ယူကာ သင်ကြားသဖြင့် အတိအကျ လိုက်နာလေ သည်။

နောက် ထိုရသေ့နှင့်မိဖုရားတို့သည် ဟတ္ထိကန္ဓစောင်း၊ ကမ္မလာခြုံထည်၊ မင်းတံဆိပ်ပါသော လက်စွပ်တို့ကိုပေးကာ ခမ်းတော် ပူရန္ဓပ္ပမင်း၏ ထီးမွေ နန်းမွေကို ဆက်ခံရန် ကောသမ္ဗီမြို့တော်သို့ စေလွှတ်လိုက်ကြ၏။ စစ်သူကြီး စသော မှူမတ်ကြီးတို့၏ အမည်များကိုလည်း ပြောပြလိုက်ကြ၏။

ဥတေနမင်းသားသည် ဟတ္ထိကန္ဓမန္ထန်နှင့် ဟတ္ထိကန္ဓစောင်းတို့ကို အသုံး ပြုကာ ဆင်တပ်ကြီးကို ဖွဲ့စည်းလိုက်၏။ ထိုဆင်တပ်ကြီး၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော ဆင်ကြီးပေါ်မှာ စီးနင်းလိုက်ပါလာ၏။ ဥတေနမင်းသည် ဆင်တပ်ကြီးနှင့်အတူ တိုင်းစွန်နယ်ဖျားသို့ ချီတက်လာကာ စစ်သည်ဗိုလ်ပါများ စုရုံး၏။ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အလုံအလောက် ရရှိသောအခါ ကောသမ္ဗီမြို့တော်ကို ဝိုင်းကာ "စစ်ထိုးခွင့် ပေးမည်လော၊ တိုင်းပြည်ကို အပ်မည်လော" ဟု ရာဇသံ ပေးလိုက်လေတော့ သည်။

မြို့တော်အတွင်းရှိ မှူမတ်များက "ငါတို့၏ မိဖုရားကြီးသည် ကိုယ်ဝန် အရင့်အမာဖြင့် ဌက်ဆင်ချိရာ ပါသွားခဲ့၏။ မိဖုရားကြီး အသက်ထင်ရှားရှိ-မရှိ ကို မသိရသေးသမျှ မြို့တံခါးကို ဖွင့်မပေးနိုင်" ဟု ဆို၏။ ဤတွင် ဥတေနမင်းသား သည် စစ်သူကြီးအမည်ကို ပြောပြ၍လည်းကောင်း၊ ကမ္မလာခြုံထည် အနီနှင့် မင်းတံဆိပ် ခတ်ရိုပ်ထားသော လက်စွပ်တို့ကိုလည်းကောင်း ထုတ်ပြရ၏။ ဤတွင် ပူရန္ဓပ္ပမင်းကြီး၏ သားဖြစ်ကြောင်း မှူမတ်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းက ယုံကြည်ကာ ဥတေနမင်းသားအား မြို့တံခါးကို ဖွင့်ပေးကြလေတော့သည်။

ထိုဥတေနမင်း၏ မိဖုရားသာမာဝတီသည် ဘဒ္ဒဝတီ မြို့တော်မှ ဘဒ္ဒဝတီ သူဌေးသမီးဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒဝတီ သူဌေးနှင့် ကုမ္ဘယောသက သူဌေးတို့သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မမြင်ရသေးခင်ကပင် သတင်းစကားကို အပြန် အလှန်ပါး၍ မိတ်ဆွေရင်းချာ ဖြစ်နေကြ၏။ နောင်တွင် သာမာဝတီကို ကုမ္ဘယော သက သူဌေးက သမီးအဖြစ် ချစ်ခင်စွာ မွေးစားထား၏။ ထို့ကြောင့် သာမာဝတီ

http://www.dhammadownload.com

မ်ဖုရားအကြောင်းကို တင်ပြရာတွင် ကုမ္ဘယောသက အကြောင်းဖြင့် အခြေပြု လိုက်ရပါသည်။

ကုမ္ဘယောသက သူဌေးသည် တစ်ခုသောဘဝ၌ အလ္လကပ္ပမြို့တော်တွင် ကောတုဟလိက အမည်ဖြင့် နေထိုင်ခဲ့ဖူး၏။ အလ္လကပ္ပမြို့တော်၌ ကပ်ဘေးကြီး သင့်လာသောအခါ သားမယားနှင့်တကွ ကောသမ္မီမြို့တော်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ လမ်းတွင် အစာရေစာ ပြတ်လပ်၍ အားအင်ကုန်ခန်း လာသောအခါ ကောတုဟလိကက သားငယ်ကို စွန့်ပစ်ထားခဲ့ရန် ပြောဆို၏။ မိခင်ဖြစ်သူက သားကိုမစွန့်ရက်ပေ။ ဤသို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်တားမြစ်သောအခါ ကောတုဟလိကသည် ချုံတစ်ခုအောက်တွင် သားငယ်ကို တိတ်တဆိတ် စွန့်ပစ်ထားခဲ့၏။ မိခင်က သားမမြင်၍ မေးခါမှ အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြ၏။ မိခင်သည် သားကို ပြန်၍ချီပိုးလာခဲ့သော်လည်း တောလမ်းခရီးမှာပင် သားငယ်သေဆုံးရှာတော့သည်။

ကောတုဟလိကတို့ လင်မယားသည် တောလမ်းခရီးမှ လွန်မြောက်သောအခါ နို့ညှစ်မင်္ဂလာပြုနေသော နွားကျောင်းသားအိမ်သို့ ရောက်လာကြ၏။ နွားကျောင်းသားသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို ဆွမ်းကပ်ခြင်းမင်္ဂလာပြုကာ ရောက်လာသူများကို ကျွေးမွေးပြုစုရန် နို့ထမင်းများ ချက်ပြုတ်ထား၏။ သူသည် ကောတုဟလိကတို့၏ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပုံများကို ကြားသိရသောအခါ ကရုဏာသက်ကာ ထောပတ်များနှင့်တကွ နို့ထမင်းများကို ကျွေးမွေး၏။ မယားဖြစ်သူမှာ အစာကို မျှတရုံသာ စားသောက်၏။ ကောတုဟလိကမှာကား ရှစ်ရက်တိုင်တိုင် ငတ်မွတ်လာခဲ့သည်ကို သည်းမခံနိုင်ဘဲ တနင့်တပိုး စားသောက်မိ၏။ ထို့နောက် နို့ထမင်း စားသောက်နေရသော ခွေးမကို မြင်သောအခါ "ဤကဲ့သို့ နို့ထမင်းများ အစဉ်သဖြင့် စားသောက်နေရသော ခွေးမသည် ကုသိုလ်ကောင်းပေစွ" ဟု တွေးတောမိ၏။ ကောတုဟလိကသည် အစာမကြေသော ရောဂါဖြင့် ထိုညမှာပင် ကွယ်လွန်ကာ ထိုခွေးမ၏ ဝမ်းဗိုက်၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေလေသည်။

ကောတုဟလိကအဖြစ်မှ ဘဝပြောင်းလာခဲ့သော ခွေးငယ်သည် အိမ်သို့ နေ့စဉ် ကြွလာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်နှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်လာ၏။ နွားကျောင်းသားက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ထံ အပင့်အလျှောက် မသွားနိုင်လျှင် ခွေးငယ်ကို လွှတ်လိုက်ရ၏။ ခွေးငယ်သည် နွားကျောင်းသား၏ အမိန့်ကို တစ်ခွန်း တည်းဖြင့် နာခံပြီးလျှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကျောင်းသို့သွား၏။ လမ်းမှာရှိနေသော သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ပြေးခွာသွားကြစေရန် သုံးကြိမ်သုံးခါ ဟောင်ခဲ့၏။

http://www.dhammadownload.com

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်၏ ကျောင်းဝသို့ ရောက်သောအခါ မိမိလာကြောင်းသိစေရန် သုံးကြိမ်သုံးခါ ဟောင်ပြန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည် အချိန်ကျ၍ ဆွမ်းခံရန် ကြွတော်မူလာသောအခါ ခွေးငယ်က ရှေ့မှ ဟောင်၍ ဟောင်၍ လမ်းပြလာလေသည်။

ထိုဘဝမှ ခွေးငယ်သေဆုံးသောအခါ ထိုသို့ဟောင်ပေးခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ယောသကဟူသော နတ်သားတစ်ပါး ဖြစ်လာ၏။ ထိုနတ်သား၏ အသံသည် တိုးတိုးပြောဆိုသောအခါ တစ်ဆယ့်ခြောက်ယူဇနာမျှ ပျံ့နှံ့၏။ ပြောရိုးပြောစဉ် ပြောကြားရာတွင်ကား ယူဇနာတစ်သောင်းကျယ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံလေသည်။ ယောသကနတ်သား၏ အလုပ်အကျွေး နတ်သမီးတို့ကား တစ်ထောင်မျှ ရှိကြကုန်၏။

ယောသက နတ်သားသည် နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစားရင်း သတိလွတ်ကင်းသဖြင့် အစာစားချိန်တွင် မစားမိဘဲ ပျက်ကွက်သွားမိ၏။ နတ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အလွန်နူးညံ့ သိမ်မွေ့လှသဖြင့် အစာစားချိန်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ကျော်လွန်သွားလျှင်ပင် အသက်မရှင်နိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ယောသကနတ်သားသည် နတ်ပြည်မှ စုတေကာ ကောသမ္ဗီပြို့တော်မှ ပြည့်တန်ဆာမ ဝမ်းတွင်းတွင် ပဋိသန္ဓေ တည်လာလေသည်။

ပြည့်တန်ဆာမသည် ကလေးငယ်ကို ဖွားမြင်ပြီးသောအခါ ဆန်ကာစုတ်မှာ ထည့်၍ အမှိုက်ပုံမှာ စွန့်ပစ်စေ၏။ ကလေးငယ်ကို ခွေးများ ကျီးများက အစေးမှဝိုင်း၍ အုံနေကြ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အား ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံများကြောင့် တစ်ကောင်တလေမျှ အနားသို့မကပ်ဝံ့ပေ။ ထိုစဉ်တွင် လူတစ်ယောက်သည် အပြင်သို့ထွက်လာ၍ ကလေးငယ်ကို တွေ့မြင်ကာ သားတည်းဟူသော ချစ်ခြင်းဖြင့် ပွေ့ချီခေါ်ယူသွားလေသည်။

ထိုခဏမှာပင် ကောသမ္ဗီသူဌေးကြီးသည်လည်း နန်းတော်မှပြန်လာသော ပုရောဟိတ်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံလေရာ ပုရောဟိတ်ကြီးက "ဤမြို့တော်၌ ယနေ့ဖွားမြင်သော သူငယ်သည် အကြီးဆုံးသူဌေးဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဟောကိန်းထုတ်ပေးလိုက်၏။ ကောသမ္ဗီသူဌေးကတော်ကြီးမှာ မီးဖွားလုဆဲဆဲသာရှိသေး၍ သူဌေးကြီးသည် ယနေ့ဖွားသော ကလေးငယ်ကို ရှာဖွေကာ ငွေတစ်ထောင်ပေး၍ ယူခဲ့ရန် ကျွန်မတစ်ယောက်ကို စေလွှတ်လိုက်၏။ ကျွန်မလက်ထဲ၌ ကလေးငယ်ပါလာ

http://www.dhammadownload.com

သောအခါ ကောသမ္ဗီသူဌေးကြီးက "ငါတို့မှာ သမီးမွေးဖွားလျှင် သမီးနှင့်ထိမ်းမြား၍ သေဌေးကြီးဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးမည်။ အကယ်၍ ငါတို့မှာသားမွေးလာလျှင် သူကိုသတ်မည်" ဟု ကြံစည်ကာ ထိုကလေးငယ်ကို မွေးမြူထားလေ၏။

ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ သူဌေးကတော်ကြီးသည် သားတစ်ယောက် ဖွားမြင်လာ၏။ ကောသမ္ဗီသူဌေးကြီးသည် စောစောက ကြံစည်ထားသည့်အတိုင်း မွေးစားသားကို သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစား၏။ ပထမဦးစွာ နွားများနှင်း၍ သေစေရန် နွားခြံဝမှာ ချထားစေသော်လည်း အကြီးဆုံးနွားလားကြီးက ရှေ့ဆုံးမှထွက်ကာ လေးဖက်ဝှေ့၍ ရပ်ထားသဖြင့် အခြားနွားများ မနင်းနိုင်တော့ပေ။ နောက်တစ်ခါ လှည်းကြိတ်၍သေစေရန် လှည်းလမ်းကြောင်းမှာ ချထားစေသည်တွင်လည်း နွားများကမနင်းဘဲ ရှုန်းကန်ထွက်ပြေးကြကုန်၏။ တစ်ဖန် သုသာန်မှာ ခွေးများ၊ မြေဖုတ်ဘီလူးများ စားကြစေရန် ပစ်ထားရာတွင်လည်း ဆိတ်မကြီးတစ်ကောင်က လာ၍ နို့တိုက်နေသဖြင့် ဆိတ်ကျောင်းသားက တွေ့ရှိကာ ကယ်ဆယ်သွားပြန်၏။ နောက်တစ်ဖန် ခိုးသားများကို ပစ်ချ၍ သတ်ဖြတ်ရာဖြစ်သော ချောက်ကမ်းပါးသို့ ပစ်ချရာတွင်လည်း ချဲ့ထူထူပေါ်ကျကာ နှီးထိုးသမားသဲ့အဖန်ဖန် တွေ့၍ ကယ်ဆယ်သွားပြန်၏။ ကောသမ္ဗီသူဌေးကြီးသည် ကယ်ဆယ်၍ သွားသူတိုင်းထံမှ အသပြာတစ်ထောင် တစ်ထောင်ပေးကာ ပြန်၍ ရွေးယူရလေသည်။

ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ် သေကြောင်း ကြံစည်ရင်း လွတ်မြောက်သွားရင်းဖြင့် မွေးစားသားငယ်သည် ကြီးထွားလာရ၏။ ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ကံအတိုင်း ယောသက ဟူ၍ပင် အမည်တွင်လာလေသည်။

သူဌေးကြီးသည် ယောသကကို ကြည့်၍ မရနိုင်လောက်အောင် မုန်းတီးလှသဖြင့် သေကြောင်း ကြံစည်လျက်သာရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ မိတ်ဆွေ အိုးထိန်းသည်ထံသွားကာ အသပြာတစ်ထောင် ပေးလျက် "ငါ၏ သားဆိုးတစ်ယောက် ဤအိမ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ပဲခွပ်ဖြင့် အုပ်ဝှိုင်း ခုတ်ဖြတ်၍ အိုးကြီးထဲမှာ ထည့်၍ ဖုတ်ပေးပါ" ဟု ပြော၏။ အိုးထိန်းသည်ကလည်း "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံ၏။ နောက်တစ်နေ့၌ သူဌေးကြီးသည် ယောသကကို ခေါ်ပြီးလျှင် အိုးထိန်းသည်ထံ စေလွှတ်လိုက်၏။ "မနေ့က ကျွန်ုပ်၏ဖခင် စေခိုင်းထားသောကိစ္စ ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပါလော့" ဟူသော စကားကိုလည်း ပြောဆိုတတ်ရန် သင်ပေးလိုက်၏။ ယောသကသည် မိမိအား သေကြောင်းကြံစည်သည်ကို မရိပ်မိဘဲ ခိုင်း

http://www.dhammadownload.com

သည့်အတိုင်း ထွက်လာရာ လမ်းတွင် သူဌေးသားအရင်းနှင့် တွေ့ဆုံ၏။ သားအရင်းသည် ကစားဖော်များနှင့် ခုံညင်းဒိုး ကစားရာတွင် သူ့ဘက်ကချည်းနှိုင်းနေသဖြင့် သူ့ကိုယ်စား အစ်ကိုက ကစားပေးပါရန် တောင်းပန်ပြီးလျှင် ယောသက၏ ကိုယ်စား အိုးထိန်းသည်ရှိရာသို့ ထွက်သွား၏။ ညနေစောင်း၍ ယောသက ပြန်လာသောအခါတွင်မှ သူဌေးကြီးသည် တလွဲတချော် ဖြစ်ကုန်သည်ကို သိရှိရကား အိုးထိန်းသည်ထံသို့ ငိုကြိုးချက်မနှင့် ပြေးသွား၏။ အိုးထိန်းသည်က "အရှင်သူဌေးမင်း၊ အသံ မပြုပါနှင့်၊ သင့်ကိစ္စပြီးပါပြီ" ဟု ဆီးကြို၍ ပြော၏။ ဤတွင် သူဌေးကြီးသည် ပြင်းထန်လှသော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံစားရလေတော့သည်။

ဤမျှလောက်သော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံစားရသော်လည်း သူဌေးကြီးသည် ယောသကအပေါ် အငြိုးမမြေနိုင်သေးချေ။ ယောသကအား သတ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းကိုသာ ရှာဖွေနေ၏။ ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့သ၌ ယောသကကိုခေါ်ယူကာ မိမိစိုးပိုင်သော ရွာပေါင်းတစ်ရာ၏ ကိုယ်စားလှယ်ထံသို့ စာတစ်စောင်သွား၍ ပေးစေ၏။ လမ်းတွင် စားသောက်တည်းခိုနိုင်သော မိတ်ဆွေသူဌေး ထစ်ယောက်ကိုလည်း ပြောပြလိုက်၏။ ယောသကသည် သူဌေးကြီးပေးလိုက်သော စာလွှာကို လိပ်၍ ပုဆိုးခါးပုံစမှာ ထုပ်စည်းကာ ထိုမိတ်ဆွေ သူဌေးအိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။ မိခင် ဖခင်များနှင့်တကွ မိမိအမည်ကို ပြောပြလိုက်သောအခါ သူဌေးကတော်ကြီးသည် ယောသကအား သားကဲ့သို့ ချစ်လာလေသည်။

ထိုသူဌေးအိမ်မှ ကျွန်မသည် ယောသကအတွက် ခုတင်ခင်းပေးခြင်း၊ ခြေဆေးပေးခြင်း၊ ခြေနယ်ဆီလိမ်းပေးခြင်း၊ အိပ်ရာခင်းပေးခြင်း ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နေသဖြင့် သူဌေးသမီး ခိုင်းလိုက်သော ကိစ္စကို အချိန်ကြာမြင့်ခါမှ ပြုလုပ်ပေးနိုင်၏။ သူဌေးသမီးက ကြာမြင့်ရခြင်းအကြောင်းကို မေးသောအခါ ကျွန်မက "ယောသကအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရ၍ ဖြစ်ပါသည်" ဟု ပြောပြ၏။ ထိုသူဌေးသမီးသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ ရုပ်ရည်လှပချောမော၏။ သူသည် ရှေးဘဝက ကောတုဟလိက၏ မယားဖြစ်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ယခုဘဝမှာ ယောသကဟူသော နာမည်ကို ကြားရုံမျှဖြင့်ပင် ချစ်ခင်စုံမက်လာလေသည်။ ထိုဘဝမှာ ရှိစဉ်တုန်းက ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်အား ဆွမ်းတစ်စလယ်ချက်၍ လှူဒါန်းခဲ့ရသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် သူဌေးသမီးဘဝကို ရရှိခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူဌေးသမီးသည် မိဘများ အခြားမှာ ရောက်နေခိုက်တွင် ယောသက အိပ်မောကျနေရာသို့ တိတ်တဆိတ် လာကြည့်ကာ ခါးပုံစထဲမှ အထုပ်ကိုမြင်လေ

http://www.dhammadownload.com

ရာ အသာအယာ ဖြေယူလိုက်၏။ မိမိတိုက်ခန်းသို့ ဝင်၍ စာကိုကြည့်လိုက်သော အခါ. . .

"ယခုလာသော ဤသူသည် ငါ၏ သားဆိုးဖြစ်သည်။ ဤသားကို သတ်၍ မစင်တွင်း၌ ချပါလော့၊ ဤသို့ သတ်ပြီးလျှင် ဦးရီးတော်ကို ကျေးလူးဆပ်ပါမည်" ဟု တွေးရှိရလေသည်။

ယောသကမှာ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် သေကြောင်းကြံစည်ခံရရင်း ကြီးပြင်းလာသဖြင့် စာပေသင်ကြားခွင့် မရခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် သူသည် မိမိကို သေစေမည့် စာကိုပင် ခါးပုံကြားမှာ ထုပ်စည်း၍ ယူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူဌေးသမီးသည် "ငါသာ သူ့ကို ယနေ့မတွေ့ရပါသော် သူ့အသက် မရှိတော့ပြီ" ဟု ရေရွတ်ကာ ထိုစာကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက်. . .

"ဤသူသည် ငါ၏သား ယောသက ဖြစ်ပေသည်။ ရွာပေါင်း တစ်ရာမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ စုဆောင်းပြီးလျှင် ဇနပုဒ်ရွာ သူဌေး သမီးနှင့် လက်ထပ်မင်္ဂလာပြုကာ မိမိနေရာ ရွာလယ်၌ နှစ်ထပ်အိမ် ဆောက်၍ ပေးပါလော့။ တံတိုင်းအကာအရံ၊ အစောင့်အရှောက် ယောကျ်ားတို့ကိုလည်း ပေး၍ ပြုစုပါလော့။ ဤသို့ပြုပြီးလျှင် ငါ့ထံသို့ သတင်းပို့ပါလော့။ ဤကိစ္စများ ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် ဦးရီးတော်အား ကျေးလူးဆပ်ပါမည်"

ဤသို့ သူဌေးကြီး၏ ဟန်ပန်ဖြင့် စာတစ်စောင်ရေးကာ ယောသက၏ ခါးပုံစမှာ ပြန်၍ ထို့ပိတ်စည်းပေးထားလိုက်လေသည်။

ရွာပေါင်းတစ်ရာမှ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးသည် ယောသကထံမှာ ပါလာသော စာအတိုင်း အစစအရာရာ ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်၍ပြီးလျှင် ကောသမ္ဗီ သူဌေးကြီးထံသို့ သတင်းပို့လိုက်လေ၏။ ကောသမ္ဗီ သူဌေးကြီးသည် ထိုသတင်းကို ကြားသောအခါ အတိုင်းထက်အလွန် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ ဝမ်းပျက်ရောဂါ ရလေတော့သည်။ ဝေဒနာနှစ်မျိုးစလုံးကို ခံစားနေရသည့်ကြားကပင် မိမိသေဆုံးလျှင် ယောသကကို အမွေမဆက်ခံစေလိုသဖြင့် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက်မှ တစ်ဆင့် ယောသကကို အခေါ်လွှတ်လိုက်လေသည်။

သူဌေးသမီးသည် တစ်စုံတစ်ယောက် ရောက်လာလျှင် မိမိနှင့်သာ ပထမ ဦးစွာ တွေ့ဆုံနိုင်ရန် ဖန်တီးထားသဖြင့် ထိုသတင်းပို့လာသူနှင့် မိမိတွေ့ဆုံကာ

http://www.dhammadownload.com

"မောင်ကြီး၊ သူဌေးကြီး မည်သို့ရှိပါသနည်း" ဟု မေး၏။ "သူဌေးကြီးကား ရှိပါသေးသည်။ အစားအစာ ဝင်ပါသေးသည်" ဟု သတင်းပို့လာသူက ပြောကြား လျှင် ထိုသူအတွက် နေရာ၊ စားစရာ ပေးထားကာ "ခေတ္တ ဆိုင်းငံ့ပါဦး" ဟု တောင်းပန်၍ ထားလေသည်။

နောက်တစ်ယောက် ရောက်လာသူကိုလည်း သူဌေးသမီးက ဤသို့ပင် ဆွဲဆောင်ထား၏။ တတိယမြောက် ရောက်လာသောသူကား "အရှင်မ၊ သူဌေးကြီး ရောဂါသည်းနေပြီ၊ အစာမဝင်ဘဲ သေလုဆဲဆဲဖြစ်နေပြီ" ဟု ပြောပြ၏။ ဤတွင် သူဌေးသမီးသည် သူဌေးကြီး မကျန်းမမာဖြစ်ပုံကို ယောသကအား တိုင်ပင်ကာ ကောသမ္ဗီမြို့တော်သို့ လှည်းဖြင့် လာခဲ့ကြလေသည်။

လမ်းမှာတုန်းက သူဌေးသမီး စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း သူဌေးကြီး၏ ခြေရင်းမှာ ထိုင်ရ၏။ ထိုသို့ရှိစဉ်တွင် မိမိ၏ လူများအား အိမ်ရှေ့အိမ်နောက်တို့၌ အစောင့်ချထား၏။ ယောသကကို မြင်ရသောအခါ သူဌေးကြီးသည် စာရင်းထိန်း ကို ခေါ်ယူပြီးလျှင် အိမ်ရှိ ပစ္စည်းတို့ကို မေးမြန်း၏။ စာရင်းထိန်းက ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့နှင့်တကွ အခြားသက်ရှိသက်မဲ့ ပစ္စည်းများစာရင်း ကို ပြောပြ၏။ ဤတွင် သူဌေးကြီးသည် "ဤမျှသော ဥစ္စာတို့ကို ငါ့သား ယောသကအား ငါမပေးပါ" ဟု ဆိုချင်ပါလျက် "ငါပေးပါ၏"ဟု ဆိုမိ၏။ သူဌေး သမီးသည် သူဌေးကြီး စကားပြန်၍ ပြင်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် သူဌေးကြီး၏ ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ခေါင်းတင်၍ ငိုကြွေး၏။ သူဌေးကြီးလည်း ထိုဇကာမှာပင် ကွယ်လွန်သွားလေတော့သည်။

ကောသမ္ဗီသူဌေးကြီး ကွယ်လွန်ကြောင်းကို ဥတေနမင်းကြီးထံသို့ တင်လျှောက်သောအခါ မင်းကြီးက ယောသကကို ခေါ်ယူပြီးလျှင် "ဖခင် သူဌေးကြီး အဓွေကို ဆက်ခံခွင့် ပေးမည်" ဟု ကတိပေးလိုက်လေ၏။ ယောသက လည်း နန်းတော်သို့ လာစဉ်တုန်းက နန်းရင်ပြင်မှာတွေ့ရသော ရေအိုင်ငယ်များကို ကလေးသဖွယ် ခုန်လွှား၍ လာခဲ့၏။ အပြန်တွင်ကား မခုန်လွှားတော့ဘဲ လူကြီး သဖွယ် ကွေ့ကောက်၍ လာခဲ့၏။ ဤသည်ကို ဥတေနမင်းကြီးက သတိပြုမိ၍ ပြန်ခေါ်ပြီး မေးသောအခါ "အရှင်မင်းကြီးက သူဌေးရာထူးပေးမည်ဟု ကတိ ပေးထားပြီးဖြစ်၍ လူကြီးစိတ်ဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် လာခဲ့ပါသည်" ဟု တင်လျှောက်၏။ ဤတွင် ဥတေနမင်းကြီးသည် ယောသက၏ တည်ကြည်

http://www.dhammadownload.com

ဖြောင့်မတ်သော စိတ်ကို နှစ်ခြိုက်ကာ သူဌေးကြီး၏ အမွေအနှစ်လုံးကို ချက်ချင်းပင် ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ထို့နောက် ယောသကသူဌေးသည် သူဌေးကတော်နှင့်တကွ မိမိအား သတ်ရန် တာဝန်ယူခဲ့ရသော ကျွန်မတို့ပြောသဖြင့် ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် သိရှိသွားကာ "ဤသို့သဘောရှိသော သေခြင်းမှ လွတ်လာသော ငါသည် မေ့မေ့လျော့လျော့ဖြင့် အသက်ရှင်နေရန် မသင့်လျော်ပေ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မမေ့မလျော့ ပြုစုအားထုတ်မှ တော်ချေမည်"ဟု စဉ်းစားကာ နေ့စဉ် အသပြာတစ်ထောင်ကို စွန့်လွှတ် လှူဒါန်းလေတော့သည်။

ထိုယောသက သူဌေးကြီး၏ မွေးစားသမီး သာမာဝတီသည်ကား ဘဒ္ဒဝတီသူဌေးသမီးဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒဝတီမြို့တွင် ကူးစက်ရောဂါ ကပ်ဆိုးကြီး ကျရောက်လာသဖြင့် သာမာဝတီနှင့်တကွ သူ၏မိခင် ဖခင်များသည် ယောသက သူဌေးရှိရာ ကောသမ္ဗီမြို့တော်သို့ ပြေးလာခဲ့သဖြင့် ရိက္ခာအနည်းငယ်မျှသာ ပါလာလေရာ ထိုရိက္ခာသည် လှည်းလမ်းမှာပင် ကုန်ခန်းခဲ့၏။ ခရီးကြမ်းကြမ်းကို မထွတ်စဘူး ထွက်လာကြရသည့်အတွက် လေဒဏ်၊ နေပူဒဏ်နှင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ဒဏ်တို့ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားလာကြရလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကောသမ္ဗီမြို့တော်သို့ ရောက်၍ မြို့တံခါးအနီးရှိ ဇရပ်တွင် ခေတ္တ တည်းခိုမိကြ၏။ ဤတွင် ဖခင်သူဌေးက "ညီးမိုန် နွမ်းပါးလှသော ရုပ်သွင်ဖြင့် မိတ်ဆွေ ယောသက သူဌေးထံ မဝင်ရောက်လိုသေးပေ။ တစ်ရက် နှစ်ရက်မျှ ယောသက သူဌေး၏ အလှူထမင်းကိုစားကာ ရုပ်ရည်လက္ခဏာ ကြည်လင်လာသောအခါမှ မိတ်ဆွေ ယောသက သူဌေးထံ သွားမည်" ဟု ဆို၏။ ဖခင်စကားကို နားထောင်သောအားဖြင့် သမီးဖြစ်သူသည် ယခင်က သူဌေးသမီး ဖြစ်ခဲ့ပါသော်လည်း ယခုအခါ ဆင်းရဲသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေ၍ ခွက်လက်စွဲကာ ထမင်းတောင်းသွားရ၏။ မိမိတို့မှာ မိသားစုသုံးယောက် ရှိနေသည့်အတွက် သုံးယောက်စာ ထမင်းဟင်းများ တောင်း၍ ယူလာရ၏။

ဘဒ္ဒဝတီသူဌေးသည် သမီးယူလာသော ထမင်းဟင်းများကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာ စားသောက်လေရာ အရုဏ်တက်ချိန်တွင် အစာမကြေရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွား၏။ သို့ဖြစ်၍ သမီးဖြစ်သူသည် နောက်တစ်နေ့တွင် နှစ်ယောက်စာ ထမင်းဟင်းများကိုသာ တောင်းယူခဲ့၏။ တစ်ဖန် မိခင်ဖြစ်သူလည်း အစာမကြေ

http://www.dhammadownload.com

ရောဂါဖြင့်ပင် သေဆုံးပြန်ရာ သမီးဖြစ်သူမှာ တစ်ယောက်စာကိုသာ တောင်းရတော့၏။ ယောသကသူဌေး၏ အလှူကို ကြီးမှူးဆောင်ရွက် ပေးနေရသော မိတ္တသူကြွယ်သည် သူ့ကို သတိထားလာခဲ့သည် ဖြစ်၍ "ဟယ်-သူယုတ်မ၊ ဖယ်လော့ရှားလော့။ သင်သည် သုံးရက်လုံးလုံး ထမင်းကို ယူသော်လည်း မိမိဝမ်းပမာဏကို မသိချေ။ ယနေ့မှ သင်သည် သင်၏ဝမ်းပမာဏကို သိရာသလော" ဟု ပြောဆို ကြိမ်းမောင်း၏။ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသမီးကလေးသည် မျက်ရည်ရွဲစို ငိုကြွေးလျက် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြလိုက်၏။ ဤတွင် မိတ္တသူကြွယ်သည် နောင်တကြီးစွာရရှိကာ အိမ်သို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် သမီးအကြီးအရာထား၍ မွေးစားလေသည်။

ရှေးယခင်က အလှူမဏ္ဍပ်သို့ တောင်းရမ်းလာသူတို့သည် စုပြုံတိုးဝှေ့ကာ ဆူညံစွာ ငြင်းခုံဟစ်အော်ကြ၏။ သာမာဝတီသည် ဤအခြေအနေကို ပြုပြင်လိုသဖြင့် ဖခင်သူဌေးကို ခွင့်ပန်ကာ အလှူမဏ္ဍပ်ကို အလုံကာရံပြီးလျှင် တစ်ယောက်ချင်း ဝင်သာ ထွက်သာရုံမျှပြုကာ အစဉ်အတိုင်း ပေးလှူနိုင်ရန် စီမံပေး၏။ ဤသို့ဖြင့် အလှူမဏ္ဍပ်၌ ငြင်းခုံဟစ်အော်သံများ ကင်းဆိတ်သွားလေရာ ယောသကသူဌေးသည် မိတ္တသူကြွယ်ကို ခေါ်၍မေး၏။ မိတ္တသူကြွယ်က "သမီး သာမာဝတီ စီမံပေး၍ အလှူမဏ္ဍပ်၌ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားပါသည်" ဟု ပြောပြသဖြင့် ယောသက သူဌေးက သာမာဝတီကို ခေါ်၍ တွေ့ဆုံမေးမြန်း၏။ မိမိမိတ်ဆွေ ဘဒ္ဒဝတီ၏ သမီးဖြစ်ကြောင်းကို သိရသောအခါ သမီးကြီးအရာ၌ထားလျက် ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားလေသည်။

နက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင် ကျင်းပသော နေ့၌ သာမာဝတီသည် အခြံအရံမိန်းမငါးရာနှင့်တကွ နန်းတော်ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်၍ မြစ်ဆိပ်သို့ ရေချိုးသွား၏။ ဥတေနမင်းကြီးသည် ခြသေ့ခံသော ပြတင်းမှ သာမာဝတီကို လှမ်း၍မြင်သော် အမတ်တို့အား မေးမြန်းပြီးလျှင် ယောသကသူဌေးထံသို့ သမီးဆက်သရန် မင်းချင်းများကို စေလွှတ်လိုက်၏။ သမီးကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမည်စိုး၍ ယောသကသူဌေးက မပေးမဆက်ဘဲနေလေရာ ဥတေနမင်းသည် ယောသကသူဌေး၏ အိမ်ကို မင်းတံဆိပ်ခတ်နှိပ်ကာ သူဌေးနှင့် သူဌေးကတော်တို့ကို အိမ်မှ ဆွဲ၍ ထုတ်စေ၏။ သာမာဝတီက "လက်ရှိအခြံအရံများနှင့်တကွ လိုက်ပါခွင့်ရလျှင် ပေးဆက်ပါလော့" ဟု ဆို၏။ ဖခင်ယောသက သူဌေးကလည်း သမီးနှစ်သက်သည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်၍ ပေးလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဥဇွေနီမြို့တော်၌ ထီးနန်းစိုးစံသော ဂဏ္ဍပဇွောတမင်းသည် မိမိထက်စည်းစိမ်ချမ်းသာ သာလွန်သော ဥတေနမင်းကို ဖမ်းဆီးနိုင်ရန် သစ်သားဆင်ရုပ်ကို ပြုလုပ်စေ၏။ ဥတေနမင်းသည် ဟတ္ထိကန္တမန္တန်တို့၏ တန်ခိုးဖြင့် ဆင်တို့ကို ပြေးလည်း ပြေးစေနိုင်၏။ ဖမ်းလည်းဖမ်းယူနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဥတေနမင်း၏ အမိန့်ကို မနာခံဘဲ နေနိုင်သောဆင်ရုပ်ကို စီမံရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

စဏ္ဍပဇွောတမင်းသည် ဆင်ရုပ်ကို ပကတိ ဆင်ကဲ့သို့ မွမ်းမံခြယ်လှယ်၍ စက်ယန္တရားများ တပ်ဆင်ထားပြီးလျှင် ဥတေနမင်း၏ နိုင်ငံနယ်နိမိတ်အတွင်းရှိ ရေအိုင်အနားမှာ လွှတ်ထား၏။ ဆင်ချေးတုံးများကို ယူဆောင်ကာ ဟိုမှာသည်မှာ ပစ်ချထား၏။ ဆင်ရုပ်ဝမ်းတွင်း၌ကား စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ ရှိနေကြပေသည်။ တောသွားမုဆိုးတစ်ယောက်ထံမှ တစ်ဆင့် ထိုဆင်ရုပ်အကြောင်းကို ဥတေနမင်းကြားသိသောအခါ ဟတ္ထိကန္တစောင်းနှင့် ဟတ္ထိကန္တ မန္တန်တို့ အားကိုးဖြင့် ဆင်စီး၍ ထွက်လာခဲ့၏။ စဏ္ဍပဇွောတမင်း၏ စစ်သည်တို့သည် အလယ်စစ်ကြောင်းကို ဟင်းလင်းဖွင့်ကာ နံဘေးစစ်ကြောင်းမှ ဖြန့်၍နေနှင့်ကြ၏။ ဥတေနမင်းအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဆင်ရုပ်အတွင်းမှ လူများသည် ဆင်ရုပ်ကိုအလျင်အမြန် မောင်းနှင်ပြေးကြ၏။ ပကတိ ဆင်တို့အပေါ်၌ ဩဇာအာဏာ သက်ရောက်လှသော ဟတ္ထိကန္တစောင်းနှင့် ဟတ္ထိကန္တမန္တန်တို့သည် အရုပ်ဆင်ကိုကား မည်သို့မျှ မလွှမ်းမိုးနိုင်ချေ။ ဥတေနမင်းသည် ဆင်စီး၍လိုက်သော်လည်း မမိသဖြင့် မြင်းစီး၍ လိုက်ပြန်၏။ ဤတွင် မိမိ၏စစ်သည်ဗိုလ်ပါများက ကွဲကျန်ရစ်ခဲ့ကြသဖြင့် စဏ္ဍပဇွောတမင်းသည် သူ့ကို လက်ရဖမ်းမိလေတော့သည်။

စဏ္ဍပဇွောတမင်းသည် ဥတေနမင်းကို လက်ရ ဖမ်းနိုင်သဖြင့် သုံးရက်တိုင်တိုင် အောင်သေသောက်ပြီးလျှင် ဆင်တို့ချစ်မြတ်နိုးသောမန္တန်ကို သင်ပေးလျှင် သင့်ကိုလွှတ်အံ့ဟု ဆို၏။ ဥတေနမင်းက "မိမိအား ရှိခိုး၍ သင်ယူလျှင် သင်ပေးမည်" ဟု ဆို၏။ စဏ္ဍပဇွောတမင်းသည် ဥတေနမင်းကို အသက်ဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်သော်လည်း မရသဖြင့် "ကောင်းပြီ၊ ငါ့နန်းတော်ထဲ၌ ခါးကုန်းမ တစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုခါးကုန်းမကို ကန့်လန့်ကာအတွင်းမှာ ထိုင်စေ၍ သင်ကကန့်လန့်ကာအပြင်မှ သင်ပေးလော့" ဟု ဆို၏။ ဥတေနမင်းကလည်း "မိမိအား ရှိခိုးလျှင် မည်သူ့ကိုမဆို သင်ပေးမည်" ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့သော အစီအစဉ်ဖြင့် မန္တန်ကိုပို့ချလာခဲ့ရာ တစ်နေ့လုံးအကြိမ်ကြိမ် ပို့ချပါသော်လည်း အတွင်းမှ သင်ယူသူသည် မန္တန်ပုဒ်ကို ပီပီသသလိုက်၍ မဆို နိုင်ချေ။ ဤတွင် ဥတေနမင်းက အမျက်ထွက်ကာ "ဟယ်-ခါးကုန်းမ၊ သင့်နှုတ်ခမ်း သည် ထူလွန်းလှချေသည်တကား" ဟု ကြိမ်းမောင်းပြောဆို၏။ အတွင်းက သင်ယူသူကလည်း "ဟယ်-ခရုသင်းဖြူစွဲနေသော နူနာသည်၊ ငါကဲ့သို့သော မင်းသမီးသည် ခါးကုန်းမ ဖြစ်သည်လော" ဟု ဒေါသဖြင့် တို့ပြန်ကာ ကန့်လန့်ကာ ကို ဆွဲ၍ ဖွင့်လိုက်၏။ ဤတွင်မှ ခမည်းတော်စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း မိမိတို့နှစ်ဦး ချစ်ကျွမ်းဝင်၍ မသွားစေရန် စီမံထားကြောင်း ရိပ်မိကြလေသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ မန္တန်သင်ယူခြင်း မရှိကြတော့ဘဲ ချစ်ကျီစယ်၍သာ နေကြလေသည်။

ထိုသို့ နေကြပြီးနောက် ဥတေနမင်းက "ချစ်နှမ၊ လင်ယောက်ျားတို့က ချီးမြှောက်နိုင်သော စည်းစိမ်မျိုးကို မိဘတို့က ပေးနိုင်စွမ်းမရှိချေ။ အကယ်၍ ငါ၏အသက်ကို ကယ်ဆယ်ပါလျှင် ငါကလည်း နှမတော်ကို မိန်းမအခြံအရံငါးရာ ပေး၍ မိဖုရားကြီးအရာ၌ ထားပါမည်" ဟု ဆို၏။ သမီးတော် ဝါသုလဒတ္တာ ကလည်း ဤအဆိုကို လက်ခံကျေနပ်ကာ ခမည်းတော်ထံ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် "ညအခါ နက္ခတ်ယှဉ်ခိုက်တွင် မန္တန်၏ အထောက်အကူအလို့ငှာ ဆေးမြစ်တူး ထွက်စရာရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်အခါဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ အချိန်မဟုတ်သည် ဖြစ်စေ ဝင်ထွက်နိုင်သော တံခါးတစ်ပေါက်နှင့် ဆင်တစ်စီးကို ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်တင်၏။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းကလည်း သမီးလျှောက်တင်သည်ကို ပေးသနားလိုက်လေသည်။

တစ်နေ့သ၌ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည် ဥယျာဉ်ကစားရန် နန်းတော်မှ ထွက်၏။ ထိုအချိန်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ဥတေနမင်းသည် ဆင်ပေါ်တွင် ရွှေအိတ်၊ ငွေအိတ်များနှင့်တကွ ဝါသုလဒတ္တာကို တင်ယူ၍ ထွက်ပြေးလာခဲ့၏။ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါများ လိုက်လာကြသောအခါ ပထမငွေအိတ် ကို ကြဲချ၏။ နောက်ရွှေအိတ်ကို ဖွင့်၍ ကြဲချလိုက်၏။ စစ်သည်တို့သည် ရွှေများ ကောက်ယူနေကြစဉ်တွင်ပင် ဥတေနမင်းသည် မိမိ၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါများနှင့် ပြန်၍ ဆုံမိလေတော့သည်။ ဥတေနမင်းကြီးသည် ဝါသုလဒတ္တာကိုလည်း သာမာဝတီနှင့်အတူ မိဖုရားကြီးအရာ၌ ထားလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဥတေနမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီးများအနက် သာမာဝတီသည် သူဌေးမျိုးဖြစ်၏။ ဝါသုလဒတ္တာသည် မင်းမျိုးဖြစ်၏။ အခြားမိဖုရားကြီး တစ်ယောက်မှာကား ကုရုတိုင်းမှ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၏။ သူတို့၏ မျိုးရိုးကိုအစွဲပြု၍ တစ်ဆွေလုံး တစ်မျိုးလုံး မာဂဏ္ဍီ ဟူ၍သာ အမည်တွင်နေကြ၏။ သမီးမာဂဏ္ဍီသည် နတ်ကညာတမျှ လှပသူဖြစ်၍ အမျိုးကောင်းသားတို့က တောင်းရမ်းလာကြသော်လည်း ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးသည် "သင်တို့နှင့် တန်သလော" ဟူ၍ ကြိမ်းမောင်း၍သာ လွှတ်ခဲ့၏။ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် မာဂဏ္ဍီ ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏေးမတို့ ကျွတ်တမ်းဝင်ရမည့်အရေးကို ရှုမြင်တော်မူသဖြင့် မာဂဏ္ဍီ ပုဏ္ဏားကြီးတို့နေထိုင်ရာ ရွာ၏ ပြင်ပရှိ မီးပူတော်ရာဌာနသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွချီတော်မူ၏။ မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားကြီးသည် တင့်တယ် သပ္ပာယ်လှစွာသော ကိုယ်တော်ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် "အရှင်ရဟန်း၊ ကျွန်ုပ်၌ သမီးတစ်ယောက် ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏သမီးသည် အရှင်ကဲ့သို့သော ယောကျ်ားမြတ်နှင့်သာ ထိုက်တန်ပါသည်။ အရှင်မြတ်အား ကျွန်ုပ်၏သမီးကို ပေးဆက်လိုသည်။ ကျွန်ုပ်မရောက်လာမီတွင် ဤနေရာ၌သာ နေရစ်ပါ" ဟု လျှောက်ထားကာ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

မာဂဏ္ဍီမိသားစုတို့ ရွာမှ ထွက်လာကြသောအခါ လူအပေါင်းတို့လည်း အတူ လိုက်ပါလာကြ၏။ သမီးမာဂဏ္ဍီနှင့် မထိုက်တန်ဟူ၍ လာလာသမျှ လုလင်ပျိုများကို ပယ်ချပြီးခါမှ ယခုမှ ထိုက်တန်သူ တွေ့ပြီဆိုသဖြင့် ထိုက်တန်သူကို အကဲခတ်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရားရှင်သည် ပုဏ္ဏားနှင့်တွေ့ဆုံရာတွင် နေတော်မမူဘဲ ခြေတော်ရာကိုထင်စေလျက် လှမ်းကြွတော်မူကာ အခြားတစ်နေရာ၌ သီတင်းသုံးတော်မူနေ၏။ မာဂဏ္ဍီ ပုဏ္ဏေးမကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရာကို ဖူးမြင်ရသောအခါ ဗေဒင်သုံးပုံနှင့်တကွ လက္ခဏာကျမ်းကို တတ်ကျွမ်းထားသဖြင့် "ပုဏ္ဏား၊ ဤခြေရာသည် ကာမဂုဏ်ခံစားသူ၏ ခြေရာမဟုတ်ပါချေတကား" ဟု ဆိုလေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် ပုဏ္ဏေးမအား ကိတ်ကိတ်နေရန် မာန်မဲပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ဝင်ရောက်ကာ "အို-အရှင်ရဟန်း၊ ကျွန်ုပ်၏သမီးကို ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးအလို့ငှာ ပေးပါ၏" ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က မဟာဗောဓိပင်အနီး ဆိတ်ကျောင်းညောင်ပင်အောက်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်က တဏှာ၊ အရတီနှင့် ရာဂါဟူသော မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးသုံးယောက်တို့ လာရောက်၍ မြူဆွယ်ကြပုံကို ဟောပြတော်မူပြီးလျှင် "ပုဏ္ဏား၊ မာရ်နတ်မင်း၏ သမီး

http://www.dhammadownload.com

သုံးယောက်တို့မှ ငါဘုရား အလိုမရှိခဲ့ပါဘဲလျက် ကျင်ငယ်ကျင်ကြီးတို့ဖြင့် ပြည့်နေသော မာဂဏ္ဍိသူငယ်မကို အဘယ်မှာ အလိုရှိပါမည်နည်း၊ သင့်သမီး မာဂဏ္ဍိကို ခြေဖြင့်ပင် မထိလိုပေ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဤဒေသနာတော်အဆုံး၌ မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီး၊ ၎င့် ပုဏ္ဏားမတို့သည် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ကုန်၏။ သမီးမာဂဏ္ဍိသည်ကား မိုး အား ခိုးခိုးဖွဲဖွဲ့ ဆိုရန်ကောဟု ရန်ငြိုးကြီးစွာ ဖွဲ့မိလေသည်။ ဘုရားရှင်သည် သင်းမာဂဏ္ဍိ ဤသို့ ရန်ငြိုးဖွဲ့မည့်အရေးကို သိရှိတော်မူသော်လည်း ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့ အကျိုးငှာ ဤသို့ ဟောတော်မူလေသည်။ အနာဂါမ် ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့သည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကြသောအခါ ညီဖြစ်သူ စူဠမာဂဏ္ဍိထံသို့ သမီးကို အပ်နှံထားခဲ့ကြ၏။ စူဠမာဂဏ္ဍိက ဥတေနမင်းကြီးထံ ဝင်ရောက်၍ သမီးကညာအဖြစ် ဆက်သလေရာ ဥတေနမင်းကြီးကလည်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးကာ မိဖုရားကြီး အရာ၌ ထားလေသည်။

ကောသမ္ဗီမြို့တော်၌ ယောသကသူဌေး၊ ကုက္ကုဋသူဌေးနှင့် ပါဝါရိကသူဌေးဟူ၍ သူဌေးကြီးသုံးဦးတို့ ရှိနေကြ၏။ သူဌေးကြီးသုံးဦးစလုံးပင် မိုးတွင်းလေးလပ်၌ ဟိမဝန္တာမှကြွလာကြသော ရသေ့ငါးရာတို့ကို ကြည်ညိုစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ရသေ့တို့သည် ကောသမ္ဗီမြို့တော်အနီး တောအုပ်အတွင်းရှိ ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်မိကြ၏။ ဤတွင် အကြီးဆုံးရသေ့က "ဤညောင်ပင်၌ တန်ခိုးကြီးသော နတ်တစ်ပါးပါးရှိနေပါက ငါတို့အား သောက်ရေပေးပါလျှင် ကောင်းလေစွ" ဟု စိတ်ထဲက တောင့်တလိုက်၏။ ထိုညောင်ပင်မှ နတ်သည်လည်း ရသေ့တို့အား သောက်ရေကိုပေးလှူ၏။ ထို့နောက် ခိုးရေကိုပေးလှူ၏။ ထို့နောက် ဆွမ်းဘောဇဉ်များ ပေးလှူ၏။ နောက်ဆုံးတွင်ကား ရသေ့တို့၏ ဆန္ဒအတိုင်းပင် ညောင်ပင်၏ ပင်စည်ကို ထွင်းဖောက်ကာ ကိုယ်ထင်ပြရလေတော့သည်။

"အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့် ဤကဲ့သို့သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရပါသနည်း" ဟု ရသေ့တို့က မေးသောအခါ ညောင်ပင်စောင့်နတ်သည် မမြောဘဲနေ၏။ မိမိ၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု သေးငယ်လွန်းလှသည်ကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ထားရန် ရှက်နေ၍ ဖြစ်၏။ နောက် ရသေ့များက ထပ်ကာထပ်ကာမေးမှ "သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုမြတ်နိုးလှပါသည်။ တပည့်တော်သည် ထိုသူဌေးကြီး၏ အခစား သူရင်းငှားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့လုံး တောထဲမှာအလုပ်လုပ်၍

http://www.dhammadownload.com

ညနေမှမြန်လာခဲ့ရာ အခြားသူများအားလုံး ဥပုသ်စောင့်ထားကြသည်ကို တွေ့ရ၍ တပည့်တော်လည်း ညစာမစားဘဲ ဥပုသ်စောင့်ခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့လုံး အလုပ်လုပ်ကာ ဆာလောင်လွန်းနေပါလျက် ဥပုသ်ကို အပျက်မခံဘဲ တစ်ညတာမျှ စောင့်ခဲ့သဖြင့် ထိုညမှာပင် ကွယ်လွန်ကာ ဤညောင်ပင်ဗိမာန်၌လာ၍ ဖြစ်ရပါသည်" ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ရသေ့တို့သည် ဘုရားတည်းဟူသော အသံကို ကြားရုံမျှဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ နောက်တစ်နေ့တွင် "ဘုရားရှင်ရှိရာ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ သွားကြကုန်အံ့" ဟု သူဌေးကြီးသုံးယောက်ထံ ခွင့်ပန်ကြားကြကုန်၏။ သူဌေးကြီးများက "တပည့်တော်တို့လည်း လိုက်ပါလိုပါသည်၊ အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ရန်ရှိပါ၍ ခေတ္တမျှ ဆိုင်းငံ့တော်မူကြပါ ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ရသေ့များက "အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်နေလျှင် ကြာလိမ့်မည်" ဟုဆိုကာ ဖျေးဦးစွာ သွားနှင့်ကြကုန်၏။ ဘုရားရှင် ရွှေတော်မှောက်၌ တရားတော်ကို နာရသောအခါ ရသေ့အားလုံးတို့သည် ပဋိသန္ဓိဖါ လေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကာ ဖေဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ကို ရကြလေသည်။

သူဌေးကြီး သုံးဦးသည်လည်း လှည်းငါးရာစီဖြင့် မွန်မြတ်သောစားသောက်ကုန်ပစ္စည်းများကို တင်ဆောင်လာပြီးလျှင် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ လိုက်လာခဲ့ကြ၏။ ဘုရားရှင် ရွှေတော်မှောက်မှ တရားတော် ကြားနာရသည်တွင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့သည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အပေါင်းအား တစ်ဆယ့်ငါးရက်ကြာမျှ ဆွမ်းခဖွယ်များ ဆက်ကပ် လုပ်ကျွေးကြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား ကောသမ္ဗိမြို့တော်သို့ ကြွပါရန် ပင့်လျှောက်ကြ၏။ ဘုရားရှင်က "ဒါယကာတို့၊ ဘုရားရှင်တို့သည် တိတ်ဆိတ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကြကုန်၏" ဟု မိန့်တော်မူလေရာ ဒါယကာများက "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို သိကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ထံမှ အပင့်အလျှောက်လာကြသောအခါ ကြွတော်မူပါ ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

ထို့နောက် သူဌေးသုံးယောက်တို့သည် ကောသမ္ဗိမြို့တော်သို့ ပြန်လာကြကာ လူသံသူသံ တိတ်ဆိတ်၍ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော အရပ်၌ ကျောင်းများ ဆောက်လုပ်ကြ၏။ ယောသကသူဌေး ဆောက်လုပ်သောကျောင်းသည် ယောသိတာရုံအမည်တွင်၏။ ကုက္ကုဋသူဌေးဆောက်သော ကျောင်းသည် ကုက္ကုဋာရုံ အမည်တွင်၏။ ပါဝါရိကသူဌေးဆောက်လုပ်သော ကျောင်းသည်

http://www.dhammadownload.com

ပါဝါရိကာရုံ အမည်တွင်၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်ထံသို့ အပင့်အလှော်က် လွှတ်လိုက်ကြ၏။ ဘုရားရှင်လည်း ကောသမ္ဗီမြို့တော်သို့ ကြွတော်မူကာ သူဌေးကြီးသုံးယောက်၏ ကျောင်းများတွင် အလှည့်ကျ သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

သာမာဝတီမိဖုရား၏ ကျွန်မတစ်ယောက်သည် ခုဇ္ဈတ္တရာအမည်တွင်၏။ အမည်ရင်းမှာ ဥတ္တရာဖြစ်သော်လည်း ခါးကုန်းနေသောကြောင့် ခုဇ္ဈသဒ္ဒါနှင့် တွဲစပ်ကာ ဤသို့ အမည်တွင်နေခြင်း ဖြစ်၏။ တစ်ခုသောဘဝတုန်းက သူသည် အတန်ငယ် ခါးကုန်းသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို အကြောင်းပြုကာ ကမ္ဘလာကို ခြုံ၍ ရွှေခွက်ကိုပွေ့ပိုက်ပြီးလျှင် "ငါတို့၏ အရှင်မြတ်သည် ဤသို့ဤပုံကြွလေ၏" ဟူ၍ ပြက်ရယ်မှုကို ဖြူမိလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဤဘဝတွင် ခါးကုန်းနေရ၏။ ထိုဘဝမှာပင် နို့ယနာပူပူကို လှူသဖြင့် ပူနေသော သပိတ်များကို အကိုင်ရခက်နေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များအား မိမိ၏ ဆင်စွယ်လက်ကောက် ရွှစ်ကွင်းတို့ကို သပိတ်ခြေအဖြစ်ဖြင့် ပေးလှူခဲ့၏။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် ဤဘဝတွင် ဉာဏ်ပညာကြီးမား၍ အကြားအမြင်များကာ အမျိုးသမီးဓမ္မကထိကများထဲတွင် အမြတ်ဆုံးဟူသော ဧတဒဂ်ဂုဏ်ထူးကို ဆွတ်ခူးနိုင်ပေသည်။ တစ်ဖန် သူဌေးသမီးဖြစ်ရာဘဝတွင်လည်း ကဿပဘုရားရှင်၏ တပည့်ရဟန္တာ အရှင်တစ်ပါးကို မိမိထံ ကြွလာခိုက်တွင် ပခြုပ်တောင်းကို ယူပေးရန် စေခိုင်းမိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ယခုဘဝတွင် သူတစ်ပါး၏ အခိုင်းအစေကို ခံနေရလေသည်။

ဥတေနမင်းကြီးသည် သာမာဝတီအတွက် နေ့စဉ် ပန်းဖိုး ရွှစ်ကျပ်ပေးလေရာ ခုဇ္ဈတ္တရာသည် ထိုငွေဖြင့် ပန်းဝယ်၍ ဆက်ရ၏။ တစ်နံနက်ခင်း၌ ခုဇ္ဈတ္တရာသည် ပန်းဝယ်ရန် ပန်းသည် သုမနထံသို့ သွားလေရာ သုမနသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား ဆွမ်းဆက်ကပ်နေ၍ ပန်းမရောင်းနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ခေတ္တမျှ စောင့်ဆိုင်း၍ ဆွမ်းကပ်ရာတွင် ကူညီပါရန် သုမနက ပန်ကြားလေရာ ခုဇ္ဈတ္တရာကလည်း ဆွမ်းကပ်ရာတွင် ကူညီနေ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်၏ ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရားတော်ကို ကြားနာရသည်တွင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေသည်။

ခုဇ္ဈတ္တရာသည် ယခင်နေ့များတုန်းက ပန်းဖိုး ရွှစ်ကျပ်အနက်မှ လေးကျပ်ကို မိမိအတွက် ယူထား၍ ကျန်လေးကျပ်ဖြင့်သာ ပန်းဝယ်နေကျဖြစ်၏။ ထိုနေ့တွင်ကား ရွှစ်ကျပ်ဖိုးအပြည့် ပန်းများဝယ်၍ သွားလေသည်။ သာမာဝတီသည် အခါတိုင်းထက် နှစ်ဆများနေသော ပန်းများကိုမြင်လေရာ "မိခင်၊ ယနေ့ မင်းကြီး

http://www.dhammadownload.com

က ပန်းဖိုးနှစ်ဆ ပေးပါသလော"ဟု မေး၏။ ခုဂ္ဂတ္ထရာက အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြလိုက်သောအခါ သာမာဝတီသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ "မိခင်၊ မိခင်သောက် သုံးခဲ့ရသော အပြိုက်အရသာကို သမီးတို့အားလည်း တိုက်ကျွေးပါလော့" ဟု ပန်ကြား၏။ ထို့နောက် ခုဂ္ဂတ္ထရာကို နဲ့သာရည်တို့ဖြင့် ရေချိုးပြီးလျှင် ချောမောသော အဝတ်နှစ်ထည်ကို ပေး၏။ ခုဂ္ဂတ္ထရာ အဝတ်သစ်များကို သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ကာ နန်းတွင်းသူ ငါးရာနှင့်တကွ သာမာဝတီတို့အား ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော နည်းအတိုင်း တရားဟောလေသည်။ ကျွန်မ ခုဂ္ဂတ္ထရာ၏ တရားကို ကြားနာရ၍ သာမာဝတီနှင့်တကွ နန်းတွင်းသူငါးရာတို့ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကြလေကုန်၏။

နန်းတွင်းသူအပေါင်းက ခုဂ္ဂတ္ထရာကို ရှိခိုးပြီးလျှင် "မိခင်၊ ယနေ့မှစ၍ ပင်ပန်းသော အလုပ်များကို မလုပ်ပါနှင့်။ ကျွန်မတို့၏ အမိအရာ၊ ဆရာအရာမှာ နေပါလော့။ ဘုရားရှင်ထံတော် သွားကာ ဘုရားဟောကြားသော တရားတော်ကို ကြားနာပြီးလျှင် ကျွန်မတို့အား တစ်ဆင့် ဟောကြားပြပါလော့" ဟု တောင်းပန်ကြ၏။ ခုဂ္ဂတ္ထရာလည်း တောင်းပန်သည့်အတိုင်း ပြုလေသော် အချိန်ကာလ ရှည်လျားလာသောအခါ ဘုရားဟော တရားတော်အားလုံးကို နှုတ်ငုံဆောင်လာနိုင်သဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က အကြားအမြင်များသော အထူးမြတ်ခုံးသော အမျိုးသမီး ဓမ္မကထိကအဖြစ်ဖြင့် တေဒဂ်အရာ ထားတော်မူလေသည်။

ထို့နောက် နန်းတွင်းသူငါးရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုပါ၍ ဖူးမြင်ခွင့်ရအောင် ကြံဆောင်ပေးပါရန် တောင်းပန်ကြပြန်၏။ ခုဂ္ဂတ္ထရာသည် နန်းတွင်းသူများအား အပြင်ပသို့ ခေါ်ဆောင်သွားရန် ဝန်လေးလှသဖြင့် သူမတို့အိမ်ခန်းဆောင် နံရံများတွင် အပေါက်များ ဖောက်ပေးထားရ၏။ ကောသမ္ဗီမြို့တော်တွင်းသို့ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ ဆွမ်းခံကြွသောအခါ၊ ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ကြွလာသောအခါ ထိုအပေါက်များမှ နန်းတွင်းသူတို့ ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြရလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ မာဂဏ္ဍိသည် လမ်းလျှောက်ထွက်ရာတွင် သာမာဝတီတို့အိမ်ခန်းနံရံများမှ အပေါက်တို့ကို တွေ့မြင်ကာ ထိုနန်းတွင်းသူတို့ကို မေးမြန်း၏။ နန်းတွင်းသူတို့ကလည်း မာဂဏ္ဍိ၏ ရန်ငြိုးကိုမသိကြသဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဖြေဆိုကြ၏။ ဤတွင် မာဂဏ္ဍိသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ဘုရားရှင်ကိုကြည်ညိုသူ

http://www.dhammadownload.com

များကိုပါ ဒဏ်သင့်စေလိုသဖြင့် ဥတေနမင်းကြီးထံသို့ ဝင်ရောက်ကာ "အရှင်မင်းကြီး၊ သာမာဝတီ၏ အခြံအရံမိန်းမတို့သည် ပြင်ပယောကျ်ားများ တစ်ယောက်ယောက်ကို လိုလားတောင့်တနေကြကုန်၏။ တစ်ရက်နှစ်ရက်ဖြင့်ပင် သင်မင်းကြီး၏ အသက်ကို သတ်ကြကုန်လတ္တံ့" ဟု လျှောက်တင်၏။ ဤသို့သုံးကြိမ်တိုင်အောင် လျှောက်တင်သော်လည်း ဥတေနမင်းကြီးက မယုံကြည်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ မာဂဏ္ဍိသည် ထိုအိမ်ခန်းများသို့ ဥတေနမင်းကြီးကိုပင့်ခေါ်ပြ၏။ ဥတေနမင်းကြီးကလည်း မည်သို့မျှမပြောဆိုဘဲ လူတစ်ရပ်ထက်မြင့်ရာမှသာ အပေါက်ဖောက်ကြရန် မိန့်ကြားလိုက်လေသည်။

မာဂဏ္ဍိသည် နန်းတွင်းသူများအား အပြစ်သင့်အောင် ပြုလုပ်၍မရတော့သဖြင့် မြို့သူမြို့သားများကို လာဘ်ထိုးပြီးလျှင် "မြို့တွင်းသို့ ရဟန်းဂေါတမဆွမ်းခံကြွလာလျှင် ကျေးကျွန်များ၊ အလုပ်သမားများအား ရဟန်းဂေါတမကို ဆဲရေးစေပါလော့" ဟု စေခိုင်း၏။ ရတနာသုံးပါးနှင့် မကြည်ညိုနိုင်သူတို့သည် မာဂဏ္ဍိ၏ အလိုကျဇာတိုင်း ဘုရားရှင်ဆွမ်းခံဝင်သောအခါ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း ကြလေတော့သည်။

ဤတွင် အရှင်အာနန္ဒာသည် "အရှင်ဘုရား၊ ဤမြို့သူမြို့သားတို့သည် ဆဲရေးကြကုန်၏။ ခြိမ်းခြောက်ကြကုန်၏။ ဤမြို့မှတစ်ပါးသောမြို့သို့ သွားကြပါစို့"ဟု ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ဤသို့မပြုသင့်ပေ။ ဖြစ်ပေါ်လာသော အဓိကရဏ်းကို ဖြစ်ပေါ်ရာအရပ်၌သာ ငြိမ်းစေပြီးမှ အခြားအရပ်သို့ သွားရာ၏။ အာနန္ဒာ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ထိုသူတို့သည် ခုနစ်ရက်တာမျှသာ ဆဲရေးနိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ရှစ်ရက်မြောက်သောအခါ နှုတ်ဆိတ် သွားကြကုန်လတ္တံ့" ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ရှစ်ရက်မြောက်သောအခါ ဆဲရေးသံ၊ ခြိမ်းခြောက်သံများ တိတ်ဆိတ်၍ သွားကြလေတော့သည်။

ဤသို့ ဆဲရေးခြိမ်းခြောက်ခိုင်း၍ မအောင်မြင်သော မာဂဏ္ဍိသည် နောက်တစ်မျိုးကြံစည်ပြန်၏။ ဥတေနမင်းကြီး သေရည်သောက်နေခိုက်တွင် ပုရောဟိတ် အရာရနေသော ဘထွေးတော် စူဠမာဂဏ္ဍိ ပုဏ္ဏားသည် မိဖုရား မာဂဏ္ဍိ မှာကြားချက်အရ ကြက်သေရှစ်ကောင်နှင့် ကြက်ရှင်ရှစ်ကောင်ကို ယူ၍ ခစားလာ၏။ သို့သော် မင်းကြီးရှေ့တော်မှောက်ထိအောင် မဝင်ဘဲ မာဂဏ္ဍိမိဖုရား၏ အခိုင်းအစေ လုလင်ထံမှာသာ ပေးခဲ့၏။ မာဂဏ္ဍိသည် ပုရောဟိတ်ကြီးက

http://www.dhammadownload.com

ကြက်များ ပို့ဆက်လာကြောင်း လျှောက်တင်လေရာ ဥတေနမင်းကြီးက "ငါတို့ အတွက် ကောင်းမွန်သော လက်သုပ်ဟင်းလျာဖြစ်ပေစွ။ ထိုကြက်တို့ကို မည်သူ ချက်မည်နည်း" ဟု မေး၏။ မာဂဏ္ဍိက သာမာဝတီ၏ အခြံအရံမိန်းမတို့ကို ချက်ခိုင်းရန် လျှောက်တင်လေသော် မင်းကြီးကလည်း ထိုအခိုင်းအစေလုလင်အား "သွားချေ၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ချက်၍ ပို့လာစေ" ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။

သာမာဝတီ၏ အခြံအရံမိန်းမတို့သည် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်နေကြ၍ သူတစ်ပါးအသက်ကို မသတ်ဖြတ်ကြကုန်။ ထို့ကြောင့် ကြက်အရှင်တို့ကို သတ်၍ မချက်နိုင်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ကြ၏။ ဤတွင် မာဂဏ္ဍိက "အရှင်မင်းကြီး၊ မြင်ပြီမဟုတ်လော။ ထိုမိန်းမတို့သည် အကယ်ပင် သူ့အသက် မသတ်လိုပါလျှင် ရဟန်းဂေါတမအတွက် ချက်၍ပို့စေဟု အမိန့်ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်တင်၏။ မင်းကြီးက အမိန့်ပေးသောအခါ မာဂဏ္ဍိသည် ကြက်အရှင်များကို ဘထွေးတော်ထံ ပြန်ပေးကာ ကြက်သေနှစ်ကောင်ကို အပို့လွှတ်လိုက်၏။ သာမာဝတီ၏ အခြံအရံများက ကြက်သေများကို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပြုတ်ကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ ပို့လှူကြ၏။ ဤအချက်ကိုစောင့်နေသော မာဂဏ္ဍိက "အရှင်မင်းကြီး၊ ရှုတော်မူပါလော့။ ထိုမိန်းမတို့သည် သင်မင်းကြီးကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအတွက်ပင် ဤမျှလောက် ဂရုတစိုက် မပြုကြကုန်။ ပြင်ပမှ အခြားယောကျ်ား တစ်ယောက်ယောက်ကို လိုလားမှု ရှိ၍သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟု လျှောက်တင်၏။ သို့ရာတွင် ဥတေနမင်းကြီးက မာဂဏ္ဍိ၏စကားကို မယုံကြည်သေးပေ။

ဤသို့ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကြံစည်၍ မအောင်မြင်သောအခါ မာဂဏ္ဍိသည် နောက်ဆုံးအကြံအစည် တစ်ခုကို ပြုလုပ်ပြန်လေသည်။ ဥတေနမင်းကြီးသည် သာမာဝတီ၊ ဝါသုလဒတ္တာနှင့် မာဂဏ္ဍိဟူသော မိဖုရားကြီးသုံးယောက်တို့၏ ပြာသာဒ်ဆောင်များ၌ ခုနစ်ရက်စီ နေထိုင်လေ့ရှိ၏။ ထိုနေ့ကား မာဂဏ္ဍိ၏ ပြာသာဒ်ဆောင်မှ သာမာဝတီ၏ ပြာသာဒ်ဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့မည့်နေ့ဖြစ်၏။ မာဂဏ္ဍိသည် ဥတေနမင်းကြီးအား မိမိအိပ်မက် မကောင်းသဖြင့် မသွားသင့်ကြောင်း ပြောဆို၍ တားမြစ်၏။ ဥတေနမင်းကြီးအား အကြိမ်ကြိမ်တားမြစ်၍ မရသောအခါ မာဂဏ္ဍိလည်း သာမာဝတီ၏ အဆောင်သို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

ဥတေနမင်းကြီးသည် သွားလေရာရာတွင် ဟတ္ထိကန္ဓစောင်းကို ယူ၍ သွားလေ့ရှိ၏။ သာမာဝတီတို့ နန်းဆောင်သို့ ရောက်သောအခါ ဥတေနမင်းကြီးသည် မြိန်မြတ်လှသော ပွဲတော်များ စားသုံးပြီးလျှင် စောင်းကို ခေါင်းရင်းမှာထား

http://www.dhammadownload.com

ကာ အိပ်စက်၏။ အကြဲနှင့်လိုက်ပါလာသော မာဂဏ္ဍိသည် ဟိုဟိုသည်သည် သွားသကဲ့သို့ ပြုကာ စောင်းပေါက်မှာ ဆို့ပိတ်ထားသော ပန်းကုံးကိုဆွဲ၍ ဖယ်လိုက်၏။ ထိုစဉ်အခိုက်မှာပင် စောင်းပေါက်ထဲမှ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေတစ်ကောင်သည် တရွွေ့ရွွေ့မြည်၍ ထွက်လာ၏။ စောင်းထဲမှာ နှစ်ရက်သုံးရက်အောင်းကာ အစာအစာ ပြတ်လပ်နေခဲ့သဖြင့် မြွေကု ဤမျှလောက် ဒေါသကြီးနေရခြင်း ဖြစ်၏။ စောင်းထဲ၌ မြွေထည့်ထားရန် စေခိုင်းခဲ့သော မာဂဏ္ဍိသည် မြွေထွက်လာသည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် 'မြွေ. . . မြွေ' ဟု ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ပြီးလျှင် သာမာဝတီ၏ လုပ်ကြံမှု ဖြစ်စေအောင် လီဆယ်၍ လျှောက်တင်လေသည်။

မာဂဏ္ဍိ၏ အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်တင်ခဲ့သည်ကို မယုံကြည်ခဲ့သော ဥတေနမင်းကြီးသည် မြွေကိုမြင်သောအခါ သာမာဝတီတို့အပေါ် တွင် ပြင်းထန်စွာ အမျက်ထွက်လေတော့သည်။ "ထိုမိန်းမတို့သည် ဤမျှလောက်သော အမှုကိုပင် ပြုကြကုန်၏။ ယုတ်မာလွန်းသည်တကား။ ငါသည် ဤမိန်းမတို့၏ ယုတ်မာမှုများကို ကြားသိခဲ့ရသော်လည်း ယုံကြည်မှု မရှိခဲ့ပေ။ ယခုသော်ကား ငါ၏စက်ရာထဲ၌ ပင် မြွေဆိုးကို လွှတ်ကြသည်တကား" ဟု အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သကဲ့သို့ အမျက်ထွက်လေသည်။

သာမာဝတီသည် အဖြစ်အပျက်များအားလုံးကို သဘောပေါက်ပြီးလျှင် အခြံအရံ မိန်းမငါးရာတို့အား "ငါတို့အား ဘုရားမှတစ်ပါး အားကိုးရာမရှိတော့ပြီ။ လူတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော မင်းကြီးအပေါ် ၌လည်းကောင်း၊ မာဂဏ္ဍိမိဖုရားအပေါ် ၌လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်အပေါ် ၌လည်းကောင်း ညှိမျှသောမေတ္တာကိုသာထားကြကုန်လော့။ မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ အမျက်မထွက်ကြစေနှင့်" ဟု ပြောဆိုဆုံးမ၏။ ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်နေသော ဥတေနမင်းကြီးသည် ဗိုလ်ခြေတစ်ထောင်အားရှိသော ဆိတ်ချိုလေးကိုယူပြီးလျှင် လေးညှို့ကို ဆန့်၍၊ အဆိပ်လူးမြားကိုတင်၍ သာမာဝတီကို ရွေ့ဆုံးမှထားပြီး စိတန်းကာ ရပ်နေကြသော မိန်းမငါးရာတို့၏ ရင်ဝတည့်တည့်ကို ပစ်လွှတ်လိုက်၏။ ကျောက်တောင် ကျောက်ဆောင်ကိုပင် ဖောက်ထွင်းနိုင်သော မြားသည် သာမာဝတီတို့ကို မဖောက်ထွင်းဘဲ မင်းကြီးထံသို့ ပြန်လှည့်လာကာ မင်းကြီး၏ အသည်းနှလုံးကို ဖောက်ထွင်းတော့မည်ကဲ့သို့ ပြုလေသည်။

ဤတွင်မှ ဥတေနမင်းကြီးသည် သာမာဝတီ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သဘောပေါက်ကာ ရှိသေစွာ ထိုင်၍ ရှိခိုးတောင်းပန်၏။ သာမာဝတီကလည်း "အရှင်မင်း

http://www.dhammadownload.com

ကြီး၊ ကျွန်မကို မကိုးကွယ် မဆည်းကပ်ပါနှင့်။ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရာ မြတ်စွာဘုရားကိုသာ ဆည်းကပ်ပါလော့" ဟု ဆို၏။ ဥတေနမင်းကလည်း သာမာဝတီ၏ အဆိုကို သဘောတူကာ သာမာဝတီအား "လိုအပ်သော ဆုတစ်ခုကို တောင်းပါ" ဟု ခွင့်ပြု၏။

ဥတေနမင်းကြီးက ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကို ပင့်၍ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အလှူကြီးပေးသောအခါ သာမာဝတီသည် ပေးထားသောဆုကို တောင်း၏။

"အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်မသည် ရွှေငွေစသော ဆုလာဘ်များကို အလိုမရှိပါ။ ဤနှုန်းတော်သို့ ဘုရားရှင်သည် သံဃာတော်ငါးရာနှင့်အတူ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကြွတော်မူ၍ တရားဟောတော်မူရန်သာ လျှောက်ထားပေးပါ" ဟု တောင်းဆို၏။ ဥတေနမင်းကြီးက ထိုစကားဖြင့် လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ဘုရားရှင်တို့ မည်သည် တစ်နေရာတည်းသို့ နေ့စဉ်မပြတ် မကြွကြကုန်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ဥတေနမင်းကြီးက "ရဟန်းတစ်ပါးပါးကို လွှတ်ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာအား နှုန်းတော်သို့ နေ့စဉ်သွား၍ တရားဟောရန် ဘုရားရှင်က တာဝန်ပေးတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ သာမာဝတီနှင့်တကွ အခြံအရံနှုန်းတွင်းသူ ငါးရာတို့သည် အရှင်အာနန္ဒာအား အပေါ်ရုံငါးရာတို့ဖြင့် တရားပူဇော်ကြ၏။ အပေါ်ရုံတစ်ထည် လျှင် ငွေငါးရာတန်၏။ ဥတေနမင်းကြီး ထိုအကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်...

"အရှင်ဘုရား၊ နှုန်းတွင်းသူများက အရှင်ဘုရားအား အပေါ်ရုံငါးရာကို လှူဒါန်းကြပါသလော" ဟု မေးလျှောက်၏။

"မင်းကြီး၊ လှူဒါန်းကြသည် မှန်ပေ၏" ဟု အရှင်အာနန္ဒာက ဖြေကြားလေရာ...

"အရှင်မြတ်တို့သည် အားလုံးကိုပင် အလှူခံပါသလော"

"မင်းကြီး၊ အလှူခံသည် မှန်ပေ၏"

"အရှင်ဘုရား၊ အပေါ်ရုံအဝတ်တို့သည် အလွန်များနေသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤအဝတ်တို့ကို မည်သို့ အသုံးပြုပါသနည်း"

"မင်းကြီး၊ ငါတို့အတွက် အသုံးကျသမျှသာထား၍ ကျွန်သမျှကို သက်နှံးနွမ်းရိသော ရဟန်းတို့အား ပေးလှူပါ၏"

http://www.dhammadownload.com

"ထိုရဟန်းတို့သည် ဆွေးရိသောသင်္ကန်းကို မည်သို့ အသုံးပြုကြပါသနည်း"

"ဗိမိတို့ထက် ပို၍သင်္ကန်းနွမ်းရိသော ရဟန်းအား ပေးလှူပါ၏"

"ရဟန်းတို့သည် ထို ပို၍နွမ်းရိသော သင်္ကန်းတို့ကို မည်သို့ပြုကြပါသနည်း"

"အိပ်ရာခင်း ပြုလုပ်ကြပါသည်"

"အိပ်ရာခင်း အဟောင်းတို့ကို မည်သို့ ပြုကြပါသနည်း"

"ခြေအခင်း ပြုကြပါသည်"

"ခြေအခင်း အဟောင်းတို့ကို မည်သို့ ပြုကြပါသနည်း"

"ခြေသုတ်ပြုကြပါလိမ့်မည်"

"ခြေသုတ်အဟောင်းတို့ကို မည်သို့ ပြုကြပါသနည်း"

"မင်းကြီး၊ ဓားဖြင့် နုပ်နုပ်စဉ်းကာ ရွံ့မြေဖြင့်နယ်ပြီးလျှင် ကျောင်းနံရံ၌ လိမ်းကျံကြပါလိမ့်မည်"

"အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့အား လှူဒါန်းလိုက်သော ပစ္စည်းသည် ဤမျှလောက်ထိအောင် မပျက်မစီးဘဲ ရှိနေပါသည်တကား"

ဥတေနမင်းကြီးက ဤသို့ အားရဝမ်းသာ လျှောက်ထားကာ နောက်ထပ် အဝတ်ငါးရာတို့ကို ထပ်၍ လှူဒါန်းပြန်လေသည်။

မာဂဏ္ဍိသည် သာမာဝတီတို့ ပျက်စီးရန်ကြံသမျှ မအောင်မြင်သဖြင့် ဥတေနမင်းကြီး ဥယျာဉ်ကစားရန် ထွက်သောနေ့တွင် ဘထွေးတော် စူဠမာဂဏ္ဍိအား သာမာဝတီတို့ နန်းဆောင်တိုင်များကို ဆီစိမ်အဝတ်များပတ်၍ မီးတင်ရှို့ရန် စေခိုင်း၏။ စူဠမာဂဏ္ဍိကလည်း စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်၏။ သာမာဝတီသည် အခြံအရံ မိန်းမတို့အား "အမိတို့၊ အစမထင်သော သံသရာတစ်လျှောက်လုံး၌ ကျင်လည်နေကြသော ငါတို့မှာ ဤကဲ့သို့ မီးအရှို့ခံရသော ကိုယ်ခန္ဓာတို့ မည်ရွေ့မည်မျှ ရှိသည်ဟူ၍ ဘုရားရှင်တို့ပင် ရေတွက်ရန် မလွယ်ကူပေ။ မမေ့မလျော့ နေကြကုန်လေလော့" ဟု ပြောဆိုဆုံးမ၏။ နန်းတွင်းသူ အပေါင်းတို့သည် မီးလောင်ခံရသော ဝေဒနာကို ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုကာ ပွားများကြသဖြင့် သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်အဖြစ်သို့ ရောက်ကာ မီးလောင်ကျွမ်း၍ သွားလေသည်။

သာမာဝတီနှင့်တကွ နန်းတွင်းသူငါးရာတို့သည် လွန်လေပြီးသော ဘဝတစ်ခုခု၌ ဗာရာဏသီမြို့တော် ခြဟ္မဒတ်မင်းကြီး နန်းတော်မှာ နေထိုင်ကြရကုန်၏။ သူတို့သည် တစ်နေ့သ၌ မြစ်ဆိပ်၌ ရေဆင်းကစားကြရာ လွန်စွာချမ်းအေးလှ

http://www.dhammadownload.com

သဖြင့် အရန်သင့်တွေ့ရသော မြက်ချဲကြီးကို မီးဖို၍ လှုံကြကုန်၏။ မြက်များကို မီးလောင်၍ သွားသောအခါ ငြဟ္မဒတ် မင်းကြီး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ပဓွေက ဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တစ်ပါး နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားနေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ဤတွင် နန်းတွင်းသူတို့သည် ငြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသိလျှင် အပြစ်ပေးခံရမည်ဟု တွေးတောကာ အရှင်မြတ်အား လက်စသတ် လောင်ကျွမ်းသွားစေရန် ထင်းများ ရှာ၍ မီးတိုက်ကြ၏။ ပထမတစ်ကြိမ် မြက်အဖြစ်ဖြင့် မီးရှို့ခြင်းကား စေတနာမပါ၍ ကံမမြောက်ပေ။ နောက်မီးရှို့ရာတွင်ကား စေတနာပါ၍ ကံမြောက်ပေသည်။ ထိုပဓွေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်မှာ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားနေခိုက်ဖြစ်၍ မည်သို့ပင် ရှို့သော်လည်း မီးငွေ့ သင့်ရုံမျှပင် မတတ်နိုင်ပေ။ စေတနာဆိုးဖြင့် ပြုမိခဲ့ကြသော သာမာဝတီတို့မှာကား အသေဆိုးဖြင့် သေခဲ့ကြရလေတော့သည်။

ဥတေနမင်းကြီးသည် သာမာဝတီတို့ နန်းဆောင် မီးလောင်ကြောင်း ကြားသိရ၍ အလျင်အမြန် ပြန်လာခဲ့သော်လည်း သာမာဝတီတို့ အသက်ကို မကယ်နိုင်ပေ။ သာမာဝတီ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို တွေးတော စဉ်းစားလျက် အမှု၏လက်သည်ကို ဖော်နိုင်ရန် ဤသို့ စကားဆို၏။

"အမတ်တို့ သာမာဝတီသည် ငါ၏ အကျိုးမဲ့အောင် ပြုခဲ့ပေ၏။ ယခုကား ငါ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေရပေပြီ၊ ငါ့အပေါ် ချစ်ခင်သူ တစ်ယောက်ယောက်ကသာ ဤသို့ပြုခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်"

ဤစကား ကြားရသောအခါ မာဂဏ္ဍိသည်-

"အရှင်မင်းကြီး၊ အခြားသူ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဤအမှုကို မပြုနိုင်ပါ။ ကျွန်မသာလျှင် ဘထွေးတော်ကို စေခိုင်း၍ ပြုခဲ့ပါသည်" ဟု လျှောက်တင်၏။ ဤတွင် ဥတေနမင်းက "မာဂဏ္ဍီမှတစ်ပါး ငါ့အပေါ်၌ ချစ်ခင်သူ မရှိပေ။ မာဂဏ္ဍီကို ငါ နှစ်သက်လှ၏။ သင့်အား ငါ ဆုပေးလို၏။ သင့်ဆွေမျိုးအားလုံးကို ခေါ်ပါခဲ့လော့" ဟု မိန့်ကြား၏။ ထိုမိန့်ကြားချက်အရ ဆုတော်လာဘ်တော်ခံယူရန် လာကြသူအားလုံးတို့သည် နန်းရင်ပြင်၌ ချက်အထိ မြေမြှုပ်ထားကာ အရှင်လတ်လတ် မီးတင်ရှို့၍ သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံကြရလေသည်။ မာဂဏ္ဍီကိုကား မိမိကိုယ်ပေါ်မှ အသားများကို မိမိကိုယ်တိုင် လှီးစေပြီးလျှင် မိမိကိုယ်တိုင် ဆီတိုးတွင်းမှာ ကြော်၍ စားရလေသည်။

ရဟန်းတို့က "ဤကဲ့သို့ မရှုမလှဲ သေကြရကုန်သော သာမာဝတီနှင့် မာဂဏ္ဍီတို့အနက် အဘယ်သူတို့သည် ရှင်သည် မည်ပါကုန်သနည်း။ အဘယ်သူ

http://www.dhammadownload.com

တို့သည် သေသည် မည်ပါကုန်သနည်း" ဟူ၍ မေးလျှောက်ကြ၏။ ထိုအမေးကို ဖြေကြားသောအားဖြင့် ဘုရားရှင်က ဤဝတ္ထုအကြောင်းများ၏ အစမှာပါရှိသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၄။ ထကြွလုံ့လရှိသောသူ၊ သတိရှိသောသူ၊ စင်ကြယ်သောကံသုံးပါး ရှိသောသူ၊ ဈေးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုလေ့ရှိသောသူ၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းသောသူ၊ တရားသဖြင့် အသက်မွေးသောသူ၊ မမေ့မလျော့သော သူအား အခြေအရံ အကျော်အစော သည် တိုးပွား၏။

ကုမ္ဘယောသက သူဌေး

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သည် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကုမ္ဘယောသက သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကုမ္ဘယောသကသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီး၏ သားဖြစ်၏။ ကုမ္ဘယောသက ငယ်ရွယ်စဉ်က သူတို့အိမ်တွင် ကူးစက်ရောဂါဆိုးကြီး ကျရောက်လင့်လေရာ မိခင်ဖခင်တို့က "ချစ်သား၊ ဤရောဂါဆိုးကြီး ကျရောက်လာလျှင် အိမ်နံရံကိုဖောက်၍ ပြေးနိုင်မှသာ အသက်ရှင်နိုင်၏။ သင် ချစ်သားသည် ငါတို့ကို တွယ်တာမနေဘဲ ထွက်ပြေးပါလော့။ နောင်အခါ ရောဂါကင်းသွားခါမှ ပြန်လာပြီးလျှင် ဥစ္စာများကို တူးဖော်၍ အသက်မွေးပါလော့" ဟု ဆိုကာ ဥစ္စာများ မြှုပ်နှံထားသည့် နေရာကိုပြောကြားကြ၏။ သူဌေးသားသည် မျက်ရည် စိုရွှဲငိုကြွေးလျက် မိဘများကို ရှိခိုးကန်တော့ပြီးလျှင် အိမ်နံရံကိုဖောက်၍ ထွက်ပြေးရလေသည်။

တောင်ထိပ်မှာရှိသော ရွာတစ်ရွာ၌ ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ပုန်းရှောင်နေပြီးမှ မိဘရပ်ထံ ပြန်လာခဲ့သောအခါ ဆံမုတ်ဆိတ်များ ရှည်လျားကာ လူလားမြောက်နေပြီဖြစ်၍ သူ့ကို မည်သူကမျှ မမှတ်မိတော့ပေ။ မိဘများ မြှုပ်ထားခဲ့သော ဥစ္စာများကို တိတ်တဆိတ် သွားကြည့်သောအခါ ပကတိအတိုင်း ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဤတွင် သူဌေးသားသည် "ငါ့ကို မည်သူကမျှ မမှတ်မိချေ။ ငါသည်

http://www.dhammadownload.com

မြှုပ်ထားသော ဥစ္စာတို့ကိုထုတ်၍ သုံးစွဲပါလျှင် သူဆင်းရဲတစ်ယောက်က ရွှေအိုးကို ထုတ်ယူ၏ဟုဆိုကာ ငါ့ကို ဒဏ်စက်ကလူ ပြုကုန်ရာ၏။ ငါသည် အခစားပြုလုပ်၍ အသက်မွေးမှု တော်လိမ့်မည်" ဟု တွေးတောမိ၏။ ဤသို့ဖြင့် မြို့တော်သူ မြို့တော်သားတို့အား နံနက်စောစောထ၍ နှိုးဆော်ရသော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်လေသည်။ ထိုအလုပ်ဖြင့် စားစရာ လစာရိက္ခာနှင့်တကွ နေစရာအိမ်ကိုပါ ရရှိလေသည်။

နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်များ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၏ လမ်းများပေါ်ဝယ် "အဘတို့ ထကြကုန်လော့။ လှည်းတို့ကို ပြင်ကြကုန်၊ နွားတို့ကိုကကြကုန်။ ဆင်စာ မြင်းစာ ရိတ်ရုန်သွားကြကုန်။ အမိတို့ထကြကုန်။ ယာဂုကျိုကြကုန်။ ထမင်းချက်ကြကုန်" ဟူ၍ သူဌေးသားက အချိန်မှန်မှန် ဟစ်အော်နှိုးဆော်၏။ ဤသို့ ဟစ်အော်နှိုးဆော်သော အသံကို အကြောင်းပြု၍ သူ့ကို ယောသကဟု အများက ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ နောင်တွင် ရွှေအိုးများ တူးဖော်ရရှိသဖြင့် ကုမ္ဘသဒ္ဒါကိုပါ ထည့်စွက်၍ ခေါ်ကြရပြန်ပေသည်။

အောင်မြင်ခဲ့ညားလှသော သူ့အသံကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ဂရုတစိုက် နားထောင်ပြီးလျှင် "ဤအသံသည် အလွန်တရာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာသူ၏ အသံတည်း" ဟု မိန့်မြွက်လိုက်၏။ မင်းကြီး၏ အနားမှာရှိနေသော မောင်းမတစ်ယောက်သည် မင်းကြီး၏ စကားကို ကြားမိသဖြင့် မင်းချင်းတစ်ယောက်အား အသံရှင်ကို သွား၍ စုံစမ်းစေ၏။ သာမန် လူဆင်းရဲတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ကြောင်း မင်းချင်းက ပြန်ပြော၏။ သို့ရာတွင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက သုံးရက်တိုင်တိုင် ဆက်၍ မိန့်မြွက်လာသည်တွင်ကား ထိုမောင်းမသည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးထံ ဝင်ရောက်ခစားပြီးလျှင် "အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်မအား အသပြာတစ်ထောင် ချီးမြှင့်ပါလျှင် ထိုသူ၏ ဥစ္စာအားလုံးကို နန်းတော်သို့ ယူဆောင်ခဲ့ပါမည်။ သမီးတော်ကိုလည်း ခေါ်သွားလိုပါသည်" ဟု လျှောက်တင်လေ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မောင်းမနှင့် မင်းသမီးတို့သည် ဆင်းရဲသူအသွင် ဝတ်ဆင်ကာ ကုမ္ဘယောသက၏အိမ်မှာ တည်းခိုလာကြ၏။ ဝင်လာစဉ်က တစ်ညတာမျှ တည်းခိုရန်ဟု ဆိုကြသော်လည်း ယောသကအတွက် မြိန်ရှက်ဖွယ်ရာ ထမင်းဟင်းများ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးခြင်းဖြင့် အချိန်ဆွဲ၍ နေကြ၏။ ထို့နောက် မောင်းမအမျိုးသမီးကြီးသည် ယောသကနှင့် မင်းသမီးတို့အား ယဉ်ပါးလာအောင် ကြံဆောင်ပြီးလျှင် နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သောအခါ ဗိမ္ဗိသာရ

http://www.dhammadownload.com

မင်းကြီးထံသို့ သတင်းစကားပါးလိုက်သည်။ မောင်းမအမျိုးသမီးကြီး၏ လျှောက်တင်ချက်အရ ဗိမိုသာရမင်းကြီးသည် ယောသကတို့ နေထိုင်ရာ အလုပ်သမားလမ်း၌ ပွဲလမ်းသဘင် ပြုလုပ်ကြရန် အမိန့်ထုတ်လိုက်၏။ ပွဲလမ်းသဘင်မပြုသောသူအား ဒဏ်တပ်မည်ဟူ၍လည်း သတိပေးထား၏။ မောင်းမအမျိုးသမီးကြီးက "သားမောင်၊ မင်းအာဏာကို လွန်ဆန်၍ မရကောင်းချေ။ ပွဲလမ်းသဘင်ပြုလုပ်ရန် တစ်အိမ်အိမ်မှ တစ်ကျပ်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ကျပ်ဖြစ်စေ ချေးယူခဲ့လော့" ဟု ဆို၏။ ယောသကသည် မကျေမနပ် ပြောဆိုရေရွတ်ကာ မြှုပ်ထားသော ဥစ္စာများအနက်မှ ငွေတစ်ကျပ်တည်းကိုသာ ယူလာခဲ့၏။ မောင်းမ အမျိုးသမီးကြီးသည် ထိုငွေတစ်ကျပ်ကို ဗိမိုသာရမင်းကြီးထံ ဆက်သကာ မိမိမှာ ပါလာသောငွေဖြင့် ပွဲလမ်းသဘင် ပြုလုပ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်ကြိမ် ပွဲလမ်းသဘင် ပြုလုပ်ရပြန်သောအခါ ယောသကသည် ငွေသုံးကျပ်ကိုသာ ဟူလာခဲ့၏။ ထိုအခါတွင်ကား ယောသကကို ဗိမိုသာရမင်းကြီးကိုယ်တိုင်က ဆင့်ခေါ်လေတော့သည်။ မင်းနှင့်အကျွမ်းတဝင်မရှိသော ယောသကသည် နန်းတော်သို့လိုက်ပါရန် ငြင်းဆန်နေသဖြင့် မင်းချင်းများက အတင်းအကျပ် ခေါ်ယူကြရ၏။ မင်းကြီး၏ရှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါမှာလည်း "မိမိမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိပါ" ဟုသာ လျှောက်တင်၏။ ဤတွင် ဗိမိုသာရမင်းကြီးက မိမိထံ ရောက်နေသော ငွေဒင်္ဂါးများကို ပြ၍ စစ်ဆေးရ၏။ ယောသကသည် ဤငွေဒင်္ဂါးများကို မင်းကြီးထံ မည်သူက ပေးပါသနည်းဟု ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိနှင့်ရင်းနှီးဖူးသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ကို လှမ်း၍ မြင်ရ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့မှာ ရှေးကလို ဆင်းရဲသား အဝတ်အဆင်နှင့် မဟုတ်တော့ဘဲ အမျိုးသမီးငယ်မှာ မင်းသမီးတို့၏ ဝတ်စားတန်ဆာများနှင့် ဖြစ်လေသည်။

ဗိမိုသာရမင်းကြီးက လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြကာ မေးစစ်ပြီးဖြစ်၍ ယောသကမှာ "မိမိမှာ မြှုပ်ထားသော ဥစ္စာကုဋေလေးဆယ် ရှိပါသည်"ဟု ဝန်ခံရတော့၏။ တစ်ဖန် "ဤမျှလောက် ဥစ္စာများစွာ ရှိနေပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် အခစားအလုပ် လုပ်နေရပါသနည်း" ဟု မင်းကြီးက မေးသောအခါ "အားကိုးအားထား မရှိ၍ ဖြစ်ပါသည်" ဟု ယောသကက လျှောက်ထားပါ၏။ ဤတွင် မင်းကြီးက "ငါသည် သင်၏ အားကိုးအားထားရာ မဟုတ်လော" ဟု မိန့်ကြားကာ မြှုပ်ထားသော ဥစ္စာများကို ဖော်ယူစေ၍ သမီးတော်နှင့် လက်ထပ်ပေးပြီးလျှင်

http://www.dhammadownload.com

ရွှေအိုးများရရှိခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ကုမ္ဘယောသကဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့် သူဌေးအရာကို ပေးအပ်လေသည်။

ထို့နောက် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် သမက်တော်သူဌေးနှင့်အတူ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်၍ ကုမ္ဘယောသက၏ ကြိုးကြိုးစားစားနှင့် ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာ ပြုလုပ်ပုံများကို လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ ကုမ္ဘယောသက သူဌေးသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေသည်။

ဒေသနာတော်

၂၅။ ထထကြွကြွ လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလစောင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသော ပညာရှိသည် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မှိရာကျွန်းကို ပြုလုပ်ရာ၏။ ထိုကျွန်းကို ကိလေသာ ရေအလျဉ်သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ပေ။

အရှင်စူဠပန္ထက

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်စူဠပန္ထက မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

စူဠပန္ထက ဟူသောအမည်၌ စူဠဟူသည်မှာ နောင်တော်ကြီး မဟာပန္ထက၏ ညီငယ်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပန္ထက ဟူသည်မှာ လမ်းမှာ မွေးဖွားသူဟု အနက်အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ သူတို့၏ ဘိုးအေမှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ဓနသေဋ္ဌ သူဌေးကြီးဖြစ်၏။ ဓနသေဋ္ဌသူဌေးတွင် သမီးတစ်ယောက်ရှိလေရာ ထိုသမီးသည် အိမ်မှ အလုပ်ကျွန်တစ်ယောက်နှင့် ငြိစွန်းမိသဖြင့် အိမ်မှာမနေဝံ့ဘဲ ခင်ပွန်းသည်နှင့်အတူ သူဌေးကြီးနှင့် လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ထွက်ပြေးလာရ၏။ သူဌေးကြီးနှင့် လွတ်ကင်းရာတွင် နှစ်ယောက်သား နေလာခဲ့ကြရာ အချိန်တန်သောအခါ သူဌေးသမီး၌ ကိုယ်ဝန်တည်လာ၏။ စောစောက လွတ်ရာကျွတ်ရာ ထွက်လာခဲ့သော်လည်း ကိုယ်ဝန်ရင့်လာသောအခါတွင်ကား သူဌေးသမီးသည် မိဘထံသို့ ပြန်လိုလာ၏။ မိဘ၏ အစောင့်အရှောက်ဖြင့် သားကိုဖွားမြင်လိုလာ၏။ ဤအကြောင်းကို

http://www.dhammadownload.com

ခင်ပွန်းသည်အား ပြောပြသောအခါ ခင်ပွန်းသည်မှာ သူဌေးကြီးထံသို့ မလိုက်ဝံ့သဖြင့် နွေရွှေ့ရက်ရွှေ့ လုပ်နေ၏။ မွေးဖွားရန် နီးကပ်လာသောအခါ၌ ခင်ပွန်းသည် မရှိခိုက်တွင် မိဘများရှိရာသို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာခဲ့ပေတော့သည်။

ခင်ပွန်းသည်သည် အိမ်နီးပါးချင်းများထံ သတင်းမေးကာ သူဌေးသမီး နောက်သို့လိုက်လာ၏။ သူမီလာသောအခါတွင်ကား သူဌေးသမီးသည် သားယောကျ်ားကလေးကို ဖွားမြင်ပြီး ဖြစ်နေ၏။ လမ်းခရီးမှာ မွေးဖွားသောကြောင့် ထိုကလေးကို ပန္ထကဟု အမည်မှည့်လိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် ဖွားမြင်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသွားပြီ ဖြစ်၍ မိဘရပ်ထံ မပြန်ကြဘဲ မိမိတို့နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ၏။ နောက်တစ်ခါ ကိုယ်ဝန်ရလာသောအခါမှာလည်း ဤသို့ပင် လမ်းမှာ မွေးပြန်သဖြင့် ပန္ထကဟူ၍ပင် အမည်မှည့်ကြရ၏။ ပန္ထက နှစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍ အစီကို ဖြစ်သူကို မဟာပန္ထကဟု မှည့်ကာ ညီငယ်ကို စူဠပန္ထကဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

မဟာပန္ထကသည် ပြေးနိုင်လွှားနိုင် ရှိလာသောအခါ အဖော်များနှင့် ကစား၏။ ထိုစဉ်တွင် အခြားကလေးများသည် အဘိုးအဘွား၊ ဘကြီးဘထွေး စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်စရာ ဆွေမျိုးများရှိပါသော်လည်း မိမိမှာ ခေါ်စရာ မရှိပုံကို သတိပြုမိ၏။ ဤအကြောင်းကို မိခင်ထံ ပြောပြသောအခါ မိခင်ဖြစ်သူက မိမိတို့ ဆွေမျိုးများသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှာ များစွာ ရှိနေကြောင်း ပြောပြ၏။ ဤတွင် မဟာပန္ထကသည် အဘိုးအဘွားများထံ ပို့ပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် ပူဆာလေသည်။ သူဌေးသမီးသည် ခင်ပွန်းသည်ကို တစ်ဆင့်ပြောပြရ၏။ ခင်ပွန်းသည်က "လိုက်၍ပို့ရုံသာ ပို့နိုင်မည်။ အိမ်ထိအောင်ကား မလိုက်ဝံ့" ဟု ဆိုကာ သူတို့သားအမိကို ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ပို့ဆောင်ပေး၏။ သူဌေးသမီးသည် "သားနှစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲကာ မိဘများထံ ဝင်ရောက်လိုပါသည်" ဟု သတင်းစကား ပို့လိုက်၏။ မိဘများက "မြေးနှစ်ယောက်ကိုသာ လက်ခံမည်" ဟုဆိုကာ သမီးကိုကား ရိက္ခာပေး၍သာ လွှတ်လိုက်ကြလေသည်။

ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် အဘိုးအဘွားများထံမှာ ကြီးပြင်းလာကြ၏။ တစ်နေ့သ၌ မဟာပန္ထကသည် အဘိုးနှင့်အတူ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ လိုက်ပါ၍ တရားနာလေရာ ရှင်သာမဏေပြုရန် စိတ်ညွတ်လာ၍ အဘိုးထံ ခွင့်ပန်ပြီးလျှင် ရှင်သာမဏေပြု၏။ သာမဏေ ရှင်မဟာပန္ထကသည် ပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ကြားလျက် အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်လာသောအခါ ရဟန်းဘောင်သို့ရောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်း၍ ပွားများလေရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အရှင်မဟာပန္ထကသည် မိမိရရှိထားသော စွာန်ချမ်းသာ၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို ညီဖြစ်သူ စူဠပန္ထကအား ပေးဝေလိုသဖြင့် အဘိုးထံ ခွင့်ပန်ပြီးလျှင် စူဠပန္ထကကို ရဟန်းပြုပေး၏။ နောင်တော်ကြီး အရှင်မဟာပန္ထကမှာ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်သော်လည်း ညီငယ်ဖြစ်သူ အရှင်စူဠပန္ထကသည်ကား ဉာဏ်လေးလွန်းလှ၏။ သူသည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တုန်းက ကျွမ်းဂန်တတ်သော ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့လေရာ ဉာဏ်လေးသော ရဟန်းတစ်ပါးအား ဘုရားဟော ဒေသနာတော်များ ပို့ချရင်း ကဲ့ရဲ့ရွဲတ်ချမိဖူး၏။ သူ၏ကဲ့ရဲ့ရွဲတ်ချမှုကြောင့် ရှက်ရွံ့ရှာသဖြင့် ဉာဏ်လေးသော ရဟန်းခမျာ ဘုရားဟော ဒေသနာတော်များ သင်ကြားမှုကို မပြုတော့ပေ။ ရွဲတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှုကို မပြုတော့ပေ။ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးတရားကို ယခုဘဝတွင် ခံစားနေရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပဒွံ ယထာ ကောကနဒံ သုဂန္ဓံ၊
ပါတော သိယာ ဖုလ္လမဝိတဂန္ဓံ။
အဂီရသံ ပဿ ဝိရောစမာနံ၊
တပန္တမာဒိစ္စမိဝန္တလိက္ခေ။

အနံ့ကောင်းလှသော ကောကနဒမည်သော ကြာသည် နံနက်ခင်း၌ ငွားငွားစွင့်စွင့် ပွင့်လေဘိသကဲ့သို့ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော ရောင်ခြည်တော်ရှိသော၊ ထက်ကောင်းကင်မှာ ထွန်းလင်းသော နေမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်တောက်ပသော ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လေလော့။

အရှင်စူဠပန္ထကသည် ဤဂါထာတစ်ပုဒ်တည်းကို လေးလတိုင်တိုင် သင်ကြား၍ပင် မရနိုင်ပေ။ ရှေ့အပုဒ်က တတ်သိလျှင်ပင် နောက်တစ်ပုဒ်ကို မေ့တော့၏။ ထို့ကြောင့် နောင်တော်ကြီး မဟာပန္ထကက "စူဠပန္ထက၊ သင်သည် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို လေးလသင်၍ပင် မတတ်နိုင်ချေ။ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးဆုံးရန်ကား ဘယ်မှာ တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဤကျောင်းမှ ထွက်သွားလော့" ဟု ကြိမ်းမောင်း၍ နှင်ထုတ်၏။ စူဠပန္ထကသည်ကား သာသနာတော်ကို ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့် လူမထွက်လိုသေးချေ။

ထိုနေ့မှာပင် ဆရာဇီဝကသည် မိမိဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားသော သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်းတော်သို့လာ၍ ဘုရားရှင်ထံမှ တရားနာပြီးလျှင် အရှင်

http://www.dhammadownload.com

မဟာပန္ထကထံသို့ ဝင်လာ၏။ အရှင်မဟာပန္ထကသည် ဆွမ်းစားပင့်လာသမျှကို လက်ခံကာ သံဃာတော်များကို ခွဲဝေညွှန်ကြားပေးရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ဆရာဇီဝကက "နက်ဖြန်နံနက် ဆွမ်းစားပင့်လို၍ သံဃာတော် မည်မျှရှိပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်၏။ အရှင်မဟာပန္ထကက "ဒါယကာ၊ ရဟန်းသံဃာ ငါးရာရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် စူဠပန္ထက အမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ဉာဏ်ထိုင်းလွန်းလှ၏။ တရားတော်ကို စည်ပင်ပြန့်ပွားစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်သူ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ချန်ထားပြီးလျှင် ကျန်သော ရဟန်းများအတွက် ပင့်ဖိတ်သည်ကို လက်ခံပါသည်" ဟု ပြန်ကြားလေသည်။

အရှင်စူဠပန္ထကသည် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ "နောင်တော်သည် ငါ့အပေါ်၌ ဧကန်မုချ စိတ်ပျက်သွားပြီ၊ ယခုငါသည် သာသနာတော်၌ နေ၍ ဘာအကျိုးရှိတော့မည်နည်း။ လူထွက်၍ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုတော့မည်" ဟု စိတ်ကူးကာ နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ကျောင်းတော်မှထွက်ရန် တံခါးရှိရာသို့ သွား၏။ သူ၏စိတ်အကြံကို သိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် အရှင်စူဠပန္ထကထွက်မည့် တံခါးမုခ်မှ စောင့်ကြိုတော်မူကာ "အရှင်စူဠပန္ထက၊ သင်သည် ငါဘုရားထံမှာ ရဟန်းပြုခဲ့သူ ဖြစ်၏။ နောင်တော်က နှင်ထုတ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့် ငါဘုရားထံ မလာပါသနည်း။ သင် လူထွက်၍ အဘယ်အကျိုးရှိမည်နည်း။ ငါဘုရားအထံ၌သာ နေပါလော့" ဟု မိန့်တော်မူကာ အရှင်စူဠပန္ထက၏ ဦးခေါင်းကို လက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်၍ ခေါ်သွားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် အရှင်စူဠပန္ထကကို ဂန္ဓကုဋိတိုက်နားသို့ ခေါ်တော်မူကာ အရှေ့မှာမျက်နှာမူနေလျက် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းထားသော အဝတ်ပိုင်းကို ပေးတော်မူကာ "ရဇော ဟရဏံ ရဇော ဟရဏံ-အညစ်အကြေး စွန့်ပေလော၏၊ အညစ်အကြေး စွန့်ပေလော၏" ဟူ၍ ရွတ်ဆိုရင်း နှလုံးသွင်း၍ မှတ်နေရန် မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဇီဝကအိမ်မှ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် အပင့်အလျှောက် ရောက်လာသဖြင့် အရှင်စူဠပန္ထကကို ထားခဲ့ပြီးလျှင် သံဃာတော်များနှင့်အတူ ကြွရောက်တော်မူလေသည်။

အရှင်စူဠပန္ထကသည် ဘုရားရှင် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသုံးသပ်၍ အဝတ်ပိုင်းကို ဆုပ်နယ်၍နေရာ ဆုပ်နယ်နေခိုက်မှာပင် အဝတ်ပိုင်းသည် ညစ်နွမ်းလာ၏။ အညစ်အကြေး စွန့်ထင်းလာ၏။ ဤတွင် အရှင်စူဠပန္ထက

http://www.dhammadownload.com

သည် "ဤအဝတ်ပိုင်းသည် ယခင်က အလွန်ဖြူစင်လှ၏။ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို အမှီပြု၍ ဟာ ရှေးကဖြူစင်သော သဘောကိုစွန့်ကာ ဤသို့ညစ်နွမ်းလာရပေ၏။ သခ်ါရတရားတို့သည် မမြဲတာတကား" ဟု ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကာ ဝိပဿနာ ပွားလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဆ်ရာဇီဝက၏ အိမ်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူရာကပင် အဒ္ဒင်စူဠပန္ထက ရှိရာသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူပြီးလျှင်. . .

(က) အညစ်အကြေးဟူသည် ရာဂပေတည်း။ ပကတိအညစ်အကြေးကို မဆိုအပ်ပေ။ အညစ်အကြေးဟူသော အမည်သည် ရာဂ၏ အမည်ပေတည်း။ ဤရာဂ အညစ်အကြေးကို ပယ်၍နေကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ရာဂအညစ်အကြေးကင်းသော သာသနာတော်၌ နေကြကုန်၏။

(ခ) အညစ်အကြေးဟူသည် ဒေါသပေတည်း။ ပကတိအညစ်အကြေးကို မဆိုအပ်ပေ။ အညစ်အကြေးဟူသော အမည်သည် ဒေါသ၏ အမည်ပေတည်း။ ဤဒေါသ၏ အညစ်အကြေးကို ပယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဒေါသအညစ်အကြေးကင်းသော သာသနာတော်၌ နေကြကုန်၏။

(ဂ) အညစ်အကြေးဟူသည် မောဟပေတည်း။ ပကတိ အညစ်အကြေးကို မဆိုအပ်ပေ။ အညစ်အကြေးဟူသော အမည်သည် မောဟ၏ အမည်ပေတည်း။ ဤမောဟအညစ်အကြေးကို ပယ်၍နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည် မောဟအညစ်အကြေးကုန်ရာ သာသနာတော်၌ နေကြကုန်၏။

ဤဒေသနာတော်များကို ဟောကြားတော်မူလေရာ ထိုဒေသနာတော်များအဆုံး၌ အရှင်စူဠပန္ထကသည် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးကို ရရှိသဖြင့် ပဋကတ်သုံးပုံကို တမင်တကာ သင်ယူမနေရတော့ဘဲ သူနှုတ်မှ အလိုအလျောက် ရွတ်ဖတ်ဟောကြားနိုင်ပေသည်။

အရှင်စူဠပန္ထကသည် ရွှေးယခင်ဘဝတုန်းက မင်းဖြစ်ခဲ့ဖူး၍ မြို့ကို လက်ယာရစ် ၃ည့်လည်ခိုက်တွင် နဖူးမှ ချွေးထွက်လာသဖြင့် ပဝါဖြူဖြူဖြင့် သုတ်လိုက်၏။ နဂိုက ဖြူစင်သောအဝတ်သည် အညစ်အကြေးစွန်းထင်းလာ၏။ ဤတွင် "နဂိုပကတိ ဖြူစင်သော ဤအဝတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာကိုမှီ၍ ညစ်နွမ်းလာ၏။ သခ်ါရတို့သည် မမြဲလေကုန်တကား" ဟု အနိစ္စသညာကို ပွားခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့်

http://www.dhammadownload.com

ထိုရဏေ ဟရဏံ ကမ္မဌာန်းသည် အရှင်စူဠပန္ထကအဖို့ အရဟတ္တဖိုလ်ရကြောင်း ဖြစ်နေပေသည်။

ဆရာဇီဝကသည် ဘုရားရှင်အား အလှူရေစက်ကို ဆက်ကပ်လေရာ ဘုရားရှင်က "ဇီဝက၊ ကျောင်းမှာ ရဟန်းရှိသေးသည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဆရာဇီဝကသည် အမှူထမ်းတစ်ယောက်ကို ကျောင်းတော်သို့ စေလွှတ်၍ ကြည့်စေရာ တစ်ထောင်သောရဟန်းများကို ဖူးတွေ့ရ၏။ သရက်ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံး ရဟန်းတို့ဖြင့် ပြည့်နေ၏။ ရဟန်းအချို့က သင်္ကန်းချုပ်နေကြ၏။ အချို့က သင်္ကန်းဆိုးနေကြ၏။ အချို့က တရားဒေသနာတော်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေကြ၏။ ဤသို့အားဖြင့် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး မတူညီသော အမှုအရာများကို ပြုမူလှုပ်ရှားနေကြသည်။ ရဟန္တာဖြစ်ခါမှ အရှင်စူဠပန္ထကကား တန်ခိုးဖြင့်ဖန်ဆင်း၍ ပြထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လာ၍ကြည့်သော အမှူထမ်းသည် ရဟန်းတစ်ထောင်ချည်း ဖြစ်နေသဖြင့် ဆရာဇီဝကထံသို့ ပြန်ပြောပြ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက "ဒါယကာ၊ ကျောင်းတော်သို့သွား၍ စူဠပန္ထကကို ဘုရားရှင်ခေါ်တော်မူ၏ဟု လျှောက်ထားလေလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အမှူထမ်းယောကျ်ားက ဤအတိုင်းသွား၍ လျှောက်ထားလေသော် ရဟန်းတစ်ထောင်တို့က "ငါ စူဠပန္ထကတည်း" ဟု ဆိုကြကုန်၏။

အမှူထမ်းသည် မည်သည့်ရဟန်းကို ပင့်ရမည်မသိ၍ အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ဘုရားရှင်က "ဒါယကာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ကျောင်းသို့ တစ်ဖန်သွား၍ ငါစူဠပန္ထကတည်းဟု ပထမဦးစွာ ပြောဆိုသောရဟန်းကို လက်မောင်းမှကိုင်၍ ပင့်ခဲ့လော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အမှူထမ်းကလည်း ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ပင့်လျှောက်လေရာ လက်ထဲမှာ ဆွဲထားသော အရှင်စူဠပန္ထက အစစ်မှတစ်ပါး ဖန်ဆင်းထားသော ရဟန်းများ ကွယ်ပျောက်သွားကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါ အရှင်စူဠပန္ထကအား ဆွမ်းအနုမောဒနာတရားဟောရန် တာဝန်ပေးကာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ကြွတော်မူ၏။ အရှင်စူဠပန္ထကသည် ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း ဟိန်းဟောက်ကဲ့သကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံမှ တရားဒေသနာတော်များကို ရဲတင်းပြတ်သားစွာ ဟောကြားလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤအရှင်စူဠပန္ထကနှင့် ပတ်သက်၍ ရဟန်းတို့က အားရဝမ်းသာ ပြောဆို နေကြစဉ်တွင် ဘုရားရှင် ကြွချီတော်မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်များကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။ (အရှင်စူဠပန္ထက၏ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ဇကနိပါတ် စူဠသေဋ္ဌိဇာတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၆။ ပညာမဲ့၍ မိုက်မဲသောသူတို့သည် မေ့လျော့ခြင်းကို အားထုတ်ကြကုန်၏။ ပညာရှိသည်ကား မမေ့မလျော့ခြင်းကို အမြတ်ဆုံးသော ဥစ္စာကဲ့သို့ စောင့် ရှောက်၏။

၂၇။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် မေ့လျော့ခြင်းကို အားမထုတ်ကြကုန်လင့်၊ ကာမတို့၌ မွေ့လျော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တဏှာနှင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို အားမထုတ်ကြ ကုန်လင့်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား သမထဝိပဿနာဖြင့် ကိလေသာကို ရှိုမြှုံက်သော မမေ့မလျော့သောသူသည် မြင့်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်နိုင်သောကြောင့်တည်း။

လူမိုက်တို့၏ နက္ခတ်ပွဲ

သာဝတ္ထိမြို့တော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော် မူစဉ် လူမိုက်တို့၏ နက္ခတ်ကြွေးကြော်ပွဲကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်ရံရောအခါ သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ ဗာလနက္ခတ် သင့်သည့်အခါတွင် အလွန်မိုက်မဲ ဆိုးတေသော သူတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ပြာဖြင့်လည်းကောင်း၊ နွားချေးဖြင့်လည်းကောင်း သုတ်လိမ်းပြီးလျှင် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မကြားဝံ့ မနာသာ ဆဲရေးတိုင်းထွာကြကုန်၏။ မိဘဆွေမျိုးကိုမြင်သော်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသံဃာ နှင့် တွေ့ဆုံသော်လည်းကောင်း ရှက်ရကောင်းမှန်း မသိကြပေ။ သူတို့သည် အိမ် ပေါက်စေ့လျှောက်၍ ဆဲရေးတိုင်းထွာကြလေရာ သူတို့အသံကို မကြားလိုသူတို့က တစ်မူး၊ တစ်မတ်၊ တစ်ကျပ် စသည်ဖြင့် ငွေအတန်အသင့်ပေး၍ လွှတ်ကြရ၏။ မိုက်မဲဆိုးတေသူတို့သည် ငွေကိုသာမက အိမ်တံခါးမှာ ရှိလေသမျှ ပစ္စည်းများ ကိုလည်း ဆွဲ၍ ယူသွားကြသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အရိယာသာဝက အပေါင်းသည်ကား ထိုပွဲမှာ မပါဝင်ကြပေ။ သူတို့သည် ခုနစ်ရက်အတောအတွင်း သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံမကြွပါရန် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များအား လျှောက်ထားကြပြီးလျှင် ဆွမ်း၊ ယာဂု စသည်တို့ကို ကျောင်းတော်အရောက် ချက်ပြုတ်၍ ပို့လှူကြကုန်၏။ နက္ခတ်ပွဲ ပြီးဆုံးခါမှ သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်းသို့ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ဆွမ်းခံပင့်လျှောက်၍ အလှူကြီးပေးကြပြီးလျှင် ထိုနက္ခတ်ပွဲကြီး၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြသော မိုက်မဲဆိုးတေသူများအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က မေ့မေ့လျော့လျော့ နေသူနှင့် မမေ့မလျော့ နေသူတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၂၈။ ပညာရှိသည် မေ့လျော့ခြင်းကို မမေ့လျော့ခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျောက်၏။ စိုးရိမ်မှုကင်းပြီးသော ရဟန္တာသည် ဒိဋ္ဌစက္ခုတည်းဟူသော ပညာပြာသာဒ်သို့ တက်ပြီးလျှင် စိုးရိမ်မှုရှိနေကြသော သတ္တဝါအပေါင်းကို ကြည့်ရှု၏။ တောင်ထိပ်၌ တည်နေသော သူသည် မြေပြင်၌တည်နေသော သူတို့ကိုကြည့်ရှုသကဲ့သို့ ရဟန္တာ ပညာရှိသည် သူဝိုက်တို့ကို ကြည့်ရှု၏။

အရှင်မဟာကဿပ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ ဆွမ်းခံဝင်၍ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသောအခါ ဝိပွလိလိုဏ်ဂူတွင် သီတင်းသုံးလျက် အာလောက ကသိုဏ်းကို ပွားများ၍ ဒိဋ္ဌစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ဝင်စားပြီးလျှင် မေ့လျော့နေသော သတ္တဝါများနှင့် မမေ့မလျော့သော သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သေဆဲသတ္တဝါများနှင့် ပဋိသန္ဓေတည်ဆဲ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှု၍ နေ၏။ ထိုစဉ်ခိုက်တွင် ဘုရားရှင်သည် အရှင်မဟာကဿပထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်ပေးပြီးလျှင် ရှေ့တူရွှသို့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာသကဲ့သို့

http://www.dhammadownload.com

တန်ခိုးတော်ဖန်ဆင်း၍ "ကဿပ၊ မမေ့မလျော့သည်သာ သင်၏ ဆရာတည်း" ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၉။ လျင်မြန်သောမြင်းသည် ခွန်အားနည်းသော မြင်းကို နောက်ချန်ထား၍ သွားဘိသကဲ့သို့ မမေ့မလျော့သော ပညာရှိတို့သည် မေ့လျော့နေသော သူတို့ကို နောက်ချန်ထား၍သွား၏။ နိုးကြားနေသော ပညာရှိသည် အိပ်မောကျနေသူတို့ကို နောက်ချန်ထား၍သွား၏။

မိတ်ဆွေ ရဟန်းနှစ်ပါး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိတ်ဆွေ ရဟန်းနှစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မိတ်ဆွေရဟန်း နှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှာ အတူတကွ ကမ္မဋ္ဌာန်း တောင်းခဲ့ကြပြီးလျှင် တောရကျောင်းသို့ လာခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့ အနက် ရဟန်းတစ်ပါးသည် စောစောကပင် ထင်းများခွေ၍ထားကာ ညဉ့်ဦးယံ ရောက်လာသောအခါ မီးလင်းအိုးတွင် မီးဖိုပြီးလျှင် သာမဏေငယ်များနှင့်အတူ ရောက်တတ်ရာရာ စကားပြောလျက်နေ၏။ အခြားရဟန်းကား မမေ့မလျော့သော အားဖြင့် တရားအားထုတ်လျက်ရှိ၏။ မမေ့မလျော့သော ရဟန်းသည် မေ့လျော့နေသောရဟန်းအား "ငါ့ရှင်၊ ဤသို့မပြုပါနှင့်။ မေ့မေ့လျော့လျော့နေသောသူအတွက် အပါယ်လေးပါးတို့သည် မိမိတို့အမြဲတစေ ခေါ်ဆိုရာသော အိမ်နှင့်တူကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့မည်သည် ဤသို့ မရိုးဖြောင့်သော အမှုကို နှစ်သက်တော် မမူကြပါ" ဟု ပြောဆိုဆုံးမ၏။ မီးလှုံနေသော ရဟန်းသည်ကား ဆုံးမစကားကို နားမထောင်ပေ။ တရားအားထုတ်သော ရဟန်းသည် ညဉ့်ဦးယံပတ်လုံး စင်္ကြံသွားပြီးနောက် သန်းခေါင်ယံ အချိန်တွင် အိပ်ရာသို့ဝင်၏။ မီးလှုံနေသောရဟန်းသည်လည်း သူ့နောက်က လိုက်ပါ၍ အိပ်ရာဝင်၏။ တရားအားထုတ်သော ရဟန်းသည် သန်းခေါင်ယံ၌ ခေတ္တမျှသာ အိပ်စက်ကာ နံနက်ပိုင်းတွင် စောစောထ၍ တရားအားထုတ်ပြန်၏။ ဤသို့ မမေ့မလျော့ တရားအားထုတ်သဖြင့် မကြာ

http://www.dhammadownload.com

မိမှာပင် ပဋိသန္ဓိဒါ လေးပါးတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေသည်။ အဘိပ်ကြီးသော ရဟန်းမှာကား မည်သည့်တရားထူးကိုမျှ မရပေ။

ထိုရဟန်းခွစ်ပါးတို့သည် ရှေ့တော်မှောက် ဝင်ရောက်လာကြသောအခါ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ မမေ့မလျော့ ရဟန်းတရားကို ကျင့်ကြကုန်၏လော။ သင်တို့၏ ရဟန်းကိစ္စသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ကြပြီလော" ဟု မေးတော်မူ၏။ ဤတွင် ပျင်းရိသောရဟန်းက "အရှင်ဘုရား။ ဤရဟန်းသည် သွားသောအခါမှစ၍ အချိန်ရှိသမျှ အိပ်စက်လဲလျောင်း၍သာ နေပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားက "ရဟန်း၊ သင်က မည်သို့ပြုလုပ်၍ နေသနည်း" ဟု မေးတော်မူရာ "တပည့်တော်သည်ကား စောစောကပင် ထင်းခွေထားပြီးလျှင် ညဉ့်ဦးယံပတိုလုံး မီးလှုံ၍သာ နေပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်၏။ ဤတွင်ဘုရားရှင်က "ရဟန်း၊ သင်သည်ကား မိမိကိုယ်တိုင်က မေ့လျော့သူ ဖြစ်နေပါလျက် မမေ့မလျော့သောသူကို မေ့လျော့သူအဖြစ်ဖြင့် လျှောက်တင်၏" ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၀။ မာယလုလင်သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ မမေ့မလျော့ခြင်းကြောင့် နတ်တို့၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ မမေ့မလျော့ခြင်းကို ပညာရှိတို့ ခီးမွမ်းကြကုန်၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ မေ့လျော့ခြင်းကို အခါခပ်သိမ်း ကဲ့ရဲ့အပ်၏။

သိကြားမင်း

ဝေသာလီမြို့တော် ကုဋာဂါရ ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ မဟာလိသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ သိကြားမင်းကို မြင်ရပါသလော" ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မဟာလိ၊ ငါဘုရားသည် သိကြားမင်းကို မြင်ရ၏" ဟု ဖြေကြားတော်မူလေရာ. .

"အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား မြင်ရသော သိကြားမင်းသည် သိကြားမင်းအတုဖြစ်ရာ၏။ သိကြားမင်းကို မြင်ရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်ဘုရား"

http://www.dhammadownload.com

"မဟာလိ၊ ငါဘုရားသည် သိကြားမင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိကြားမင်း ဖြစ်ကြောင်း တရားကိုလည်းကောင်း သိ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်းသည် ရှေးအခါ လူဖြစ်စဉ်တုန်းက မာယမည် သောလုလင် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် 'မဃဝ' ဟုလည်း ခေါ်ရ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်းသည် ရှေးအခါ လူဖြစ်စဉ်တုန်းက ရှေးဦးစွာ အလှူကို ပေးလှူခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် 'ပုရိန္ဒ' ဟုလည်း ခေါ်ရ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်းသည် ရှေးအခါ လူဖြစ်စဉ်တုန်းက အလှူကို ရိုရိုသေသေ ပေးခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် 'သက္က' ဟုလည်း ခေါ်ရ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်းသည် ရှေးအခါ လူဖြစ်စဉ်တုန်းက တည်းခိုစရာ ဇရပ်ကို ပေးခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် 'ဝါသဝ' ဟုလည်း ခေါ်ရ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်းသည် တစ်ထောင်မကသော အကျိုးအကြောင်းကို တစ်ခဏချင်း တွေးတော ကြံစည်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် 'သဟဿနေတ္တ' ဟုလည်း ခေါ်ရ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည် သုဇာတာမည်သော အသုရာတို့၏ သမီးပျိုဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် 'သုဇမ္ပတိ' ဟုလည်း ခေါ်ရ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို အစိုးရ၏။ ထို့ကြောင့် 'ဒေဝါနမိန္ဒ' ဟုလည်း ခေါ်ရ၏။

"မဟာလိ၊ သိကြားမင်းသည် ရှေးအခါ လူဖြစ်စဉ်တုန်းက ခုနစ်ပါးသော အကျင့်တို့ကို စွမ်းနိုင်သည့်အားလျော်စွာ ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းကြောင့် သိကြားမင်း အဖြစ်သို့ရ၏။ ထိုကျင့်ဝတ် ခုနစ်ပါးတို့ကား -

၁။ အသက်ထက်ဆုံး မိဘကို လုပ်ကျွေး၏။
၂။ အသက်ထက်ဆုံး မိမိတို့၏ဆွေမျိုးထဲမှ ကြီးသူတို့ကိုရိုသေခြင်း။
၃။ အသက်ထက်ဆုံး ချိုချိုသာသာ ပြောဆိုခြင်း။
၄။ အသက်ထက်ဆုံး ကုန်းဆောစကားကို မဆိုခြင်း။
၅။ အသက်ထက်ဆုံး ဝန်တိုခြင်းကင်းသော စိတ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်း။
၆။ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း။
၇။ အသက်ထက်ဆုံး မှန်ကန်သော စကားဆို၍ အမျက်မထွက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေသည်"

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မဟာလိ၏ တောင်းပန်ချက်အရ မာယလုလင်ဘဝတုန်းက ကျင့်ဝတ်တည်ဆောက်ခဲ့ပုံ အကျယ်ကို ဟောကြားတော်မူကာ ထို မာယလုလင်၏ အကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်လျက် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဤဒေသနာတော်အဆုံး၌ လိစ္ဆဝီမင်းသား မဟာလိသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

(မာယလုလင်ဘဝတုန်းက ကျင့်ဝတ်တည်ဆောက်ခဲ့ပုံ အကျယ်ကို ဇကက နိပါတ်၊ ကုလာဝကဇာတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၁။ မီးသည် ကြီးငယ်မရွေး လောင်စာဟူသမျှ လောင်ကျွမ်းဘိသကဲ့သို့ မမေ့မလျော့ခြင်း၌ မွေ့လျော်၍ မေ့လျော့ခြင်းကို ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသောရဟန်းသည် ကြီးကြီးငယ်ငယ် သံယောဇဉ်တွယ်တာမှု ဟူသမျှကို လောင်ကျွမ်းစေလျက် နိဗ္ဗာန်သို့သွား၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (တောမီး)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မထင်ရှားသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မထင်ရှားသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ အရဟတ္တဖိုလ် အထိ ရောက်ရှိနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို တောင်းယူပြီးလျှင် တောရကျောင်းသို့ဝင်ကာ တရားအားထုတ်၏။ မဆုတ်မနစ်သော ဇွဲလုံ့လဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ပါသော်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်ကို မရနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်ထံတော်၌ တစ်မူထူးခြားသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို တောင်းဦးမည်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာ၏။ လမ်းခရီး၌ တောမီး ကြီးစွာလောင်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ မြက်သစ်ပင်မပေါက်သော တောင်ကုန်းအထက်သို့ တက်လာပြီးလျှင် တောမီးကြီး လောင်နေသည်ကို ကြည့်ရှုကာ "ဤတောမီးသည် ကြီးကြီးငယ်ငယ် လောင်စာဟူသမျှ လောင်မြိုက်ဘိသကဲ့သို့ အရိယာ မဂ်ဉာဏ်တည်း

http://www.dhammadownload.com

ဟူသော မီးသည်လည်း ကြီးကြီးငယ်ငယ် သံယောဇဉ်ဟူသမျှကို လောင်မြိုက်သည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု တွေးတောလေသည်။

ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှနေ၍ ရဟန်းထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ ပို့လွှတ်၍ ထိုရဟန်းရှေ့မှောက်၌ ကိုယ်တော်ထင်ရှား ရောက်လာတိုသကဲ့သို့ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးကာ "ရဟန်း၊ သင်၏ တွေးတောမှုသည် မှန်ကန်ပေစွ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံသို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်လာ၍ ပူဇော်ကန်တော့လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၂။ မမေ့မလျော့ခြင်း၌ မွေ့လျော်၍ မေ့လျော့ခြင်း၌ ဘေးဟုဋ္ဌလေ့ရှိသောရဟန်းသည် မဂ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာ မထိုက်တန်ပေ။ ထိုရဟန်းသည် နိဗ္ဗာန်၏ အနီးဠာသာလျှင်·ရှိနေပေသည်။

အရှင်တိဿ (ရွာနီဂုံးနေ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရွာနီဂုံးနေ တိဿ ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်နှင့် မနီးမဝေးမှာရှိသော ရွာနီဂုံး၌ မွေးဖွားခဲ့သော တိဿလုလင်သည် ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် မိမိရွာမှာပင် နေထိုင်၏။ အလိုနည်း၏။ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်၏။ လုံ့လဝီရိယရှိ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေး စသောသူတို့က အလှူကြီး ပေးသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပဿေနဒိကောသလမင်းကြီးက တိုင်းသူပြည်သားတို့ တုပ၍မရနိုင်အောင် လှူဒါန်းသော အသဒိသ အလှူတော်ကြီး ပေးသော အခါ၌လည်းကောင်း သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ မသွားပေ။ တိဿမထေရ်၏ စိတ်ရင်း သဘောရင်းကိုမသိသော ရဟန်းတို့က "ဤရွာနီဂုံးသား တိဿမထေရ်သည် လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်နေပါလျက် ဆွေမျိုးများနှင့် ရောနှော ဆက်ဆံပါသည် ဘုရား" ဟု ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်သည် တိဿမထေရ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရဟန်းများ သိရှိကြစေရန် တိဿမထေရ်ကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ယူ၍ မေးစစ်တော်မူ၏။ တိဿမထေရ်က "အရှင်ဘုရား-တပည့်တော်သည် ဆွေမျိုးများနှင့် ရောနှောဆက်ဆံခြင်း မပြုလုပ်ပါ။ ထိုသူတို့ထံမှ စားသောက်ရုံမျှလောက် အာဟာရကိုသာ ရရှိပါသည်။ ကြမ်းတမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ နူးညံ့သည်ဖြစ်စေ မျှတရုံမျှရရှိလျှင် ရှေ့သို့ ဆက်လက်၍ ဆွမ်းမခံတော့ပါ" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ရဟန်းမည်သည် အလိုနည်းသည် ဖြစ်ရာ၏" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

(တိဿမထေရ်၏ အလိုနည်းခြင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ ဟောကြားထားသော အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို နဝကနိပါတ်၊ သုဝဇာတ်၌ရှုပါ။)

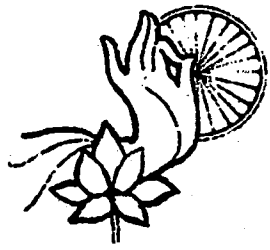

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၃။ လေးသမားသည် မြားကို ဖြောင့်အောင်ပြုတိုသကဲ့သို့ တုန်လှုပ်တတ်သော၊ လှုပ်ပေါ်လော်လည်သော၊ စောင့်ထိန်းရန်ခက်ခဲသော၊ ကာမြစ်ရန် ခက်ခဲသော စိတ်ကို ပညာရှိသည် ဖြောင့်အောင်ပြု၏။

၃၄။ ရေတည်းဟူသော မိုရာတည်ရာမှ ထုတ်ဆောင်၍ ကုန်းပေါ်၌ပစ်ချထားအပ်သော ငါးသည် တဖျပ်ဖျပ် တုန်လှုပ်ဘိသကဲ့သို့ ကိလေသမာရ ကိုယ်တွင်းရန်ကို ပယ်နိုင်ရန် ကာမနယ်မှ ထုတ်ဆောင်ထားအပ်သော ဤစိတ်သည် တဖျပ်ဖျပ် တုန်လှုပ်၏။

အရှင်မေယျ

စာလိယတောင်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော အရှင်မေယျကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဝါတော် ၄၅-ဝါကို နှစ်ပိုင်းပိုင်း၍ ပထမ ဝါတော် ၂၀-ကို "ပထမဗောဓိ" ဟု ခေါ်၍ နောက်ပိုင်း ဝါတော် ၂၅-ဝါကို "ပစ္ဆိမဗောဓိ" ဟုခေါ်၏။ ပထမဗောဓိ ဝါတော် ၂၀-အတွင်း၌ ဘုရားရှင်ကို အမြဲတမ်း ပြုစုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းမရှိသေးပေ။ ရံခါ အရှင်နာဂသမာလသည် ဘုရားရှင်၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်လျက် လိုက်ပါ၏။ ရံခါ အရှင်နာဂိတ၊ ရံခါ အရှင်ဥပဝါန၊ အရှင် သုနက္ခတ္တ၊ ရံခါ အရှင်စူဠမထေရ်၊ ရံခါ အရှင်သာဂတ၊ ရံခါ အရှင်မေယျတို့က ပြုစုလုပ်ကျွေးကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

တစ်ရံရောအခါ ဘုရားရှင်သည် အရှင်မေယိယနှင့်အတူ သားကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးထားသော ပါစိနဝံသ တောအုပ်အနီးရှိ ဇန္ဏုရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။ ထိုရွာတွင် ဆွမ်းခံဝင်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးကြသောအခါ အရှင်မေယိယသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းလှသော ကိမိကာဠာ မြစ်ကမ်းပါးရှိ သရက်ဥယျာဉ်ကို မခွဲနိုင်သဖြင့် "အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားရှင်သည် အရှင်တို့၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူတော်မူပါလော့။ တပည့်တော်သည် ကိမိကာဠာ မြစ်ကမ်းပါးရှိ သရက်ဥယျာဉ်တွင် တရားအားထုတ်လိုပါသည် ဘုရား" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "ရဟန်း၊ ငါဘုရားအား ပြုစုလုပ်ကျွေးမည့် အခြားရဟန်းတစ်ပါး ရောက်လာသည်အထိ ဆိုင်းငံ့လေဦးလော့" ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်က ဤသို့ ဤပုံ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တားမြစ်ပါလျက် အရှင်မေယိယ မထေရ်သည် ဘုရားရှင်ကို တစ်ပါးတည်းထားပစ်ခဲ့ကာ သရက်ဥယျာဉ်သို့ လာခဲ့၏။ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းလှသော သရက်ဥယျာဉ်ထဲတွင် တရားအားထုတ်မိသောအခါတွင်ကား သူထင်ထားသကဲ့သို့မဟုတ်ချေပြီ။ စိတ်နှလုံး တည်ကြည်စွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတစ်ခုခုကို သိမ်းပိုက်ရမည့်အစား မသင့်လျော်သော အတွေးအကြံများကသာ လွှမ်းမိုးဖိစီးလာ၏။ ထိုအတွေးအကြံများကို ပယ်ဖျောက်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသို့ စိတ်ကိုရှေးရှု ပေးပါသော်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ရ၏။ ဤတွင် အရှင်မေယိယသည် ဘုရားရှင်ရှိတော်မူရာ စာလိယတောင်သို့ လိုက်ပါသွားလေရာ ဘုရားရှင်က "မေယိယ၊ သင့်အပြုအမူသည် ဝန်လေးစွတကား။ ငါဘုရားက ဆိုင်းငံ့ရန် တောင်းပန်ပါလျက် သင်သည် ငါဘုရားကို တစ်ပါးတည်း ပစ်ထားခဲ့၏။ သင်သည် ဤကဲ့သို့ စိတ်အလိုကိုလိုက်ပါရန် မသင့်လျော်ပေ" စသည်ဖြင့် ဆုံးမတော် မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်မေယိယသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၅။ နှိမ်နင်းရန် ခဲယဉ်းထသော၊ လျင်မြန်သော သဘောရှိသော၊ အလိုရှိရာ အာရုံ၌ ကျရောက်ကျက်စားလေ့ရှိသော စိတ်ကိုဆုံးမခြင်းသည် ကောင်း၏။ ဆုံးမပြီး၍ ယဉ်ကျေးသော စိတ်သည် ချမ်းသာသုခကို ရွှင်ဆောင်၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (မာတိကာရွာနေ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မာတိကာရွာတွင် နေထိုင်ခဲ့သည့် မထင်ရှားသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် မာတိကာရွာသို့ ရောက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုရွာမှ ရွာသူကြီး၏မိခင်သည် တစ်ရွာလုံး၏ မိခင်သဖွယ်ဖြစ်၍ မာတိကမာတာအမည်တွင်နေ၏။ မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးသည် ရဟန်းခြောက်ကျိပ်အတွက် မိမိရွာမှာပင် ကျောင်းဆောက်ကိုးကွယ်ကာ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ထောက်ပံ့လေသည်။

ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့သည် တစ်နေရာတည်း၌ နှစ်ပါးမနေကြပေ။ ညနေချမ်းတွင် မထေရ်ကြီးထံ ဆည်းကပ်သော အချိန်နှင့် နံနက်ခင်း ဆွမ်းစားချိန်တို့၌သာ သံဃာအားလုံး ပေါင်းဆုံမိကြ၏။ ထိုအချိန်မှအပတွင် မကျန်းမာ၍ အကူအညီ လိုအပ်ပါက ကျောက်စည်ကို တီးရ၏။ ဤသို့ ကတိကဝတ်ထား၍ တရားဘာဝနာ ပွားများနေကြစဉ်တွင် မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးသည် ထောပတ်၊ ဆီ၊ တင်လဲ စသောလှူဖွယ် ပစ္စည်းများကို ယူဆောင်ပြီးလျှင် ကျေးကျွန်များနှင့်တကွ ကျောင်းသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုလူများထဲတွင် ရဟန်းတို့၏ ကတိကဝတ်ကို သိထားသောသူက ပြောပြသဖြင့် ဒါယိကာမကြီးသည် ကျောက်စည်ကို တီးလိုက်၏။ ဤတွင်မှ ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့သည် မိမိတို့နေရာ အသီးသီးမှ တစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီ ကြွလာကြလေသည်။

မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးက "အရှင်ဘုရားတို့၊ နံနက်အခါ တပည့်တော်မတိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွလာကြတုန်းက တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြပါကုန်၏။ ယခု တစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီ ကြွတော်မူကြရသည်မှာ အကြောင်းမည်သို့ရှိပါသနည်း" ဟု

http://www.dhammadownload.com

မေးလျှောက်၏။ ရဟန်းများက "ဒါယိကာမကြီး၊ ရဟန်းများသည် တစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီ ခွဲခြား၍နေကြပြီးလျှင် ရဟန်းတရားကို အားထုတ်ကြပါကုန်၏။ မိမိကိုယ် ခန္ဓာရှိ ဆဲပင်၊ မွေးညင်းစသော သုံးဆယ့်ခုနစ်ကောဋ္ဌာသတို့ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် လျက် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကာ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကြီး၏ ကုန်ခန်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောကိုမြင်အောင် ရှုကြပါကုန်၏" ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကို တောင်းယူသွားလေသည်။

ဒါယိကာမကြီးသည် ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လျက် ကိုယ် ခန္ဓာကြီး၏ ကုန်ခန်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းတို့ကို ရှုမြင်လေရာ ရဟန်းများထက် စော၍ တရားရသွား၏။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်အဆင့်ကို ကျော်လွန်ကာ အနာဂါမ် အဆင့်ထိ ဆိုက်ရောက်သွား၏။ အနာဂါမိဖိုလ်နှင့်အတူ ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါးနှင့် တကွ အဘိညာဉ်တို့ကိုပါ ရရှိလေတော့သည်။

ဒါယိကာမကြီးသည် ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့၏ စိတ်သန္တာန်ကို အဘိညာဉ် တန်ခိုးဖြင့် လှမ်း၍ ဆင်ခြင်လိုက်သောအခါ "ငါ့ သားရဟန်းများအတွက် ကျောင်းနှင့်ပတ်သက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍သော်လည်းကောင်း မသင့်လျော်သည် မရှိပေ။ အစားအသောက်တွင်မူ ရဟန်းတို့၏ စိတ်အလိုနှင့် မသင့်လျော်ခြင်းသာ ရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ငါ့သားရဟန်းများသည် ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်လောက်သော အခြေခံရှိပါလျက် တရားမရနိုင်ရှာကြခြင်း ဖြစ်၏" ဟု ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိအိမ်၌ အထူးထူးသော ယာဂုကို လည်းကောင်း၊ အမျိုးအမည် စုံလင်စွာသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်စေပြီးလျှင် ရဟန်းများကိုပင့်ဖိတ်၍ စိတ်တိုင်းကျ ဘုဉ်းပေး ကြရန် လျှောက်ထား၍ ဆက်ကပ်လေသည်။

ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့သည် မိမိစိတ်အလိုနှင့်သင့်လျော် လျှောက်ပတ် သော စားသောက်ဖွယ်များကို စားကြရ၊ သောက်ကြရသဖြင့် စိတ်နလုံးတည်ကြည် စွာ တရားအားထုတ်နိုင်လာကြ၏။ မကြာမီမှာပင် ပဋိသန္ဓိဒါ လေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိကြပြီးလျှင် ဒါယိကာမကြီးကို ပန်ကြားကာ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြလေသည်။

မထင်ရှားသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ထိုစကားများကို နားထောင်ပြီးလျှင် မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးရှိရာသို့ သွားလိုလာ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုရဟန်းသည်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် ထိုင်္ဂါရှိရာသို့လာခဲ့၏။ ရွာရောက်၍ ကျောင်းသို့ဝင်မိသောအခါ ထိုရဟန်းက "မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးသည် ကြံစည်သမျှကို သိသည်ဟုဆို၏။ ငါသည်လည်း ခရီးပန်းနေ၍ ကျောင်းကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းရန် လူတစ်ယောက်ကို စေလွှတ်လိုက်လျှင် ကောင်းလေစွ" ဟု တောင့်တလိုက်၏။ ဒါယိကာမကြီးကလည်း ရဟန်း၏တောင့်တမှုကို အိမ်မှပင် သိရှိကာ ကျောင်းသို့ သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် လူတစ်ယောက်ကို စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုရဟန်းသည် သကာဖျော်ရည်ကိုလည်းကောင်း၊ နူးညံ့သော အာဟာရကိုလည်းကောင်း၊ မိမိစိတ်အလိုကျသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ တောင့်တ၏။ တောင့်တလေသမျှ ဒါယိကာမကြီးက အပို့ အလှူလွှတ်ပေး၏။ ထို့နောက် ထိုရဟန်းသည် မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီးကို တွေ့မြင်လိုလာသဖြင့် ဆွမ်းဘောဇဉ်များ သယ်ဆောင်ကာ ကျောင်းသို့ ဒါယိကာမကြီး ကိုယ်တော် တိုင်သွား၍ ဆက်ကပ်၏။ ဤတွင် ရဟန်းက "ဒါယိကာမကြီး၊ သင်သည် သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံကို သိပါသလော" ဟု မေး၏။ ဒါယိကာမကြီးက သိပါ၏ဟူ၍ တိုက်ရိုက်မဖြေကြားလိုသဖြင့် "သား ရဟန်းမြတ်၊ သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံကို သိသောသူတို့သည် ဤသို့ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြပါကုန်၏" ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဤတွင် ရဟန်းသည် "ပုထုဇဉ်တို့မည်သည် ထွေထွေရာရာ ကြံစည်တတ်ကုန်၏။ ငါသည် မသင့်မလျော်ရာကို ကြံစည်မိလျှင် ဤဒါယိကာမကြီးသည် ခိုးသူကြီးကို ခိုးရာပါ ပစ္စည်းများနှင့်တကွ သျှောင်ဆွဲ၍ ဖမ်းလိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ကို ဖရိုဖရဲ အရှက်တကွဲဖြစ်အောင် ပြုလေရာ၏" ဟု တွေးတောကာ ထိုကျောင်းမှ ဇတ်တရွတ်ထွက်လာ၏။ ဘုရားရှင်ထံရောက်၍ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားသောအခါ ဘုရားရှင်က ထိုကျောင်းသို့ပင် ပြန်၍နေရန် မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ရဟန်းသည် ထိုကျောင်းသို့ပြန်လာ၍ မာတိကမာတာ ဒါယိကာမကြီး၏ ပြုစုလုပ်ကျွေးမှုကို ခံယူလျက် တရားအားထုတ်လေရာ သုံးရက်မျှဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၆။ အလွန်တရာ မြင်နိုင်ခဲထသော၊ အလွန်တရာ သိမ်မွေ့ထသော၊ အလိုရှိရာ အာရုံ၌ ကျရောက်ကျက်စားလေ့ရှိသော စိတ်ကို ပညာရှိသည် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ စောင့်ရှောက်ထားအပ်သော စိတ်သည် ချမ်းသာသုခကို ဆောင်ရွက်၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (ငြိုးငွေ့သူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာသနာတော်၌ ငြိုးငွေ့သော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သူဌေးသားတစ်ယောက်သည် ဒါနကုသိုလ် အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆည်းပူးရှာဖွေပြီးလျှင် ထိုထက်ပိုလွန်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလိုသေးသဖြင့် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၏။

ထိုရဟန်း၏ နိဿရည်းဆရာသည် အဘိဓမ္မာဆောင်ဖြစ်၍ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ ဝိနည်းဆောင်ဖြစ်၏။ နိဿရည်းဆရာသည် မိမိထံသို့ သူဌေးသားရဟန်း ချဉ်းကပ်လာသောအခါ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်များမှာသာရှိသော ပြုအပ်သော အမှုနှင့် မပြုအပ်သောအမှုများကို ဟောပြောဆုံးမ၏။ တစ်ဖန် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာထံသို့ ချဉ်းကပ်ရာတွင်လည်း ဝိနည်းတရားတော်မှာသာရှိသော ပြုအပ်သောအမှုနှင့် မပြုအပ်သောအမှုတို့ကို ဟောပြောဆုံးမ၏။ ထိုအခါသူဌေးသားရဟန်းသည် "ဩော်. . . ရဟန်းဘဝသည်ကား ဝန်လေးစွတကား။ ငါသည် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်ရန် ရည်သန်၍ရဟန်းပြုခဲ့၏။ ဤရဟန်းဘဝတွင်ကား လက်ဆန့်စရာ နေရာကို ရှာမရနိုင်ပြီ။ အိမ်မှာနေလျက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကာ ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်ကင်းရန် စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ငါလူထွက်ရန် သင့်ပေသည်" ဟု ကြံစည်တွေးတောလေသည်။

ထိုရဟန်းသည် သာသနာတော်၌ မပျော်ဘဲနေရသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ တရားများ မပွားများတော့ပေ။ အသားအရေပိန်ချုံး၍ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထလာ၏။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် ရေမချိုးဘဲပျင်းရိနေသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ဝဲရောဂါ ကပ်ရောက်လာ၏။ ထိုရဟန်း၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် နိဿရည်းဆရာတို့သည် ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ပို့ဆောင်၍ အကျိုးအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်း၊ သင်သည် စိတ်

http://www.dhammadownload.com

တစ်ခုတည်းကိုသာ စောင့်ရှောက်လေလော့။ စိတ်တစ်ခုတည်းကိုသာ စောင့်ရှောက်လျှင် ကြွင်းကျန်သော အရာများကို စောင့်ရှောက်သဖွယ်သာရှိပြီ" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သူငယ်သားရဟန်းသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၇။ အဇေးသို့သွားတတ်သော၊ တစ်ခုတည်း ကျက်စားတတ်သော၊ အကောင်အထည် မရှိသော၊ ဟဒယဝတ္ထုတည်းဟူသော လိုက်ဂူ၌နေသော စိတ်ကို အကြင်သူတို့သည် စောင့်စည်းကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် မာရ်မင်း၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ကြကုန်လတ္တံ့။

သံယရက္ခိတ ရဟန်းငယ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သံယရက္ခိတ၏တူ ရဟန်းငယ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သံယရက္ခိတမည်သော အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကာ နှစ်ရက်သုံးရက်မျှဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိ၏။ ထိုသံယရက္ခိတမထေရ်၏ တူကိုလည်း 'သံယရက္ခိတ' ဟုပင် သူ့မိခင်က မှည့်ခေါ်၏။ တူဖြစ်သူသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ ဦးရီးတော် မထေရ်မြတ်ထံ၌ ရဟန်းပြုကာ မထင်ရှားသော ရွာကျောင်းတစ်ခု၌ ဝါကပ်နေထိုင်၏။ ထို ဝါကျွတ်သောအခါ ရဟန်းငယ်သည် ဝါဆိုသင်္ကန်းအဖြစ်ဖြင့် ခုနစ်တောင် အဝတ်စတစ်ထည်နှင့် ရှစ်တောင် အဝတ်စတစ်ထည်တို့ကို ရရှိ၏။ ထို့နှစ်ထည် အနက် ခုနစ်တောင် အဝတ်စတစ်ထည်ကို မိမိအတွက်ထားကာ ကျန်တစ်ထည်ကို ဦးရီးတော်မထေရ်ကြီးထံ ဆက်ကပ်ရန် ယူလာခဲ့လေသည်။

ဦးရီးတော်၏ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဦးရီးတော်မရှိသေးပေ။ ရွာထဲသို့ ဆွမ်းခံကြွနေ၏။ သို့ဖြစ်၍ တူရဟန်းသည် ဦးရီးတော်၏ နေ့ခင်း နေ့လည် နေထိုင်ရာဌာနကို တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ခြေဆေးရေထည့်ထားခြင်း၊ နေရာ

http://www.dhammadownload.com

ခင်းခြင်းတို့ကို ပြုပြီးလျှင် ဦးရိုးတော်လာမည့်လမ်းကို မျှော်ကြည့်နေ၏။ ဦးရိုးတော်လာသောအခါ ခရိုးဦးကြိုဆိုပြီးလျှင် ခင်းထားသောနေရာ၌ ထိုင်ပါရန် လျှောက်၏။ သောက်ရေဆက်ကပ်၏။ ခြေများကိုဆေးပေး၏။ ထို့နောက် ရှစ်တောင်အဝတ်စကို မထေရ်၏ခြေရင်း၌ ချထားပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ဤသင်္ကန်းစကို အသုံးပြုတော်မူပါဘုရား" ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဦးရိုးတော် သံဃရက္ခိတမထေရ်သည် မိမိမှာ သင်္ကန်းပြည့်စုံနေပြီဟု ဆိုကာ ရဟန်း၏သင်္ကန်းစများကို လက်မခံပေ။ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် လျှောက်ထားသော်လည်း ပယ်မြဲသာ ပယ်နေ၏။ ဤတွင် တူရဟန်းငယ်သည် "ငါသည် မထေရ်မြတ်၏ တူလည်းဖြစ်ခဲ့၏။ တပည့်ရင်းလည်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ပါလျက် ငါ၏ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာမြတ်သည် ငါလျှူဖါးနိုးသော ပစ္စည်းကို မသုံးဆောင်လိုပါတကား။ ရဟန်းဘဝမှာနေခြင်းဖြင့် ငါ့မှာ ဘာအကျိုးရှိတော့မည်နည်း။ လူထွက်တော့အံ့" ဟု ကြံစည်မိလေသည်။

ထို့နောက်မှ ဆက်လက်၍ တွေးတောသည်မှာ "ငါသည် ရှစ်တောင်အဝတ်စကို ရောင်းချပြီး ဆိတ်မတစ်ကောင်ဝယ်မည်။ ဆိတ်မမှာ သားပေါက်မြန်၍ဖြစ်၏။ ဆိတ်မက သားကျလာသောအခါ ဆိတ်ငယ်ကလေးများကို အသားတိုးအောင် ကျွေးမွေးပြီးရောင်းချမည်။ ရောင်းချ၍ ငွေတော်တော် စုမိလာသောအခါ မယားယူမည်၊ မယားက သားကလေးတစ်ယောက်မွေးလိမ့်မည်။ သားနှင့်မယားကို လှည်းဖြင့်တင်ကာ ဦးရိုးတော်ကို ကန်တော့ရန် လာကြမည်။ လမ်းတွင် ငါက ငါ့သားကိုပေးစမ်းပါ၊ ငါတစ်လှည့်ချီဦးမည်ဆို၍ မယားထံမှတောင်းယူမည်။ မယားကလည်း "သားကိုမချီပါနှင့်၊ လှည်းကိုသာ မောင်းစမ်းပါ" ဟုဆိုကာ သားကို ပြန်ယူလိမ့်မည်။ သားကလေးသည် မိခင်လက်မှ လွတ်ကျကာ လှည်းဘီးဖြင့် အကြိတ်ခံရပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် မယားကို ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းကာ သူ့ကျောပြင်ကို ကြိမ်တံဖျာဖြင့် ရိုက်လိုက်မည်"

ရဟန်းငယ်သည် ဤသို့ကြံစည်ရင်း စိတ်နောက်ကိုယ်ပါဖြစ်ကာ မထေရ်၏နဖူးကို ယပ်ဂနှုံးဖြင့် ရိုက်မိလေသည်။ မထေရ်သည် ဈာန်အဘိညာဉ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ "သံဃရက္ခိတ မည်သို့ပြုလိုက်ပါသနည်း။ သင်သည် သင့်မယားကို မရိုက်ရပါဘဲလျက် ငါမထေရ်အိုကြီးအား ဘာအပြစ်ကြောင့် ရိုက်ရပါသနည်း" ဟု ဆိုလိုက်၏။ ရဟန်းငယ်သည် ရှက်လည်းရှက်၊ ကြောက်လည်းကြောက်ကာ ထန်းရွက်ယပ်ဝနှုံးကို ချ၍ပြေး၏။ ကျောင်းမှာရှိနေကြသော ရဟန်းငယ်နှင့် သာမဏေများ

http://www.dhammadownload.com

က သံယရကွိတ ရဟန်းငယ်ကိုလိုက်၍ ဖမ်းဆီးကြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်တော်ထံသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်း-ဤသို့မကြံစည်သင့်" စသည်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သံယရကွိတ ရဟန်းငယ်သည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၈။ မတည်တံ့သော စိတ်ရှိသော၊ သူတော်ကောင်းတရားကို မသိသော၊ ယုံကြည်မှု မခိုင်မြဲသောသူအား ပညာသည် မပြည့်စုံပေ။

၃၉။ ရာဂဖြင့် မစိုစွတ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဒေါသဖြင့် ထိပါးပုတ်ခတ်စိတ် မရှိသော၊ ကောင်းမှု-မကောင်းမှုကို ပယ်ပြီးသော နိုးကြားသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ဘေးရန် မရှိတော့ပေ။

အရှင်စိတ္တဟတ္ထ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် လူထွက်၍ ခုနစ်ကြိမ်ရဟန်းပြုသော စိတ္တဟတ္ထ မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် ပျောက်သောနွားကို တောမှာရှာ၍ တွေ့လာသဖြင့် မိမိ၏နွားအုပ်တွင် လွှတ်ထားလိုက်၏။ ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့်ချိန်ဖြစ်၍ ဆာလောင်လှသဖြင့် ရဟန်းကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ဝင်သွားရာ ရဟန်းများက ဆွမ်းကျန်ဟင်းကျန်များကို ကျွေးမွေးကြ၏။ အမျိုးသားသည် စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကို မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ပြီးလျှင် "ငါတို့သည် စောစောထ၍ လုံ့လကြိုးစွာ ကြိုးစား၍ လုပ်ကိုင်ပါသော်လည်း ဤမျှလောက် ကောင်းသောထမင်းနှင့်ဟင်းကို မရကြကုန်။ ဤရဟန်းတို့ကား ဤသို့သော စားကောင်းသောက်ဖွယ်တို့ကို နေ့စဉ်စားသောက်၍ နေကြကုန်၏။ လူ့ဘဝမှာ နေသဖြင့် ငါ့မှာ ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း။ ရဟန်းပြုတော့အံ့"ဟု ကြံစည်ကာ ရဟန်းများထံတွင် ရဟန်းပြုခွင့်တောင်း၏။ ရဟန်းများကလည်း သူ့ကို ရဟန်းပြုပေးကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရည်စူး၍လောင်းလှူသော ဆွမ်းဘောဇဉ်များကို အလျှိုပယ် စားသောက်ရသဖြင့် နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်ပင် အသားအရေ ဝဖြိုးလာ၏။ ထို့နောက် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆွမ်းခံထွက်နေရသည်ကို ငြီးငွေ့သဖြင့် လူထွက်လိုက်၏။ လူထွက်ပြီးနောက် နှစ်ရက်သုံးရက်မျှ အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရ၍ ကိုယ်ခန္ဓာပိန်ချုံးသွားသောအခါ လူ့ဘောင်ကို ငြီးငွေ့၍ ရဟန်းပြုပြန်၏။ ထိုသူမှာ ရဟန်းဘဝနှင့် ရှိစဉ်တုန်းက အခြားရဟန်းတို့အား ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုပေးခဲ့သဖြင့် သူ့ကျေးဇူးကိုထောက်ထားသော ရဟန်းများက သူ့ကိုစိတ်ရှည်လက်ရှည် ရဟန်းပြုပေးကြ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ဤတစ်ကြိမ်မှာလည်း နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်ပင် လူထွက်သွားပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရဟန်းပြု၍ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် လူထွက်သွားလေရာ စိတ်အလိုရှိတိုင်း သွားလာတတ်သူဟူသော ဗျုပ္ပတ်ဖြင့် သူ့ကို "စိတ္တဟတ္ထ" ဟု ရဟန်းများက အမည်ပေးကြရလေသည်။

စိတ္တဟတ္ထအမျိုးသား ကျောင်းနှင့်အိမ်၊ အိမ်နှင့်ကျောင်း ကူးသန်းနေစဉ်မှာပင် သူ့မယားမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာ၏။ သူသည် လူဘဝ၌ ငြီးငွေ့ပြန်ကာ ခုနစ်ကြိမ်မြောက် ရဟန်းပြုလိုလာသဖြင့် သင်္ကန်းယူရန် အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်၏။ ထိုအခိုက်တွင် မယားဖြစ်သူသည် အိပ်ခန်းထဲ၌ ဝတ်လစ်စားလစ် အိပ်မော်နေ၏။ ပါးစပ်မှ အာပုပ်ရည်များ ယိုကြနေ၏။ နှာခေါင်းမှလည်း တစ်ရှူးရှူး မြည်နေ၏။ နှုတ်ခမ်းများပွင့်ကာ သွားကြိတ်လျက်ရှိ၏။ စိတ္တဟတ္ထသည် မယားကိုကြည့်ရင်း ဖူးဖူးရောင်နေသော သူသေကောင်ကြီးကဲ့သို့ ထင်မြင်လာကာ "ငါသည်ကား ရဟန်းပြုခဲ့ပါလျက် ဤမိန်းမကို သံယောဇဉ်တွယ်ငြိကာ ဤမျှလောက်ကြာအောင် ရဟန်းဘဝ၌ တည်တည်တံ့တံ့ မနေနိုင်ခဲ့ပါတကား" ဟု သံဝေဂဖြစ်မိလေသည်။

သင်္ကန်းကို ရင်မှာပိုက်၍ စိတ္တဟတ္ထအိမ်မှ ထွက်သွားသောအခါ အိမ်ချင်းကပ်လျက်နေသော ယောကျ္ဍမကြီးက သမီးကိုရိုက်နှက်၍ နှိုးပြီးလျှင် "ဟယ်... အယုတ်တမာမ၊ ထစမ်းလော့။ နင့်လင်သည် နင်အိပ်နေပုံကို မြင်၍စိတ်ပျက်သွားချေပြီ။ နင့်ကို ဤအချိန်မှစ၍ ပေါင်းသင်းခြင်းမပြုတော့ပြီတကား" ဟု ဆိုမြည်၏။ သမီးဖြစ်သူက "မိခင်၊ သူသည် မည်မျှကြာကြာ သွားနိုင်မည်နည်း။ နှစ်ရက်သုံးရက် ကြာလျှင် ပြန်လာလိမ့်" ဟု ပြောဆို၏။ ထိုစဉ်တွင် စိတ္တဟတ္ထသည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကြီး၏ မမြဲပုံ၊ ဆင်းရဲပုံတို့ကို ရွတ်ဆိုရင်း ပွားများသွားလေရာ လမ်းမှာပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်ရှိ၏။ သူသည် ကျောင်းသို့ရောက်အောင် သွားပြီးလျှင်

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းများထံ ရဟန်းပြုပေးပါရန် လျှောက်ထား၏။ ရဟန်းများက "ငါတို့သည် သင့်ကို ရဟန်းပြုပေးရန် မတတ်နိုင်ကြကုန်။ သင်၏ရဟန်းအဖြစ်သည် မည်သို့ ပါနည်း။ သင်၏ဦးခေါင်းကား ဓားသွေးကျောက်နှင့် တူလေစွတကား" ဟု ဆိုကြ၏။ စိတ္တဟတ္ထိလည်း "အရှင်ဘုရားတို့၊ တပည့်တော်အား ဤတစ်ကြိမ်သာ ရဟန်းပြု၍ ပေးတော်မူကြပါ" ဟု တိုးလျှိုးတောင်းပန်ရ၏။ ရဟန်းများကလည်း ကေးဇူးတရားကို ထောက်ထားကာ ရဟန်းပြုပေးလိုက်ကြ၏။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်ကား အရှင်စိတ္တဟတ္ထိဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့် သာသနာ့ဘောင်မှာ တည်မြဲသွားပေပြီ။ နှစ်ရက် သုံးရက်အကြာတွင် အရှင်စိတ္တဟတ္ထိသည် ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။

ဤအဖြစ်ကို မသိသေးသောရဟန်းများက "ငါ့ရှင် စိတ္တဟတ္ထိ၊ သင့်အိမ်သို့ ရက်မကြာခင် ပြန်သွားနေကျဖြစ်ပါလျက် ဤတစ်ကြိမ်မှာ ကြာမြင့်လေစွ တကား" ဟု ဆိုကြ၏။

အရှင်စိတ္တဟတ္ထိက "အရှင်ဘုရားတို့၊ မယားနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလို သောအခါတုန်းက ပြန်သွားခဲ့ပါ၏။ ထိုစိတ်သည် တပည့်တော်၏ သန္တာန်၌ ကင်းပြတ်သွားပါပြီ။ နောက်ထပ် တစ်ဖန်ပြန်သွားရန် မလိုတော့ပါပြီ" ဟူ၍ လျှောက်ထား၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်စိတ္တဟတ္ထိ၏စကားကို မှန်ကန်ကြောင်း ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၄၀။ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို အိုးနှင့်တူ၏ဟုသိ၍ ဤစိတ်ကို ခိုင်ခံ့သော မြို့နှင့်တူ၏ဟု ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်စေလျက် ပညာလက်နက်ဖြင့် ကိလေသမာရ်ကို တိုက်ဖျက်ရာ၏။ တိုက်ဖျက်၍ အောင်မြင်သော တရားကိုလည်း ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်း မရှိဘဲ စောင့်ရှောက်ထားရာ၏။

ရဟန်းငါးရာ (မေတ္တာသုတ်ရွတ်သူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တောစောင့်နတ်တို့၏ ခြောက်လှန့်ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသော တောနေရဟန်းငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် ယူဇနာတစ်ရာဝေးသော မဟာဝါသရွာကြီးသို့ လာခဲ့ကြကုန်၏။ ရွာသူရွာသားတို့က တောင်းပန်ကြသဖြင့် ထိုရွာကြီး၏အနီးရှိ တောအုပ်တစ်ခုထဲတွင် သီတင်းသုံးကြကုန်၏။ ထိုတောအုပ်မှာရှိနေကြသော ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် "သီလရှိသော အရှင်မြတ်တို့သည် ဤတောအုပ်ကို ခရီးကြုံသဖြင့် ရောက်လာကြကုန်၏။ ဤတောအုပ်၌ ယနေ့တစ်ညမျှသာနေကြ၍ နှက်ဖြန်တွင် ဇကန်မုချပြန်၍ ကြွသွားကြပေလိမ့်မည်။ အရှင်မြတ်တို့ရှိနေခိုက်တွင် ငါတို့သည် သစ်ပင်ထက်မှာ နေထိုင်ရန်မသင့်လျော်ပေ" ဟု စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် သားမယားနှင့်တကွ မြေပေါ်သို့ဆင်း၍ နေကြလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် နောက်တစ်နေ့၌ မဟာဝါသရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်ကြပြီးလျှင် ထိုတောအုပ်သို့ပင် ပြန်လာကြ၏။ ရုက္ခစိုးနတ်တို့က "နက်ဖြန်အတွက် တစ်စုံတစ်ယောက်က ပင့်ဖိတ်ထား၍ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယနေ့ မကြွဖြစ်ကြသေးဘဲ နက်ဖြန်ကျမှ ပြန်ကြွကြပေလိမ့်မည်" ဟု တွေးတောကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် ဆယ့်ငါးရက်ကြာမျှ မြေပေါ်မှာနေကြရ၏။ ထို့နောက် အရှင်မြတ်တို့သည် ဤတောအုပ်မှာပင် ဝါဆိုမည့်အကြောင်းကို သိကြရ၏။ ဤတွင် ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် သစ်ပင်ပေါ်သို့လည်း တက်မနေရဲ။ မြေပြင်ပေါ်မှာလည်း သုံးလလုံးလုံး သားမယားများနှင့်တကွ မနေနိုင်။ သို့ဖြစ်၍ ရဟန်းများကြောက်လန့်၍ ပြန်ပြေးကြစေရန် ရဟန်းတို့သီတင်းသုံးသော နေရာများ၌ ဦးခေါင်းပြတ်ကြီးများနှင့် ကိုယ်တစ်ပိုင်းပြတ်ပုံသဏ္ဌာန်များကို ပြကြကုန်၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဘီလူးသဲကြီးများကို ပြုကြကုန်၏။ ရဟန်းများမှာ ထိုအာရုံများကြောင့် စိတ်နှလုံးချောက်ချား၍ အဖျားအနာထူပြောလာကြရ၏။ ဤအရပ်ကား မနေအပ်သောအရပ်တည်းဟု နှလုံးပိုက်ကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ ပြန်လာကြလေသည်။

ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင် သင်တို့သွားသင့်၏။ သင်တို့သည် ထိုတောအုပ်ကို မကြောက်ကြကုန်လင့်။ သင်တို့အား ငါဘုရားက မေတ္တာသုတ်ဟူသော လက်နက်ကို ပေးလိုက်မည်။ ဤမေတ္တာသုတ်ကို တောအုပ်သို့ဝင်သည်မှစ၍ ရွတ်ဖတ်သရမ္ဇာယ်၍ သွားကြကုန်" ဟု မိန့်တော်မူကာ "ကရဏီယမတ္ထကုသလေန" စသောမေတ္တာသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ကလည်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

မေတ္တာသုတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် ရူက္ခစိုးတို့သည် မေတ္တာသက်ဝင်လာကြကာ ရဟန်းများကို ခရီးဦးကြိုဆိုကြကုန်၏။ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို လှမ်းယူကြကုန်၏။ ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုကြကုန်၏။ အစောင့်အရှောက် ပေးကြကုန်၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အာရုံများ ကင်းရှင်းသွားသဖြင့် ရဟန်းတို့သည် စိတ်နှလုံးတည်ငြိမ်စွာ ဝိပဿနာပွားကြကုန်လျက် "ဤကိုယ်ခန္ဓာသည်ကား ပျက်စီးတတ်သောသဘော အမြဲမတည်သောသဘောကြောင့် အိုးခွက်အစိမ်းနှင့်တူ၏" ဟူ၍ နှလုံးသွင်းကြကုန်၏။ ဤတွင်ဘုရားရှင်က ရဟန်းများရှိရာသို့ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်ကို လွှတ်တော်မူပြီးလျှင် ထိုရဟန်းများရှေ့မှောက်သို့ ကြွရောက်တော်မူသကဲ့သို့ တန်ခိုးဖန်ဆင်းကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဒေသနာတော်

၄၁။ ဤကိုယ်ခန္ဓာသည် စိတ်ဝိညာဉ် ကင်းသွားခဲ့သော် အသုံးမကျသော ထင်းတုံးကဲ့သို့ စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ မကြာမီ မြေပေါ်၌ အိပ်ရပေလိမ့်မည်တကား။

အရှင်တိဿ (ကိုယ်ပုပ်သူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးပုပ်နေသော တိဿမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ "တိဿ" ဟူသော အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကာ ရဟန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်နေ၏။ ထို မထေရ်သည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ဌာန်မှဆိုးဖြစ်ကာ ဌာန်များစွာကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်၍ ပြည့်ရှင်မင်းအား ခစားလုပ်ကျွေး၏။ မင်းတို့ထံဆက်သ၍ ကြွင်းကျန်သည်ကိုရောင်း၏။ ရောင်း၍ကျန်သောဌာဂ်တို့ကို မသတ်သေးဘဲ မပျံနိုင်ရုံမျှ အတောင်ပံများ၊ ခြေထောက်များကို ချိုး၍ထား၏။ တစ်နေ့သ၌ သူသည် အရသာကောင်းသော ထမင်းဟင်းများချက်နေစဉ် ဆွမ်းခံဝင်လာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်အား ကြည်ညိုလှသဖြင့် ချက်ထားသောဆွမ်းနှင့် ဆွမ်းဟင်းများကို

http://www.dhammadownload.com

လောင်းလှူကာ အရှင်မြတ်ရရှိထားသော တရား၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းခဲ့လေသည်။

ထိုဘဝမှ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံများကြောင့် အရှင်တိဿသည် ဤဘဝတွင် တစ်ကိုယ်လုံး အနာများပေါက်ရ၏။ အနာများသည် တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာကာ သွေးပြည်များ စိုရွဲလျက်ရှိနေ၏။ အနာမှတစ်ဆင့် အရိုးများပါ ကျိုးကုန်သဖြင့် မိမိကိုယ်ကို သန့်ရှင်းမှုပြုရန် မတတ်နိုင်တော့ပေ။ အခြားသီတင်းသုံးဖော်များမှာလည်း ပြုစုရန် မတတ်နိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ တိဿမထေရ်မှာ သွေးပြည်အလိမ်းလိမ်းဖြင့် တုံးလုံးပက်လက်သာ နေရလေတော့သည်။

ဘုရားရှင်သည် သမ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့် အရှင်တိဿကို ရှုမြင်တော်မူပြီးလျှင် မိးတင်းကုပ်သို့ဝင်၍ ကိုယ်တော်တိုင် ရေနွေးအိုးတည်တော်မူသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးပုပ်နေသော အရှင်တိဿရှိရာသို့ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွ၍ ပြုစုတော်မူ၏။ ရဟန်းများကလည်း ဝိုင်းဝန်း၍ပြုစုလာကြ၏။ ဘုရားရှင်ကျိတော်မူထားခဲ့သော ရေနွေးဖြင့် အရှင်တိဿ၏ သင်္ကန်းများကို သွေးပြည်များ စင်သွားအောင် ဆေးကြောလျှော်ဖွပ်ပေးကြ၏။ မထေရ်၏ကိုယ်ကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်ပေါ်မှရေများ ခြောက်သွေ့သွား၍ လှန်းထားသော သင်္ကန်းများပါ ခြောက်သွေ့သွားသောအခါ မထေရ်ကို ပြန်၍ ဝတ်ပေးကြ၏။ အရှင်တိဿသည် စိတ်နှလုံးပေါ်ပါးစွာ တည်ကြည်စွာ ညောင်စောင်းပေါ်မှာ လျောင်းစက်နေ၏။ ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် ဘုရားရှင်က အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်တိဿသည် ရဟန္တာဖြစ်ကာ ထိုနေရာမှာပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်တိဿ၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ဖုတ်ကြည်းသင်္ကြံဟ်စေပြီးလျှင် အရိုးစုများကို စေတီတည်ထားရန် မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၂။ ခိုးသူတစ်ယောက်သည် ခိုးသူတစ်ယောက်ကိုမြင်၍ ပျက်စီးအောင်ပြုရာ၏။ ရန်သူတစ်ယောက်သည် ရန်သူတစ်ယောက်ကို မြင်၍ ပျက်စီးအောင်ပြုရာ၏။ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သော စိတ်သည်ကား ထိုစိတ်ဖြစ်ပွားသောသူကို ထို့ထက်ပင် ယုတ်ညံ့အောင် ပြုပေသည်။

နန္ဒ နွားကျောင်းသား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် နန္ဒနွားကျောင်းသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ နန္ဒမည်သော အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် မိမိမှာ ဥစ္စာများစွာ ကြွယ်ဝချမ်းသာပြီး ဖြစ်သော်လည်း အခွန်အတုတ်မပေးလိုသဖြင့် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ နွားကျောင်းသားအဖြစ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ နန္ဒသည် နွားနို့မှရသော အရသာငါးမျိုးကို ယူဆောင်၍ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး ထံသို့သွားကာ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်၏။ တရားတော်ကို ကြားနာ၏။ မိမိနေအိမ်သို့ ကြွတော်မူပါရန် ဘုရားရှင်ကို ပင့်လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် နန္ဒ၏ဉာဏ် မရင့်ကျက်သေးသဖြင့် ကြွတော်မမူသေးဘဲ အချိန်စောင့်တော်မူကာ နန္ဒ၏ဉာဏ် ရင့်ကျက်လာခါမှ ကြွတော်မူ၏။ နန္ဒသည် ဘုရားနှင့်တကွ နောက်ပါသံဃာတော်များအား ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မွန်မြတ်လှသော နွားနို့အရသာငါးမျိုးဖြင့် ဆက်ကပ်လုပ်ကျွေး၏။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားရှင်က ဆွမ်းအနုမောဒနာတရားဟောကြားတော်မူလေရာ နန္ဒနွားကျောင်းသားသည် သောတာပန် ဖြစ်လေသည်။

နန္ဒနွားကျောင်းသားသည် ဘုရားရှင်၏သပိတ်တော်ကို ထမ်းကာ အပြန်တွင် လိုက်ပို့၏။ "ဒါယကာ၊ နေရစ်ဦးလော့" ဟု တားမြစ်တော်မူခါမှ နေရစ်၏။ ထိုစဉ်တွင် မုဆိုးတစ်ယောက်သည် နန္ဒနွားကျောင်းသားကို အဝေးမှပစ်ခတ်၍ သတ်ဖြတ်လိုက်၏။ နောက်မှ လိုက်လာသောရဟန်းတို့သည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်လျှင် ဘုရားထံ မိအောင်လိုက်ကြပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ နန္ဒနွားကျောင်းသားသည် ဘုရားရှင်ကို လိုက်ပို့ရာမှအပြန်တွင် မုဆိုးတစ်ယောက်က အဝေးမှပစ်ခတ်သဖြင့် သေဆုံးပါသည်။ အကယ်၍ ဘုရားရှင်သာ မကြွလာငြားအံ့။ နန္ဒနွား

http://www.dhammadownload.com

ကျောင်းသားအဖို့ သေဆုံးရန် အကြောင်းရှိမည် မထင်ပါ" ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ငါဘုရား ကြွလာသည်ဖြစ်စေ၊ မကြွလာသည်ဖြစ်စေ နဋ္ဌအဖို့ သေဘေးမှလွတ်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။ သတ္တဝါတို့၏ မကောင်းသော ဖြစ်ရပ်သည် သူ၏စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန်ခဲ့သော မကောင်းမှု၏ အကျိုးတရားသာတည်း" ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၄၃။ ။လူ နတ် နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော ထိုချမ်းသာကို အဓိသည်လည်း ပြုမပေးနိုင်။ အဖသည်လည်း ပြုမပေးနိုင်။ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း ပြုမပေးနိုင်ပေ။ ထိုသို့သော ချမ်းသာကို ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်သည်သာလျှင် ထိုဓိဘဆွေမျိုးတို့ထက် တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်မြတ်အောင် ပြုပေးနိုင်ပေသည်။

အရှင်သောရေယျ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တစ်ဘဝတည်း၌ ယောကျ်ား-မိန်းမ နှစ်ဘဝပြောင်းခဲ့ရသော အရှင်သောရေယျကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သောရေယျမြို့မှ သောရေယျသူဌေးသားသည် ဓိတ်ဆွေသူဌေးသား တစ်ယောက်နှင့်အတူ လှည်းယာဉ်ငယ်စီး၍ အခြွေအရံများနှင့်တကွ ရေချိုးကစား ရန် မြို့မှထွက်လာ၏။ ထိုစဉ်အခိုက်မှာပင် အရှင်မဟာကစ္စည်းသည် သောရေယျမြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်ရန် မြို့ပြင်၌ သက်နှံးရုံနေ၏။ သောရေယျသူဌေးသားသည် ရဟန္တာအရှင်မြတ်၏ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော အသားအရေကို ဖူးမြင်ရသောအခါ "ဩော်. . . ဤမထေရ်သည် ငါ၏မယားဖြစ်ပါမူ ကောင်းပေစွ။ ငါ၏မယားသည်လည်း ဤမထေရ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါမူ ကောင်းလေစွ"ဟု စိတ်အားဖြင့် ပြစ်မှားကြံစည်မိ၏။ ထိုသို့ကြံစည်ကာမျှဖြင့်ပင်လျှင် ထိုသူဌေးသား၏ ယောကျ်ားအသွင်အပြင် ပျောက်သွားကာ မိန်းမ၏အသွင်အပြင်များ ရောက်လာ၏။ တစ်ခဏချင်းမှာပင် ယောကျ်ားဘဝမှ မိန်းမဘဝသို့ ပြောင်းလာ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် ရှက်လွန်းလှသဖြင့် လှည်းပေါ်မှ ဆင်းပြေး၏။ ပါလာသော အဖော်များမှာလည်း

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်ရပ်အမှန်ကိုမသိကြ၍ တပ်အပ်သေချာ မပြောနိုင်ကြကုန်။ သူ၏မိဘများမှာကား တမ်းတငိုကြွေးကာ သူသေပြီထင်၍ ဆွမ်းသွတ်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုမိန်းမသည် လွတ်ရာကျွတ်ရာ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် တက္ကသိုလ်မြို့သို့ သွားသော လှည်းတစ်စီးတွင် လက်စွပ်တစ်ကွင်းပေး၍ ခွင့်ပန်ကာ လိုက်ပါလာ၏။ လှည်းသမားတို့က ပို့ဆောင်ပေးသဖြင့် တက္ကသိုလ်မှ သူဌေးသား တစ်ယောက်ထံ ရောက်လာ၏။ ထိုသူဌေးသားမှာ မယားမရှိသေးသဖြင့် သောရေယျကိုမြင်လေလျှင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် မယားအဖြစ်သိမ်းပိုက်၍ ပေါင်းသင်းလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သောရေယျ အမျိုးသမီးသည် တက္ကသိုလ်သူဌေးသားနှင့် ပေါင်းကာ သားနှစ်ယောက်ရှိလာ၏။ သောရေယျမြို့၌လည်း သောရေယျကို အစွဲပြု၍ ဖွားမြင်ပြီးသော သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သောရေယျ၌ သားလေးယောက်ရှိချေပြီ။ ထိုအခါတွင် သောရေယျမြို့မှ သူငယ်ချင်းသူဌေးသားသည် တက္ကသိုလ်မြို့သို့ လှည်းဖြင့်လာလေရာ သောရေယျအမျိုးသမီးက လေသာပြတင်းမှ လှမ်းမြင်သဖြင့် သူငယ်ချင်းသူဌေးသားကို အိမ်သို့ခေါ်ယူကာ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြ၏။ ဤတွင် သူငယ်ချင်းသူဌေးသားက "ခြော်-ရှင်မ၏အမူကား၊ ဝန်လေးလေစွ၊ အဘယ့်ကြောင့် ကျွန်ုပ်အား စောစောက မပြောခဲ့ပါသနည်း။ မထေရ်မြတ်ကို ကန်တော့ပြီးပြီလော" ဟု မေး၏။ "မကန်တော့ရသေးပါ၊ ထိုမထေရ်မြတ်သည် ယခု ဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း"ဟု အမျိုးသမီးက ပြန်မေး၏။ သူငယ်ချင်းသူဌေးသားက "ဤတက္ကသိုလ်မှာပင် ဆွမ်းခံ၍ သီတင်းသုံးနေသည်"ဟု ဖြေကြား၏။ ထို့ကြောင့် မထေရ်မြတ်အတွက် ကန်တော့ပွဲများပြင်ဆင်ပြီးလျှင် မထေရ်မြတ်ထံဝင်ရောက်၍ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်တင်လျှောက်ပြီးလျှင် အိမ်သို့ပင့်လာခဲ့၏။ အိမ်သို့ရောက်လာသောအခါ အမျိုးသမီးအား မထေရ်မြတ်၏ ခြေရင်းမှာ ဝပ်စင်းစေပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်၏သူငယ်ချင်းအား သည်းခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်မြတ်က "သင်တို့အား ငါသည်းခံ၏"ဟု မိန့်ကြား၏။ ထိုသို့ မိန့်ကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သောရေယျအမျိုးသမီးသည် ယခင်ကအတိုင်း ယောကျ်ားဘဝသို့ ပြန်ရောက်သွားလေသည်။

သောရေယျသူဌေးသားကို တက္ကသိုလ်သူဌေးသားက အိမ်မှာပင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေပါရန်ပန်ကြား၏။ သို့ရာတွင် သောရေယျသူဌေးသားသည်

http://www.dhammadownload.com

အိမ်မှာမပျော်မွေ့တော့ချေ။ "ကျွန်ုပ်သည် တစ်ဘဝတည်းမှာပင် ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ဖြစ်လွန်းလှ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အရှင်မြတ်ထံ၌ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဤကလေးနှစ်ယောက်ကိုသာ တာဝန်ယူ၍ ကျွေးမွေးပြုစုပါလော့"ဟု မှာကြားကာ သားကလေးများကို နဖူးကိုနမ်းရှုပ် ဆုပ်နယ်၍ ရင်ခွင်မှာပွေ့ပိုက်ပြီးလျှင် ဖခင်လက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။ ထို့နောက် အရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်မြတ်ထံတွင် ရဟန်းဘဝကို ရယူလေသည်။

အရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်မြတ်သည် သောရေယျရဟန်းကို နောက်ပါခေါ်ယူ၍ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ရောက်လာလေရာ အနီးဝန်းကျင်မှ ရွာသူရွာသားများသည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်လာကြ၏။ သောရေယျရဟန်းထံသို့ သူ့ထက်ငါဝင်ရောက်ကာ "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏ ဝမ်းနှင့်လွယ်၍ ဖွားမြင်ခဲ့သော သားနှစ်ယောက်နှင့် အရှင်ဘုရားကို အစွဲပြု၍ မွေးဖွားခဲ့သော သားနှစ်ယောက်တို့အနက် မည်သည့်သားကိုပို၍ ချစ်ပါသနည်း"ဟု မေးမြန်းကြ၏။ "ဒါယကာတို့၊ ဝမ်းနှင့်လွယ်ခဲ့ရသော သားများကိုပို၍ ချစ်ပါသည်"ဟူ၍ သောရေယျရဟန်းက ဖြေကြားလေသည်။

ဤသို့ချည်း ခဏခဏ ဖြေကြားရဖန်များသောအခါ သောရေယျရဟန်းသည် ရှက်လာသဖြင့် လူသူအတွေ့မခံဘဲနေ၏။ ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် တစ်ပါးတည်း နေထိုင်ရင်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ ကုန်ခန်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောတို့ကို ဝိပဿနာတင်၍ ဆင်ခြင်မှုများလေရာ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။ ဤအကြောင်းကို မသိသေးသော ရဟန်းများက ယခင်ဒါယကာများ မေးလေ့ရှိသော မေးခွန်းများကို မေးကြသောအခါ "အရှင်ဘုရားတို့၊ တပည့်တော်သည် မည်သူ့ကိုမျှ ချစ်ခင်တွယ်တာခြင်း မပြုတော့ပါ"ဟု ဖြေကြားလေသည်။

ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်၍ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ငါ၏သားတော်သည် ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ဖြင့် မဂ်တရားကို သိမြင်သည်မှစ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ ချစ်ခင်တွယ်တာမှု မပြုတော့ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၄။ ဤကိုယ်ခန္ဓာတည်းဟူသော မြေကြီးကိုလည်းကောင်း၊ အပါယ်လေးဘုံတည်းဟူသော ယမလောကကိုလည်းကောင်း၊ နတ်လောကနှင့်တကွသော ဤလူ့လောကကိုလည်းကောင်း အဘယ်သူသည် ဉာဏ်ဖြင့် စိစစ်ရွေးချယ်နိုင်မည်နည်း။ ကျွမ်းကျင်ပြီးသောပန်းသည်သည် ပန်းကို ကောင်းစွာစိစစ်ရွေးချယ်သကဲ့သို့ ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော တရားအစု (၁၆ပဒ) ကို အဘယ်သူသည် စိစစ်ရွေးချယ်နိုင်မည်နည်း။

၄၅။ ဤခန္ဓာတည်းဟူသော မြေကြီးကိုလည်းကောင်း၊ အပါယ်လေးဘုံတည်းဟူသော ယမလောကကိုလည်းကောင်း၊ နတ်လောကနှင့်တကွသော လူ့လောကကိုလည်းကောင်း၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်သည် ဉာဏ်ဖြင့် စိစစ်ရွေးချယ်နိုင်ပေလတ္တံ့။ ကျွမ်းကျင်ပြီးသောပန်းသည်သည် ပန်းကို ကောင်းစွာ စိစစ်ရွေးချယ်နိုင်သကဲ့သို့ ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော တရားအစု (၁၆ပဒ) ကို သေကွပုဂ္ဂိုလ်သည် ဉာဏ်ဖြင့် စိစစ်ရွေးချယ်နိုင်လတ္တံ့။

ရဟန်းငါးရာ (မြေကို ရှုသူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဇနပုဒ်သို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည်ရာမှ ပြန်ရောက်လာကြသော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်လာကြသောအခါ လမ်းခရီးမှာတွေ့ခဲ့ရသော မြေမျက်နှာပြင်အမျိုးမျိုး၊ မြေ၏အရောင်အသွေး စသည်တို့ကို ပြောဆိုနေကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့စည်းဝေးရာသို့

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်ကြွတော်မူပြီးလျှင် "ရဟန်းတို့၊ သင်တို့ပြောဆိုနေကြသော မြေကြီးသည် အပြင်ပမှ မြေကြီးသာတည်း။ သင်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော အတွင်းမြေကြီးကိုသာ ဝိပဿနာအာရုံပြုကာ ပွားများသင့်ကြပေသည်"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြလေကုန်၏။

ဒေသနာတော်

၄၆။ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို ရေမြှုပ်နှင့်တူ၏ဟု သိ၍၊ တံလှပ်သဘောရှိ၏ဟု ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းသိမြင်လျက် မာရ်မင်း၏ ပန်းခိုင်သဖွယ်ဖြစ်သော ဝဋ်သုံးပါးတို့ကို ဖြတ်တောက်ပြီးလျှင် သေမင်းမမြင်နိုင်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာ၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (တံလှပ်ကို ရှုသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တံလှပ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မထင်ရှားသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် တောသို့ဇင်၍ တရားအားထုတ်သော်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်နိုင်ပေ။ ထိုရဟန်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်မျိုးကို တောင်းဦးအံ့ဟူ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာစဉ် လမ်းခရီး၌ တံလှပ်များထနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ တံလှပ်၏သဘောမှာ အဝေးမှာရှိစဉ်က ကတော့လိုလို၊ တောင်လိုလို၊ ရေကန်ကြီးလိုလို ထင်နေရသော်လည်း အနီးသို့ရောက်သောအခါ ပျောက်သွား၏။ ထို့နောက် ခရီးပန်းသဖြင့် အစိရဝတီမြစ်၌ ရေချိုးပြီးလျှင် မြစ်ကမ်းပါး၌ ထိုင်နေလေရာ ကြီးမားလှသော ရေမြှုပ်ခဲကြီးများသည် ရေအဟုန်ကြောင့် ပျက်၍ပျက်၍ သွားနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကြီးမှာလည်း တံလှပ်နှင့် တူစွာ၊ ရေမြှုပ်ရေခဲနှင့်တူစွာ ပျောက်တတ်သောသဘော၊ ပျက်တတ်သော သဘော

http://www.dhammadownload.com

ကို ဆင်ခြင်လျက် ဝိပဿနာရှု၏။ ထိုစဉ်အခိုက်တွင် ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှပင် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ထိုရဟန်းအား အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၄၇။ ပန်းတို့ကို ကောင်းစိုးရာရာ ဆွတ်ခူးနေသောသူကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်တို့၌ လွန်စွာကပ်ငြိတွယ်တာစိတ်ရှိနေသောသူကို ကြီးစွာသော ရေဘလျှင်သည် အိပ်မျော်နေသော ရွာကို လွှမ်းမိုးတိုက်ယူသွားသကဲ့သို့ သေမင်းသည် ယူဆောင်သွား၏။

ဝိဇုဇျာဘ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝိဇုဇျာဘမင်းနှင့်တကွ စစ်သည်ပိုလ်ပါ အပေါင်းတို့ အစိရဝတီမြစ်ရေ၌ မျောပါသေဆုံးရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ပဿေနဒီကောသလမင်း၊ ဝေသာလီမြို့တော်မှ မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသား၊ မလ္လတိုင်းမှ ဗန္ဓုလတို့သည် တက္ကသိုလ်မြို့တော်၌ အတူတကွ ပညာသင်ခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေရင်းချာများ ဖြစ်ကြ၏။ တက္ကသိုလ်မြို့တော်မှ ပညာတတ်မြောက်ကြ၍ ပြည်တော်ပြန်ကြသောအခါ ပဿေနဒီ ကောသလမင်းသားအား ခမည်းတော် မဟာကောသလမင်းကြီးက ထီးနန်းလွှဲအပ်ပေး၏။ လိစ္ဆဝီမင်းသား မဟာလိမှာကား တပည့်များအား အတတ်ပညာသင်ပေးရာတွင် အလွန်အမင်း အားစိုက်မိသဖြင့် မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံး ကွယ်သွား၏။ တပည့်မင်းသားများက သူ့အား အခွန်တစ်သိန်းထွက်သော မြို့တံခါးအနီးမှ ရွာကြီးတစ်ရွာကိုပေးကာ စောင့်ရှောက်ထားကြ၏။ ဗန္ဓုလသည်လည်း မိမိနေရပ်သို့ပြန်ရောက်လျှင် မိမိစွမ်းအားသတ္တိကို ပြလျက်ရှိနေ၏။ တစ်နေ့သောအခါ သူ့အစွမ်းသတ္တိကို စမ်းလိုသော မလ္လမင်းသားများက ဝါးအလုံးခြောက်ဆယ်ကို တစ်စုတည်း စည်းပြီးလျှင် တစ်ချက်တည်း ခုတ်ဖြတ်ရန် တိုက်တွန်းကြ၏။ ဗန္ဓုလသည် အတောင်ရှစ်ဆယ်မျှ ကောင်းကင်သို့ ခုန်တက်ပြီးလျှင် ဝါးစည်း

http://www.dhammadownload.com

ကို သန့်လျက်ဖြင့် တစ်ချက်တည်းခုတ်လိုက်ရာ နောက်ဆုံးအလုံးအရောက်တွင် ကျွိခနဲအသံထွက်သွား၏။ အသံထွက်ရသည်မှာကား ဝါးအလုံးခြောက်ဆယ်တို့တွင် သံချောင်းများ ထိုးထည့်ထားသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဤအဖြစ်သိရသောအခါ ဗန္ဓုလသည် သန့်လျက်ကို ပစ်လွှတ်ပြီးလျှင် "ဤမျှလောက် များပြားလှသော ငါ၏ဆွေမျိုးများ၊ မိတ်ဆွေများတွင် တစ်ယောက်တလေမျှ ငါ့ကိုမချစ်ကြကုန်။ ငါ့ကိုသာ ဤအကြောင်းကို ပြောပြထားပါလျှင် အသံမမြည်အောင် ခုတ်နိုင်မည်သာတည်း"ဟု ပြောဆိုငိုကြွေး၏။ ထို့နောက် မလွမင်းညီမငယ်သားအားလုံးကို သတ်ဖြတ်၍ မင်းပြုရန် တိုင်ပင်သောအခါ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့က တားမြစ်သဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် မိတ်ဆွေရင်းချာ ဗန္ဓုလကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြိုဆိုပြီးလျှင် စစ်သူကြီးအရာကို ပေးလေသည်။

ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည် မိဘများနှင့်တကွ မယားဖြစ်သူ မလ္လိကာတို့ကိုပါ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ခေါ်ယူပြီးလျှင် အတူတကွနေထိုင်ကြ၏။ ကာလကြာမြင့်စွာ ပေါင်းသင်းခဲ့ပါသော်လည်း မလ္လိကာတွင် သားသမီး မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဗန္ဓုလက အိမ်မှ နှင်ချ၏။ မလ္လိကာသည် မိဘရပ်ဌာန် ကုသိနာရုံမြို့သို့ ပြန်မည်အပြုတွင် ဘုရားရှင်ထံဝင်၍ ရှိခိုးကန်တော့၏။ ဘုရားရှင်ကမေးတော်မူသဖြင့် မလ္လိကာက သွားရခြင်းအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေရာ "မလ္လိကာ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သွားဖွယ်မရှိပြီ။ အိမ်သို့ပြန်၍နေလေလော့"ဟု ဝိန့်တော်မူ၏။ မိန့်တော်မူထားသည့်အတိုင်း မလ္လိကာတွင် ကိုယ်ဝန်ရှိလာသည်။ ထိုအခါ ဝေသာလီမြို့တော်မှ လိစ္ဆဝီမင်းညီမင်းသားများ၏ အာဘိသိက် မင်္ဂလာရေကန်သို့ဆင်း၍ ရေချိုးပြီးလျှင် ရေကိုလည်း သောက်လိုသော ချင်ခြင်းတပ်လာလေသည်။

ထိုအကြောင်းကို ဗန္ဓုလသိရှိသောအခါ မလ္လိကာကို ရထားဖြင့်တင်၍ ခေါ်လာခဲ့၏။ မဟာလိစ္ဆဝီ၏ အိမ်အနီးရှိ တံခါးမှဝင်လာခဲ့ရာ တံခါးတိုင်ကို ရထားဝင်ရိုးစွန်းဖြင့် တိုက်မိခဲ့၏။ မဟာလိစ္ဆဝီသည် "ဤအသံကား ဗန္ဓုလ၏ရထားသံတည်း။ ယနေ့ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ ဘေးတွေ့လတ္တံ့"ဟု ပြောဆို၏။ လိစ္ဆဝီမင်းအပေါင်းက ဘိသိက်မင်္ဂလာပြုရာ ရေကန်ကို အစောင့်အကြပ်ထူထပ်စွာ ချထား၏။ ဌက်တစ်ကောင်မျှ ဝင်၍မရနိုင်အောင် သံကွန်ရက်ဖိုးထား၏။ ဗန္ဓုလသည် ရထားမှဆင်းပြီးလျှင် အစောင့်အကြပ်တို့ကို ကြိမ်ဖြင့်ရိုက်၍ ဖယ်ရှားပြီးလျှင် သံကွန်ရက်

http://www.dhammadownload.com

များကို သန်လျက်ဝေးဖြင့် ဖြတ်တောက်လိုက်၏။ ထို့နောက် မလ္လိကာအား စိတ်တိုင်းကျ ရေချိုးစေ သောက်စေပြီးလျှင် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်လာလေသည်။

ဤအကြောင်းကို အစောင့်အကြပ်တို့က တင်လျှောက်သဖြင့် လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် ဒေါသတကြီးဖြင့် ရထားစီးကာ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ မဟာလိစ္ဆဝီမင်းက "မလိုက်ကြကုန်လင့်၊ မလိုက်ကြကုန်လင့်။ ဗန္ဓုလသည် သင်တို့အားလုံးကို သတ်လိမ့်မည်တည်း"ဟု တားမြစ်၏။ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကား မဟာလိစကားကို လက်မခံဘဲ ဆက်၍လိုက်လာကြ၏။ မလ္လိကာသည် "အရှင်၊ နောက်က ရထားများ လိုက်လာပြီ" ဟုဆိုရာ ဗန္ဓုလက "ရထားအားလုံး တစ်တန်းတည်းဖြစ်၍ တစ်စီးကဲ့သို့ မြင်ရသောအခါ ပြောကြားလော့" ဟု ဆို၏။ ရထားငါးရာတို့ တစ်တန်းတည်း ရှိနေကြသောအခါ ဗန္ဓုလသည် ရထားကြိုးကို မလ္လိကာထံပေးကာ ဗိုလ်ခြေတစ်ထောင် လေးကြိုးကို လေးညှိုတင်လိုက်၏။ ထိုစဉ်တွင် မိုးချုန်းသံကဲ့သို့ မြည်ဟိန်းကာ ရထားဘီးတစ်ဝက် မြေသို့နစ်ဝင်သွား၏။ ဤအခြင်းအရာကို မြင်ရသော်လည်း လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည် ပြန်လှည့်ရကောင်းမှန်း မသိကြသေးပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဗန္ဓုလသည် ရထားပေါ်မှရပ်လျက် မြားတစ်စင်းကို လွှတ်လိုက်၏။ ထိုမြားသည် ရထားငါးရာလုံးကို ဖောက်ထွင်းကာ မြေကြီးထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် မိမိတို့ရင်ဘတ်တို့၌ မြားဖောက်သွားသည်ကို မသိကြသေးဘဲ "အချင်းရပ်လော့၊ အချင်းရပ်လော့"ဟု ကြွေးကြော်လျက် လိုက်မြဲလိုက်နေကြ၏။ ဗန္ဓုလသည် ရထားကို ရပ်ပေးပြီးလျှင် "သင်တို့သည် လူသေတို့သာတည်း။ လူသေများနှင့် ငါ စစ်မတိုက်လိုပေ။ ငါ့စကားကို မယုံကြည်သော် နောက်ဆုံးဖြစ်သော လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ ချပ်ဝတ်စုံကို ချွတ်၍ ကြည့်ကြကုန်လော့"ဟု ဆို၏။ ချပ်ဝတ်စုံကို ချွတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် လဲကျသေဆုံးသွားကြ၏။ ဤတွင်ဗန္ဓုလက "သင်တို့လည်း မိမိအိမ်သို့ပြန်ကြကုန်။ သားမယားအား မှာစရာရှိသည်ကို မှာကြားပြီးမှ ချပ်ဝတ်စုံကို ချွတ်ကြကုန်"ဟု ပြောဆိုကာ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်တွင် မလ္လိကာသည် သားအမြွာ ဆယ့်ခြောက်ကြိမ်မျှ မွေးလေရာ သားသုံးဆယ့်နှစ်ယောက် ရလာလေသည်။ သားအားလုံးတို့သည်လည်း ဖအေတူဖြစ်ကာ ရဲရင့်ကြကုန်၏။ ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်ဝကြကုန်၏။ စစ်ပညာရပ်

http://www.dhammadownload.com

များကို ဆုံးခန်းတိုင် တတ်မြောက်ကုန်၏။ သားတစ်ယောက်ယောက်မှာပင် အခြံအရံမြောက်များစွာ ပါလေရာ စစ်သူကြီးဗန္ဓုလနှင့်အတူ သူတို့အားလုံး နန်းတော်သို့ အခစားဝင်ကြသောအခါ နန်းရင်ပြင်သည် ဗန္ဓုလပရိသတ်နှင့်ပင် ပြည့်နေလေတော့သည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၊ အနာထပိဏ်သူဌေး ကလေး၊ ဝိသာခါနှင့် သုပ္ပဝါသာတို့နေအိမ်သို့ အမြဲမပြတ်ဆွမ်းဘဉ်းပေးရန် ကြွသွား သော သံယာတော်တို့ကို ဖူးမြင်ရသော် မိမိလည်း လျှုဒါန်းလိုသဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့် သံယာတော်များအား နန်းတော်သို့ပင့်ကာ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဆွမ်းဆက်ကပ်၏။ ထို့နောက်တွင်လည်း သံယာတော်များ စေလွှတ်တော်မူပါရန် လျှောက်ထား၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် စောစောပိုင်းမှာ ကိုယ်တိုင် စိမ်ခန့်ခွဲ၍ သံယာတော်များ အား ဆွမ်းကပ်၏။ ရှစ်ရက်မျှ ကြာသွားလျှင်ကား မင်းမှုကိစ္စများနေသဖြင့် စိမ် ခန့်ခွဲမှု မပြုမိတော့ချေ။ မင်းတို့၏ နန်းတော်မည်သည် တာဝန်ရှိသူတို့က မစေခိုင်း ဘဲ တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ခွင့် မရကြသဖြင့် အမှုထမ်းတို့သည် သံယာတော်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ ဆောင်ရွက်မပေးဝံ့ကြပေ။ ဤတွင် ရဟန်းများသည် နန်းတော်မှ ထွက်ခွာ၍ ယခင် သွားနေကြအိမ်များသို့သာ သွားကြ၏။ အရှင်အာနန္ဒာတစ်ပါး တည်းသာလျှင် ကောသလမင်းကြီး၏ သင်္ခါတရားကို ထောက်ထား၍ ဆက်လက် ကြွရောက်နေလေသည်။

ရဟန်းများကြွပြီးနောက် ကောသလမင်းကြီးလာ၍ ကြည့်ရှုသောအခါ ချက်ပြုတ်ထားပြီးသော ဆွမ်းနှင့် ဟင်းများ အရာမယွင်းဘဲ တည်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ငါဘုရား၏ တပည့်တို့သည် မင်းကြီးနှင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်း မရှိကြသေးချေ။ ထို့ကြောင့် မကြွရောက်ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် "ငါသည် ရဟန်းသံယာနှင့် အကျွမ်းတဝင် ပြုသင့်၏။ ဘုရားရှင်၏ ဆွေမျိုးထဲမှ မင်းသမီးတစ်ပါးကို နန်းတော်သို့ ခေါ်ထား သင့်၏။ ဤသို့ဆိုလျှင် ရဟန်းငယ်နှင့် သာမဏေတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ဆွေမျိုး မင်းကြီးဟူ၍ အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်ကာ နန်းတော်သို့ မပြတ်တမ်း လာကြကုန် လတ္တံ့"ဟု ကြံစည်မိ၏။ ထိုအကြံကို တင်ပြရာ သကျမင်းတို့သည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါ များပြားလှသော ကောသလမင်းကြီးကိုလည်း မဆန့်ကျင်ရဲပေ။ မိမိတို့အမျိုးထဲမှ

http://www.dhammadownload.com

မင်းသမီးကိုလည်း အမျိုးချင်းမတူသော ကောသလမင်းကြီးအား မပေးလိုချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်၏ နောင်တော်ကြီး မဟာနာမ်နှင့် ကျွန်မတို့မှမွေးဖွားသော ဝါသဘခတ္တိယာ မင်းသမီးကိုပေးရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်ကြလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သဝဏ်လွှာ ယူဆောင်လာကြသော သံတမန်တို့ ယုံကြည်စိတ်ချစေရန် မဟာနာမ်မင်းကြီးသည် ဝါသဘခတ္တိယာနှင့်အတူ ထမင်းတစ်ပွဲတည်းမှာထိုင်ကာ စားဟန်ပြု၍ ပြ၏။ ဤတွင် သံတမန်တို့က "ကျွန်မသမီး မဟုတ်၊ မင်းသမီးဖြစ်သည်" ဟု စိတ်ချယုံကြည်ကာ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ဆောင်ယူသွားကြ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ဝါသဘခတ္တိယာကို နှစ်သက်မြတ်နိုးသဖြင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် အဘိသိက်သွန်း၍ ချီးမြှောက်ထားလေသည်။

ဝါသဘခတ္တိယာသည် သားတော်ကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြောက်လာလေရာ ကောသလမင်းကြီးသည် မယ်တော်ဘက်မှ ဆွေမျိုးများက ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အမည်ကို မှည့်ခေါ်ကြရန် ကပိလဝတ်မြို့သို့ သံတမန်စေလွှတ်လိုက်၏။ မဟာနာမ်မင်းကြီးသည် "ဝါသဘခတ္တိယာသည် ယခုအခါ မင်းနှင့်အလွန်တရာ အကျွမ်းဝင်နေသည်ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု မိန့်ဆို၏။ အကျွမ်းဝင်ခြင်းဟူသော အနက်ကို ပါဠိဘာသာအားဖြင့် "ဝလ္လဘ" ဟူသော သဒ္ဒါဖြင့် ပြောကြားရသဖြင့် ထိုဝလ္လဘဟူသော အသံကို သံတမန်က နားခပ်လေးလေးဖြစ်၍ ဝိဋဋဘဟူ၍ ကြားလိုက်မိ၏။ ထိုအသံသည်ပင် ဘိုးတော်မဟာနာမ်မင်းကြီးက မြေးတော်အတွက် ပေးလိုက်သော နာမည်ဟု မှတ်ယူလာခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ သားတော်ကလေးမှာ ခမည်းတော်ဘက်၊ မယ်တော်ဘက်မှ အမည်တစ်ခုကိုမျှ မခံယူရဘဲ ဝိဋဋဘဟူသောအမည်တွင်လာရပေတော့သည်။

ဝိဋဋဘမင်းသား အသက်ခုနစ်နှစ်အရွယ် ရောက်လာသောအခါ အခြားမင်းသားများထံသို့ သူတို့အဘွားများက ကစားစရာအရုပ်များ ပေးပို့ကြသည်ကို သတိပြုမိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ မယ်တော်ထံဝင်ရောက်၍ ထိုအကြောင်းကို ပြောပြီးလျှင် "မယ်တော့်မှာ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့ မရှိပါသလော"ဟု မေးမြန်း၏။ ဝါသဘခတ္တိယာက "သားတော် မယ်တော့်မှာ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့ရှိပါသည်။ ဝေးလံလှစွာသော ကပိလဝတ်မြို့တော်မှာနေကြသဖြင့် သားတော်ထံ လက်ဆောင်မပို့နိုင်ကြပေ"ဟု လှည့်ပတ်၍ ပြောပြရ၏။ ထို့နောက် ဝိဋဋဘမင်းသား ဆယ့်

http://www.dhammadownload.com

ခြောက်နှစ်အရွယ် ရောက်သောအခါ ဘိုးတော်ဘွားတော်များအထံ အဖူးအမြော်သွားလိုပါကြောင်း ခွင့်တောင်းပြန်၏။ မယ်တော်က အကြိမ်ကြိမ် တားမြစ်ပါသော်လည်း မရသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ခွင့်ပြုလိုက်ရ၏။ တစ်ဖက်မှလည်း သက္ကမင်းများထံသို့ "ကျွန်တော်မသည် နန်းတော်၌ ချမ်းသာစွာနေရပါ၏။ ဖခင်တို့သည် သားတော်အတွက် အနှောင့်အယှက် မပြုကြပါကုန်လင့်" ဟု သဝဏ်လွှာ ပါးထားရလေသည်။

သက္ကမင်းတို့သည် ဝိဋဋဗျာကို ရှိမခိုးလိုကြသဖြင့် သူ့ထက်ငယ်သော မင်းညီမင်းသားတို့ကို တောရွာဇနပုဒ်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဝိဋဋဗျာရောက်လာသောအခါ မိမိထက် ကြီးသူများကိုသာ ရှိခိုးရ၍ မိမိကို ရှိခိုးမည့်သူကိုကား တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရပေ။ ဝိဋဋဗျာသည် ထိုအကြောင်းကို မည်သို့မျှ ထူးထူးခြားခြား မတွေးတောဘဲ နှစ်ရက်သုံးရက်မျှ ကပိလဝတ်နန်းတော်မှာ နေထိုင်၏။ ထိုမှပြန်လာသော အခါတွင်မူကား ဝိဋဋဗျာမှာ စိတ်ဖြေ၍ မရနိုင်လောက်အောင် နာကြည်း၍ သွားရလေတော့သည်။

ဝိဋဋဗျာပြန်လာသောအခါ သူ၏မင်းချင်းတစ်ယောက်သည် လက်နက်မေ့ကျန်နေရစ်သဖြင့် မင်းကွန်းသို့ပြန်ပြီးယူ၏။ ထိုစဉ်ခိုက်တွင် ကျွန်မတစ်ယောက်သည် ဝိဋဋဗျာထိုင်သော နေရာကို နွားနို့ရောသော ရေဖြင့် ဆေးကြောရင်း "ဝါသဘခတ္တိယာ ကျွန်မ၏သား ထိုင်ခဲ့သောနေရာတည်း"ဟု ဆဲဆိုရေရွတ်နေ၏။ ထိုကျွန်မ၏ ဆဲဆိုရေရွတ်ပုံကို လျှောက်တင်လိုက်သောအခါ ဝိဋဋဗျာမင်းသားသည် "ငါထိုင်ခဲ့သောနေရာကို နွားနို့ရည်ဖြင့် ဆေးကြောနှင့်ကြဦး။ ငါမင်းဖြစ်သောအခါ သူတို့၏ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်ပင် ထိုနေရာကို ဆေးကြောအုံ"ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားလိုက်လေတော့သည်။

ဝါသဘခတ္တိယာသည် ကျွန်မ၏သမီးတည်းဟု သိရသောအခါ ကောသလမင်းကြီးသည် သူတို့သားအမိ၏ စည်းစိမ်အာဏာကို ရုပ်သိမ်းကာ ကျေးကျွန်တို့၏ အဆင့်အတန်းကို လျော့ချလိုက်၏။ ရက်အနည်းငယ်လွန်သောအခါ ဘုရားရှင်သည် နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူ၍ "မင်းကြီး၊ အမိမျိုးသည် ပဓာန မဟုတ်၊ အဖမျိုးသာလျှင် ပဓာနဖြစ်၏။ ဝါသဘခတ္တိယာသည် မဟာနာမ်မင်းကြီး၏ သမီးတော်သာဖြစ်၏။ ရှေးပညာရှိတို့သည် ထင်းခွေသည်မ တစ်ယောက်အား

http://www.dhammadownload.com

မိဖုရားခေါင်ကြီးနေရာ၌ ထားပြီးဖူးလေပြီ"ဟု မိန့်တော်မူကာ ကဋဝါဟနဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤတွင် ကောသလမင်းကြီးကျေနပ်သွားကာ ဝိဒူရာဘတို့ သားအမိအား ယခင်အတိုင်း ပြန်လည်ချီးမြှောက်လေသည်။

(ကဋဝါဟနဇာတ်ကို ဇကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ ရှုပါ။)

တစ်နေ့သ၌ တရားရုံးတော်မှ ရုံးနိမ့်လာခဲ့ကြသူများသည် ဗန္ဓုလထံသို့ လာရောက်ကာ တရားသူကြီးက မိမိတို့အား မတရားသဖြင့် အရှုံးချလိုက်ပုံကို တိုင်ကြားကြ၏။ ဗန္ဓုလသည် ထိုဖြတ်ထုံးကို သေသေချာချာ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး လျှင် ထိုသူတို့ နိုင်ထိုက်နေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် အချင်းဖြစ်ပွားနေသော စည်းစိမ်ဥစ္စာများကို ထိုသူတို့အား ပေးလိုက်၏။ ဤတွင် တိုင်းသူပြည်သားတို့က အားရဝမ်းသာ ကောင်းချီးပေးကြလေရာ ကောသလမင်းကြီးကလည်း စစ်သူကြီး ဗန္ဓုလအား တရားသူကြီးတာဝန်ကိုပါ ထမ်းဆောင်ရန် တာဝန်ပေးလိုက်လေသည်။

ဗန္ဓုလသည် တရားတပေါင်ဖြစ်ပွားလေသမျှကို တိကျမှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်၍ ပေးနေ့လေရာ လာဘ်စားခဲ့သော တရားသူကြီးဟောင်းများမှာ လည်း လာဘ်တိတ်ကြရ၏။ ဤတွင် ထိုတရားသူကြီးဟောင်းတို့က ကောသလ မင်းကြီးထံချဉ်းကပ်ကာ "ဗန္ဓုလသည် မင်းအဖြစ်ကို တောင့်တနေ၏"ဟု လျှောက်တင်ကုန်ကြ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ဗန္ဓုလ၏ များပြားလှသော ပရိသတ်ကို အကြောင်းပြုကာ ထိုစကားကို ပယ်ရှားရန် မတတ်နိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းစွန် နယ်ဖျားဌ သူပုန်ထနေစေရန် သူလျှိုများကို စေလွှတ်၍ ခိုင်းစေပြီးမှ ထိုသူပုန်ရန် နှိမ်နင်းရန် ဗန္ဓုလနှင့် သားများအား စေလွှတ်လိုက်၏။ ဗန္ဓုလတို့ ရောက်လာသောအခါ သူတို့အားလုံးကရှောင်၍ နေကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ဗန္ဓုလတို့ သည် တိုင်းစွန်နယ်ဖျားကို ငြိမ်သက်အေးချမ်းအောင် ဆောင်ရွက်ကာ သာဝတ္ထိ မြို့တော်သို့ ပြန်လာကြ၏။ ထိုအပြန်လမ်းမှာပင် ကောသလမင်းကြီး စေလွှတ်ထား သော သူများတ ဗန္ဓုလနှင့်တကွ သားသုံးဆယ့်နှစ်ယောက်ကို ခေါင်းဖြတ်၍ သတ်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုနေ့မှာပင် စစ်သူကြီးကတော် မလ္လိကာသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်တို့နှင့်တကွ သံဃာတော်ငါးရာအား အိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး နေ၏။ အိမ်ရှိ အမှုထမ်းမိန်းမတို့သည် ရဟန်းတို့အား ဆွမ်းလိုက်နေစဉ် ထောပတ် အိုးကို ယူဆောင်လာကြရာ မထေရ်၏ ရှေ့မှာပင် ထောပတ်အိုး ကျ၍ကွဲ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဓမ္မသေနာပတိဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာက "ကွဲတတ်သော သဘောတရားသည် ကွဲပေ၏။ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း မရှိလင့်" ဟု မိန့်ကြား၏။ ဤတွင် မလွိကာဒါယိကာမကြီးသည် ရင်ခွင်ကြားမှ သိုဝှက်ထားသော စာလွှာကိုထုတ်ယူကာ "အရှင်ဘုရား၊ ဗန္ဓုလနှင့်တကွ သားသုံးဆယ့်နှစ်ယောက်စလုံး မေါင်းဖြတ်၍ အသတ်ခံရကြောင်း ဤစာလွှာမှာ ရေးသားထားပါသည်။ ဤစာလွှာကို စောစောကပင် ရခဲ့သော်လည်း တပည့်တော်မသည် တစ်စုံတစ်ရာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မရှိဘဲ စိတ်နှလုံး တည်ငြိမ်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "အနိမိတ္တ မနုညာတံ" အစရှိသော သလ္လသုတ်လာဂါထာတို့ကို ဟောကြားတော်မူကာ သံယာတော်များနှင့်အတူ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွသွားလေသည်။

ထို့နောက် မလွိကာသည် ခွေးမသုံးဆယ့်နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ယူပြီးလျှင် "သမီးတို့၊ သင်တို့၏ ခင်ပွန်းသည်တို့သည် အပြစ်မရှိကြသော်လည်း ရှေးရှေးက ပြုခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ သေဆုံးကြရချေပြီ။ သင်တို့မပူဆွေးကြနှင့်၊ မငိုကြွေးကြနှင့်၊ မင်းကြီးအပေါ် စိတ်မပြစ်မှားကြနှင့်" ဟု ပြောဆိုဆုံးမ၏။ ထိုစကားကို မင်းလွှတ်ထားသော သူလျှိုများကြားသိ၍ မင်းထံတင်လျှောက်ကြ၏။ ကောသလမင်းကြီးက မလွိကာအား ခေါ်ယူပြီးလျှင် လိုအပ်သောဆုကို တောင်းရန် ခွင့်ပေး၏။ မလွိကာသည် ခွေးမများအား သူတို့မိဘများထံ ပြန်ပို့ခွင့်နှင့် မိမိအား မိမိရပ်ထံ ကုသိနာရုံမြို့သို့ ပြန်ခွင့်ပြုရန်ဟူသော ဆုကိုသာ တောင်းယူ၏။ ကောသလမင်းကြီးကလည်း မလွိကာ၏ ဆန္ဒအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် မိန့်ကြားလိုက်လေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် အပြစ်မရှိသော ဗန္ဓုလနှင့်သားများအား သတ်ဖြတ်ပြီးသည်မှစ၍ စိတ်နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်နေရ၏။ မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားနေရသော်လည်း စိတ်နှလုံး မချမ်းသာနိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ စိတ်သက်သာမှုရလိုရငြား ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ ထိုစဉ်တုန်းက ဘုရားရှင်သည် သကျမင်းတို့၏ နယ်မြေအတွင်းရှိ မေဓဋ္ဌပမည်သော ရွာနိဂုံးကို အမှီပြု၍ နေတော်မူ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားကျောင်းတော်မှ မနီးမဝေးတွင် သစ်ခက်တဲနန်း ထိုးစေပြီးလျှင် အခြွေအရံ အနည်းငယ်မျှဖြင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားရောက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဗန္ဓုလ၏စစ်သူကြီးအရာကို တူဖြစ်သူ ဒီဃကာရာယနထံသို့ ကောသလမင်းကြီးက လွှဲအပ်ထားပြီးဖြစ်၏။ ဒီဃကာရာယနသည် စစ်သူကြီးအရာကို ရရှိလာသော်လည်း ကောသလမင်းကြီးအား မကျေချမ်းခိုင်ပေ။ အပြစ်မရှိသော မိမိ၏ဦးကြီးတော်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့သဖြင့် လက်စားချေခွင့်ကိုသာ ရှာဖွေလျက်ရှိ၏။ ထိုနေ့က ကောသလမင်းကြီးနှင့်အတူ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ လိုက်ပါသွားသူများတွင် ဒီဃကာရာယနလည်း ပါဝင်၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ဒီဃကာရာယန၏ အကြံအစည်ကိုမရိပ်မိဘဲ မိမိ၏မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးကို ဒီဃကာရာယနထံ အပ်နှံကာ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်၍ဖူးမြော်၏။ ရှိခိုး၏။ မင်းကြီး ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်နေစဉ်မှာပင် ဒီဃကာရာယန စစ်သူကြီးသည် ဝိဋူဋဘမင်းသားထံသို့ မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးကိုပေးဆက်၍ မင်းမြောက်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကောသလမင်းကြီးအတွက် မြင်းတစ်စီးနှင့် အလုပ်အကျွေး မိန်းမတစ်ယောက်ကိုသာ ချန်ထားကာ သူတို့အားလုံး သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ပြန်သွားကြလေသည်။

(ဤအကြောင်း အဋ္ဌကထာတို့၌ ရှုပါ။)

ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်နှင့်အတူ ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ စကားပြောဆိုပြီးနောက် ပြန်ထွက်လာ၏။ အလုပ်အကျွေး မိန်းမကို မေးမြန်း၍ အဖြစ်အပျက်များကို သိရသောအခါ "ငါ၏တူတော် အဇာတသတ်မင်းကို သွားခေါ်ပြီး ဝိဋူဋဘကို အဖမ်းခိုင်းမည်"ဟု ဆိုကာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ လာခဲ့ကြ၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ရောက်လာသောအခါ ညအချိန်ဖြစ်နေသဖြင့် မြို့တံခါးများ ပိတ်ထားကြချေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် ကောသလမင်းကြီးသည် မြို့တံခါးအပြင်ဘက် ဇရပ်တစ်ဆောင်မှာသာ တစ်ညလုံးနေရ၏။ အသက်အရွယ်ရှစ်ဆယ်မျှ ရှိရသည်တွင် တစ်နေ့ခင်းလုံး ခရီးကပန်းလာရ၏။ လေပူနေပူဒဏ်ကို ခံလာရ၏။ တည်းခိုရသော ဇရပ်မှာလည်း အကာအရံ လုံလောက်စွာမရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဒဏ်အားလုံးက စုပေါင်း၍ နှိပ်စက်သဖြင့် ကောသလမင်းကြီးခမျာ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေဖြစ်၍ ကွယ်လွန်ရလေတော့သည်။

ဤအကြောင်းကို အဇာတသတ်မင်း ကြားသိရသောအခါ ဦးနှီးတော်၏ အလောင်းကို ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော်ပွဲကျင်းပ၍ သင်္ဂြိဟ်လေသည်။

ဝိဋူဋဘသည် ကောသလတိုင်းကြီး၏ မင်းအဖြစ်ကို ရပြီးနောက် သကျမင်းတို့၏ စော်ကားမော်ကား ပြုခဲ့ပုံကို ပြန်လည်အောက်မေ့ကာ "သကျအားလုံး

http://www.dhammadownload.com

ကို သတ်ဒုံ"ဟု ကြိမ်းဝါးလျက် စစ်ချီ၍ ထွက်လာ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ သေဘေးကို ရှုမြင်တော်မူကာ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကောသလတိုင်းနှင့် သက္ကတို့နယ်မြေ ထိစပ်ရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူနေ၏။ ကောသလတိုင်းဘက်၌ အရိပ်ကောင်းလှသော ပညောင်ပင်ကြီးရှိနေ၏။ သက္ကတို့၏ နယ်မြေဘက်၌ အရိပ်ကျဲလှသော သစ်ပင်တစ်ပင်ရှိနေ၏။ ဘုရားရှင်သည် အရိပ်ကောင်းလှသော ပညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မမူဘဲ အရိပ်ကျဲလှသော သစ်ပင်အောက်တွင်သာ သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

ဝိဋဋဘသည် ဤနေရာသို့ ရောက်လာပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်၍ ရှိခိုးဦးချပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အရိပ်ကောင်းလှသော သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ သီတင်းသုံးတော်မမူဘဲ အဘယ့်ကြောင့် အရိပ်ကျဲသော သစ်ပင်အောက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူရပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ဆွေမျိုးတို့၏ အရိပ်သည် အေးမြပေ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဋဋဘမင်းသည် "မြတ်စွာဘုရား ကား ဆွေတော်မျိုးတော်များအား စောင့်ရှောက်ရန် ကြွတော်မူလာခြင်းဖြစ်လတ္တံ့"ဟု တွေးတောကာ ထိုနေရာမှ ပြန်ဆုတ်လာခဲ့လေသည်။

ဤသို့နှစ်ကြိမ်မှ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တပ်ကြီးပြန်၍ ဆုတ်ပြီးလျှင် ဝိဋဋဘမင်းသည် လေးကြိမ်မြောက်စစ်ချီပြီး၍ လာပြန်၏။ ထိုအကြိမ်တွင်ကား ဘုရားရှင် ကြွချီတော်မမူတော့ပေ။ သက္ကဆွေတော်မျိုးတော်များသည် ရှေးဘဝတစ်ခုတုန်းက မြစ်ထဲမှာ ငါးများကို အဆိပ်ခတ်၍ သတ်ခဲ့ဖူးသောကံကို ရှုမြင်တော်မူကာ ထိုကံကို တားမြစ်၍ မရတော့သဖြင့် လျစ်လျူရှုတော်မူရ၏။ ဝိဋဋဘမင်းသည် ဘိုးတော်မဟာနာမ်နှင့် သူ့အဒေါ်အရံတို့ကိုသာ ချန်လှပ်ကာ သက္ကမင်းသား မင်းသမီးအားလုံး ဓို့စို့ကလေးပါမကျန် သတ်ဖြတ်လိုက်လေသည်။

ဝိဋဋဘမင်းသည် ဘိုးတော်မဟာနာမ်မင်းကို ခေါ်ယူ၍ ပြန်လာခဲ့ရာ နံနက်စာ စားသောက်ချိန်အရောက်တွင် ပွဲတော်တည်ရန် ပြင်ဆင်၏။ ဘိုးတော်မဟာနာမ်မင်းကြီးအား အတူတကွ စားသောက်ရန် ပင့်ခေါ်၏။ မဟာနာမ်မင်းကြီးသည် ကျွန်မ၏သားနှင့်အတူ မစားလိုသဖြင့် "ရေခဲ့ဦးမည်"ဟု ဆိုကာ ရေကန်ဆီသို့ လာပြီးလျှင် ဝိဋဋဘ၏ အသတ်ကိုမခံဘဲ မိမိဘာသာ သတ်သေရန် ရေကန်ထဲသို့ ဆင်းလိုက်၏။ ဤတွင် နဂါးမင်းသည် မဟာနာမ်မင်းကြီးအား နဂါးပြည်သို့ ပင့်ဆောင်၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးထားလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဝိဇ္ဇုဗ္ဘာမင်းသည် ဘိုးတော် မဟာနာမ်မင်းကြီးကို ရှာဖွေ၍ မရတော့သဖြင့် မိမိ၏တပ်ကြီးနှင့်အတူ မြန်လာကာ အစိရဝတီ မြစ်ကမ်းပါးခွဲ ညဉ့်အိပ်ရပ်နား၏။ စစ်တပ်ကြီးအတွင်းခွဲ အကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးရန် အလှည့်မသင့်သေးသူများကား နိမ့်ရာမှမြင့်ရာသို့ တက်၍ အိပ်ကြကုန်၏။ အကုသိုလ်အကျိုးပေးအလှည့်သင့်သူများမှာလည်း မြင့်ရာမှနိမ့်ရာသို့ ဆင်း၍ အိပ်မိကြကုန်၏။ ထိုစဉ် အခိုက်တွင် မိုးကြိုး သည်းစွာရွာသွန်း၍ အစိရဝတီမြစ်အတွင်းခွဲ ရေအလျဉ်ကြီး ဆင်းလာလေရာ ဝိဇ္ဇုဗ္ဘာမင်းနှင့်အတူ အနိမ့်မှာအိပ်နေသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းကို လွှမ်းမိုး တိုက်ယူသွားလေသည်။

ဤအကြောင်းကို ရဟန်းများက ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင်ကြားတော်မူ၍ "ရဟန်းတို့၊ ဤသတ္တဝါတို့၏ အလိုဆန္ဒ မပြည့်ဝမီမှာပင် သေမင်းကလာ၍ ခေါ်ကာ အပါယ်လေးပါးသို့ ပို့ဆောင်တတ်စေသည်"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၈။ ပန်းတို့ကို ကောင်းနိုးရာရာ ဆွတ်ခူးသောသူကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်တို့၌ လွန်စွာ ကပ်ငြိတွယ်တာစိတ်ရှိနေသော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မရောင့်ရဲသောသူကို သေမင်းယုတ်သည် မိမိ၏အလိုအတိုင်း ပြုလုပ်သည်။

ပတိပူဇိကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပတိပူဇိကာအမည်ရှိသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ မာလာဘာရီနတ်သားသည် နတ်သမီးတစ်ထောင်နှင့်တကွ ဥယျာဉ်ကစားလျက်ရှိနေစဉ် နတ်သမီးတစ်ယောက်သည် သစ်ကိုင်းပေါ်မှပင် စုတေစိတ်ကျ၏။ စုတေစိတ်ကျသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဆီကုန်ခန်းသွားသော ဆီမီးတောက်ကဲ့သို့ ချုပ်ပျောက်သွားပြီးလျှင် သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အိမ်တစ်အိမ်တွင် မွေးဖွားလာ၏။ ထိုသတို့သမီးငယ်သည် ယခင်ဘဝကိုပြန်လည် အောက်မေ့နိုင်သော ဇာတိဿရဉာဏ်ကို ရရှိသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မာလာဘာရီနတ်သား၏ မယားဟုပင် မှတ်ထင်နေ၏။ တစ်ဆယ့်

http://www.dhammadownload.com

ခြောက်နှစ် အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ သတို့သားတစ်ယောက်က တောင်းရမ်းလာသဖြင့် ခင်ပွန်းအိမ်သို့လိုက်သွားရ၏။ ထိုအိမ်မှာ နေစဉ်မှာလည်း စာရေးတံဆွမ်း၊ လပတ်ဆွမ်းနှင့် ဝါဆိုသင်္ကန်းစသည်တို့ကို လှူဒါန်း၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တစ်ခုခုပြုလုပ်တိုင်း "တပည့်တော်သည် ဤကောင်းမှုကြောင့် အရှင်နတ်သားထံသို့ ပြန်၍ ရောက်ရပါစေသတည်း" ဟု ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းတို့က လင်ကိုတောင့်တလှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို ဗျူပတ်ပြုကာ "ပတိပူဇိကာ" ဟု အမည်ပေးကြလေသည်။

ပတိပူဇိကာသည် ရဟန်းတို့၏ ဆွမ်းစွားဇရပ်ကို အမြဲမပြတ်သုတ်သင်ရှင်းလင်းပေး၏။ သောက်ရေထည့်ထား၏။ နေရာများကို ခင်းကျင်း၏။ အခြားသူများ၏ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုရာတွင်လည်း ကူညီဆောင်ရွက်ပေး၏။ ဤသို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အမျိုးမျိုး ပြုလုပ်လျက်နေလာခဲ့ရာ သားလေးယောက်ရရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ပတိပူဇိကာသည် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ လှူဒါန်းပြီးလျှင် သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ တရားနာခြင်းများပြုလုပ်၍ အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ထိုနေ့ နေဝင်ချိန်မှာပင် ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသော ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ကာ မာလာဘာရိနတ်သားထံသို့ ပြန်ရောက်သွား၏။ ထိုအချိန်၌ နတ်သမီးတို့သည် မာလာဘာရိနတ်သားကို တန်ဆာဆင်ပေးနေကြဆဲ ဖြစ်လေသည်။

မာလာဘာရိနတ်သားက "နံနက်စောစော သင်နှမကို မမြင်ရပေ။ အဘယ်အရပ်သို့သွားနေသနည်း"ဟု မေးမြန်း၏။ ပတိပူဇိကာက နတ်ပြည်မှစုတေစိတ်ကျ၍ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ခဲ့ရပုံများကိုပြောပြ၏။ ထိုအချိန်၌ လူတို့၏သက်တမ်းမှာ နှစ်တစ်ရာဖြစ်လေရာ ထိုနှစ်တစ်ရာသည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ တစ်ရက်တာ မျှသာဖြစ်၏။ ဟိုရက်ကို လဖွဲ့ကာ ထိုလကို တစ်ဖန် နှစ်ဖွဲ့ကာ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်တိုင်တိုင် တာဝတိံသာနတ်တို့ အသက်ရှည်၏။ လူတို့၏အရေအတွက်ကား နှစ်ပေါင်း သုံးကုဋေခြောက်သန်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မာလာဘာရိနတ်သားက "အသက်တမ်း တိုလှသောလူတို့အဖို့ မေ့မေ့လျော့လျော့နေရန် မသင့်ချေတကား" ဟု ရွတ်ဆိုလေသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့အား ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့သော ပတိပူဇိကာ သေဆုံးကြောင်းသိကြ၍ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့က ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ဓမ္မသံဝေဂပွားများကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် ဆွမ်းစားပြီးကြသောအခါ ဘုရားရှင်ထံသို့ဝင်ရောက်ကာ "အရှင်ဘုရား၊ သတ္တဝါတို့၏အသက်

http://www.dhammadownload.com

သည် အလွန်တရာ တိုတောင်းလေစွတကား။ ပတိပူဇိကာသည် နံနက်အခါကပင် တပည့်တော်တို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့၍ ညနေမှာ သေဆုံးသွားရပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ဘုရားက "ရဟန်းတို့၊ ထိုစကားမှန်၏။ သတ္တဝါတို့ အသက်သည် အလွန်တရာ တိုတောင်းလှ၏" ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၉။ ယွားပိတုန်းသည် ပန်းပွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ အဆင်းအနံ့ကိုလည်းကောင်း မပျက်စေဘဲ ပန်းဝတ်ရည်ကို စုပ်ယူပျံသွားဘိသကဲ့သို့ ရဟန်းသည် ပန်းတည်းဟူသော သင္ခါတရားကိုလည်းကောင်း၊ အဆင်းအနံ့တည်းဟူသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို လည်းကောင်း မပျက်စီးစေဘဲ ရွာ၌ ကျင့်သုံးရာ၏။

မစ္ဆရိယကောသိယ သူဌေး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးအား အရှင်မောဂ္ဂလာန် ဆုံးမချေချွတ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်နှင့် မနီးမဝေးရှိ သက္ကာရမည်သော ရွာကြီးတွင် မစ္ဆရိယကောသိယ သူဌေးနေထိုင်၏။ ထိုသူဌေးသည် ကုဋေရှစ်ဆယ်မျှ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင်လည်း စည်းစိမ်ခံစားခြင်း မပြုပေ။ သူတစ်ပါးကိုလည်း ပေးကမ်းစွန့်ကြဲမှု မပြုပေ။ တစ်နေ့သ၌ မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးသည် မင်းထံခစားဝင်ရာမှ ပြန်အလာတွင် ရွာသားတစ်ဦး မုန့်ကြော်ကို ဖြိန်ဖြိန်ရှက်ရှက် စားနေသည်ကိုမြင်ကာ မိမိလည်း စားချင်လွန်းလှ၏။ သို့ရာတွင် မိမိက စားချင်ကြောင်း ပြောလိုက်၍ အခြားသူများကပါ စားချင်လာကြလျှင် မုန့်များစွာ ကြော်ရမည်ကိုစိုး၍ မည်သူ့ကိုမျှမပြောဘဲ မျိုသိပ်ထား၏။ ဤသို့ မျိုသိပ်ထားလေ မုန့်ကြော်စားချင်စိတ် ပြင်းထန်လာလေဖြစ်ကာ သူဌေးကြီးသည် အခန်းထဲဝင်၍ အိပ်နေရလေတော့သည်။

သူဌေးကတော်ကြီးသည် သူဌေးကြီး၏အမူအရာ ထူးခြားနေသည်ကို အကဲခတ်ကာ အခန်းထဲဝင်၍ မရမကမေးလွန်းပါမှ သူ့စိတ်အလိုကို ပြောပြ၏။

http://www.dhammadownload.com

သူဌေးကတော်ကြီးက သူဌေးကြီးနှင့်တကွ လူအများ စားနိုင်အောင် ကျော်ပေးမည်ပြောသော်လည်း သူဌေးကြီးက လက်မခံပေ။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကျွေးရမည့်လူကို လျှော့၍လျှော့၍ ပြောသော်လည်း ငြင်းပယ်မြဲငြင်းပယ်နေ၏။ နောက်ဆုံးသူဌေးကြီးတစ်ယောက်အတွက်သာ ကျော်ပေးပါမည်ဆိုမှ လက်ခံ၏။ တစ်ယောက်တည်းအတွက် ကျော်ကြစို့ဆိုတော့လည်း အခြားသူတို့ စားချင်နေကြမည်စိုး၍ မုန့်ကျော်စရာ ပဉ္စည်းများကို ဘုံခုနစ်ဆင့်ပြာသာဒ်ထက်သို့ ယူဆောင်ကာ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်တည်း မုန့်ကျော်ကြလေသည်။

ထိုနေ၌ ဘုရားရှင်သည် မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေး ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် အရေးကိုမြင်တော်မူသဖြင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်အား သူဌေးကိုဆုံးမ၍ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရန် စေလွှတ်တော်မူ၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် သပိတ်လွယ်လျက်၊ သင်္ကန်းကို သပွာယ်စွာဝတ်ရုံကာ သူဌေး၏လေသာပြတင်းဝတွင် ရပ်တည်လာ၏။ မစ္ဆရိယကောသိယ သူဌေးကြီးသည် ဤသို့ တောင်းလာရမ်းလာမည့်သူများ မြင်မည်စိုး၍ ပုန်းရှောင်လာခဲ့ပါလျက် မိမိပုန်းရှောင်ရာသို့ ရဟန်းက မရရအောင် လိုက်လာခဲ့သဖြင့် ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်ကာ "ရဟန်း၊ ကောင်းကင်၌ရပ်သော်လည်း ဘာကိုရမည်နည်း၊ ကောင်းကင်၌ ခြေရာထင်အောင် စင်္ကြံကြွသော်လည်း ဘာကိုမျှရမည်မဟုတ်ချေ"ဟု ဆို၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ထိုပြတင်းဝမှာပင် လူးလာခေါက်ပြန် စင်္ကြံကြွလေသည်။

သူဌေးကြီးကတစ်ဖန် "စင်္ကြံကြွသော်လည်း ဘာကိုရမည်နည်း၊ ကောင်းကင်၌တင်ပျဉ်ခွေ၍ ထိုင်သော်လည်း ဘာကိုမျှရမည်မဟုတ်ချေ"ဟု ဆိုပြန်၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကလည်း ကောင်းကင်၌တင်ပျဉ်ခွေ၍ထိုင်၏။ သူဌေးကြီးကတစ်ဖန် "ရဟန်း၊ ကောင်းကင်၌ တင်ပျဉ်ခွေ၍ ထိုင်သော်လည်း ဘာကိုရမည်နည်း၊ တံခါးခုံ၌ရပ်သော်လည်း ဘာကိုမျှမရလတ္တံ့"ဟု ဆိုပြန်၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကလည်း တံခါးဝမှာရပ်ပြန်၏။

သူဌေးကြီးက တစ်ဖန် "တံခါးဝမှာရပ်သော်လည်း ဘာကိုရမည်နည်း၊ အခိုးလွတ်သော်လည်း ဘာကိုမျှရမည်မဟုတ်" ဟု ဆိုပြန်လေ၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကလည်း ပြာသာဒ်ဆောင်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းသွားအောင် အခိုးလွှတ်၏။ သူဌေးကြီး၏ မျက်စိများသည် မီးခိုးဒဏ်ကြောင့် ကျိန်းစပ်စူးရှလာကုန်၏။ သူဌေးကြီးသည် ပြာသာဒ်ဆောင်ကြီး မီးလောင်သွားမည်စိုး၍ "မီးလျှံလွှတ်သော်လည်း မရ" ဟု မဆိုရဲတော့ဘဲ သူဌေးကတော်ကြီးကိုသာ "ရှင်မ၊ ရှင်မ၊ ရဟန်းသည်

http://www.dhammadownload.com

မရလျှင် ပြန်သွားမည် မဟုတ်ချေ။ သူ့အတွက် မုန့်သေးတစ်ယှက်ကြော်၍ ပေးလိုက်ပါ" ဟု ဆိုလေသည်။

သူဌေးကတော်သည် မုန့်ရည်အနည်းငယ်မျှကို သာယူ၍ အိုးထဲထည့်ကြော်လိုက်၏။ မုန့်ရည်နှင့်မလိုက်အောင် မုန့်ယှက်သည် ဒယ်နှင့်အပြည့် ဖောင်းဖောင်းကားကား ဖြစ်လာ၏။ သူဌေးကြီးသည် မုန့်ယှက်ကြီးကိုကြည့်ကာ "သင်သည် မုန့်ရည်များစွာ ယူ၍ဖြစ်မည်" ဟု ဆိုကာ ယောက်မအစွန်းကလေးဖြင့် မုန့်ရည်ကို တို့ရုံမျှသာယူပြီးလျှင် ဒယ်ထဲထည့်၍ ကြော်လိုက်၏။ ယခင် မုန့်ယှက်ထက် ပို၍ကြီးသော မုန့်ယှက်ကြီး ဖြစ်လာပြန်၏။ ထိုမုန့်ယှက်ကို မကျေနပ်သေးသဖြင့် ထပ်ကာထပ်ကာကြော်လေသမျှ မုန့်များမှာလည်း ကြီးသည်ထက် ကြီး၍ကြီး၍ လာကြ၏။ သူဌေးကြီးသည် မုန့်သေးသေးကို ကြော်မရသဖြင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်ကာ "နှမ၊ ဤရဟန်းအား မုန့်တစ်ယှက်လှူလိုက်ပါလော့"ဟု ဆိုလေသည်။

သူဌေးကတော်ကြီးသည် မုန့်တစ်ယှက်ကိုလှူရန် ခွဲယူရာတွင် မုန့်အားလုံးသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကပ်နေကြ၏။ သူဌေးကြီးပါဝင်ကူညီ၍ တစ်ခုချင်းဖြစ်အောင် ခွဲသော်လည်း ကွဲကွာ၍မလာပေ။ မုန့်များကို အားကုန်ဆွဲ၍ ခွဲနေရသဖြင့် သူဌေးကြီးမှာ ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျလာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး နုံးခွေပန်းလာကာ "နှမ၊ ငါ မုန့်မစားလိုတော့ပြီ။ မုန့်အားလုံး ရဟန်းအား လှူလိုက်ပေလော့" ဟု ဆို၏။ သူဌေးကတော်ကြီးသည် မုန့်များကို အရှင်မောဂ္ဂလာန်ထံသို့ယူကာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် သူတို့နှစ်ဦးအား ဒါနအကျိုးတရားကို ဟောကြားလေသည်။

သူဌေးကြီးသည် တရားတော်ကိုကြားနာရာ ကြည်ညိုလာသဖြင့် "အရှင်ဘုရား၊ ဤပလ္လင်သို့ ကြွတော်မူ၍ မုန့်ကိုဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်က "သူဌေးကြီး၊ ဘုရားရှင်သည် ယနေ့ အခြားဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မမူ၊ သူဌေးကြီးတို့ လောင်းလှူသောမုန့်ကိုသာ ဘုဉ်းပေးရန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ စောင့်တော်မူလျက်ရှိနေ၏။ ဤရွာနှင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးဆယ့်ငါးယူဇနာမျှကွာလှမ်း၏။ သို့ရာတွင် သူဌေးကြီးတို့လိုက်လိုကြပါလျှင် ငါကတန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူပေးပါအံ့" ဟု မိန့်ကြား၏။ သူဌေးကြီးတို့ နှစ်ယောက်လည်း ဘုရားရှင်ထံသို့ လိုက်ပါရန် ဝန်ခံသဖြင့် သူဌေးကြီး၏ ပြာသာဒ်စောင်းတန်းရှေ့လေ့ကားဦးကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော် တံခါးမုခ်သို့ ရောက်နေအောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်တို့သည် စောင်းတန်းမှဆင်း၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ဝင်ကာ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။ သူဌေးကြီးသည် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်၌ အလှူရေစက်ကို သွန်းလောင်း၊ သူဌေးကတော်ကြီးက ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား မုန့်ဆွမ်းဆက်ကပ်၏။ ထောပတ်၊ ပျားသကာတို့ကိုလည်း ဆက်ကပ်၏။ ထိုမုန့်တို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး တစ်ခုလုံးရှိ ရဟန်းများနှင့်တကွ စားကြွင်းစားများ စားသောက်၍ပင် မကုန်ခန်းနိုင်ပေ။

ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းဒါယကာနှင့် ဒါယိကာမကြီးတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ တရားတော်အဆုံး၌ နှစ်ယောက်စလုံး သောတာပန် တည်ကြကုန်၏။ သူဌေးနှင့်သူဌေးကတော်တို့သည် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပူဇော်ကာ မိမိတို့ပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်လာကြကုန်၏။ ထိုအခါမှစ၍ မစ္ဆရိယကောသိယ သူဌေးကြီးသည် ကုဋေရွှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာများကို သာသနာတော်၌ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် ညချမ်းအချိန်၌ တရားသဘင်မှာ စုဝေးကြပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်တို့၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ရှုကြစမ်းလော့။ သူဌေးကြီး၏ သင်္ခါတရားကိုလည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း မထိခိုက်မပျက်စီးစေဘဲ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် မစ္ဆရိယကောသိယသူဌေးကြီးကို ကျောင်းတော်သို့ခေါ်ဆောင်၍ လာနိုင်ပါပေသည်"ဟု ချီးကျူးကြကုန်၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင် ကြွချီတော်မူလာကာ "ရဟန်းတို့၊ ဒါယကာတို့ကို ဆုံးမတတ်သောရဟန်းမည်သည် ဤသို့သာ ကျင့်သုံးရာ၏"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၅၀။ သူတစ်ပါး၏ မသင့်လျော်သော အပြစ်ဒေါသကို မကြည့်ရှုရာ။
သူတစ်ပါးတို့၏ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု ပြု-မပြုကို မကြည့်ရှုရာ။
မိမိ၏ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု ပြု-မပြုကိုသာလျှင် ကြည့်ရှုရာ၏။

ပါဝေယျက တက္ကတွန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပါဝေယျက အမည်ရှိသော တက္ကတွန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သူကြွယ်မတစ်ဦးသည် အိမ်နီးချင်းတို့ထံမှ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ကြားသိရသဖြင့် ဘုရားကျောင်းတော်သို့သွား၍ တရားနာရန်ကြံစည်၏။ မိမိ၏အကြံအစည်ကို မိမိကသားကဲ့သို့ ကျွေးမွေးပြုစုထားသော ပါဝေယျက တက္ကတွန်းက အကြိမ်ကြိမ် တားမြစ်နေသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို အိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းကပ်ရန် အိမ်မှာရှိနေသောသားကို အပင့်အလှော်က် စေလွှတ်လိုက်၏။ သားဖြစ်သူသည် ဘုရားကျောင်းတော်သို့အသွားတွင် ပါဝေယျက တက္ကတွန်း၏ ကျောင်းသို့လည်းဝင်ရောက်ကာ မိခင်ခိုင်းလိုက်သော ကိစ္စကိုပြောပြ၏။ တက္ကတွန်းက "ရဟန်းဂေါတမထံသွားမပင့်နှင့်။ ရဟန်းဂေါတမအတွက် ချက်ပြုတ်ထားသော စားကောင်းသောက်ဖွယ်ကို ငါတို့နှစ်ယောက်သာ စားကြစို့"ဟုဆို၏။ သားဖြစ်သူက "အိမ်ကိုကြောက်၍ မသွားဘဲမနေနိုင်ပါ"ဟု ဆိုသောအခါ တက္ကတွန်းက "ဤသို့ဖြစ်လျှင် ရဟန်းဂေါတမကို သင်တို့အိမ်တည်ရှိရာ မပြောပြဘဲ ပင့်ခဲ့လော့" ဟုဆို၏။ သားဖြစ်သူကလည်း တက္ကတွန်းဆိုသည့်အတိုင်း အိမ်နေရာဌာနကို မလျှောက်ထားဘဲ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ခဲ့လေသည်။

အိမ်နီးချင်းအမျိုးသမီးတို့သည် သူကြွယ်မကြီးအိမ်၌ ဘုရားရှင်အတွက် နေစရာထိုင်စရာ ခင်းကျင်း၍ပေးကြရ၏။ ရတနာသုံးပါး မဆည်းကပ် မကိုးကွယ်ဘူးသော သူတို့သည် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေစရာထိုင်စရာကို မခင်းတတ်ကြသဖြင့် ဤသို့ကူညီပေးရခြင်းဖြစ်၏။ ပါဝေယျက တက္ကတွန်းသည် စောစောက ပင် ရောက်နေကာ တိုက်ခန်း၏နောက်ကွယ်၌ ပုန်းလျှိုး၍ နေလေသည်။

လျှောက်ထားသူက အိမ်တည်ရှိရာဌာနကို မလျှောက်ထားခဲ့သော်လည်း ဘုရားရှင်က သိရှိတော်မူသည်သာဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်တို့သည် အပါယ်လေးပါး သွားရာလမ်းကြောင်း၊ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်သွားရာလမ်းကြောင်းနှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်သွားရာလမ်းကြောင်းများကို သိတော်မူထားပြီးဖြစ်၍ မြေပြင်ပေါ်မှ လမ်းခရီးများကို လျှောက်ထားနေရန် မလိုချေ။ သို့ဖြစ်၍ အချိန်ကျရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်လည်း သပိတ်ကိုလွယ်ကာ သင်္ကန်းကိုရုံလျက် သူကြွယ်မကြီးအိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ သူကြွယ်မကြီးသည် ဘုရားရှင်ကို အိမ်တွင်းသို့ပင့်၍ ဆွမ်းဆက်ကပ်ပြီးလျှင် တရားနာယူလေသည်။

ဘုရားရှင်၏တရားတော်ကို သူကြွယ်မကြီးက အားရဝမ်းသာ သာဓုခေါ်၍ နာယူနေသည်ကို တက္ကတွန်းက သည်းမခံနိုင်သဖြင့် ပုန်းကွယ်နေရာမှ ထွက်လာပြီးလျှင် သူကြွယ်မကြီးနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ကိုပါ ဆဲရေး၍ ထွက်ပြေး၏။

http://www.dhammadownload.com

သူကြွယ်မကြီးသည် တတ္ထတွန်း၏ ဆဲရေးစကားတို့ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကာ တရားကို စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့် မနာနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်က ဒါယိကာမကြီးအား သတိပေးသောအားဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သူကြွယ်မကြီးသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၅၁။ အဆင်းသာရှိ၍ အနံ့မရှိသော လှပတင့်တယ်သော ပန်းသည် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိသကဲ့သို့ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော တရားဒေသနာတော်သည် မလိုက်နာမကျင့်သုံးသောသူအား အကျိုးဆောင်၍ မပေးနိုင်ချေ။

၅၂။ အဆင်းရောအနံ့ပါပြည့်စုံ၍ လှပတင့်တယ်သောပန်းသည် အကျိုးများစွာ ရှိသကဲ့သို့ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော တရားဒေသနာတော်သည် လိုက်နာကျင့်သုံးသူအား အကျိုးများစွာ ရွက်ဆောင်ပေး၏။

ဆတ္တပါဏိ ဒါယကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မလွိကာမိဖုရားနှင့် ဝါသဘခတ္တိယာ မိဖုရားတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ "ဆတ္တပါဏိ"အမည်ရှိသော ဒါယကာတစ်ယောက်သည် ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကိုလည်းဆောင်၏၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းဖြစ်၏။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ သီလခံယူရန်မရှိ၊ ပကတိမြဲခိုင်သော ငြဟူစရိယ သီလရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း တရားနာယူရန် ဘုရားရှင်ထံသို့သွား၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။ ဆတ္တပါဏိဒါယကာသည် ဘုရားရှင်ထက် မင်းကို အရှိအသေပေးရာ ရောက်မည်စိုး၍ မင်းကြီးအား နေရာမှထ၍ မပေးပေ။ မင်းကြီးအမျက်ထွက်၍ အပြစ်ပေးလျှင် ခဲရုံပင် ရှိတော့သည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားလေသည်။

ဆတ္တပါဏိဒါယကာ တွေးမိသည့်အတိုင်း ကောသလမင်းကြီးကလည်း အမျက်ထွက်၏။ ဤသို့အမျက်ထွက်ကြောင်းကို ဘုရားရှင်သိတော်မူလေရာ

http://www.dhammadownload.com

"မင်းကြီး၊ ဆတ္တပါဏိဒါယကာသည် ပညာရှိ၏။ တရားကိုသိပြီးဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇကတ် သုံးပုံဆောင်၏။ အကြောင်းအကျိုးခွဲ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၏"ဟု ဟောတော်မူ၏။ ထိုစကားကိုကြားရသဖြင့် ကောသလမင်းကြီး အမျက်ဒေါသများ ပြေပျောက်သွား လေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကောသလမင်းကြီးသည် ဆတ္တပါဏိဒါယကာကို ခေါ်ယူ ကာ နန်းတော်သို့ နေ့စဉ်လာရောက်၍ တရားဒေသနာတော်များကို ပို့ချပေးရန် မိန့်ကြား၏။ ဆတ္တပါဏိက "အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်မစွမ်းနိုင်ပါ။ နန်းတော်မည်သည် အပြစ်များလှပါသည်"ဟု လျှောက်တင်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ ကောသလ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ဝင်ရောက်ပြီး "အရှင်ဘုရား၊ မလွိကာနှင့်ဝါသဘခတ္တိယာတို့က တရားဒေသနာတော်များ သင်ယူလိုသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ တရားဒေသနာတော် များ ပို့ချရန် ရဟန်းတစ်ပါးကိုစေလွှတ်၍ ပေးတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်အာနန္ဒာကို တာဝန်ပေး၍ စေလွှတ်တော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်က အရှင်အာနန္ဒာကို တရားဒေသနာတော် ပို့ချခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မေးမြန်းတော်မူလေရာ အရှင်အာနန္ဒာက "အရှင်ဘုရား၊ မလွိကာမိဖုရားသည် တရားဒေသနာတော်များကို ရှိသေစွာသင်ယူပါသည်။ ရှိသေ စွာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါသည်။ နှုတ်တက်ရွရွ ရရှိထားပါသည်။ ဝါသဘခတ္တိယာ မိဖုရားကား တရားဒေသနာတော်များကို ရိုသေစွာ သင်ယူခြင်းလည်း မပြုပါ။ ရှိသေစွာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းလည်း မပြုပါ။ နှုတ်တက်ရွရွလည်း မရရှိပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤသို့လျှောက်ထားသော စကားကိုအကြောင်းပြု၍ ဘုရားရှင် သည် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၅၃။ ပန်းပုံကြီးအတွင်းမှ များစွာသော ပန်းကုံးတို့ကို သီကုံးသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တဝါသည် ဥစ္စာ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော အစုအပုံတွင်းမှ များစွာသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်ရာ၏။

ဝိသာခါ ကျောင်းအမကြီး

သာဝတ္ထိမြို့တော်။ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းဒါယိကာမကြီး ဝိသာခါကို အကြောင်း ပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဝိသာခါသည်ကား ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ပိုင်နက်ဖြစ်သော အင်္ဂတိုင်း ဘဒ္ဒိယမြို့မှ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏သား ဓနဥယသူဌေးနှင့် သူဌေးကတော် သုမနဒေဝီတို့မှပေါက်ဖွားသော သမီးရတနာဖြစ်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ပိုင်နက်အတွင်းမှာပင် ဇောတိက၊ ဇဋိလ၊ ပုဏ္ဏနှင့် ကာကဝလ္လိယဟူသော အခြားသူဌေးကြီးများလည်း ရှိကြပေသေးသည်။ တစ်ရံရောအခါ ဘုရားရှင်သည် မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး နေထိုင်ရာ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးသည် ခုနစ်နှစ်သမီး အရွယ်မျှသာရှိသေးသော မြေးဖြစ်သူဝိသာခါကို ကျွန်မငါးရာနှင့်တကွ ရထားငါးရာဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ စေလွှတ်လိုက်၏။ ဝိသာခါသည် ဘုရားရှင်နှင့်မနီးမဝေးသို့ ရောက်သောအခါ ရထားမှဆင်းသက်၍ ဘုရားရှင်ထံခြေကျင်သွားရောက်ပြီးလျှင် ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦးချ၏။ ဘုရားရှင်က ဝိသာခါ၏စိတ်ဓာတ် စရိုက်နှင့် သင့်လျော်သော တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေရာ ဝိသာခါသည် ကျွန်မငါးရာနှင့်အတူ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်၏။ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးသည်လည်း ဘုရားရှင်ထံမှ တရားနာရသဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီးသော် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကို အိမ်သို့ပင့်ကာ ဆယ့်ငါးရက်တိုင်တိုင် အလှူကြီးပေးလေသည်။

မာဂဓတိုင်းအရှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနှင့် ကောသလတိုင်းအရှင် ပဿေနဒီကောသလမင်းကြီးတို့သည် သမီးယောက်ဖ အပြန်အလှန်တော်စပ်သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ နိုင်ငံအတွင်း၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ မရေတွက်နိုင်လောက်အောင် ပေါများသော သူဌေးကြီးငါးဦး ရှိနေသော်လည်း ကောသလမင်းကြီး၏ နိုင်ငံတွင်ကား တစ်ယောက်မျှမရှိပေ။ တစ်နေ့သ၌ ကောသလမင်းကြီးလာရောက်ကာ မိမိနိုင်ငံကို သူဌေးကြီးတစ်ဦးဦးကို ပေးပါရန်တောင်းဆို၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ဆွေအားမျိုးအား တောင့်တင်းလှသော သူဌေးကြီးများကို ပေးလိုက်ရန် အခက်အခဲရှိနေသဖြင့် မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏သား ဓနဥယသူဌေးကို ပြောဆိုဖျောင်းဖျ၍ ကောသလတိုင်းကို ထည့်လိုက်၏။ ဓနဥယသူဌေးသည် ကောသလမင်းကြီးနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့လာလေရာ သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ခုနစ်ယူဇနာဝေးသော အရပ်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိမှာ အခြွေအရံများလှသဖြင့် ဤနေရာမှာပင် မြို့တည်၍နေခွင့်ပြုရန် ကောသလမင်းကြီးအား ပန်ကြား၏။ ကောသလမင်းကြီးက ခွင့်ပြု၍ မြို့တည်လေရာ ကိုယ်တိုင်သဘောကျ မြို့နေရာယူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ထိုမြို့သည် သာကေတမြို့ဟု အမည်တွင်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ မိဂါရသူဌေးသည် မိမိသား ပုဏ္ဏဝမုနအတွက် ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော ဇနီးလောင်းကို ရှာဖွေရန် ပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့အား ရွှေပန်းကုံးနှင့်တကွ ဥစ္စာများပေးအပ်၍ စေလွှတ်လိုက်၏။ ပုဏ္ဏား ရှစ်ယောက်တို့သည် ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသောသတို့သမီးကို ရှာမရကြသဖြင့် နောက်ဆုံးစခန်းအဖြစ် သာကေတမြို့သို့ဝင်လာကြ၏။ ထိုနေ့တွင် နက္ခတ်သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပနေသည်ဖြစ်၍ ဝိသာခါသည် ကျွန်မငါးရာခြံရံလျက် ရေကစားရန် ထွက်လာလေရာ ပုဏ္ဏားတို့ရှိရာသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုအချိန်၌ ဝိသာခါသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ ဆံပင်၏ကောင်းခြင်း၊ အသား၏ကောင်းခြင်း၊ အရိုး၏ကောင်းခြင်း၊ အရေ၏ကောင်းခြင်းနှင့် အရွယ်၏ကောင်းခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံနေလေသည်။ ထိုတွင် ဆံပင်၏ကောင်းခြင်းဟူသည်မှာ ဆံပင်တို့သည် ဖြန့်ချထားသော အခါ ခြေဖျားထိအောင်ရောက်လျက် ဥဒေါင်းပြီးကဲ့သို့ အဖျားကော့ထောင်နေခြင်းဖြစ်၏။ အသား၏ကောင်းခြင်းဟူသည်မှာ နူတ်ခမ်းများနီရဲနေကာ အထက်နှင့်အောက် ထိစပ်နေခြင်းဖြစ်၏။ အရိုး၏ကောင်းခြင်းဟူသည်မှာ သွားတို့သည် ခရုသင်းကဲ့သို့ ဖြူဖွေးနေကာ တစ်ချောင်းနှင့်တစ်ချောင်း ကျဲမနေဘဲ ညီညီညွတ်ညွတ် တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ အရေ၏ကောင်းခြင်းဟူသည်မှာ အသားညိုလျှင် ပြုပြင်လိမ်းခြယ်မှု ပြုမနေဘဲ အသားအရေပြေပြစ်ကာ ကြာညိုပန်းကဲ့သို့ တည်ရှိနေခြင်း၊ အသားဖြူလျှင်ကား မဟာလေ့ကားပန်းပွင့်ကဲ့သို့ ဝင်းဝါနေခြင်းဖြစ်၏။ အရွယ်၏ကောင်းခြင်း ဟူသည်မှာ သားသမီးဆယ်ကြိမ် ဖွားမြင်ပြီးသော်လည်း တစ်ကြိမ်သာ ဖွားဖူးသူကဲ့သို့ အရွယ်အဆင်း မယုတ်လျော့ခြင်းဖြစ်၏။

ဝိသာခါနှင့်အခြွေအရံတို့ ရေချိုးဆိပ်သို့လာကြစဉ် မိုးကြိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသဖြင့် အခြွေအရံတို့သည် ဇရပ်သို့ အလျင်အမြန် ပြေးကြကုန်၏။ ဝိသာခါသည်ကား ဖြည်းညင်းစွာသာသွားသဖြင့် အဝတ်အစားများ မိုးစိုကုန်၏။ ဇရပ်မှာ ထိုင်ကြည့်နေသော ပုဏ္ဏားတို့သည် ဝိသာခါ၏ ကောင်းခြင်းလေးဖြာကိုသာ မြင်ကြရ၍ အရိုး၏ကောင်းခြင်းကို မမြင်ကြရသေးသဖြင့် "ငါတို့၏ ဤသမီးသည်ကား ပျင်းရိဟန်ရှိ၏။ ဤသမီး၏လင်ယောကျ်ားသည် ပုံးရည်ဟင်းကိုမျှ စားရမည်မထင်" ဟု အချင်းချင်းပြောသကဲ့သို့ ပြောဆိုကြ၏။ ထိုအခါဝိသာခါက "အရှင်တို့၊ မည်သူ့ကို ဆိုကြပါသနည်း" ဟု မေး၏။ ဝိသာခါ၏မေးသံသည် ကြေးဖလားကို

http://www.dhammadownload.com

တီးခတ်သော အသံကဲ့သို့ သာယာချိုလွင်ကာ ဖြူဖွေးညီညာသော သွားများကို တွေ့ကြရသဖြင့် ပုဏ္ဏားများက ကျေနပ်သွားကြ၍ "သမီး၊ သင့်ကိုဆိုကြကုန်၏" ဟု ဖြေကြားလေသည်။

ထိုအခါ ဝိသာခါက "အဘယ့်ကြောင့် ဆိုကြပါသနည်း" ဟု မေးမြန်းရာ ပုဏ္ဏားများက "သင်၏ အခွေအရံတို့သည် ဇရပ်သို့ အလျင်အမြန် ပြေးလာကြသဖြင့် အဝတ်အဆင်ကို ရေမစိုကုန်။ သင်သမီးမူကား ဖြည်းညင်းစွာဝင်လာသဖြင့် အဝတ်အဆင်များ ရေစိုကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဆို ရခြင်းဖြစ်ပါသည်"ဟု ဖြေကြားကြ၏။ ဤတွင်ဝိသာခါက -

"ဖခင်တို့၊ ဤသို့မဆိုကြကုန်လင့်။ ကျွန်မသည် ဤအခွေအရံတို့ထက် ခွန်းအားဗလကြီးပါ၏။ သို့ရာတွင် အဆောတလျင်မသွားသင့်သော အကြောင်းများကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ မပြေးသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လောကဌ် ပြေးသွား၍ မသင့်တော်သူ လေးဦးရှိပါသည်။ အဘိသိက်သွန်းပြီး၍ မင်းမြောက်တန်ဆာ ဆင်ယင်ထားသော မင်းသည် ပြေးသွား၍ မတင့်တယ်ပါ၊ အဆင်တန်ဆာဆင်ယင်ထားသောမင်း၏ မင်္ဂလာဆင်တော်သည် ပြေးသွား၍မတင့်တယ်ပါ။ ရဟန်းသည် ပြေးသွား၍မတင့်တယ်ပါ။ မိန်းမသည် ပြေးသွား၍ မတင့်တယ်ပါ။ အခြားအကြောင်းတစ်ခုသော်ကား မိန်းမတို့သည် အမှန်အားဖြင့် ရောင်းကုန်တို့ပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်မတို့အား အမျိုးသားအိမ်သို့ လိုက်ပါဖို့ရာ အဂိုကြီးငယ်တို့ တင့်တယ်လှပစေရန် မိဘတို့ကမွေးမြူ၍ ထားကြပါကုန်၏။ ဆောလျင်စွာပြေးသွားရာတွင် ထဘီစကို နင်းမိသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေချော်၍ဖြစ်စေ လဲပြိုသဖြင့် ခြေလက်အင်္ဂါတစ်ခုခု ကျိုးပဲ့သွားလျှင် မည်သည့်အမျိုးသားကမျှ မယူချင်တော့ပါ။ မိဘဆွေမျိုးများကသာ အင်္ဂါခြို့တဲ့သောသမီးကို ရာသက်ပန် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်၍ ထားကြရပါတော့သည်။ ထိုအကြောင်းများကို ဆင်ခြင်၍ မပြေးသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်" ဟု ဖြေဆိုလေသည်။

ဝိသာခါ၏စကားကို ပုဏ္ဏားများက နှစ်သက်ကာ ကောင်းခြင်းငါးဖြာကိုပါ မြင်ကြရပြီဖြစ်၍ မိဂါရသူဌေးပေးလိုက်သော ရွှေပန်းကုံးကို ဝိသာခါထံ ဆက်သကုန်၏။ ဝိသာခါက သတို့သား၏ အမည်နှင့်အမျိုးအနွယ်ကို မေးမြန်းပြီးလျှင် မိမိနှင့် အမျိုးအနွယ်ချင်းတူနေသဖြင့် ရွှေပန်းကုံးကို လက်ခံလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဖခင်ထံသို့ ရထားလွှတ်လိုက်ရန် မှာကြားပြီးလျှင် ပုဏ္ဏားများနှင့်တကွ ရထားစီး၍ အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ဖခင်ဓနဥ္စယ သူဌေးကလည်း သတို့သား၏အမည်

http://www.dhammadownload.com

နှင့် အမျိုးအနွယ်ကိုမေးမြန်းပြီးလျှင် "သင်တို့သူဌေးသည် မည်မျှကြွယ်ဝပါသနည်း" ဟုမေး၏။ ပုဏ္ဏားများက "ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝပါသည်" ဟု ဖြေကြသောအခါ "သူ၏ဥစ္စာသည် ငါတို့ဥစ္စာနှင့်နှိုင်းသော် ရွေးစေ့မျှသာရှိ၏။ သို့သော် သမီးအတွက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မည့်သူ ရခြင်းသာ ပဓာနဖြစ်ပေသည်" ဟု ဆိုကာ ဓနဥယသူဌေးကလည်း ကျေနပ်စွာ လက်ခံလိုက်လေသည်။

ပုဏ္ဏားထံမှ ဤအကြောင်းကိုကြားသိရသောအခါ မိဂါရသူဌေးသည် ကောသလမင်းကြီးထံသို့ တစ်ဆင့်လျှောက်တင်၏။ ကောသလမင်းကြီးက "ဤသူဌေးကို ငါကိုယ်တိုင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးထံမှ တောင်းယူလာကာ သာကေတမြို့ကို တည်စေခဲ့၏။ ထိုသူဌေးအား အမြတ်တနိုးပြုသောအားဖြင့် သတို့သမီးတောင်းယူရာတွင် သွားသင့်၏"ဟု မိန့်ကြားကာ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လိုက်ပါလာ၏။

ဝိသာခါသည် ကောသလမင်းကြီး၊ မိဂါရသူဌေးနှင့်တကွ ရောက်လာသမျှသော မင်းသူဌေး ပရိသတ်များအတွက် တည်းအိမ်များစီစဉ်၍ပေး၏။ ပါလာသမျှသော ဆင်များ၊ မြင်းများကိုလည်း သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ လိုက်ပါလာသော အမှုထမ်းများကို မကျွေးစေဘဲ မိမိ၏ကျေးကျွန်များကိုသာ အစာကျွေးမွေးရန် စေခိုင်း၏။ လိုက်ပါလာသမျှပရိသတ်အားလုံး မဝ်လာသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပသည်ကို ကြည့်နိုင်ကြရန် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနေ့မှာပင် ဓနဥယသူဌေးသည် ရွှေပန်းထိမ်သည် ငါးရာတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ရွှေစင်နိုက္ခတစ်ထောင်၊ ထိုရွှေနှင့် လိုက်ဖက်သော ငွေ၊ ပတ္တမြား၊ ပုလဲ၊ သန္ဓာနှင့် စိန်တို့ကို ထုတ်ပေးထားကာ သမီးအတွက် မဟာလတာ တန်ဆာကို ပြုလုပ်စေ၏။ မဟာလတာ ပြုလုပ်နေဆဲဖြစ်၍ မဂ်လာပွဲမကျင်းပနိုင်သေးဘဲ စောင့်ဆိုင်း၍ နေကြရ၏။ ကောသလမင်းကြီးနှင့်တကွ လာလာသမျှပရိသတ်အားစားဝတ်နေရေးမချို့တဲ့ရအောင် ကြီးကြပ်သူတို့က ဆောင်ရွက်ပေးရ၏။ သုံးလကျော်လွန်သောအခါ ထမင်းဟင်းချက်စရာ ထင်းများကုန်သွားသဖြင့် သာကေတမြို့တွင်းမှ ဆင်တင်းကုပ်အို၊ အိမ်အိုတို့ကို ဖျက်၍ ထင်းဆိုက်ကြရ၏။ ဆယ့်ငါးရက်အကြာတွင် ထိုထင်းများကုန်ပြန်သော် အထည်ဂိုဒေါင်တို့ကို ဖွင့်ကာ အသားထူသော အထည်စများကို မီးစာကဲ့သို့ ကျစ်၍ ဆီစိမ်ပြီးလျှင် ဆယ့်ငါးရက်တိုင်တိုင် မီးဆိုက်၍ ချက်ပြုတ်ကြလေသည်။

ဤသို့ ကျွေးမွေး လုပ်ကိုင်ကြရင်း လေးလအတွင်း မဟာလတာတန်ဆာပြီးစီးသွား၏။ ထိုတန်ဆာ၌ စိန်လေးစလယ်၊ ပုလဲတစ်ဆယ့်တစ်စလယ်၊ သန္ဓာ

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ဆယ့်နှစ်စလယ်၊ ပတ္တမြားသုံးဆယ့်သုံးစလယ်စီ ထည့်၍ပြုလုပ်ထား၏။ အခြားရတနာများဖြင့်လည်း မွမ်းမံထားသေး၏။ တန်ဆာ၏အမာခံကို ငွေချည်ဖြင့် ရက်လုပ်ထား၏။ ထိုတန်ဆာကို ဦးခေါင်းမှ စွပ်လိုက်သောအခါ ခြေဖဝါးထိအောင် လွှမ်းခြုံမိ၏။ နေရာတိုင်း၌ လက်စွပ်ကွင်းတို့ကို ဆက်သွယ်ထားပြီးလျှင် ရွှေစင်ရွေကြိုးတို့ဖြင့် အိမ်ဝန်း ပြုလုပ်ထား၏။ ထိုတန်ဆာတစ်ခုလုံး၏ အထွတ်အထိပ်ကား ရတနာ ကျောက်မျက်ရွှဲ မျိုးစုံခြယ်ထားသော ဥဒေါင်းရုပ်ဖြစ်၏။ ထိုဥဒေါင်းရုပ်သည် ဝိသာခါ၏ ဦးခေါင်းထက်၌ သံသာသာ တွန်ကျူး၍ မြူးထူး ကခုန်နေသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရလေ၏။ ထိုမဟာလတာတန်ဆာ၏ တန်ဖိုးသည် ကိုးကုဋေဖြစ်၍ လက်ခချည်းသက်သက် ငွေတစ်သိန်းပေးရလေသည်။

ဤသို့သော မဟာလတာတန်ဆာကို ဆင်မြန်းရခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းကား သင်္ကန်းလှူခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုဖြစ်၏။ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တုန်းက ဝိသာခါသည် ကိုကိမင်းကြီး၏ သမီးတော်ခုနစ်ယောက်တို့တွင် သံယဒါသီအမည်ဖြင့် အငယ်ဆုံးသမီးတော်ဖြစ်ကာ သံယာတော်နှစ်သောင်းတို့အား သင်္ကန်းနှင့်တကွ အပ်၊ အပ်ချည်၊ ဆိုးရည်တို့ကို လှူဒါန်းခဲ့၏။ ထိုကဲ့သို့ သင်္ကန်းလှူရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ အထွတ်အမြတ်ဆုံး အကျိုးပေးသည်ကား မိန်းမများအတွက် မဟာလတာ တန်ဆာဆင်မြန်းရခြင်း ဖြစ်၍ ယောကျ်ားများအတွက် သင်္ကန်းပရိက္ခရာ ပြည့်စုံစွာ ဇာတိကဿ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရရှိခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မဟာလတာ တန်ဆာပြုလုပ်ပြီးစီး၍ သမီးအား သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ မထည့်မီ တစ်ညတွင် ဓနဥယသူဌေးသည် သမီးကိုခေါ်ပြီးလျှင် လင့်အိမ်မှာ နေကြရသော အမျိုးသမီးတို့၏ ကျင့်ဝတ်ကို ဤသို့ဆုံးမသွန်သင်လေသည်။

"ချစ်သမီး၊ ယောကျ္ဖမအိမ်၌နေသော အမျိုးသမီးသည် အတွင်းမီးကို အပြင်သို့ မထုတ်သင့်။ အပြင်မီးကို အတွင်းသို့ မသွင်းသင့်ပေ။ ပေးသူအားသာ ပေးသင့်၏။ မပေးသူအား မပေးသင့်။ ပေးသောသူအားလည်းကောင်း၊ မပေးသောသူအားလည်းကောင်း ပေးသင့်၏။ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်သင့်၏။ ချမ်းသာစွာ စားသောက်အပ်၏။ ချမ်းသာစွာ အိပ်အပ်၏။ မီးကို လုပ်ကျွေးသင့်၏။ အိမ်တွင်းနတ်ကို ရှိခိုးသင့်၏"

ဤသို့သော ဆုံးမချက် ဆယ်ချက်တို့ကို အဓိပ္ပာယ်-ဖွင့်ဆိုချက်များနှင့်တကွ ပြောဆိုဆုံးမ၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်ရောက်သောအခါ ကောသလ

http://www.dhammadownload.com

မင်းကြီးနှင့်တကွ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ အလယ်၌ သမီးမှာအပြစ်ရှိလျှင် ဆုံးမသွန်သင်ကြရန် သူကြွယ်ရှစ်ဦးထံ အပ်နှံ၏။ ထို့နောက် သမီးဝိသာခါကို မဟာလတာတန်ဆာ ဆင်ယင်ပေးပြီးလျှင် ရေချိုးဆပ်ပြာမှုန့်ဖိုး၊ နံ့သာဖိုးအဖြစ် အသပြာ ၅၄-ကုဋေပေးကာ ယာဉ်ပေါ်တင်၍ ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဓနဥယသူဌေးသည် အသပြာအပြည့် တင်ထားသော လှည်းငါးရာ၊ ရွှေဇိုးရွှေခွက် အပြည့်တင်ထားသော လှည်းငါးရာ၊ ချည်ထည်ပိုးထည် အပြည့်တင်ထားသော လှည်းငါးရာ၊ ထောပတ်၊ ဆီ၊ သလေးဆန်စသော စားသောက်ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် ထွန်တုံး၊ ထွန်သွားစသော လယ်လုပ်ကိရိယာများ အပြည့်တင်ထားသော လှည်းငါးရာတို့ကို လက်ဖွဲ့လိုက်၏။ ထို့အပြင် ဝိသာခါ၏ အခြေအရံအဖြစ်ဖြင့် ဝတ်စားတန်ဆာပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဝတ်ဆင်ထားသော အမျိုးသမီးသုံးဦးစီပါသော လှည်းငါးရာကိုလည်း တစ်ပါတည်း ပေးလိုက်၏။ ထို အမျိုးသမီးတို့၏ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှကိုဆောင်ရွက်ရန် အလုပ်အကျွေး တစ်ထောင့် ငါးရာကိုလည်း ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် သမီးအတွက် နွားတို့ကိုလည်း ပေးလိုသေးသဖြင့် အမှုထမ်းတို့အား နွားခြံများဖွင့်၍ လွှတ်စေ၏။ နွားခြံတို့မှ နွားတို့ထွက်လာရာတွင် အမှုထမ်းတို့က ဘေးသို့ထွက်မလာစေရန် စောင့်ကြပ်ကြရ၏။ နွားတန်းကြီး တစ်ဂါဝုတ် တစ်ဂါဝုတ်သို့ ရောက်လာတိုင်း စည်သံဖြင့်အချက်ပေးရ၏။ ဤသို့ဖြင့် နွားတန်းကြီး၏ အကျယ် တစ်ဥသဘ(ပေ-၂၀၀ ခန့်)၊ အလျား သုံးဂါဝုတ် (၉-မိုင်ခန့်) ရှိသွားသောအခါ ဤမျှဖြင့် တော်လောက်ပြီဟု ဓနဥယသူဌေးက နွားခြံတို့ကို ပိတ်စေ၏။ သို့ရာတွင် နွားတို့ကား တားမြစ်မရတော့ပေ။ တားဆီးသော လူများကိုပင် ကျော်လွှား တိုးဝှေ့ကာ ဝိသာခါ၏ နွားများနောက်သို့ နွားမကြီး ခြောက်သောင်း လိုက်ပါသွားကြ၏။ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တုန်းက သံယဒါသီမင်းသမီးအဖြစ်ဖြင့် သံယာတော်များအား နွားနို့အရသာ ငါးမျိုး လှူဒါန်းရာတွင် ရဟန်းငယ်၊ သာမဏေတို့က တော်ပါပြီဟု တားမြစ်နေသည့်တိုင်အောင် ဤအစားအစာကား ကောင်းပါသည်ဘုရားဟုဆိုကာ ဆက်လက်၍ ကျွေးမွေးဆက်ကပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဤသို့ အကျိုးခံစားရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဓနဥယသူဌေးသည် သမီးအတွက် ဤသို့ လိုလေသေးမရှိအောင် ပေးလိုက်ရာတွင် ခိုင်းစေရန် ကျေးကျွန်တို့ကား သူ့အာဏာဖြင့် မထည့်တော့ပေ။

http://www.dhammadownload.com

သာကေတမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တစ်ဆယ့်လေးရွာမှ ရွာသူရွာသားတို့သည် မိမိဆန္ဒ အလိုအလျောက် ဝိသာခါနောက်သို့ လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်သူ မြို့တော်သားတို့သည် ဓနဥယသူဌေးက မိမိတို့အား ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့သော ကျေးဇူးများကို တုံ့ပြန်သောအားဖြင့် ဝိသာခါထံသို့ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပို့ကြကုန်၏။ ဝိသာခါသည် ပို့လာသမျှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို မိမိအိမ်မှာ သိုမှီးသိမ်းဆည်းမထားစေဘဲ အခြားသူများထံသို့ တစ်ဆင့်ပြန်၍ လက်ဆောင်ပေး၏။ သာဝတ္ထိမြို့တော်သူ မြို့တော်သားတို့ကိုလည်း ဖခင်အရွယ်ဆိုလျှင် ဖခင်၊ မိခင်အရွယ်ဆိုလျှင် မိခင်စသည်ဖြင့် သွေးသားရင်းချာကဲ့သို့ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆို၍ ဆက်ဆံ၏။ ထို့ကြောင့် သာဝတ္ထိမြို့တော်သူ မြို့တော်သားတို့ကလည်း ဝိသာခါကို ဆွေမျိုးရင်းချာကဲ့သို့ ချစ်ခင်လေးစားကြလေသည်။

မိဂါရသူဌေးသည် မိမိသား ပုဏ္ဏဝဍ္ဎနနှင့် ဝိသာခါတို့၏ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပွဲတွင် သူကိုးကွယ်နေသော တက္ကတွန်းများကို ပင့်ဖိတ်၍ ကျွေးမွေး၏။ ဝိသာခါကိုလည်း "ရဟန္တာများကို ဖူးရန် လာပါ"ဟု ခေါ်ယူ၏။ ရဟန္တာအသံကြား၍ ဝမ်းသာအားရ လိုက်လာခဲ့သော ဝိသာခါသည် အဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းများကို မြင်ရသောအခါ "စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာတကား"ဟု ဆိုကာ မျက်နှာလွှဲ၍ ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။ တက္ကတွန်းများက "ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်ဖြစ်သော ဤသူယုတ်မာကို အိမ်မှနှင်ထုတ်လော့"ဟု သူဌေးကို တိုက်တွန်းကြ၏။ မိဂါရသူဌေးကား ဤပြစ်မှုမျှဖြင့် ဆွေသိုက်မျိုးသိုက် ကြီးမားလှသော ဝိသာခါကို အိမ်မှ နှင်မချနိုင်သေးချေ။

ထို့နောက် မကြာမီအချိန်တွင် ဝိသာခါကို နှင်ထုတ်ရန်အကြောင်းပေါ်လာ၏။ တစ်နေ့သ၌ မိဂါရသူဌေး နို့ယနာထမင်း စားနေချိန်တွင် ရဟန်းတစ်ပါး ဆွမ်းလာရပ်၏။ ယောကျ္ဍမအား ယပ်လေခတ်၍ ပေးနေသော ဝိသာခါသည် ရဟန်းကိုမြင်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ယောကျ္ဍမများ၏ အုပ်စိုးမှုအောက်တွင် နေထိုင်ရသော ချွေးမဖြစ်၍ ဝိသာခါမှာ ဆွမ်းလောင်းရန် မတိုက်တွန်းနိုင်ပေ။ မိဂါရ သူဌေးကိုယ်တိုင် ရဟန်းကိုမြင်စေရန် မိမိကိုယ်ကို တိမ်းဖယ်ပေးလိုက်၏။ သူဌေးသည် ရဟန်းကို မြင်သော်လည်း လောင်းလှူရန် လုံးဝစိတ်မကူးဘဲ စားမြဲသာစားနေ၏။ ဤတွင် ဝိသာခါက "ကန်တော့ပါသေးသည် အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ၏ ယောကျ္ဍမသည် အစားဟောင်းကိုသာ စားပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား လိုက်ရလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

စောစောက ပြစ်မှုများအတွက် သည်းခံနိုင်ခဲ့သော မိဂါရသူဌေးသည် ဤပြစ်မှုကိုကား သည်းခံ၍ မရနိုင်တော့သဖြင့် အိမ်ရှိ ကျေးကျွန်နှင့် အလုပ်သမားများအား "ဝိသာခါကို အိမ်မှဆွဲ၍ နှင်ထုတ်ကြ"ဟု အမိန့်ပေး၏။ အိမ်ရှိကျေးကျွန်များနှင့် အလုပ်သမားတို့သည် ဝိသာခါ၏ ဘက်သားချည်း ဖြစ်သဖြင့် ဝိသာခါကို လက်ဖျားနှင့်မျှ မတို့ကြကုန်။ ဤတွင် ဝိသာခါက "ဖခင်၊ ဤမျှသောစကားဖြင့် ကျွန်မ ထွက်မသွားနိုင်ပါ။ ကျွန်မမှာ အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်ပြု၍ ဆုံးမသွန်သင်ရန် ထည့်လိုက်သော သူဌေးကြီး ရှစ်ဦးကို ခုံတင်၍ ကျွန်မမှာ အပြစ်ရှိ-မရှိ စီစဉ်ဆုံးဖြတ်ပါလော့" ဟု ဆိုလေသည်။

ဝိသာခါ၏အဆိုကို မိဂါရသူဌေးကလည်း သဘောကျသဖြင့် သူကြွယ်ရှစ်ဦးကို ဖိတ်ခေါ်ကာ ဝိသာခါ၏ ပြစ်မှုများကို တင်ပြ၏။ သူကြွယ်ရှစ်ဦးတို့က "ချစ်သမီးဝိသာခါ၊ ချစ်သမီးသည် ယောကျ်မသူဌေးအား အစားဟောင်း စားသည်ဟု ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသလော"ဟု မေးကြ၏။ ဝိသာခါက "ဖခင်တို့၊ အစားဟောင်းဟု ဆိုသည်မှာ မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မစင်ကို စားသည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ယောကျ်မသူဌေးကြီးသည် မိမိရှေ့မှာ ဆွမ်းလာရပ်သော ရဟန်းကို မြင်ပါလျက် ဆွမ်းလောင်းရကောင်းမှန်း မသိပါ။ ဤဘဝတွင် အသစ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုဘဲ ရှေးရှေးဘဝက ကုသိုလ်ကောင်းမှု အဟောင်းများ၏ အကျိုးကိုသာ ခံစားနေရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစားဟောင်းကို စားသည်ဟု ဆိုရခြင်းဖြစ်ပါသည်"ဟု ဖြေရှင်းလေသည်။

ထို့နောက် မိဂါရသူဌေးက နောက်အမှုများကို တင်ပြပြန်သဖြင့် သူကြွယ်များက "ချစ်သမီး၊ သန်းခေါင်ယံတွင် အိမ်ပြင်သို့ထွက်သည် မှန်သလော" ဟု မေးကြ၏။ ဝိသာခါက "အိမ်ပြင်သို့ထွက်သည်မှာ မှန်ပါသည်။ အာဇာနည်မြင်းကလေး မွေးဖွားနေသဖြင့် အခြံအရံများနှင့်တကွ ထွက်ကာ ကူညီပြုစုခြင်းဖြစ်ပါသည်" ဟု ဖြေရှင်းလေသည်။

တစ်ဖန် မိဂါရသူဌေးက "အရှင်သူကြွယ်တို့၊ ဤကိစ္စမှာ အပြစ်မရှိလျှင် ရှိပါစေတော့။ ဤအိမ်သို့ လိုက်ခါနီးတုန်းက သူ၏ဖခင်သည် လျှို့ဝှက်သော စကားဖြင့် အဆုံးအမ ဆယ်ချက်တို့ကို ပေးခဲ့ပါသည်။ ဤအဆုံးအမ ဆယ်ချက်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုဖွင့်ဆိုရန် စေခိုင်းကြပါ" ဟု ဆို၏။ သူကြွယ်များကလည်း ဝိသာခါကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် စေခိုင်းကြလေရာ ဝိသာခါက -

http://www.dhammadownload.com

"အရှင်သူကြွယ်တို့၊ အတွင်းမီးကို အပြင်သို့မထုတ်သင့်ဆိုသည်မှာ-မိမိ အိမ်သူအိမ်သား၏ အပြစ်အနာကို အခြားအိမ်များသို့ လှည့်လည်၍ မပြောကြားရန် ဆုံးမခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"အပြင်မီးကို အတွင်းသို့ မသွင်းသင့်ဆိုသည်မှာ-မိမိ အိမ်သူအိမ်သား တို့၏ အပြစ်အနာကို အခြားအိမ်များက ပြောဆိုကြလျှင် ထိုစကားကို မိမိအိမ်သို့ သယ်ဆောင်၍ မပြောကြားရန် ဆုံးမခြင်းဖြစ်ပါသည်။

"ပေးသောသူအား ပေးသင့်၏ဟူသည်မှာ-ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်များကို ငှားယူပြီးလျှင် ပြန်ပေးလာသော သူများအားသာလျှင် နောက်ထပ်ပေးရန်၊ ငှားရန် ဖြစ်ပါသည်။

"မပေးသောသူအား မပေးသင့်ဟူသည်မှာ-ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်များ ကို ငှားယူပြီးလျှင် ပြန်မပေးသူအား နောက်တစ်ခါ မပေးရန် မငှားရန် ဖြစ်ပါ သည်။

"ပေးသောသူအားလည်းကောင်း၊ မပေးသောသူအားလည်းကောင်း ပေးသင့်၏ဟူသည်မှာ-ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော ဆွေမျိုးများရောက်လာလျှင် သူတို့က အတုံ့အလှည့် ပေးနိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ၊ မပေးနိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ မိမိကပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

"ချမ်းသာစွာနေထိုင်သင့်၏ ဟူသည်မှာ-ယောကျ္ဍမနှင့် ခင်ပွန်းလင်တို့ကို မိမိက မတ်တတ်ထရမည့်နေရာ၌ မထိုင်နေရန် ဖြစ်ပါသည်။

"ချမ်းသာစွာ စားသင့်၏ဟူသည်မှာ-ယောကျ္ဍမနှင့် ခင်ပွန်းလင်တို့ကို ပြည့်စုံလုံလောက်အောင် ကျွေးမွေးပြီးမှ မိမိစားရန် ဖြစ်ပါသည်။

"ချမ်းသာစွာ အိပ်အပ်၏ ဟူသည်မှာ-ယောကျ္ဍမနှင့် ခင်ပွန်းလင်တို့အား ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုပြီးမှ မိမိအိပ်ရာဝင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

"မီးကိုလုပ်ကျွေးသင့်၏ ဟူသည်မှာ-ယောကျ္ဍမများနှင့် ခင်ပွန်းလင် တို့အား မီးပုံကြီးကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့ ရိုသေစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

"အိမ်တွင်းနတ်ကို ရှိခိုးသင့်၏ဟူသည်မှာ-ယောကျ္ဍမများနှင့် ခင်ပွန်းလင် တို့အား နတ်ကဲ့သို့ ရိုသေမြတ်နိုးစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် ဖြစ်ပါသည်"

ဤသို့ဝိသာခါက ဖြေရှင်းပြလိုက်သောအခါ မိဂါရသူဌေးသည် "ဝိသာခါ မှာ အပြစ်မရှိပါ"ဟု ဝန်ခံရလေသည်။ ဝိသာခါသည် "ကျွန်မ၌ အပြစ်မရှိကြောင်း ထင်ရှားပြီဖြစ်၍ ကျွန်မဘာသာ ဤအိမ်မှ ထွက်ခွာပါတော့မည်"ဟု ဆိုကာ ယာဉ်များကို ပြင်ဆင်ရန်စေခိုင်း၏။ မိဂါရသူဌေးက "ချစ်သမီး ဝိသာခါ၊ ငါမသိ၍

http://www.dhammadownload.com

ပြောဖိုသည်ကို သည်းခံပါလော့။ ဤအိမ်မှ ထွက်မသွားပါနှင့်"ဟု တောင်းပန်၏။ ဝိသာခါက "ကျွန်မသည် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ မတုန်မလှုပ် မြတ်နိုးကြည်ညိုသူ ဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းသံဃာကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခွင့်ရလျှင် ဤအိမ်မှာ နေနိုင်ပါမည်"ဟု အရေးဆို၏။ မိဂါရသူဌေးကလည်း ဝိသာခါ၏ အဆိုကို လက်ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဝိသာခါသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား အိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လုပ်ကျွေး၏။ မိဂါရသူဌေးမှာမူ သူကိုးကွယ်ထားသော တက္ကတွန်းများက တားမြစ်ထားသဖြင့် ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းဆက်ကပ်ခြင်း မပြုရပေ။ တစ်ဖန် တရားနာချိန်ရောက်သည်တွင်လည်း တက္ကတွန်းများက "ရဟန်းဂေါတမနှင့် မျက်နှာချင်းမဆုံမိစေရန် တင်းထိမ်အတွင်းမှ တရားနာရမည်"ဟု ဆိုကြသဖြင့် ထိုအမိန့်အတိုင်း တရားနာရ၏။ သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကြောင့် ဘုရားရှင်၏ မျက်နှာတော်သည် မိမိထံသို့ ကရဏာရှေးရှု ကြည့်တော်မူ၍ ဟောကြားနေဘိသကဲ့သို့ ဖူးတွေ့ကာ တရားနာရသဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။ ဤတွင် မိဂါရသူဌေးသည် တင်းထိမ်ကို မြှောက်ဖွင့်၍ ပရိသတ်ထဲသို့ ဝင်လာပြီးလျှင် ဝိသာခါ၏ သားမြတ်ကို ပါးစပ်ဖြင့် ငုံပြီးသော် "အရှင်မဝိသာခါသည် ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ပါတည်း"ဟု ပြောဆိုကြေညာလိုက်၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဝိသာခါအား မိဂါရ၏မိခင် (မိဂါရမာတာ) ဟူ၍ ခေါ်ကြလေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင်လည်း ဝိသာခါသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား အိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းကပ်ပြန်၏။ ထိုနေ့တွင်ကား သူဌေးကတော်ကြီးသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ဝိသာခါတို့အိမ်သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး တစ်ခုလုံးအတွက် တံခါးပွင့်သွား၏။ ထို့နောက် ဝိသာခါသည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်မှ ဆုရွှစ်မျိုးကို တောင်းယူပြီးလျှင် ရဟန်းသံဃာတော်များအား လိုလေသေးမရှိ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ သားတစ်ကျိပ် သမီးတစ်ကျိပ် မွေးဖွားရာ သားသမီးအားလုံး ကျန်းမာသန့်ရှင်း၍ ရောဂါကင်းကြကုန်၏။ ထိုသားသမီးများကလည်း တစ်ယောက်တစ်ယောက်လျှင် သားသမီးနှစ်ဆယ်စီ မွေးဖွားကြကာ ထိုမြေးများကလည်း ထိုနှုန်းအတိုင်းပင် ပေါက်ဖွားကြပြန်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာတို့က "နှစ်ကျိပ် သားသမီး၊ မြေးကြီး လေးရာ၊ မြစ်မှာ ရှစ်ထောင်၊ မြားမြောင်ကြွယ်ဝ၊ ဝိသာခါကျောင်းအမ"ဟု ဆိုထုံးပြုကြရလေသည်။ သားသမီး နှစ်ဆယ်

http://www.dhammadownload.com

ဖွားမြင်သော်လည်း ဝိသာခါသည် အရွယ်တင်လှသဖြင့် မိမိ၏ သမီးများ၊ မြေးမများနှင့် ခွဲခြား၍ မရနိုင်အောင် ရှိလေသည်။

ဝိသာခါ ကျောင်းအမ ဖြစ်လာရပုံကား ဤသို့တည်း။ ရောဂါကင်း၍ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော သားသမီးတို့ကို ဖွားမြင်ထားသဖြင့် ဝိသာခါကို မင်္ဂလာရှိသော အမျိုးသမီးဟု သာဝတ္ထိမြို့တော် တစ်ခုလုံးက သတ်မှတ်ထားကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ မင်္ဂလာပွဲတစ်ခုခု ပြုလုပ်လေတိုင်း ဝိသာခါကို တရိုတသေဖိတ်ကြား၍ ကျွေးမွေးကြရ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဝိသာခါသည် မဟာလတာတန်ဆာကို ဆင်မြန်း၍ မင်္ဂလာပွဲတစ်ခုကို ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီးလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာခဲ့၏။ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်သို့ ဤမဟာလတာတန်ဆာနှင့် ဝင်ရန် မသင့်လျော်သဖြင့် မဟာလတာတန်ဆာကို ချွတ်၍ အဝတ်ဖြင့်ထုပ်ကာ ကျွန်မထံ အပ်နှံပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်၍ တရားနာ၏။ တရားနာ၍ပြန်လာကာ ကျောင်းဝင်းပြင်ပ ရောက်ခါမှ မဟာလတာတန်ဆာကို ပြန်၍ ဝတ်ဆင်ရန် တောင်း၏။ ဤတွင်မှ ထိန်းသိမ်းခဲ့သော ကျွန်မက ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ မေ့ကျန်ခဲ့ကြောင်း သတိရလေသည်။

ကျွန်မသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာရာ မေ့ကျန်နေခဲ့သော မဟာလတာတန်ဆာကို အရှင်အာနန္ဒာက ကောက်ယူကာ စောင်းတန်းဘေး၌ ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ အရှင်အာနန္ဒာက မဟာလတာတန်ဆာကို ပြန်ယူသွားရန် မိန့်ကြားသော်လည်း ကျွန်မမှာ မယူရဲပေ။ "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏ လက်ဖြင့် ထိကိုင်ထားသော ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို တပည့်တော်မ၏ သခင်မက ပြန်လည်ယူဆောင်မည် မဟုတ်ပါ" ဟု လျှောက်ထားကာ ဝိသာခါထံသို့ ဤအကြောင်းကို ပြန်၍ ပြောပြ၏။ ဝိသာခါကလည်း "အရှင်မြတ်၏ လက်တော်ဖြင့် ထိကိုင်ပြီးသော ဤတန်ဆာကို အရှင်မြတ်အား လှူဒါန်းပြီးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ ဤတန်ဆာကို အရှင်မြတ်တို့ ထိန်းသိမ်းရန် ခက်ပေလိမ့်မည်။ ထိုတန်ဆာကို ရောင်းချပြီးမှ အပ်စပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းတော့မည်" ဟု ဆိုကာ တန်ဆာကို သွား၍ယူစေ၏။ ထို့နောက် မဟာလတာတန်ဆာကို လှည့်လည်၍ ရောင်းချသော်လည်း ဝယ်ယူနိုင်မည်သူ မပေါ်ပေါက်သဖြင့် မိမိဘာသာ ငွေကိုးကုဋေဖြင့် ဝယ်ယူလိုက်ရလေတော့သည်။

ဝိသာခါသည် "အရှင်ဘုရား၊ ဤငွေကိုးကုဋေဖြင့် မည်ကဲ့သို့သော ကုသိုလ်ကို ပြုရပါမည်နည်းဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်လျှောက်ထားရာ

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်က မြို့တော်၏ အရှေ့အရပ်၌ သံဃာများအတွက် ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ဘဒ္ဒိယမြို့မှ ဘဒ္ဒိယသူဌေးသားကို ချေချွတ်တော်မူလိုသဖြင့် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူ၏။ ဤတွင် ဝိသာခါသည် တန်ခိုးကြီးလှသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို ဘုရားရှင်ထံမှ ခွင့်ပန်၍ ပင့်ထားလိုက်၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း မိမိ၏ တပည့်ငါးရာနှင့်တကွ ဒေရစ်ခဲ့ပြီးလျှင် ကျောင်းဆောက်လုပ်ရာ၌ လိုအပ်သော သစ်သားများ၊ ကျောက်များကို မိမိတန်ခိုးဖြင့် အလွယ်တကူ ရောက်ရှိနိုင်ရန် ကူညီဆောင်ရွက်၍ ပေးလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ကိုးလတိုင်တိုင် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူပြီးနောက် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလာသောအခါ ဝိသာခါ၏ ကျောင်းတော်ကြီးသည်လည်း ပြီးစီးနေပြီဖြစ်၏။ ကျောင်းတော်ကြီးမှာ နှစ်ထပ်တိုက်ကျောင်းကြီးဖြစ်၏။ တစ်ထပ်တစ်ထပ်၌ တိုက်ခန်းငါးရာစီ ရှိကြ၏။ ကျောင်းဝင်းမှာ ရှစ်မင်းပယ်စာမျှ ကျယ်ဝန်း၏။ ထိုမျှကျယ်ဝန်းသော ကျောင်းဝင်းထဲတွင် တိုက်ကျောင်းကြီး ထီးတည်းဖြင့် မတင့်တယ်သေးဟုဆိုကာ ကျောင်းတော်ကြီးကိုပတ်၍ ကမ္ဘဋ္ဌာန်း ကျောင်းငယ်ငါးရာကိုလည်း ဆောက်လုပ်ထား၏။ ရေအိုးခြောက်ဆယ်မျှ ပမာဏရှိသော တိုက်ကျောင်းကြီး အထွတ်ကိုကား နီဖလဲရွှေဖြင့် ပြုလုပ်ထားလေသည်။

ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား မိမိကျောင်း၌ ဝါကပ်တော်မူကြရန် လျှောက်ထားပြီးလျှင် လေးလပတ်လုံး အလှူကြီးပေး၏။ နောက်ဆုံးနေ့၌ သင်္ကန်းများ လှူဒါန်းလေရာ အငယ်ဆုံး သံဃာရသော သင်္ကန်းစသည်ပင် အဖိုးတစ်ထောင်ထိုက်၏။ ဤသို့ဖြင့် ဝိသာခါသည် ကျောင်းမြေဝယ်ရာ၌ ကိုးကုဋေ၊ ကျောင်းဆောက်ရာ၌ ကိုးကုဋေ၊ ကျောင်းပူဇော်ပွဲကျင်းပရာ၌ ကိုးကုဋေ အားလုံးပေါင်း နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာတို့ကို ဘုရားသာသနာတော်၌ စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာ လှူဒါန်းခဲ့ရသဖြင့် လှူဒါန်းပေးကမ်းသော အမျိုးသမီးများအတွင်း အထွတ်အမြတ်ဆုံးဟူသော ဒေဝဒဂ်ဂုဏ်ထူးကို ဆွတ်ခူးနိုင်လေသည်။

ဝိသာခါသည် ကျောင်းပူဇော်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးအောင်မြင်သော ညနေချမ်းတွင် သားသမီး၊ မြေးမြစ်တို့ခြံရံလျက် ကျောင်းတော်ကြီးကို လှည့်ပတ်ပြီးလျှင် အောက်ပါ အကြောင်းခြင်းရာတို့ကို ဥဒါန်း ကျူးရင့်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

"ငါသည် တိုက်ကျောင်းကြီးကို ဘယ်အခါမှာ လှူရပါမည်နည်းဟု တောင့်တခဲ့၏။ ယခု ငါ၏ တောင့်တချက် ပြည့်ဝပေပြီတကား။ ငါသည် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ဘုံလှို၊ ခေါင်းဘုံးနှင့် ကျောင်းပရိဘောဂများကို ဘယ်အခါ လှူရပါမည်နည်းဟု တောင့်တခဲ့၏။ ယခု ငါ၏ တောင့်တချက် ပြည့်ဝပြီတကား။ ငါသည် စင်ကြယ်သော သားပြွမ်း စာရေးတံဆွမ်းကို ဘယ်သောအခါ၌ လှူရပါမည်နည်းဟု တောင့်တခဲ့၏။ယခု ငါ၏ တောင့်တချက် ပြည့်ဝပြီတကား။ ငါသည် ကာသိတိုင်း ခေါမတိုင်းဖြစ် သင်္ကန်းများကို ဘယ်သောအခါ လှူရပါမည်နည်းဟု တောင့်တခဲ့၏။ ယခု ငါ၏ တောင့်တချက် ပြည့်ဝပြီတကား။ ငါသည် ထောပတ်၊ ဆီ၊ ဆီဦး၊ ဟူးရည်၊ တင်လဲ တည်းဟူသော ဆေးအလှူကို ဘယ်သောအခါ၌ လှူရပါမည်နည်းဟု တောင့်တခဲ့၏။ ယခု ငါ၏ တောင့်တချက် ပြည့်ဝပြီတကား"

ဤသို့ ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါက ကျောင်းတော်ကြီးကို လှည့်လည်၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်နေသည်ကို ရဟန်းများက "ကျောင်းအမကြီးသည် သည်းခြေပျက်ကာ ရွေးသွပ်သွားသဖြင့် သီဆိုနေလေသလော"ဟု တွေးတောကာ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံ သွား၍ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ဝိသာခါသည် သည်းခြေပျက်ကာ ရွေးသွပ်သွား၍ သီချင်းဆိုနေသည်မဟုတ်ပေ။ လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူခဲ့သော ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်တို့အား ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဆွမ်းအလှူတော်ကြီး ပေးပြီးလျှင် နောက်ဆုံးနေ့၌ သင်္ကန်းစများ လှူဖါန်းလျက် သာသနာတော်၏ အလုပ်အကျွေးအရာတွင် အထွတ်အမြတ်ဆုံး ဖြစ်စေရန် ဆုတောင်းခဲ့၏။ ထိုဆုတောင်းတို့ ပြည့်ဝကြပြီဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးရင့်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်"ဟု မိန့်တော်မူကာ ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါခဲ့သော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၅၄။ ပန်းတို့၏ ရနံ့သည် လေညာသို့ မရောက်နိုင်ပေ။ စန္ဒကူး၊ တောင်လေပ်၊ ကြက်ရွှန်းတို့၏ ရနံ့သည်လည်း လေညာသို့ မရောက်နိုင်ကြပေ။ သူတော်ကောင်းတို့၏ သီလတည်းဟူသော ရနံ့သည်ကား လေညာသို့ ရောက်နိုင်၏။ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်သတင်းသည်ကား အရပ်မျက်နှာအားလုံးသို့ သင်းပျံ့လွှမ်းမိုးနိုင်၏။

http://www.dhammadownload.com

၅၅။ စန္ဒကူးရန်သည်လည်းကောင်း၊ တောင်ဇလပ်ပန်း ရန်သည်လည်းကောင်း၊ ကြာညိုပန်းရန်သည်လည်းကောင်း ရှိပေ၏။ ထိုရန်မျိုးတို့ထက် သီလတည်းဟူသော ရန်သည်သာလျှင် အတုမရှိ မြင့်မြတ်လှပေ၏။

အရှင်အာနန္ဒာ၏ ပုစ္ဆာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်အာနန္ဒာ မေးလျှောက်သောစကားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် တစ်ခုသောညချမ်းအခါ၌ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အမြစ်နှံသာ၊ အနှစ်နှံသာနှင့် အပွင့်နှံသာဟူသော နှံသာသုံးပါးတို့သည် လေအောက်မှသာ ရန်သင်း၍ လေညာသို့ကား သင်းထုံသောရန်ကို မပျံ့စေနိုင်ကြပါ။ လေအောက်လေညာ နှစ်ဘာနစလုံးသို့ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်စေသော ရန်မျိုးကော ရှိပါသေးသလော" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်အာနန္ဒာ၏ ဤပုစ္ဆာကို ဖြေကြားသောအားဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၅၆။ တောင်ဇလပ်ပန်း၊ စန္ဒကူးပန်းတို့၏ ရန်သည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်၏။ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သီလတည်းဟူသော ဤရန်သည်ကား ထူးကဲ မွန်မြတ်သည်ဖြစ်၍ နတ်ပြည်သို့ထိအောင် သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်၏။

အရှင်မဟာကဿပအား ဆွမ်းလှူခြင်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာကဿပအား သိကြားမင်းက ဆွမ်းလှူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မဟာကဿပသည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စား၍ သမာပတ်မှ ထတော်မူပြီးသော် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံရန် ကြွတော်မူ၏။ ထိုစဉ်တွင် သိကြားမင်း၏ အလုပ်အကျွေး နတ်သမီးငါးရာတို့သည် နတ်သမီးတို့၏

http://www.dhammadownload.com

အဆင်တန်ဆာ အသွင်အပြင်တို့ဖြင့် လမ်းမှဆီးကြို၍ ဆွမ်းလောင်းရန် ကြိုးစားကြ၏။ အရှင်မဟာကဿပသည် သူဆင်းရဲတို့ကိုသာ ခိုးမြောက်ရန် ရည်မှန်းထားပြီး ဖြစ်နေ၍ နတ်သမီးတို့အား ဆွမ်းလောင်းခွင့်မပေးဘဲ နှင်လွှတ်လိုက်၏။ နတ်သမီးတို့ နတ်ပြည်သို့ပြန်၍ ဤအကြောင်းကို သိကြားမင်းအား ပြောကြားလေရာ သိကြားမင်းသည် ရှင်မဟာကဿပ လာမည့်လမ်းမှ ရက်ကန်းသည် လမ်းတစ်လမ်းကို ဖန်ဆင်းကာ ကိုယ်တိုင်လည်း သူဆင်းရဲရက်ကန်းသည် ပုံသဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းလျက် ရက်ကန်းခတ်၍နေ၏။ သိကြားမင်း၏ မိဖုရားကြီး သုဇာတာသည်လည်း သူဆင်းရဲ ရက်ကန်းသည်မကြီးသဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းကာ ရက်ဖောက်ယောက်၍ နေလေသည်။

အရှင်မဟာကဿပသည် ရက်ကန်းသည်လမ်းသို့ ဝင်လာကာ ရက်ကန်းသည် သူအိုလင်မယားကို မြင်လေသော် "ဤသူတို့ကား အိုမင်းသည့် အချိန်တိုင်အောင်ပင် အလုပ်လုပ်နေကြရ၏။ ဤမြို့၌ သူတို့ထက် ပို၍ဆင်းရဲသူ ရှိမည်မထင်ပေ။ ဤလူအိုများသည် ဆွမ်းတစ်ယောက်မကိုဖြစ်စေ၊ ဟင်းရွက်ပြုတ်ကိုပင် ဖြစ်စေ လောင်းလှူကြပါစေ။ သူတို့လောင်းလှူသမျှကို အလှူခံ၍ သူတို့ကို ခိုးမြောက်လတ္တံ့" ဟု ကြံစည်ကာ သူတို့အိမ်ရှေ့မှာ ဆွမ်းရပ်လာ၏။ သိကြားမင်း သူအိုကြီးသည် အိမ်မှထွက်၍ အရှင်မဟာကဿပကို တည်ခြင်းငါးပါးတို့ဖြင့် ရှိခိုးပြီးလျှင် ဒူးနှစ်ဖက်ကို လက်ထောက်လျက် ညည်းညည်းညူညူ ရပ်ကာ မျက်စိမှုန်သကဲ့သို့ နဖူးပြင်၌ လက်ဝါးကာ၍ ကြည့်ရှု၏။ ထို့နောက် "ဩော်-ဒုက္ခ ဒုက္ခ၊ ငါတို့၏ အရှင်မဟာကဿပ အရှင်မြတ်ကြီးပါတကား။ ဤအရှင်မြတ်ကြီးသည် အချိန်ကြာခါမှ ငါတို့အိမ်ဝသို့ ဆွမ်းရပ်တော်မူလာပေသည်။ အိမ်မှလှူဖွယ်ဝတ္ထု တစ်ခုခုမှ ရှိပါမည်လော" ဟု ပြောဆိုညည်းတွား၏။ နတ်မိဖုရား အမယ်အိုကြီးသည် အိမ်ထဲမှာ ဟိုဟိုသည်သည် ရှာဖွေသကဲ့သို့ပြုကာ "အို-အရှင်၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုရှိပါသေးသည်" ဟုဆို၏။ သိကြားမင်း သူအိုကြီးက အရှင်မဟာကဿပထံမှ သပိတ်ကို ယူပြီးလျှင် နတ်ဩဇာတို့ကို သပိတ်နှင့်အပြည့် လောင်းထည့်ပြီးလျှင် အရှင်မဟာကဿပထံ ဆက်ကပ်လိုက်၏။ ထိုနတ်ဩဇာဆွမ်း၏ ရနံ့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံသွားလေသည်။

ဤတွင် အရှင်မဟာကဿပသည် ဆွမ်းလှူဒါန်းသူမှာ သိကြားမင်းဖြစ်နေကြောင်း သိရှိသွားကာ "သိကြားမင်း၊ သင်သည် ဆင်းရဲသားတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို လုယက်ဘိ၏။ ယနေ့ ငါ့အား အလှူပေးမိလေသော ဆင်းရဲသား

http://www.dhammadownload.com

တစ်ယောက်ယောက်သည် သူဌေးကြီးသော်လည်းကောင်း၊ စစ်သူကြီးသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေရာ၏"ဟု မိန့်ဆို၏။ သိကြားမင်းကလည်း "အရှင်ဘုရား၊ တပဲည့်တော်သည် သိကြားမင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်သည် သာသနာပကာလတုန်းက ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုခဲ့သူသာဖြစ်ပါသည်။ စူဠရထနတ်သား။ မဟာရထနတ်သားနှင့် အနေကဝဏ္ဏနတ်သားတို့မှာကား သာသနာတော်တွင်း၌ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုခဲ့သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်၏ နံဘေးမှာပင် ဘွားခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာကြပါသည်။ တပည့်တော်ထက် တန်ခိုးကြီးကြပါသည်။ သူတို့သည် အခြံအရံများကို ခေါ်ယူကာ နက္ခတ်သဘင်၌ ပျော်ရွှင်စွာကစားရန် လမ်းပေါ်သို့ ထွက်လာကြသောအခါ တပည့်တော်မှာ လွတ်ရာကျွတ်ရာ ထွက်ပြေး၍ ဗိမာန်တွင် ပုန်းနေရပါသည်။ သူတို့၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါသည် တပည့်တော်၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါကို လွှမ်းခြုံသွားကြပါသည် ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ထို့နောက် သိကြားမင်းသည် သုဇာတာ မိဖုရားနှင့်အတူတကွ အရှင်မဟာကဿပကို ရှိခိုးကာ လက်ယာရစ် လှည့်ပတ် ပူဇော်ပြီးလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ "ငါ၏အလှူသည် မြင့်မြတ်လေစွတကား။ အရှင်မဟာကဿပကိုယ်တော်မြတ်ကြီးထံ၌ ကောင်းမွန်စွာ တည်လေပြီတကား"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးရင့်လေသည်။

ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်သည်ကို ဘုရားရှင် ကြားတော်မူသဖြင့် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် သိကြားမင်းက သူဆင်းရဲသား ရက်ကန်းသည်အိုယောင် ဆောင်ကာ ဆွမ်းလှူဒါန်း၍ ဥဒါန်းကျူးရင့်ပုံကို မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် -

> "ဝိဇ္ဇာပါတ်ရူတင်ကိုဆောင်၍ မိမိကိုယ်ကို မွေးမြူသော၊ သူတစ်ပါး၏ မွေးမြူခြင်းကို မခံယူဘဲ အမြဲမပြတ် သတိရှိသော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေး၍ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား နတ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးကြကုန်၏" ဟု ဥဒါန်းကျူးတော်မူလေသည်။

ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူပြီးနောက် "ရဟန်းတို့၊ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းသည် ငါသားတော်ကြီး၏ သီလရနံ့ကြောင့် နတ်ပြည်မှလာရောက်၍ ဆွမ်းလှူဒါန်းရပေသည်"ဟု မိန့်တော်မူကာ ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၅၃။ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ မမေ့မလျော့ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ကောင်းစွာ ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော ထိုသူတို့၏ သွားရာ လမ်းကြောင်းကို မာရ်နတ်သည် မတွေ့မမြင်နိုင်ပေ။

အရှင်ဂေါဓိက ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ခြင်း

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဂေါဓိကမထေရ်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဂေါဓိကသည် ကွယ်သိဂိလိတောင်၏ နံပါးရှိ ကာဠသိလာကျောက်ဖျာ၌ မမေ့မလျော့ လုံ့လ ကြိုးကုတ်အားထုတ်သဖြင့် လောကီဈာန်သမာပတ်ကို ရရှိ၏။ ရရှိ၍ မကြာမီမှာပင် နာတာရှည် ရောဂါတစ်မျိုး ကပ်ရောက်လာသဖြင့် ဈာန်သမာပတ်မှ လျှောကျ၏။ တစ်ဖန်ပြန်၍ အားထုတ်ရသော အခါမှာလည်း ရှေးနည်းတူ လျှောကျပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောကျ၍ ခုနစ်ကြိမ်မြောက် ရရှိသောအခါတွင်ကား "ဈာန်မှ လျှောကျသူမှာ ဂတိမမြဲနိုင်။ ဈာန်မှ လျှောမကျသောသူသာလျှင် ဂတိမြဲနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ဈာန်မှ မလျှောကျသေးမီ မိမိလည်မျိုကို သင်တုန်းဓားဖြင့် ဖြတ်၍ သေတော့အံ့"ဟု ကြံစည်ကာ သင်တုန်းဓားကို ကိုင်၍ ညောင်စောင်းပေါ်၌ အိပ်လေသည်။

ထိုအရှင်၏ စိတ်ကို မာရ်နတ်ကသိ၍ "ဓားလက်နက်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို သတ်ဖြတ်သော သူတို့သည် မိမိအသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ဝိပဿနာကို ပွားလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်အထိ ရောက်နိုင်ကုန်၏။ ငါကိုယ်တိုင် သွား၍ တားမြစ်လျှင် ထိုရဟန်းက လိုက်နာမည်မဟုတ်ပေ။ ဘုရားရှင်ကို တားမြစ်ရန် တိုက်တွန်းမှဖြစ်မည်"ဟု တွေးတောကာ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့် ဘုရားရှင် ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏တပည့် ဂေါဓိကသည် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေရန် ကြိုးစား၍ နေပါသည်။ ထိုဂေါဓိကကို တားမြစ်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုသို့လျှောက်ထားနေစဉ်မှာပင် အရှင်ဂေါဓိကသည် သင်တုန်းဓားဖြင့် မိမိလည်မျိုကို ဖြတ်လိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်သည် လျှောက်ထားသူမှာ မာရ်နတ်ဖြစ်ကြောင်း သိတော်မူသဖြင့် "ဟယ်-မာရ်နတ်ယုတ်၊ ပညာရှိတို့သည် ဤသို့ပင် အသက်ရှင်ခြင်းကို မတောင့်တကြကုန်။ ဂေါဓိကသည် တဏှာကိုအကြွင်းမဲ့ပယ်နုတ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင်သည် ဟိုဟိုသည်သည် လှည့်လည်သွားနေသော မီးခိုးအစု၊ အမိုက်မှောင်အစု သဏ္ဌာန်ကို ပြတော်မူပြီး "ရဟန်းတို့၊ ဤသည်ကား မာရ်နတ်တည်း ဂေါဓိက၏ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ကို လှည့်လည်ရှာနေခြင်း ဖြစ်၏။ ဂေါဓိကကား ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိတော့ဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသတည်း။

မာရ်နတ်သည် အရှင်ဂေါဓိက၏ ဝိညာဉ်ကို အရပ်ရှစ်မျက်နှာ အားလုံး၌ ရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ရချေ။ "ထိုဂေါဓိကသည် အဘယ်အရပ်သို့ ရောက်ပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "ဟယ်-မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဂေါဓိက၏ လားရာအရပ်ကို သိခြင်းဖြင့် သင့်မှာ ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း"ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၅၈။ လမ်းမကြီး၌ စွန့်ပစ်ထားသော အပျိုက်ပုံ၌ မွေးရန်ကြိုင်လိုင်၍ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော ပဒုမ္မာကြာပန်း ပေါ်လာသကဲ့သို့။

၅၉။ အပျိုက်ပုံသဖွယ်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ အလယ်၌နေသော ဘုရားရှင်၏ တပည့်သည်လည်း အကန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ပုထုဇဉ်တို့ကို ပညာဖြင့် ကျော်လွန်၍ တင့်တယ်၏။

ဂရဟဒိန္နသုကြွယ်

ဧလတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဂရဟဒိန္နဇ၏ မီးကျီးတွင်းထဲမှ ပဒုမ္မာကြာပန်း ပေါက်ရောက်လာခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်၌ သီရိဂုတ္တသုကြွယ်နှင့် ဂရဟဒိန္နသုကြွယ်တို့သည် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သီရိဂုတ္တသုကြွယ်သည် ဘုရားရှင်၏ တပည့်ဖြစ်၍ ဂရဟဒိန္နသုကြွယ်ကား နိဂဏ္ဌတိတ္ထိတို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူဖြစ်နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

နိဂဏ္ဌတိတ္ထိတို့က တိုက်တွန်းသဖြင့် ဂရဟဒိန္နသည် သူငယ်ချင်းအား ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်နေမည့်အစား နိဂဏ္ဌတိတ္ထိတို့အား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရန် သွေးဆောင်ပြောကြား၏။ ဤသို့ မကြာခဏ ပြောဖန်များလာသောအခါ သီရိဂုတ္တက "သူငယ်ချင်း၊ သင်၏ဆရာတို့သည် အဘယ်အရာကို သိပါသနည်း" ဟု မေး၏။ ဂရဟဒိန္နက "သူငယ်ချင်း၊ ဤသို့ မဆိုပါလင့်။ ငါတို့အရှင်မှာ မသိသောတရားဟူ၍ မရှိပါ။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ရှိ တရားအားလုံးကိုလည်းကောင်း၊ ကာယက်၊ ဝစီက်၊ မနောက် အားလုံးကိုလည်းကောင်း သိကြကုန်၏" ဟု ဆို၏။ ဤတွင် သီရိဂုတ္တက "သူငယ်ချင်း၊ ယနေ့မှစ၍ ငါသည် အရှင်တို့၏ ဉာဏ်စွမ်းကို သိရလေ၏။ ထိုအရှင်ထံ သွားပါလော့" ဟု မိန့်၏။ ဂရဟဒိန္နက သီရိဂုတ္တ၏ ကိုယ်စား သွား၍ ပင့်လျှောက်သောအခါ နိဂဏ္ဌတိတ္ထိတို့က ဝမ်းသာအားရ လက်ခံလိုက်ကြလေသည်။

သီရိဂုတ္တသည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားအားလုံးနှင့် ကာယက်၊ ဝစီက်၊ မနောက် အားလုံးကို သိသည်ဆိုသော နိဂဏ္ဌတိတ္ထိများ အဟုတ်တကယ် သိမသိ စမ်းသပ်ရန် စီစဉ်ပြုလုပ်ထား၏။ ဂရဟဒိန္နသည် နံနက်စောစော သီရိဂုတ္တအိမ်သို့လာပြီးလျှင် "အရှင်မြတ်တို့အတွက် ဆက်ကပ်ကျွေးမွေးစရာများ ချက်ပြုတ်ပြီးပြီလော"ဟု မေး၏။ သီရိဂုတ္တက ထမင်းလုံးများ၊ ဟင်းဖတ်များ၊ ယာဂုများ၊ ထောပတ်များ၊ တင်လဲများ ပေကျံနေ၍ ပိတ်ထားသော အိုးကြီးများကို လည်းကောင်း၊ ခင်းထားသော နေရာများကိုလည်းကောင်း ပြသည်။ အရှင်မြတ်တို့အတွက် ဆက်ကပ်လုပ်ကျွေးရန် အသင့်ရှိနေပါပြီဟု ပြောပြ၏။ ဂရဟဒိန္နသည် ပိတ်ထားသော အိုးကြီးများကို ဖွင့်မကြည့်ဘဲ ဝမ်းပန်းတသာဖြင့် နိဂဏ္ဌတိတ္ထိများကို သွား၍ ပင့်လေသည်။

နိဂဏ္ဌတိတ္ထိများ လာကြသောအခါ သီရိဂုတ္တသည် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုး၍ ကြိုဆိုကာ "အရှင်တို့သည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် တရားအားလုံးနှင့် ကာယက်၊ ဝစီက်၊ မနောက်အားလုံးကို သိသည်ဟု ဆိုပါ၏။ အကယ်၍ အဟုတ်တကယ် သိရှိရှိမှန်ပါလျှင် တပည့်တော်၏ အိမ်သို့ အရှင်ဘုရားတို့ မဝင်ကြပါကုန်လင့်"ဟု စိတ်ထဲမှလျှောက်ထား၏။ နိဂဏ္ဌတိတ္ထိတို့ကား စိတ်ထဲမှလျှောက်ထားနေသည်ကို မသိကြသဖြင့် အိမ်ထဲသို့ တသိတတန်းကြီး ဝင်ကုန်ကြ၏။ သီရိဂုတ္တ

http://www.dhammadownload.com

သူကြွယ်၏ အမှုထမ်းတို့က နိဂဏ္ဌာတိတ္ထိတို့အား "အရှင်ဘုရားတို့ တန်း၍ ခင်းထားသော ညောင်စောင်းများ ရှေ့တွင် ထေရ်စဉ်ဝါလိုက် ရပ်တော်မူပြီးမှ တစ်ပြိုင်နက် ထိုင်တော်မူကြပါ"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

အမှန်အားဖြင့် ထိုညောင်စောင်းတို့အောက်တွင် တွင်းရှည်ကြီး တူးထားကာ မစင်များ ပြည့်လျက်ရှိ၏။ တွင်းပေါ်မှာ ကြိုးများတန်း၍ ဖျာများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာ ညောင်စောင်း၏ ခြေရင်း ခြေထောက်တို့ကို တွင်းနှုတ်ခမ်း မြေကြီးပေါ်မှာ ထား၍ ခေါင်းနှင့်ခြေထောက်တို့ကို တွင်းပေါ်မှ ကြိုးတန်းပေါ်မှာ တင်ထား၏။ ဒုက်ပျောဖက်နှင့် ပိတ်ဖြူများပိတ်ထားသော အိုးကြီးများ၌ စားသောက်ဖွယ်များ လိမ်းကျံထားသော်လည်း အထဲတွင် ဘာမျှမရှိပေ။ အစစအရာရာ ဘာမဆို သိပါသည်ဆိုသော နိဂဏ္ဌာတိတ္ထိတို့သည် အမှုထမ်းတို့ လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း တစ်ပြိုင်နက် ထိုင်ကြလေရာ မစင်တွင်းထဲသို့ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ ကျသွားကြရ၏။ တွင်းထဲမှ တက်လာသောအခါတွင်လည်း ထိုတိတ္ထိတို့ကို "သင်တို့သည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို အဘယ်ကြောင့် မသိကြရပါသနည်း" ဟုဆိုကာ အမှုထမ်းများကရိုက်နှက်ကြ၏။ တွင်းမှတက်၍ ပြောင်ချောနေအောင် ပြုပြင်ထားသော မြေပြင်၌ တဝိုင်းဝိုင်း လဲကြပြန်တော့လည်း ထပ်မံ၍ ရိုက်နှက်ကြပြန်လေသည်။

မသိဘဲနှင့် သိဟန်ဆောင်၍ အရှက်တကွဲဖြစ်ခဲ့ရသော နိဂဏ္ဌာတိတ္ထိတို့သည် ဂရဟဒိန္နအိမ်သို့ ပြေးသွားကြကုန်၏။ ဂရဟဒိန္နသည် ဤအဖြစ်ကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ ကောသလမင်းကြီးထံ ဝင်ရောက်၍ သီရိဂုတ္တအား အသပြာတစ်ထောင် ဒဏ်ရိုက်ပါရန် လျှောက်တင်၏။ ကောသလမင်းကြီးက သီရိဂုတ္တကို ခေါ်ယူ၍ မေးစစ်သောအခါ သီရိဂုတ္တက "အရှင်မင်းကြီး၊ ဂရဟဒိန္နက သူ၏ဆရာ နိဂဏ္ဌာတိတ္ထိများသည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားအားလုံးနှင့် ကာယက်၊ ဝစီက်၊ မနောက်အားလုံးကို သိသည်ဟု ပြောပါသည်။ သူပြောသည့်အတိုင်း ထိုတိတ္ထိတို့ အဟုတ်တကယ် သိမသိ သိရှိနိုင်ရန် စမ်းသပ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်"ဟု ဖြေရှင်းလျှောက်တင်၏။ ဤတွင် ကောသလမင်းကြီးက သီရိဂုတ္တကို ဒဏ်မရိုက်တော့ပေ။ ဂရဟဒိန္နကိုသာ အသပြာတစ်ထောင်ပေးဆောင်ရန် ဒဏ်ရိုက်လေတော့သည်။

ဂရဟဒိန္နသည် သီရိဂုတ္တကို အမျက်ထွက်လှသဖြင့် ဆယ့်ငါးရက်ကြာမျှ စကားမပြောဘဲနေ၏။ ထို့နောက်မှ သီရိဂုတ္တကိုလည်း လက်စားပြန်၍ ချေရန် အကြံရကာ သီရိဂုတ္တထံသို့သွား၍ ပြေရာပြေကြောင်း စကားပြော၏။ တစ်နေ့သ၌

http://www.dhammadownload.com

သီရိဂုတ္တာဂါ ဂရဟဒိန္နအား နိဂဏ္ဌာတိတ္ထိများကို ကိုးကွယ်မည့်အစား ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာအရှင်မြတ်များအား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရန် တိုက်တွန်း၏။ ဤအချက်ကို စောင့်နေသော ဂရဟဒိန္နက "သင်တို့ဆရာသည် အဘယ်တရားကို သိပါသနည်း"ဟု မေး၏။ သီရိဂုတ္တက "သူငယ်ချင်း၊ ဤသို့ဆိုလင့်။ ငါတို့ဆရာ ဘုရားရှင်သည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားအားလုံးကို သိတော်မူ၏။ သတ္တဝါတို့၏ စိတ်နေသဘောထားကို ခွဲခြား၍သိတော်မူ၏" ဟု ဆို၏။ ဤတွင် ဂရဟဒိန္နက သီရိဂုတ္တအား ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား မိမိကိုယ်စား ပင့်လျှောက်ပေးပါရန် ပန်ကြားလေသည်။

သီရိဂုတ္တသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်ရောက်ရှိခိုးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်၏ သူငယ်ချင်း ဂရဟဒိန္နက ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား သူ့အိမ်သို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြွရန် ပင့်လျှောက်ပါသည်။ ယခင်ရက်များတုန်းက တပည့်တော်သည် သူ၏ဆရာ နိဂဏ္ဌာတိတ္ထိတို့အား အိမ်သို့ပင့်ကာ မစင်တွင်းထဲ ချ၍ အရှက်ခွဲခွဲဖူးပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ တပည့်တော်ကို လက်စားချေရန် ပင့်ဖိတ်လေသလော၊ စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်လေသလော မသိနိုင်ပါ။ ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ လက်ခံသင့်မှ လက်ခံတော်မူပါဘုရား"ဟုလျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကာ အကျိုးတရား ဖြစ်ပွားမည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ပင့်လျှောက်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူလိုက်လေသည်။

သီရိဂုတ္တသည် နံနက်စောစော ဂရဟဒိန္န၏ အိမ်သို့လာကာ "အရှင်မြတ်များအတွက် ဆက်ကပ်ဖွယ်ရာများ ချက်ပြုတ်ပြီးပြီလော"ဟု မေးမြန်း၏။ ဂရဟဒိန္နက စားသောက်ဖွယ်ရာ အုစအနများ လိမ်းကျံထား၍ အလုံပိတ်ထားသော အိုးကြီးများကို ပြကာ "အရှင်မြတ်များအတွက် ဆက်ကပ်ဖွယ်ရာများ ချက်ပြုတ် ပြီးစီးနေပါပြီ"ဟု ပြန်ပြော၏။ သီရိဂုတ္တသည် ငှက်ပျောရွက်နှင့် ပိတ်ဖြူများ ဖုံးအုပ်ထားသော အိုးများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုမနေတော့ဘဲ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များကို သွား၍ပင့်လျှောက်လေသည်။

ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ ကြွလာတော်မူသောအခါ ဂရဟဒိန္နသည် အိမ်မှထွက်ကာ ရှိသေစွာရှိခိုး၍ ကြိုဆိုပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့သည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် တရားအားလုံးကိုသိကုန်၏။ သတ္တဝါတို့၏ စိတ်နေသဘောထားများကို ခွဲခြား၍ သိကုန်၏ဟု ဆိုပါ၏။ အကယ်၍ အဟုတ်တကယ် သိရှိမှန်လျှင်

http://www.dhammadownload.com

တပည့်တော်၏ အိမ်သို့ မဝင်ကြပါနှင့်"ဟု စိတ်ထဲမှလျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုသို့လျှောက်ထားသည်ကို မနာယူဘဲ အိမ်ထဲသို့ ဆက်လက်၍ ဝင်တော်မူ၏။ ဂရဟဒိန္နသည် ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကို လှမ်းယူကာ "အရှင်ဘုရား၊ နေရာများသို့ လှမ်းကြွသောအခါ တစ်ပါးချင်း တစ်ပါးချင်း လှမ်းကြွတော်မူကြပါ" ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

အမှန်အားဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအတွက် ခင်းထားသော ညောင်စောင်းများ အောက်တွင် မီးကျီးတွင်းကြီး ရှိနေပေသည်။ သီရိဂုတ္တကို လက်စားချေရန် ဂရဟဒိန္နက တွင်းလွှားရှည်ကြီးကိုတူးကာ လှည်းရှစ်ဆယ်တိုက်မျှ ရှိသော ရှားသားများကို မီးကျီးခဲများဖြစ်အောင် မီးရှို့ထားပြီးမှ ကြိုးများတန်း၍ ပျဉ်ချပ်များစီကာ ဖျာများဖုံးထား၏။ မီးကျီးတွင်းများသို့ ရောက်သောအခါ ဂရဟဒိန္နသည် ရုပ်တန်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ရှေ့ကကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ကြွတော်မူ၍ မီးကျီးတွင်းပေါ်၌ ခြေတော်ချလိုက်သောအခါ ဖုံးထားသော အရာများ ကွယ်ပျောက်သွားပြီးလျှင် ရဲရဲဦးနေသော ရှားမီးကျီးခဲများထဲမှ လှည်းဘီးလောက်ရှိသော ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြီးများ ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ဘုရားရှင်သည် ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြီး၏ အလယ်မှာ နင်းတော်မူ၍ ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ သံဃာတော်များသည်လည်း မိမိတို့ရှေ့မှာ ပေါ်ပေါက်လာသော ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြီးများကို နင်းကာ မိမိတို့နေရာ အသီးသီး၌ ထိုင်ကြလေသည်။

ဂရဟဒိန္နသည် သီရိဂုတ္တထံသို့ ပြေးသွားကာ ဤအကြောင်းများကို ပြောပြပြီးလျှင် "ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များအား ဆက်ကပ်စရာမရှိ၍ ကူညီပါ"ဟု ပန်ကြား၏။ သီရိဂုတ္တက "သူငယ်ချင်း၊ အိမ်သို့ပြန်ချေလော့။ သင်က ဆွမ်းအိုးဟုဆိုခဲ့သော အိုးလွတ်ထဲတွင် ဆွမ်းများ ပြည့်နေပေလိမ့်မည်။ သင်က ဟင်းအိုးဟုဆိုခဲ့သော အိုးလွတ်ထဲတွင် ဟင်းလျာများ ပြည့်နေပေလိမ့်မည်" စသည်ဖြင့် ပြောဆို၍ လွှတ်လိုက်၏။ ဂရဟဒိန္နသည် ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် အယောင်ဆောင် ပြုလုပ်ထားသော အိုးလွတ်များထဲမှာ အသီးသီးအပြည့်ရှိသော စားသောက်ဖွယ်များဖြင့် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား စိတ်ခလုံးကြည်လင်ချမ်းမြေ့စွာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရား ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် "ဤသတ္တဝါတို့သည် ပညာမျက်စိ မရှိကြသောကြောင့် သာလျှင် ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ တပည့်သာဝကများ၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ သာသနာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း မသိနိုင် ကြကုန်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ တရားနာပရိသတ်များနှင့်တကွ သူကြွယ်နှစ်ဦး တို့သည် သောတာပန် ဖြစ်ကြကုန်၏။ သူကြွယ်နှစ်ဦးတို့သည် မိမိတို့၏ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို သာသနာတော်၌ လှူဒါန်းကြလေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၆၀။ အိပ်မပျော်သူအား ညဉ့်တာဆည် ရှည်လျား၏။ ခရီးပန်းသောသူအား တစ်ယူဇနာ ခရီးသည် ရှည်လျား၏။ သူတော်ကောင်းတရားကို မသိသော သူမိုက်တို့အား သံသရာသည် ရှည်လျား၏။

ယောကျ်ားတစ်ယောက် (ဒု သ နု သော)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောသလမင်းကြီး ကြားလိုက်ရသော ဒု သ နု သော ဟူသောအသံကြီး လေးခုကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပသောနေ့၌ ပုဏ္ဏရိကမည်သော ဆင်ဖြူတော်ကြီးကို စီးလျက် မြို့တော်သို့ လှည့်လည်စဉ် တိုက်အပေါ်ထပ် ပြတင်းမှ မိမိထံ လှမ်းကြည့်နေသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တပ်မက်စွဲလမ်းလာခဲ့၏။ နန်းတော်သို့ ပြန်လာပြီးနောက် အမတ်တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်၍ ထိုအမျိုးသမီးအကြောင်းကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် ခိုင်းလိုက်ရာ လင်ရှိ မိန်းမဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် သူ့လင်ကိုသတ်၍ ထိုအမျိုးသမီးကို အရယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ဤသို့ဖြင့် ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုယောကျ်ားအား နန်းတော်သို့ ဆင့်ခေါ်လိုက်၏။ ထိုယောကျ်ားကလည်း မိန်းမကိုမှီ၍ ဘေးဖြစ်လာကြောင်းကို ရိပ်မိကာ မင်းအာဏာကို မလွန်ဆန်ရဲသဖြင့် နန်းတော်သို့သွား၏။ နန်းတော်သို့ရောက်လျှင် ထိုသူအား ကောသလမင်းကြီးက "နန်းတော်၌ အမှုထမ်းလော့"ဟု မိန့်ကြား၏။ ထိုယောကျ်ားကလည်း မိမိအား အပြစ်ရှာ၍ သတ်ဖြတ်ရန် ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်စားမိသဖြင့် "အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်သည် မိမိအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်

http://www.dhammadownload.com

ကာ အရှင်မင်းကြီးအား အခွန်တော် ဆက်သ၍သာ နေရပါစေ"ဟု လျှောက်တင်၏။

သို့ရာတွင် ကောသလမင်းကြီးက ခွင့်မပြုဘဲ ရာထူးနှင့် လက်နက်ကို ပေးကာ မိမိထံခစားရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ထိုယောဂျိုးကား မိမိအသက်ဘေးကို မျှော်တွေးကာ မင်းမူတော်ကို မမေ့မလျော့ဘဲ ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်လာ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုယောဂျိုးကို သတ်ခွင့်မရနိုင်သေးသဖြင့် သတ်ခွင့်ရရန် ဆက်လက်၍ ကြံစည်ပြန်ရာ အကြံတစ်ခုကိုရရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုယောဂျိုးကို ခေါ်ယူပြီးလျှင် "အသင် ယောဂျိုး၊ ဤမြို့မှ တစ်ယူဇနာ ဝေးသောအရပ်၌ မြစ်တစ်စင်းရှိ၏။ ထိုမြစ်၏ တစ်နေရာမှ ကုမုဒြာကြာနှင့် အရွက်အဆင်းရှိသော မြေညက်ကို ဆောင်ခဲ့လော့။ ယနေ့ည ရေချိုးချိန် အမီမရောက်လာလျှင် သင့်ကိုသတ်အံ့" မိန့်ဆိုလေသည်။

မင်းခစားယောဂျိုးသည် မိန်းမဖြစ်သူက ချက်၍ ဖိုစင်ပေါ်မှာ နှပ်ထားဆဲဖြစ်သော ထမင်းကို ခြင်းမှာ သိပ်ထည့်ကာ ဟင်းအဖြစ်ပုံးရည်ကို ယူပြီးလျှင် တစ်ယူဇနာဝေးသော ခရီးကို မနားတမ်းပြေးသွားရ၏။ မြစ်ကမ်းပါးသို့ ရောက်သောအခါ သူသည် ထမင်းဦးကို ဖယ်ထားပြီး၍ စားသောက်နေစဉ် ခရီးသည်တစ်ယောက် ရောက်လာသဖြင့် ထိုခရီးသည်အား မိမိ စောစောက ဖယ်ထားသော ထမင်းဦးကို ရိုရိုသေသေ ပေးလှူ၏။

ထို့နောက် မင်းခစားယောဂျိုးသည် ထမင်းတစ်ဆုပ်ကို ရေမှာပစ်ချ၍ လက်ဆေးပြီးလျှင် "ဤမြစ်၌ အုပ်စိုးနေကြသောနဂါး၊ ဂင်္ဂါနှင့် နတ်အပေါင်းတို့အား တိုင်တည်ပါ၏၊ ကောသလမင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကို သတ်ဖြတ်လိုသဖြင့် ဤမြစ်မှ ကုမုဒြာကြာနှင့် အရွက်ရောင် အဆင်းရှိသော မြေညက်ကိုယူခဲ့ရန် စေလွှတ်လိုက်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ခရီးသည်တစ်ယောက်အား ထမင်းဦးကို လှူခဲ့ပါ၏။ ထိုအလှူကို အသင်တို့အား အမျှဝေပါ၏။ ကျွန်ုပ်အား ကုမုဒြာကြာနှင့် အရွက်ရောင် မြေညက်ကို နဂါးပြည်မှယူဆောင်၍ ပေးကြကုန်လော"ဟု ကြွေးကြော်၏။ ထိုမြစ်မှာ အုပ်စိုးနေရသော နဂါးမင်းသည် ထိုအသံကိုကြားသဖြင့် လူတို့အသွင်ဖြင့် လာရောက်ပြီးလျှင် မင်းခစားယောဂျိုးအား ကုမုဒြာကြာနှင့် အရွက်အဆင်းရှိသော မြေညက်ကို ပေးလိုက်လေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် အကြောင်းတစ်ခုခုဖြင့် မင်းခစားယောဂျိုး အချိန်မီရောက်လာလျှင် မသတ်ရမည်စိုး၍ မြို့တံခါးကို ခါတိုင်းထက် စောပိတ်

http://www.dhammadownload.com

စေပြီးလျှင် တံခါးသော့ကို ယူထားလိုက်၏။။ မင်းခစားယောကျ်ားသည် အလျင်အမြန်ပြေးလာ၍ အခိုန်မိရောက်လာပါ၏။။ သို့သော် မြို့တံခါးပိတ်ထားပြီးဖြစ်၍ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူသည်ကုမုဒြာကြာနှင့် အရုဏ်ရောင်အဆင်းရှိသော မြေညက်ကို တံခါးပေါ်၌တင်ထားကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ အိပ်ရလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် နံနက်လင်းလျှင် ထိုယောကျ်ားကိုသတ်၍ သူ့မယားကို ယူတော့မည်ဟု ကြံစည်စိတ်ကူး၍ အိပ်ရာဝင်ခဲ့၏။ တစ်ရေးနိုးသော အခါတွင် မဟာပထဝီ မြေကြီးအတွင်းမှ ဒု သ နု သော ဟူသော အသံကြီးလေးခုကြားကာ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်လှသဖြင့် တစ်ညလုံးအိပ်မပျော် နိုင်တော့ပေ။ နံနက်လင်းသောအခါ ပုရောဟိတ်ကြီးကို ခေါ်၍ ထိုအသံများအကြောင်းကို မြောကြားလေရာ ပုရောဟိတ်ကြီးမှာ အသံများ၏ အကြောင်းရင်းကို မသိမမြင်နိုင်သဖြင့် "မင်းမြတ်၊ ဝန်လေးလေစွတကား။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီး၏ အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်သော နည်းလမ်းကား ရှိပါသေးသည်။ ထိုနည်းကား ဆင်တစ်ရာ၊ မြင်းတစ်ရာ၊ နွားလားတစ်ရာ၊ နွားမတစ်ရာ၊ ဆိတ်တစ်ရာ၊ သိုးတစ်ရာ၊ ကြက်တစ်ရာ၊ ဝက်တစ်ရာ၊ သူငယ်တစ်ရာ၊ သူငယ်မတစ်ရာတို့ကို သတ်ဖြတ်၍ သမ္မသတ္တ ယဇ်ပူဇော်ပွဲကြီးကို ကျင်းပလျှင် အရှင်မင်းကြီးသည် အသက်ဘေးမှ လွတ်နိုင်ပါသည်"ဟု လျှောက်တင်၏။ မင်းကြီးကလည်း "ငါအသက်ရှင်ရေးသာ လိုရင်းပင်တည်း"ဟု တွေးတောကာ ယဇ်ပူဇော်ရန် တိရစ္ဆာန်များနှင့် သူငယ် သူငယ်မတို့ကို ဖမ်းယူရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

မိမိတို့သားသမီးများ၊ ဆွေမျိုးများကို အဖမ်းခံရသူတို့သည် တစ်မြို့လုံးသောသောညံမျှ ငိုကြွေးကြလေရာ မလွိကာမိဖုရားကြီး ကြားသိသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးထံ ဝင်၍ အကျိုးအကြောင်းမေးမြန်း၏။ ကောသလမင်းကြီးက ညကကြားရသောအသံများနှင့် ပုရောဟိတ်ကြီး၏ အစီအစဉ်များကို ပြောပြ၏။ ဤတွင် မလွိကာမိဖုရားကြီးက "အရှင်မင်းကြီး၊ သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်၍ မိမိအသက်ဘေးမှ ချမ်းသာသည်ဟူ၍ မရှိပါ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ ဘုရားရှင်ကိုသာ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားသင့်ပါသည်။ ဘုရားရှင် အဆုံးအမအတိုင်းသာ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်"ဟု လျှောက်တင်၏။ ကောသလမင်းကြီးကလည်း သဘောတူသဖြင့် ပေါ့ပါးသော ယာဉ်ငယ်ဖြင့် မင်းမိဖုရားနှစ်ပါး ကျောင်းတော်သို့ လာကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါတွင်လည်း ကောသလမင်းကြီးသည် သေဘေးကိုကြောက်ရွံ့ကာ တစ်စုံတစ်ရာ မလျှောက်ထားနိုင်ဘဲ ရှိခိုးလျက်သာ နေ၏။ ထို့ကြောင့် မလ္လိကာမိဖုရားကြီးက ညကကြားရသော အသမျှနှင့် ပုရောဟိတ်ကြီး၏ အစီအစဉ်များကို လျှောက်ထားရ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က. . .

"မင်းကြီး၊ မကြောက်ပါလင့်။ သင်မင်းကြီးအတွက် အသက်အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ။ အကုသိုလ်ကံ ပြုခဲ့မိသူများက မိမိတို့ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဆင်းရဲခဲကြ ကြီးမားစွာ ခံစားနေရပုံကို အထင်အရှားပြလို၍သာ ဤသို့ ရွတ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"မင်းကြီး၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တုန်းက ဗာရာဏသီဖြို့မှ ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝကုန်သော သူဌေးသား လေးယောက်တို့သည် သူတစ်ပါး၏ ချောမောလှပသော မယားများ၊ သမီးပျိုများကို ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့် ဖြားယောင်း၍ ကျူးလွန်ဖျက်ဆီးခဲ့ကြ၏။ ထိုသူဌေးသား လေးယောက်တို့သည် အနှစ်နှစ်သောင်းမျှ ထိုအကုသိုလ်ကံကို ကျူးလွန်ကြ၍ သေလွန်သောအခါ မဟာအဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ကြကုန်၏။ ကဿပဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်မှစ၍ မဟာအဝီစိ ငရဲမှာ ခံစားခဲ့ရပြီးလျှင် ယခုအခါ အကုသိုလ်ကံအကြွင်းအကျန်ဖြင့် ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော လောဟကုဋ္ဌိ (ကြေးအိုးကြီး) ငရဲ၌ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ခြင်းကို ခံနေကြရ၏။ ထိုငရဲအိုးကြီးအောက်သို့ နှစ်မြုပ်ရာတွင် နှစ်ပေါင်းသုံးသောင်းကြာ၍ အထက်သို့ ပေါ်လာရာတွင်လည်း နှစ်ပေါင်းသုံးသောင်းကြာလေသည်။

"မင်းကြီး၊ သူဌေးသားလေးယောက်တို့သည် အပေါ်သို့ပေါ်လာသည့် အခိုက် မိမိတို့ အကုသိုလ်ကံနှင့်ပတ်သက်၍ နောင်တကြီးစွာဖြင့် ဂါထာတစ်ပုဒ်စီကို ရွတ်ဖတ်ရန် အားထုတ်ကြရာ ဂါထာအစ အက္ခရာတစ်လုံးစီကိုသာ ရွတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် အောက်သို့ပြန်၍ မြုပ်သွားကြရ၏။

"မင်းကြီး၊ ပထမသူဌေးသား ရွတ်ဆိုသော 'ဒု' ဟူသော အသံမှာ 'ဒုဇ္ဈိဝိတမဇီဝိမှ' စသော ဂါထာ၏ အစအက္ခရာဖြစ်၏။ 'ငါတို့သည် မကောင်းသော အသက်မွေးမှုကို အသက်မွေးခဲ့ကြကုန်၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာထင်ရှားရှိနေပါလျက် မပေးမလှူမိခဲ့ကြကုန်။ မိမိတို့၏ မှီခိုအားထားရာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုမိခဲ့ကြကုန်' ဟု ဆိုလိုပေသည်။

http://www.dhammadownload.com

"မင်းကြီး၊ ဒုတိယသူဌေးသား ရွတ်ဆိုသော 'သ' ဟူသောအသံမှာ 'သဌိဝဿ သဟဿာနိ' စသော ဂါထာ၏ အစအကွရာဖြစ်၏။ 'နှစ်ပေါင်း ခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး ငါတို့သည် လောဟကုမ္ဘိ ငရဲအိုးကြီး၌ ကျခံခဲ့ကြရကုန်ပြီ။ ဘယ်အခါတွင်မှ အဆုံးသတ်ရပါမည်နည်း' ဟု ဆိုလိုပေသည်။

"မင်းကြီး၊ တတိယသူဌေးသား ရွတ်ဆိုသော 'နု' ဟူသောအသံမှာ 'နဏ္ဍိ အန္တော ကုတော အန္တော' စသော ဂါထာ၏အစ အကွရာဖြစ်၏။ 'အဆုံးမရှိ နိုင်ချေတကား။ အဆုံးသည် အဘယ်မှာနည်း။ အဆုံးမထင်ပါတကား။ အိုအချင်း၊ ထိုစဉ်အခါတုန်းက ငါသည်လည်းကောင်း၊ သင်သည်လည်းကောင်း မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့မိချေပြီ' ဟု ဆိုလိုပေသည်။

"မင်းကြီး၊ စတုတ္ထသူဌေးသား ရွတ်ဆိုသော 'သော' ဟူသောအသံသည်ကား 'သောဟံ နူန ဏ္ဍတော ဂနှာ' စသော ဂါထာ၏ အစအကွရာဖြစ်၏။ 'ထိုငါသည် ဤဆင်းရဲမှလွတ်၍ လူဘဝကိုရရှိလျှင် ပညာရှိတို့၏ ဆုံးမစကားကို နာခံ၍ သီလနှင့်ပြည့်စုံလျက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဧကန်မုချပြုပါတော့မည်' ဟု ဆိုလိုပေသည်"

ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်ကို နာကြားရသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးသည် သံဝေဂကြီးစွာဖြစ်၏။ "ဩော်-သူတစ်ပါး၏ မယားနှင့် သမီးပျိုကို ဖျက်ဆီးသော အမှုကား အပြစ်ကြီးလွန်းလေစွတကား။ ငါသည်လည်း သူတစ်ပါးမယားကို တပ်မက်မိလေသောကြောင့် တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်နိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။ ဤအချိန်မှစ၍ သူတစ်ပါး မယားတို့ကို တပ်မက်စွဲလမ်းမှု မပြုတော့ပြီ"ဟု တွေးတောကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ယနေ့ညည်ဦးအချိန် ရှည်လျားနေသည်ကို သိရပါသည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ မင်းခစားယောက်ျားသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ အနီးမှာပင် ရှိနေသဖြင့် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မှာကား တစ်ယူဇနာခရီး၏ ရှည်လျားလှသော အဖြစ်ကို ယမန်နေ့တုန်းက သိခဲ့ရပါပြီဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် နှစ်ယောက်စလုံး၏ စကားနှစ်ရပ်ကို ဆက်စပ်တော်မူကာ ဤဝတ္ထု၏ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ မင်းခစားယောက်ျားသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၆၁။ တရားကျင့်သုံးသော သူသည် မိမိထက်မြင့်မြတ်သူနှင့် တူညီသူကို မရနိုင်ပါလျှင် တစ်ယောက်တည်းသာလျှင် စွဲမြဲစွာ ကျင့်သုံးသင့်၏။ လူမိုက်တို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၍ အကျိုးမရှိချေ။

အရှင်မဟာကဿပ၏ အတူနေတပည့်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာကဿပ၏ကျောင်းကို မီးရှို့ထွက်ပြေးသွားသော တပည့်ရဟန်းငယ်တစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ အရှင်မဟာကဿပသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ကို အမှီပြုကာ ပိပ္ပလိလိုဏ်ဂူ၌ သီတင်းသုံး၏။ အရှင်မဟာကဿပနှင့် အတူနေတပည့် ရဟန်းငယ် နှစ်ပါးရှိကြရာ တစ်ပါးသည် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုသူဖြစ်၍ ကျန်တစ်ပါးကား ဟန်ဆောင်တတ်သူ ဖြစ်၏။ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုသောရဟန်းငယ်က ဆရာသမားအတွက် မျက်နှာသစ်ရေနှင့်တံပူမျှား ပြင်ဆင်ပြီးချိန်တွင် ဟန်ဆောင်တတ်သော ရဟန်းက အရှင်မဟာကဿပထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ မျက်နှာသစ်ရေနှင့်တံပူတို့ကို တပည့်တော် ပြင်ဆင်ပြီးပါပြီ။ မျက်နှာသစ်တော်မူပါ ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ခြေဆေးရေ၊ ချိုးရေများ ခပ်ပြီးချိန်မှာလည်း ဤသို့ပင် မိမိပြုသကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်၍ လျှောက်ထားလေသည်။

ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစုသော ရဟန်းငယ်သည် ဟန်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်၏ အပြုအမူများကို မနှစ်သက်သဖြင့် တစ်နေ့သောအခါတွင် ဟန်ဆောင်သောရဟန်းငယ် အိပ်ပျော်နေစဉ် ချိုးရေကို ပူနွေးအောင်ကျိုကာ အိုးတစ်လုံးမှာထည့်၍ ရေချိုးအိမ်၏နောက်မှာ ဝှက်ထား၏။ ရေနွေးကျိုသောအိုးထဲတွင်ကား တစ်ခွက်စာမျှသာ ရှိသောရေကို အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေအောင် ကျိုထား၏။ ဟန်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်သည် အိပ်ရာမှနိုးလတ်သော် အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသည်ကို ကြည့်ရှုကာ အရှင်မဟာကဿပထံ ချဉ်းကပ်၍ "အရှင်ဘုရား၊ ရေချိုးအိမ်၌ ရေနွေးထည့်ထားခဲ့ပါပြီ။ ရေချိုးရန်ကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ အရှင်မဟာကဿပသည် ရေချိုးအိမ်၌ ရေနွေးကို မတွေ့ရ၍ "ငါ့ရှင်၊ ရေ အဘယ်မှာနည်း" ဟု မေး၏။ ဟန်ဆောင်သော ရဟန်း

http://www.dhammadownload.com

သည် အင်္ဂေ့တထောင်းထောင်းထနေသော ရေနွေးအိုးထဲသို့ အလျင်အမြန်သွား၍ ခပ်လေရာ ရေမူတ်သည် အိုးဖင်နှင့်သာ တိုက်မိ၏။ ရေနွေးကိုကား လုံလောက်အောင် ခပ်၍မရပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုရသော ရဟန်းငယ်အား ရေရွတ်ပြောဆိုကာ ရေချိုးဆိပ်သို့ ရေခပ်ရန် သွားရလေ၏။ ဤတွင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုသော ရဟန်းငယ်က ဝှက်ထားသော ရေနွေးများကို ရေချိုးအိမ်သို့ ယူလာခဲ့လေသည်။

အရှင်မဟာကဿပသည် ဟန်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်၏ အပြုအမူကို ရိပ်မိသဖြင့် ညချမ်းအချိန်၌ ထိုရဟန်းငယ်ကို ခေါ်ယူကာ "ငါ့ရှင်၊ ရဟန်းမည်သည် မိမိပြုမှသာ ပြုသည်ဟု ဆိုသင့်၏။ မိမိမပြုဘဲ ပြုသည်ဟု မဆိုသင့်"ဟု ဆုံးမ၏။ ဟန်ဆောင်သော ရဟန်းသည် မိမိအားဆုံးမသည်ကို ရေနွေး မတည်မိတာကလေး တစ်ခုနှင့်ပင် ပြောရက်လေခြင်းဟု မကျေမချမ်းနိုင် ဖြစ်လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့တွင် အရှင်မဟာကဿပနှင့်အတူ ဆွမ်းခံ မလိုက်ဘဲ ချန်နေခဲ့၏။ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုသော ရဟန်းနှင့်အတူ အရှင်မဟာကဿပ အရပ်တစ်ပါးသို့ ကြွသွားစဉ်မှာလည်း အရှင်မဟာကဿပ၏ ဒါယကာများအိမ်သို့ဝင်ကာ အရှင်မဟာကဿပ နာမကျန်းဖြစ်၍ ဆွမ်းခံမလိုက်နိုင်ဟု ပြောဆို၏။ ဒါယကာများက အရှင်မဟာကဿပအတွက် လျှုလိုက်သော စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ ခံယူကာ လမ်းကြားမှာပင် စားပစ်လေသည်။

အရှင်မဟာကဿပသည် ထိုအရပ်တစ်ပါး၌ အလျားအနံ ရှည်လျား၍ နူးညံ့သော သင်္ကန်းစကို့ရလေရာ အတူလိုက်ပါလာသော ရဟန်းငယ်အား ပေးလိုက်၏။ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုသော ရဟန်းငယ်ကလည်း ထိုအဝတ်ကို သင်္ကန်းအဖြစ် ချုပ်၍ဆိုး၍ ဝတ်ရုံ၏။ အရှင်မဟာကဿပသည် မိမိအတွက်ဟုဆိုကာ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ ဟန်ဆောင်တောင်း၍ စားသောက်ခြင်းကို ဒါယကာများ လျှောက်ထားကြ၍ ကြားသိသဖြင့် ဟန်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်ကို ခေါ်ကာ "ငါ့ရှင်၊ သင်၏အမူသည် ရဟန်းတို့နှင့် မသင့်လျော်ပေ။ ဒါယကာများထံ တောင်း၍မစားကောင်းချေတကား" ဟု ပြောဆိုဆုံးမ၏။ ဟန်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်သည် အထက်ပါ အကြောင်းသုံးမျိုးတို့ဖြင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီးလျှင် အရှင်မဟာကဿပ ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွခိုက်တွင် အိုးအင်္ဂၠိက်ယောက်များကို တုတ်ဖြင့် ရိုက်ခွဲကာ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကလေးကို မီးရို့လေ၏။ မီးရို့၍မလောင်သော

http://www.dhammadownload.com

ပစ္စည်းများကို ထုရိုက်ဖျက်ဆီးပစ်၏။ ဤသို့ အားရအောင်ပြုပြီးမှ လွတ်ရာသို့ ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၍ ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြင်ပြီးလျှင် အရှင်မဟာကဿပနှင့် တပည့်ဝိုက် အကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ငါ၏သားတော်ကြီး ကဿပအတွက် ဤသို့သော တပည့်ဝိုက်နှင့် နေရခြင်းထက် တစ်ပါးတည်း နေရခြင်းက မြတ်ပေသည်တကား" ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၆၂။ ငါ့အား သားသမီးတို့ရှိကုန်၏။ ဥစ္စာတို့ရှိကုန်၏ ဟူ၍ လူဗိုက်သည် သာယာစွဲလမ်းမှုဖြင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းရ၏။ အမှန်အားဖြင့် ငါတည်းဟူသော အတ္တသည်ပင် မရှိပါဘဲလျက် အဘယ်မှာ ငါ၏သားသမီး ရှိပေမည်နည်း။ အဘယ်မှာ ငါ၏ ဥစ္စာရှိပေမည်နည်း။

အာနန္ဒာ သူဌေး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အာနန္ဒာသူဌေးဘဝမှ သေဆုံး၍ စက္ကာလမျိုးမှာ ဖွားမြင်လာရသော သူငယ်တစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အာနန္ဒာမည်သော သူဌေးကြီးတစ်ဦးသည် ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝပါသော်လည်း အလွန်တရာကပ်စေးနဲ့သည်ဖြစ်၍ မိမိသားမူလသီရိအား ရှိနေသောဥစ္စာကို သူတစ်ပါးအား မပေးရန်၊ အသစ်အသစ်သော ဥစ္စာကို တိုးပွားအောင် ကြိုးစားရန်၊ တစ်ကျပ်တစ်ပြားကိုမျှ အကျိုးမဲ့ကုန်ခန်းအောင် မပြုလုပ်ရန်ဟူ၍ ဤသုံးချက်သော အဆုံးအမကို ပေးလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် အာနန္ဒာသူဌေးကြီး ကွယ်လွန်၍ သာဝတ္ထိမြို့တံခါးအနီး စက္ကာလရွာတစ်ရွာရှိ စက္ကာလအမျိုးသမီး တစ်ယောက်ထံတွင် ပဋိသန္ဓေ တည်နေ၏။ ထိုသူငယ် ပဋိသန္ဓေတည်နေသည်မှစ၍ စက္ကာလ

http://www.dhammadownload.com

အမျိုးအနွယ်ဝင် တစ်ယောက်သော်မျှ အခစားအလုပ်များ မရကြတော့ပေ။ ထမင်းကျန် ဟင်းကျန်ကိုမျှ ဝလင်အောင် မစားရတော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ လူတစ်ထောင်ကို ထက်ဝက်စီ ထက်ဝက်စီ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ခွဲ၍ သူယုတ်ကို ရှာဖွေကြလေရာ ထိုသူငယ်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသူပါသော ကုပ်စုသည် ငတ်ပြတ်ဆင်းရဲသည်ချည်း ဖြစ်နေ၏။ ဤသို့ဖြင့် ထိုအမျိုးသမီးတစ်ယောက်တည်းကိုပင် သူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ကြရ၍ ဆွေမျိုးများအားလုံးက နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

စက္ကာလအမျိုးသမီးသည် အရွယ်ဆိုးလှသော သားတစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်သော်လည်း မိခင်စိတ်ဖြင့် မစွန့်ပစ်နိုင်ဘဲ နို့ချိုတိုက်ကျွေး မွေးမြူရ၏။ သို့ရာတွင် ကလေးနှင့်အတူတကွ လှည့်လည်တောင်းခံရာတွင် ဘာတစ်ခုမျှမရပေ။ ကလေးကို ထားခဲ့ပြီး တောင်းခံပါမှ စားသောက်ဖွယ်ရာများ ရရှိ၏။။ ဤသို့ဖြင့် နေလာကြ၍ ထိုကလေးသည် မိမိဘာသာစားသောက်နိုင်သော အချိန်တွင် မိခင်က တခြားခွဲ၍ လွှတ်လိုက်ရ၏။ သူငယ်သည် တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် လှည့်လည်တောင်းရမ်း စားသောက်နေရာ တစ်နေ့တွင် အာနန္ဒာသူဌေးဘဝက နေခဲ့သော အိမ်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်လာလေသည်။

အိမ်ကြီးရှေ့ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူငယ်သည် ရှေ့ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်သော ဇာတိသရဉာဏ်ကို ရလာ၏။ အာနန္ဒာသူဌေးကြီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ကောသလမင်းကြီးက မူလသီရိအား အမွေဆက်ခံရန် အမိန့်ချမှတ်ပေးသဖြင့် ယခု ထိုအိမ်ကြီးသည် မူလသီရိသူဌေး၏ အိမ်ကြီး ဖြစ်နေ၏။ သူငယ်မှာမူကား ဤသဘောကို တွေးတောမနေဘဲ မိမိနေခဲ့ဖူးသော အိမ်အဖြစ် တန်းတန်းမတ်မတ် သွားလေရာ သူဌေး၏ အမှုထမ်းတို့က ရိုက်ပုတ်ကြပြီးလျှင် အမှိုက်ပုံထဲမှာ စွန့်ပစ်ထားခဲ့ကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်ကား ဘုရားရှင်သည် အရှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွစဉ် ထိုသူငယ်ကို တွေ့မြင်လေရာ ထိုသူငယ်၏ ဘဝနောက်ကြောင်းကို ဟောတော်မူ၏။ ဤတွင် အရှင်အာနန္ဒာသည် မူလသီရိသူဌေးကို ခေါ်ယူကာ သူငယ်ကိုပြပြီးလျှင် "ဒါယကာသူဌေး၊ ဤသူငယ်ကား သင့်ဖခင် အာနန္ဒာသူဌေးကြီးပေတည်း" ဟု မိန့်ကြား၏။ မူလသီရိသူဌေးက အရှင်အာနန္ဒာ၏ စကားကို မယုံနိုင်ဘဲရှိလေရာ အာနန္ဒာသူဌေးကြီးဘဝတုန်းက နှမြောလှသဖြင့် သားကို မပြောဘဲထားခဲ့သော ရွှေကိုးကြိုးငါးလုံးကို ညွှန်ပြပေးရန် သူငယ်အား

http://www.dhammadownload.com

မိန့်ကြားလိုက်၏။ သူငယ်ကလည်း ယခင်ဘဝက မိမိမြှုပ်ထားခဲ့သော ရွှေဘိုးကြီး ငါးလုံးနေရာကို ညွှန်ပြ၏။ ဤတွင်မှ မူလသီရိသူဌေးသည် ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ဓညးကပ်လာသဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၆၃။ လူဝိုက်သည် မိမိဝိုက်သည့်အပြစ်ကို သိ၏။ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့် ပညာရှိဖြစ်နိုင်သေး၏။ လူဝိုက်သည် ငါပညာရှိဟူ၍ မိမိစိတ်ကို အထင်ရောက်မူကား ထိုသူကို လူဝိုက်စစ်စစ်ဟု ခေါ်ဆိုရပေသည်။

ခါးဝိုက်နှိုက်နှစ်ယောက်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခါးဝိုက်နှိုက်နှစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သူငယ်ချင်းခါးဝိုက်နှိုက် သူခိုးနှစ်ယောက်တို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တရားနာသူများနှင့် ရောနှောလိုက်ပါလာကြ၏။ သူခိုးနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် တရားတော်ကို ဘူးဝိုက်ကာနာကြားသဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွား၏။ ကျန်တစ်ယောက်မှာကား ခိုးရန်ကိစ္စကိုသာ အာရုံစိုက်နေသဖြင့် အသပြာငါးပဲမျှ ရှိုက်ယူလာနိုင်၏။ ဤအသပြာငါးပဲကို မယားထံ ထမင်းဟင်း ချက်ပို့ရန် ပြောကြားရင်း မိမိသူငယ်ချင်းကို ပြက်ရယ်ပြုလိုသဖြင့် "သင်ကား အလွန်တရာ ပညာရှိလှ၍ အိမ်မှာ ထမင်းချက်စရာကိုမျှ မရချေတကား" ဟုဆို၏။ သူခိုးဘဝမှ သောတာပန် ဖြစ်လာသောသူသည် မိမိဆွေမျိုးနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ထံ ရောက်၍ ဤအကြောင်းလျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ တရားနာလာကြသော ဆွေမျိုးများနှင့်တကွ လူပေါင်းများစွာ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်လေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၆၄။ ယောက်မသည် ဟင်း၏အရသာကို မသိသကဲ့သို့ လူဖိုက်သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ပညာရှိကို ဆည်းကပ်နေသော်လည်း သူတော်ကောင်းတရားကို မသိနိုင်ပေ။

အရှင်ဥဒါယီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပညာရှိဟန်ဆောင်သော အရှင်ဥဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နယ်တစ်ကျေးမှ ကြွလာသော အာဂန္တုရဟန်းများသည် တရားဟော ပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော အရှင်ဥဒါယီကို ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ထင်မှတ်၍ ခန္ဓာအာယတနစသော တရားသဘောများကို မေးမြန်းကြ၏။ အရှင်လာဠုဒါယီကား တစ်စုံတစ်ရာမျှ မဖြေပေ။ ဤတွင် အာဂန္တုရဟန်းတို့က "ဤရဟန်းကား အဘယ်သို့သော ရဟန်းပေနည်း။ ဘုရားရှင်နှင့် တစ်ကျောင်းတည်းနေပါလျက် ခန္ဓာအာယတနတော်တို့ကိုမျှ မသိချေတကား"ဟု ကဲ့ရဲ့ကြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုအာဂန္တုရဟန်းတို့အား တရားဟောတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အာဂန္တုရဟန်းအားလုံးတို့သည် အာသဝေါကင်းကွာ၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဒေသနာတော်

၆၅။ လျှာသည် ဟင်း၏အရသာကို ချက်ချင်းသိသကဲ့သို့ သိ ကြား လိမ္မာသောသူသည် ပညာရှိကို တစ်ခဏမျှ ဆည်းကပ်ရစေကာမူ သူတော်ကောင်းတရားကို လျင်မြန်စွာသိနိုင်၏။

ပါဝါမြို့နေ ရဟန်းသုံးကျိပ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လျင်မြန်စွာရဟန္တာဖြစ်ကြသော ပါဝါမြို့နေ ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ထိုရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည် ကောသလမင်းကြီး၏ သားတော်များဖြစ်၍ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီညီနောင် သုံးကျိပ်ဟု ခေါ်တွင်၏။ သူတို့သည် မင်းသားဘဝတုန်းက ကပ္ပါသိက တောအုပ်သို့ ပျော်ပါးမြူးထူးရန် လာခဲ့ကြရာ မယားမရှိသေးသော ညီအထွေးဆုံးအတွက် ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာခဲ့ကြ၏။ ထိုမင်းသား တို့ ပျော်ပါးမြူးထူး၍ အိပ်မောကျနေစဉ် ပြည့်တန်ဆာမသည် မင်းသားတို့၏ အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုယူ၍ ထွက်ပြေး၏။ မင်းသားတို့သည် ပြည့်တန်ဆာမကို လိုက်ရှာရင်း ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ဆုံကာ တရားနာကြရသဖြင့် ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်း အဖြစ်ကို ရခဲ့ကြလေ၏။ ထို့နောက် ဓူတင်ဆယ့်သုံးပါးကို ဆောက်တည်ကျင့်သုံးကာ ပါဝါမြို့မှ ဘုရားရှင်ရှိရာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လာကြ၍ အနမတဂ္ဂသုတ္တန်ကို ကြားနာရသည်တွင် အားလုံးရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုရဟန်း တို့ လျင်မြန်စွာ တရားသိမြင်ပုံကို အခြားရဟန်းများက တရားသဘင်၌ ပြောဆို နေကြရာ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူ၍ "ရဟန်းတို့၊ ဤရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည် ငါဘုရား တုဏ္ဍိလဝက်မင်း ဖြစ်စဉ်တုန်းက သေသောက်ကြူးများ ဖြစ်ခဲ့ကြသော်လည်း ငါ၏ တရားကို ကြားနာရသဖြင့် အမြင်မှန်ရကာ ငါးပါးသီလ စောင့်ထိန်းခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုကဲ့သို့သော အကြောင်းတရားကြောင့် ယခုဘဝတွင် တစ်ထိုင်တည်းနှင့် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြရပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(တုဏ္ဍိလဝက်မင်း၏အကြောင်းကို ဆက္ကနိပါတ်၊ တုဏ္ဍိလဇာတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၆၆။ စပ်ရှားခံခက် ဆင်းရဲခြင်း သက်သက်သော အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကိုပြုကြသော လူမိုက်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ ရန်ပြုကြ ကုန်လျက် သံသရာမှာ လှည့်လည်ကြရကုန်၏။

သုပ္ပဗုဒ္ဓ နူနာသည်

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော် မူစဉ် သုပ္ပဗုဒ္ဓအမည်ရှိသော နူနာသည်တစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် တရားဟောကြားတော်မူစဉ် သုပ္ပဗုဒ္ဓ မည်သော နူနာဆည်တစ်ယောက်သည် ပရိသတ်အစွန်အဖျားမှာနေ၍ တရားနာ လေရာ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည် မိမိရရှိထားသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားလိုသော်လည်း ပရိသတ်များကြားသို့ တိုးဝင်ရန်မသင့်သဖြင့် ပရိသတ်များနှင့်ပင် ပြန်လာခဲ့ရ၏။ ပရိသတ်များစဲသွားကြ သောအခါမှ ဘုရားရှင်ထံ ပြန်သွား၏။ ဤတွင် သိကြားမင်းသည် သုပ္ပဗုဒ္ဓ၏ စိတ်ကို စမ်းလိုသဖြင့် လမ်းမှဆီးကြိုကာ "အို-သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ သင်သည် အထီးကျန် သူဆင်းရဲဖြစ်၏။ သင့်အား ပိုင်းခြားရေတွက်၍ မရနိုင်လောက်အောင် များပြား သော ဥစ္စာများကို ငါပေးအုံ။ ဂေါတမဘုရားသည် ဘုရားမဟုတ်၊ သူဟောကြား သော တရားသည် တရားမဟုတ်၊ သူ၏ သံယာသည် သံယာမဟုတ်၊ ဘုရား တရား သံယာတို့ကို ငါ အလိုမရှိဟု ဆိုလေတော့"ဟု တိုက်တွန်းလေသည်။

သုပ္ပဗုဒ္ဓသည် ဤသို့တိုက်တွန်းသူမှာ သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိ လေလျှင် "ဟယ်-အရှက်မရှိသော သိကြားမိုက်၊ ငါသည် သင်နှင့်ဖက်ပြိုင်၍ စကားဆိုရန်ပင် မသင့်ချေ။ သင်သည် ငါ့ကို အထီးကျန် သူဆင်းရဲဟု ဆိုဘိ၏။ ငါသည်ကား အထီးကျန် သူဆင်းရဲမဟုတ်ချေ။ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပဟူသော သူတော်ဥစ္စာ ခုနစ်ဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ငါသည် ဥစ္စာပေါသူ၊ ချမ်းသာသူသာ ဖြစ်ပေသည်"ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။ သိကြားမင်းသည် သုပ္ပဗုဒ္ဓထက် ရှေးဦးစွာရောက်အောင်သွားကာ ဘုရားရှင်ထံ ဤအကြောင်း ကိုလျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "သိကြားမင်း၊ သင်ကဲ့သို့ သိကြားမင်း အရာအထောင်က တိုက်တွန်းသော်လည်း ရတနာသုံးပါး ပစ်ပယ်သော စကားကို သုပ္ပဗုဒ္ဓက ပြောကြားမည် မဟုတ်ပေ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓလည်း မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဘုရားရှင်ထံလျှောက်ထားပြီး၍ ပြန်သွားရာတွင် သားဇော ကပ်ကာ မာန်သွင်းနေသော နွားမက ဝှေ့သဖြင့် သေဆုံးရလေသည်။

သုပ္ပဗုဒ္ဓကဲ့သို့ပင် နွားမအဝှေ့ခံရ၍ သေဆုံးရသော သာဝကများမှာ ပုက္ကုသာတိ၊ ဒါရုစိပရိဗိုဇ်နှင့် တမ္ဗဒါဌိက ခိုးသူသတ်ကြီးတို့ဖြစ်၏။ ထိုလေးယောက် တို့သည် ရှေးကာလ ဘဝတစ်ခု၌ သူဌေးသားများဖြစ်ကာ ပြည့်တန်ဆာမ တစ်ယောက်ကို အသပြာတစ်ထောင်ပေး၍ ဥယျာဉ်တစ်ခုသို့ ခေါ်ယူပျော်ပါး ကြ၏။ ပျော်ပါးကြပြီးနောက် ငွေလည်းမပေးဘဲ သူ၏လက်ဝတ်လက်စားများ

http://www.dhammadownload.com

ကိုလည်း ယူလိုကြသဖြင့် သတ်ဖြတ်ပစ်ကြ၏။ ပြည့်တန်ဆာမသည် သေခါနီး ဆဲဆဲ၌ "ငါသည် ဘီလူးမဖြစ်၍ သူတို့လေးယောက်ကို ပြန်၍ သတ်နိုင်ရပါလို့၏" ဟု ဆုတောင်းခဲ့၏။ ထိုဆုတောင်းအတိုင်း ဘီလူးမဖြစ်ကာ နွားယောင်ဆောင်၍ ဝေ့သတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ကြပြီးလျှင် "သုပ္ပဗုဒ္ဓ နှုနာသည်သည် မည်သည့်ဘဝသို့ လားရပါသနည်း"ဟု လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က "သုပ္ပဗုဒ္ဓသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်၍ တာဝတိံသာ ဘုံ၌ဖြစ်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တစ်ဖန် ရဟန်းများက "အဘယ်သို့သော မကောင်းမှု ကြောင့် နှုနာသည် ဖြစ်ရပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်ကြရာ ဘုရားရှင်က "သုပ္ပဗုဒ္ဓ သည် တဂွိရသိခီ အမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို တံတွေးဖြင့် ထွေးပက်ကာ မရိုမသေပြုခဲ့သဖြင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ငရဲမှာခံစားရပြီးမှ ယခု ဝိပါက် အကြွင်းအကျန်ဖြင့် နှုနာသည်ဖြစ်ရပေ၏"ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၆၇။ အကြင်ကံကို ပြုလုပ်ပြီး၍ နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ရ၏။ အကြင်ကံ၏ အကျိုးကို မျက်ရည်စက်လက် ငိုကြွေးလျက် ခံစားရ၏။ ထိုကံမျိုးကို မပြုလုပ်ရာ။

လယ်သမား

ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို ကောက်ယူမိသော လယ်သမားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

တစ်ညသန်း ခိုးသူတို့သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်းသို့ ရွှေပြန်ပေါက်ဝမှ ဝင်ခဲ့ကြကာ သူဌေးတစ်ဦး၏ တိုက်အိမ်ကို ဥမင်လိုက်ခေါင်းတူး၍ ဖောက်ပြီးလျှင် ရွှေ ငွေ ဥစ္စာများကို ယူခဲ့ကြ၏။ ထို့နောက် မနီးမဝေးရှိ လယ်တစ်ကွက်ထဲတွင် ဝေစုခွဲကြ၏။ ခိုးသူတစ်ယောက်သည် ပြန်ဝမှထွက်လာစဉ်က အဖော်များမသိအောင် ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို ခါးကောင်းကျိုက် အတွင်း၌ဝှက်ထားကာ

http://www.dhammadownload.com

ဝေစုခွဲရာသို့ ဝင်လာ၏။ မိမိအတွက် ဝေစုများ ခွဲယူပြီးနောက် ထိုသူခိုးသည် ဂုက်ယူထားသော ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို လယ်ထဲမှာပင် မေ့ကျန်ခဲ့လေသည်။

ထိုလယ်ကိုလုပ်သော လယ်သမားသည် နံနက်စောစော လယ်ထွန်ရန် ရောက်လာ၏။ ဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုလယ်သမားကို ကယ်တော်မူရန် အရှင် အာနန္ဒာနှင့်တကွ ထိုလယ်သို့ကြွတော်မူကာ ထိုငွေတစ်ထောင်ထုပ်နားသို့ ကြွပြီး လျှင် "အာနန္ဒာ၊ ကြည့်လော့။ အဆိပ်ထန်သော မြွေတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာကလည်း "အရှင်ဘုရား၊ အဆိပ်ထန်သောမြွေကို မြင်ပါ၏ ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤမျှသာမိန့်ကြား၍ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူလေသော် လယ်သမားသည် မြွေကိုသတ်ရန် နှင်တံကိုင်၍ လာကြည့်၏။ ငွေထုပ်ကို မြင်သော အခါ "ဤသည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူရာ၏"ဟု စဉ်းစားပြီးလျှင် ငွေထုပ်ကို ယူလာခဲ့၏။ ယူလာပြီးနောက် သိုသိုသိပ်သိပ် မဂ္ဂင်္ဂတ်သဖြင့် တစ်နေရာတွင် ဖုန်မှုန့်များဖြင့် ဖုံးကာ လယ်ထွန်၍ နေလေသည်။

အခိုးခံရသော သူဌေးအိမ်မှ လူတို့သည် ခိုးသူများနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်လာကြရာ ထိုလယ်ကွက်သို့ ရောက်လာကြ၏။ တစ်ဖန် ထိုလယ်သမား၏ ခြေရာအတိုင်း လိုက်ကြည့်ကြသောအခါ ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို တွေ့ကြပြန်၏။ ဤတွင် သူဌေး၏လူများသည် လယ်သမားကို သူခိုးဟုဆို၍ ဖမ်းယူကာ ကောသလ မင်းကြီးထံ ပြကြကုန်၏။ ကောသလမင်းကြီးကလည်း ခိုးထုပ်ခိုးထည်နှင့်တကွ ပါလာသည်ဖြစ်၍ သတ်ရန်အမိန့်ချလိုက်၏။ အာဏာသားတို့သည် လယ်သမားကို လက်ပြန်ကြိုးတုပ်၍ ကြိမ်ဖြင့်ရိုက်ကာ သချိုင်းသို့ ခေါ်လာကြရာ လယ်သမားက ဘုရားရှင်နှင့် အရှင်အာနန္ဒာတို့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုသော စကားများကို ထပ်ကာထပ်ကာ ရွတ်ဆိုရင်း လိုက်ပါလာလေသည်။

အာဏာသားများက "ဘုရားရှင်နှင့် အရှင်အာနန္ဒာတို့၏ စကားကို အဘယ့်ကြောင့် ရွတ်ဆိုရသနည်း"ဟု မေးမြန်းသောအခါ လယ်သမားက "ကောသလမင်းကြီးကို တွေ့ခွင့်ရလျှင် ဖြေကြားပါမည်" ဟု ဆို၏။ ဤအကြောင်း ကို အာဏာသားများက ကောသလမင်းကြီးထံ လျှောက်တင်ကြရာတွင် ကောသလ မင်းကြီးကလည်း လယ်သမားကို နှိုးတော်သို့ခေါ်ကာ ရွတ်ဆိုသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုမေး၏။ လယ်သမားက နံနက်ခင်းတုန်းက ဘုရားရှင်နှင့် အရှင် အာနန္ဒာတို့ မိမိလယ်သို့ကြွ၍ ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကိုကြည့်ကာ အပြန်အလှန်

http://www.dhammadownload.com

မိန်ကြားကြပုံများကို လျှောက်တင်၏။ ကောသလမင်းကြီးကလည်း "အချင်းတို့၊ ဤသူသည် လောကဌ် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဘုရားရှင်ကို သက်သေပြထား၏။ ဤသူအား အပြစ်ပေးရန် မသင့်သေးပေ။ ဤအမှုကို ငါကိုယ်တိုင်သိအောင် စုံစမ်းဦးမည်"ဟု မိန်ကြားကာ ညနေပိုင်းတွင် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍ ထိုအကြောင်းကို မေးမြန်းလျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း လယ်သမားပြောသည့်အတိုင်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း သက်သေခံတော်မူ၏။ ဤတွင် ကောသလမင်းကြီးက "အရှင် ဘုရား၊ ဤသူသည် အရှင်ဘုရားကိုသာ သက်သေမပြနိုင်ပါက အသက်မရှင်တော့ပြီ"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က ဤစကားများနှင့် အနုသန္ဓေဆက်စပ်ကာ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလို၍ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၆၈။ အကြင်ကံကို ပြုလုပ်ပြီး၍ နောင်တတစ်ဖန် မပူရပေ။ အကြင်ကံ၏ အကျိုးကို နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်လျက် ခံစားရ၏။ ထိုကံမျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်းသည် ဆောင်း၏။

သုမန ပန်းသည်

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိအသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ပန်းလှူခဲ့သော သုမနပန်းသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို လွှတ်၍ ထူးကဲမွန်မြတ်လှစွာသော ဘုရားရှင်တို့၏ အသရေတော်ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။ မိမိသာရမင်းကြီး၏ ပန်းတော်ဆက်ဖြစ်သော သုမနပန်းသည်သည် မင်းကြီးထံ ဆက်သရန် မြတ်လေးပန်း ရှစ်စလွယ်တို့ကို ယူဆောင်လာခဲ့ရာ ဘုရားရှင်၏ ကြည်ညိုဖွယ် တင့်တယ်လှစွာသော အသရေတော်ကို ဖူးတွေ့ရသောအခါ "ဤပန်းတို့ကို ဆက်သဖြင့် မိမိသာရမင်းကြီးသည် တစ်နံနက်လျှင် ရှစ်အသပြာ ပေးနေကျဖြစ်၏။ ဤပန်းတို့ကို ယနေ့ မဆက်သဖြင့် မင်းကြီးသည် ငါ့ကို သတ်လိုလည်း သတ်စေ၊ နှောင်ဖွဲ့လိုလည်း နှောင်ဖွဲ့စေ၊ တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုလည်း နှင်ထုတ်စေ။ မင်းကြီးသည် ငါအား ဤတစ်ဘဝ

http://www.dhammadownload.com

အသက်မွေးရုံလောက်သာ ပေးရာ၏။ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ရလျှင်ကား ကမ္ဘာကုဋေပေါင်းများစွာ ချမ်းသာစီးပွားများလေရာ၏"ဟု ကြံစည်ကာ ဘုရားရှင်၏ အထက် အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ ပန်းနှစ်ဆုပ်စီကို ကြဖြန့်၍ ပူဇော်လိုက်လေသည်။

ဘုရားရှင်၏ အထက်သို့ ကြဖြန့်လိုက်သောပန်းတို့သည် အထက်မှာ ပိတာန်ကြက်ထားသကဲ့သို့ တည်ရှိကုန်၏။ အရပ်လေးမျက်နှာမှ ကြဖြန့်လိုက်သော ပန်းတို့သည် ရှေ့တော်မှ ကြသာရုံမျှ အပေါက်ချန်ထားကာ ပန်းပုဆိုးဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာမှ ကာရံထားသကဲ့သို့ တည်ရှိကုန်၏။ ဘုရားရှင် ကြတော်မူလျှင် အတူတကွ ရွှေ့သွား၏။ ဘုရားရှင် ရပ်တော်မူလျှင် အတူတကွ ရပ်ကြကုန်၏။ ရာဇပြုဟ်မြို့တော်သူ မြို့တော်သား အားလုံးသည် တအံ့တသြဖြစ်ကာ ဆွမ်းအုပ်များကို ကိုင်၍ ထွက်လာကြကုန်၏။ လူများစုသည် အားပါးတရ ကြွေးကြော်ကာ ပုဆိုးပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်ကို ပစ်မြောက်ကြလျက် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှ သွားကြလေသည်။

သုမနပန်းသည်သည် ဒုစ်သက်ခြင်းပိတိ ပြည့်လျှမ်းသော ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပူဇော်ပြီးလျှင် ပန်းတောင်းအလွတ်ကိုကိုင်ကာ အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ပန်းတို့ကို ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း ဇနီးသည်က သိသောအခါ မင်းပြစ်သင့်မည်ကို ကြောက်လှသဖြင့် သုမန ပန်းသည်ကို ဆဲဆိုရေရွတ်ပြီးလျှင် မင်းနန်းတော်သို့ သွား၍ "သူပြုသောအမှုသည် သူနှင့်သာ ဆိုင်ပါစေ၊ သူ့ကို ကျွန်မ စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါပြီ"ဟု လျှောက်တင်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်ကား ဘုရားရှင်ကို စတင်ဖူးမြင်ရစဉ်ကပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်၍ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကာ ဘုရားရှင်၏နောက်သို့ လိုက်ပါ၍ ပူဇော်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မင်းစည် လှည့်လည်ရာဖြစ်သော မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း မြို့တော်တစ်ခွင်၌ လှည့်လည်ပြီးလျှင် နန်းတော်သို့ ကြတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကိုယူ၍ နန်းတော်ပေါ်သို့ ကြွရန် ပင့်သော်လည်း ဘုရားရှင်က ပရိသတ်အားလုံးတို့ ဖူးမြော်ခွင့် ရကြစေရန် နန်းရင်ပြင်၌သာ နေတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် နန်းရင်ပြင်တွင် တစ်ခဏချင်းဖြင့် မဏ္ဍပ်ကြီး ထိုး၍ ပေးရလေသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား မွန်မြတ်သော ဆွမ်း ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်ပူဇော်၏။ ဘုရားရှင်

http://www.dhammadownload.com

ကြွချီတော်မူလေသော် သုမနပန်းသည်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ဆင်ရွှမ်စီး၊ မြင်းရွှမ်စီး၊ ကျွန်ယောကျ်ားရွှမ်ယောက်၊ ကျွန်မိန်းမရွှမ်ယောက်၊ မြတ်သော အဝတ်တန်ဆာရွှက်စုံ၊ ငွေရွှမ်ထောင်၊ တန်ဆာဆင်ထားပြီးသော အပျိုကညာ ရွှမ်ယောက်နှင့် ရွာရွှမ်ရွာတို့ကို ဆုချလိုက်တော့သည်။

ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ အရှင်အာနန္ဒာက ပန်းလှူရသော ကုသိုလ်ကြောင့် သုမနပန်းသည် ခံစားရမည့် အကျိုးတရားများကို မေးလျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ဤပန်းသည်သည် မိမိအသက်ကို စွန့်ကာ ငါဘုရားကို ပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်တိုင် အပါယ်မလားရဘဲ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားရပြီးလျှင် သုမနမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တစ်ဖန် ရဟန်းများက တရားသဘင်၌ "သုမနသည် အသက်ကိုစွန့်ကာ ဘုရားရှင်ကိုပူဇော်သဖြင့် ထိုတစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ရွှမ်မျိုးရွှမ်လီ ဆုတော်ကြီးကို ခံယူရ၏" ဟု ပြောဆို၍ နေကြစဉ် ဘုရားရှင် ကြွချီတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားစုနှင့် အနုသန္ဓေဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော် မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၆၉။ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး မကောင်းမှုသည် အကျိုးမပေးသေး၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး လူမိုက်သည် မကောင်းမှုကို ပျားသကာကဲ့သို့ မှတ်ထင်၏။ အကြင်အခါ၌ကား မကောင်းမှုသည် အကျိုးပေး၏။ ထိုအခါ၌ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။

အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမအား နန္ဒလုလင်က ကျူးလွန်ပြစ်မှားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သူဌေးသမီးတစ်ယောက်သည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက် ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်ထံတွင် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုကာ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းခဲ့သဖြင့် ကြာညိုပန်း၏ အတွင်းသားကဲ့သို့ အဆင်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူဌေးသမီးသည် ဥပ္ပလဝဏ်ဟု အမည်တွင်လာ၏။ ဥပ္ပလဝဏ် အရွယ်ရောက်သောအခါ

http://www.dhammadownload.com

ဇမ္ဗူဒိပ် တစ်ကျွန်းလုံးရှိ မင်းညီမင်းသားများ၊ သူဌေးသားများက လက်ဆက်လိုကြောင်း သဝဏ်လွှာများ ပေးပို့ကြ၏။ ဖခင်သူဌေးကြီးသည် တစ်ယောက်ကို ပေးလျှင် ကျန်လူများက ကြည်ဖြူကြမည် မဟုတ်သဖြင့် ထိုဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်နိုင်စေရန် "သမီး၊ ရဟန်းပြုနိုင်မည်လော"ဟု မေး၏။ ဥပ္ပလဝဏ်ကလည်း ဤအခွင့်အရေးကို မျှော်လင့်နေသူဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရဟန်းပြု၏။ မကြာမီမှာပင် အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်သည် ဥပုသ်ပြုရန် သိမ်၌ ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ရန် အလှည့်ကျလေရာ သိမ်အပြင်ကို တံမြက်လှည်း၍ ဆီမီးထွန်းညှိပြီးလျှင် ဆီမီးတောက်ကို ကြည့်လျက် တေဇောကသိုဏ်းကို ရှုလေရာ လောကီစွာန်များ ရရှိ၏။ ထိုစွာန်ကို အခြေပြုကာ ဆီမီးတောက်၏ ကုန်ခန်း ပျက်စီးတတ်သော သဘောကို ဝိပဿနာတင်၍ ပွားများသည်တွင်ကား ပဋိသန္ဓိဝါလေးပါး၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး တို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လေသည်။ တစ်နေ့သ၌ အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်သည် သာဝတ္ထိ မြို့တော်တွင် ဆွမ်းခံဝင်ကာ မိမိတစ်ပါးတည်း နေထိုင်ရာ နန္ဒဝန်တော်အတွင်းရှိ ကျောင်းကလေးသို့ ပြန်လာ၏။ ထိုစဉ်တုန်းက ဘိက္ခုနီမတို့ တောထဲမှာနေခြင်းကို ဘုရားရှင်က မတားမြစ်ရသေးပေ။။ အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်သည် နေရောင်ထဲမှ လာခဲ့ရ၍ ကျောင်းထဲသို့ အရောက်တွင် မျက်စိများမှုန်သေးသဖြင့် ညောင်စောင်းပေါ်တွင် တစ်ခဏမျှထိုင်နေ၏။ ထိုစဉ်အခိုက်တွင် အရှင်မ၏ ဦးရီးတော်သား နန္ဒမည်သော လုလင်သည် အရှင်မအပေါ် တစ်ဖက်သတ် တပ်မက်စွဲလမ်းကာ ညောင်စောင်းအောက်မှာ ပုန်းနေရာမှ ထွက်၍ အရှင်မကို အတင်းအကျပ် ဖမ်းချုပ်ပြီးလျှင် ကျူးလွန်ပြစ်မှား လိုက်လေတော့သည်။

အရှင်မကို ကျူးလွန်ပြီးနောက် ကျောင်းကလေးမှ ထွက်သွားလျှင်ပင် ထိုလူမိုက်အား မဟာပထဝီမြေကြီးက ဟက်တက်ကွဲ၍ ဝါးမျိုသွား၏။ ဤအကြောင်းကို အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်မှတစ်ဆင့် တစ်ဦးမှတစ်ဦးသို့ ပျံ့နှံ့ကာ ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ စည်းဝေးနေကြသော ရဟန်းများအား ဘုရားရှင်က တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်၏ ဇာတ်လမ်းအဆက်ကို မြာဟွဏဝဂ်၊ အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ် ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေဿနာထော်

၇၀။ လူမိုက်သည် လစဉ်လတိုင်း အနှစ်တစ်ရာ ကာလပတ်လုံး မြို့ပြုသော အကျင့်ကို ကျင့်အံ့ဟု သမန်းမြက်ဖျားဖြင့် အစာ စားစေကာမူ ထိုလူမိုက်၏ အကျင့်သည် တရားသိပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျင့်ကို တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ်စိတ် တစ်စိတ် လောက်မျှ အဖိုးမထိုက်ပေ။

အရှင်ဇမ္ဗုက

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မစင်စားသော အာဇီဝကအဖြစ်မှ ရဟန္တာဖြစ်လာသော အရှင် ဇမ္ဗုကကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ဇမ္ဗုကအမည်ရှိသော သူငယ်တစ်ယောက်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မိဘများရှိပါလျက် အိပ်ရာပေါ်မှာမအိပ်ဘဲ မြေကြီးပေါ်မှာသာအိပ်၏။ ထမင်း၊ ဟင်းစသည်ကို မစားဘဲ မိမိ၏ မစင်ကိုသာ စား၏။ အရွယ်ရောက်သောအခါတွင်လည်း အဝတ်မဝတ်ဘဲ ကိုယ်လုံးတီးအတိုင်းသာ နေထိုင်သွားလာ၏။ မိဘများသည် ငယ်စဉ်တုန်းက မသိ၍ပြုရွာသည်ဟု သဘောထားကာ ခွင့်လွှတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အရွယ်ရောက်လာသည်ထိ ငယ်မူကို မဖျောက်သည်တွင်ကား သားကို အာဇီဝကများထံ အပ်နှံလိုက်ရ၏။ အာဇီဝကများသည် သူ့ကို နက်သောတွင်းထဲမှာ ချ၍ ပခုံးနှစ်ဖက်ပေါ် ပျဉ်ပြားတင်၍ နင်းထားပြီးလျှင် ထန်းဧခုမှုတ်ခြမ်းဖြင့် ဆံပင်တို့ကို ခုတ်ပယ်ပြီးမှ အာဇီဝကရဟန်း ပြုပေးကြ၏။ ဇမ္ဗုက၏ မိဘများက သားနှင့်တကွ အာဇီဝကရဟန်းများအား နက်ဖြန်တွင် မိမိတို့အိမ်သို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြွရန် ပင့်ဖိတ်ခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ အာဇီဝကများ ဆွမ်းစားသွားကြသောအခါ ဇမ္ဗုကသည် မလိုက်ပါဘဲ နေခဲ့ပြီးလျှင် ဝစ္စကုဋိကျင်းထဲမှ မစင်များကို အားရပါးရ အလုတ်အလွေးပြု၍ စားသောက်၏။ သူ့အတွက် မြို့တွင်းမှယူလာသော အစားအစာကိုကား မစားပေ။ ဇမ္ဗုက၏အပြုအမူကို မသက်သာဖြင့် နောက်တစ်နေ့ ဆွမ်းခံထွက်သောအခါ အာဇီဝကတစ်ပါးက ပုန်းကွယ်နေရစ်၍ ချောင်းမြောင်းကြည့်သောအခါ အဖြစ်မှန်ကို သိရ၏။ ဤတွင် အာဇီဝကများက "ကြော်. . . ဝန်တာ လေးပေစွ။ ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်များ ကြားသိကြလျှင်

http://www.dhammadownload.com

အာဇီဝကတို့သည် မစင်စားကုန်၏ဟုံ ပြောဆို့ကဲ့ရဲ့ကြကုန်လတ္တံ့" ဟု ဆိုကာ သူ့ကို နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

ဇမ္ဗုကသည် အာဇီဝကများထံမှ ထွက်လာပြီးလျှင် လူအများတို့ မစင် စွန့်ရာအနီးတွင်ရှိသော ကျောက်ဖျာကြီးသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုနေရာမှ မစင်များကို ညတွင်စားသောက်ကာ နေ့ခင်း၌ လူများမစင်စွန့်ရန် လာကြသောအခါ ကျောက်ဖျာမှ ကျောက်စွန်းကိုကိုင်၍ ရပ်နေပြီးလျှင် ပါးစပ်ကိုဟလျက်၊ ခြေ တစ်ဖက်ကို မြှောက်လျက်နေ၏။ လူများက ဤသို့နေရခြင်း အကြောင်းကို မေးကြ သောအခါ ဇမ္ဗုကက "ငါသည် လေကိုသာ စားသောက်၏။ ငါ၏ အကျင့်သည် ပြင်းထန်လှသဖြင့် ငါ၏ခြေနှစ်ဖက်စလုံးဖြင့် နှင်းလိုက်လျှင် မြေကြီး တုန်လှုပ်၏။ ငါသည် ဘယ်သောအခါမှ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းမပြုပေ"ဟု ဆိုလေသည်။

သူ့စကားကို ယုံကြည်သူတွေ ပေါလာသဖြင့် အင်္ဂတိုင်း၊ မဂဓတိုင်းတို့မှ လူအများတို့သည် လစဉ်လတိုင်း သူထံသို့လာ၍ ဆည်းကပ်ပူဇော်ကြ၏။ ပူဇော် သူများ ကျွေးမွေးသော စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကို ဇမ္ဗုကကား မစားပေ။ အစာစားလိုက်လျှင် ငါ၏အကျင့် ပျက်သွားမည်ဟုဆိုကာ လာလာသမျှကို ငြင်းပယ် ၏။ ကျွေးမွေးသူများက အတင်းအကျပ်တိုက်တွန်းခါမှ သမန်းမြက်ဖျားကလေးဖြင့် ကော်ယူ၍ လျှာပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင် "သွားကုန်လော့။ သင်တို့အတွက် ထိုမျှဖြင့် စီးပွားချမ်းသာ တိုးတက်သင့်ပြီ" ဟု ဆိုကာ နှင်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တာမျှ နေထိုင်စားသောက်လာခဲ့ပြီးနောက် ဇမ္ဗုက၏ ကျွတ်တမ်းဝင်ချိန် ရောက်နေကြောင်းကို ဘုရားရှင်မြင်တော်မူသဖြင့် သူထံသို့ ကြွတော်မူလာ၏။ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူမည်ကို သိကြသဖြင့် နတ်များက ဇမ္ဗုကနေသော ကျောက်ဖျာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သွားစေရန် မိုးကြိုးသည်းထန်စွာ ရွာချပေးကြ၏။ ထို့နောက် အဆင်းငါးမျိုးရှိသော ပန်းမိုးကို ရွာချပေးကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် ညနေချမ်းအချိန် ဇမ္ဗုကထံသို့ ကြွတော်မူကာ တစ်ညတာနေထိုင် ရန် ခွင့်တောင်း၏။ ဇမ္ဗုကက "ရဟန်းကြီး၊ ဤအရပ်၌ သင့်အတွက်နေစရာမရှိ" ဟု ငြင်းဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်သည် မနီးမဝေးရှိ တောင်စောင်းတစ်ခုနေရာတွင် သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရာအရပ်သို့ ညဉ့်၏ ပထမယံ၌ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ဆည်းကပ်လာ၏။ မရွိမယံတွင် သိကြားမင်း လာရောက်ဆည်းကပ်၏။ ပစ္ဆိမယံ၌ မဟာဗြဟ္မာမင်း ဆည်းကပ်လာ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဇမ္ဗုကသည် ထိုနတ်ပြဟ္မာများ၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါကို မြင်ရသဖြင့် တအံ့တသြ ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် နံနက်စောစောပင် ဘုရားရှင်ထံသို့လာကာ ညက လာကြသော ပုဏ္ဏိလ်များအကြောင်းကို မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်တ ဖိဖိထံ ဆည်းတပ်လာသူများကို ဖြေကြားလိုက်သောအခါ ဇမ္ဗုကက "ရဟန်းကြီး၊ သင်သည် အံ့သြဖွယ်ရှိပေစွ။ ငါသည် ဤအရပ်၌ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ပတ်လုံး လေကိုစားလျက်သာ နေခဲ့၏။ ထိုမျှလောက်ကြာအောင် နေခဲ့သော်လည်း ငါ့ထံသို့ မည်သည့် နတ် ပြဟ္မာမျှ မလာဘူးပေ" ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က "ဇမ္ဗုက၊ သင်သည် မသိနားမလည်သော လူများကို လှည့်စားပြီးလျှင် ငါဘုရားကိုပင် လှည့်စားလိုသော သဘောရှိနေ၏။ သင်သည် ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တာပတ်လုံး မစင်ကိုသာ စားနေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ မြေပေါ်၌သာ အိပ်သည်မဟုတ်ပါလော။ အဝတ်မဝတ်ဘဲနေသည် မဟုတ်ပါလော။ သင့်ဆံပင်များကို ထန်းစေ့မှုတ်ခြမ်းဖြင့် ညှပ်၍ အနုတ်ခံထားရသည် မဟုတ်ပါလော။ ဤဘဝ၌ သင်ခံစားရသော ဤအကျိုးတရားတို့သည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တုန်းက သင်ပြုခဲ့သော မဂကောင်းမှုများကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်တုန်းက သင်သည် ကျောင်းထိုင်ရဟန်းဖြစ်ကာ သင်၏ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာက အာဂန္တုရဟန္တာ အရှင်မြတ်ဟစ်ပါးအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သည်ကို မရှုဆိတ်နိုင်သဖြင့် အာဂန္တုအရှင်မြတ်ထံ သွားပြီးလျှင် 'ငါ့ရှင်အာဂန္တုရဟန်း၊ သင့်အတွက် သူကြွယ်အိမ်မှ ဆွမ်းကိုစားခြင်းထက် မစင်ကိုစားခြင်းကမြတ်၏။ သူကြွယ်ခေါ်၍ စေခိုင်းသော ဆတ္တာသည်ဖြင့် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းထက် ထန်းစေ့မှုတ်ခြမ်းဖြင့် အနုတ်ခံရခြင်းက မြတ်၏။ သူကြွယ်လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ခြင်းထက် ကိုယ်လုံးတီးနေခြင်းက မြတ်၏။ သူကြွယ်လှူသော ညောင်စောင်းတွင် အိပ်ခြင်းထက် မြေကြီးပေါ်၌ အိပ်ခြင်းသည် မြတ်၏' ဟု ဆဲရေးခဲ့၏။ ဤအကြောင်းအရာ လေးမျိုးဖြင့် သင် ဆဲရေးခဲ့သဖြင့် မဟာအဝီစိငရဲ၌ ကျရကာ အကျိုးအကြွင်းအကျန်ဖြင့် ယခုဘဝ၌ ဆိုးရွားလှသော အကျိုးပေး လေးမျိုးကို ခံစားနေရသည် မဟုတ်ပါလော"ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဤသို့ ဟောကြားတော်မူသည်ကို နာခံလျက် ဇမ္ဗုကသည် သတိသံဝေဂ ဝင်ရောက်လာကာ အရှက်တရားကပ်လာသဖြင့် ကိုယ်ကို ကျုံ့၍ထိုင်၏။ ဘုရားရှင်က ပစ်၍ပေးလိုက်သော ရေသနုပ်တစ်ထည်ကို ပတ်လျက် ဆက်လက်၍ တရားနာ

http://www.dhammadownload.com

လေရာ တရားတော်အဆုံး၌ ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိ၏။ ထိုသို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ၏အတိတ်က အကုသိလ်များ ကုန်ဆုံးကြပြိုဖြစ်ရာ ဘုရားရှင်က သူ့ကို ဟေဘိကွါခေါ်တော်မူ၏။ ဟေဘိကွါဟု ခေါ်တော်မူလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကို လွယ်လျက် ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရ မထေရ်ကြီးကဲ့သို့ ဣန္ဒြေသီကွာနှင့် ပြည့်စုံလှသော အရှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုနေ့မှာပင် အရှင်ဇမ္ဗုကကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် လာခဲ့ကြသော သူတို့က တစ်စုတစ်ဝေးကြီး ရောက်လာကြရာ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ သူတို့ကိုးကွယ်သော ဆရာကို တွေ့မြင်ကြသဖြင့် "ဘုရားရှင်က မြတ်လေသလော၊ အရှင်ဇမ္ဗုကက မြတ်လေသလော"ဟု တွေးတောကြံဆကြ၏။ ဤတွင် အရှင်ဇမ္ဗုကသည် စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားကာ ထန်းတစ်ဆင့်ပမာဏ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်၏ ဆရာပါတည်း။ တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရား၏ တပည့်ပါတည်း"ဟု လျှောက်ထား၏။ ထို့နောက် ထန်းတစ်ဆင့်တစ်ဆင့် တိုးကာ ထန်းခုနစ်ဆင့်အထိ ပျံတက်၍ လျှောက်ထားပြန်လေသည်။

အင်္ဂတိုင်း၊ မဂဓတိုင်းမှ စုဝေးရောက်လာကြသူများသည် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဇမ္ဗုက ယခင်က ကျင့်သုံးခဲ့ပုံများနှင့် ယခုကျင့်သုံးခဲ့ပုံတို့ကို ရှင်းယှဉ်ပြကာ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၇၂။ ညစ်ပြီးစ ဓို့ရည်သည် အချဉ်မပေါက်သေးသကဲ့သို့ ပြုပြီးခါစဖြစ်သော မကောင်းမှုသည် ရွက်တရက် အကျိုးမပေးသေး။ အကျိုးပေးသောအခါတွင်မူ ပြာဖုံးသော မီးကျီးခဲကဲ့သို့ ထိုသူမိုက်ကို လောင်ကျွမ်းစေလျက် အစဉ်လိုက်၏။

မြွေပြိတ္တာ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မောဂ္ဂလာန် တွေ့မြင်ခဲ့သော မြွေပြိတ္တာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် အရှင်လက္ခဏတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ဆွမ်းခံဝင်ရန် ဂိဇ္ဇကုဋ္ဌ်တောင်မှ ဆင်းလာကြရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် မြွေပြိတ္တာ တစ်ကောင်ကို မြင်သဖြင့် ပြုံးမိ၏။ မြွေပြိတ္တာ၏ ဦးခေါင်းမှာ လူကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၍ ကျန်သမျှကား မြွေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာမျှ ရှည်လျား၏။ ဦးခေါင်းမှာ တောက်လောင်သော မီးသည် အမြီးထိရောက်၏။ အမြီးမှာ တောက်လောင်သော မီးသည် ဦးခေါင်းထိရောက်၏။ အရှင်လက္ခဏသည် ပြုံးရခြင်း၏အကြောင်းကို မေးလေရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က ထိုနေရာမှာ မဖြေသေးဘဲ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက် ရောက်ခါမှ ထိုမြွေပြိတ္တာကို မြင်ခဲ့ရ၍ ပြုံးရပုံကိုဖြေဆို၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ ဖြေဆိုချက်ကို ထောက်ခံတော်မူ လေသည်။

ဤတွင် ရဟန်းတို့က မြွေပြိတ္တာ၏ အကုသိုလ်ကံကို မေးလျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်က မြွေပြိတ္တာ၏ အကုသိုလ်ကံကို ဖြေကြားတော်မူ၏။

ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါတုန်းက ဂဂ်ါမြစ်ကမ်း၌ သီတင်းသုံးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အတွက် ဒါယကာများက သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကလေး ဆောက်ပေးကြ၏။ ဗာရာဏသီ မြို့သူမြို့သားတို့သည် နေ့ရောညပါ အခါမလပ် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ထံ ဆည်းကပ်ပူဇော်ရန် သွားကြလေရာ လမ်းမှာရှိသော လယ်ကွက်တစ်ခုကို ဖြတ်သန်း၍သွားကြ၏။ လယ်သမားက ဖြတ်မသွားရန် တားမြစ်သော်လည်းမရပေ။ သို့ဖြစ်၍ လယ်သမားသည် မိမိလယ် အနင်းအဖြတ် မခံရစေရန် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် ဘွမ်းခံကြွတော်မူခိုက်တွင် အသုံးအဆောင် တို့ကိုရိုက်ခွဲပြီးလျှင် သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းကလေးကို မီးရှို့လိုက်လေ၏။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ကျောင်းမီးလောင်နေသည်ကို တွေ့နေသဖြင့် အရပ်တစ်ပါး သို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူတို့က ရိုက်ကြသဖြင့် ထိုလယ်သမား သေဆုံးကာ မဟာအဝီစိငရဲ၌ ကျခံရပြီးလျှင် အကျိုးအကြွင်း အကျန်ဖြင့် ဂိဇ္ဇကုဋ္ဌ်တောင်မှ မြွေပြိတ္တာကြီး ဖြစ်နေရလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မြွေပြိတ္တာ၏ အကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုအကုသိုလ်ကံနှင့် အနုသန္ဓေဆက်စပ်၍ စည်းဝေးလာကြသော ရဟန်းများအား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြား တော်မူလေသတည်း။

25A

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၇၂။ လူဗိုက်၏ အတတ်ပညာသည် လူဗိုက်၏ အကျိုးဖျက်စီးရေးသာ ဖြစ်၏။ စင်ကြယ်သော ကုသိုလ်အဖို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပညာတည်းဟူသော ဦးခေါင်းကို ပြတ်၍ ကျစေတတ်၏။

သဋ္ဌိကူဋ ပြိတ္တာ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော သဋ္ဌိကူဋပြိတ္တာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် အရှင်လကွဏတို့ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လာကြစဉ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် သဋ္ဌိကူဋပြိတ္တာကို တွေ့မြင်သဖြင့် ပြုံးမိ၏။ ထိုပြိတ္တာသည် သုံးဂါဝုတ် ပမာဏရှိ၏။ အလျှံရဲရဲတောက်ပြောင်ကုန်သော သံတူ ခြောက်သောင်းတို့သည် ထိုပြိတ္တာ၏ ဦးခေါင်းကို တစ်လက်ပြီး တစ်လက် ထုနှက်ကြကုန်၏။ သံတူများထုနှက်၍ ကြေသွားသော ဦးခေါင်းသည် တစ်ဖန်ပြန်၍ ဖြစ်လာကာ အထုခံ၍ ကွဲရပြန်၏။ အရှင်လကွဏက ပြုံးရခြင်း အကြောင်းကို မေးလျှောက်ရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က မဖြေသေးဘဲ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက် ရောက်ခါမှဖြေဆို၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ ဖြေဆိုချက်ကို ထောက်ခံတော်မူလေသည်။

ဤတွင် ရဟန်းတို့က ထိုပြိတ္တာ၏ အကုသိုလ်ကံကို မေးလျှောက်ကြသဖြင့် ဘုရားရှင်က ဟောကြားတော်မူ၏။

ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါတုန်းက ထိုပြိတ္တာသည် လုလင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ ကျောက်စရစ်ပစ်တတ်သော အတတ်ပညာဖြင့် ဘုရင်၏ ချိုးမြောက်ခြင်းကို ခံယူရသော ငဆွံ့ထံမှ ကျောက်စရစ် ပစ်တတ်သော အတတ်ပညာကို သင်ယူပြီးလျှင် ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်၍ ပညာစမ်းရမည့်သူကို ရှာဖွေ၏။ ပိုင်ရှင်ရှိသော နွားများနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းရှိသောလူများကို ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မိလျှင် လျော်ကြေးပေးရမည်ဖြစ်၍ သူနေတွာအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် ဆွမ်းခံကြွလာစဉ်တွင် အရှင်မြတ်၏ လက်ယာဘက်နားပေါက်ထဲသို့ ကျောက်စရစ်ကို ပစ်သွင်းလိုက်၏။ ကျောက်စရစ်သည် ဦးခေါင်းကိုဖောက်ထွင်းကာ လက်ဝဲဘက်နားမှ ထွက်လာ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ပြင်းထန်လှစွာသော ဝေဒနာဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကလေးသို့ ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွရောက်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူများက ရိုက်နှက်သဖြင့် ထိုယောက်ျား သေဆုံးပြီးလျှင် မဟာအဝီစိငရဲ၌ကျခံရ၏။ ငရဲမှလွတ်ပြီးနောက် အကျိုးအကြွင်းအကျန်ဖြင့် ဂိရွှကုဋ်တောင်တွင် သဋ္ဌိကူဋပြိတ္တာဖြစ်၍ ခံစားနေရလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် သဋ္ဌိကူဋပြိတ္တာ၏ အကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုအကုသိုလ်ကံနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ကျောက်စရစ်ခဲ ပစ်တတ်သော ငဆွံ့အကြောင်းကို ဧကကနိပါတ်၊ ပရောသတဝဂ်၊ သာလိတ္တကဇာတ်တော်တွင် ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၇၃။ မလိမ္မာသော ရဟန်းသည် ရဟန်းတို့အလယ်၌ မိမိတွင် ထင်ရှားမရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မိမိအား ခြံရံလျက် ရှေ့ဆောင်နေရာထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့၌ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးမတော်သူတို့၏ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း အလိုရှိ၏။

၇၄။ "ငါ့ကြောင့်သာလျှင် အမှုကြီးငယ်တို့ ပြီးစီးကုန်၏" ဟု ရဟန်းရှင်လူ နှစ်ဦးသူတို့မှတ်ထင်ကြစေကုန်သတည်း။ တစ်စုံတစ်ခုသော အမှုကြီးငယ်တို့တွင် ငါအလိုသို့လိုက်စေကုန်စေသတည်းဟု မိုက်သောရဟန်းအား အကြံအစည်သည်လည်းကောင်း၊ အလိုရမှုက်သည်လည်းကောင်း၊ မာန်မာနသည်လည်းကောင်းတိုးပွား၏။

စိတ္တ သူကြွယ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် စိတ္တသူကြွယ်အား နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားမိသော အရှင်သုဓမ္မကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ပဥ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော အရှင်မဟာနာမ်သည် မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့သို့ ကြွ၍ တရားဟောလေရာ ထိုမြို့မှ စိတ္တသူကြွယ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်၏။ ထို့နောက် သောတာပန်တို့၏ မတုန်လှုပ်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

မိမိ၏ အမွဋ္ဌကဥယျာဉ်တွင် ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်း၏။ ထိုကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အစဉ်အမြဲ သီတင်းသုံးသူကား အရှင်သုဓမ္မ ဖြစ်လေသည်။

တစ်ရံသောအခါ အဂ္ဂသာဝက အရှင်မြတ်နှစ်ပါးတို့သည် စိတ္တသူကြွယ်၏ ဂုဏ်သတင်းများကို ကြားသိသဖြင့် မစ္ဆိကာသဏ္ဍာမြို့သို့ ကြွလာကြ၏။ စိတ္တသူကြွယ်သည် ယူဇနာဝက် ခရီးမှနေ၍ အရှင်မြတ်ကြီးများအား ကြိုဆို၍ ပင့်ဆောင်လာ၏။ ကျောင်းသို့ရောက်၍ ခရီးပန်းမပြေမီမှာပင် အရှင်သာရိပုတ္တရာက တရားဟော လေရာ စိတ္တသူကြွယ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားလေသည်။

ထို့နောက် စိတ္တသူကြွယ်သည် အဂ္ဂသာဝက အရှင်မြတ်ကြီးနှစ်ပါးတို့အား နက်ဖြန်နံနက် မိမိအိမ်သို့ကြ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် ကျောင်းထိုင် ပုဂ္ဂိုလ် အရှင်သုဓမ္မကိုလည်း ပင့်လျှောက်၏။ အရှင်သုဓမ္မက "အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကို အလျင်ပင့်ပြီးမှ ငါ့ကိုပင့်ရမည်လော" ဟု စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြစ်ကာ ပင့်လျှောက်သော်လည်း ငြင်းပယ်မြဲငြင်းပယ်၏။ ဤတွင် စိတ္တသူကြွယ်က ထပ်ကာထပ်ကာ ပင့်လျှောက်သော်လည်း ငြင်းပယ်မြဲ ငြင်းပယ်၏။ ဤတွင် စိတ္တသူကြွယ်က "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သိပါပြီ" ဟု ဆိုကာ ကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် စိတ္တသူကြွယ်သည် အရှင်မြတ်ကြီးများအတွက် မိမိအိမ်၌ ဆွမ်းခဖွယ် အမျိုးမျိုးကို ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်ရန် စီမံပေး၏။ အရှင်သုဓမ္မသည် ပင့်တုန်း လက်မခံပါဘဲလျက် အရှင်မြတ်ကြီးများအတွက် ချက်ပြုတ် စီမံထားပုံကို ကြည့်လိုသဖြင့် ကျောင်းဒါယကာ၏ အိမ်သို့ ကြွလာ၏။ စိတ္တသူကြွယ်က "အရှင်ဘုရား၊ သီတင်းသုံးတော်မူပါ" ဟု ထိုင်စရာနေရာ ပေးသော်လည်း လက်မခံပေ။ "ငါမထိုင်လို၊ ဆွမ်းခံ၍စားမည်"ဟုဆို၏။ ထို့နောက် ချက်ပြုတ်ထားသော ခဖွယ် ဘောဇဉ်အမျိုးမျိုးကို လိုက်လံကြည့်ရှုပြီးလျှင် "ဒါယကာ၊ သင်၏လှူဖွယ်ပစ္စည်းများသည် အမျိုးအမည် များလှပါပေ၏။ သို့ရာတွင် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတစ်ခုကား လစ်ဟင်းနေပေသည်"ဟု ဆို၏။ စိတ္တသူကြွယ်က "အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်လှူဖွယ်ပါနည်း" ဟု မေးလျှောက်သောအခါ အရှင်သုဓမ္မက "ဒါယကာ၊ နှမ်းပျစ်ပေတည်း" ဟု ဆိုလိုက်၏။ စိတ္တသူကြွယ်တို့၏ မျိုးရိုးထဲ၌ မုန့်သည်တစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးသဖြင့် မိမိထက်ပို၍ အရှင်မြတ်ကြီးတို့ကို

http://www.dhammadownload.com

ကြည်ညိုသော ကျောင်းဒါယကာအား ပုတ်ခတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်မေသည်။ ဤတွင် စိတ္တသူကြွယ်က "အရှင်ဘုရား၊ ရွှေးလူကြီးများ ပြောခဲ့ဆိုစဉ် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ဒက္ခိဏာပထတိုင်းသား ကုန်သည်တို့သည် အရှေ့ဘက် တိုင်းပြည်များသို့ ကူးသန်းရန် သွားကြလေရာ အပြန်မှာ ကြက်မတစ်ကောင် ပါလာခဲ့သည်။ ကြက်မသည် ကျီးကန်းတစ်ကောင်နှင့် အကြောင်းပါ၍ သားကလေးတစ်ကောင် ပေါက်ဖွားလာသည်။ ထိုသားကလေးသည် ဖခင်၏ မျိုးရိုးကိုလိုက်၍ မြည်လိုသောအခါ 'အာကလိအောက်' ဟု မြည်သည်။ မိခင်၏မျိုးရိုးသို့လိုက်၍ မြည်လိုသောအခါ 'အောက်ကလိအာ' ဟု မြည်သည်။ ဤမိမစစ် ဖမစစ် သတ္တဝါကလေး ကဲ့သို့ပင် အရှင်ဘုရားသည်လည်း ရတနာသုံးပါးနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောစရာဆိုစရာ စကားတွေ မြောက်မြားစွာ ရှိနေပါလျက် မပြောပလောက်သော နှမ်းပျစ်ကလေးကိုမှ စကားလုပ်၍ ပြောဆိုပေသည်တကား" ဟု ပြန်လျှောက်လေသည်။

ဤသို့ အောက်ကလိအာ ပုံပြင်ဖြင့် ရွှတ်ချခြင်းခံလိုက်ရသဖြင့် အရှင်သုဓမ္မသည် "ဒါယကာ၊ ဤကျောင်းသည် သင့်ကျောင်းသာတည်း၊ သင့်ကျောင်း၌ ငါမထိုင်လိုပြီ" ဟု ဆိုကာ အိမ်မှထွက်လာ၏။ စိတ္တသူကြွယ်က သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တားသည်ကိုလည်း လက်မခံတော့ဘဲ ဘုရားရှင်ထံသို့လာကာ ထိုအကြောင်းများကို လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "သုဓမ္မ၊ သင်သည် သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ဒါယကာကို ယုတ်နိမ့်သောစကားဖြင့် ဆဲရေးဘိ၏။ သွားလော့၊ စိတ္တသူကြွယ်ကို တောင်းပန်လော့" ဟု ပဋိသာရနီယကံကို ပြုတော်မူ၍ ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

အရှင်သုဓမ္မသည် မစ္ဆိကာသဏ္ဍသို့သွား၍ ကျောင်းဒါယကာ စိတ္တသူကြွယ်ကို တောင်းပန်လေသည်။ သို့ရာတွင် စိတ္တသူကြွယ်က လက်မခံသဖြင့် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာ၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်သုဓမ္မ မာန်မာန လျော့ကျသည်ကို သိတော်မူသဖြင့် တောင်းပန်ရာတွင် ပါဝင်ကူညီပေးမည့် ရဟန်းတစ်ပါးကို ပေးပြီးလျှင် ဖြစ်ခဲ့ရသောကိစ္စနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

အရှင်သုဓမ္မသည် အဖော်ရဟန်းနှင့်တကွ စိတ္တသူကြွယ်ထံသွား၍ တောင်းပန်၏။ စိတ္တသူကြွယ်က "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် သည်းခံပါ၏။ တပည့်တော်မှာ အပြစ်ရှိလျှင်လည်း သည်းခံတော်မူပါ ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။

http://www.dhammadownload.com

ဤတွင်မှ အရှင်သုဓမ္မသည် စိတ်နှလုံး ကြည်လင်ချမ်းမြေ့စွာ တရားအားထုတ်လေရာ တစ်ရက်နှစ်ရက်ဖြင့်ပင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်လာလေ၏။

(စိတ္တသူကြွယ် အခြံအရံများစွာဖြင့် ဘုရားဖူးသွားပုံကို ပကိဏ္ဏကဝဂ်၊ စိတ္တသူကြွယ် ဝတ္ထု၌ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၇၅။ လာဘ်ရကြောင်း အကျင့်သည် တခြားတည်း။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်သည် တခြားတည်း။ ဤအကျင့် နှစ်မျိုးနှစ်စားကို ခွဲခြားသိ၍ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား ရဟန်းသည် လာဘ်ပူဇော်သကာကို မနှစ်သက်ရာ၊ ဝိဝေက တရားကိုသာ တိုးပွားစေရာ၏။

တိဿသာမဏေ (တောကျောင်းနေ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ် တောကျောင်းနေ တိဿသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်ဖြစ်သော တိဿသာမဏေသည် ယခင်ဘဝတုန်းကလည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့သူဖြစ်၏။ ထိုဘဝတုန်းက သူသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ခမည်းတော် ဝင်္ဂန္တပုဏ္ဏားကြီး၏ မိတ်ဆွေရင်းချာ "မဟာသေန" မည်သော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးကို ချီးမြှောက်လိုသဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင်းရှိ သူ့အိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွ၏။ ထိုအချိန်၌ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးမှာ မရှိဆင်းရဲဘဝရောက်နေသဖြင့် ဆွမ်းတစ်ယောက်မကိုမျှ မလောင်းလှူနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်ထဲမှာသာ ပုန်းနေရ၏။ နောက်တစ်နေ့မှာလည်း ထို့အတူပင် ပုန်းနေရ၏။ တတိယနေ့တွင် ပုဏ္ဏားတို့၏ ပူဇော်ပွဲတစ်ခုမှ ပုဆိုးကြမ်းတစ်ထည်နှင့် နို့ယနာတစ်ခွက်ကို ရရှိလာခဲ့၏။ ထိုခဏမှာပင် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း ဈာန်သမာပတ်မှထ၍ မဟာသေန ပုဏ္ဏားကြီးအိမ်သို့ ကြွလာလေသည်။

မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အိမ်တွင်းသို့ ပင့်ကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ သပိတ်ထဲသို့ နို့ယနာထမင်းများ လောင်းထည့်၏။ ထက်ဝက်မျှကို လောင်းမိသောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက

http://www.dhammadownload.com

သပိတ်ကို လက်ဖြင့်ပိတ်၏။ မဟာသေန ပုဏ္ဏားကြီးက "အရှင်ဘုရား၊ ဤနိဗ္ဗိယနာထမင်းသည် တစ်ယောက်စာမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်အား ဤဘဝအတွက်သာ ချီးမြှောက်တော်မမူပါနှင့်။ နောင်ဘဝအတွက်ပါ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။ အကုန်လုံးလောင်းပါရစေ ဘုရား" ဟု လျှောက်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း နိဗ္ဗိယနာ ထမင်းအားလုံးကို အလှူခံကာ ပုဏ္ဏားကြီး၏ ရှေ့မှာပင် ဘဉ်းပေးလိုက်၏။ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသောအခါ မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးက ပုဆိုးကြမ်းကို အရှင်သာရိပုတ္တရာအား လှူဒါန်းပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ဤကောင်းမှုကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့ သိမြင်ထားသော တရားကိုသာ သိမြင်ရပါလို၏" ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း "ပုဏ္ဏားကြီး၊ သင်လိုအပ်သော ဆုအတိုင်း ပြည့်စုံပါစေသတည်း" ဟု အစချီ၍ အနုမောဒနာတရားဟောကြားကာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

မဟာသေနပုဏ္ဏားကြီးသည် မရှိဆွမ်းပါးသည့်ကြားက လှူဒါန်းလိုက်ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း အလွန်တရာ ကြည်ညိုမြတ်နိုးသော စိတ်ဓာတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်လျက် သေဆုံးလေရာ သာဝတ္ထိပြို့တော်မှ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သောအိမ်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေ၏။ ပဋိသန္ဓေဆောင်ရသော အမျိုးသမီးသည် "အရှင်သာရိပုတ္တရာ အမှူးရှိသော သံဃာတော် ငါးရာတို့ကို ပင့်ဖိတ်ကာ ရေမရောသော နိဗ္ဗိယနာဆွမ်းကို ဆက်ကပ်ပြီးလျှင် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်တိုဝတ်လျက် သံဃာတော်တို့၏ နေရာအစွန်၌ ထိုင်၍ သံဃာတော်တို့၏ စားကြွင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗိယနာဆွမ်းကို ရွေခွက်နှင့်စားလိုသော ချင်ခြင်း" ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အမျိုးသမီး၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့က "ငါ့သမီး၏ ချင်ခြင်းသည် တရားတော်နှင့် လျော်ညီပါပေသည်" ဟု ဆိုကာ ချင်ခြင်းရှိသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးကြ၏။ မမွေးဖွားမီပြုလုပ်သော မင်္ဂလာပွဲတွင်လည်းကောင်း၊ ဖွားမြင်သောအခါ ပြုလုပ်သော မင်္ဂလာပွဲတွင်လည်းကောင်း ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ကျွေးကြရလေသည်။

သူငယ်ကို အမည်မှည့်မင်္ဂလာ ပြုသောနေ့၌လည်း မိဘများက အရှင်သာရိပုတ္တရာ အမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား အိမ်သို့ ပင့်ဖိတ်ကြ၏။ သရဏဂုံနှင့် ငါးပါးသီလခံယူရန် သူငယ်အား အရှင်မြတ်ကြီး၏ရှေ့သို့ ဆောင်ယူကြသော အခါ သူငယ်သည် မိမိ၏ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဖြစ်နေမှန်းသိသဖြင့် မိမိအိပ်ရာဖြစ်သော

http://www.dhammadownload.com

တစ်သိန်းတန် ကမ္ဘလာကို လက်ဖြင့်ဆွဲယူလာ၏။ အထိန်းအယတို့က မတော်တဆ ဆွဲမိဆွဲရာ ပါလာသည်အောက်မေ့၍ ကမ္ဘလာကို ဆွဲယူကြရာ သူငယ်က အယူမခံဘဲ ငိုကြွေး၏။ မိဘများက သားငယ်၏ အလိုဆန္ဒကို ရိပ်မိသဖြင့် ဆွဲယူသူများကို တားမြစ်ပေးကြ၏။ သူငယ်သည် မထေရ်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက် ရောက်သောအခါ ကမ္ဘလာကို လွှတ်ချလိုက်၏။ မိဘဆွေမျိုးတို့ကလည်း "အရှင်ဘုရား၏ တပည့်သားငယ်က ဤတစ်သိန်းတန် ကမ္ဘလာကို လှူဒါန်းပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ထို့နောက် သံယာတော်များအား ရေမရောသော နို့ဃနာဆွမ်းများ ဆက်ကပ်ပြီးလျှင် သူငယ်အား အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ငယ်နာမည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအတိုင်း "တိဿသတို့သား" ဟု အမည်ပေးလိုက်ကြလေသည်။

တိဿသတို့သားအား ထမင်းခွံ့မင်္ဂလာ၊ နားထွင်းမင်္ဂလာ၊ ပုဆိုးဝတ်မင်္ဂလာနှင့် သျှောင်ထုံးမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရာတို့၌လည်း ဤသို့ပင် ပင့်ဖိတ်၍ ကျွေးမွေးကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် မင်္ဂလာပွဲအဆင့်ဆင့်နှင့် ကောင်းမှုကုသိုလ် အသီးသီးတို့ကို ပြုလုပ်ကြရင်း တိဿသတို့သားသည် ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်သို့ ရောက်လာ၏။ တိဿသတို့သားသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ၌ ရှင်ပြုလိုပါကြောင်း ခွင့်တောင်း၏။ မိဘများက သားကို အခမ်းအနားကြီးကျယ်စွာ ပြုလုပ်၍ ကျောင်းတော်သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဆံပင်၊ မွေးညင်း၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ သွား၊ အရေထူ၊ အရေပါးဟူသော တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောကြားကာ တိဿသတို့သားကို ရှင်ပြုပေး၏။ တိဿသာမဏေ၏ မိဘတို့သည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ရှင်ပြုပူဇော်ပွဲကြီး ကျင်းပပြီးလျှင် သံယာတော်များအား ကျောင်းတော်မှာပင် နို့ဃနာဆွမ်းများ ချက်ပြုတ်၍ ဆက်ကပ်ကြလေသည်။

ခုနစ်ရက်စေ့၍ မိဘများ အိမ်ပြန်သွားကြသောအခါ တိဿသာမဏေသည် ရဟန်းများနှင့်အတူ သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်၏။ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့သည် ပထမနေ့၌ ဆွမ်းအုပ်ငါးရာတို့ဖြင့် မြို့တွင်းမှ ဆီးကြိုကာ တိဿသာမဏေအား လှူဒါန်းကြ၏။ နောက်တစ်နေ့တွင်ကား ထိုကဲ့သို့သော လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို ကျောင်းဥပစာထိအောင် လာ၍လှူကြ၏။ ဤအကျိုးပေးတို့သည်ကား ယခင်ဘဝက ပြုလုပ်ခဲ့ရသော ကုသိုလ်၏ အကျိုးတရားတို့ဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်းတွင်းကာလ တစ်နံနက်ခင်းတွင် တိဿသာမဏေသည် ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ ချမ်းလွန်းလှ၍ မီးလှုံနေကြသော

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းများကို တွေ့ရသဖြင့် "အရှင်ဘုရားတို့၊ ကမ္မလာအလိုရှိသော ရဟန်းများ တပည့်တော်နှင့်အတူ လိုက်တော်မူကြကုန်" ဟု လျှောက်ထားကာ ရဟန်း တစ်ထောင်နှင့်အတူ သာဝတ္ထိဖြို့တွင်းသို့ ဝင်၏။ ဖြို့ဆင်ခြေဖုံးမှာပင် ကမ္မလာ ငါးရာကို ရရှိသဖြင့် တိဿသာမဏေက ရဟန်းငါးရာကို လျှူလိုက်၏။ ကျန်သော ရဟန်းများအတွက် ကမ္မလာလိုသေးသဖြင့် တိဿသာမဏေသည် ဖြို့တွင်းပိုင်းသို့ ဆက်၍လာ၏။ ဤတွင် ကမ္မလာသည် တစ်ယောက်အား ယောကျ်ားတစ်ယောက် က "အချင်း၊ သာမဏေတစ်ပါးသည် ကမ္မလာမြင်သမျှကို လိုက်၍ သိမ်းယူနေ၏။ သင့်ကမ္မလာတို့ကိုလည်း ဖုံးဝှက်၍ထားလော့" ဟု မနာလိုဝန်တိုစိတ်ဖြင့် ပြောလာ ၏။ ကမ္မလာသည်က "သာမဏေသည် လျှူဒါန်းသော ပစ္စည်းကိုသာ သယ်ဆောင် နိုင်၏။ ငါ၏ပစ္စည်းကို လျှူလိုမှလျှူမည်" ဟု ဆိုကာ ဆိုင်ခင်းမြဲ ခင်းနေ၏။ တိဿ သာမဏေသည် ဆိုင်ရှေ့ရောက်သောအခါတွင်ကား သားတည်းဟူသော ချစ်ခြင်း ဖြင့် ကမ္မလာငါးရာလုံးကို လျှူလိုက်လေတော့သည်။ ဤသို့ တစ်ရက်တည်းဖြင့် ကမ္မလာတစ်ထောင် ရခြင်းသည်ကား အမည်မှည့်မင်္ဂလာပြုစဉ်က ကမ္မလာ တစ်ထည် လျှူခဲ့ရသောကုသိုလ်၏ အကျိုးပေးတည်း။

ဤသို့ဖြင့် တိဿသာမဏေသည် ဘုန်းကံကြီးမားစွာ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေရသော်လည်း မပျော်မွေ့ချေ။ ဆွေမျိုးများ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် လာ၍နေကြသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ် ခွင့်မရပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် သာဝတ္ထိဖြို့တော်နှင့် ယူဇနာ တစ်ရာခန့်ဆယ် ဝေးကွာသော တောအရပ်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ တောကြို အုံကြားမှ ရွာကလေးတစ်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ အဘိုးအိုတစ်ယောက်က သားကဲ့သို့ ချစ်မြတ်နိုးကာ အသင့်ရှိနေပြီးသော တောရကျောင်းကလေးသို့ ပို့ဆောင်ပေး၏။ သာမဏေသည် ပထမနာမည်ဖြစ်သော တိဿမှ "ဝိဇ္ဇာပါတ ဒါယကာ တိဿ" ဟု အမည်သစ် တွင်ခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ကမ္မလာတစ်ထောင် လျှူခဲ့သဖြင့် "ကမ္မလာဒါယကာ တိဿ" ဟု အမည်တွင်ပြန်၏။ ယခုတစ်ဖန် တောရဆောက်တည်ပြန်သည်တွင်ကား "ဝနဝါသီ တိဿ" ဟု အမည်တွင်ပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ခုနစ်နှစ်အတွင်းမှာ ဘွဲ့နာမည်လေးမျိုး တွင်ခဲ့လေသည်။

ထိုရွာရှိ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက လျှောက်ထားကြသဖြင့် တိဿ သာမဏေသည် ထိုရွာမှာပင် ဝါကပ်နေထိုင်၏။ ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်ရင်း

http://www.dhammadownload.com

တရားဟောရာတွင် "ချမ်းသာကြပါစေ။ ဆင်းရဲတွင်းမှ လွတ်ကြပါစေ"ဟူ၍ ဤစကားနှစ်ခွန်းတည်းသာ ဟောကြား၏။ ဤသို့နေထိုင်၍ တတိယလသို့ ရောက်သောအခါ တိဿသာမဏေသည် ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

တိဿသာမဏေ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဝါကျွတ်သောနေ့တွင် ပဝါရဏာပြုပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံခွင့်ပန်၍ နောက်ပါရဟန်း ငါးရာနှင့်တကွ တိဿသာမဏေထံသို့ လာရန်ပြင်ဆင်၏။ ထိုသတင်းကို ကြားသိသဖြင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်ဥပါလီ၊ အရှင်ပုဏ္ဏစသော မဟာသာဝကကြီးများကလည်း နောက်ပါ ရဟန်းများနှင့်တကွ လိုက်ပါလာကြ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား တိဿသာမဏေကို သားကဲ့သို့ ချစ်ခင်သော အဘိုးအိုက ရှေးကလည်း ဖူးတွေ့ဆည်းကပ်ဖူးသဖြင့် ရွာဝမှဆီးကြို၏။ ထို့နောက် အရှင်မြတ်များအတွက် နေစရာထိုင်စရာများယူခဲ့ကြရန် ရွာသူရွာသားများအား နှိုးဆော်ပြီးလျှင် တိဿသာမဏေ၏ တောရကျောင်းကလေးသို့ သံဃာတော်များအား ပို့ဆောင်ပေး၏။ တိဿသာမဏေသည် အရှင်မြတ်များကို ဆီးကြိုဦးချ၍ အရှင်မြတ်များ၏ သပိတ်သက်နံးများကို ယူငင်ကာ နေရာတကျ သိမ်းဆည်းပေး၏။ ဒါယကာ ဒါယိကာမများ ယူလာသော ပစ္စည်းများဖြင့် နေစရာထိုင်စရာများ ပြင်ဆင်ပေး၏။ ဤသို့ ပြင်ဆင်ရင်းနှင့်ပင် မိုးချုပ်သွားလေသည်။

မိုးချုပ်သွားပြီဖြစ်၍ ဒါယကာ ဒါယိကာမများ အိမ်ပြန်ကြရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာက နှိုးဆော်၏။ သို့ရာတွင် ဒါယကာ ဒါယိကာမများက "ယနေ့ညတွင် တိဿသာမဏေထံမှ တရားနာရမည့် အလှည့်ဖြစ်၍ မပြန်နိုင်ပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာက "သာမဏေ၊ တရားဟောလော့"ဟု မိန့်ကြားလေရာ တိဿသာမဏေက "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ချမ်းသာကြပါစေ၊ ဆင်းရဲတွင်းမှလွတ်ကြပါစေဟု စကားနှစ်ခွန်းတည်းကိုသာ ဟောတတ်ပါသည်။ အခြားဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးအား စေခိုင်းတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက "သာမဏေ၊ သို့ဖြစ်လျှင် ချမ်းသာပုံနှင့် ဆင်းရဲခြင်းမှ လွတ်ပုံကို ငါတို့အား အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုပြပါလော့" ဟု မိန့်ဆိုလေသည်။

တိဿသာမဏေသည် "ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် ဆန်းကြယ်သော ယပ်ကိုကိုင်ကာ တရားပလ္လင်သို့ တက်ပြီးလျှင် နိကာယ်ငါးရပ်

http://www.dhammadownload.com

တို့မှ ကြောင်းကျိုး ဆက်စပ်ပုံများ၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားများကို မိုးသီးမိုးပေါက်များ ရွာချတိသကဲ့သို့ အားပါးတရ ဟောကြားကာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောသူသည် ချမ်းသာ၍ ဆင်းရဲခြင်းမှ လွတ်ပါသည်။ အောက်ပိုင်း ဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ် သုံးယောက်တို့သည် ဇာတိဒုက္ခ စသည်တို့မှ မလွတ်သေးပါ။ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဇာတိမှလည်းကောင်း၊ အပါယ်ဒုက္ခမှလည်းကောင်း မလွတ်သေးပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်မြတ်ကြီးများက တိဿသာမဏေ၏ တရားကို တစ်ခဲနက် သာဓုခေါ်ကြလေသည်။

တိဿသာမဏေ၏ တရားကိုကြားနာပြီးလျှင် ပရိသတ်များသည် နှစ်ပိုင်း ကွဲသွားကြ၏။ တစ်ပိုင်းမှာ "ဤသို့သော တရားစကားကို တတ်ကျွမ်းနေပါလျက် မိဘကဲ့သို့ ပြုစုလုပ်ကျွေးလာခဲ့သော ဒါယကာ-ဒါယိကာမများအား တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ မဟောခဲ့လေခြင်း"ဟု ဒေါသထွက်ကြကုန်၏။ တစ်ပိုင်းကမူ "ငါတို့မှာ အရတော်လေစွ။ ဤမျှလောက် ဂုဏ်ကျေးလူးရှိမည်-မရှိမည်ကို မသိရခင်ကပင် ငါတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့ကြ၏။ ယခု ဤအရှင်ထံမှ မွန်မြတ်လှသော တရား ဒေသနာကို ကြားနာရပေသည်"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရပေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှနေ၍ ရွှေဥဏ်တော် ကွန်ရက် ဖြန့်ကြက် ကြည့်ရှုတော်မူလေရာ နှစ်ပိုင်းကွဲနေသော ပရိသတ်တို့ကို တွေ့မြင်တော် မူသဖြင့် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ထိုရွာသို့ ချက်ချင်း ကြွတော်မူ၏။ ထိုခဏတွင် ရောက်နေ ကြသော သံယာတော်များသည်လည်း ဆွမ်းခံဝင်ရန် ပြင်ဆင်နေကြဆဲဖြစ်၍ သံယာတော်များ၏ ရှေ့၌ ကိုယ်ကို ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ဘုရားရှင် ကြွလာတော် မူပြီဟု ကြားသိရသဖြင့် ရွာသူရွာသားတို့သည် ထူးထူးခြားခြား အားတက်သရော ဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံယာတော်များအား ယာဂုနှင့် ဆွမ်း ခဲဖွယ်များ ဆက်ကပ်ကြ၏။ ဆွမ်းကိစ္စပြီးစီးသောအခါ ဘုရားရှင်က ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရားများ ဟောကြားတော်မူကာ "ဒါယကာတို့၊ သင်တို့မှာ အရတော်လေစွ။ သင်တို့သည် သင်တို့ဆရာ တိဿသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ သာရိပုတ္တရာ အမှူးရှိသော သံယာတော်များကို ဖူးတွေ့ရကုန်၏။ ငါဘုရားသည်လည်း သင်တို့ ဆရာ သာမဏေကို အကြောင်းပြု၍သာလျှင် ဤအရပ်သို့ ကြွလာခဲ့ပေ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ မိန့်ကြားသံကို ကြားနာရခါမှ တိဿသာမဏေအပေါ် ဒေါသထွက်နေခဲ့ကြသော ပရိသတ်များသည် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားလာကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်သည် တိဿသာမဏေကို နေရပ်မှပင် ထားခဲ့ပြီးလျှင် သံဃာတော်များနှင့်အတူ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် လိုက်ပါလာခဲ့ကြသော ရဟန်းများသည် တရားသဘင်တွင် စုဝေးကြကုန်လျက် "ငါ့ရှင်တို့၊ တိဿသာမဏေသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာနေစဉ်က လာဘ်လာဘ အလွန်ပေါခဲ့ပါလျက် တောရဆောက်တည်ကာ ရတတ်သမျှသော အာဟာရဖြင့် မျှတနိုင်ပါပေ၏"ဟု ချီးကျူးစကား ပြောကြားကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ချီးကျူးစကားကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူ၍ တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် ရဟန်းတို့၏ ချီးကျူးစကားနှင့် အနုသန္ဓေဆက်စပ်ကာ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟော်ကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၇၆။ အပြစ်ကိုဖော်ပြ၍ နှိမ့်ချ ဆုံးမလေ့ရှိသော ထိုကဲ့သို့သော ပညာရှိကို မြုပ်ထားသော ရွှေဗိုးကို မြောကြားလာသူကဲ့သို့ ရှုမြင်ရာ၏။ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပညာရှိကို ဆည်းကပ်သောသူအား မြင့်မြတ်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

အရှင်ရာဓ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆုံးမစကား နာယူလွယ်သော အရှင်ရာဓကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ရာဓမည်သော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးလှသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် မှီခို၍ နေရ၏။ သူသည် ကျောင်းတော်အတွင်းရှိ မြက်သစ်ပင်များကို ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်း၏။ ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ တံမြက်လှည်း၏။ သံယာတော်များအတွက် မျက်နှာသစ်ရေ ခပ်ပေး၏။ ဤသို့ တာဝန်ကျေပွန်လှသဖြင့် ရဟန်းများက စားစရာ နေစရာပေးကြ၏။ သို့ရာတွင် ရဟန်းပြုပေးရန်ကား စိတ်မပါကြကုန်။ သို့ဖြစ်၍ ရာဓသည် စိတ်နှလုံးထိခိုက်ကာ ဝိန်ဆဲး၍ နေရှာလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် ရာဓ၏ ရှေ့အလားအလာကောင်းကို ရှုမြင်တော်မူသဖြင့် ရဟန်းများကို စုဝေးစေတော်မူပြီးလျှင် "ရဟန်းတို့၊ မည်သူသည် ရာဓ၏ ကျေးဇူးကို မှတ်မိပါသနည်း" ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နေရာမှထပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မှတ်မိပါသည်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်း၌ တပည့်တော် ဆွမ်းခံလှည့်လာစဉ် ရာဓပုဏ္ဏားသည် မိမိစားရန် ယူဆောင်လာသော ဆွမ်းတစ်ယောက်မကို လှူဒါန်းဖူးပါသည်" ဟု

http://www.dhammadownload.com

လျှောက်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ရာဓပုဏ္ဏားအား ရဟန်းပြုပေးရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာအား တာဝန်ပေးလိုက်လေသည်။

ရာဓရဟန်းမှာ အသက်အားဖြင့် ကြီးမားလှပြီ ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းသိက္ခာ အငယ်ဆုံးဖြစ်နေသဖြင့် သံယာတော်၏ အစွန်အဖျားမှာသာ နေရ၏။ ယာဂုဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ကို ထေရ်ဝါစဉ်လိုက် ဝေငှကြသောအခါ ရာဓရဟန်းကြီး အတွက် ဝေစု မကျန်သော်လည်း ရှိ၏။ သူတကာတွေ့ မစားမသောက်ချင် လောက်အောင် ညံ့ဖျင်းသော အစားအစာများလည်း ဖြစ်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာက ရာဓရဟန်းကြီးအတွက် ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ပြည့်စုံဝေရန် မိမိနှင့်အတူ ခေါ်၍ဆွမ်းခံရ၏။ ပြုအပ်သော ကိစ္စနှင့် မပြုအပ်သော ကိစ္စများကိုလည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆုံးမသွန်သင်ပေးနေရ၏။ ရာဓရဟန်းကြီးကလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဆုံးမစကားကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာဆောင်ရွက်လေသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရှိ ရဟန်းများသည် ညနေချမ်းအချိန်တွင် တရားသဘင်၌ စုဝေးကုန်လျက် "သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည် သူကျေးဇူးကို သိတတ်ပေ၏။ ဆွမ်းတစ်ယောက်မမျှသာ လောင်းလှူဖူးသောသူကို ရဟန်းပြုပေး၏။ သာရိပုတ္တရာမထေရ် ကိုယ်တိုင်က ဆုံးမစကားကို နာယူသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမခြင်းဌာလွယ်ကူလှသော တပည့်ကိုရပါပေသည်" ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ထိုရဟန်းတို့၏ ပြောဆိုသံကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသဖြင့် တရားသဘင်သို့ ကြွလာပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ ပြောကြားနေသောစကားနှင့် အနုသန္ဓေ ဆက်စပ်ပြီးလျှင် တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၇၇။ ဆုံးမရာ၏။ ကြိုတင်ဆုံးမရာ၏။ မကောင်းသော အပြုအမူတို့မှလည်း တားမြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ ဆုံးမတတ်သော သူကို သူတော်ကောင်းတို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်၏။ သူတော်ကောင်း မဟုတ်သူတို့အား မချစ်ခင် မနှစ်သက်ကြပေ။

အဿဇိနှင့် ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံသော အနေသနမှုများကို ပြုကြကုန်သော အဿဇိနှင့် ပုနဗ္ဗသုက

http://www.dhammadownload.com

မည်သော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အဿဇိနှင့် ပုနဗ္ဗသုကတို့သည် သာသနာတော်၌ အမျိုးမျိုးသော မကောင်းမှုများကို ပြုခဲ့ကြသော ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့တွင် အပါအဝင်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အားလုံး ရဟန်းပြုစဉ်တုန်းက အနေးကြုံလျှင် အကာအကွယ်ရစေရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ထံတွင် ရဟန်းပြုခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဆရာ့စကားကို လိုက်နာခြင်း မပြုကြပေ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့အနက် အဿဇိနှင့် ပုနဗ္ဗသုကတို့သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်နှင့် ဝေးကွာသော ကိဉ္စာဂိရိဇနပုဒ်သို့ တပည့်ရဟန်းများနှင့်အတူ သွားရောက်၍ အခြေစိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် ပန်းပင်ငယ်များ စိုက်ကာ ပွင့်လာသော ပန်းတို့ကို ဒါယိကာမကြီးများအား ပေးကမ်းကာ လှူဒါန်းချင်လာအောင် သွေးဆောင်ဖြားယောင်းကြ၏။ ဤသို့ လာဘ်ရစေခြင်းငှာ အခြားသော အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ပြုကြကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ လာဘ်ရအောင် ပြုလုပ်သော အမှုဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေခြင်းကို ရဟန်းကောင်းတို့ မပြုသင့်သဖြင့် အနေသန အမှုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

အဿဇိနှင့် ပုနဗ္ဗသုကတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အနေသန အမှုများကို ပြုကြရုံသာမက မိမိတို့ကဲ့သို့ မပြုလုပ်သော ရဟန်းကောင်းများကိုလည်း မိမိတို့ရပ်ရွာ၌ မနေနိုင်အောင် ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ ထိုရဟန်းဆိုးတို့ကို ပဗ္ဘာဇနီယကံ ပြုလုပ်၍ နှင်ထုတ်ရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့အား စေလွှတ်တော်မူရင်း အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည် ကိဉ္စာဂိရိဇနပုဒ်သို့ ကြွရောက်ပြီးလျှင် ထိုရဟန်းဆိုးတို့ကို ဆုံးမကြ၏။ အချို့ကား ဆုံးမစကားကို နာယူကြကုန်၏။ အချို့ကား လူထွက်သွားကြကုန်၏။ အချို့မူကား အဆုံးအမကိုလည်း မခံယူ၊ လူထွက်ခြင်းလည်း မပြုကြသဖြင့် အရှင်မြတ်ကြီး နှစ်ပါးတို့က ပဗ္ဘာဇနီယကံပြု၍ နှင်ထုတ်ကြရလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၇၈။ ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေတို့ကို မဆည်းကပ်ရာ။ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မဆည်းကပ်ရာ။ မိတ်ဆွေကောင်းတို့ကို ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကို ဆည်းကပ်ရာ၏။

အရှင်ဆန္ဒ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆုံးမစကား ကို မနာယူသော အရှင်ဆန္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဆန္ဒသည် ဘုရားလောင်း တောထွက်တော်မူစဉ် မြင်းမြီးဆွဲ မောင်ဆန် အဖြစ်ဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းဘဝ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဂုဏ်မောက်နေခဲ့၏။ တောထွက်စဉ်တုန်းက အတူလိုက်ပါခဲ့ရသော မိမိထက် အရှင် သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့က ပို၍ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေသည်ကို မရှုဆိတ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် "ငါသည် ငါတို့၏ အရှင့်သားနှင့်အတူ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းတွင် လိုက်ပါလာခဲ့၏။ ထိုအခါတုန်းက ငါမှတစ်ပါး အခြားသူ တစ်ယောက်မျှ မပါခဲ့ပေ။ ယခုမှသာ 'ငါကား သာရိပုတ္တရာတည်း၊ ငါကား မောဂ္ဂလာန်တည်း၊ ငါတို့ကား အဂ္ဂသာဝကကြီးတို့ပေတည်း' ဟု ဆိုကာ လှည့်လည် နေကြကုန်၏" ဟူ၍ အဂ္ဂသာဝက အရှင်မြတ်နှစ်ပါးကို ဆဲရေး၏။ ထိုသို့ ဆဲရေး သည်ကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ ခေါ်ယူဆုံးမ၏။ အရှင်ဆန္ဒသည် ကား ဓဏတိတ်ဆိတ်သွားကာ တော်တော်ကြာလျှင် ဆဲမြဲဆဲ၍သာ နေလေသည်။

ဤသို့ ဆဲလိုက်၊ ခေါ်ယူဆုံးမလိုက်ဖြင့် သုံးကြိမ်မြောက် ရှိလာသောအခါ တွင် ဘုရားရှင်က "ဆန္ဒ၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့သည် သင်၏ မိတ်ဆွေကောင်း ကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ သင် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ထိုက်သော ယောကျ်ားမြတ်များ ဖြစ်ကြ၏"ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူ လေသည်။

ဤသို့ ဆုံးမပြီးသည့် နောက်မှာလည်း အရှင်ဆန္ဒသည် ဆဲရေးမြဲ ဆဲရေး သည်သာ ဖြစ်၏။ သူ၏ ကျွတ်တမ်းဝင်ခိုန် မဟုတ်သေးသည်ကို သိတော်မူ သော်လည်း ဘုရားရှင်က အာဏာဖြင့် တားမြစ်တော် မမူပေ။ နောက်ဆုံး

http://www.dhammadownload.com

ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီးအခါတွင်ကား အရှင်ဆန္နအား ငြဟ္မဒဏ်ပေးရန် မိန့်မှာတော်မူခဲ့၏။ ငြဟ္မဒဏ်ဟူသည်မှာ အရှင်ဆန္နပြောလိုရာ ပြောစေ၊ ပြုလိုရာ ပြုစေ၊ မည်သည့်ရဟန်းကမျှ ဆုံးမခြင်း တားမြစ်ခြင်းမပြုဘဲ ငိုင်းပယ်ထားကြရန် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်က အရှင်ဆန္နသည် အနီးအပါးမှာ မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် အရှင်ဆန္နရှိရာသို့ အရှင်အာနန္ဒာ ကြွသွားပြီးလျှင် ငြဟ္မဒဏ်ထားခဲ့ပုံကို ပြောကြားလေရာ အရှင်ဆန္နမှာ အလွန်တရာ စိတ်ထိခိုက်သွားပြီး မူးမေ့ လဲကျသွားရရှာ၏။ ထို့နောက်တွင်မှ ရဟန်းများကို တောင်းပန်ကာ ဝိပဿနာတရား ကြိုးစားအားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၇၉။ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်ရေကို သောက်ရသော သူသည် အထူးကြည်လင် သန့်ရှင်းသော စိတ်ဖြင့် ချမ်းသာစွာနေ၏။ ပညာရှိသည် အရိယာသူတော်မြတ်တို့ ဟောကြားသော ဗောဓိပက္ခိယတရား၌ အခါခပ်သိမ်း မွေ့လျော်၏။

အရှင်မဟာကပ္ပိန

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကုက္ကုဋဝတီပြည်ရှင် မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးအဖြစ်မှ ထက်သန်လှသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ရဟန်းပြုလာသော အရှင်မဟာကပ္ပိနကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကပ္ပိနမင်းကြီး၊ အနောဇာဓိဖုရား၊ အမတ်တစ်ထောင်နှင့် အမတ်ကတော်တစ်ထောင်တို့သည် ရှေးယခင် ဘဝများစွာကတည်းက ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုဖော်ပြုဖက်များဖြစ်ကြ၏။ ကပ္ပိနမင်းကြီးသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူခဲ့သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်မှစ၍ ဤသို့သောဆုကို တောင်းခဲ့သူဖြစ်၏။ ထိုဘဝမှစုတေ၍ သံသရာကျင်လည်နေစဉ် တစ်ခုသောဘဝတွင် ဗာရာဏသီမြို့တော်အနီးရှိ ရက်ကန်းသည်ရွာကြီးတွင် ရက်ကန်းသည်မှူးကြီးဖြစ်လာ၏။ ထိုအချိန်တွင် လူတို့ရပ်ဌာန်၌ မိုးလေးလပတ်လုံး သီတင်းသုံးရန် ဟိမဝန္တာမှ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တစ်ထောင်တို့ ကြွလာကြ၏။ ပြည့်ရှင်မင်းက လယ်ထွန်

http://www.dhammadownload.com

မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပနေဆဲဖြစ်၍ အရှင်မြတ်များအတွက် နေစရာထိုင်စရာ ပြုလုပ်၍ မပေးနိုင်သေးပေ။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်မြတ်များ အခြားသို့ ကြွမည်ပြုစဉ် ရက်ကန်းသည်မှုကြီး၏ မယားက ဖူးတွေ့ရသဖြင့် နက်ဖြန်ခါတွင် မိမိတို့ရွာသို့ ဆွမ်းဘဉ်းပေးကြွပါရန် ပင့်လျှောက်ခဲ့လေသည်။

ရက်ကန်းသည်မှုကြီး၏ မယားသည် ရွာသူရွာသားများအား ထို အကြောင်းကို ပြောပြ၍ နှီးဆော်လေရာ ရက်ကန်းသည် အိမ်ထောင်ပေါင်း တစ်ထောင်တို့သည် တစ်အိမ်ထောင်လျှင် အရှင်မြတ်တစ်ပါးကျ တာဝန်ယူပြီး ကျောင်းဆောက်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ ဆွမ်းဝတ် ပြုကြကုန်၏။ ဝါကျွတ်သော အခါ တစ်ထောင်တန် သင်္ကန်းများကို လှူကြကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် များသည် အနုမောဒနာ တရားဟောကြားပြီးလျှင် ဟိမဝန္တာသို့ ပြန်ကြွတော်မူ လေသည်။

ထိုကုသိုလ်ရှင်များ ကွယ်လွန်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ် တို့၏ စည်းစိမ်ကိုစံစားကြရ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ကဿပဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသော အခါ သူကြွယ်မျိုးရိုး ဖြစ်ကြကုန်၍ ယခင်ရက်ကန်းသည် ဘဝမှာကဲ့သို့ပင် တပေါင်းတစည်းတည်း ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ကဿပဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအတွက် ပြာသာဒ်ဆောင် တစ်ထောင်ခြံရံသော ဘုရား ကျောင်းတော်ကြီးကို အားလုံးစုပေါင်း၍ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြ၏။ သူကြွယ် မှုကြီး၏ မယားသည်ကား ကဿပဘုရားရှင်အား လိပ်ဆူးရွှေပန်းကဲ့သို့ အဆင်း ရှိသော တစ်ထောင်တန် သင်္ကန်းနှင့်တကွ လိပ်ဆူးရွှေပန်းခြင်းကို လှူဒါန်းပြီးလျှင် "နောက်နောင် ဖြစ်လေရာဘဝတို့၌ လိပ်ဆူးရွှေပန်းကဲ့သို့ အဆင်းရှိ၍ အနောဇ ဟုပင် အမည်တွင်လိုပါကြောင်း" ဆုတောင်း၏။ ကဿပဘုရားရှင်ကလည်း "တောင်းသောဆုနှင့် ပြည့်စုံစေ"ဟု အနုမောဒနာ ပြုတော်မူလေသည်။

ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုဖော်ပြုဖက်များသည် ထိုဘဝမှ ကွယ်လွန်သော် နတ်ပြည်၌ စံစားကြရပြီးလျှင် ယခုဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် ကုက္ကုဋ္ဌဝတီ ပြည်၌ အတူတကွ ဖြစ်လာကြကုန်၏။ အကြီးအမှူးမှာ ကပ္ပိနမင်းကြီးဖြစ်၍ အကြီး အမှူး၏ မယားမှာ အနောဇဖုရား ဖြစ်လေ၏။ အနောဇဟူသည် လိပ်ဆူး ရွှေပန်း၏ ဝေါဟာရတစ်မျိုးဖြစ်၍ သူ့အသားအရေကလည်း နာမည်နှင့် လိုက် လျောစွာ လိပ်ဆူးရွှေပန်းကဲ့သို့ ရွှေချင်စဖွယ်ရှိပေသည်။ အခြားကုသိုလ်ရှင်များ

http://www.dhammadownload.com

ကလည်း အမတ်တစ်ထောင်နှင့် အမတ်ကတော်တစ်ထောင်တို့ ဖြစ်လာကြလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကပ္ပိနမင်းကြီးသည် သုပတ္တမည်သော မြင်းတော်ကို စီးပြီးလျှင် အမတ်တစ်ထောင် ခြံရံလျက် ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်လာ၏။ ထိုစဉ်တွင် ယူဇနာတစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ဝေးကွာသော သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ရောက်လာခါစ လှည်းကုန်သည်များနှင့် တွေ့ရသဖြင့် "သင်တို့အရပ်၌ တစ်စုံတစ်ခုသော သတင်းထူးဖြစ်ပေါ်သလော"ဟု မေးမြန်း၏။ လှည်းကုန်သည်များက "ဘုရားရတနာ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာသော သတင်းထူး ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်"ဟု လျှောက်တင်ကြ၏။ ဘုရားတည်း ဟူသောအသံကို ကြားရသည်နှင့်ပင် ကပ္ပိနမင်းကြီးသည် နှစ်သက်ကြည်နူးလွန်းလှ၍ မူးမေ့သွားရ၏။ နောက်တစ်ဖန် ဆက်၍ လျှောက်ရာတွင်လည်း ထို့အတူပင် ခံစားရပြန်၏။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်တင်ခါမှ ကပ္ပိနမင်းကြီးမှာ သတိဆယ်၍ရပေသည်။ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာသတင်းတို့ကို လျှောက်တင်သော အခါ၌လည်း ထို့အတူပင် ခံစားရပေသည်။

ကပ္ပိနမင်းကြီးသည် ရွှေပေလွှာတစ်ခုကို တောင်းယူပြီးလျှင် "အနောဇ မိဖုရားကြီးက ကုန်သည်တို့အား အသပြာ သုံးသိန်းကို ဆုအဖြစ် ထုတ်ပေးလိုက်ပါ။ ကပ္ပိနမင်းကြီးသည် မိမိအစိုးရသော မင်းစည်းစိမ်ကို အရှင်မအား လွှဲအပ်ခဲ့ပြီး ချမ်းသာစွာ စံစားရစ်ပါလော့"ဟု ရေးသားကာ ထိုရွှေပေလွှာကို ကုန်သည်များထံ ပေးပြီးလျှင် "ရတနာသုံးပါး သတင်းထူးများ လျှောက်တင်ရသဖြင့် မိဖုရားကြီးထံမှ ဆုတော်ခံယူကြစေ"ဟု မိန့်ကြား၍ စေလွှတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် အမတ်တစ်ထောင်နှင့်အတူ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ရဟန်းပြုရန် မြင်းစီး၍ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေသည်။

ထိုနေ့ နံနက်စောစောတွင် ဘုရားရှင်သည် ကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့ ရောက်လာကြမည့်အရေးကို ဉာဏ်တော်အားဖြင့် ရှုမြင်တော်မူ၍ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကမ်းရှိ ညောင်ပင်ကြီးအောက်သို့ ကြွတော်မူနေ၏။ ကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့သည် ပထမဦးစွာ အပရန္ဓာမည်သော မြစ်ကိုရောက်ကြကုန်၏။ ထိုမြစ်ကို ဖြတ်ကူးရန် လှေလည်းမရှိပေ။ ဖောင်လည်းမရှိပေ။ ကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို ကြည်ညိုပွားများလျက် မြင်းများနှင့်တကွ မြစ်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကြရာ ရေမှာ မနစ်မြုပ်ဘဲ

http://www.dhammadownload.com

ကျောက်ဖျာပေါ်မှာ သွားရသကဲ့သို့ ရေပေါ်မှဖြတ်ကျော်၍ လာနိုင်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ထပ် တွေ့ရသော နိလဝါဟနမြစ်နှင့် စန္ဒဘာဂါမြစ်များကိုလည်း တရားဂုဏ်တော်များနှင့် သံဃာဂုဏ်တော်များကို ကြည်ညိုစွာ ပွားများလျက် ရှေးနည်းတူ ဖြတ်ကျော်လာနိုင်ကြလေသည်။

စန္ဒဘာဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးလျှင်ကား ပင်လုံးကျွတ်မှု ရွှေရောင်ဝင်းနေသော ညောင်ပင်ကြီးကို မြင်ကြရ၏။ ဤသို့သော အရောင်သည်ကား ဘုရားရှင်၏ ရောင်တော်တို့ပင် ဖြစ်မည်ဟူ၍ သိရှိကြသဖြင့် ကပ္ပိနမင်းကြီးနှင့် အမတ်တစ်ထောင်တို့သည် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်ရောက်လာကြ၏။ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသောအခါ အားလုံးသောတာပန် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုသူတို့၏ ရှေ့က ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုအဟုန်ကို ရှုမြင်တော်မူသဖြင့် သူတို့အားလုံးကို 'ဧဟိဘိက္ခု' ခေါ်တော်မူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူတို့အားလုံးသည် ပရိက္ခရာရှစ်ပါးဆင်လျက် ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရ မထေရ်ကြီးများကဲ့သို့ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်လာကြကုန်လေသည်။

အနောဇာ မိဖုရားသည်လည်း ကုန်သည်တို့ထံမှ ရွှေပေလွှာကို ဖတ်ရှုပြီးလျှင် ရတနာသုံးပါး သတင်းထူးများကိုလည်း ဆက်လက်၍ ကြားနာရသဖြင့် ကပ္ပိနမင်းကြီးကဲ့သို့ ခံစားရ၏။ ထို့ကြောင့် ကုန်သည်တို့အား မိမိကလည်း ရတနာတစ်ပါးတစ်ပါးအတွက် ဆုတော်ငွေသုံးသိန်းစီ ဆုချ၏။ ဤသို့ဖြင့် သာဝတ္ထိမှ ကုန်သည်များသည် ရတနာသုံးပါး သတင်းထူးကို ပြောကြားရသဖြင့် ဆုတော်ငွေတစ်သန်းနှစ်သိန်းကို ရရှိကြလေသည်။

ကပ္ပိနမင်းကြီး လွှဲအပ်ခဲ့သော်လည်း အနောဇာ မိဖုရားကြီးသည် ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို မမက်မောပေ။ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ထွေးလိုက်ပြီးသော တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့ သဘောထား၍ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် စွန့်လွှတ်ပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမ ပြုလုပ်ရန် ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လာခဲ့၏။ အမတ်ကတော် တစ်ထောင်တို့သည် သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြ၏။ လမ်းမှာတွေ့ရသော မြစ်သုံးစင်းကို ကပ္ပိနမင်းကြီးကဲ့သို့ပင် ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို အစဉ်အတိုင်း ပွားများ၍ ကျော်လွန်လာခဲ့ကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အနောဇမိဖုရားနှင့် အမတ်ကတော် တစ်ထောင်တို့ လာနေစဉ်တွင် ဘုရားရှင်သည် မဟာကပ္ပိနစသော ရဟန်းများကို တန်ခိုးတော်ဖြင့် ကွယ်ထားတော်မူ၏။ မိမိတို့ လင်ယောကျ်ားများအား ဦးပြည်းခေါင်းတုံးနှင့် ရဟန်းအသွင်ဖြင့် မြင်လိုက်လျှင် ထိုအမျိုးသမီးများ စိတ်လှုပ်ရှားသွားနိုင်၏။ စိတ်လှုပ်ရှားနေလျှင် မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးများ၏ ရှေ့မှောက်မှာပင် သူတို့လင်ယောကျ်ား ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းများကို ကွယ်ထားတော်မူပြီးလျှင် အမျိုးသမီးများအား တရားဟောတော်မူ၏။ တရားတော်အဆုံး၌ အနောဇ မိဖုရားနှင့်တကွ အမတ်ကတော် တစ်ထောင်တို့သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။ မဟာကပ္ပိနနှင့် ရဟန်းတော်များလည်း ထိုဒေသနာတော်ကို ကြားနာရ၍ပင် ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါး ရရှိသော ရဟန္တာများ ဖြစ်လာကြ၏။ ထိုအခါတွင်မှ အမျိုးသမီးများအား ဘုရားရှင်က ရဟန္တာတစ်ထောင်ကို ပြတော်မူလေသည်။

အနောဇနှင့်တကွ အမျိုးသမီးတစ်ထောင်တို့သည် အရှင်မြတ်များကဲ့သို့ပင် သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်လိုကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်က သာဝတ္ထိမြို့တော်ရှိ ဘိက္ခုနီများထံ သွား၍ ရဟန်းပြုကြရန် စေလွှတ်တော်မူ၏။ အနောဇနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ထောင်တို့သည် ယူဇနာ-၁၂၀ ရှိသော သာဝတ္ထိပြည် ဘိက္ခုနီမကျောင်း၌ ရဟန်းပြုပြီးနောက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြလေသည်။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ရဟန်းတစ်ထောင်နှင့်တကွ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပြန်၍ ကြွတော်မူလေသည်။

အရှင်ကပ္ပိနသည် ပြည့်ရှင်မင်း၏ စည်းစိမ်ထက် အဆ ရာထောင်သာလွန်သော ရဟန်းတို့ စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးလျှင် "သြော်၊ ချမ်းသာလေစွ"ဟု မကြာခဏ ဥဒါန်းကျူးလေ့ရှိ၏။ အရှင်မင်းကြီး၏ စိတ်သဘောကို မသိကြသော ရဟန်းများက "ဤရဟန်းသည် ယခင်က ခံစားခဲ့ရသော မင်းစည်းစိမ်ကို အောက်မေ့၍ ဥဒါန်းကျူးနေပါသည် ဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ထံ တင်လျှောက်ကြ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်ကပ္ပိနကို ခေါ်တော်မူ၍ ဥဒါန်းကျူးရခြင်း အကြောင်းကို မေးတော်မူ၏။ အရှင်ကပ္ပိနကလည်း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ဖြေကြား လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၈၀။ ရေသွယ်သော လယ်သမားတို့သည် ရေကို အလိုရှိရာသို့ သွယ်ယူကြကုန်၏။ မြားပြုလုပ်သူတို့သည် မြားကိုမြှောင့်အောင် ပြုကြကုန်၏။ လက်သမားတို့သည် သစ်ကို လိုအပ်သော ပုံစံကျအောင် ရွေကြကုန်၏။ ပညာရှိတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကြကုန်၏။

ပဏ္ဍိတ သာမဏေ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခုနစ်နှစ်အရွယ်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သော ပဏ္ဍိတသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ပဏ္ဍိတသာမဏေသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တုန်းက အလွန်ဆင်းရဲသော ယောကျ်ားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ "မဟာဒုက်"ဟု အမည်တွင်ခဲ့၏။ တစ်နေကုန် အခစားအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်၍ အသက်မွေးရ၏။ အလုပ်ခိုင်းမည့်သူ မရှိသောနေ့များတွင် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရရှိသဖြင့် ကဿပဘုရားရှင်၏ ကျောင်းတော်သို့သွား၍ စားကြွင်းစားကျန်များကို စားသောက်ရလေသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ကဿပဘုရားရှင် ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူရာ ဗာရာဏသီမြို့တော်သို့ ရဟန်းနှစ်သောင်းနှင့်တကွ ကြွလာတော်မူ၏။ နိဗ္ဗာန်ဆော်ပုဏ္ဏိလ်တစ်ယောက်သည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ဆွမ်းကပ်ကြရန် မြို့သူမြို့သားတို့အား လှည့်လည်နှိုးဆော်၏။ မြို့သားတို့သည် ရဟန်းတစ်ကျိပ်၊ ရဟန်းနှစ်ကျိပ်မှစ၍ မိမိတို့ ဆွမ်းကပ်နိုင်သလောက် သံဃာကို တောင်းယူကြ၏။ နိဗ္ဗာန်ဆော်ကလည်း တောင်းဆိုသော ဆွမ်းဒါယကာနှင့် ကျွေးမွေးနိုင်မည့် သံဃာအရေအတွက်ကို စာရင်းရေးမှတ်ထားလေသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော်က နှိုးဆော်တိုက်တွန်းသဖြင့် မဟာဒုက်သည်လည်း ရဟန်းတစ်ပါးကို တောင်းဆို၏။ ရဟန်းတစ်ပါးတည်း ဆိုသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆော်က စာရင်းမတင်ဘဲ ထားလိုက်၏။ မဟာဒုက်မှာကား "ရဟန်းတစ်ပါးရလေပြီ"ဟု အားရဝမ်းသာ အိမ်သို့ပြန်ကာ မယားဖြစ်သူအား ပြောကြား၏။ မယားကလည်း ရဟန်းတစ်ပါးတောင်းခဲ့သည်ကို အပြစ်မတင်ပေ။ "ကျွန်မတို့သည် ရွေးတုန်းက မလျှခဲ့ကြ၍ ယခုဆင်းရဲနေကြရ၏။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်စလုံး အခစားလုပ်၍ ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆွမ်းကပ်ကြပါစို့"ဟု ဆိုလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့တိုင်ပင်၍ အလုပ်ရှာထွက်လာကြရာ မဟာဒုက်တို့သည် သူဌေးကြီး တစ်ယောက်အိမ်သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူဌေးကြီးသည် နောက်တစ်နေ့တွင် ရဟန်းသုံးရာကို ဆွမ်းကပ်ရန် တာဝန်ယူထားလေရာ ဆွမ်းချက်ရန် ထင်းများ လိုအပ်နေ၏။ မဟာဒုက်သည် ကြီးမားလှသော ထင်းတုံးများကို ပုဆိန် တစ်လှည့် ပဲခွပ်တစ်လှည့်ဖြင့် အားကြိုးမာန်တက်ခွဲ၏။ မဟာဒုက်၏ ထူးထူးခြားခြား ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နေပုံကို သတိထားမိ၍ သူဌေးကြီးက မေးမြန်းသောအခါ မဟာဒုက်က "ကျွန်တော်သည် နက်ဖြန်ခါတွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆွမ်းကျွေးရန် ရှိသဖြင့် ဤကဲ့သို့ အားတက်ရွှင်လန်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်"ဟု ပြောပြ၏။ မဟာဒုက်၏ မယားသည်လည်း ထိုသူဌေးကြီးအိမ်မှာပင် ဆွမ်းဆန်များ ထောင်းရန် အလုပ်ရသဖြင့် ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာ မောင်းထောင်း ဆန်ဖွပ် အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်၏။ သူဌေးကတော်ကြီးက သူ၏ ပျော်တပြုံးပြုံးဖြင့် လုပ်ကိုင်နေသည်ကို အကဲခတ်မိ၍ မေးမြန်းသောအခါ မဟာဒုက်ကဲ့သို့ပင် ဖြေကြားလေသည်။

မဟာဒုက်သည် တစ်နေ့တာ လုပ်အားခအဖြစ် သလေးဆန်တစ်ပြည်နှင့် ဆုအဖြစ် သလေးဆန်တစ်ပြည်ကို ရရှိ၏။ သူ၏မယားသည်လည်း သလေးဆန် တစ်စလယ်နှင့် ထောပတ်တစ်အိုး၊ နို့စိမ်းတစ်အိုး။ ငရုတ်၊ ဆီ၊ ဆားစသော ဟင်းချက်စရာ ပစ္စည်းများရလာ၏။ ဆွမ်းတစ်နပ်စာအတွက် ချက်စရာ ပြုတ်စရာများ ပြည့်စုံပြီဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် စောစောကြီးထကာ ဆွမ်းချက်ကြ၏။ မယားဖြစ်သူက မဟာဒုက်အား ဟင်းရွက်များသွားဝယ်ရန် စေလွှတ်၏။ အချိန်စောနေသဖြင့် စျေးထဲတွင် ဟင်းရွက်များ မတွေ့ရသေးချေ။ သို့ဖြစ်၍ မဟာဒုက်သည် မြစ်ကမ်းပါးသို့သွားကာ သီချင်းတကြော်ကြော်ဖြင့် ပျော်ပျော်ကြီး ဟင်းရွက်ခူးနေ၏။

ထိုစဉ်တွင် မြစ်တွင်း၌ ပိုက်ချနေကြသော တံငါသည်များက မဟာဒုက်၏ အသံဖြစ်ကြောင်း သိကြသဖြင့် မဟာဒုက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ဖမ်းမိထားသော ငါးများကို အတွဲလုပ်ပေးရန် စေခိုင်းကြ၏။ မဟာဒုက်ကလည်း လေ့ထဲရှိ ငါးတို့ကို တစ်မုတ်တန်၊ ငါးမူးတန်၊ တစ်ကျပ်တန် အတွဲများပြုလုပ်ပေး၏။ တွဲ၍ ပြီးလေသမျှသော ငါးများကို ဆွမ်းဒါယကာများက ဝယ်ယူသွားကြသဖြင့် တံငါသည်များက မိမိတို့ စားရန် သဲထဲမှာဝှက်ထားသော ငါးကြင်း လေးကောင်ကို ဖော်၍ ပေးလိုက်ကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ငါးကြင်းတွဲကိုယူ၍ မဟာဒုက် အိမ်ပြန်လာသောအခါ သိကြားမင်းသည် ဆင်းရဲသား ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏ အသွင်အပြင်ဖြင့် မဟာဒုက်အိမ်သို့ ဝင်ကာ ဆွမ်းချက်ရာတွင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေး၏။ သို့ရာတွင် မဟာဒုက်သွား၍ စာရင်းသွင်းထားသော ရဟန်းတစ်ပါးကို တောင်းသောအခါ နိဗ္ဗာန်ဆော်က "ရဟန်းတစ်ပါးမျှ မကျန်တော့"ဟု ပြောပြ၏။ ရဟန်းတစ်ပါးတည်းသာ ယူနိုင်သော မဟာဒုက် အတွက် ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားကာ စာရင်း မသွင်းခဲ့မိသဖြင့် ဒါယကာများက မိမိတို့ ရဟန်းများကို ပင့်ကြသောအခါက ချန်မထားခဲ့၍ ဖြစ်ပေသည်။

မဟာဒုက်မှာ ကြိုးစားပမ်းစား ရှာဖွေချက်ပြုတ်ပြီးခါမှ ကျွေးစရာ ရဟန်း မရတော့သဖြင့် ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်သွား၏။ "ယမန်နေ့က အသင် နိဗ္ဗာန်ဆော်ကြီး နှိုးဆော်၍ပင် ကျွန်တော်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်နေ့လုံး အခစားလုပ်၍ ရှာဖွေရပါ၏။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ရဟန်းတစ်ပါး ပေးပါလော့"ဟု မြောဆို ငိုကြွေး၏။ ဤတွင် နိဗ္ဗာန်ဆော်ကြီးက မဟာဒုက်ကို သနားလာပြီး "အချင်း မဟာဒုက်၊ မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည် ဆင်းရဲသူကို သနားတော်မူကုန်၏။ ချီးမြှောက်တော်မူကုန်၏။ သင်သည် ဘုရားရှင်၏ ကျောင်းတော်သို့ သွားပါလော။ 'မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါ ဘုရား' ဟု လျှောက်ထားချေလော့"ဟု မြောဆို၍ လွှတ်လိုက်လေသည်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် ဤယနေ့အဖို့ မဟာဒုက်ကို ချီးမြှောက်တော်မူရန် ဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲတွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား ထွက်တော်မူလာလျှင် သပိတ်တော်ကိုယူ၍ ဆွမ်းကပ်နိုင်ရန် ပြည့်ရှင်မင်းနှင့်တကွ အိမ်ရှေ့မင်း၊ စစ်သူကြီးစသူတို့ကလည်း ဂန္ဓကုဋီတိုက်တံခါးဝမှ အသင့်စောင့်နေကြ၏။ မဟာဒုက်လာသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ထိုသူတို့က ခါတိုင်းကဲ့သို့ စားကြွင်းစားကျန်စားရန် လာသည်ထင်မှတ်၍ "မဟာဒုက်၊ ဆွမ်းစားချိန်ပင် မရောက်သေးပေ။ အဘယ့်ကြောင့် လာရပါသနည်း"ဟု ဆိုကြပြန်၏။ မဟာဒုက်က "အရှင်တို့၊ ဆွမ်းစားချိန် မဟုတ်သေးကြောင်းသိပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးရန် လာပါသည်"ဟုဆိုကာ ဂန္ဓကုဋီတိုက်၏ တံခါးခုံကို ဦးတိုက်ပြီး နိဗ္ဗာန်ဆော်ကြီး သင်ပေးလိုက်သည့်အတိုင်း လျှောက်ထား၏။ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တံခါးကို ဖွင့်တော်မူကာ မဟာဒုက်ထံသို့ သပိတ်တော်ကို ပေးလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ အိမ်ရှေ့မင်းစသူတို့သည် တအံ့တသြဖြစ်ကာ မဟာဒုက်ထံသို့ ဝိုင်းလာကြပြီးလျှင် "အချင်း မဟာဒုက်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သပိတ်တော်ကို ပေးလော့။ သင့်အား ရွှေငွေရတနာ အမြောက်အမြားပေးအံ့"ဟု ဆိုကြ၏။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က ပေးအပ်ထားသော သပိတ်တော်ကို သူတို့ အနိုင်အထက်ပြု၍ကား မယူဝံ့ကြပေ။ မဟာဒုက်ကား ရွှေငွေရတနာကို မမက်မောဘဲ သပိတ်တော်ကိုသာ စွဲမြဲစွာ ပွေ့ပိုက်ထားလေသည်။

မဟာဒုက်သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရားကို အိမ်သို့ပင့်ဖိတ်လာပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အိမ်တွင်းသို့ဝင်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ မဟာဒုက်၏ အိမ်သည် နိမ့်လွန်းလှ၏။ သူတို့လင်မယားသည်ပင် ကုန်း၍ ဝင်ကြရထွက်ကြရ၏။ ဘုရားရှင်တို့မည်သည်ကား ကိုယ်တော်ကို ကိုင်းညွှတ်၍ ဝင်ဖို့ထုံးစံမရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကဿပဘုရားရှင်သည် ကိုယ်တော်ကို မကိုင်းညွှတ်ဘဲ မဟာဒုက်၏ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူလေရာ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ပင် ဝင်တော်မူနိုင်၏။ ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် မြေကြီးကလည်း နိမ့်ဆင်းသွား၏။ အိမ်အမိုးကလည်း မြင့်တက်သွား၏။ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်တော်မူသောအခါတွင်ကား ပကတိအတိုင်း ပြန်၍ ဖြစ်နေပေသည်။ ပြန်၍ ထွက်တော်မူသောအခါ၌လည်း ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်လာပေသည်။

ကဿပဘုရားရှင်သည် သိကြားမင်း ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ဘုရားရှင်အား ဆက်ကပ်ရန် ဆွမ်းအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ သိကြားမင်း စီမံထားသော ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့၏ရနံ့သည် တစ်ပြည်လုံး ပျံ့နှံ့ကြွေင်လှိုင်သွား၏။ ကဿပဘုရားရှင်သည် မဟာဒုက်၏ ဆွမ်းဘောဇဉ်များကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးလျှင် ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရားဟောကြား၍ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေရာ မဟာဒုက်ကလည်း သပိတ်တော်ကိုထမ်း၍ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

ဘုရားရှင်ပြန်ကြွသွားတော်မူလျှင် သိကြားမင်းသည်လည်း အိမ်မှထွက်၍ ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်လိုက်၏။ ထိုသို့မော့ကြည့်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ကောင်းကင်မှ ရတနာရွှေမိုးများ ရွာချကာ မဟာဒုက်၏ အိမ်တစ်ခုလုံး ပြည့်သွား၏။ သိကြားမင်းလည်း တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ပြန်သွား၏။ မဟာဒုက် အိမ်ပြန်ရောက်လာ၍ ရတနာရွှေငွေများကို တွေ့ရသောအခါ "ယနေ့ပင် ငါ၏ အလှူက အကျိုးပေးသည်"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကာ ပြည့်ရှင်မင်းထံသွား၍ လျှောက်တင်၏။ ထို့နောက် ပြည့်ရှင်မင်းက လှည်းများဖြင့် ရတနာရွှေ

http://www.dhammadownload.com

ငွေများကို သယ်ယူကာ နှန်းရင်ပြင်၌ စုပုံပြီးလျှင် မဟာဒုက်ခား သူဌေးကြီး အရာကို ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် ယခင်က သူဌေးတစ်ယောက် နေခဲ့ဖူးသော အိမ်ရာဟောင်းကို မဟာဒုက် နေထိုင်ရန် ပေးလိုက်၏။ မဟာဒုက်၏ လူများက ထိုနေရာကို ရှင်းလင်းတူးဆွကြသောအခါ တစ်လုံးနှင့် တစ်လုံးထိနေသော ရွှေဇိုးကြီးများကို တွေ့ကြရလေသည်။

ထိုဆွမ်းဘဲယကာ မဟာဒုက်သည် ထိုဘဝမှ ကွယ်လွန်သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားကာ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် ထိုဘုံမှစုတေ၍ လူပြည်သို့ သက်ဆင်းလာ၏။ သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော အိမ်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေလာ၏။ ထို သူငယ် ပဋိသန္ဓေတည်နေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ အမှူးရှိသော ရဟန်းငါးရာအား ငါးကြင်းသားဟင်းနှင့် ဆွမ်းကပ်ပြီးလျှင် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကိုဝတ်ရုံ၍ သံယာတော်များ၏ နေရာအစွန်၌ ထိုင်လျက် သံယာတော်များ၏ စားကြွင်းစားကျန်ကို စားလိုသော ချင်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သူ၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့က လည်း သူ့အလိုကျ စီမံဖန်တီးပေးကြ၏။ တောရကျောင်းနေ တိဿသာမဏော ဝတ္ထုမှာကဲ့သို့ပင် ဤဝတ္ထုမှာလည်း ငါးကြင်းသားဟင်းဖြင့် မင်္ဂလာအလှူပွဲများ ဆက်ကာဆက်ကာ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် သားငယ်အား "ပဏ္ဍိတ"ဟု အမည်မှည့် ပေးကြလေသည်။

တိဿသာမဏေကဲ့သို့ပင် ပဏ္ဍိတ သတို့သားသည်လည်း ခုနစ်နှစ်သား အရွယ်မှာပင် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ၌ ရှင်သာမဏေ အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ပဏ္ဍိတ သာမဏေသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ နောက်ပါးမှနေ၍ ဆွမ်းခံရန် လိုက်လာခဲ့ရာ တစ်နေရာတွင် ရေမြောင်းတစ်ခုကို တွေ့ရသဖြင့် မေးမြန်း၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ဤရေမြောင်းဖြင့် ဘာကို ပြုလုပ်ကြပါသနည်း"

"ပဏ္ဍိတ၊ ဤရေမြောင်းဖြင့် ရေကို သွယ်ပြီးလျှင် ကောက်ပင်များ ဖြစ်ထွန်းအောင် ပြုကြပေသည်"

"အရှင်ဘုရား၊ ရေမှာ သိတတ်သောစိတ် ရှိပါသလား"

"ရေမှာ သိတတ်သောစိတ် မရှိပေ"

"အရှင်ဘုရား၊ စိတ်မရှိသောရေကို လိုရာသို့ သယ်ဆောင်နိုင်ပါသလော"

"ပဏ္ဍိတ၊ သယ်ဆောင်နိုင်ပေသည်"

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဖြေဆိုသံကို ကြားပြီးနောက် ပဏ္ဍိတသာမဏေသည် စိတ်မရှိသော ရေကိုပင် လိုရာကိုဆောင်ယူနိုင်ကြသေးလျှင် စိတ်ရှိသော လူများသည် မိမိစိတ်ကို မိမိအလိုသို့လိုက်စေ၍ ရဟန်းတရားအားထုတ်ရန် အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိရမည်နည်းဟု တွေးတောမိလေသည်။

တစ်ဖန် လေးသမားတစ်ယောက် မြားကို မီးကင်ကာ မျက်စိတစ်ဖက်တည်းဖြင့်ကြည့်၍ မြားဖြောင့်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါတွင်လည်း မေးမြန်း၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုသူတို့သည် ဘာကိုပြုလုပ်နေပါနည်း"

"ပဏ္ဍိတ၊ မြားကို မီးကင်၍ ဖြောင့်အောင် ပြုလုပ်နေကြကုန်၏"

"အရှင်ဘုရား၊ မြားမှာ သိတတ်သောစိတ် ရှိပါသလော"

"ပဏ္ဍိတ၊ မြားမှာ သိတတ်သောစိတ် မရှိပေ"

ဤအဖြေကို ကြားနာရပြီးနောက် ပဏ္ဍိတသာမဏေသည် စိတ်မရှိသော မြားကိုပင် မီးကင်၍ ဖြောင့်အောင်လုပ်နိုင်ကြသေးလျှင် စိတ်ရှိသော လူတို့သည် မိမိစိတ်ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေ၍ ရဟန်းတရားအားထုတ်ရန် အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိရမည်နည်းဟု တွေးတောမိလေသည်။

နောက်တစ်ဖန် ရထားလှည်းဘီးအတွက် သစ်ရွေနေသောသူများကို တွေ့၍ မေးပြန်သည်။

"အရှင်ဘုရား၊ ဤသူတို့ကား အဘယ်အမှုကို ပြုကြကုန်သနည်း"

"ပဏ္ဍိတ၊ သစ်ကို ရွေ နွာ ခွဲ စိတ်၍ လှည်းဘီးလုပ်ကြကုန်၏"

"အရှင်ဘုရား၊ သစ်မှာ သိတတ်သောစိတ် ရှိပါသလော"

"ပဏ္ဍိတ၊ သစ်မှာ သိတတ်သောစိတ် မရှိပါ"

ထိုအခါ သာမဏေအား ဤသို့သောအကြံ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ စိတ်မရှိသော သစ်ကို လိုရာပုံစံသွင်း၍ လှည်းဘီးပြုလုပ်နိုင်သေးလျှင် စိတ်ရှိသောလူတို့သည် မိမိစိတ်ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေ၍ ရဟန်းတရားအားထုတ်ရန် အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိရမည်နည်းဟု တွေးတောမိလေသည်။

ဤသို့ တွေးတောပြီးလျှင် ပဏ္ဍိတသာမဏေသည် "ကျောင်းသို့ပြန်၍ တရားအားထုတ်လိုပါသည်ဘုရား"ဟု ပန်ကြား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း အနှောင့်အယှက်ကင်းစွာ တရားအားထုတ်နိုင်ရန် မိမိ အခန်းသော့ကို ပေးလိုက်၏။ ပဏ္ဍိတသာမဏေကလည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဝိပဿနာတင်ကာ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ နေ၏။ သိကြားမင်းနှင့်

http://www.dhammadownload.com

တကွ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ဆင်းလာကြကာ ဆူဆူညံညံ မြည်တတ် တွန်တတ်သော ငှက်များကို ဝေးရာသို့ မောင်းနှင်ပေးကြ၏။ ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်မှ စောင့်ရှောက်နေကြ၏။ သိကြားမင်း၏ အမိန့်ဖြင့် လနတ်သားသည် လဝန်းကို ရွှေဆက်မသွားရန် ဆွဲထား၏။ နေနတ်သားကလည်း နေကို ရွှေဆက်မသွားအောင် ဆွဲထား၏။ သိကြားမင်းကိုယ်တိုင်ကလည်း တံခါးကို ဖွင့်သော သော့နေရာသွား၍ စောင့်ရှောက်နေလေသည်။

အသံတိတ်ဆိတ်လှသော နေရာ၌ စိတ်ငြိမ်စွာ ဝိပဿနာ ပွားလိုက်ရသဖြင့် ပဏ္ဍိတသာမဏေသည် ဆွမ်းစားချိန်မှာပင် မဂ်ဖိုလ်သုံးဆင့်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဆွမ်းခံရာမှ ငါးကြင်းသားဟင်းနှင့် ဆွမ်းကိုယူလာပြီးလျှင် သာမဏေထံ ပေးကမ်းရန် ဆောလျင်စွာ ကြွလာ၏။ ဘုရားရှင်သည် ပဏ္ဍိတသာမဏေ၏ ရဟန္တာအထိဖြစ်နိုင်သော အခြေအနေကို သိမြင်တော်မူသဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကျောင်းတံခါးမုခ်သို့ ကြွသွားတော်မူပြီးလျှင် အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ပုစ္ဆာလေးရပ်ကို မေးတော်မူ၏။

"သာရိပုတ္တရာ၊ ဘာကိုရလာသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ အာဟာရကို ရလာပါသည်ဘုရား"

"သာရိပုတ္တရာ၊ အာဟာရသည် ဘာကို ဆောင်ပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ အာဟာရသည် ဝေဒနာကို ဆောင်ပါသည်ဘုရား"

"သာရိပုတ္တရာ၊ ဝေဒနာသည် ဘာကို ဆောင်ပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ ဝေဒနာသည် ရုပ်ကို ဆောင်ပါသည်ဘုရား"

"သာရိပုတ္တရာ၊ ရုပ်သည် ဘာကို ဆောင်ပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ ရုပ်သည် ဖဿကို ဆောင်ပါသည်ဘုရား"

ပုစ္ဆာလေးရပ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဖြေဆိုသည်ကို ကြားနာလျက် ဝိပဿနာကို ဆက်၍ပွားလေရာ ပဏ္ဍိတသာမဏေသည် ထိုအဖြေ အဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ဤတွင်မှ ဘုရားရှင်က အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အခန်းတွင်းဝင်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူလေသည်။

ရှင်ပြုပြီးနောက် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ရဟန္တာဖြစ်လာသော ပဏ္ဍိတသာမဏေသည် ပဒုမ္မာကြာပန်းကဲ့သို့ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာဖြင့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ ပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လနတ်သား၊ နေနတ်သားတို့က လဝန်း နေဝန်းများကို လွှတ်လိုက်ကြလေရာ တစ်ခဏချင်းနှင့် ညနေပိုင်းရောက်သွား၏။ ထိုအချိန်တွင်မှ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ သပိတ်ဆေးနေသော ပဏ္ဍိတ

http://www.dhammadownload.com

သာမဏေကို ရဟန်းများက တွေ့ဖြင်သဖြင့် သာမဏေကို ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချကာ ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ကြားကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်က သိကြားမင်းနှင့်တကွ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးများ၊ လနတ်သား၊ နေနတ်သားများက စောင့်ရှောက်ထား၍ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ပဏ္ဍိတသာမဏော၏ တရားအားထုတ်ပုံကို ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၈၁။ တစ်ခဲနက်တည်းဟူသော ကျောက်တောင်သည် အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသော လေကြောင့် မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့ ပညာရှိသည် နိန္ဒာမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်ကြကုန်။

အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကိုယ်ခန္ဓာသေးငယ်ပုကွလှသော အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူလေသည်။

အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ သေးငယ်ပုကွလှသဖြင့် ပုထုဇဉ်ရဟန်းသာမဏေတို့က အရှင်မြတ်ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိမြင်ကြသဖြင့် အရှင်မြတ်ကြီး၏ ဦးခေါင်း၊ နားရွက်နှင့် နှာခေါင်းများကို ဆွဲကိုင်ကြပြီးလျှင် "အသို့နည်း ဘထွေးလေး၊ သာသနာတော်၌ ပျော်ရွှင်ပါ၏လော"ဟု ပြက်ရယ်ပြုကာ ပြောဆို ရယ်မောကြကုန်၏။ အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကား ထိုရဟန်းသာမဏေတို့ကို အမျက်မထွက်ချေ။ ထို အကြောင်းကို တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့က ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွသွားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလို သဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၈၂။ နက်လှစွာသော ရေသည် နောက်ကျခြင်းမရှိ၊ အထူးကြည်လင်ဘိသကဲ့သို့ ပညာရှိတို့သည် တရားတော်တို့ကို ကြားနာရကုန်၍ အထူးကြည်လင်ကုန်၏။

ကာဏာတို့သားအမိ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကာဏာတို့သားအမိကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ကာဏာမည်သော အမျိုးသမီး၏ မိခင်သည် သမီးကို လင်အိမ်သို့ပြန်ရာတွင် လက်ဆောင်ပေးရန် မုန့်များကြော်၏။ ထိုစဉ်တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကလာ၍ အလှူခံသဖြင့် ထိုနေ့၌ မသွားဖြစ်တော့ပေ။ နောက်နေ့မှာလည်း အခြားတစ်ပါးကလာ၍ လာ၍အလှူခံပြန်၏။ ဤသို့ လေးရက်တိုင်တိုင် ရဟန်းလေးပါးက မုန့်ကို အလှူခံကြသဖြင့် ကာဏာတို့သားအမိ မသွားနိုင်သောအခါ ကာဏာ၏ လင်ယောကျ်ားသည် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်၍ ယူလိုက်၏။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကာဏာကဲ့သို့သော အမျိုးသမီးများအား အကာအကွယ်ပေးရန် ကာဏမာတာ သိက္ခာပုဒ်ကို ဘုရားရှင် ပညတ်တော်မူရပေသည်။

ကာဏာသည် "ဤရဟန်းများကြောင့် ငါ၏ အိမ်ထောင်ပျက်စီးရ၏"ဟု ရဟန်းမြင်တိုင်း ဆဲရေး၏။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဘုရားရှင်ကြားသိတော်မူသဖြင့် ကာဏာတို့အိမ်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် "ငါ၏တပည့် ရဟန်းတို့သည် သင်တို့ပေးလှူသည်ကို ယူသလော၊ မပေးလှူသည်ကို ယူကြသလော"ဟု မေးတော်မူလေရာ-

"ပေးသည်ကိုသာ ယူကြပါသည်ဘုရား"

"ဤသို့ဆိုလျှင် ငါ၏တပည့် ရဟန်းများမှာ အပြစ်ရှိသလော၊ မရှိသလော"

"ရဟန်းတို့မှာ အပြစ်မရှိပါ။ တပည့်တော်တို့မှာသာ အပြစ်ရှိပါသည် ဘုရား"

ဤသို့ အမေးအဖြေပြုလုပ်ကြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်က ကာဏာတို့သားအမိကို တရားဟောတော်မူလေရာ တရားတော်အဆုံး၌ ကာဏာသည် သောတာပန်

http://www.dhammadownload.com

တည်သွား၏။ ဘုရားရှင်သည် ကာဏာတို့အိမ်မှ ထွက်တော်မူပြီးလျှင် နန်းရင်ပြင်ကို ဖြတ်၍ ကြွတော်မူလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်လာ၍ "အဘယ်အရပ်မှ ကြွတော်မူလာပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "ကာဏာတို့အိမ်မှ ကာဏာကို လောကုတ္တရာစည်းစိမ်ရှင် ပြုပေး၍ ပြန်လာခဲ့ပါသည်"ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။ ကောသလမင်းကြီးက "တပည့်တော်သည်လည်း ကာဏာကို လောကီစည်းစိမ်ရှင် ပြုပေးပါမည်ဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ကို လျှောက်ထား၏။ ထို့နောက် ကာဏာတို့အိမ်သို့ ရထားပေါင်းချုပ်ကို စေလွှတ်၍ ခေါ်ယူစေပြီးလျှင် သမီးတော်အရာ၌ ထားလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် "သမီးတော်ကာဏာအား ကျွေးမွေးနိုင်သူများရှိလျှင် ယူကြကုန်"ဟု ကြေညာ၏။ အမှုခပ်သိမ်းကို ထမ်းဆောင်နိုင်သော အမတ်ကြီးတစ်ယောက်က ကာဏာကို ခေါ်ဆောင်ပြီး၍ စည်းစိမ်အားလုံးကို အပ်နှင်းပြီးလျှင် "အလိုရှိသလောက် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုပါလော"ဟု ခွင့်ပြုထား၏။ ထိုအခါမှစ၍ ကာဏာသည် စိတ်ရှိသလောက် အလှူဒါနများ ပြုနိုင်လာ၏။ ကာဏာတို့သားအမိ၏ အဖြစ်အပျက်များကို ရဟန်းများက တရားသဘင်၌ ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၈၃။ သူတော်ကောင်းတို့သည် သခ်ါရ တရားအားလုံးတို့၌ တပ်မက်ခြင်းကို စင်စစ်အားဖြင့် စွန့်လွှတ်ကြကုန်၏။ သူတော်ကောင်းတို့သည် ကာမဂုဏ်တို့ကို အလိုရှိ၍ မပြောဆိုကြကုန်။ ပညာရှိတို့သည် ချမ်းသာခြင်းနှင့် တွေ့ရသော်လည်း ဝမ်းမသာကြပေ။ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် တွေ့ရသော်လည်း ဝမ်းမနည်းကြပေ။

ရဟန်းငါးရာ (ငြိမ်သက်သူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာ နေလာခဲ့ကြသော ရဟန်းငါးရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ပထမဗောဓိဟုဆိုအပ်သော ရှေ့ပိုင်း ဝါတော်နှစ်ဆယ်အတွင်း၌ ဘုရားရှင်သည် ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားကြီး၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ နောက်ပါရဟန်း ငါးရာနှင့်တကွ ဝေရဉ္ဇာမြို့သို့ကြွ၍ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားကြီးသည် ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူသောအခါ၌ကား မာရ်နတ်၏ လှည့်စားခြင်းခံရ၍ ဘုရားရှင်ကို တစ်ခုံတစ်ခုမျှ လှူဖွါးခြင်း မပြုပေ။ ထိုစဉ်တွင် ဝေရဉ္ဇာမြို့၌ ကောက်ပဲသီးနှံများ ပျက်စီးသဖြင့် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးခြင်းဘေးကြီး ဆိုက်ရောက်လေရာ ရဟန်းများမှာ ဆွမ်းခံ၍ မရနိုင်တော့ပေ။ ထိုအခြေအနေတွင် ဥတ္တရာပထတိုင်းမှ မြင်းကုန်သည်များ ရောက်လာကြကာ မြင်းစာကျွေးရန် သယ်ဆောင်လာခဲ့သော မုယောဆန် တစ်စလယ်စီ နေ့စဉ် လောင်းလှူကြ၏။ ရဟန်းများသည် ထိုမုယောဆန်များကို ကျောက်ပျဉ်မှာကြိတ်၍ ရေနှင့်ဖျော်က သောက်ကြရလေသည်။

ဝါကျွတ်ပြီးနောက် ပြန်ကြွရန် ဘုရားရှင်ကို ပန်ကြားသောအခါတွင်ကား ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားကြီးသည် မာရ်နတ်၏ လှည့်စားခံရခြင်းမှ လွတ်မြောက်၍ သရဏဂုံသုံးပါး ဆောက်တည်ကာ လှူဖွယ်ဝတ္ထု အမျိုးမျိုးကို လှူဖွါးခဲ့၏။

ဘုရားရှင်နှင့် သံယာတော်များ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်တော်မူလာကြသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့က ဖြိန်ရွှင်ဖွယ်ရာ အရသာ ကောင်းမွန်လှသော ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဖွါးကြကုန်၏။ ဝေရဉ္ဇာမြို့တုန်းက စားနေသောက်တာ ခဏ်တဲ့ခဲ့လေသမျှကို ထေမိစေရန် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအခါ စားကြွင်းစား ငါးရာတို့သည် ရဟန်းတို့ စား၍မကုန်နိုင်သော အစားအသောက်များကို စားကြပြီးလျှင် ကျောင်းထဲမှာပင် တုံးလုံးပက်လက်အိပ်ကြကုန်၏။ အိပ်ရာမှဦးသောအခါ အစိုရဝတီ မြစ်ဆိပ်သို့သွားကာ ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။ ခုန်ပေါက်မြူးထူးကြကုန်၏။ လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ ကစားကြကုန်၏။ ထိုသို့ မြူးထူးပျော်ပါး၍ ကျောင်းထဲသို့ ပြန်လာကြသောအခါတွင်လည်း ရိုင်းစိုင်းစွာ ဆူညံစွာ ပြောဆိုနေထိုင်ကြကုန်၏။ ဝေရဉ္ဇာမှာ ဝါဆိုခဲ့ကြသော ရဟန်းငါးရာတို့မှာကား ဝေရဉ္ဇာမှာတုန်းကကဲ့သို့ပင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာလည်း အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်ကြလေသည်။

တရားသဘင်၌ ထိုအကြောင်းများကို ရဟန်းများက ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်

http://www.dhammadownload.com

မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

(ထိုစကြင်းစားတို့၏ ဆွည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ဝါလောဒကဇာတ်ကို ဒုကနိပါတ်၊ အသဒိသဝဂ်မှာရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၈၄။ ပညာရှိသူသည် မိမိကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးတို့ကြောင့်ဖြစ်စေ မကောင်းမှုကို မပြုပေ။ မကောင်းမှုဖြင့် သားသမီးကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ တိုင်းပြည်ကိုလည်းကောင်း အလိုမရှိရာ။ မတရားမှုဖြင့် မိမိ၏ ပြည့်စုံမှုကို အလို မရှိရာ။ ထိုသို့သဘောရှိသော သူသည် သီလရှိသူ၊ ပညာရှိသူ၊ တရားရှိသူဖြစ်၏။

အရှင်ဓမ္မိက

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်ဓမ္မိကကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် တရားနှင့်အညီနေထိုင်သဖြင့် ဓမ္မိကဟု အမည်တွင်၏။ တစ်နေ့သ၌ ဓမ္မိကသည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလိုသဖြင့် မယားထံ ခွင့်တောင်း၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မယားက "ကလေးမွေးဖွားပြီးသည်အထိ စောင့်ပါဦး"ဟု ဆို၏။ ကလေးမွေးဖွားပြီး၍ ခွင့်တောင်းပြန်သောအခါတွင်လည်း "ကလေး လူလားမြောက်အောင် စောင့်ပါဦး"ဟု ဆိုပြန်၏။ ဤတွင် ဓမ္မိကသည် မယားကို မတိုင်ပင်တော့ဘဲ လွတ်ရာသို့ ထွက်လာခဲ့ပြီးလျှင် ရဟန်းပြု၏။ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ပွားများအားထုတ်သဖြင့် မကြာမီပင် ရဟန္တာဖြစ်လာ၏။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ပြန်၍ သားကို တရားဟော၏။ သားသည် ရဟန်းပြု၍ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်လာ၏။ ထို့နောက် မယားသည်လည်း ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူလေရာ မကြာမီ ရဟန္တာအရှင်မ တစ်ပါးဖြစ်လာလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ထိုအကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် ထိုအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၈၅။ လူအပေါင်းတို့တွင် နိဗ္ဗာန်ဟူသော တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးနိုင်သူတို့သည် နည်းပါးလှကုန်၏။ ဤမှတစ်ပါးသော သူများသည် သဏ္ဌာယဓိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဤမှာ ဘက်ကမ်းဌာသာလျှင် အစဉ်သဖြင့် ပြေးလွှားနေကြကုန်၏။

၈၆။ ကောင်းမွန်စွာ ဟောကြားဖွင့်သော တရားတို့ကို တရားအားလျော်စွာ ကျင့်သော သူတို့သည်ကား ကူးမြောက်နိုင်ခဲသော သေမင်း၏နေရာ သံသရာကို ကူးမြောက်နိုင်၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။

တရားနာသူများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ တရားနာသူများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်ရှိ လမ်းတစ်လမ်းမှ လူတို့သည် အသင်းဖွဲ့၍ အလှူကြီးပေးပြီးလျှင် ညလုံးပေါက်တရားပွဲကြီး ကျင်းပကြ၏။ သို့ရာတွင် လူအနည်းငယ်မှ တစ်ပါး ညလုံးပေါက်အောင် တရား မနာနိုင်ကြပေ။ အချို့က ကာမဂုဏ်ခံစားလို၍ အိမ်ပြန်သွားကြ၏။ တချို့က ဒေါသထွက်၍၊ အချို့က မာန်ခက်ထန်၍ အိမ်ပြန်သွားကြ၏။

တရားပွဲမှာ ကျန်ရစ်သူ အများစုမှာလည်း ငိုက်မျဉ်းနေကြကုန်၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်း၌ ပြုလုပ်မြဲဖြစ်သော တရားသဘင်တွင် ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် ထို အကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၈၇။ ပညာရှိသည် မည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရားကို ပယ်စွန့်၍ တဏှာတည်းဟူသော တဉ်ရာမှ လွတ်မြောက်ကာ တဏှာကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုလျက် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်တရားကို ပွားများရာ၏။

၈၈။ ပညာရှိသည် ကာမဂုဏ်တို့ကို ပယ်စွန့်၍ မွေ့လျော်နိုင်ခဲသော ဝိဝေကသုံးပါးဌာန အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို အလိုရှိရာ၏။ စိတ်ညစ်ညူးကြောင်း နိဝရဏတရားတို့မှ မိမိကိုယ်ကို ဖြူစင်စေရာ၏။

http://www.dhammadownload.com

၈၉။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဟေဇ္ဇင်တရားတို့၌ စိတ်ကိုကောင်းစွာ ပွားများကြကုန်၏။ မစွဲလမ်းကုန်၍ ဥပါဒါန်ကို စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်ကြကုန်၏။ လောက၌ အာသဝေါကုန်ကြပြီးသော၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငြိမ်းချမ်းကြပေကုန်၏။

အာဝန္တု ရဟန်းများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝါကျွတ်ချိန်၌ ဘုရားဖူးရန် ရောက်လာကြသော အာဝန္တုရဟန်းငါးရာအား အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၉၀။ သံသရာခရီး ပြီးဆုံးခဲ့ပြီးသော၊ အလုံးစုံသော တရားတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော၊ အလုံးစုံသော အထုံးအဖွဲ့ကို ပယ်စွန့်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ပူပန်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

ဇီဝက၏ ပုစ္ဆာ

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆရာဇီဝက မေးမြန်းသောပုစ္ဆာကို ဖြေကြားသောအားဖြင့် ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဘုရားရှင်သည် ဂိဿကုဋ္ဌတောင်ရိပ်၌ စင်္ကြံကြွတော်မူနေစဉ် ဒေဝဒတ်သည် ဂိဿကုဋ္ဌတောင်ထိပ်မှနေ၍ ကျောက်မောင်းဆင်၍ ကျောက်တုံးကြီးကို လှိမ့်ချလိုက်၏။ ကြီးလှစွာသော ကျောက်တုံးကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ တည့်တည့်သို့ လိမ့်ဆင်းလာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်ထံ မရောက်မီကလေးတွင် ကျောက်တောင်ထွတ်နှစ်ခုတို့က ဆီး၍ခံလိုက်ရသဖြင့် ကျောက်တုံးကြီးသည် ထိုနေရာမှာပင် ရပ်တန့်သွားရ၏။ ကျောက်တုံးနှင့် ကျောက်တောင်ထွတ်တို့ ထိခိုက်မိရာမှ ပွဲထွက်လာသော ကျောက်လွှာသည်ကား ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ကို ထိမိသွား၏။ ဒဏ်ရာပြင်းထန်လှသဖြင့် သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ယိုစီး၏။ ပြင်းပြသော ဝေဒနာကို ဘုရားရှင်ခံစားတော်မူရ၏။ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ပထမဦးစွာ မဒ္ဒကုစ္ဆိကျောင်းသို့ ဆောင်ယူကြကုန်၏။ မဒ္ဒကုစ္ဆိကျောင်း ရောက်ပြီးခါမှ ဘုရားရှင်၏ ဗိန္ဒိတော်မူချက်အရ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်ကျောင်းသို့ ပြောင်းလာကြရပြန်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဆရာဇီဝကသည် ထိုသဟင်းကိုကြား၍ ဘုရားရှင်ထံလာရောက်ပြီးလျှင် ဒကံရာကို ဆေးစည်း၍ပေး၏။ ထို့နောက် မြို့တွင်းမှ ကုလက်စ လူနာတစ်ယောက်ထံ သွားရန် ရှိနေသေးသဖြင့် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် ပြန်ရောက်မလာမချင်း ဤဆေးကို စည်းမြဲတိုင်းသာ ရှိနေပါစေဘုရား"ဟု လျှောက်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဆရာဇီဝကသည် ကျောင်းသို့တစ်ဖန် ပြန်၍ မလာနိုင်တော့ပေ။

လူနာကိုကုပြီး၍ ပြန်လာမည်ပြုစဉ်တွင် မိုးချုပ်သွား၍ မြို့တံခါးကြီး ပိတ်ထားသဖြင့် "ကြော်-ငါးသည် ဝန်လေးသောအမှုကို ပြုမိပေစွ၊ ဘုရားရှင်၏ ဒကံရာကို သာမန်လူများ၏ ဒကံရာကဲ့သို့ ထက်မြက်သော ဆေးများ စည်း၍ပေးခဲ့မိ၏။ ယခုအချိန်ကား စည်းထားသောဆေးကို ဖြေရမည့်အချိန်တည်း။ ဤအချိန်တွင်မှ မဖြေမိလျှင် ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်တစ်ခုလုံး ပူလောင်နေပေလိမ့်မည်"ဟု စဉ်းစားနေမိ၏။ ဤသို့ စဉ်းစားနေသည်ကို ဘုရားရှင် သိတော်မူသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာအား စည်းထားသောဆေးကို ဖဖြေစေတော်မူ၏။ ဒကံရာသည် သစ်ပင်မှ သစ်ခေါက် ကွာကြဘီသကဲ့သို့ အနာဖေးကွာကျ၍ ပကတိအသားအတိုင်း တည်ရှိနေလေသည်။

ဆရာဇီဝကသည် နံနက်အရုဏ်တက်၍ မြို့တံခါးကြီး ဖွင့်လျှင် ဖွင့်ချင်း ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်မှာ ပူလောင်ခြင်းကို ခံစားရပါသလော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဤသို့ မေးလျှောက်သော ပုဏ္ဏာကို ဖြေတော်မူသောအားဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ဒေဝဒတ်၏ ဘုရားအား သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားခြင်းများကို ယမကဝဂ်၊ ဒေဝဒတ် (မြေမျိုခြင်း) ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၉၁။ သတိရှိသောသူတို့သည် လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ကာမဂုဏ်ဟူသော တည်ရာတို့၌ မမွေ့လျော်ကြကုန်။ ဟသ်ာတို့သည် ရွှံ့ညွန်အိုင်ကို စွန့်ခွာ၍ ပျံသန်းကြသကဲ့သို့ သတိရှိသောသူတို့သည် တဏှာဟူသော တည်ရာဟူသမျှကို စွန့်ခွာ၍ သွားကြကုန်၏။

အရှင်မဟာကဿပ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှထွက်၍ ဘုရားရှင် ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူစဉ် အရှင်မဟာကဿပလည်း မိမိ၏တပည့်ရဟန်းများနှင့် အတူလိုက်ပါ၏။ မာပမာဒအမည်ရှိ ချောက်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်က "ကဿပ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ရှိ လူအများတို့သည် သင်၏ ဆွေမျိုးသော်လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကျွေးသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် သာရေး နာရေးကိစ္စတို့၌ ရဟန်းများကို ပင့်ဖိတ်လိုကြ၏။ ကျောင်းတော်၌ ရဟန်းသံယာပြတ်လပ်၍ မနေစေရန် သင့်ပရိသတ်များနှင့်တကွ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လေလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အရှင်မဟာကဿပသည် မိမိ၏တပည့် ပရိသတ်များနှင့်တကွ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွသွားလေသည်။

အရှင်မဟာကဿပ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိနိုင်ကြသော ရဟန်းများက "ငါတို့သည် သပိတ်ဖုတ်ခြင်း၊ သင်္ကန်းလျှော်ခြင်း ပြုစဉ်တုန်းကပင် အရှင်မဟာကဿပသည် မိမိ၏ဆွေမျိုးများနှင့် အလုပ်အကျွေးများကို စွန့်ခွာ၍ သွားနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုခဲ့၏။ ယခု ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်လာပေသည်"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ မကပ်ငြီမူ၍ ဒါယကာတို့ထံတွင် လမင်းပမာ ချဉ်းကပ်ရန် စွမ်းနိုင်ပါလို၏ဟု ဆုတောင်းခဲ့၏။ ယခု ထိုဆုတောင်းအတိုင်း ကျင့်သုံးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ကျောင်းတိုက်တာနှင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့ကို မစွန့်နိုင်၊ မခွာနိုင်၍မဟုတ်။ ငါဘုရား၏

http://www.dhammadownload.com

အဓိန္ဓကိုလိုက်နာ၍ ပြန်သွားခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်"ဟု မိန့်ပြောက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားများနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၉၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သိမ်မီးသိမ်းဆည်းခြင်း မရှိပေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ကုန်၏။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရာဂစသည်တို့မှ ကင်းဆိတ်သော၊ ရာဂစသော နိမိတ်မရှိသော နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌ ကျက်စားကြကုန်၏။ ကောင်းကင်၌ ငှက်တို့၏ သွားရာလမ်းကြောင်းကို မမြင်နိုင်သကဲ့သို့ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လားရာဂတိကို မမြင်နိုင်ပေ။

အရှင် ဗေလဋ္ဌသီသ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆွမ်းများကို အခြောက်လှန်း၍ စားသောက်နေထိုင်သော အရှင်ဗေလဋ္ဌသီသကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဗေလဋ္ဌသီသသည် "နေ့စဉ်တိုင်း ဆွမ်းခံနေသည်မှာ ဆင်းရဲပေစွ" ဟု နှလုံးသွင်းကာ ပိုလျှံသောဆွမ်းများကို အခြောက်လှန်းပြီးလျှင် နောက်ထပ် နှစ်ရက်သုံးရက်မျှ ဆွမ်းမခံတော့ဘဲ ထိုဆွမ်းခြောက်များကိုသာ စားနေ၏။ ဆွမ်းခံသွားရမည့်အချိန်တွင် ဗျာန်ချမ်းသာကို ခံစား၍ နေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုကိစ္စကို အကြောင်းပြုကာ သိမ်မီးသိမ်းဆည်း စားသောက်ခြင်းအားဖြင့် ရွှောင်ကြဉ်ရန် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။ အရှင်ဗေလဋ္ဌသီသသည်ကား အလိုနည်းခြင်းကြောင့် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဘုရားရှင်က အပြစ်တင်တော်မမူဘဲ ထိုအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၉၃။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား အာသဝေါတရားတို့ ကုန်ခန်းကုန်၏။ အစာအာဟာရ၌လည်း စွဲလမ်းငြိတွယ်ခြင်း မရှိချေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရာဂစသော နိမိတ်မရှိသော နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌ ကျက်စားကြကုန်၏။ ကောင်းကင်၌ ငှက်တို့၏ ခြေရာကို မသိနိုင်သကဲ့သို့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လားရာဂတိကို မသိနိုင်ပေ။

အရှင်အနုရုဒ္ဓါ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်များ စား၍ မကုန်နိုင်အောင် ရရှိသော အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ၌ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် မိမိ၏သက်နံးများ ဆွေးမြည့်နေ၍ ပုံ့သကူသက်နံးကို လှည့်လည်ရှာဖွေ၏။ လွန်ခဲ့သော သုံးဘဝတုန်းက အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ မယားဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဇာလိနီနတ်သမီးသည် ဤအကြောင်းကို သိသဖြင့် တာဝတီသာနတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်လာ၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက ဤအတိုင်းလှူလျှင် အလှူခံမည်မဟုတ်သဖြင့် အလျားတစ်ဆယ့်သုံးတောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိသော နတ်ပုဆိုး သုံးထည်တို့ကို အမှိုက်အောက်မှာထားကာ အဖျားစကလေးပေါ်ရုံသာ ပြု၍ထား၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါလည်း ထိုအဖျားစကလေးကိုမြင်၍ ပုံ့သကူကောက်လိုက်ရာ နတ်ပုဆိုး သုံးထည်စလုံး ပါလာလေတော့သည်။

ထိုသက်နံးတို့ချုပ်သောနေ့၌ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ မဟာသာဝကကြီးရှစ်ကျိပ်တို့သည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူကြ၏။ အရှင်မဟာကဿပသည် သက်နံးအရင်း၌နေ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အလယ်၌နေ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် အဖျား၌နေ၏။ ကျန်သောရဟန်းများက အပ်ချည်ကျစ်ကြ၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကား လိုအပ်ရာရာကို ယူဆောင်၍ ပေးနေလေသည်။

အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ကျောင်းမြေကို သိကြားမင်းက ညီညွတ်အောင် ပြုပြင်ကာ ချိပ်ရေလောင်းထားသကဲ့သို့ ဖြစ်အောင်ပြုပေး၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဆွမ်းစားချိန်မကျသေးမီတွင် ရဟန်းများအတွက် ဇမ္မုသပြေသီးများကို ယူ၍ကြွေး၏။ ဇာလိနီနတ်သမီးက နှိုးဆော်ထားသဖြင့် ဒါယကာ ဒါယိကာမများက

http://www.dhammadownload.com

လည်း ဆွမ်း ခဲဖွယ်များ သူထက်ငါ ပို့လာကြ၏။ ဆွမ်းခဲဖွယ်ပေါများလှသဖြင့် ရဟန်းအပေါင်းတို့ စားသောက်၍ မကုန်နိုင်ပေ။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိသေးသော ရဟန်းများက "အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် မိမိ၌ဆွေမျိုးများကြောင်း၊ အလုပ်အကျွေး များကြောင်းကို ပြသလိုတကား"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်ကား ပစ္စည်းနှင့် စပ်သောစကားကို မဆိုကုန်။ ဤသို့ ဆွမ်း ခဲဖွယ် ပို့လှုံနေရခြင်းကား နတ်တို့ နှိုးဆော်ထား၍ ဖြစ်ပေသည်"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၉၄။ ရထားထိန်းက ကောင်းစွာဆုံးမထားပြီးသော မြင်းတို့သည် တည်ငြိမ်ကြသကဲ့သို့ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဣန္ဒြေတို့သည် တည်ငြိမ်ကြကုန်၏။ မာနကို ပယ်ပြီးသော၊ အာသဝ မရှိသော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ထိုရဟန္တာအား နတ်တို့သည် ချစ်မြတ်နိုးကြကုန်၏။

အရှင်မဟာကစ္စည်း

သာဝတ္ထိမြို့တော် ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်ကျောင်းအောက်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သိကြားမင်း၏ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ခံယူရသော အရှင်မဟာ ကစ္စယနကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်နှင့်တကွ မဟာသာဝကကြီးများ သီတင်းသုံးတော်မူရာသို့ သိကြားမင်းသည် အခြံအရံများနှင့် လာရောက်၍ပူဇော်၏။ သီတင်းသုံးနေကြသော မဟာသာဝကကြီးများတွင် မိမိကြည်ညိုမြတ်နိုးသော အရှင်မဟာကစ္စည်း မပါရှိ သဖြင့် "ငါ၏အရှင် ကြွလာလျှင် ကောင်းလေစွ"ဟု တောင့်တမိ၏။ ထိုသို့သော တောင့်တနေခိုက်မှာပင် အရှင်မဟာကစ္စည်းသည်လည်း အဝန်ကိုင်းမှ ကြွလာ၍ မိမိအတွက်ခင်းထားသော နေရာ၌ထိုင်၏။ သိကြားမင်းသည် အရှင်မဟာကစ္စည်း၏ ခြေထောက်များကို ဆုပ်နယ်ပြီးလျှင် "တပည့်တော်၏အရှင် ကြွလာပေသည်တကား။ တပည့်တော်သည် အရှင်ကြွလာရန် မျှော်လင့်နေပါသည်ဘုရား"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လျှောက်ထားလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်မဟာကစ္စည်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိကြသော ရဟန်းများက "သိကြားမင်းသည် အရှင်မဟာကစ္စည်းကိုသာ မျက်နှာလိုက်၍ ပူဇော်ဘိ၏။ အခြားမထေရ်ကြီးများကိုကား မပူဇော်ချေတကား"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ငါ၏ တပည့်သား မဟာကစ္စည်းကဲ့သို့ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းသော ရဟန်းတို့အား နတ်ရော လူပါ ချစ်မြတ်နိုးကြပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၉၅။ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မြေကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း သည်းခံစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်ခြင်း မပြုပေ။ ရွံညွှန်ကင်းသော ရေတိုင်ကဲ့သို့ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား သံသရာကျင်လည်ခြင်းတို့ မဖြစ်ကြကုန်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိကိုယ်ကို အလွန်တရာ နှိမ့်ချတတ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်ခုသော ဝါကျွတ်ကာလတွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဘုရားရှင်ထံ ပန်ကြားပြီးလျှင် မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ ဒေသစာရီ လှည့်လည်ရန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ထွက်ခွာ၏။ အခြား သီတင်းသုံးဖော်များက အရှင်မြတ်ကြီးအား လိုက်၍ပို့ကြရာ အရှင်မြတ်ကြီးက ထိုသီတင်းသုံးဖော်တို့ကို အမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ရင်းနှီးစွာ ခေါ်ဝေါ်နှုတ်ဆက်၏။ ထိုသီတင်းသုံးဖော်များ အကြားတွင်ပါလာသော ရဟန်းတစ်ပါးကိုကား သတိမထားမိသဖြင့် နှုတ်မဆက်ခဲ့ရပေ။ မိမိအား မနှုတ်ဆက်သည့်အတွက် ထိုရဟန်းက ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ ထို့ပြင် အရှင်မြတ်ကြီး၏ ဒုကုဉ်သက်နှံးစွန်းကလည်း ထိုရဟန်းကို အမှတ်မထင် ထိခိုက်သွားမိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ထိုရဟန်းသည် ရန်ငြိုးကြီးသည် ထက်ကြီးလာကာ ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်

http://www.dhammadownload.com

သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်ဘုရားတို့၏ အဂ္ဂသာဝကပေတကား"ဟူ၍ မာန်မူပြီးလျှင် "တပည့်တော်ကို နားရင်းမှာ ပုတ်ခတ်ပြီးလျှင် မတောင်းပန်ဘဲ ထွက်သွားပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ပြန်ခေါ်စေရန် အဓိန့်ချမှတ်တော်မူလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် အရှင်အာနန္ဒာတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ရိပ်စားမိကြသဖြင့် ကျောင်းပေါင်းစုံသို့ လှည့်လည်ကြွပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်တို့၊ ထွက်ကြကုန်လော့။ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ခြင်္သေ့မင်းဟောက်ဘီသကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း၍ ရဲတင်းသောစကား ဆိုလတ္တံ့"ဟု နှိုးဆော်ကြ၏။ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်၌ ရဟန်းများ စည်းဝေးပြီကြသည်တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ဝင်ရောက်လာ၏။

ရှိသေစွာရှိခိုး၍ ထိုင်နေသော အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဘုရားရှင်က ရန်ငြိုးထားသော ရဟန်း၏ စကားကို ဟုတ်မဟုတ် မေးမြန်းတော်မူ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက "အရှင်ဘုရား၊ ကာယဂတာသတိကို မပွားများသော ရဟန်းသည် သာလျှင် ဤသာသနာတော်၌ တစ်ပါးသောရဟန်းကို ပုတ်ခတ်ရာ၏။ ပုတ်ခတ်ပြီးနောက် အပြစ်ကို မဆင်ခြင်ဘဲ ထွက်ခွာသွားနိုင်ရာ၏" ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် မိမိကိုယ်ကို မြေကြီးစသော ဥပမာများဖြင့် တင်စား၍ နှိမ့်ချတတ်သော စိတ်ထားရှိပုံကို လျှောက်ထား၏။ မြေကြီးပေါ်၌ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုနှင့် မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုတို့ကို ပစ်ချသော်လည်း မြေကြီးသည် အမျက်မထွက်ဘဲ သည်းခံ၏။ ရေ၊ မီး၊ လေတို့သည် ထို့အတူပင် သည်းခံ၏။ ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ ဒွန်းစက္ကားမျိုးနှင့် ဦးချိုကျိုးသော နွားတို့သည်လည်း သူတကာတို့ နှိပ်စက်စော်ကားသော်လည်း အမျက်မထွက်ဘဲ သည်းခံကြ၏။ ထို့ပြင် မိမိကိုယ်ကို မြွေပုပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အပုပ်ထည့်သော အိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း ရှုမြင် သုံးသပ်ထားပုံတို့ကိုလည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာက လျှောက်ထား၏။ မိမိကိုယ်ကို ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ စက္ကာလမျိုးနှင့် အပုပ်အိုးဖြင့် ဥပမာပြုသည်ကို ကြားရသောအခါ ပုထုဇဉ်ရဟန်းများ မျက်ရည် မဆည်နိုင် ဖြစ်ကြရ၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များကား ဓမ္မသံဝေဂဖြစ်ကြရလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာက အထက်ပါ ဥပမာများဖြင့် တင်လျှောက်နေစဉ် ရန်ငြိုးထားခဲ့သော ရဟန်းမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်လာကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ

http://www.dhammadownload.com

၏ ခြေကို ဦးခိုက်၍ ဝန်ချတောင်းပန်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း ထိုရဟန်း၏ အပြစ်ကို သည်းခံရန်တွင်မကဘဲ "ငါ့ရှင်၊ ငါ့မှာအပြစ်ရှိလျှင်လည်း ခွင့်လွှတ်ပါ"ဟု တုံ့ပြန်၍ တောင်းပန်လေသည်။

ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆိုနေကြစဉ် ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၉၆။ တရားကို ကောင်းမွန်စွာသိ၍ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသော၊ ငြိမ်သက်သော၊ ဘာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ထိုရဟန္တာ၏စိတ်သည် ငြိမ်သက်၏။ နှုတ်အမူအရာသည်လည်းကောင်း။ ကိုယ်အမူအရာသည်လည်းကောင်း ငြိမ်သက်၏။

ကောသမ္ဗီမြို့နေ အရှင်တိဿ၏ တပည့်သာမဏေ

ဧတဝဂ်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောသမ္ဗီမြို့နေ အရှင်တိဿ၏ တပည့်သာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကောသမ္ဗီမြို့မှာ ဝါဆိုနေထိုင်သော အရှင်တိဿအား သူ၏ကျောင်းဒါယကာက သင်္ကန်းသုံးထည်၊ ထောပတ်နှင့် တင်လဲတို့ကို လှူဒါန်း၏။ အရှင်တိဿက "မိမိမှာ ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ပေးမည့် သာမဏော မရှိ၍ ဤပစ္စည်းများကို အလှူမခံလို"ဟု ဆို၍ ငြင်းပယ်၏။ ကျောင်းဒါယကာက ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိ မိမိ၏သားကို အရှင်တိဿထံသို့ အပ်နှံ၍ သာမဏော ဝတ်ပေး၏။ ထိုသူငယ်အား အရှင်တိဿက တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောကြားရင်း ခေါင်းရိတ်ပေးလေရာ ထိုသူငယ်သည် ခေါင်းရိတ်အပြီးတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။

အရှင်တိဿသည် သူငယ်ကို ရှင်ပြုပေး၍ ဆယ့်ငါးရက်အကြာတွင် သာမဏေနှင့်အတူ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရန် ခရီးထွက်လာ၏။ ခရီးအကြား၌ ရွာကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်တည်းခိုကြ၍ သာမဏောသည် ဥပဇ္ဈာယ်

http://www.dhammadownload.com

ဆရာ၏ နေရာကို ပြင်ဆင်ပေး၏။ မိမိနေရာကိုကား မိုးချုပ်သွား၍ မပြင်ဆင်တော့ပေ။ ဤတွင် အရှင်တိဿက သာမဏေအား မိမိအခန်းမှာပင် အိပ်ရန် အမိန့်ရှိ၏။ အိပ်ရာဝင်မိလျှင်ပင် ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ဆရာသည် အိပ်မောကျသွား၏။ ဤသို့ ဆရာနှင့်တပည့် တစ်မိုးတစ်ရံတည်းသော ကျောင်း၌ အတူအိပ်စက်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့ညပါနှင့်ဆိုလျှင် သုံးညရှိသွားတော့မည်ဖြစ်၍ ဆရာအရှင်အား သဟဿယျအာပတ် မသင့်စေရန် သာမဏေသည် မအိပ်စက်ဘဲ တစ်ညလုံး ထိုင်၍သာ နေလေသည်။

ဤသို့နေသည်ကို တစ်ညလုံးအိပ်နေသော အရှင်တိဿက မသိရှိပေ။ နံနက်မိုးသောက်၍ အိပ်ရာမှနိုးသော အခါတွင်မှ သာမဏေထိုင်နေသော သင်္ဃာ့အဖွားကို ယပ်ဖျားဖြင့်လှမ်းရိုက်၍ နှိုးလိုက်၏။ ရိုက်လိုက်သော ယပ်ဖျားသည် သာမဏေ၏ မျက်စိကို ပုတ်ခတ်မိသဖြင့် မျက်စိပျက်သွားရ၏။ ဤသည်ကို ဆရာကလည်းမသိ။ တပည့်ကလည်း မလျှောက်ထားပေ။ တပည့်သာမဏေသည် ဆရာက "ဤအခန်းမှ ထွက်လော့"ဟု အမိန့်ပေးသဖြင့် ပျက်လေသော မျက်စိကို လက်တစ်ဖက်ဖိကာ တိတ်ဆိတ်စွာ ထွက်ခွာသွားပေသည်။

သာမဏေသည် မျက်စိပျက်စီးခဲ့သော်လည်း မိမိ၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကိုကား အပျက်မခံပေ။ ပျက်လေသော မျက်စိကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ဖိလျက် ဝစ္စကုဋိနှင့် မျက်နှာသစ်သည့်နေရာတို့ကို အပ္ပိုက်လှည်း၏။ မျက်နှာသစ်ရေကို ခပ်ထား၏။ ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံးကို တံမြက်လှည်း၏။ ထို့နောက် မျက်နှာသစ်နေသော ဆရာအရှင်ကို အားနေသော လက်တစ်ဖက်ဖြင့် တံပူ ကပ်လေရာ "သာမဏေ၊ သင့်ကို ဆရာသမားက မဆုံးမပြီလော။ ဆရာသမားတို့အား လက်ဟစ်ဖက်တည်းဖြင့် တံပူကပ်သင့်ပါသလော"ဟု ကြိမ်းမောင်း၏။ ဤတွင်မှ သာမဏေက ဖြစ်ရပ်မှန်ကို လျှောက်ထားလေရာ အရှင်တိဿသည် နောင်တ ကြီးစွာ ရလေတော့သည်။

အရှင်တိဿက "သူတော်ကောင်း သာမဏေ၊ ငါ့အား သည်းခံပါလော့။ ငါသည် ထိုအကြောင်းကို မသိခဲ့ပါ"ဟု ရှိသေစွာ တောင်းပန်၏။ သာမဏေက "အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ဖြစ်ရာ၌ အရှင်ဘုရား၏ အပြစ်လည်းမပါပါ။ တပည့်တော်၏ အပြစ်လည်းမပါပါ။ သံသရာဝဋ်၏ အပြစ်သာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား"ဟု ပြန်လည် လျှောက်ထား၏။ သို့ရာတွင် အရှင်တိဿသည် စိတ်မအေးနိုင်ဘဲ ဘုရားရှင်ထံသို့

http://www.dhammadownload.com

ဆက်လက်လာရောက်ကာ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ကောသမ္ဗီပြို့နေ အရှင်တိဿသည် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးရရှိသော ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၉၇။ အကြင်သူသည် သူတစ်ပါးပြောစကားဖြင့်သာ ယုံကြည်သူမဟုတ်။ နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တိုင် သိသူလည်းဖြစ်၏။ ဝဋ်သုံးပါး၏ အစပ်ကို ဖြတ်တောက်ထားပြီး သူလည်းဖြစ်၏။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးပေးခွင့်ကို သတ်ဖြတ်ပြီး သူလည်းဖြစ်၏။ အလုံးစုံသော တဏှာကို ထွေးအန်ပြီးသူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် စင်စစ်အားဖြင့် ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်ပေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ ဘုရားရှင်သည် မိမိထံပါး၌ ရှိခိုးလျက် ရှိကြကုန်သော တောကျောင်းနေရဟန်းတို့၏ အရဟတ္တဖိုလ် ရောက်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် "သာရိပုတ္တရာ၊ သင်္ခါရဖြစ်ကို ပွားများသော်၊ အကြိမ်များစွာ အလေ့အလာပြုသော် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိ၏ဟူသော စကားကို သင်ယုံကြည်ပါသလော" ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဝိရိယဖြစ်၊ သတိဖြစ်၊ သမာဓိဖြစ်၊ ပညာဖြစ်တို့ကိုလည်း ဤအတိုင်းမေးတော်မူ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက "အရှင်ဘုရား၊ သင်္ခါရဖြစ်ကို ပွားများသော် အကြိမ်များစွာ အလေ့အလာပြုသော် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိ၏ဟူသော စကားကို တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားအား ယုံကြည်၍ ဆည်းကပ်သည်မဟုတ်ပါ။ အရှင်ဘုရား၊ သင်္ခါရဖြစ်ကို ပွားများသော်၊ အကြိမ်များစွာ အလေ့အလာပြုသော် အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိ၏ ဟူသော

http://www.dhammadownload.com

အခြင်းအရာကို ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကောန်မသိသူ၊ မရှုမြင်နိုင်သေးသူ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိသေးသူ၊ မျက်မှောက်မပြုနိုင်သေး သူတို့သည်သာလျှင် သူတစ်ပါးတို့အား ယုံကြည်၍ ဆည်းကပ်ကုန်ကြ၏"ဟု လျှောက်ထား၏။ အခြားလွန်ခဲ့မျှားအတွက်လည်း ဤသို့ပင် ဖြေကြားလေသည်။

ထိုစကား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိကြသောရဟန်းများက "အရှင် သာရိပုတ္တရာသည် မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်သေး။ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ပင် ဘုရားရှင်ကို မယုံကြည်သေး"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ သာရိပုတ္တရာသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ အကျိုးဝိပါက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း မယုံကြည်သည် မဟုတ်ပေ။ ဤသာရိပုတ္တရာသည် မိမိရသော စွာန် ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်တို့၌ သူတစ်ပါးအား ယုံကြည်၍ ဆည်းကပ်နေရသူ မဟုတ်ပေ။ မိမိကိုယ်တိုင် သိမြင်ထားပြီးသူဖြစ်၍ ဤသို့ လျှောက်ထားပေသည်"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဤစကားများနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဤဒေသနာတော်အဆုံး၌ သုံးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။

ဒေသနာတော်

၉၈။ ရွာ၌ဖြစ်စေ၊ တောရွာ၌ဖြစ်စေ၊ ချိုင့်ဝှမ်း၌ဖြစ်စေ၊ ကုန်းမြင့်၌ဖြစ်စေ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့နေထိုင်ကြကုန်၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ နေထိုင်ရာ ထိုအရပ်သည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏။

ရေဝတ သာမဏေ (ရှားတောနေ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ညီအထွေးဆုံးဖြစ်သော သာမဏေရှင်ရေဝတကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေမျှသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို စွန့်လွှတ်၍ ရဟန်းပြုသည့်နောက်တွင် စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သိသူပစာလာဟူသော ညီအစ်မသုံးယောက်နှင့် စုန္ဒ၊ ဥပသေနဟူသော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့လည်း

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းပြုလာကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ မယ်တော်သာရီပုဏ္ဏားမကြီး၏ လက်ထဲတွင် အထွေးဆုံးသားငယ် ရေဝတတစ်ယောက်သာ ကျန်ရစ်တော့၏။ ထို့ကြောင့် သာရီပုဏ္ဏားမကြီးက အမွေဆက်ခံမည့်သူ ကျန်ရစ်စေရန် ခုနစ်ခွန်မျှသာ ရှိသေးသော ရေဝတကို သက်တူရွယ်တူ အမျိုးအနွယ်တူ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ပေး၏။ မိန်းကလေးအိမ်သို့ သွားရောက်၍ မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြုလုပ်ကြကာ မင်္ဂလာစကား ပြောကြားရာတွင် သတို့သမီး၏ဆွေမျိုးများက "ချစ်သမီးသည် ချစ်သမီး၏ အဘွားကဲ့သို့ပင် အသက်ရှည်ပါစေ"ဟု ဆိုကြ၏။ ရေဝတသည် ထိုဘွားသက်ရှည်ကို ကြည့်လို မြင်လိုလာသဖြင့် သွားကြည့်သောအခါ သွားကလည်း တစ်ချောင်းမျှမရှိ။ ဆံပင်များက ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ။ အသားအရေတွေက တွန့်လိမ်တွဲကျလျက် ခါးကုန်းနေသော အသက်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်အရွယ် အဘွားအိုကို တွေ့ရ၏။ ဤတွင် ရေဝတသည် "မိမိ၏ သတို့သမီးကလေးသည် အချိန်တန်လျှင် ဤသို့ပင် ဖြစ်လာပေမည်။ ယနေ့ပင် ငါသည် နောင်တော်ကြီး ဥပတိဿထံသွား၍ သာသနာ့ဘောင် ဝင်တော့မည်" ဟု တွေးတောကြံစည်မိလေသည်။

ထိုအကြံကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်စေရန် ရေဝတသည် သတို့သမီးကို လှည့်ဖြင့်တင်၍ ခေါ်ယူလာသောအခါ နောက်ဖေးသွားချင်သည်ဆို၍ လှည့်ပေါ်မှဆင်းခဲ့၏။ ချုံဖုတ်ထဲမှာ ခေတ္တထိုင်ဟန်ပြုပြီးမှ ပြန်တက်လာ၏။ နောက်ထပ် နှစ်ကြိမ်မှ သုံးကြိမ်ထိ ဤသို့ပင် ပြုပြန်၏။ အစောင့်အရှောက် လိုက်ပါလာသော ဆွေမျိုးများသည် "ဝမ်းဖောက်ပြန်နေ၍ပင် ဖြစ်မည်။ သွားကိစ္စပြီးလျှင် လိုက်လာလိမ့်မည်"ဟု တွေးတောကာ တအိအိမောင်းသွား၏။ ရေဝတသည် ဤအခွင့်ကောင်းကို လက်လွှတ်မဖေးဘဲ လွတ်ရာကျွတ်ရာ ပြေးထွက်လာခဲ့ရာ တောကျောင်းနေ ရဟန်းသုံးကျိပ်နှင့် တွေ့ရ၏။ ထိုရဟန်းများကို အရှင်သာရီပုတ္တရာက "ရေဝတလာလျှင် ရှင်ပြုပြေးလိုက်ကြပါ"ဟု မှာထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ထိုရဟန်းများက ရေဝတကို ရှင်ပြုပြေးလိုက်ကြလေသည်။

သာမဏေရှင်ရေဝတသည် ဆွေမျိုးများနှင့် ဝေးဝေးနေလိုသဖြင့် တောနေရဟန်းများထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် ယူဇနာသုံးဆယ်ကွာလှမ်းသော ရှားတောသို့ သွား၍ တရားအားထုတ်၏။ မကြာမီမှာပင် ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါး ရရှိလျက် ရဟန္တာဖြစ်၏။ အရှင်သာရီပုတ္တရာသည် ဝါကျွတ်၍ ပဝါရဏာပြုပြီးလျှင် ရေဝတသာမဏေထံသို့ သွားခွင့်ပန်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်ကလည်း နောက်ပါရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ ရေဝတထံသို့ ကြွချီတော်မူ၏။ အတန်ငယ်သွားမိကြလျှင် လမ်းနှစ်သွယ်ခွဲရာသို့ ရောက်လာကြသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာက "အရှင်ဘုရား၊ လမ်းတစ်သွယ်သည် လမ်းကွေ့ဖြစ်၍ ယူဇနာခြောက်ဆယ် ရှိပါသည်။ လမ်းတစ်သွယ်ကား လမ်းဖြောင့်ဖြစ်၍ ယူဇနာသုံးဆယ် ရှိပါသည်။ လမ်းကွေ့တွင် မြို့များရွာများရှိပါသည်။ လမ်းဖြောင့်မှာကား လူနေအိမ်ခြေ မရှိ။ နတ်ဘီလူးတို့ကြိုးစိုးသော တောလမ်းခရီးသာ ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်လမ်းဖြင့် သွားကြရပါမည်နည်း"ဟု ဒလျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "ဤရဟန်းများထဲ၌ သီဝလိပါလာလျှင် လမ်းဖြောင့်မှ သွားကုန်အံ့" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဤအရပ်သည်ကား အရှင်သီဝလိ၏ ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ အကျိုးပေးရာအရပ်ဖြစ်နေ၍ ဘုရားရှင်က ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ အရှင်သီဝလိသည် လွန်လေပြီးသော ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်တော်မူသော ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် မထင်ရှားသော ဇနပုဒ်သားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ သူသည် ရွာစားမင်းထံ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုဖြင့် လာရောက်ခဲ့ရာ လမ်းတွင် ပျားအုံတစ်အုံ တွေ့ရှိ၏။ ပျားကောင်များကို ခြောက်လှန့်၍ ထုတ်ပြီးလျှင် ပျားအုံနှင့်တကွ ယူလာခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်မင်းကြီးနှင့် မြို့သူမြို့သားတို့က အပြိုင်အဆိုင် တစ်လှည့်စီ ဆွမ်းကပ်နေကြရာ မည်သည့်ဘက်ကမျှ အနိုင်မရသေးဘဲ ရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့် မြို့သူမြို့သားတို့သည် မိမိတို့ စီမံထားသော စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ၌ မချက်ရသေးသော ပျားရည်အစိမ်း လိုနေသေးသဖြင့် ထို ပျားရည်ရရှိစေရန် မြို့တံခါးလေးရပ်တို့မှ လူတစ်ယောက်စီကို ငွေတစ်ထောင်စီနှင့် လွှတ်ထားကြ၏။ ဇနပုဒ်သား၏ လက်ထဲမှ ပျားအုံကို စောင့်နေသူ တစ်ယောက်က တွေ့မြင်၍ ငွေတစ်ထောင်ပေးကာ ဝယ်ယူလိုပါကြောင်း ပန်ကြား၏။ ဇနပုဒ်သားက "တစ်မတ်မျှပင် အဖိုးမထိုက်သော ဤပျားအုံကို ငွေတစ်ထောင်ပေးနေဘိ၏။ အကြောင်းမည်သို့ ရှိပါသနည်း" ဟု မေးမြန်း၏။ စောင့်နေသော ယောကျ်ားက အကြောင်းရင်းမှန်များကို ပြောပြလိုက်သောအခါ ဇနပုဒ်သားက "မိမိလည်း ကုသိုလ်ပါဝင်လိုပါသည်" ဟု ဆိုကာ ပျားရည်များကို ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား လောင်းလှူ၏။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် အရှင်သီဝလိသည် လာဘ်ပေါများသော ဓတဒဂ်ဂုဏ်ထူးဆောင် ရဟန္တာတစ်ပါး ဖြစ်လာလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

[အရှင်သီဝလိ၏ ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အဖိဝမ်း၌ ကိန်းအောင်းရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံကို ငြဟ္မဏဝဂ် အရှင်သီဝလိ ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။]

အရှင်သီဝလိ၏ ပျားရည်လှူခဲ့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် လမ်းမှာရှိကြသော နတ်ဘီလူးတို့သည် တစ်ယူဇနာ တစ်ယူဇနာ အရပ်၌ ကျောင်းများ ဖန်ဆင်းထားကြပြီးလျှင် နတ်၌ဖြစ်သော အာဟာရ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်များကို အရှင်သီဝလိအား ကပ်လှူကြ၏။ အရှင်သီဝလိကလည်း မိမိထံ ကပ်လှူလာသမျှကို ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား လှူဖွါးနိုးသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့် တကွသော သံဃာတော်များသည် ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော ခရီး၌ အရှင်သီဝလိ၏ ဘုန်းကံကိုမှီ၍ စားသောက်ကြရလေသည်။

ရှင်ရေဝတ၏ ရှားတောသို့ ရောက်သောအခါတွင် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအတွက် ကျောင်းအိပ်ရာနေရာများ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ဥယျာဉ်များနှင့်တကွ နတ်ဘုံနတ်နန်းတမျှ တခမ်းတနား ရှိနေ၏။ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ အတူပါလာသော ရဟန်းအိုနှစ်ပါးတို့သည် ကျောင်းအဆောက်အအုံများကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီးလျှင် "ဤသာမဏေ ရှင်ရေဝတသည် ဤမျှလောက်ခမ်းနားထည်ဝါလှသော ကျောင်းအဆောက်အအုံများကို ပြုလုပ်နေလေရာ အဘယ်မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများနိုင်ပါမည်နည်း။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ညီငယ်ဖြစ်နေ၍သာ မျက်နှာလိုက်၍ ကြွတော်မူဘိ၏"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ရေဝတသာမဏေ၏ ရှားတောတွင် တစ်လကြာမျှ သီတင်းသုံးပြီးနောက် ပြန်ကြွလာခဲ့ကြရာ ရှင်ရေဝတကို မြောဆိုခဲ့သော ရဟန်းအိုကြီး နှစ်ပါးတို့သည် ဆီကျည်တောက်၊ ရေဘူးနှင့် ဖိနပ်များကို မေ့လျော့ခဲ့ကြ၏။ လမ်းရောက်မှ သတိရ၍ ပြန်ယူသောအခါ ယခင်ကဲ့သို့ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ဥယျာဉ် ဝိမာန်များဖြင့် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိခဲ့သောအရပ်သည် ခြောက်သွေ့ ကြမ်းတမ်းသော ရှားတောအထိ ဖြစ်နေ၏။ ရဟန်းအိုကြီးနှစ်ပါးမှာ ခြေထောက် ဆူးစူးခံ၍ လှည့်လည် ရှာဖွေခါမှ ရှားပင်တစ်ပင်တွင် ချိတ်ဆွဲထားလျက်ရှိနေသော မိမိဥစ္စာတို့ကို တွေ့ကြကုန်၏။ ရဟန္တာသာမဏေ ရှင်ရေဝတက မိမိ၏ ဖန်ဆင်းနိုင်သော ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးများကို ပြန်၍ ရွပ်သိမ်းထားလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ကြပြီးနောက် ကျောင်းဒါယိကာမကြီး ဝိသာခါက ရဟန်းများအား "အရှင်ဘုရား၊ ရေဝတသာမဏေကလေး၏ နေရာသည် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပါ၏လော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဆူးစူးခဲခဲ့ရသော ရဟန်းအိုကြီးနှစ်ပါးက "ဒါယိကာမကြီး၊ ရေဝတသာမဏော၏ နေရာသည် မွေ့လျော်ဖွယ်မရှိ။ ရှားတောအတိသာတည်း" ဟု ဆိုကြ၏။ အခြားရဟန်းများကမူ "ဒါယိကာမကြီး၊ ရေဝတသာမဏော၏ နေရာသည် သုခမွာနတ်သဘင်နှင့် တူလှ၏။ တန်ခိုးအားဖြင့် ဖန်ဆင်းထားသကဲ့သို့ ဖြစ်၏"ဟု ဆိုကြ၏။ အဆိုနှစ်ရပ် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသဖြင့် ကျောင်းဒါယိကာမကြီး ဝိသာခါသည် မိမိအိမ်သို့ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာသောအခါ ဤအကြောင်းကို ထပ်မံ၍ မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က ကျောင်းဒါယိကာမကြီး ဝိသာခါ၏ မေးခွန်းကို ဖြေကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ရှင်ရေဝတ ဘုန်းကံကြီးမားခြင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ ဘုရားရှင်ဟောကြားသော ဒေသနာတော်ကို ပြာဟွဏဝဂ်၊ ရေဝတသာမဏော (ရှားတောနေ) ဝတ္ထုဖြစ်ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၉၉။ တောတို့သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်၏။ ကာမဂုဏ် ရှာမှီးသူ လူအပေါင်းသည်ကား ထိုတောတို့၌ မမွေ့လျော်နိုင်ကြကုန်။ ရာဂကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ ထိုတော၌ မွေ့လျော်ကြကုန်လတ္တံ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာမဂုဏ်ကို မရှာမှီးကြကုန်။

ပြည့်တန်ဆာမ တစ်ယောက်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်၏ ဖြားယောင်းခြင်းကိုခံရသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဝိဇ္ဇာပါတ်ဓုတင်ဆောင် ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် ဥယျာဉ်ဟောင်းတစ်ခုခု၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများနေ၏။ ထိုစဉ်

http://www.dhammadownload.com

ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်သည် ချိန်းထားသော ယောကျ်ားက မလာ၍ ထိုရဟန်း ရှိရာသို့ လာပြီးလျှင် မိန်းမမာယာ အမျိုးမျိုးကိုပြ၍ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်၏။ ရဟန်းသည် ထိုမိန်းမ၏ အပူအရာများကို မသာယာဘဲ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂ ဖြစ်ပွားလျက် ရှိနေစဉ်တွင် ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းအား ဇာရုံးစကား ဟောကြားတော် မူလိုသဖြင့် ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်းမှပင် ထိုရဟန်းရှိရာသို့ ရောင်ခြည်တော် များလွှတ်ကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော် အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်ကာ ကောင်းကင် ခရီးမှ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်းသို့ လာရောက်ပူဇော်လေ၏။

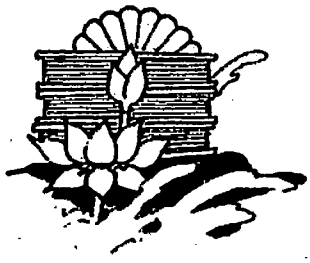

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၀၀။ အကျိုးမဲ့ပုစ္ဆာများ ပါရှိသောစကားသည် အခွန်းပေါင်းတစ်ထောင် ရှိစေကာမူ မမြတ်ချေ။ ကြားနာရပြီးလျှင် ကိလေသာ ငြိမ်းအေးကြောင်းဖြစ်၍ အကျိုးရှိသော ပုဒ်တစ်ပုဒ်သည်သာ မြင့်မြတ်၏။

တမ္ဗဒါဋ္ဌိက ခိုးသူသတ်

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တမ္ဗဒါဋ္ဌိက ခိုးသူသတ်ကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ လေးရာကိုးဆယ့်ကိုးယောက် ရှိကြသော ခိုးသူများထံသို့ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကမည်သော လူတစ်ယောက်ရောက်လာ၏။ ထိုသူမှာ မျက်လုံးကြောင်ကြောင် ကြေးနီရောင်ထနေသော ကျင်စွယ်များရှိသဖြင့် ထိုအမည် တွင်နေရခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးမှူးကြီးက တမ္ဗဒါဋ္ဌိက၏ သူယုတ်မာလက္ခဏာများကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် မိမိတို့အသင်းအပင်းထဲ၌ လက်မခံလိုပေ။ သို့ရာတွင် တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် လက်မလျှော့သေးဘဲ ခိုးမှူးကြီး၏ အတွင်းလူတစ်ယောက်ကို ချဉ်းကပ်ကာ ကျိုးနွံစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ ဤတွင် အတွင်းလူက နှစ်သက်ကျေနပ်လာသဖြင့် မိမိတို့၏ အသင်းအပင်းထဲတွင် ပါဝင်ခွင့်ပြုပါရန် ခိုးမှူးကြီးထံ ပန်ကြားပေး၏။ သို့ဖြစ်၍ ခိုးမှူးကြီးက သူ့ကို လက်ခံလိုက်ရလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ မြို့သူမြို့သားတို့သည် မင်းမူထမ်းများနှင့် ပူးပေါင်းလက်တွဲ၍ ခိုးသားများကို ဖမ်းကြလေရာ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကတို့ တစ်ဖွဲ့လုံးကို ဖမ်းမိကြ၏။ တရားမဲ့၌ တရားစီရင်သော အမတ်များက ခိုးသားဟောပြ ငါးရာစလုံးကို ပုဆိန်ဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

ခေါင်းဖြတ်၍ သတ်စေရန် အဓိန္ဓချမှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ခိုးသားဓားပြများကို ခေါင်းဖြတ်၍ သတ်လိုသူကိုကား ရှာဖွေ၍ မတွေ့ကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ အမတ်များက ခိုးမှုကြီးထဲချဉ်းကပ်ကာ ကျန်လူများကို သတ်ဖြတ်ပါလျှင် သင်သည်လည်း အသက်ရှင်အံ့၊ ဆုငွေကိုလည်း ရအံ့ဟု ဆိုကြ၏။ ခိုးမှုကြီးက "မိမိအပေါ် မှီခို နေကြသော တပည့်လက်သားများကို မသတ်လို"ဟု ငြင်းဆိုလေ၏။ နောက်လူများကလည်း ဤအတိုင်းငြင်းဆိုကြ၏။ နောက်ဆုံး တမ္ဗဒါဋ္ဌိက၏ အလှည့်သို့ရောက်သည်တွင်ကား မိမိ၏အသင်းအပင်းများကို သတ်ဖြတ်ရန် ဝန်ခံလိုက်လေတော့သည်။

အခြားသောမြို့တံခါးသုံးပေါက်တို့မှလည်း ခိုးသားဓားပြငါးရာစီကို ဖမ်းမိလာကြရာ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကပင် ခိုးသားဓားပြ နှစ်ထောင်စလုံးကို သတ်ဖြတ်ပေးရ၏။ ထို့နောက် တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ ဖမ်းမိလာသော ခိုးသားတို့ကိုလည်း နေ့စဉ် သတ်ဖြတ်ပေးနေရ၏။ ဤသို့ဖြင့် တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် ခိုးသူသတ်ရာထူးကို ထမ်းဆောင်လာခဲ့ရာ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်တိုင် ကြာခဲ့၏။ ထိုအခါတွင်မူကား တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် အိုမင်းမစွမ်းရှိလာပြီဖြစ်၍ ခိုးသားများကို တစ်ချက်တည်းဖြင့် အသေမသတ်နိုင်တော့ပေ။ အသတ်ခံရသူများမှာ မချိမဆံ့ခံစားပြီးမှ သေကြရ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ကို မြို့သူမြို့သားများက ခိုးသူသတ် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ကြလေသည်။

တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် ခိုးသူသတ်ရာထူးကို ထမ်းဆောင်ရစဉ်က အလွန်တရာ ရက်စက်လှသော အလုပ်ကို လုပ်နေရသဖြင့် ပုဆိုးသစ်ကိုလည်း ဝတ်ဆင်ခွင့်ကိုလည်း မရပေ။ ထောပတ်ဖြင့် ချက်ပြုတ်ကာ စီမံထားသော ဆီယနာထမင်းကိုလည်း စားခွင့်မရပေ။ မြတ်လေးပန်းကိုလည်း ပန်ဆင်ခွင့်မရပေ။ နံ့သာလိမ်းကျံခွင့်ကိုလည်း မရပေ။ ယခု ထိုရာထူးမှ ထွက်ခွင့်ရသည်တွင်ကား "ငါ့အတွက် ဆီယနာထမင်း ချက်ကြကုန်" ဟု အိမ်သူအိမ်သားများကို စေခိုင်းလိုက်၏။ ထို့နောက် မြစ်ဆိပ်သို့သွား၍ ရေချိုးသန့်စင်ပြီးလျှင် အစာမခြေရသေးသော ပုဆိုးသစ်ကို ဝတ်ဆင်၏။ မြတ်လေးပန်းကို ခေါင်းမှာပန်၏။ နံ့သာများကို လိမ်းကျံ၏။ ဤသို့ စိတ်တိုင်းကျ ပြင်ဆင်ပြီးနောက် ဆီယနာထမင်းကို စားသုံးရန် ထိုင်လိုက်သည်တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆွမ်းခံကြွရောက်လေသည်။

တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ဖူးမြင်ရလျှင် စိတ်နှလုံးကြည်လင်လာသဖြင့် အိမ်တွင်းသို့ ပင့်ဖိတ်၏။ ထို့နောက် အရှင်မြတ်ကြီး၏ သပိတ်ထဲသို့ ဆီယနာဆွမ်းများ လောင်းလှူပြီးလျှင် ယပ်လေခတ်လျက်နေ၏။ ဤသို့

http://www.dhammadownload.com

စိတ်ထဲက ကြည်ညိုစွာ ပြုလုပ်နေရသော်လည်း သူ၏ဝမ်းဗိုက်ကမူ နို့ယနာထမင်းကို စားချင်စိတ်ပြင်းပြနေ၏။ ဤအကြောင်းကို အရှင်သာရိပုတ္တရာသိသဖြင့် တမ္ဗဒါဋ္ဌိကအား နို့ယနာစားသောက်ရန် မိန့်ကြား၏။ အခြားသူတစ်ယောက်အားလည်း တမ္ဗဒါဋ္ဌိကကို ယပ်ခတ်ပေးရန် မိန့်ကြားရလေသည်။

တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် ယပ်လေခတ်ခံကာ နို့ယနာထမင်းကို တင်းတိမ်အောင် စားသောက်ပြီးနောက် အရှင်မြတ်ကြီးရှေ့မှာ ရှိခိုးလျက်နေ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရားဟောကြားလေရာ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် မိမိပြုခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုများကို ပြန်လည်ဘောက်မေ့နေသဖြင့် တရားနှလုံး မသွင်းနိုင်ဘဲ ရှိနေ၏။ ဤအချက်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ သိမြင်သဖြင့် တမ္ဗဒါဋ္ဌိက စိတ်ချမ်းသာမှု ရှိစေရန် "ဒါယကာ၊ သင်သည် ခိုးသူသတ်ခြင်းအမှုများကို မိမိ စိတ်အလိုအတိုင်း ပြုရခြင်း ဟုတ်ပါသလော"ဟု မေး၏။ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကကား "အရှင်ဘုရား၊ မိမိ စိတ်အလိုအတိုင်းပြုရခြင်း မဟုတ်ပါ၊ မင်းကြီးစေခိုင်း၍ ပြုရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက "ဤသို့ဖြစ်လျှင် သင့်မှာ အကုသိုလ်ဖြစ်ပါမည်လော"ဟု မေးမြန်း၏။ ဤတွင် တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် မိမိမှာ အကုသိုလ်မဖြစ်ဟု ထင်မှတ်၍ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းလာကာ ဟောကြားသော တရားတော်ကို ကောင်းမွန်စွာ နာကြားလာနိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ရှေ့မှာဖြစ်သော အနုလောမ ခန္တီဉာဏ်ကို ရရှိလေသည်။

တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အတန်ငယ်လိုက်ပို့၍ ပြန်လာရာတွင် ဘီလူးမတစ်ကောင်က နွားမယောင်ဆောင်ကာ ဝင်္သဖြင့် ထိုးနေရာမှာပင် သေဆုံးသွား၏။ ရဟန်းတို့သည် စည်းဝေးသဘင်၌ စည်းဝေးကြကုန်၍ "တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် မည်သည့်ဘုံသို့ လားလိမ့်မည်နည်း"ဟု ဆွေးနွေးပြောဆိုကြရာ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာ၍ "ရဟန်းတို့၊ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည် တုသိတာဘုံသို့ လားရာ၏"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုမှဆက်လက်၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အနည်းငယ်မျှသော တရားစကားကို ကြားနာရ၍ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ လားရပုံကို ဟောကြားတော်မူကာ ထိုစကားများနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဇေသနာတော်

၁၀၁။ ။အကျိုးမဲ့ပုစ္ဆာများပါရှိသော ဂါထာသည် တစ်ထောင်ပင် ရှိစေကာမူ မမြတ်ချေ။ ကြားနာရုံးလျှင် ကိလေသာ ငြိမ်းအေးကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတစ်ပုဒ်သည် သာလျှင် မြင့်မြတ်ပေ၏။

အရှင် ဗာဟိယဒါရုစီရိယ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သစ်သားပျဉ်ချပ်များကို ကြိုးဖြင့်သီ၍ ဝတ်ဆင်ထားသော ဗာဟိယကို အကြောင်းပြု၍ ဤဇေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဗာဟိယတိုင်းသားဖြစ်၍ ဗာဟိယဟုခေါ်ဝေါ်ကြရသော လူတစ်ယောက်သည် သမုဒ္ဒရာတွင် သင်္ဘောပျက်ရာမှ ကမ်းပေါ် သို့ရောက်လာ၏။ သူမှာ ဝတ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစားများ စုတ်ပြတ် ကျန်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ သမုဒ္ဒရာကမ်းစပ်မှ ရဖိရရာပျဉ်ချပ်များ၊ သစ်သားခြောင်းများကို ကြိုးဖြင့်သီ၍ အရှက်လုံရုံ ဝတ်ဆင်ရ၏။ ထို့နောက် နတ်စင်တစ်ခုမှရသော ခွက်တစ်လုံးဖြင့် နီးစပ်ရာ ရွာများသို့ ဝင်၍ ထမင်းတောင်း၏။ ရွာသူရွာသားများသည် သူ၏ထူးခြားလှသော အဝတ်အဆင်ကို အထင်ကြီးကာ ရဟန္တာကြီးဟုဆို၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ ဒါယကာများက ကောင်းမွန်သော အဝတ်အစားများ ပေးလှူကြသော်လည်း လာဘ်တိတ်သွားမည်စိုး၍ ဗာဟိယက လက်မခံပေ။ ဤသို့ ရွာသူရွာသားများက ရဟန္တာကြီးအဖြစ် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြရာမှ ဗာဟိယ ကိုယ်တိုင်ကပင် "ငါသည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီ" ဟု ထင်မှတ်လာလေသည်။

ဗာဟိယ၏အကြံအစည်ကို အတူတကွ တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးသော ဗြဟ္မာကြီးတစ်ယောက်က သိရှိသွား၏။ ဗာဟိယနှင့် ထိုဗြဟ္မာကြီးတို့သည် ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ကဿပဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပြီးနောက် ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် ဖြစ်လာကြသော ရဟန်းသာမဏေများကို တွေ့မြင်၍ သံဝေဂရကာ အခြားသီတင်းသုံးဖော် ငါးပါးနှင့်အတူ မတ်စောက်လှသော တောင်တစ်လုံးပေါ် သို့ လှေကားထောင်၍ တက်လာကြ၏။ ဤတောင်ပေါ်မှာပင် တရားထူးရလိုက ရစေ၊ သေလိုက သေစေဟုဆိုကာ ပြန်၍ မဆင်းနိုင်ကြစေရန် လှေကားကို တွန်းလှဲန်၍ ပစ်ကြကုန်၏။ ထို့နောက် သီတင်းသုံးဖော် ခုနစ်ပါးတို့သည် တရားအားထုတ်ကြရာ အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်သည်

http://www.dhammadownload.com

တစ်ညအလွန်တွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ဓာန်အဘိညာဉ်ကိုလည်း ရရှိ၏။ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်သည် ဥတ္တရကုရုကျွန်းမှ ဆွမ်းခံလာ၍ သီတင်းသုံးဖော်များကို ပေးလှူ၏။ သီတင်းသုံးဖော်များက "မိမိဘာသာ တရားထူးပြီးမှ ဆွမ်းခံစားမည်"ဟု ဆိုကာ ငြင်းပယ်လိုက်ကြ၏။ ဒုတိယနေ့၌ ဒုတိယအကြိမ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရရှိ၏။ ဤရဟန်း ယူဆောင်လာသော ဆွမ်းကိုလည်း သီတင်းသုံးဖော်များက ငြင်းကြပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကာ အနာဂါမ်ရဟန်းမှာ ငြဟ္မာပြည်သို့လား၏။ ကျန်ရဟန်းတို့တား တရားထူးမရတဲ့ အသားအရေ ခြောက်ကပ်၍ သေဆုံးပြီးလျှင် နတ်ပြည်သို့ လားကြရလေသည်။

ထိုနတ်သားငါးယောက်တို့သည် ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသောအခါ လူပြည်သို့ လားရောက်ကြ၏။ သူတို့ငါးဦးသည် ပဏ္ဍာသာတိမင်း၊ ကုမာရကဿပ၊ မလ္လမင်းသား ဒဠ္ဘ၊ သဘိယပရိဗိုဇ်နှင့် ဗာဟိယတို့ ဖြစ်လာကြလေသည်။

ဤသို့ ရှေးယခင်က အတူတကွ တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးသော မိတ်ဆွေကို လမ်းမှန်ရောက်အောင် ပို့လိုသဖြင့် ဗာဟိယထံသို့ ငြဟ္မာကြီး ဆင်းသက်လာပြီးလျှင် "သင်သည် ရဟန္တာလည်းမဟုတ်၊ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အကျင့်လည်းမရှိ"ဟု ပြောကြားလေသည်။

ဤတွင်မှ ဗာဟိယသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကာ "ကောင်းပါပြီ၊ လောကမှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင် ညွှန်ပြပါ"ဟု တောင်းပန်၏။ ငြဟ္မာကြီးက "ဗာဟိယ၊ ဤနေရာမှ မြောက်အရပ်သို့ သွားမိလျှင် သာဝတ္ထိမြို့တော်ရောက်လတ္တံ့။ သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အကျင့်တရားတို့ကိုလည်း ဟောကြားတော်မူနေ၏"ဟု ညွှန်ကြားလိုက်၏။ ဗာဟိယသည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးချင်လွန်းလှသဖြင့် ယူဇနာတစ်ရာရှစ်ဆယ်မျှရှိသော ခရီးကို တစ်နေရာလျှင် တစ်ညသာ ရပ်နား၍ ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့၏။ နောက်ဆုံး သာဝတ္ထိမြို့တော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိ၍ စကြံကြွနေသော ရဟန်းများနှင့်တွေ့ရ၏။ ရဟန်းများက "ဘုရားရှင်သည် ယခု သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူနေ၏"ဟု ပြောကြားလျှင် ဗာဟိယသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်းသို့ ချက်ချင်း လိုက်လာခဲ့လေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင်း၌ ဆွမ်းခံကြွတော်မူနေသော ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းကျက်သရေကို မြင်သဖြင့် ဗာဟိယသည် ခြေတော်အစုံ၌ ဝပ်စင်းကာ တရားဟော

http://www.dhammadownload.com

ရန် တောင်းပန်၏။ ဘုရားရှင်က "ဗာဟိယ၊ တရားဟောရန် အချိန်မဟုတ်သေး။ ဆွမ်းခံနေဆဲဖြစ်၏"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ခရီးပန်းလာသော ဗာဟိယအား ခရီးအပန်းပြေစေရန်နှင့် အလွန်တရာ စိတ်စောနေခြင်းတို့လည်း ပြေပျောက်သွားစေရန် မိန့်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ ဗာဟိယက ဒုတိယအကြိမ် ဆက်လက်၍ တရားတောင်း၏။ ဒုတိယအကြိမ် အပယ်ခံရပြန်သောအခါ တတိယအကြိမ် ထပ်မံလျှောက်ပြန်၏။ ဤအခါ၌ ဗာဟိယသည် ခရီးအပန်းပြေကာ တရားထူးရရန် အသင့်ဖြစ်နေသဖြင့် ဘုရားရှင်က "မြင်လျှင် မြင်ကာမတ္တ နေထိုင်ကျင့်သုံးပါ။ ကြားလျှင် ကြားကာမတ္တ နေထိုင်ကျင့်သုံးပါ။ ထိလျှင် ထိကာမတ္တ နေထိုင်ကျင့်သုံးပါ" စသည်ဖြင့် အကျဉ်းချုပ် တရားဟောကြားတော်မူ၏။ ဗာဟိယသည် တရားတော်ကို နာယူစဉ်မှာပင် ရဟန္တာဖြစ်သွားလေသည်။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဗာဟိယသည် "သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလိုပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဗာဟိယသည် ရှေးယခင်ဘဝ ရဟန်းဖြစ်စဉ်တုန်းက အခြားရဟန်းများအား သင်္ကန်းသပိတ် စသည်တို့ မလှူခဲ့ဘူးပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ကို ဘုရားရှင်က ဟေဘိက္ခုခေါ်တော် မမူသဖြင့် ဗာဟိယသည် သင်္ကန်းပရိက္ခရာကို မိမိဘာသာ လှည့်လည်၍ ရှာရ၏။ ဤတွင် ဘီလူးမတစ်ယောက်က နွားယောင်ဆောင်ကာ ဝင့်သဖြင့် ထိုနေရာမှာပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလေသည်။

ဘုရားရှင်ဆွမ်းခံရာမှ အပြန်တွင် ဗာဟိယ၏အလောင်းကို တွေ့မြင်တော်မူသဖြင့် "ရဟန်းတို့၊ သင်တို့၏ သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ဗာဟိယ၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်၍ သင့်လျော်ရာ၌ စေတီတည်ထားကြကုန်လော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် တရားတော်ကို လျင်မြန်စွာ ထိုးထွင်း သိမြင်နိုင်သော အရှင်ဗာဟိယအား ဓိပ္ပာဘိညတေဒဂ် ဂုဏ်ထူးဖြင့် ချီးကျူးတော်မူလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ အနည်းငယ်မျှသော တရားစကားဖြင့် ရဟန္တာအဆင့်အထိ ပေါက်ရောက်သွားကာ အရှင်ဗာဟိယအကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွချီတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၀၂။ အကျိုးမဲ့ပုပ်များပါရှိသော ဂါထာတစ်ရာကို ရွတ်ဆိုစေကာမူ မမြတ်ချေ၊ ကြားနာပြီးလျှင် ကိလေသာ ငြိမ်းအေးကြောင်းဖြစ်သော တရားတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုခြင်း သည်သာလျှင် မြတ်၏။

၁၀၃။ အကြင်သူရဲကောင်းသည် စစ်မြေပြင်၌ စစ်သည် ပိုလ်ပါတို့ကို အကြိမ်တစ်သိန်း အောင်နိုင်ရာ၏။ အကြင်သူရဲကောင်းသည် ကိုယ်တွင်း ကိလေသာကို တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ အောင်နိုင်ရာ၏။ ထိုသူရဲကောင်းသည်သာလျှင် အောင်နိုင်သူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

အရှင်မ ကုဏ္ဍာလကေသီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ဝါဒချင်းပြိုင်ရာမှ သာသနာတော်တွင်းသို့ ရောက်လာခဲ့သော အရှင်မ ကုဏ္ဍာလကေသီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မကုဏ္ဍာလကေသီသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ သူဌေးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်နေ့သ၌ မိမိအိမ်ရှေ့လမ်းမမှ ခိုးသားတစ်ယောက်အား သတ်ဖြတ်ရန် လက်ပြန့်ကြိုးတုပ်၍ ခေါ်ဆောင်သွားသည်ကို မြင်လေရာ ခိုးသားကို တပ်မက်စွဲလမ်းမိ၍ မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်ဖြစ်၏။ မိဘများက သိရှိ၍ အမျိုးမျိုး ဖျောင်းဖျကြသော်လည်း သူဌေးသမီးက လက်မခံပေ။ "ဤယောကျ်ားကိုမှ မရလျှင် သေရပါတော့မည်"ဟု ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ မိဘတို့သည် မင်းချင်းယောကျ်ားထံ အသပြာတစ်ထောင်ကို လာဘ်ထိုးကာ ခိုးသားကို သေဘေးမှ နုတ်ယူ၍ သမီးနှင့် ပေးစား၍ ထားလိုက်ကြ၏။ မင်းချင်းသည်လည်း အခြားယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို သတ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ခိုးသားကို သတ်ပြီးပါကြောင်း မင်းကြီးထံ လျှောက်တင်လေသည်။

သေဘေးမှကင်းလွတ်၍ သူဌေးသမီးနှင့်အတူ စံစားနေရသော်လည်း ခိုးသားသည် ရောင့်ရဲကျေနပ်မှုမရှိပေ။ သူဌေးသမီး၏ ပြုစုလုပ်ကျွေးမှုများထက် သူဌေးသမီး၏ လက်ဝတ်တန်ဆာများကိုသာ မက်မောနေ၏။ ထိုလက်ဝတ်တန်ဆာများကို ထုခွဲရောင်းချ၍ အရက်ဆိုင်၌ စိတ်တိုင်းကျ သောက်စားမူးယစ်နိုင်ရေးကိုသာ ကြံစည်နေ၏။ သို့ဖြစ်၍ တစ်နေ့သ၌ ခိုးသားသည် တောစောင့်

http://www.dhammadownload.com

နတ်အား ပူဇော်ပသရန်ဟု အကြောင်းပြကာ သူဌေးသမီးကို လက်ဝတ်တန်ဆာများဝတ်ဆင်စေ၍ တောင်ကုန်းတစ်ခုဆီသို့ ခေါ်လာ၏။ ပါလာသော ဆွေမျိုးများကို တောင်ခြေမှ ပြန်လွှတ်၍ ဇလိနတ်စာ ပူဇော်ရန်အတွက်ဆိုကာ ခိုးသူနှင့် သူဌေးသမီး နှစ်ယောက်သာ တောင်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ ထိုတောင်သည်ကား တစ်ဖက်တွင် လူတက်ခိုင်သော ဆင်ခြေလျှောရှိ၍ တစ်ဖက်တွင်ကား အသူတစ်ရာနက်သော ကမ်းပါးပြတ်ကြီး ဖြစ်နေ၏။ ဖမ်းဆီးရမိသော ခိုးသားများကို ဤကမ်းပါးထိပ်မှ တွန်းချကာ သတ်ဖြတ်နေကျ ဖြစ်ပေသည်။

တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်လျှင်ပင် ခိုးသားသည် မိမိ၏ အကြံအစည်ကို သူဌေးသမီးအား ဖွင့်ပြောလိုက်၏။ လက်ဝတ်တန်ဆာအားလုံးကို ချွတ်စေပြီးလျှင် ကမ်းပါးပြတ်မှတွန်းချ၍ သတ်ဖြတ်ရန် စီစဉ်၏။ သူဌေးသမီးက ပစ္စည်းများကို ယူ၍ အသက်ကိုမူ ချမ်းသာပေးပါရန် အသနားခံသော်လည်း မရပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူဌေးသမီးက "နောက်ဆုံးကန်တော့ခြင်းဖြင့် ကန်တော့ပါရစေ"ဟု ခွင့်ပန်ကာ ခိုးသားကို လက်ယာရစ် လှည့်ပတ်၍ ရှိခိုး၏။ "နောက်နောင်တွင် အရှင့်ကို မြင်ရတော့မည်မဟုတ်ပါ"ဟု ပြောဆိုငိုကြွေးလျက် ခိုးသားကို ဖက်လဲတကင်းပြု၏။ ဤသို့ပြုရာမှ အမှတ်တမဲ့ဖြစ်သွားသော ခိုးသားကို ကမ်းပါးပြတ်ထဲသို့ တွန်းချလိုက်လေတော့သည်။

အနေကြုံခိုက်တွင် ညာဏ်ကိုအသုံးချ၍ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့သော သူဌေးသမီးသည် မိဘဇိမ်သို့ မပြန်လိုတော့သဖြင့် ပရိဗိုဇ်ရဟန်းမများ၏ ကျောင်းသို့သွားကာ ရဟန်းပြု၏။ ပရိဗိုဇ်များထံမှ ဝါဒတစ်ထောင်ကို သင်ယူ၍ တတ်မြောက်သောအခါ သပြေခက်တစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်လျက် ဝါဒဖြိုင်ရန် လှည့်လည်၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို "ဇမ္ဗုပရိဗ္ဗာဇိက"ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

သပြေခက်ရှင် ပရိဗိုဇ်မသည် တစ်ဖြို့ဖြို့တစ်ရွာရွာသို့ ရောက်လျှင် တံခါးဝတို့တွင် သပြေခက်ကို စိုက်ထောင်ထားပြီးလျှင် "မိမိနှင့်ဝါဒချင်း ပြိုင်လိုသူရှိပါက သပြေခက်ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်"ဟု ကြွေးကြော်လေ့ရှိ၏။ အဖြို့ဖြို့အရွာရွာရှိ လူကြီးလူငယ်များသည် ထိုသပြေခက်ကို ဝေးဝေးရှောင်ကြရ၏။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ရွာပြီးတစ်ရွာ၊ တစ်ဖြို့ပြီးတစ်ဖြို့ လှည့်လည်လာခဲ့ရာ သာဝတ္ထိဖြို့တော်သို့ ရောက်လာ၏။ ပရိဗိုဇ်မသည် ပြုနေကျအတိုင်း တံခါးဝတွင် သပြေခက်ကို စိုက်ထူ၍ ကြွေးကြော်လိုက်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုသပြေခက်ကို တွေ့မြင်သဖြင့် အနားမှာရှိနေသော သူငယ်တို့အား ဖျက်ဆီးရန် စေခိုင်းလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သပြေခက်ရှင် ပရိဗိုဇ်မသည် မွန်းလွဲချိန်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာထံသို့ ဝါဒပြိုင်ရန် ထွက်လာခဲ့၏။ ပြို့သူပြို့သားတို့ကလည်း ပညာရှိနှစ်ဦးတို့ ဝါဒပြိုင်ပွဲကို နားထောင်ရန် တစ်စုတစ်ဝေး လိုက်ပါလာကြ၏။ ပရိဗိုဇ်မသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဝါဒတစ်ထောင်ကို မေး၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း ဝါဒတစ်ထောင်ကိုပင် ဖြေကြား၏။ ဤသို့ ပရိဗိုဇ်ဘက်မှ မေးစရာများ ကုန်သောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက "တစ်ခုဟူသည် အဘယ်နည်း" ဟူသော ပုစ္ဆာကို မေး၏။ ပရိဗိုဇ်မှာ မေးခွန်းကို မဖြေနိုင်တော့သဖြင့် အနှံ့မေးပြီးလျှင် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ၌ ရဟန်းပြု၏။ ပရိဗိုဇ်များထံတွင် ရဟန်းပြုစဉ်တုန်းက သူ၏ ဆံပင်တို့ကို ထန်းစေ့မှုတ်ခြမ်းဖြင့် ညှပ်၍ နုတ်ထားကြသဖြင့် နောက်ထပ် ပေါ်လာသော ဆံပင်တို့သည် နားတောင်းသဏ္ဌာန် အခွေလိုက် အခွေလိုက် ဖြစ်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို အရှင်မ ကုဏ္ဍာလကေသီဟု ခေါ်ဝေါ်ကြရ၏။

အရှင်မ ကုဏ္ဍာလကေသီသည် ရဟန်းပြုပြီးနောက် သုံးရက်မြောက်မှာပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားလေသည်။

တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည် "ကုဏ္ဍာလကေသီ အရှင်မသည် အနည်းငယ်သော တရားစကားကို ကြားနာရရုံဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်လာ၏။ သူသည် ရန်သူဦးသား တစ်ယောက်ကို လှလှပပကြီး အနိုင်ယူ၍ ဤသာသနာတော်သို့ ဝင်လာ၏" ဟု ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

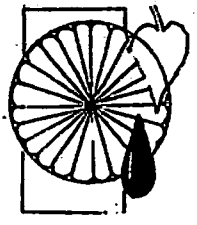

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၀၄-၁၀၅။ မိမိကိုယ်တွင်းမှ ကိလေသာတို့ကို အောင်နိုင်ခြင်းသည် မြတ်၏။ သူတစ်ပါးကို အောင်နိုင်ခြင်းသည်ကား မမြတ်ပေ။ မိမိကိုယ်မိမိ ဆုံးမပြီးသော အမြဲစောင့်စည်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အောင်မြင်ခြင်းကို နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော မာရ်နတ်မင်းသည်လည်းကောင်း ဖျက်ဆော်မပြုနိုင်ပေ။

အကျိုးမဲ့ကို မေးသောပုဏ္ဏား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အကျိုးမဲ့ကို မေးမြန်းသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍ အကျိုးမဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို မေးမြန်း၏။ ဘုရားရှင်က "ပုဏ္ဏား၊ နေထွက်အောင် အိပ်ခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်း၊ ခက်ထန်ခြင်း၊ နေ့ရက်ရှည်ကြာ သေသောက်ကြူးခြင်း၊ တစ်ယောက်တည်း ခရီးရှည်သွားခြင်း၊ သူတစ်ပါးမယားကို ကျူးလွန်ပြစ်မှားခြင်း၊ ဤတရားခြောက်မျိုးတို့ကို မှီဝဲလျှင် သင့်မှာ အကျိုးစီးပွားမဲ့လတ္တံ့"ဟု မိန့်ကြားတော် မူလေသည်။

ထိုမှဆက်လက်၍ ဘုရားရှင်က ထိုပုဏ္ဏား၏ အသက်မွေးမှုကို မေးမြန်းတော်မူရာ ပုဏ္ဏားက "ကြွေအန်ကစားခြင်းဖြင့် အသက်မွေးပါသည်"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "သင်သည် ရှုံးသလော၊ နိုင်သလော"ဟု မေးတော်မူရာ ပုဏ္ဏားက "အရှင်ဘုရား၊ တစ်ခါတစ်ရံ ရှုံး၍ တစ်ခါတစ်ရံ နိုင်ပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ ဘုရားရှင်က တရားစကား ဟောကြားတော် မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၀၆။ အနှစ်တစ်ရာ ကာလပတ်လုံး သာသနာပပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အသပြာတစ်ထောင် ကုန် လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၏။ ဝိပဿနာ ပွားများသော စိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့အား တစ်ကြိမ် တစ်ခဏမျှသာ လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၏။ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် ဝိပဿနာ ပွားများသော ထိုရဟန်းတို့အား ထိုတစ်ခဏ ပူဇော်ခြင်းသည် မြတ်၏။ သာသနာပပုဂ္ဂိုလ်များအား ပူဇော်ခြင်းသည် မမြတ်ချေ။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဦးရီးပုဏ္ဏား

ရာဇဂြိုဟ်ပြို့တော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဦးရီးပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဖြဟ္မာ့ပြည်ရောက်လို၍ တဏ္ဍတွန်း ရဟန်းတို့အား လစဉ်လတိုင်း အသပြာတစ်ထောင်ကုန် လှူဒါန်းပူဇော်နေသော ဦးရီးပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို ဘုရားရှင်ထံသို့ပို့ဆောင်လေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုပုဏ္ဏားသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၀၇။ အကြင်သူသည် အနှစ်တစ်ရာ ကာလပတ်လုံး တောင်၌ မီးကို လုပ်ကျွေးပူဇော်နေရာ၏။ အကြင်သူသည်ကား ဝိပဿနာ ပွားများသော စိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့အား တစ်ကြိမ်တစ်ခဏမျှ လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၏။ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် ဝိပဿနာ ပွားများသော ထိုရဟန်းတို့အား ထိုတစ်ခဏမျှ ပူဇော်ခြင်းသည် မြတ်၏။ အနှစ်တစ်ရာ ကာလပတ်လုံး မီးပူဇော်ခြင်းသည် မမြတ်ချေ။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တူ ပုဏ္ဏား

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တူ ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

တစ်နေ့သ၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဩဟာရပြည်သို့ရောက်ရန် လစဉ်လတိုင်း သားကောင် တစ်ကောင်ကျ သတ်၍ မီးပူဇော်နေသော တူဖြစ်သူ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား ဘုရားရှင်ထံသို့ ခေါ်သွားလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုပုဏ္ဏားသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၀၈။ လောက၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို လိုလားငဲ့ကွက်သောသူသည် ယဇ်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ယဇ်ငယ်ကိုလည်းကောင်း တစ်ခုစ်ပတ်လုံး ပူဇော်ရာ၏။ ထိုပူဇော်ခြင်းသည် ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိခိုးပူဇော်ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏ လေးဖို့တစ်ဖို့ကိုမျှ မမီချေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိခိုးရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်သာလျှင် မြတ်၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ မိတ်ဆွေပုဏ္ဏား

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ မိတ်ဆွေပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဩဟာရပြည်ရောက်ရန် ယဇ်ကြီးယဇ်ငယ် ပူဇော်၍နေသော မိတ်ဆွေ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်အား ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍လာခဲ့ရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေဿနာတော်

၁၀၉။ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား ရှိသေစွာရှိခိုးလေ့ရှိသော၊ အသက်ကြီးသော၊ ဂုဏ်သိက္ခာကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အရိုအသေ ပေးလေ့ရှိသော သူအား အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်းဟူသော အကျိုးတရား လေးပါးတို့ တိုးပွားကြကုန်၏။

အာယုဝဍ္ဎန သတ္တိသား

ဒီယလဂိုကမြို့၏အနီး တောကျောင်း၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အသက်သေမည့်ဆဲဆဲမှ လွတ်မြောက်လာသော အာယုဝဍ္ဎနသတ္တိသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒီယလဂိုကမြို့နေ ရသေ့လူထွက် တစ်ယောက်ထံသို့ ယခင်က တရားကျင့်ဖက် ရသေ့တစ်ပါး ရောက်လာရာ မိသားစုတို့က ရှိခိုးကြ၏။ ပုဏ္ဏားနှင့် ပုဏ္ဏားမတို့ ရှိခိုးသောအခါ ရသေ့က အသက်ရှည်ပါစေဟု ဆုပေး၏။ သားငယ်ကို ရှိခိုးစေသောအခါကား ရသေ့က ဆုမပေးချေ။ အကြောင်းကို မေးလျှောက်သောအခါ ရသေ့က "ပုဏ္ဏား၊ သင့်သားငယ်မှာ အသက်အန္တရာယ်ရှိနေ၏။ ခုနှစ်ရက်မျှသာလျှင် အသက်ရှင်လတ္တံ့"ဟု မိန့်ကြား၏။ ပုဏ္ဏားက "ထိုအန္တရာယ်ကို တားမြစ်နိုင်ပါသလော"ဟု မေးမြန်းရာ ရသေ့က "ငါကား မတားမြစ်နိုင်၊ ရဟန်းဂေါတမသည်သာ တားမြစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်"ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

ပုဏ္ဏားသည် မိမိတို့နှင့် ဝါဒချင်းမတူသော ဘုရားရှင်ထံသို့ မသွားလိုသော်လည်း သားငယ်၏ အသက်ဘေးကြောင့် မလွဲသာမရှောင်သာ၍ သွားရောက်လျှောက်ထားရ၏။ ဘုရားရှင်က "သားငယ်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို တားမြစ်နိုင်၏" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် တားမြစ်နိုင်မည် အစီအစဉ်များကို မိန့်ကြားတော်မူလိုက်၏။ ဘုရားရှင် မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ပုဏ္ဏားသည် မိမိအိမ်ခန့်တွင် မဏ္ဍပ်ကြီးထိုးပြီးလျှင် သံယာတော်များကိုပင့်၍ ပရိတ်တရားများနာကြား၏။ သားငယ်ကို ခုံငယ်ဖြင့်သိပ်ကာ သံယာတော်များ၏ အလယ်မှာထား၍ ဤသို့နေ့ညမပြတ် ပရိတ်တော်များရွတ်ဖတ်၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တွင်ကား ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ပုဏ္ဏားအိမ်သို့ ကြွတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာလျှင် တန်ခိုးကြီးသော နတ်မင်းကြီးတို့ စည်းဝေးလာကြလေရာ တန်ခိုးမကြီးသော နတ်များမှာ နောက်သို့ ဆုတ်သွားကြရ၏။ ထိုအထဲတွင် အဝရုဒ္ဓကအမည်ရှိသော ဘီလူးလည်းပါဝင်၏။ အဝရုဒ္ဓကဘီလူးသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးထံ ၁၂-နှစ်တိုင် အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့သဖြင့် ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးက ထိုသားငယ်ကို စားခွင့်ပေးထား၍ ဤနေ့တွင် စားသောက်ရန် စောင့်မျှော်နေခဲ့သော်လည်း ဘုရားရှင်နှင့်အတူ ပရိတ်တော်၊ သံယာတော်တို့၏ အရံအတားကြောင့် ဘီလူးသည် သားငယ်ကို မစားနိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့ရောက်သောအခါ ပေးထားသောရက်ကို ကျော်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ မစားနိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်က သားငယ်ကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် အသက်တစ်ရာ့ခွန်ဆယ် ရှည်စေသတည်းဟု ဆုပေးတော်မူလိုက်လေသည်။

ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် ဤသို့ အသက်တမ်းတိုးပွားလာသဖြင့် ထိုသားငယ်ကို အာယုဝဓုန သတို့သားဟု မိဘများက အမည်မှည့်ကြ၏။ အာယုဝဓုန သတို့သားသည် လူလားမြောက်လာသောအခါ သီတင်းသည် ငါးရာခြံရံလျက် ဘုရားရှင်ကျောင်းတော်တွင် လှည့်လည်သွားလာရင်း တရားသဘင်သို့ ရောက်လာ၏။ တရားသဘင်၌ စည်းဝေးနေကြသော ရဟန်းများသည် အာယုဝဓုန၏ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အာယုဝဓုန သတို့သားနှင့်တကွ သီတင်းသည် ငါးရာတို့ သောတာပန်စသည် ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဒေသနာတော်

၁၁၀။ ။အကြင်သူသည် သီလ မရှိဘဲ၊ သမာဓိ မတည်ကြည်ဘဲ အသက်တစ်ရာ ရှည်ငြားအုံး။ ထိုသူ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် မမြတ်ချေ။ သီလရှိ၍ ဈာန် သမာပတ် ဖွားများနေသူ၏ တစ်ရက်တာမျှ အသက်ရှည်ခြင်းက မြတ်၏။

သံကိစ္စ သာမဏေ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သံကိစ္စ သာမဏေ ခေါ်ဆောင်လာသော ခိုးသားငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သံကိစ္စသာမဏေကားး မွေးဖွားကတည်းက ထူးခြားလှသူ ဖြစ်၏။ သူအဖိဝမ်းတွင်းရှိနေစဉ်မှပင် သူ၏မိခင် ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ဆွေမျိုးသားချင်းများက သုသာန်သို့ ထုတ်ဆောင်၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ မိခင်၏ အလောင်းတစ်ခုလုံး မီးလောင်ပြာကျသွားသော်လည်း သားအိမ်ကိုကား မီးမလောင်နိုင်ချေ။ နေဝင်ခါနီးသောအခါ မီးသင်္ဂြိုဟ်သော ယောကျ်ားတို့သည် ထိုသားအိမ်ကို တံစူးဝါးဖြင့် ထိုးဆွကာ မီးကျီးခဲပုံပေါ်မှာ တင်ထား၍ အိမ်ပြန်သွားကြ၏။ နံနက်လင်း၍ မီးငြိမ်းရန် ပြန်လာကြသော အခါတွင်ကား မီးကျီးခဲထက်တွင် ချစ်စဖွယ် ကလေးငယ်တစ်ယောက် အိပ်စက်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ကလေးငယ်၏ မျက်စိတစ်ဖက်သည်ကား တံစူးဝါးထိုးမိ၍ ပျက်စီးနေလေသည်။

ထိုကလေးငယ်မှာ ဤဘဝတွင် ဒေါက်မုချ ရဟန္တာဖြစ်မည့် ပစ္ဆိမဘဝိက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ မီးပုံကြားမှာပင် ဘေးမသီ ရန်မခရွေးဖွားခြင်း ဖြစ်၏။ ရောက်လာကြသော ဆွေမျိုးတို့သည် ကလေးငယ်ကို တအံ့တသြ ကောက်ယူပွေ့ချီ၍ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြ၏။ မျက်စိတစ်ဖက် ပျက်ခဲ့သောကြောင့် ထိုကလေးငယ်ကို "သံကိစ္စ"ဟု အမည်မှည့်ကာ ကျွေးမွေးပြုစုထားကြ၏။ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရောက်သောအခါ သံကိစ္စသည် မိမိ၏ မွေးဖွားခဲ့ရပုံကို သိရှိသဖြင့် သတိသံဝေဂပြီးလျှင် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံတွင် ရှင်ပြုလေသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သံကိစ္စအား တစပဋ္ဌာန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ကြားပေး၏။ သံကိစ္စသည် ထို ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများလျက် ခေါင်းရိတ်ခံရာတွင် ခေါင်းရိတ်၍ ပြီးဆုံးလျှင် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သွားလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ သာဝတ္ထိမြို့သား ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းခံ၍ တောရဆောက်တည်ရန် လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းတို့၏ ရှေ့ရေးကိုသိမြင်တော်မူသဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံဝင်၍ ဖူးမြော်သွားကြရန် မိန့်ကြား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း ဘုရားရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သိရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိ၏တပည့် သံကိစ္စ သာမဏေကို ထိုရဟန်းတို့နှင့်အတူ ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။

ရဟန်းသုံးဆယ်တို့သည် ယူဇနာ တစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ် ဝေးကွာသော ရွာကြီးတစ်ရွာကို အဖို့ပြုကာ တောရဆောက်တည်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများကြကုန်၏။ သံကိစ္စ သာမဏေကလည်း ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကျပွန်စွာ ပြုစုပေး၏။ တစ်နေ့

http://www.dhammadownload.com

သောအခါတွင် ဆင်းရဲသားယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် ရဟန်းတို့၏ စားကြွင်းများကို လာရောက်စားသောက်ကာ ကျောင်းမှာပင် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုရှင်နေ၏။ ဤသို့ နှစ်လမျှနေပြီးနောက် သမီးကို လွှမ်းဆွတ်လှသဖြင့် ရဟန်းများထံ မပန်ကြားဘဲ ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ တောအုပ်တစ်ခုမှ ခိုးသားငါးရာတို့က သူ့ကို ဖမ်းသွားကြလေတော့သည်။

မိမိတို့နေရာသို့ရောက်သောအခါ ခိုးသားတို့သည် မီးပုံကြီးစွာပြုပြီးလျှင် တံစို့များကို ချွန်ကြ၏။ စားကြွင်းစားက မေးကြည့်သောအခါ "သင့်ကိုသတ်၍ သင့်အသွေးအသားဖြင့် ဗလိနတ်စာကျွေးမည်"ဟု ခိုးသားများကဆို၏။ ဤတွင် စားကြွင်းစားက "အိုအရှင်တို့၊ ကျွန်ုပ်ကား စားကြွင်းစားဖြစ်၍ ယုတ်ညံ့လှပါသည်။ တောကျောင်းမှာရှိသော ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည်ကား မြင့်မြတ်သောအမျိုးတို့မှ ရဟန်းပြုလာကြပါသည်။ သူတို့ကိုသာ သတ်ဖြတ်၍ ဗလိနတ်စာ ကျွေးကြပါ"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် ခိုးသားတို့သည် စားကြွင်းစားကို လမ်းပြခေါ်ကာ တောကျောင်းသို့ လာခဲ့ကြ၏။ ကျောက်စည်တီး၍ ရဟန်းများ စုဝေးဓိကြသောအခါ ခိုးသားများက ယဇ်ပူဇော်ရန် ရဟန်းတစ်ပါးကို တောင်းလေတော့သည်။

ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည် အခြားသူများအတွက် မိမိအသက်ကို ပေးလိုသူချည်း ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သံကိစ္စ သာမဏေသည် ရဟန်းများကိုယ်စား မိမိလိုက်သွားခွင့်ပြုပါရန် ပန်ကြား၏။ ရဟန်းများက "ခွင့်မပြုနိုင်ပါ"ဟု ဆိုကြသောအခါ "အရှင်ဘုရားတို့၊ ဤသို့သော အရေးအခင်းကို ကြိုကြိုတင်တင် သိမြင်ထားပြီးဖြစ်၍ အရှင်မြတ်ကြီးက တပည့်တော်ကို ထည့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော် လိုက်သွားပါရစေ"ဟု ထပ်၍တောင်းပန်၏။ ဤတွင်မှ ရဟန်းများက လိုက်သွားခွင့် ပြုကြလေသည်။

ခိုးမှူးကြီးသည် မိမိနေရာသို့ ရောက်သောအခါ သံကိစ္စသာမဏေကို ဓားဖြင့် ခုတ်သတ်လေသည်။ သို့သော် ခုတ်လိုက်သောဓားသည် ခွေလိပ်၍သွား၏။ ခွန်အားဗလကောင်းလှသော ခိုးမှူးကြီးသည် ကျောက်တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ရှားငုတ်ကိုလည်းကောင်း ထိုဓားဖြင့် အလွယ်တကူ ခုတ်ဖြတ်နိုင်၏။ သို့သော် သံကိစ္စ သာမဏေကိုကား ထိုဓားမတိုးပေ။ ဓားအိမ်ကိုချွတ်၍ မိမိထံသို့ ခိုးမှူးကြီးလာနေစဉ်ကပင် သံကိစ္စ သာမဏေသည် ဈာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားနေရာ ထို ဈာန်သမာပတ်က ကာဆီး၍ ထားခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ခိုးမှုကြီးသည် မကြုံစဘူး ထူးခြားလှသော ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဓားကိုလွှတ်ချ ကာ သံကီစွသာမဏေ၏ ခြေရင်းတွင် ဝပ်စင်းလျက် "အရှင်ဘုရား၊ အဘယ့်ကြောင့် မကြောက်ရွံ့ပါသနည်း" ဟု မေး၏။ သံကီစွသာမဏေသည် စွာန်သမာပတ်မှ ထလာလျက် "ဒါယကာကြီး၊ ရဟန္တာသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းအားလုံးကို လွန်မြောက် ၍ သံယောဇဉ်ကုန်ပေပြီ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်နှင့်အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း မရှိတော့ပေ။ ဘဝကို ဆောင်တတ်သော တဏှာ ကုန်ခြင်းကြောင့် ဝန်ထုပ်ကို ပစ်ချဘိသကဲ့သို့ သေရခြင်းကို မကြောက်လန့်တော့ ပေ" ဟု ဟောကြား၏။ ခိုးမှုကြီးနှင့်တကွ ခိုးသားငါးရာတို့သည် သံကီစွ သာမဏေ၏ တရားကို နှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးပါရန် ပန်ကြား ကြလေသည်။

သံကီစွသာမဏေသည် လုယက်သတ်ဖြတ်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သော သူတို့ ၏ ဓားများဖြင့်ပင် သူတို့၏ဆံပင်များကို ရိတ်ဖြတ်ပေးရ၏။ အဝတ်၏ အဖြိတ် အဆာများကို လှီးဖြတ်ပေးရ၏။ ပြီးမှ ထိုအဝတ်တို့ကို မြေနီဆိုးကာ ဝတ်ဆင်ပေး၍ ဆယ်ပါးသီလပေးပြီး ရဟန်းသုံးကျိပ်ထံ ဝင်ရောက်ရှိခိုးပြီးလျှင် နောက်ပါတပည့် ငါးရာနှင့်တကွ ရှေးဦးစွာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ အရှင်သာရိပုတ္တရာထံသို့ ဝင်ရောက် ရှိခိုး၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ဝင်ရောက်၏။ ဘုရားရှင်က ထိုတပည့် ငါးရာတို့အား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာ ပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းအသွင် ဝတ်ဆင်ထားသော တပည့်ငါးရာ တို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေသည်။

သံကီစွသာမဏေသည် ရဟန်းပြု၍ ဆယ်ဝါရရှိသောအခါ တပည့် ပရိသတ်များကို လက်ခံ၏။ ထိုတပည့်များထဲမှ တူဖြစ်သူ အဓိမုတ္တ သာမဏေ သည်လည်း ခိုးသားငါးရာနှင့် တွေ့ကြုံရသည်သာဖြစ်၏။ သာမဏေ ရဟန်းခံခါနီး တွင် အသက်ပြည့်မပြည့် သိရစေရန် အရှင်သံကီစွက သူ့ကို ဆွေမျိုးများထံ ပြန်လွှတ်၍ အမေးခိုင်း၏။ လမ်းခရီး၌ တောအုပ်တစ်ခုတွင် ခိုးသားများက ယဇ်ပူဇော်ရန် ဖမ်းပြီးမှ သာမဏေ၏ တရားကိုကြည်ညိုး၍ ပြန်လွှတ်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် "ဤတောအုပ်၌ ခိုးသားများရှိနေကြောင်းကို မည်သူ့မျှမပြောပါ"ဟု သော ကတိစကားကို တောင်းလိုက်ကြ၏။ အပြန်တွင် သာမဏေနှင့်အတူ မိဘ

http://www.dhammadownload.com

များ လိုက်ပါလာကြရာ ခိုးသားများက ဖမ်း၍ ရိုက်နှက်ညှဉ်းဆဲကြ၏။ ဤတွင် ဗိဘများက "သာမဏေ၊ သင်သည် ခိုးသားများနှင့် သဘောတူစိတ်တူ ဖြစ်နေချေ တကား၊ ဤတောအုပ်မှာ ခိုးသားများ ရှိသည်ဟု ငါတို့ကို မပြောခဲ့ချေတကား"ဟု ဆိုကာ ငိုကြွေးကြလေသည်။

ဤတွင်မှ ခိုးသားများသည် ဗိဘများ၏ အသက်ဘေးထက် ထားခဲ့သော ကတိစကားကို အပျက်မခံဘဲ စိတ်တည်ကြည် ခိုင်မာလှသော သာမဏေကလေး၏ ရှေ့မှောက် ဒူးထောက်ကြရ၏။ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလိုပါကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ အဓိမုတ္တ သာမဏေက ဦးရီးတော်နည်းတူ ဘုရားရှင် ရှေ့တော် မှောက်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ ဘုရားရှင်က အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ထပ်မံ၍ ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၁၁၁။ အကြင်သူသည် ပညာမရှိဘဲ၊ သမာဓိမတည်ကြည်ဘဲ အသက်တစ်ရာ ရှည်ကြာ အံ့။ ထိုသူ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် မမြတ်ချေ။ ပညာရှိ၍ စျာန်သမာပတ် ပွားများနေသောသူ၏ တစ်ရက်တာမျှ အသက်ရှည်ခြင်းကသာလျှင် မြတ်၏။

အရှင်ခါဏုကောဏ္ဍည

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်ခါဏု ကောဏ္ဍညခေါ်ဆောင်လာသော တပည့်ငါးရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ကောဏ္ဍညသည် တောရဆောက်တည်၍ ဝိပဿနာပွားများ သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်ထံ ဖူးမြော်ရန် ပြန်လာခဲ့ရာ ခရီး ပင်ပန်းလှသဖြင့် လမ်းဘေးရှိ ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်၍ စျာန်ဝင်စား နေ၏။ နေဝင်ရီတရော အခါနှိန်၌ လုယက်တိုက်ခိုက်၍ ပြန်လာခဲ့ကြသော ခိုးသား ငါးရာတို့လည်း ထိုကျောက်ဖျာသို့ ရောက်လာကြ၏။ သူတို့သည် စျာန်ဝင်စား နေသော အရှင်ကောဏ္ဍညကို သစ်ငုတ်ကြီးတစ်ခုဟု မှတ်ထင်ကာ ပါလာသော ဘဏ္ဍာထုပ်များကို အရှင်ကောဏ္ဍည၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှာ တင်သူကတင်၏။ အချို့က အရှင်ကောဏ္ဍညကို မှီ၍ ဘဏ္ဍာထုပ်များ ထားကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် ခိုးသား

http://www.dhammadownload.com

ငါးရာတို့သည် ဘဏ္ဍာထုပ်ငါးရာတို့ကို အရှင်ကောဏ္ဍညဆီမှာ စုပုံထားကြပြီးလျှင် သူတို့လည်း ထိုအနားမှာပင် အိပ်ကြ၏။ ဤသို့ သစ်ငုတ်အထင်ခံခဲ့ရသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤအရှင်မြတ်ကို "အရှင်အညာသိကောဏ္ဍည"နှင့် ကွဲပြားစေရန် "အရှင်ခါဏုကောဏ္ဍည"ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြရ၏။ နံနက်လင်းခါမှ ဈာန်ဝင်စား နေသော အရှင်မြတ်ကြီးကို မြင်သဖြင့် ဘီလူးထင်မှတ်ကာ သွေ့ထက်ငါ ပြေးကြလေသည်။

ဈာန်သမာပတ်မှ ထနေပြီးသော အရှင်ကောဏ္ဍညက "ဒါယကာတို့၊ မကြောက်ကြပါနှင့်။ ငါကား ရဟန်းတည်း"ဟု လှမ်း၍ပြောရ၏။ ဤတွင်မှ ခိုးသား ငါးရာတို့သည် မိမိတို့ အထင်မှား၍ ပြုမူပုံကို လျှောက်ထား၍ တောင်းပန်ကြပြီးလျှင် အရှင်မြတ်ထံ၌ ရဟန်းပြုကြ၏။ အရှင်ခါဏုကောဏ္ဍညက ခေါ်ဆောင်သဖြင့် ထိုရဟန်းတို့ ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ရောက်လာကြသောအခါ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၁၂။ အကြင်သူသည် ဖျင်းရိသည်ဖြစ်၍ လွဲလဝီရိယ ချို့တဲ့လျက် အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်ငြားဘုံ။ ထိုသူ၏ အသက်ရှင်ခြင်းသည် မမြတ်ချေ။ ဝီရိယကို မြဲမြံစွာ အားထုတ်သောသူ၏ တစ်ရက်တာမျှ အသက်ရှင်ခြင်းသည် မြတ်၏။

အရှင် သပ္ပဒါသ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံခဲ့ဖူးသော အရှင်သပ္ပဒါသကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့သား ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကဿပ ဘုရားရှင်၏ သာသနာဝယ် ရဟန်းဖြစ်စဉ်တုန်းက သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတစ်ပါး၏ သင်္ကန်း ပရိက္ခရာကို လိုချင်၍ ထိုသီတင်းသုံးဖော်အား လူထွက်ချင်အောင် ပြောခဲ့မိသဖြင့် ယခုဘဝတွင် သာသနာတော်၌ မပျော်နိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် ထိုရဟန်းမှာ တကယ်တမ်း လူမထွက်ဖြစ်ဘဲ "လူထွက်ရခြင်းထက် သေရသည်က တော်ပေသေးသည်" ဟု တွေးတော

http://www.dhammadownload.com

ကာ မိမိကိုယ်ကို သတ်သေနိုင်နေကိုသာ ကြံစည်နေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းများသည် မီးတင်းကုပ်ထဲမှာ ဝင်၍နေသော မြွေဟောက်ကို ကြိုးကြိုးစားစား ဖမ်းယူကာ အိုးမှာထည့်ပြီးလျှင် လွတ်ရာသို့သွား၍ လွှတ်ရန် စီစဉ်နေကြ၏။ ထိုအခိုက်တွင် သေကြောင်းကြံစည်နေသော ရဟန်းရောက်လာကာ "မြွေကို မိမိ သွား၍ လွှတ်ပေးမည်" ဟု ပြောဆို၍ အိုးကိုယူလာခဲ့ပြီးလျှင် အိုးထဲသို့ လက်နှိုက်၏။ အိုးထဲနှိုက်ရုံနှင့် မကိုက်သေးသဖြင့် မြွေ၏ပါးစပ်ထဲသို့ လက်ချောင်းထိုးထည့်၏။ သို့သော်လည်း လွန်ခဲ့သောသုံးဘဝတုန်းက ထိုမြွေသည် ရဟန်း၏ကျွန် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် မိမိအရှင်သခင်ကို မကိုက်ချေ။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းအား သီတင်းသုံးဖော်များက အရှင်သပ္ပဒါသဟု ခေါ်ကြလေသည်။

အရှင်သပ္ပဒါသသည် မြွေကိုက်ခံ၍ သေရန် မစွမ်းနိုင်သဖြင့် သင်တုန်းဓားဖြင့် မိမိလည်ပင်းကို လှီးဖြတ်၍ သေရန် ကြိုးစားပြန်၏။ ဆတ္တာသည် အမှတ်တမဲ့ ချထားမိခဲ့သော သင်တုန်းဓားကို ကောက်ယူပြီးလျှင် သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်၌ သင်တုန်းဓားနှောင့်ကို တင်ထားပြီးလျှင် သင်တုန်းဓားသွားပေါ်၌ မိမိလည်ပင်းကို ဖိ၍ လှီးဖြတ်မည်အပြုတွင် မိမိ၏သီလကို ဆင်ခြင်လိုက်၏။ ရဟန်းပြု၍ သိမ်ထွက်လာသည်မှစ၍ ငွေလဝန်းကြီးကဲ့သို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လှသော မိမိသီလကို အောက်မေ့မိသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ပီတိဖြင့် လွှမ်းခြုံသွား၏။ ထိုမှ ပီတိကိုခွာ၍ ဝိပဿနာ ပွားလေရာ ထိုနေရာမှာပင် ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

အရှင်သပ္ပဒါသသည် မိမိ၏အဖြစ်ကို သီတင်းသုံးဖော်များအား ပြောပြလေရာ သီတင်းသုံးဖော်များက မယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်သပ္ပဒါသ၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် တရားစကား ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၁၃။ အကြင်သူသည် အဖြစ်အပျက်ကို မရှုမြင်ဘဲ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်ကြားတုံး၊ ထိုသူ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် မမြတ်ချေ။ အဖြစ်အပျက်ကို ရှုမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်ရက်မျှ အသက်ရှည်ခြင်းသည်သာလျှင် မြတ်၏။

အရှင်မ ပဋာစာရာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လောကဓံ မိုးစုံ စုပြုံ၍ ခံစားခဲ့ရသော အရှင်မ ပဋာစာရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မ ပဋာစာရာသည်ကား သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်၏။ ဆယ့်ခြောက်နှစ်သမီး အရွယ်တွင် ပဋာစာရာသည် အိမ်မှ ကျွန်လုလင်ပျို တစ်ယောက်နှင့် ချစ်ကြိုက်နေ၏။ မိဘများ ကလည်း အမျိုးတော်ချင်း တူမျှသော သတို့သားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ပေးရန် စီစဉ်ထားကြ၏။ မင်္ဂလာဆောင်မည့်ရက်ကို သတ်မှတ်ထားကြ၏။ မင်္ဂလာဆောင် မည့်ရက် မတိုင်မီကပင် ပဋာစာရာသည် လုလင်ပျိုနှင့်အတူ လွတ်ရာ ကျွတ်ရာထွက်ပြေးကာ အတူတကွ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြ၏။ သာဝတ္ထိမြို့တော်နှင့် ဝေးကွာလှသော ရွာတစ်ရွာတွင် သူတို့လင်မယားမှီခိုခို၍ နေထိုင်ကြ၏။ ယောကျ်ားဖြစ်သူက လယ်ထွန်ခြင်း၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရောင်းခြင်းစသည် လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေး၏။ သူဌေးသမီးဖြစ်ခဲ့သော ပဋာစာရာကလည်း ရေခပ်ခြင်း၊ မောင်းထောင်း ခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း စသည်တို့ကို ကျေပွန်စွာ ပြုလုပ်၏။ ဤသို့ နေကြရာမှ ပဋာစာရာတွင် ကိုယ်ဝန် တည်ရှိလာလေသည်။

ကိုယ်ဝန် ရင့်လာသောအခါ ပဋာစာရာသည် မိဘထံသို့ ပြန်၍ မွေးဖွား ရန် ယောကျ်ားအား တောင်းပန်၏။ ယောကျ်ားက ပြန်သွားလျှင် ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက် ခြင်း ခံရမည်စိုး၍ လိုက်မပို့ရဲပေ။ ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ်ပြော၍ မရသောအခါ ပဋာစာရာသည် ယောကျ်ားမရှိခိုက်တွင် တိတ်တဆိတ်ထွက်သွား၏။ ယောကျ်ား ပြန်ရောက်လာသောအခါ အိမ်နီးချင်းများထံမှ အကျိုးအကြောင်း သိရသဖြင့် ပဋာစာရာ နောက်သို့လိုက်လာ၏။ တောလမ်းတစ်နေရာတွင် ပဋာစာရာနှင့် တွေ့ဆုံသော်လည်း ပြန်ခေါ်၍ကား မရတော့ချေ။ ဤသို့ဖြင့် နှစ်ယောက်သား

http://www.dhammadownload.com

ဆက်လက်၍ သွားကြရာ ထိုတောထဲမှာပင် သားတစ်ယောက် ဖွားမြောက်လာ၏။ ကလေးမွေးဖွားခြင်းကိစ္စ အောင်မြင်သွားပြီဖြစ်၍ ပဌာစာရာလည်း ယောကျ်ားနှင့်အတူ အိမ်သို့ပြန်လိုက်လာလေသည်။

ဒုတိယကလေး ကိုယ်ဝန်ရင့်လာသောအခါ၌လည်း ပဌာစာရာသည် ဤသို့ပင် မိဘထံသို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်လာရင်း တောထဲမှာပင် မွေးဖွား၏။ ဤအကြိမ်တွင်ကား ပထမ ကလေးတုန်းကကဲ့သို့ ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ မမွေးရပေ။ မိုးရောလေရောပါ ပြင်းထန်လွန်းနေစဉ်ပင် ကမ္ဘာလေက လှုပ်ရှားနေ၏။ ယောကျ်ားသည် မိုးလုံသော နေရာတစ်ခု တွေ့လိုတွေ့ငြား ချဲ့မျှားကို ပဲခွပ်ဖြင့် ခုတ်ထွင်၍ ရွာဖွေရာတွင် တောင်ပို့တစ်ခုမှ အဆိပ်ပြင်းသောမြွေက သူ့ကို ကိုက်လိုက်၏။ ယောကျ်ားသည် ထိုနေရာမှာပင် လဲကျသေဆုံးသွားလေသည်။

ပဌာစာရာသည် လင်ယောကျ်ားကို ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ စောင့်မျှော်ရင်းကပင် ဒုတိယကလေးကို ဖွားမြင်၏။ သားကြီးနှင့် သားငယ် ကလေးငယ်နှစ်ယောက်တို့သည် မိုးဒဏ်လေဒဏ်ခံကြရသဖြင့် တစာစာ ငိုကြွေးကြရ၏။ ပဌာစာရာသည် ကလေးနှစ်ယောက်ကို ရင်ခွင်အောက်မှာထားကာ တစ်ညလုံး လေးဖက်ထောက်၍ နေခဲ့ရ၏။ နံနက်လင်း၍ ယောကျ်ား၏ ခြေရာကိုခံလျက် လိုက်ရှာသောအခါ ညှိမည်း၍နေသော အလောင်းကိုတွေ့ရ၏။ "ငါ့ကိုအကြောင်းပြု၍ ငါ့လင်သည် လမ်းမှာ သေခဲ့ရပြီတကား"ဟု ငိုကြွေးပြီးလျှင် ပဌာစာရာသည် သားနှစ်ယောက်ကို ပွေ့၍ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ပဌာစာရာတို့ သားအမိသည် တရွေ့ရွေ့ လှမ်းလာခဲ့ကြရာ အစိုရဝတီမြစ်ကမ်းပါးသို့ ရောက်လာကြ၏။ ညကရွာထားသော မိုးများကြောင့် အစိုရဝတီမြစ်ထဲတွင် ရေတသွင်သွင် စီးဆင်းနေ၏။ ရေမှာ ရင်စို့လောက်သာရှိ၏။ ပဌာစာရာသည် ထိုမျှလောက်ရေကိုပင် သားနှစ်ယောက်စလုံးနှင့်အတူ မကူးရဲသဖြင့် သားကြီးကို ကမ်းပေါ်မှာထားပြီးလျှင် သားငယ်နှင့်အတူ ဖြတ်ကူး၏။ မွေးဖွားခါစဖြစ်၍ သားတစ်အသွင် နီရဲနေသော ကလေးငယ်ကို ကမ်းပါးပေါ်၌ သိပ်ထားခဲ့ပြီးလျှင် သားကြီးကိုခေါ်ရန် ပြန်လာ၏။ ပဌာစာရာ မြစ်လယ်သို့ ရောက်ခိုက်တွင် ကောင်းကင်မှ စွန်ကြီးတစ်ကောင်က ဖွားစသားငယ်ကို သားတစ်မှတ်၍ သုတ်ချီရန် ဆင်းလာ၏။ ပဌာစာရာသည် စွန်ကြီး လန့်ပြေးရန် လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်၍ ဟစ်အော်ခြောက်လှန့်၏။ စွန်ကြီးကား ခြောက်လှန့်သည်ကို ပမာမထားဘဲ သားငယ်ကို သုတ်ချီ၍သွား၏။ တစ်ဖက်ကမ်းမှ သားကြီးကလည်း

http://www.dhammadownload.com

မိခင်ကမိမိကို လှမ်းခေါ်နေသည်ဟု ထင်မှတ်၍ ရေထဲသို့ ဆင်းလာ၏။ သားကြီးသားငယ် နှစ်ယောက်စလုံး ဤနေရာမှပင် အသက်ဆုံးရှုံးရရှာလေသည်။

ပဋာစာရာသည် လင်ယောကျ်ားနှင့် သားများ သေဆုံးရပုံကို ပြောဆို ငိုကြွေးရင်း လှမ်းလာခဲ့ရာ သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ လာခဲ့သော ခရီးသွားယောကျ်ား တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရ၏။ ခရီးသွားယောကျ်ားကို မိမိ၏ မိဘများအကြောင်းကို မေးကြည့်သောအခါ ထိုယောကျ်ားက "နှမငယ်၊ ညက မိုးကြီးလေကြီး ကျရောက်ရာတွင် တိုက်ပြိုကျသဖြင့် သင့်မိဘနှစ်ပါးစလုံးနှင့်တကွ သင့်မောင်ပါ သေဆုံးလေပြီ။ သူတို့ သုံးယောက်စလုံးကို တစ်ပေါင်းတည်း မီးသင်္ဂြိဟ်ရသဖြင့် မီးခိုးတလူလူ တက်နေပေသည်"ဟု ပြောပြ၏။ ဤတွင် ပဋာစာရာသည် သတိလက်လွတ် ရူးသွပ်သွား၏။ ကိုယ်တွင် အဝတ်ကပ်ရကောင်းမှန်း မသိတော့ဘဲ အရပ်တကာ လှည့်လည်နေတော့၏။ သူနှင့်ဆုံမိကြသော သူများက "အရူးမ၊ အရူးမ"ဟု ဆိုကာ ခဲဖြင့်ပစ်ပေါက်ကြလေသည်။

ပဋာစာရာသည် သား၊ လင်၊ မိဘနှင့် မောင်များ သေဆုံးရပုံကို ငိုကြွေးမြည်တမ်းရင်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နားသို့ ရောက်လာ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာလည်း ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်အပေါင်းအား တရားဟောတော်မူလျက် ရှိ၏။ အရူးမ ပဋာစာရာသည်ကား ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တုန်းက ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီးလျှင် "ဝိနည်းဆောင် ဓတဒဂ်ရထေရီမ ဖြစ်ရပါလို၏"ဟု ဆုတောင်းခဲ့ဖူး၏။ ယခု ထိုဆုနှင့် ပြည့်ခါနီးပြီဖြစ်၍ ပဋာစာရာအား မိမိထံမှောက် ရောက်လာအောင် ဘုရားရှင်က တန်ခိုးဖြင့် ခေါ်တော်မူ၏။ ပရိသတ်များက ပဋာစာရာကို နှင်ထုတ်မည်ပြုကြသည်တွင် ဘုရားရှင်က တားမြစ်တော်မူကာ "ပဋာစာရာ၊ သတိထားလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှာပင် ပဋာစာရာသည် သတိဝင်လျက် ရှက်ကြောက်စွာ ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်လိုက်လေသည်။

အဝတ်ပလာဖြင့် ထိုင်နေရှာသော ပဋာစာရာအား တရားနာသူ တစ်ယောက်က အပေါ်ရုံပုဆိုးကို ပစ်ပေးလိုက်၏။ ပဋာစာရာသည် အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြင့် မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံအောင် ဝတ်ရုံပြီးလျှင် ဘုရားရှင် ခြေတော်ကို ဦးခိုက်လျက် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မ၏ ထောက်တည်ရာ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "ပဋာစာရာ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းမှာ ရှိသောရေသည် ဘဝအဆက်ဆက်က စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခဲ့ရသော သင်၏ မျက်ရည်နှင့် နှိုင်းစာသော် နည်းနေသေး၏။ အဘယ့်ကြောင့် သင်မေ့လျော့နေဘိသနည်း"ဟု

http://www.dhammadownload.com

ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုတရားတော်ကို နာရသဖြင့် ပဋာစာရာ၏ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုများ လျော့နည်းသွားသောအခါ ဘုရားရှင်က ဆက်လက်၍ "သေမင်းနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရသောသူအား စောင့်ရှောက်ကယ်တင်နိုင်သော သားသမီးတို့လည်း မရှိကုန်။ မိဘတို့လည်း မရှိကုန်။ အဆွေခင်ပွန်းတို့လည်း မရှိကုန်။ ထိုအကြောင်းကိုသိ၍ ပညာရှိသည် သီလကိုစောင့်ရှောက်လျက် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာလမ်းကို လျင်မြန်စေစွာ သုတ်သင်ရာ၏"ဟု ဟောတော်မူ၏။ ထိုဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပဋာစာရာသည် သောတာပန် ဖြစ်သွားလေသည်။

သောတာပန် ဖြစ်သွားပြီးနောက် ပဋာစာရာသည် ဘိက္ခုနီမများထံ ဝင်ရောက်၍ ရဟန်းပြု၏။ တစ်နေ့သ၌ အရှင်မ ပဋာစာရာသည် ခြေဆေးရေများကုန်ခန်းသွားသည်ကို ကြည့်ရှုရင်း ပထမဈာန်ရယ်၊ ဒုတိယဈာန်ရယ်၊ တတိယဈာန်ရယ် သတ္တဝါတို့ သေဆုံးရပုံကို လက္ခဏာတင်၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်နေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋီ တိုက်တော်တွင်းမှ အရှင်မပဋာစာရာထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူပြီးလျှင် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်မပဋာစာရာသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ထို့နောက် ဝိနည်းဆောင် ဘိက္ခုနီအရှင်မတို့တွင် အမြင့်မြတ်ဆုံး တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးကို ရရှိလေသည်။

ဒေသနာတော်

၁၁၄။ အကြင်သူသည် သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို လှမ်းမမြင်ဘဲ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်ငြားစုံ။ ထိုသူ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် မမြတ်ချေ။ သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောသူ၏ တစ်ရက်တာ အသက်ရှင်ခြင်းကသာလျှင် မြတ်၏။

အရှင်မ ကီသာဂေါတမီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သားသေအတွက် မုန်ညင်းစေ့လိုက်ရှာခဲ့သော အရှင်မကီသာဂေါတမီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်မ ကိသာဂေါတမီသည်ကား သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သူဆင်းရဲသား သမီး တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ သေးသွယ်သည့်အတွက် 'ဂေါတမီ' ဟူသော နာမည်ရင်းရှေ့တွင် ကိသာ သဒ္ဒါနှင့်တွဲ၍ ခေါ်တွင်နေ၏။ တစ်နေ့သ၌ သူသည် စေ့းသို့သွားလေရာ အဝတ်၊ ဆီ၊ ပျားစသော စေ့းဆိုင်တို့အကြား၌ ထူးထူး ခြားခြား စေ့းဆိုင်တစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိသာဂေါတမီက "အို-ဖခင်၊ အခြားသောသူတို့သည် အဝတ်၊ ဆီ၊ ပျားစသည်တို့ကို ရောင်းကြကုန်၏။ ဖခင် သည်ကား ရွှေ ငွေတို့ကို ဆိုင်တင်၍ ရောင်းချနေပေသည်တကား"ဟု ဆို၏။ အမှန်ဖားဖြင့် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ရွှေ ငွေများမှ ရုပ်ပြောင်းနေသော မီးသွေးခဲများဖြစ်၏။ ဤသို့ ရွှေငွေစင်စစ်မှ မီးသွေးခဲများဖြစ်ကုန်ကြသဖြင့် စိတ် ဆင်းရဲနေရသော ပစ္စည်းရှင်ဖား မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က အကြံပေးသဖြင့် ဤသို့ ဆိုင်ခင်းပြထားရ၏။ အခြားသူများသာ ဤပစ္စည်းများကို မီးသွေးအဖြစ်ဖြင့် တွေ့မြင်၍ ပြောဆိုသွားခဲ့ကြ၏။ ကိသာဂေါတမီကမူ၌မှ ရွှေငွေအဖြစ်ဖြင့် တွေ့မြင် ပြောဆိုလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ ကံစပ်သူကို ရှာဖွေနေဆဲတွင် ကိသာဂေါတမီ၏ ပြောဆိုသံကို ကြားနာလိုက်ရသည့် ပစ္စည်းရှင်လူကြီးမှာ ဝမ်းသာအားရဖြစ်၍ "သမီး၊ အဘယ် ပစ္စည်းများကို ပြောဆိုပါသနည်း"ဟု မေး၏။ ကိသာဂေါတမီက "ဖခင်၊ ဤပစ္စည်း များပင် ဖြစ်ပါသည်"ဟု မီးသွေးခဲများကို ကောက်ပြလိုက်၏။ ကိသာဂေါတမီ၏ လက်ဖြင့်ထိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုပစ္စည်းများမှာ ရွှေများ ငွေများ ဖြစ်သွား ကြလေသည်။

ပစ္စည်းရှင် သူဌေးကြီးသည် ကိသာဂေါတမီအား မိမိသားနှင့် ထိမ်းမြား ပေးကာ အိမ်သို့ခေါ်ယူထား၏။ ကုဋေလေးဆယ်မျှသော ပစ္စည်းများကို ကိသာ ဂေါတမီထံ အပ်နှံထား၏။ ဤသို့ ချမ်းသာစွာနေကြရင်း ကိသာဂေါတမီသည် သားကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်လာ၏။ ထိုသားကလေးသည် မတ်တတ်ပြေး နိုင်သော အရွယ်တွင် သူငယ်နာရောဂါဖြင့် ရုတ်တရက်သေဆုံးသွား၏။ ကိသာ ဂေါတမီမှာ ဤသို့သော အဖြစ်မျိုးနှင့် မတွေ့ဘူးသေးသဖြင့် မိမိသားကလေးကို သုသာန်သို့ ဆောင်ယူခွင့်မပေးပေ။ သားသေကို ရင်မှာပိုက်လျက် သားကလေး ပြန်ရှင်လာအောင် ကုနိုင်သည့်ဆေးကို လျှောက်ရှာနေ၏။ တွေ့သမျှလူများကို မေး၏။ လူအများတို့က "ကိသာဂေါတမီ၊ သင်ကား ရူးလေပြီ"ဟု ဆိုကြ၏။ ကိသာ ဂေါတမီကို ကရုဏာသက်သော ပညာရှိတစ်ယောက်ကမူ "ချစ်သမီး၊ ငါကား သင့်သား ပြန်ရှင်လာအောင် ကုနိုင်သောဆေးကို မသိပါ။ သို့ရာတွင် ဤဆေးကို

http://www.dhammadownload.com

ဂေါတမဘုရားရှင်က သိတော်မူပါ၏။ ဘုရားရှင်ဝဲ သွားလေလော့"ဟု လမ်းညွှန်လိုက်လေသည်။

ဤတွင် ကိသာဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်ထံ အလျင်အမြန်ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် သားအသက်ပြန်ရှင်မည့် ဆေးကိုတောင်း၏။ ဘုရားရှင်က "ကိသာဂေါတမီ၊ သင့်သားအတွက် ဆေးဖော်စပ်ရန် လူမသေဘူးသေးသော အိမ်မှ မုန်ညင်းစေ့ တစ်ဆုပ်မျှ တောင်းခဲ့လော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ကိသာဂေါတမီသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်တစ်ခုလုံး လူမသေဘူးသော အိမ်ကို လိုက်ရှာသော်လည်း မတွေ့နိုင်ပေ။ ဤတွင် ဤသို့သော သေခြင်းသဘောမှာ လူတိုင်းနှင့် မကင်းကွာနိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်ကာ သားသေကို တောမှာစွန့်ပစ်ခဲ့၍ ဘုရားရှင်ထံ ပြန်လာ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ကြီးစွာသော ရေအလျဉ်သည် အိပ်ပျော်နေသော ရွာသူရွာသားအပေါင်းကို တိုက်ယူ၍သွားသကဲ့သို့ ထို့အတူ သေမင်းသည် လွန်စွာ မေ့လျော့၍ ကပ်ငြိစိတ်ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို ခေါ်ဆောင်၍ သွားလေ၏" ဟူသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထို့ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ကိသာဂေါတမီသည် သောတာပန် ဖြစ်လေသည်။

ကိသာဂေါတမီသည် ဘိက္ခုနီ အရှင်မများထဲတွင် ရဟန်းပြုပြီးနောက် ဆီမီးတောက်ကို ကြည့်ရှုရင်း ကုန်ခန်းပျက်စီးသွားသော သဘောကို နှလုံးသွင်း၍ ပွားများနေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်ထဲမှ အရှင်မ ကိသာဂေါတမီထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူကာ ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်မ ကိသာဂေါတမီသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၁၅။ အကြင်သူသည် မြင့်မြတ်သော လောကုတ္တရာတရားကို မသိဘဲ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်ငြားအံ့။ ထိုသူ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် မမြတ်ပေ။ မြင့်မြတ်သော လောကုတ္တရာတရားကို သိသောသူ၏ တစ်ရက်တာမျှ အသက်ရှင်ခြင်းကသာ မြတ်၏။

အရှင်မ ဗဟုပုတ္တိကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဗဟုပုတ္တိကာ အမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်ရှိ အိမ်တစ်အိမ်တွင် သားခုနစ်ယောက်၊ သမီးခုနစ်ယောက်တို့ ပေါက်ဖွားကုန်၏။ သားသမီးအားလုံးတို့ အသီးသီး အိမ်ထောင်ကျသွားသောအခါ သူတို့၏ဖခင်ကြီး သေဆုံးသွား၏။ ကျန်ရစ်သော သီတင်းသည်မကြီးသည် ရှိသမျှသောပစ္စည်းကို ခွဲဝေမပေးဘဲထား၏။ ဤတွင် သားသမီးများက "အို-မိခင်၊ မိခင်မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာများ သိမ်းဆည်းထားသဖြင့် ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့သည် မိခင်ကြီးကို လုပ်ကျွေးနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော"ဟု ပြောဆိုကြ၏။ မိခင်ကြီးက မတုန်မလှုပ်နေသည်တွင် ထပ်ကာထပ်ကာ ပူဆာကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် မိခင်ကြီးသည် သားသမီးတို့က လုပ်ကျွေးကြလိမ့်မည်ဟု ယုံစားကာ ပစ္စည်းအားလုံးကို အမွေခွဲ၍ ပေးလိုက်လေတော့သည်။

အမွေခွဲပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် သီတင်းသည်မကြီးသည် သားကြီး၏ အိမ်သို့သွား၏။ သားကြီး၏မိန်းမက ယောကျ်မကြီးကို မကြည်ဖြူသဖြင့် "ငါတို့၏ ယောကျ်မကြီးသည် အုံဩဖွယ်ရှိပေစွ။ ငါ့သားကြီးဟူ၍ အမွေနှစ်စုပေးထားသကဲ့သို့ ဤအိမ်သို့သာ ရောက်လာဘိ၏"ဟု ရေရွတ်၏။ အခြားသားသမီးများထံသွားပြန်တော့လည်း ဤသို့ပင် ရေရွတ်ကြပြန်၏။ ဤတွင် သီတင်းသည်မကြီးသည် သားသမီးများကို စိတ်နာပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီအရှင်မများ၏ ကျောင်းသို့သွား၍ ရဟန်းပြု၏။ သားသမီးများစွာ ရှိခဲ့သဖြင့် သူ့ကို အရှင်မ ဗဟုပုတ္တိကာဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပြန်လေသည်။

ထို့ဗဟုပုတ္တိကာ အရှင်မကြီးသည် မိမိထက်သီက္ခာကြီးသော ဘိက္ခုနီအရှင်မများ၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုစုပြီးလျှင် ကျောင်းပြာသာဒ်တိုင်ကို ကိုင်လျက် တစ်ညလုံး တရားအားထုတ်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်အတွင်းမှ အရှင်မ ဗဟုပုတ္တိကာထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်ပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်မ ဗဟုပုတ္တိကာသည် ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၁၆။ စိတ်သည် မကောင်းမှုဌ် မွေ့လျော်တတ်၏။ ကောင်းမှုပြုသောသူအား နို့နှေး တတ်ရကား စိတ်ကို မကောင်းမှုမှ တားမြစ်ရာ၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဆောလျင်စွာ ပြုရာ၏။

ဇကသာဋ္ဌက ပုဏ္ဏား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တစ်ထည် တည်းသာရှိသော အပေါ်ရုံ ပုဆိုးကို လျှုဒါန်းသော ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ပုဏ္ဏားလင်မယား နှစ်ယောက်တို့တွင် ခါးဝတ် တစ်ထည်စီရှိကြ၏။ အပေါ်ရုံပုဆိုးကား နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် တစ်ထည် တည်းသာရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ကို လူအများက ဇကသာဋ္ဌကပုဏ္ဏားဟု ခေါ်ဝေါ် ကြ၏။ သူတို့မှာ အပေါ်ရုံတစ်ထည်တည်းသာ ရှိသဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံး အပြင် မထွက်နိုင်ပေ။ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို တစ်ယောက်က ဖြုံ၍ထွက်သွားလျှင် တစ်ယောက် မှာ အိမ်ထဲတွင် နေရစ်ရလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် တရားပွဲကြီးကျင်းပလေရာ နှစ်ယောက်စလုံး တရားနာရန် သွားလိုပါသော်လည်း သွား၍ မဖြစ်နိုင်သဖြင့် နေ့ခင်းမှာ ပုဏ္ဏားမသွား၍ တရားနာ၏။ ညတရားပွဲမှာကား ပုဏ္ဏားတရားနာ သွားခွင့်ရ၏။ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာရင်း တစ်ကိုယ်လုံး တွင် နှစ်သက်ခြင်းပီတိတို့ ပျံ့နှံ့ကာ တစ်ထည်တည်းသာရှိသော အပေါ်ရုံပုဆိုးကို လှူချင်သော သဒ္ဓါတရား ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ထို့သဒ္ဓါတရားနောက်တွင် မလှူရက်သော နှမြောတွန့်တိုစိတ်များက လွှမ်းမိုးလာကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် လှူချင်

http://www.dhammadownload.com

သော သဒ္ဓါတရားပေါ်လိုက် မလျှုချင်သော တွန့်တိုစိတ်များ ပေါ်လိုက်ဖြင့် ညဉ့်ဦးယံ၊ သန်းခေါင်ယံတို့ကို ကျော်လွန်လာခဲ့၏။ ပစ္ဆိမယံသို့ရောက်၍ လှုလိုသော သဒ္ဓါတရားကလေး ပေါ်ပေါက်လာသည်တွင်ကား ပုဏ္ဏားသည် မိမိစိတ်ကို တိတိပြတ်ပြတ် ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် တစ်ထည်တည်းသော အပေါ်ရုံပုဆိုးကို ဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်းသို့ချကာ "ငါအောင်ပြီ၊ ငါအောင်ပြီ" ဟူ၍ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ကြွေးကြော်လိုက်လေသည်။

ထိုတရားပွဲ၌ ကောသလမင်းကြီးလည်း တရားနာလျက်ရှိနေရာ ထိုအသံကိုကြားရသဖြင့် "ဘာကိုအောင်ပါသနည်း"ဟု မင်းချင်းတို့အား မေးမြန်းစေ၏။ ပုဏ္ဏားထံမှ အကြောင်းမှန်ကို သိရသောအခါ "ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို ပြုပေစွ" ဟုဆိုကာ ပုဏ္ဏားအား ပုဆိုးတစ်စုံကို ဆုချ၏။ ပုဏ္ဏားကလည်း ဆုကို ခံယူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံ ဆက်ကပ်လိုက်၏။ မင်းကြီးကလည်း တစ်ဆတစ်ဆ တက်၍ ဆုချပြန်၏။ ပုဏ္ဏားကလည်း ဆုရလေသမျှကို ဘုရားရှင်ထံချည်းလှူဒါန်း၏။ တစ်ဖန် တစ်ဆတက်၍ ပုဆိုးသုံးဆယ့်နှစ်စုံ ဆုချသည်တွင်ကား မင်းကြီး၏ အထင်လွဲမှုကို မခံရစေရန် နှစ်စုံကို မိမိတို့လင်မယားအတွက် ယူ၍ ကျန်သော ပုဆိုးအစုံသုံးဆယ်ကို လှူဒါန်းလိုက်၏။ တစ်ဖန် ကောသလမင်းကြီးက ကမ္ဘလာနှစ်ထည်ကို ဆုချပြန်လေရာ ပုဏ္ဏားသည် တစ်ထည်ကို ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးသော နေရာ၏အထက်တွင် မျက်နှာကြက် ကြက်၍ တစ်ထည်ကိုကား မိမိအိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွသောရဟန်း ထိုင်သောနေရာ၏ အထက်တွင် မျက်နှာကြက် ကြက်ထားလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် ညနေချမ်းအချိန်၌ ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်ဖူးမြင်စဉ် မိမိဆုချထားသော ကမ္ဘလာဖြင့် မျက်နှာကြက် ကြက်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဆင်လေးစီး၊ မြင်းလေးစီး၊ အသပြာလေးထောင်၊ မိန်းမလေးယောက်၊ ကျွန်မလေးယောက်၊ ယောကျ်ားလေးယောက်၊ ရွာကြီးလေးရွာဟူသော လေးခုနှစ်လီ ဆုတော်ကြီးများကို ချီးမြှင့်လိုက်လေသည်။

တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည် ဧကသာဋကပုဏ္ဏား၏ ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးကောင်းပုံကို ပြောဆိုနေကြစဉ် ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော် မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၁၇။ လူသည် မကောင်းမှုကို ပြုမိသော်ငြားလည်း ထိုမကောင်းမှုကို ထပ်ကာထပ်ကာ မပြုလုပ်ရာ။ ထိုမကောင်းမှု၌ အလိုဆန္ဒကို မပြုရာ။ မကောင်းမှုကို ပွားစေခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

အရှင် သေယျသတ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင် သေယျသကကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင် သေယျသကသည် မိမိဆရာ အရှင်လာဠုဒါယီ၏ နည်းပေးလမ်းပြကို ခံယူ၍ ကာမဂုဏ် နှိပ်စက်လာလေတိုင်း မိမိလက်ဖြင့် သုက်လွှတ်ခြင်းအမှုကို ပြုနေ၏။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ အရှင် သေယျသကအား အမျိုးမျိုး ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတော်မူကာ ပထမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် အစည်းအဝေးရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အား ထိုအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလို၍ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၁၈။ လူသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုပြီးလျှင် ထပ်ကာထပ်ကာ ပြုလုပ်ရာ၏။ ထိုကောင်းမှု၌ အလိုဆန္ဒကိုပြုရာ၏။ ထိုကောင်းမှုကို ပွားစေခြင်းသည် ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

လာဇာ နတ်သမီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လာဇာနတ်သမီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

လာဇာနတ်သမီးသည် ယခင်ဘဝတုန်းက ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အမျိုးသမီးကလေးဖြစ်၍ သူတစ်ပါး၏ သလေးစပါးခင်းကို အခစားစောင့်ရှောက်နေရ၏။ တစ်နေ့သ၌ ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် စပါးခင်းစောင့်ရင်း စားသောက်ရန်

http://www.dhammadownload.com

ပေါက်ပေါက်များကို ယူလာခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် အရှင်မဟာကဿပသည် ဝိပ္ပလိလိုက်ဂူ၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားရာမှ ထကာ ထိုအမျိုးသမီးကလေးကို ခွီးမြွောက်ရန် စပါးခင်းသို့ကြွလာ၏။ စပါးခင်းစောင့် အမျိုးသမီးကလေးသည် အရှင်မဟာကဿပကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် ကြည်ညိုလွန်းလှသဖြင့် ပါလာသော ပေါက်ပေါက်များ သပိတ်ထဲသို့ လောင်းလှူလိုက်၏။ အရှင်မဟာကဿပ ပြန်ကြွသွား၍ မကြာမီမှာပင် ထိုအမျိုးသမီးကလေးမှာ စပါးခင်းထဲမှ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေအကိုက်ခံရ၍ သေဆုံးပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော ရွှေဗိမာန်၌ နတ်သမီးဖြစ်လာ၏။ ပေါက်ပေါက်လှူခဲ့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဤစည်းစိမ်ကိုရရှိသဖြင့် သူ့ကို လာဇာနတ်သမီးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

လာဇာနတ်သမီးသည် မိမိ၏ ရွှေဗိမာန်တံခါးဝမှာရပ်လျက် မိမိ၏ ကုသိုလ်ကံကိုပြန်၍ ဆင်ခြင်သောအခါ အရှင်မဟာကဿပထံတွင် ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် နံနက်စောစောပင် နတ်ပြည်မှဆင်းလာခဲ့၏။ ရွှေတံမြက်စည်းနှင့် ခြင်းတောင်းတို့ကို ယူလာပြီးလျှင် အရှင်မဟာကဿပ၏ ကျောင်းဝင်းကို တံမြက်စည်းလှည်း၏။ အမှိုက်များကိုကျုံး၏။ သောက်သုံးရေများ ခပ်ထည့်ထားခဲ့၏။ အရှင်မဟာကဿပသည် ဤအခြင်းအရာကို မြင်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ မတွေးမိချေ။ တပည့်ရဟန်းသာမဏေများ ဆောင်ရွက်ထားသည်ဟု မှတ်ထင်နေ၏။ တတိယနေ့ ရောက်သည့်တွင်ကား နတ်သမီး၏ တံမြက်လှည်းသံ၊ သော့ပေါက်မှ ဝင်လာသော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါကြောင့် နတ်သမီးမှန်းသိသဖြင့် အရှင်မဟာကဿပက "သင်နတ်သမီး၊ ပြုခဲ့ပြီးသည်ကားရှိစေ၊ နောက်နောင်တွင် ဤနေရာသို့ မလာနှင့်"ဟု မိန့်ကြား၏။ နတ်သမီးက အဖန်ဖန် တောင်းပန်သော်လည်း အရှင်မဟာကဿပက ခွင့်မပြုပေ။ "အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးအား နတ်သမီးတစ်ယောက် လာ၍ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုနေပေသည်ဟု ဓမ္မကထိကများက အပြောအဆို မခံရပါစေနှင့်"ဟု ဆိုကာ ဆက်လက်၍သာနှင်၏။ နတ်သမီး ငိုယို၍ တောင်းပန်နေသည်တွင် အရှင်မဟာကဿပက လက်ဖျောက်တီးလိုက်၏။ နတ်သမီးသည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကာ ငိုယို၍ နေလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်းမှ နတ်သမီး၏ ငိုသံကို ကြားတော်မူ၍ နတ်သမီးထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူကာ "နတ်သမီး၊ စောင့်စည်း

http://www.dhammadownload.com

ခြင်းသည် ငါတပည့်သား မဟာကဿပ၏ တာဝန်တည်း။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခြင်းကား ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလိုသူ၏ တာဝန်တည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူဖြိုးလျှင် ဤစကားကို ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ လာဇာနတ်သမီးသည် ကောင်းကင်ထက်မှာပင် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၁၉။ မကောင်းမှုပြုသူပင် ဖြစ်သော်ငြားလည်း မကောင်းမှု အကျိုးမပေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ကောင်းမြတ်သော အာနုံကို တွေ့မြင်နိုင်သေး၏။ မကောင်းမှုအကျိုးပေးသောအခါ၌ကား မကောင်းမှုပြုသူသည် မကောင်းကျိုးကိုသာ တွေ့မြင်ရတော့၏။

၁၂၀။ ကောင်းမှုပြုသူပင် ဖြစ်သော်ငြားလည်း ကောင်းမှု အကျိုးမပေးသမျှ ကာလပတ်လုံး မကောင်းသော အာနုံကို တွေ့မြင်နိုင်သေး၏။ ကောင်းမှုအကျိုးပေးသောအခါ၌ကား ကောင်းမှုပြုသူသည် ကောင်းကျိုးကိုသာ တွေ့မြင်ရတော့၏။

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးနှင့် သူ၏တံခါးစောင့်နတ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ငါးဆယ့်လေးကုဋေမျှသော ဥစ္စာကို သာသနာတော်၌ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းခဲ့၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်ရှိနေတော်မူလျှင် တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ်ကျွေးရောက်ဖူးမြော်၏။ သွားသောအခါတိုင်းမှာလည်း လှူဖွယ်တစ်ခုခု ပါလာသည်ဖြစ်၏။ နံနက်စောစောဆိုလျှင် ယာဂုယူလာ၏။ ဆွမ်းစားပြီးဆိုလျှင် ထောပတ်၊ ဆီဦးစသော ဆေးပစ္စည်းများ ယူလာ၏။ ညနေချမ်းချိန်ဆိုလျှင် ပန်းနံ့သာ၊ နံ့သာပျောင်း သင်္ကန်းစသည်များ ယူလာ၏။ နေ့တိုင်းအလှူပေး၍ နေ့တိုင်းသီလဆောက်တည်၏။ ထို့နောက် ကာလအတန်ကြာသောအခါ အနာ

http://www.dhammadownload.com

ထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ ဥစ္စာများ ပျက်စီးကုန်ကြ၏။ ကုန်သည်များကလည်း သူဌေးကြီးထံမှ ချေးယူထားသော ငွေဆယ့်ရှစ်ကုဋေကို မပေးနိုင်ကြပေ၊ မိဘ ဘိုးဘွားထံမှ အမွေရသော ငွေဆယ့်ရှစ်ကုဋေတို့ကို မြစ်ကမ်းပါး အနီးတွင် မြှုပ်နှံထားရာ ကမ်းပြိုကျသဖြင့် မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ရွှေ့ပါသွားကြ၏။ ဤသို့ ပစ္စည်း ဥစ္စာများ ဆုံးရှုံးသွားသော်လည်း သူဌေးကြီးသည် အလှူဝတ်ကိုကား အပျက်မခံပေ။ အမွန်အမြတ်ကို မတတ်နိုင်သော်လည်း ဆန်ကွဲထမင်းနှင့် ပုံးရည်ဟင်းကိုကား လှူလျက်သာ ရှိနေလေသည်။

ဤသို့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးစွာ အလှူပေးနေရသော အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအား ဘုရားရှင်က "ဒါယကာကြီး၊ တန်ဖိုးနည်းသော ပစ္စည်းကို ပေးလှူရ၏ဟု မကြံစည်ပါနှင့်၊ စိတ်ထားမွန်မြတ်လျှင် ရတနာသုံးပါး၌ ပေးလှူသောအလှူသည် အဖိုးတန်သည်သာဖြစ်၏။ စင်စစ်အားဖြင့် သင်ဒါယကာကြီးသည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်တို့အား ပေးလှူရ၏။ ငါဘုရားသည် ဝေလာမပုဏ္ဏား ဖြစ်သောအခါ ဇမ္ဗူဒိပ် တစ်ကျွန်းလုံးကို ကွန်ယက်စားသောက်ခြင်း မပြုစေဘဲ မိမိတစ်ယောက်တည်းက အမြဲချက်ပြုတ်၍ ကျွေးခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အလှူခံသူများထဲတွင် သရဏဂုံတည်သူ ပါဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် သင်၏အလှူသည် အဖိုးမတန်ဟု မကြံစည်ပါနှင့်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

(ဝေလာမပုဏ္ဏား၏ အလှူတော်အကြောင်း အပြည့်အစုံကို အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ နဝကနိပါတ်၊ သီဟနာဒဝဂ်၊ ဝေလာမသုတ်၌ ရှုပါ။)

အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ တံခါးမှာစောင့်သောနတ်သည် မိမိ၏ တံခါးမုခ်သို့ ဘုရားရှင်နှင့် တပည့်ရဟန်းများ ကြွလာလေတိုင်း အထက်မှာမနေဝံ့ဘဲ ဆင်းပေးနေခဲ့ရ၏။ ထိုစဉ်ကတည်းက ဘုရားရှင်နှင့် တပည့်ရဟန်းများကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း မပြုရန် သူဌေးကြီးအား ပြောလိုသော်လည်း မပြောဖြစ်ခဲ့ပေ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံနေခိုက်တွင် ပြောသော်လည်း လက်ခံမည်မဟုတ်ဟု ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့ရ၏။ ယခုစည်းစိမ်ဥစ္စာများ ပျက်စီးသွားနေချိန်တွင်ကား မိမိစကားကို လက်ခံတော့မည်ဟု ထင်မှတ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် တံခါးစောင့်နတ်သည် ညအချိန်တွင် သူဌေးကြီး၏ အိပ်ခန်းသို့ဝင်၍ ကိုယ်ထင်ပြပြီးလျှင် "သူဌေးကြီး၊ သင်သည် ရဟန်းဂေါတမ၏ သာသနာတော်တွင် ပရမ်းပတာပေး

http://www.dhammadownload.com

လျှင်။ ယခု သူဆင်းရဲဘဝ ရောက်သည့်တိုင်အောင်လည်း အလှူမပြတ်သေးချေ။ ရဟန်းဂေါတမအား ပေးလှူခြင်းကိုရပ်စဲ၍ စီပွားဥစ္စာဖြစ်ထွန်းအောင် ပြုပေလော့" ဟု ဆို၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးက တံခါးစောင့်နတ်၏ စကားကို လက်မခံဘဲ ထိုနတ်ကိုသာ မိမိအိမ်မှ နှင်ချလိုက်လေတော့သည်။

တံခါးစောင့်နတ်သည် သောတာပန် အရိယာသာဝကကြီး၏ စကားကို မလွန်ဆန်ရဲသဖြင့် သားသမီးများကို ခေါ်၍ထွက်သွားရ၏။ အခြားမှာလည်း နေစရာမရှိသဖြင့် သူဌေးကြီးအိမ်တွင် နေခွင့်ရရှေးအတွက် ကူညီ၍ တောင်းပန်ပေးရန် မြို့စောင့်နတ်အား ပန်ကြား၏။ မြို့စောင့်နတ်က သူ့စကားကို ပယ်လိုက်သဖြင့် တံခါးစောင့်နတ်သည် စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်ထံသွား၍ ပန်ကြားပြန်၏။ နတ်မင်းများကလည်း ပယ်လိုက်ပြန်သော်အခါ သိကြားမင်းထံသွားရပြန်လေသည်။

သိကြားမင်းကလည်း "ငါသည် သူဌေးကြီးကို တောင်းပန်ပေးရန် မစွမ်းနိုင်ပါ"ဟုဆို၏။ သို့ရာတွင် သူဌေးကြီးကို ကျေနပ်အောင် ကန်တော့နိုင်မည့် နည်းလမ်းကိုကား ညွှန်ကြားလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် တံခါးစောင့်သည် ငွေချေးထားသော ကုန်သည်တို့ထံမှ ငွေများပေးဆပ်ရန် မိမိတန်ခိုးတော်ဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ သူဌေးကြီးလက်မှတ်ဖြင့် မြို့စားများထံမှ ကြွေးမြီအားလုံးကို သိမ်းယူကာ သူဌေးကြီး၏ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို ပြည့်စေ၏။ သမုဒ္ဒရာထဲထိ ရွှေပါသွားသော ဥစ္စာများနှင့်တကွ အခြားဝိုင်ရှင်မဲ့ ပစ္စည်းများကိုပါ ဘဏ္ဍာတိုက်များသို့ ပို့ဆောင်ပေး၏။ ဤသို့ ဒဏ်ထမ်းပြီးခါမှ သူဌေးကြီးထံ ဝင်ရောက် ဓိတာင်းပန်ကန်တော့၏။ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးကလည်း တံခါးမှူခံစောင့်နတ်ကို ဘုရားရှင်ထံ ခေါ်ဆောင်သွား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုနတ်သည် သောတာပန် ဖြစ်လေသည်။

ဒေသနာတော်

၁၂၁။ အနည်းငယ်မျှသော မကောင်းမှုသည် အကျိုးသက်ရောက် လာလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု၍ မကောင်းမှုကို အထင်မသေးရာ။ မီးရေပေါက်တို့ ကျဖန်များသွေ့ာအခါ

http://www.dhammadownload.com

ရေအိုးသည် ပြည့်လာဘိသကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှသော မကောင်းမှုများကို ဆည်းပူးဖန် များလတ်သော် လူမိုက်သည် မကောင်းမှုဖြင့်ပြည့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (ပရိက္ခရာ မသိမ်းဆည်းသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပရိက္ခရာ မသိမ်းဆည်းသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရဟန်းတစ်ပါးသည် ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသော ပရိက္ခရာအသုံး အဆောင်တို့ကို လွင်တီးခေါင်၌ယူ၍ နေထိုင်ပြီးလျှင် မသိမ်းဆည်းဘဲ ပစ်ထား သဖြင့် သံယိကပစ္စည်းများ ပျက်စီးကြရ၏။ အခြားရဟန်းများက ဤသို့မပြုရန် ပြောဆိုကြသော်လည်း လိုက်နာခြင်းမရှိဘဲ "ငါ့ရှင်တို့၊ ငါပြုလုပ်သော မကောင်း မှုသည် အနည်းငယ်သာတည်း" ဟုဆိုကာ ပြုပြဲတိုင်းသာပြု၏။ ဤတွင်ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းကို ဆုံးမတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် သံယိကညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်များကို လွင်တီးခေါင်၌ယူ၍ နေထိုင်ပြီးလျှင် ပြန်မထားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်စေဟု ပထမ သေနာသန သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၂၂။ အနည်းငယ်မျှသော ကောင်းမှုသည် အကျိုးသက်ရောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူ၍ ကောင်းမှုကို အထင်မသေးရာ။ မိုးရေပေါက် ကျဖန်များသောအခါ ရေအိုးသည် ပြည့်လာဘိသကဲ့သို့ ကောင်းမှုကို ဆည်းပူးဖန်များလတ်သော် ပညာရှိသည် ကောင်းမှုဖြင့် ပြည့်၏။

ဗိဠာလပဒက သူငြေး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဗိဠာလပဒက အမည်ရှိသော သူငြေးကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြား တော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ နီဗွာန်ဆော်တစ်ယောက်သည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား ဆွမ်းကပ်ရန် လှည့်လည် နှိုးဆော်၏။ မြို့သူမြို့သားများစွာ

http://www.dhammadownload.com

တို့သည် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆားစသော စားသောက်ကုန်ပစ္စည်းများကို နိဗ္ဗာန်ဆော်ထံသို့ ပေးလှူကြ၏။ သူဌေးတစ်ယောက်သည်ကား "မိမိဘာသာ တတ်နိုင်သလောက် မကပ်လှူဘဲ သူများကိုလိုက်၍ နှိုးဆော်နေရသလော"ဟု တွေးတောကာ နိဗ္ဗာန်ဆော်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်နေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မိမိဆိုင်ရှေ့သို့ နိဗ္ဗာန်ဆော်ရောက်လာသောအခါ လက်သုံးချောင်းဖြင့် ကော်၍ ပါလာသမျှဆန်ကို လှူလိုက်၏။ ပဲနောက်၊ ပဲလွန်းတို့ကိုလည်း အနည်းငယ်ကလေးမျှသာ ပေး၏။ ဤသို့ကြောင့် လက်တစ်ဖက်စာမျှသာ ပေးလှူသဖြင့် ဗိဠာလပဒက သူဌေးဟု အများက ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

နိဗ္ဗာန်ဆော်သည် အခြားသူများ လှူဒါန်းသော ပစ္စည်းများကို အမျိုးတူရာတူရာပေါင်း၍ ထည့်၏။ ဗိဠာလပဒကသူဌေး၏ ပစ္စည်းများကိုကား သီးသန့်ထည့်၍ထား၏။ ဤတွင် ဗိဠာလပဒကသူဌေးသည် နိဗ္ဗာန်ဆော်၏ အပြုအမူကို သတိပြုမိ၍ အလုပ်သမားငယ်တစ်ယောက်အား နိဗ္ဗာန်ဆော်၏ အပြုအမူကို စုံစမ်းရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ နိဗ္ဗာန်ဆော်သည်ကား အလှူရှင်သူဌေးအား ကုသိုလ်ပွားစေခြင်းငှာ ချက်ပြုတ်လေသမျှသော ယာဂုအိုး၊ ဆွမ်းအိုး၊ မုန့်ကြော်စသော ဒယ်တို့တွင် ဗိဠာလပဒကသူဌေး၏ ပစ္စည်းများကို တစ်စေ့စီ၊ တစ်စက်စီ လျှောက်ထည့်ပေးလေ၏။

လာရောက်ကြည့်ရှုနေသော အလုပ်သမားငယ်သည် ထိုအကြောင်းကို ဗိဠာလပဒကသူဌေးအား ပြန်၍ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် ဗိဠာလပဒကသူဌေးသည် စိတ်မပြေနိုင်သေးချေ။ "ပရိသတ်အလယ်၌ ထိုသူသည် ငါ့ကို ရှုတ်ချစကား ဆိုခြားအံ့။ ငါ့နာမည်ကို မြွက်ဆိုသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သင်းကိုသတ်အံ့"ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ ပုဆိုးခြုံထဲတွင် ဓားကိုဝှက်၍ ယူလာခဲ့၏။ နိဗ္ဗာန်ဆော်သည်ကား မိမိနှိုးဆော်၍ ရလာသော ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ကူညီဆောင်ရွက်သူများနှင့် အတူတကွ ချက်ပြုတ်စီမံ၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးနေ၏။ ဤသို့ လုပ်ကျွေးပြီးနောက် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် လူအများကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၍ ဤအလှူကို လှူပါ၏။ လူအများတို့ စွမ်းအားရှိသလောက် ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။ နည်းများမဟူ လှူဒါန်းသူအားလုံးအား အကျိုးကြီးမြတ်ပါစေ ဘုရား"ဟု လျှောက်၏။ ဤတွင်မှ ဗိဠာလပဒကသူဌေးသည် နိဗ္ဗာန်ဆော်၏ စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်ပုံကို သဘောပေါက်ကာ မိမိအပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်လေသည်။ ဘုရားရှင်သည် ထိုအဖြစ်အပျက်နှင့် ဆက်စပ်၍

http://www.dhammadownload.com

ဗိဇ္ဇာလပဒက သူဌေးအား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဗိဇ္ဇာလပဒကသူဌေးသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၂၃။ အဖော်နည်း၍ ဥစ္စာများသော ကုန်သည်ကြီးသည် ဘေးရန်များသော ခရီးလမ်းကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အသက်ရှည်လိုသောသူသည် သေစေတတ်သော အဆိပ်ကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပညာရှိသည် မကောင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

မဟာဓန ကုန်သည်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘေးရန်များသော လမ်းခရီးကို ရှောင်ကြဉ်တတ်သော မဟာဓနကုန်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။

အခါတစ်ပါး၌ မဟာဓနကုန်သည်သည် ကုန်လှည်းများနှင့်တကွ ခရီးထွက်လေရာ ရဟန်းငါးရာကိုပါ အတူပင့်ဆောင်၍သွား၏။ သွားရောက်လေရာ အရပ်၌ ရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းကပ်သဖြင့် ရဟန်းတို့သည် ချမ်းချမ်းသာသာရှိကြ၏။ မဟာဓနကုန်သည်၏အိမ်ကို လုယက်တိုက်ခိုက်လိုသော်လည်း အခွင့်မသာခဲ့ကြသော ခိုးသားငါးရာတို့သည် တောအုပ်ထဲမှဆီး၍ တိုက်ခိုက်ရန် စောင့်နေကြ၏။ မဟာဓနကုန်သည်သည် တောအုပ်အဝင်ဝရှိ ရွာတစ်ရွာတွင် စတည်းချကာ နှစ်ရက်သုံးရက်မျှနေ၍ လှည်းများ ပြုပြင်လျက်ရှိ၏။ မဟာဓနကုန်သည် မလာသေးသဖြင့် ခိုးမှုကြီးသည် ခိုးသားတစ်ယောက်အား ရွာထဲသို့လွှတ်၍ စုံစမ်းစေ၏။ ထိုခိုးသားမှ တစ်ဆင့် ခိုးသားငါးရာတို့၏ အကြံအစည်ကို ရွာသားတစ်ယောက်က သိရှိသွား၏။ ထိုရွာသားကမှတစ်ဖန် မဟာဓနကုန်သည်အား အကြောင်းကြား၏။ မဟာဓနကုန်သည်သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ လှည့်၍ပြန်ရန် စီစဉ်လေသည်။

မဟာဓနကုန်သည် ထွက်မလာနိုင်သဖြင့် ခိုးမှုကြီးသည် ခိုးသားတစ်ယောက်ကို ရွာထဲသို့လွှတ်ပြန်၏။ မဟာဓနကုန်သည် လှည့်၍ပြန်တော့မည့် အကြောင်းကို စုံစမ်းသိရသဖြင့် ခိုးသားငါးရာတို့သည် ပြန်မည့်လမ်းမှ စောင့်နေ

http://www.dhammadownload.com

ကြပြန်၏။ ရွာထဲသို့ စုံစမ်းလာသော ခိုးသားမှုတစ်ဆင့် ထိုအစီအစဉ်ကို မဟာဓနကုန်သည် ကြားသိပြန်သဖြင့် အပြန်ခရီးကိုလည်း မသွားဖြစ်တော့ပေ။ "အရှင်ဘုရား၊ ခိုးသားတို့သည် တပည့်တော်ကို လုယက်တိုက်ခိုက်ရန် အသွားလမ်း အပြန်လမ်းမှ စောင့်ကြိုနေကြပါ၏။ တပည့်တော်သည် ဤရွာ၌ အတန်ကြာမျှနေရပါဦးမည်။ ဤရွာ၌ ဆက်လက်၍ သီတင်းသုံးလိုလျှင်လည်း သီတင်းသုံးကြပါကုန်၊ ကြွလိုလျှင်လည်း မိမိနှစ်သက်ရာရာ ကြွတော်မူကြပါကုန်"ဟု လျှောက်ထား၏။ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာကြလေ၏။

ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက် ရှိခိုးကြပြီးလျှင် မဟာဓနကုန်သည်၏ အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ ရဟန်းငါးရာတို့အား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဒေသနာတော်

၁၂၄။ လက်၌ အနာမရှိလျှင် လက်ဖြင့် အဆိပ်ကို ကိုင်ဆောင်နိုင်၏။ အဆိပ်သည် အနာမရှိသောလက်သို့ အစဉ်မလိုက်။ စေတနာမပါဘဲ ပြုသောသူအား မကောင်းမှုမည်သည် မရှိချေ။

ကုက္ကုဋမိတ္တ မုဆိုး

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကုက္ကုဋမုဆိုး၏ သောတာပန်တည်ပြီးသော မယားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကုက္ကုဋမိတ္တမုဆိုး၏ မယားသည် သူဌေးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်၍ အပျိုစင်ဘဝကပင် သောတာပန် တည်ခဲ့သူဖြစ်၏။ သူသည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တုန်းကလည်း ဤသူ၏ မယားပင် ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ လင်မယားနှစ်ယောက်နှင့် သားခုနစ်ယောက်၊ ချွေးမခုနစ်ယောက်တို့သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတုစေတီအား စေတီကျွန်အဖြစ်ဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို လှူဒါန်းကာ စေတီတော်ကို ရာသက်ပန် သုတ်သင်ရှင်းလင်းနေခဲ့ကြ၏။ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှု

http://www.dhammadownload.com

ကြောင့် ထိုမိသားစုတစ်စုလုံးသည် ထိုဘဝမှ သေဆုံးသောအခါ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေကြရပြီးလျှင် ဂေါတမဘုရားရှင်၏ လက်ထက်ကမှ လူပြည်သို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ မယားဖြစ်ခဲ့သူသည် သူဌေးသမီးဖြစ်၍ ယောကျ်ားဖြစ်ခဲ့သူသည် မုဆိုးဖြစ်လာ၏။ သူဌေးသမီးသည် ထိုစဉ်တုန်းက ထားရှိခဲ့ဖူးသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြောင့် မုဆိုးကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်စွဲလမ်းမိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အိမ်စေကျွန်မကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပြုပြင်ဖန်ဆင်း၍ အိမ်မှတိတ်တဆိတ်ထွက်သွားပြီးလျှင် မုဆိုး၏ လှည်းနောက်သို့ လိုက်၏။ မုဆိုးသည် အကြောင်းကိုမသိသေး၍ သူဌေးသမီးအား မိမိလှည်းနောက် လိုက်မလာရန် တားမြစ်သေး၏။ နောက်မှ မိမိနောက်သို့ လိုက်လာကြောင်း သိသဖြင့် သူဌေးသမီးကို လှည်းပေါ်တင်၍ ခေါ်ယူကာ ချစ်ခင်စွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်၏။ ဟိုယခင်က တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော သားများနှင့် ဆွေးမျောသည်လည်း ယခင်ကအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်၍ လာကြလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် တစ်ဆယ့်ငါးယောက်သော မုဆိုးမိသားစုတို့၏ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ကုက္ကုဠမုဆိုး ကျေးကွင်းထောင်ရာသို့ ကြွချီတော်မူ၏။ ဘုရားရှင် ရှိနေသဖြင့် သမင်တစ်ကောင်မျှ ကျေးကွင်း၌ မမိတော့ချေ။ ကုက္ကုဠမုဆိုးသည် နံနက်စောစော လေးနှင့်မြားကို ယူ၍ ထိုနေရာသို့လာလေရာ သမင်တစ်ကောင်မျှ မမိသဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရ၏။ ထိုနေရာမှ ဘုရားရှင်ချထားတော်မူခဲ့သော ခြေတော်ရာအတိုင်း လိုက်သွားလေရာ ချိုရိပ်တစ်ခုအောက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူနေသော ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ဤတွင် ကုက္ကုဠမုဆိုးသည် "ငါ့သမင်များကို လွှတ်ပစ်သူကား ဤသူပင်ဖြစ်မည်" ဟု တွေးတောကာ ဘုရားရှင်ကိုပစ်ရန် လေးကိုတင်၏။ တင်ပြီးနောက် ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပစ်ကား မပစ်နိုင်ပေ။ ချရန်လည်း မစွမ်းနိုင်။ နံရိုးများကျိုးမတတ် နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာများကို ခံစားလျက် တံတွေးများ ယိုစီးလျက်သာ ရှိနေလေသည်။

ပြန်နေကျအချိန်၌ မုဆိုးပြန်မလာသဖြင့် မုဆိုး၏မယားသည် သားခုနစ်ယောက်တို့အား ဖခင်ထံစေလွှတ်လိုက်၏။ သားခုနစ်ယောက်တို့သည် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်၌ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားနေရသော ဖခင်ကိုမြင်လျှင် ဘုရားရှင်ကို ဖခင်၏ ရန်သူထင်မှတ်၍ လေးကိုတင်ကြကုန်၏။ သူတို့လည်း သူတို့ဖခင်နည်းတူ မလွှဲမယွင်ကိုင်ဘဲ ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစား၍ နေကြရလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

မုဆိုးနှင့်သားများ ပြန်မရောက်လာနိုင်သဖြင့် မုဆိုး၏မယားသည် ခွေးမခုနစ်ယောက်နှင့်တကွ ထိုနေရာသို့ လိုက်လာ၏။ ဘုရားရှင်ကို မြားဖြင့်ပစ်ရန် ချိန်ရွယ်နေကြသော သားအဖများကို တွေ့ရသောအခါ လက်မောင်းကို မြွောက်ချီလျက် "ငါ့ဖခင်ကို မသတ်ကြပါနှင့်၊ ငါ့ဖခင်ကို မသတ်ကြပါနှင့်"ဟု အသံကျယ်စွာ အော်ဟစ်၏။ ဤတွင် မုဆိုးသည် 'မိမိယောကျ်မတည်း'ဟု တွေးတောကာ မေတ္တာသက်ဝင်လာ၏။ သားများကလည်း 'ငါတို့၏ အဘိုးတည်း'ဟု ချစ်ခင်လာကြ၏။ ဤတွင် မိခင်က မုဆိုးနှင့်သားများအား ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးကန်တော့ရန် ပြောပြလေသည်။

မုဆိုးသားအဖတို့၏ စိတ်နှလုံး နူးညံ့လာသည်ကို သိတော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်သည် လေးမျှားချနိုင်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်၏။ ဤတွင်မှ သူတို့အားလုံး လေးမျှားချ၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးကန်တော့ကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် သူတို့အားလုံးကို တရားဟောတော်မူလေရာ မုဆိုးနှင့်တကွ သားခုနစ်ယောက်၊ ခွေးမခုနစ်ယောက်တို့ သောတာပန်တည်ကြလေသည်။

တရားသဘင်ရှိ ရဟန်းတို့သည် "ကုက္ကုဋမိတ္တ မုဆိုး၏ မယားသည် လင်က စေခိုင်းသဖြင့် လေးမြား၊ လုံ၊ တံစို့၊ ဝိုက်ကွန်တို့ကို ယူ၍ပေးခဲ့ရ၏။ မုဆိုးသည် မယားယူပေးသော ထိုကိရိယာများဖြင့် သားကောင်များကို သတ်ဖြတ်၏။ မည်သို့ပါနည်း။ သောတာပန်တို့သည် သူ့အသက်ကို သတ်ကြပါသေးသလော" ဟု မြောဆိုကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူလာ၍ "ရဟန်းတို့၊ သောတာပန်တို့သည် သူ့အသက်ကို မသတ်ကြကုန်။ လင်၏စကားကို လိုက်နာသောအားဖြင့် မယားဝတ္တရားနှင့်အညီ ပြုလုပ်ပေးရခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ကိရိယာများဖြင့် သတ္တဝါများကို သတ်စေတော့ဟူသော စိတ်သဘောမျိုး မရှိပေ" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေဝဒတ္တော်

၁၂၅။ အကြင်သူသည် မပြစ်မှားထိုက်သော၊ စင်ကြယ်သော၊ ကိလေသာကင်းသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား ပြစ်မှား၏။လေညှာသို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သော သိမ်မွေ့သော မြူမှုန်သည် ပစ်သူထံသို့သာ ပြန်ကျလာသကဲ့သို့ ထိုလူမိုက်သို့သာလျှင် မကောင်းမှုသည် ပြန်ကျလာ၏။

ကောက ခွေးမုဆိုး

လောဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိခွေး၏ ကိုက်စားခြင်းခံရသော ကောက ခွေးမုဆိုးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကောကခွေးမုဆိုးသည် ခွေးအပေါင်း ခြံရံလျက် တောသို့ သွားလေရာ ဆွမ်းခံဝင်လာသော ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရ၏။ ရဟန်းကို မြင်ရသဖြင့် မုဆိုးသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မဖြစ်လာဘဲ "ငါသည် သူယုတ်မာကို မြင်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ သားကောင်တစ်ကောင်ကိုမျှ ရတော့မည်မဟုတ်"ဟု တွေးတောမိ၏။ တွေးတောမိသည့်အတိုင်းလည်း ထိုနေ့ နေမြင့်သည့်တိုင်အောင် သားကောင် တစ်ကောင်မျှ မရချေ။ အပြန်လမ်းတွင်လည်း ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်လာသော ရဟန်းနှင့် တွေ့ဆုံပြန်သဖြင့် အမျက်ထွက်သည်ထက် ထွက်လာပြီးလျှင် ရဟန်းကို ခွေးများဖြင့် ရှူးတိုက်၏။ ရဟန်းလည်း မုဆိုးကို တောင်းပန်၍ မရသဖြင့် လူတစ်ရပ်ခန့်ရှိသော သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်နေရလေသည်။ သစ်ပင်ပေါ် တက်နေသော်လည်း သင် လွတ်မြောက်မည် မဟုတ်ဟုဆိုကာ မုဆိုးသည် ရဟန်း၏ ခြေထောက်များကို မြားချွန်ဖြင့် ထိုး၏။ ရဟန်း၏ ခြေတစ်ဖက် ရုပ်သွားလျှင် နောက်တစ်ဖက်ကို ထိုးပြန်၏။ ရဟန်းတစ်ကိုယ်လုံး မီးမြှိုက်ထားသကဲ့သို့ ဝေဒနာပြင်းစွာ ခံစားရသဖြင့် ဝတ်ရုံထားသော သင်္ကန်းများကိုပင် မထိန်းနိုင်တော့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ သင်္ကန်းသည် ရဟန်းထံမှ ရုတ်တရက် လျှောကျကာ မုဆိုးကို လွှမ်းခြုံသွား၏။ ဤတွင် တောလိုက်ခွေးများသည် ရဟန်းကျလာသည် ထင်မှတ်ကာ မုဆိုးကို ကိုက်ဝါး စားသောက်လေတော့သည်။

ရဟန်းသည် ခွေးများကို သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုဖြင့် လှမ်း၍ပေါက်၏။ ဤတွင်မှ ခွေးများသည် မိမိသခင်ကို ကိုက်စားမိခဲ့ကြောင်း သိရှိကာ တောထဲသို့ ပြေးဝင်သွားကြ၏။ ရဟန်းသည် သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းပြီးနောက် ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ဝင်ရောက်၍ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်

http://www.dhammadownload.com

သက်နှံးဖြင့် လွှမ်းခြုံမိ၍ မုဆိုးသေဆုံးခဲ့ရပါ၏။ တပည့်တော်၏ သီလသည် စင်ကြယ်ပါသေး၏လော၊ တပည့်တော်သည် ရဟန်း ဟုတ်ပါသေး၏လော"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "ရဟန်း၊ သင်၏သီလသည် စင်ကြယ်၏။ သင်သည် ရဟန်းစစ်စစ် ကေန်ဖြစ်၏။ ထိုမုဆိုးသည် မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှား၍သာ သေဆုံးရခြင်း ဖြစ်လေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားကိုဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၂၆။ အချို့သောသူတို့သည် အဖိဝမ်းတွင်းဝယ် ပဋိသန္ဓေနေကြကုန်၏။ မကောင်းမှုပြုသူတို့သည် ငရဲသို့ ကျရောက်ရကုန်၏။ ကောင်းမှုပြုသူတို့သည် နတ်ပြည်သို့ လားရကုန်၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြကြကုန်၏။

အရှင်တိဿ (ကျောက်သွေးသမား၏ဆရာ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကျောက်သွေးသမားရိုက်သဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသော အရှင်တိဿကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အရှင်တိဿသည် ကျောက်သွေးသမားတစ်ယောက်၏ အိမ်၌ ၁၂-နှစ်တိုင်တိုင် ဆွမ်းဘဉ်းပေးခဲ့၏။ ကျောက်သွေးသမား မယားကလည်း အရှင်တိဿကို မိဘအရာထား၍ ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးလာခဲ့ကြ၏။ တစ်နေ့သော အခါတွင်ကား ကောသလမင်းကြီး၏ မင်းမှုထမ်းတစ်ယောက်သည် မင်းကြီး၏ ပတ္တမြားကို သွေး၍ အပေါက်ဖောက်ပေးရန် အပ်နှံလာ၏။ ထိုစဉ်ခိုက်တွင် ကျောက်သွေးသမားသည် အမဲသားများကို ခုတ်စဉ်းလျက်ရှိရာ သွေးပေနေသော လက်ဖြင့် ပတ္တမြားကို ယူပြီးလျှင် ကလပ်ပေါ် တင်ထားလိုက်၏။ ထို့နောက် ကျောက်သွေးသမားသည် လက်ဆေးရန် ထွက်သွားစဉ် အိမ်တွင်မွေးထားသော ကြိုးကြောက သွေးပေနေသော ပတ္တမြားကို သားတစ်မှတ်၍ မျိုချလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ကျောက်သွေးသမား ပြန်လာသောအခါ ပတ္တမြားကို မမြင်သဖြင့် မယားကို မေး၏။ သားကိုမေး၏။ သူတို့က မယူကြောင်း ပြောဆိုကြသည်တွင် နောက်ဆုံး အရှင်တိသကိုမေးရာ ကြိုးကြာကို သတ်မည်စိုး၍ မပြောသောကြောင့် အရှင်တိသကို ရိုက်နှက်စစ်ဆေးရန် မယားနှင့်တိုင်ပင်၏။ မယားက "ဤမျှလောက် ကာလပတ်လုံး အရှင်မြတ်မှာ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိခဲ့ပါ" ဟုဆို၍ တားမြစ်၏။ ကျောက်သွေးသမားသည် မယား၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ "အရှင်ဘုရား၊ ဤနေရာ၌ အရှင်ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားသူမရှိပေ။ အရှင်ဘုရားသည်သာလျှင် ပတ္တမြားကို ယူထားလိမ့်မည်။ ပတ္တမြားကိုပေးပါ"ဟု စွပ်စွဲ၍ တောင်းဆို၏။ အရှင်တိသသည်ကား ကြိုးကြာမျိုသည်ကို မျက်မြင်ဒိဋ္ဌတွေ့ထားရသော်လည်း ကြိုးကြာကို သတ်မည်စိုး၍ ထုတ်ဖော်မပြောဘဲ "ဒါယကာ၊ ငါမယူပါ" ဟူ၍သာ မိန့်ကြားရလေသည်။

အရှင်တိသက မယူကြောင်းငြင်းဆိုသဖြင့် ကျောက်သွေးသမားသည် အရှင်တိသ၏ ဦးခေါင်းကို ကြိုးဖြင့်တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် ရိုက်၍ စစ်ဆေး၏။ အရှင်တိသ၏ ဦးခေါင်း၊ နားရွက်၊ နှာခေါင်းတို့မှ သွေးစိမ်း ရွှဲရွှဲ ယိုထွက်လာ၏။ ကြိုးကြာသည် သွေးနံ့ရသဖြင့် အနားသို့ လာရောက်ကာ အရှင်တိသထံမှ ထွက်ကျလာသော သွေးကိုသောက်၏။ ကျောက်သွေးသမားသည် ဒေါသအရှိန်ဖြင့် ကန်လိုက်လေရာ ကြိုးကြာသည် ပက်လက်လန်၍ သေသွားလေသည်။

အရှင်တိသက "ဒါယကာ၊ ကြိုးကြာသေပြီလော"ဟု မေး၏။ ကျောက်သွေးသမားက "ကြိုးကြာသေလေပြီ။ သင်ရဟန်းသည်လည်း ကြိုးကြာကဲ့သို့ပင် သေရပေအံ့"ဟုပြော၏။ အရှင်တိသက "ဒါယကာ၊ ကြိုးကြာသေဆုံးပြီဖြစ်လျှင် ပတ္တမြားကို ကြိုးကြာမျိုထား၏" ဟု မိန့်ကြား၏။ ကြိုးကြာ၏စလုတ်ကို ခွဲကြည့်သောအခါ ကျောက်သွေးသမားသည် ပတ္တမြားကိုမြင်ရ၏။ ဤတွင်မှ ကျောက်သွေးသမားသည် အရှင်တိသ၏ အနောင်အဖွဲ့ကို ဖြေပေးပြီးလျှင် ခြေရင်းမှာ ဝပ်စင်း၍တောင်းပန်၏။ အရှင်တိသက "ဒါယကာ၊ သင့်မှာလည်း အပြစ်မရှိပါ။ ငါ့မှာလည်း အပြစ်မရှိ။ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အပြစ်သည်သာ ဖြစ်ပါသည်"ဟု မိန့်ကြား၏။ ကျောက်သွေးသမားက "ဤသို့ဆိုလျှင် တပည့်တော်အိမ်၌ ယခင်အတိုင်း ဆက်လက်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်

http://www.dhammadownload.com

ထား၏။ ထိုတွင် အရှင်တိဿက "ဒါယကာ၊ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်မိသည့်အတွက် ဤသို့ ခံစားရ၏။ ဤယနေ့မှစ၍ ငါသည် သူတစ်ပါးအိမ်သို့ မဝင်တော့ပြီ။ ငါ၏ ခြေထောက်များ လှမ်းနိုင်သေးသရွေ့ အိမ်ပေါက်ဝမှသာ ဆွမ်းခံတော့မည်" ဟု မိန့်လေသည်။

အရှင်တိဿသည် ထိုဝေဒနာဖြင့်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏။ ကြိုးကြာသည် ကျောက်သွေးသမားမယား၏ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေ၏။ ကျောက်သွေးသမား သေဆုံးသော် ငရဲကျ၏။ သူ၏မယားသည်ကား အရှင်တိဿအား ထာဝစဉ် ကြည်ညိုဆည်းကပ်လာခဲ့သဖြင့် သေလွန်သောအခါ နတ်ပြည်သို့ လားရ၏။ ထို သူတို့၏ လားရာဂတိကို ရဟန်းများက မေးလျှောက်ကြသဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၂၇။ မကောင်းမှု ပြုသောသူသည် ကောင်းကင်၌ ပျံနေသော်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာ အလယ်၌ တည်နေသော်လည်းကောင်း၊ တောင်ခေါင်းအတွင်းသို့ ဝင်၍နေသော် လည်းကောင်း မကောင်းမှုမှ မလွတ်နိုင်ချေ။ မကောင်းမှုမှ လွတ်မြောက်အောင် ပုန်းရှောင်နိုင်သော အရပ်သည် မရှိသည်သာတည်း။

သတ္တဝါ သုံးမျိုး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အကုသိုလ် ကံ၏အကျိုးကို ခံစားကြရသော သတ္တဝါသုံးမျိုးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်ထံသို့ ဖူးမြော်ရန် လာခဲ့ကြသော ရဟန်းတို့သည် ရွာတစ်ရွာသို့ ဝင်၍ ဆွမ်းခံကြ၏။ ရွာသူရွာသားများသည် ရဟန်းများအား ဆွမ်းစားဇရပ်၌ ယာဂုဆက်ကပ်ကာ ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ချက်ပြုတ်ကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် မိန်းမတစ်ယောက် ၏ ဟင်းအိုးမှ မီးထတောက်ကာ အမိုးကိုပါ မီးစွဲလောင်၏။ ထိုစဉ် မြက်ကရွတ်ခွေ တစ်ခုသည် မီးလောင်လျက် ကောင်းကင်သို့ လွင့်ပါသွားရာ ကျီးတစ်ကောင်၏ လည်ပင်းကိုစွပ်မိ၏။ ကျီးသည် မီးလောင်၍ကျကာ သေဆုံးသွားလေသည်။

အခြားရဟန်းတစ်စုလည်း ဘုရားဖူးရန် သင်္ဘောစီး၍ လာကြစဉ် သင်္ဘောသည် ရေလယ်ကောင်တွင် ကျောက်ချထားဘိသကဲ့သို့ ရပ်တည်နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

သင်္ဘောသားတို့သည် "သင်္ဘောပေါ်၌ သူယုတ်မာ ပါလာ၍သာ ဤသို့ဖြစ်ရမည်" ဟု တွေးတောကြပြီးလျှင် မဲချ၍ သူယုတ်မာ ရွာကြ၏။ သူယုတ်မာသည် သင်္ဘောသူကြီး၏ ဇနီးမှာကျ၏။ သင်္ဘောသူကြီး၏ ဇနီးသည် ငယ်ရွယ်နုပျို၏။ ချောမောလှပ၏။ သို့ရာတွင် သင်္ဘောပေါ်ရှိ လူအားလုံး အသက်ရှင်နေစေတွက် ဤမိန်းမတစ်ယောက်ကို မငဲ့နိုင်ကြပေ။ သင်္ဘောသူကြီးသည် မိမိ၏ဇနီးကို မစွန့်ရက်နိုင်သဖြင့် မဲပြန်ချရန်တိုက်တွန်း၏။ သုံးကြိမ်မြောက် မဲချသည့်တိုင်အောင် သူယုတ်မာ မဲသည် ဇနီးသည်ထံမှာသာ ကျ၏။ ဤတွင် သင်္ဘောသူကြီးက "ရေပေါ် ပေါ်နေသည်ကို မကြည့်ရက်ပါ"ဟု ဆိုကြသဖြင့် ဇနီးသည်၏လည်ပင်းမှာ သဲတိုးတစ်ခုကို ချည်နှောင်ကာ သမုဒ္ဒရာထဲသို့ ပစ်ချလိုက်ကြရ၏။ ဤတွင်မှ သင်္ဘောက အရှိန်ဖြင့် ထွက်ခွာလေတော့သည်။

ဘုရားဖူးရန် ထွက်လာခဲ့ကြသော ရဟန်းခုနစ်ပါးတို့သည်လည်း ကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ဝင်၍ တည်းခိုကြရာ အခြားမှာ နေရာမရတော့သဖြင့် တောင်ခေါင်းတစ်ခုထဲ၌ ညောင်စောင်းများမှာ အိပ်ကြရ၏။ ထိုစဉ်တွင် အိမ်လုံးလောက်ပမာဏရှိသော ကျောက်တုံးကြီးက သူ့အလိုအလျောက် အပေါက် ဝသို့ လာ၍ပိတ်နေ၏။ ကျောင်းခံရဟန်းများသည် ထိုကျောက်တုံးကို မည်သို့မျှ မဖယ်ရှားနိုင်ကြပေ။ အတွင်းက ရဟန်းခုနစ်ပါးတို့ကလည်း မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ကြပေ။ ဤသို့ဖြင့် အစာရေစာပြတ်လပ်ကာ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဒုက္ခကြီးစွာ ခံစားရပြီးမှ သူ့အလိုအလျောက် နေရာရွေ့သွား၏။

ဘုရားဖူးရန်လာကြသော ရဟန်းအုပ်စုသုံးစုလုံးသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ တစ်ပေါင်းတည်း ဝင်ကြကာ အဖြစ်ဆိုး ကြုံရသူသုံးမျိုးတို့၏ အတိတ်ကံကို မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း ဖြေကြားတော်မူ၏။ ပထမဦးစွာ မီးကွင်းစွပ်မိသော ကျီးသည် ဗာရာဏသီမြို့တော်၌ လယ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ သူသည် ဆုံးမ၍ မရနိုင်သော နွားတစ်ကောင်ကို လည်ပင်းတွင် ကောက်ရိုးခွေစွပ်ကာ မီးရှို့၍ သတ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် ထိုလယ်သမားသည် ငရဲ၌ ကြာမြင့်စွာခံခဲ့ရပြီးလျှင် အကျိုးအကြွင်းအကျန် အပြစ်ဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ကျီးဘဝတွင် မီးကွင်းစွပ်ခံရ၍ သေဆုံးခဲ့ရလေသည်။

သင်္ဘောသူကြီး၏ မယားသည်လည်း ယခင်ဘဝတုန်းက သူကြွယ်၏ မယားဖြစ်ခဲ့၏။ သူသွားရာနောက်သို့ ခွေးတစ်ကောင်က တကောက်ကောက်

http://www.dhammadownload.com

လိုက်ပါလာရာ လူငယ် လူရွယ်တို့က "အချင်းတို့၊ ခွေးမုဆိုးထွက်လာပြီ။ ယနေ့ငါတို့ အမဲဟင်း စားရတော့မည်"ဟု ပြက်ရယ်ပြုကြ၏။ ဤသို့ ပြက်ရယ်အပြုခံရသည်ကို ရွက်လှသဖြင့် သူကြွေယ်မယားသည် ခွေးကို မလိုက်လာအောင် ခြောက်လှန့်မောင်းနှင်၏။ ခွေးက လိုက်ပြလိုက်နေ၏။ ခွေးလည်ပင်းတွင် သဲတိုးတစ်ခု ချည်နှောင်ကာ ရေထဲသို့ နှစ်၍သတ်လိုက်၏။ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် ထိုမိန်းမသည် ငရဲ၌ ကာလကြာရှည်စွာ ခံစားရပြီးလျှင် ကံကြွင်းအဖြစ်ဖြင့် ဘဝတစ်ရာတိုင်တိုင် သဲတိုးလည်ပင်းမှာဆွဲ၍ ရေနစ်သေဆုံးခဲ့ရလေသည်။

တောင်ခေါင်းထဲမှာ ပိတ်မိကြသော ရဟန်းခုနစ်ပါးတို့မှာလည်း ဘဝတစ်ခုမှာတုန်းက နွားကျောင်းသားများ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် တောင်ပို့ထဲသို့ ဝင်သွားသော ဖွတ်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းကြရာ နေဝင်သည့်တိုင်အောင် ဖမ်း၍ မရကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့ကျမှ လာ၍ဖမ်းကြရန် တောင်ပို့ရှိ အပေါက်ခုနစ်ပေါက်တို့ကို သစ်ခက်သစ်ရွက်များဖြင့် ကိုယ်စီကိုယ် ပိတ်ဆို့၍ ထားခဲ့၏။ နောက်နေ့များ၌ မှေလျော့နေမိကြ၍ ဖွတ်ကို မဖမ်းမိခဲ့ကြပေ။ ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါတွင်မှ ပိတ်ဆို့ထားခဲ့သော သစ်ရွက်များကို ဖယ်ကြရာ ဖွတ်မှာ အရိုးပေါ်တွင် အရေတင်ရုံမျှသာကျန်၍ ချည့်နဲ့နွံစွာထွက်လာ၏။ ဤတွင် နွားကျောင်းသားများက မသတ်ရက်ကြတော့သဖြင့် ကျောကုန်းကို ဆုပ်နယ်ပေးကာ ချမ်းသာရာသို့ လွှတ်လိုက်ကြလေ၏။ ထိုစဉ်က ဖွတ်ကို မသတ်ခဲ့ကြသဖြင့် သူတို့သည် ငရဲသို့ကား မလားကြရကုန်။ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပိတ်ဆို့ထားခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် သာလျှင် ဆယ့်လေးဘဝတိုင်တိုင် အစာရေစာပြတ်လပ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် သုံးမျိုးသော သတ္တဝါတို့၏ မိမိပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ ခံစားခဲ့ရပုံကို ဖြေကြားတော်မူပြီးနောက် တိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် သောတာပန် စသည် ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၂၈။ မကောင်းမှု ပြုသောသူသည် ကောင်းကင်၌ ပို့နေသော်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာ အလယ်၌ တည်နေသော်လည်းကောင်း၊ တောင်ခေါင်းတွင်းသို့ ဝင်နေသော်လည်းကောင်း သေမင်းလက်မှ မလွတ်နိုင်ချေ။ သေမင်း၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်ကောင်း ပုန်းရှောင်နိုင်သော အရပ်သည် မရှိသည်သာတည်း။

သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း

ကပိလဝတ္ထုမြို့တော် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်၏ ဘထွေးတော်ဖြစ်သော သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းကား သကျအမျိုးသား မင်းတစ်ပါးဖြစ်၍ မယ်တော်မာယာနှင့် မိထွေးတော် ဂေါတမီ၏ မောင်ဖြစ်၏။ ဤသို့အားဖြင့် သူသည် ဘုရားရှင်၏ ဘထွေးတော် ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားရှင်ကို မကျေနပ်ပေ။ သမီးတော် ယသောဓရာကို စွန့်ပစ်ထားခဲ့၍လည်းကောင်း၊ သားတော် ဒေဝဒတ်ကို ရဟန်းပြုပေးပြီးမှ ရန်သူအရာ ထားသောကြောင့်လည်းကောင်း ဘုရားရှင်အပေါ် ရန်ငြိုးထားလျက်သာရှိ၏။ ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့သောနံနက်ခင်း၌ ဘုရားရှင်သည် သံယာတော်များနှင့်တကွ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ပင့်ထားရာသို့ ကြွတော်မူလေရာ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသည် ထိုလမ်းကို ပိတ်၍ထားသဖြင့် ထိုနေရာမှ ပြန်ကြွတော်မူရ၏။ လမ်းတွင် ဘုရားရှင် ပြုံးတော်မူသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာက ပြုံးရခြင်း၏ အကြောင်းကို မေးလျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသည် ငါဘုရားအား လမ်းပိတ်ထားခြင်းဖြင့် ဝန်လေးသော အမှုကြီးကို ပြုဘိ၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသည် ဤနေ့ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ပြာသာဒ်အောက် စောင်းတန်းခြေရင်းကွင် မြေမျိုခံရလတ္တံ့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

သုပ္ပဗုဒ္ဓ စေလွှတ်ထားသော မင်းချင်းယောကျ်ားသည် ထိုစကားကို ပြန်လည်လျှောက်တင်၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းကား မကြောက်ရွံ့ချေ။ ငါ့တူ ဘိဒ္ဓတ္ထဆိုခဲ့သော စကားသည် သူဆိုတိုင်း ဖြစ်တတ်၏။ သို့ရာတွင် သူ့ကို ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မြေမျိုလတ္တံ့ ဟူ၍ သာမည မဆိုမူ၍ "ပြာသာဒ်အောက် စောင်းတန်းခြေရင်း၌ မြေမျိုလတ္တံ့"ဟု ဆို၏။ ဤနေ့မှစ၍ ငါသည် ထိုနေရာသို့ မသွားဘဲ နေရအံ့။ ဤသို့ဖြင့် သူ့ကို မုသာဝါဒဖြင့် နှိပ်စက်ပေအံ့ဟု တွေးတောကာ ဘုံ

http://www.dhammadownload.com

ခုနစ်ဆင့် ပြာသာဒ်သို့ တက်နေ၏။ အသုံးအဆောင်ဟူသမျှကို ပြာသာဒ်ထက်သို့ တင်ထား၏။ ပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်သော စောင်းတန်းလှေကားကို ဖယ်ထားလိုက်၏။ တံခါးပေါက် တစ်ပေါက်စီ၌လည်း မေ့လျော့၍ အောက်သို့ဆင်းခဲ့သော် တားမြစ်ကြရန် လက်ဝှေ့ကျော် နှစ်ယောက်စီကို အစောင့်ချထား၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် သိတော်မူသောအခါ စည်းဝေးနေကြသော တရားနာပရိသတ်အား ထိုအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားရှင်အား လမ်းပိတ်ထားခဲ့သော အချိန်တွင် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း၏ မဂီလာမြင်းတော်သည် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ မြင်းဇောင်းနံရံများကို ကန်ကျောက်၍နေ၏။ ထိုမြင်းသည် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းကို မြင်မှ သာလျှင် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နေတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းသည် မဂီလာမြင်းတော်ကို ဖမ်းယူ ရန် တံခါးသို့သွားလေရာ တံခါးသည် အလိုလိုပွင့်သွား၏။ ဖယ်ထားသော စောင်းတန်းလှေကားမှာလည်း သူ့နေရာမှာပင် ပြန်ရောက်နေ၏။ တံခါးမှာ စောင့်နေကြသော လက်ဝှေ့ကျော်များကလည်း သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အောက်သို့သာ ပစ်ချလိုက်ကြ၏။ စောင်းတန်းခြေရင်းသို့ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း ကျရောက်သွားသောအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ဟင်းလင်းပွင့်ကာ သူ့ကို ဝါးမျိုသွားလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၂၉။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် ဒဏ်ကို ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် သေခြင်းကို ကြောက်ရွံ့ကြကုန်၏။ မိမိကိုယ်ကို ဥပမာပြု၍ သတ္တဝါများကို မသတ်ရာ။

ဆပ္ပဂို့ရဟန်းများ (က)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆပ္ပဂို့ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဆပ္ပဂို့ (ခြောက်ပါးအစုရှိသော) ရဟန်းတို့သည် သတ္တရသဝဂို့ (ဆယ့်ခုနစ်ပါးအစုရှိသော) ရဟန်းငယ်များ သုတ်သင် ခင်းကျင်းထားသော နေရာတို့ကို "ငါတို့ကား ရဟန်းကြီးတို့တည်း။ ဤနေရာတို့ကား ငါတို့နေရာတည်း"ဟု ဆိုကြ၏။ သတ္တရသဝဂို့ရဟန်းငယ်တို့က မပေးသဖြင့် ဆပ္ပဂို့ရဟန်းတို့က ရိုက်နှက်ကြရာ သတ္တရသဝဂို့ ရဟန်းငယ်များ ထိတ်လန့်၍ ငိုကြွေးကြရ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ ရဟန်းများကို မရိုက်နှက်ရန် ပါစိတ်ပဟာရသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပြီးလျှင် စည်းဝေးနေကြသော ပရိသတ်များအား ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(အလုံးစုံဟုဆိုရာတွင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များကို ချန်လှပ်၍ ကျန်သော သတ္တဝါများကိုသာ ယူရမည်။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၃၀။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် ဒုက်ခကို ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိအသက်ကို ချစ်ကြကုန်၏။ မိမိကိုယ်ကို ဥပမာပြု၍ သတ္တဝါများကို မသတ်ဖြတ်ရာ၊ မနှိပ်စက်ရာ။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ (ခ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့၏နေရာကို လုကြရာမှ လက်ဝါးပျက်ဖြင့် မိုး၍ ရိုက်နှက်ရန် ကြံရွယ်ကြ၏။ သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းများက ထိတ်လန့်တကြား ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ ရဟန်းများကို လက်ဝါးပျက်ဖြင့် မမိုးရန် ပါစိတ်တလသတ္တိက သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပြီးလျှင် စည်းဝေးနေကြသော ပရိသတ်အား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၃၁။ အကြင်သူသည် မိမိချမ်းသာရေးကို ရှာဖွေအံ့ဟူ၍ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို တုတ်စသည်ဖြင့် ညှဉ်းဆဲ၏။ ထိုညှဉ်းဆဲသူသည် တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာခြင်းကို မယူနိုင်ချေ။

၁၃၂။ အကြင်သူသည် မိမိချမ်းသာရေးကို ရှာဖွေအံ့ဟူ၍ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို တုတ်စသည်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲပေ။ မညှဉ်းဆဲသူသည် တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာခြင်းကို ရရှိ၏။

သူငယ်များစွာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံထွက်တော်မူစဉ် လမ်းမှာတွေ့ရသော သူငယ်များစွာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

သူငယ်များစွာတို့သည် ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွရာ လမ်းကြား၌ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေတစ်ကောင်ကို ရိုက်နေကြ၏။ ဘုရားရှင်က "သူငယ်တို့၊ အဘယ်ကြောင့်

http://www.dhammadownload.com

ရိုက်နေကြပါသနည်း"ဟု မေးတော်မူရာ သူငယ်များက "ကိုက်မည်ကြောက်၍ ရိုက်ရပါသည်"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ သူငယ်တို့အား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုသူငယ်တို့သည် သောတာပန်ဖြစ်ကြလေသည်။

ဒေသနာထော်

၁၃၃။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို မဆိုရာ။ အဆိုခံရသူသည်လည်း သင့်ကို တုံ့ပြန်၍ ဆိုကုန်ရာ၏။ ချွပ်ချယ်သော စကားသည် ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ သူတစ်ပါးကို ဒဏ်ခတ်လျှင် သင့်ထံသို့ အတုံ့အလှည့် ဒဏ်များ ရောက်လာကြကုန်ရာ၏။

၁၃၄။ အနားပြတ်သော ကြေးဗလားသည် အသံမထွက် ငြိမ်သက်နေဘိသကဲ့သို့ အကယ်၍ မိမိကိုယ်ကို ငြိမ်သက်တည်ကြည်အောင် စောင့်ရှောက်ငြားအံ့၊ ထို သူသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်၏။ ချွပ်ချယ်မှု မရှိတော့ချေ။

အရှင်ကောဏ္ဍာဓန

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်းအပေါင်း၏ အထင်မှားခြင်းကို ခံယူနေခဲ့ရသော အရှင်ကောဏ္ဍာဓနကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ကောဏ္ဍာဓန၏ ဘွဲ့မည်ရင်းမှာ အရှင်ဓနသာဖြစ်၏။ ရဟန်းပြုပြီးချိန်မှစ၍ မိန်းမသဏ္ဌာန်တစ်ခုက တကောက်ကောက် လိုက်ပါနေသဖြင့် အခြားသော သီတင်းသုံးဖော်များက အညွှန့်တုံးသူ၊ ရဟန်းသိက္ခာမရှိသူဟု အပြောအဆိုခံနေရသဖြင့် ကောဏ္ဍာဓန အမည်တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက သွားလေရာ ပါနေသဖြင့် အရှင်ကောဏ္ဍာဓန ဆွမ်းခံဝင်သောအခါ ဆွမ်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ဆွမ်းနှစ်ဇွန်း ထပ်ဆင့်လှူကြပြီးလျှင် "တစ်ဇွန်းသည် အရှင်ဘုရားအတွက် ဖြစ်၍ နောက်တစ်ဇွန်းသည် အရှင်ဘုရား၏ အဖော်မအတွက် ဖြစ်ပါသည်" ဟု လျှောက်ထားကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့ သွားလေရာနောက်သို့ တကောက်ကောက် ပါနေသော မိန်းမသဏ္ဍာန်ကို အခြားသူများမြင်ရ၍ အရှင်ကောဏ္ဍဓာန ကိုယ်တိုင်ကမူ မမြင်ရပေ။ ရှေးက မိမိပြုခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်ကံအရ သူတစ်ပါး၏ အစွပ်အစွဲခံနေရစေရန် ပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်နေခြင်းသာ ဖြစ်၏။ အရှင်ကောဏ္ဍဓာနသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တုန်းက တာဝတီသာနတ်ပြည်ဝယ် နတ်သားတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့၏။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား ရဟန်းနှစ်ပါးတို့က ညီအစ်ကို အရင်းအချာတမျှ ချစ်ခင်ကြ၍ အတူတကွ နေထိုင်ကြရာ ထိုရဟန်းနှစ်ပါး စိတ်ဝမ်းကွဲသွားစေရန် နတ်သားက ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ထိုရဟန်းနှစ်ပါး ဥပုသ်ပြုရန် လာခဲ့ကြရာ တောလမ်းခရီးတွင် ရဟန်းတစ်ပါးက ကိုယ်လက်သုတ်သင်ရန် ချုံတွင်းသို့ ဝင်၏။ ကိစ္စပြီး၍ ချုံထဲမှထွက်လာသောအခါ တာဝတီသာနတ်သားသည် မိန်းမသဏ္ဍာန် ဖန်ဆင်းကာ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပြေကျနေသော ဆံပင်များကို သိမ်းလျက် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထဘီကိုပြင်ဝတ်လျက် လိုက်ပါလာ၏။ ထိုသဏ္ဍာန်ကို ဆိုင်းငံ့နေသော ရဟန်းကသာမြင်၍ ချုံထဲဝင်ခဲ့သော ရဟန်းက မမြင်ရချေ။ ဤတွင် ဆိုင်းငံ့နေသောရဟန်းက "ငါ့ရှင်၊ သင်၏သီလ ပျက်စီးခဲ့ပြီ"ဟု ဆို၏။ ချုံထဲဝင်ခဲ့သောရဟန်းက မဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုသော်လည်း မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ တွေ့မြင်ထားရသော ရဟန်းက လက်မခံတော့ချေ။ ချုံထဲဝင်သော ရဟန်းနှင့်အတူ ဥပုသ်ပြုရန်ကိုပင် ငြင်းဆန်လေသည်။ ဤတွင်မှ နတ်သားသည် နောင်တကြီးစွာရ၍ အဖြစ်မှန်ကို လျှောက်ထားသဖြင့် ရဟန်းနှစ်ပါးမှာ ဥပုသ်အတူပြုနိုင်ကြလေသည်။

ဤသို့သော မကောင်းမှုကြောင့် ထိုနတ်သားသည် မဟာအဝီစိငရဲ၌ ကျနေခဲ့ရာမှ ယခု ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကာလတွင်မူ လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာ၏။ ကျူးလွန်ခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကြွင်းအကျန်ကြောင့် သူတစ်ပါးတို့ စွပ်စွဲမှုကို နေ့စဉ်မပြတ် ခံစားနေရ၏။ အခြားရဟန်းများက ကျောင်းဒါယကာကြီး အနာထပိဏ်၊ ကျောင်းဒါယိကာမကြီး ဝိသာခါတို့ထံ သွားရောက်ကာ "သီလမရှိသော ဤရဟန်းကို ကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ပါလော့။ ဤရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ အခြားရဟန်းများပါ နာမည်ပျက်ကုန်ပါလိမ့်မည်"ဟု ဆိုကြ၏။

ဝိသာခါနှင့် အနာထပိဏ်တို့က "ဘုရားရှင်သာ သိတော်မူပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် ထိုရဟန်းတို့သည် ကောသလမင်းကြီး၏ နန်းတော်သို့ ဝင်ကာ ထိုအကြောင်းကို ပြောဆိုတိုက်တွန်းကြပြန်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ကောသလမင်းကြီးသည်ကား ရဟန်းတို့၏စကားကို လက်ခံပြီးလျှင် ညနေချမ်းအချိန်တွင် အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနနေသောကျောင်းသို့ မင်းလုလင်များအား ဝိုင်းရံထားစေပြီးလျှင် အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနကျောင်းသို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်၏။ အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနသည် လူသံသူသံ ကြားသဖြင့် ကျောင်းမျက်နှာစာသို့ ထွက်၍ ရပ်နေရာ သူနောက်ပါးမှ မိန်းမသဏ္ဌာန်ကလည်း ပေါ်လာ၏။ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လာမှန်းသိ၍ အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနက ကျောင်းပေါ်တက်နေသော အခါတွင်ကား ထိုသဏ္ဌာန် ပျောက်သွား၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် အရှင် ကောဏ္ဍာဓာနကို ရှိမခိုးဘဲ ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်ကြည့်၏။ စောစောကမြင်ရသော မိန်းမ သဏ္ဌာန်ကို ဘယ်နေရာမှ ရှာမတွေ့တော့ချေ။ အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနကို မေးလျှောက် ကြည့်သောအခါတွင်လည်း "မင်းကြီး၊ ငါကား မမြင်ရပေ" ဟူ၍သာ အဖြေရ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနကို အမျိုးမျိုးစမ်းသပ် ကြည့်ရှုကာ ဝဋ်ကြွေးတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိလာသဖြင့် "အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့သော သာသနာ့အညစ်အကြေးသည် အရှင်ဘုရားနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်ပါနေလျှင် မည်သူက ဆွမ်းလောင်းချင်ပါတော့မည်နည်း။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်၏ နန်းတော်သို့သာ ဆွမ်းခံကြွပါ။ လိုအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့် တပည့်တော် ထောက်ပံ့လုပ်ကျွေး ပါမည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် နှင်ထုတ်ပေးပါမည်ဟု တာဝန်ယူခဲ့သော ကောသလ မင်းကြီးက အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနကို ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်ကြားလိုက်သဖြင့် ရဟန်း များက မင်းကြီးကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနကိုလည်း "မင်းမျှော်စား ခြင်းခံရသော အညွှန့်တုံးသူ"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနသည် ယခင်က ပြောသမျှဆိုသမျှကို သည်းခံပါသော်လည်း ယခုအခါ မင်းမျှော်စား ခြင်း ခံရပြီဖြစ်၍ "အရှင်ဘုရားတို့သာ သီလမရှိသူများဖြစ်ကုန်၏။ အရှင်ဘုရား တို့သာ အညွှန့်တုံးသူများ ဖြစ်ကုန်၏။ အရှင်ဘုရားတို့သာ မိန်းမကိုခေါ်၍ လှည့်လည်ကြကုန်လော့"ဟု တုံ့ပြန်ပြောဆို၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က အရှင်ကောဏ္ဍာဓာနကို ခေါ်၍ ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလို သဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ကောဏ္ဍာဓနသည် ဤသို့အားဖြင့် ဘုရားရှင် ပေးတော်မူသော အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံးသဖြင့် ရဟန္တာ ဖြစ်လေသည်။ ရဟန္တာဖြစ်၍ မကြာမီ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ စာရေတံကို ယူလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၃၅။ နွားကျောင်းသားသည် နှင်တံဖြင့် နွားတို့ကို စားကျက်သို့ မောင်းဘိသကဲ့သို့ ဤအတူပင် အိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို မောင်းနှင်ကုန်၏။

ဥပုသ်သည် မိန်းမများ

သာဝတ္ထိဖြို့တော် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဥပုသ်သည် အမျိုးသမီး ငါးရာတို့အား အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဥပုသ်နေ့ကြီး တစ်နေ့၌ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းသို့ ဥပုသ်စောင့်လာကြသော အမျိုးသမီးတို့အား ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါက ဥပုသ်စောင့်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို မေးမြန်းလေရာ သက်ကြီးရွယ်တို့ ဥပုသ်သည်များက "နတ်စည်းစိမ် ခံစားနိုင်ရန်"ဟု ဖြေကြ၏။ အရွယ်လတ် အမျိုးသမီးများက "လင်တူမိန်းမ၊ ရုန်သူမိန်းမတို့နှင့် အတူမနေရစေရန်"ဟု ဖြေကြား၏။ အိမ်ထောင်ကျခါစ အမျိုးသမီးငယ်များက "ပထမကိုယ်ဝန်တွင် သားယောကျ်ားကလေး ဖွေးဖွားရန်" ဟု ဖြေကြ၏။ အဖျိုဝင် ဥပုသ်သည်များကမူ "အရွယ်မဟိုင်းမီ လင့်အိမ်သို့ လိုက်နိုင်ရန် ဥပုသ်စောင့်ပါသည်" ဟု ဖြေကြ၏။ ဤတွင် ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါသည် ထိုအမျိုးသမီးငါးရာတို့အား ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် သူတို့ ဖြေကြားသော စကားတို့ကို လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုဥပုသ်သည် အမျိုးသမီးငါးရာတို့အား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၃၆။ လူဖိုက်သည် မကောင်းသော အမှုများကို ပြုလုပ်စဉ်က ခံစားရမည့်အဖြစ်ကို မသိပေ။ ပညာခဲ့သူသည် မိမိပြုသော မကောင်းမှုကြောင့် မီးလောင်သူကဲ့သို့ ပူပန်ရ၏။

စပါးကြီးမြွေ ပြဿာ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော စပါးကြီးမြွေပြဿာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အရှင်လက္ခဏာနှင့်အတူ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လာစဉ် ဒီဗွစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့် စပါးကြီးမြွေပြဿာတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ထိုမြွေပြဿာသည် နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာမျှ ရှည်လျား၏။ ထိုမြွေပြဿာ၏ ဦးခေါင်းမှ မီးတောက်မီးလျှံတို့သည် အမြီးဖျားသို့ တောက်လောင်သွားကြ၏။ အမြီးဖျားမှ မီးတောက်မီးလျှံတို့သည် ဦးခေါင်းသို့ တောက်လောင်သွားကြ၏။ နံပါးနှစ်ဖက်မှ မီးတောက်မီးလျှံတို့သည် အလယ်သို့ တောက်လောင်လာကြ၏။ ထိုမြွေပြဿာကို တွေ့ရသဖြင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန် ပြုံးလေရာ အရှင်လက္ခဏာက ပြုံးရခြင်း အကြောင်းကို မေးမြန်း၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ထိုနေရာတွင် မဖြေသေးဘဲ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်ရောက်ပါမှ ဖြေကြားလေ၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း အရှင်မောဂ္ဂလာန်စကားကို ထောက်ခံတော်မူကာ ထိုစပါးကြီးမြွေပြဿာ၏ ရှေးက ပြုခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုစပါးကြီးမြွေပြဿာသည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ခိုးသားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ မြို့တံခါးဝရှိ ဇရပ်တစ်ဆောင်၌ အိပ်နေခဲ့၏။ ထိုနေ့နံနက် စောစောတွင် ကျောင်းဒါယကာ သုမင်္ဂလ သူဌေးကြီးသည် ဘုရားကျောင်းတော်သို့ လာလေရာ ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်ကို ခေါင်းမြီးခြုံ၍ အိပ်နေသော ထိုခိုးသား၏ ခြေထောက်များကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် "ဤသူ၏ ခြေထောက်တို့ကား ရွှံ့အလိမ်းလိမ်း ပေကျံနေကြ၏။ ညမှာ သွားလာကျက်စား၍ နေ့မှာ အိပ်သူဖြစ်၏"ဟု ဆို၏။ ခိုးသားသည် သုမင်္ဂလသူဌေးကြီးကို ရန်ပြုဖွဲ့ပြီးလျှင် သူဌေးကြီး၏ လယ်များကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မီးရှို့၏။ ခြံထဲက နွားများ၏ ခြေထောက်တို့ကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဓားဖြင့်ခုတ်ဖြတ်၏။ အိမ်ကိုလည်း ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မီးရှို့၏။ ဤသို့ပြု၍

http://www.dhammadownload.com

မျှ မကျေအေးနိုင်သေးဘဲ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းခံကြွတော်မူနေခိုက်တွင် သောက်တော်ရေအိုးနှင့် သုံးရေအိုးများကို ရိုက်ခွဲပြီးလျှင် သုမင်္ဂလ သူဌေးကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားသော ကျောင်းတော်ကိုပါ မီးရှို့လိုက်၏။ ဤကျောင်းတော်မှာ သူဌေးကြီး အမြတ်နိုးဆုံးဖြစ်၍ ခိုးသားက သူဌေးကြီးကို လက်စားချေလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မိမိအမြတ်နိုးဆုံးသော ကျောင်းတော်ကြီးကို မီးရှို့ခံလိုက်ရသော်လည်း သုမင်္ဂလ သူဌေးကြီးသည် နှလုံးမသာ မဖြစ်ချေ။ အနည်းငယ်မျှပင် စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်တဲ "နောက်တစ်ခါ ကုသိုလ်ပြုခွင့်ရပြန်ပြီ"ဟု ဆိုကာ အားရဝမ်းသာ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်၏။ ထို့နောက် ယခင်တစ်ခါကဲ့သို့ပင် ကျောင်းတော်ကြီးကို တခမ်းတနား ဆောက်လုပ်ကာ ကျောင်းပူဇော်ပွဲကြီးလည်း စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေသည်။

ဤသို့ အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်း ခံရပါလျက် မျက်နှာမပျက်သော သူဌေးကြီးကို ခိုးသားသည် မကျေမအေးနိုင်ဖြစ်ကာ လက်စတုံးသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်နေ၏။ ကျောင်းပူဇော်ပွဲ ကျင်းပနေသော ခုနစ်ရက်လုံးလုံး အဝတ်ထဲမှာ ဓားဝှက်၍ ချောင်းသော်လည်း အခွင့်မသာနိုင်ပေ။ ခုနစ်ရက်စေ့၍ ကျောင်းရေစက်ချပွဲကြီး ပြုလုပ်သည်တွင်ကား သုမင်္ဂလသူဌေးကြီးက "အရှင်ဘုရား၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် တပည့်တော်၏ လယ်များကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မီးရှို့ခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်၏ ခြံထဲမှ နွားများ၏ ခြေထောက်များကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဓားဖြင့်ခုတ်ဖြတ်ခဲ့ပါ၏။ တပည့်တော်၏ အိမ်ကိုလည်း ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မီးရှို့ခဲ့ပါ၏။ ယခု ဘုရားရှင် ကျောင်းတော်ကို မီးရှို့သူမှာလည်း ထိုသူပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ တပည့်တော်သည် ဤအလှူ၌ရရှိသော ကုသိုလ်အဖို့ကို ထိုယောက်ျားအား ပထမဦးစွာ အမျှဝေပါ၏ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ခိုးသားသည် မိမိ၏ မိုက်မှားမှုများကို နောင်တကြီးစွာ ရရှိကာ သူဌေးကြီး၏ ခြေရင်း၌ ဝပ်စင်း၍ ကန်တော့လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် စပါးကြီးမြွေပြိတ္တာ၏ ဤသို့သော အကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၃၇။ အကြင်သူသည် အပြစ်၀ကင်းကြကုန်၍ မပြစ်မှားထိုက်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တုတ်စသည်ဖြင့် ပြစ်မှား၏။ ထိုသူသည် ဆင်းရဲကြောင်း ၁၀ ဆယ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသို့ လျင်မြန်စွာပင် ဆိုက်ရောက်ရ၏။

၁၃၈-၁၃၉။ပြင်းထန်သော ဝေဒနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ကိုယ်အင်္ဂါ ပျက်စီးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ကြီးလေးသော အနာရောဂါ စွဲကပ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ စိတ်ပျံ့လွင့် ပျက်သွပ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ မင်းဘေးသင့်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းသော အစွပ်အစွဲခံရခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးများ ပျက်စီးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ယိုယွင်း ကျဆင်းခြင်းသို့လည်းကောင်း ဆိုက်ရောက်ရ၏။

၁၄၀။ ထို့ပြင် ထိုပြစ်မှားသူ၏ အိမ်တို့ကို ပကတိမီးသည်လည်းကောင်း၊ တောမီးသည်လည်းကောင်း လောင်၏။ ပညာမဲ့သော ထိုသူသည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသည်မှ နောက်၌ ငရဲသို့ကျရောက်ရ၏။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် (ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း)

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား ရိုက်သတ်ကြသော ခိုးသားငါးရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ တိတ္ထိတို့သည် မိမိတို့ လာဘ်ပူဇော်သကာ များနိုင်မည့် အရေးကို စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြကုန်၏။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် တိတ္ထိတစ်ဦးက "ငါ့အရှင်တို့၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မည်သော ရဟန်းတစ်ပါးကို အမှီပြု၍ ရဟန်းဂေါတမသည် လာဘ်ပူဇော်သကာ များပြားနေ၏။ ထိုရဟန်းသည် နတ်ပြည်သို့ တက်ပြီးလျှင် နတ်တို့ပြုလုပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုတို့ကို မေးမြန်းလာကာ လူတို့အား ဟောပြော၏။ ငရဲပြည်သို့ သက်ဆင်းပြီးလျှင် ငရဲသားတို့ပြုမှားခဲ့သော မကောင်းမှုများကို မေးမြန်းလာကာ လူတို့အား ဟောပြော၏။ လူတို့သည် ထိုရဟန်း ဟောပြောချက်ကို ကြားနာကြကုန်၍ များစွာသော လာဘ်ပူဇော်သကာတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းကို ငါတို့နည်းတစ်နည်းဖြင့် သတ်ဖြတ်နိုင်လျှင် ထိုလာဘ်ပူဇော်သကာတို့သည် ငါတို့ထံ ရောက်လာကုန်လတ္တံ့" ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသူ၏

http://www.dhammadownload.com

ပြောဆိုချက်ကို တိတ္ထိအားလုံးက လက်ခံကြ၍ မိမိ၏ဒကာများထံမှ စုဆောင်းရရှိသော ငွေတစ်ထောင်ကို လူသတ်နေကျ ခိုးသားများအား ပေးကမ်းပြီးလျှင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား သတ်ဖြတ်ပေးရန် ခိုင်းစေကြလေသည်။

ခိုးသားတို့သည် ဥစ္စာကို မက်မောသဖြင့် သတ်ဖြတ်ရန် တာဝန်ယူပြီးလျှင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ဝါကပ်၍နေထိုင်သော ဣသိဂိလိတောင်သို့ လာ၍ ဝိုင်းကြ၏။ ခိုးသားတို့လာနေမှန်းကို သိသဖြင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် တန်ခိုးဖြင့် သော့ပေါက်မှထွက်၍ လွတ်ရာသို့ ကြွသွား၏။ ခိုးသားများ နောက်တစ်ခေါက် ရောက်လာပြန်သောအခါ ခေါင်မိုးကို ခွဲ၍ ထွက်ကြွသွား၏။ ဤသို့ဖြင့် ဝါတွင်းကာလ ပထမလ၊ ဒုတိယလတို့တွင် ခိုးသားတို့သည် အရှင်မြတ်ကြီးကို ဖမ်းဆီး၍ မရနိုင်ကြပေ။ သုံးလမြောက် ရောက်သည်တွင်ကား အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် မိမိပြုခဲ့ဖူးသော အကုသိုလ်ကံ၏ ဆွဲငင်လာသည့်အဖြစ်ကို သိမြင်လာသဖြင့် ထွက်၍ မကြွတော့ပေ။ ခိုးသားတို့သည် အရှင်မြတ်ကြီးကို တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အရိုးများ ကြေမွအောင် ရိုက်နှက်ကြပြီးလျှင် သေဆုံးပြီ အထင်ဖြင့် ချုံကွယ်မှာ ပစ်ထားခဲ့ကြလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ပြီးမှ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလိုသဖြင့် စိစိညက်ညက် ကြေနေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဈာန်တန်ခိုးဖြင့် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပြီးလျှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ လာရောက်၍ရှိခိုးကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါတော့မည်"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "မောဂ္ဂလာန်၊ ငါဘုရားအား တရားဟော၍သွားဦးလော့၊ သင်ကဲ့သို့သော တပည့်သာဝကအား နောက်ထပ်တွေ့မြင်ဖွယ် မရှိပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အမျိုးမျိုးသော တန်ခိုးပြာဋိဟာများကိုပြကာ တရားဒေသနာတော် ဟောကြားပြီးလျှင် ဣသိဂိလိတောင်သို့ပင် ပြန်ကြွ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံလေသည်။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား ခိုးသားတို့က ရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်သော သတင်းကိုကြားသဖြင့် အဇာတသတ်မင်းသည် တရားခံများကို ဖမ်းဆီးနိုင်ရန် သူလျှိုများကို လွှတ်ထား၏။ ရိုက်သတ်ခဲ့ကြသော ခိုးသားအချို့သည် သေတင်းကုပ်တွင် သောက်စားမူးယစ်ရင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပုတ်ခတ်မိရာမှ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားကာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား ရိုက်နှက်ခဲ့ပုံများကို ကြွားဝါပြောဆိုမိကြ၏။ ဤတွင် အဇာတသတ်မင်းက ထိုခိုးသားများကို ဖမ်း၍ စစ်မေးကာ

http://www.dhammadownload.com

ခိုးသား ငါးရာစလုံးကို ဖမ်းစေ၏။ ခိုးသားများမှတစ်ဆင့် ငွေပေး၍ စေခိုင်းသော တိတ္ထိငါးရာတို့ကိုလည်း ဖမ်း၏။ ဖမ်း၍ရသော တရားခံတစ်ထောင်တို့ကို နှန်းရင်ပြင်၌ ချက်အထိနက်သော တွင်းတို့၌ မတ်တတ်မြှုပ်ထားကာ ကောက်ဖိုးပုံများ ပုံ၍ မီးတိုက်စေ၏။ မီးလောင်ပြီးသော ကိုယ်ခန္ဓာတို့ကို သံထွန်သွားဖြင့် အပိုင်းပိုင်းပြတ်အောင် တိုက်စေလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ဈေးဝေးကြ၍ "အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် မိမိနှင့် မလျော်က်ပတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရ၏"ဟု ပြောဆိုကြရာ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် "ရဟန်းတို့၊ မောဂ္ဂလာန်သည် ဤကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်သာ မလျော်က်ပတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သေဆုံးရ၏။ ရှေးဘဝ၌ ထိုမောဂ္ဂလာန် ပြုခဲ့ဖူးသော ကံအားဖြင့်မူကား လျော်က်ပတ်သော အခြင်းအရာဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရလေသည်"ဟု မိန့်တော်မူကာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ အတိတ်ကံကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

လွန်လေပြီးသော အတိတ်ဘဝတစ်ခုခု၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဗာရာဏသီမြို့တော်တွင် အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ မျက်မမြင် မိခင်အို ဖခင်အိုတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေး၍နေ၏။ တစ်နေ့သ၌ မိခင်ဖခင်များက တိုက်တွန်းလှသဖြင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ကာ အိမ်သို့ခေါ်ယူထား၏။ အမျိုးသမီးသည် မိဘိုဖဘိုတို့ကို နှစ်ရက်သုံးရက်မျှသာ ပြုစုလုပ်ကျွေး၍နေ၏။ ထို့နောက်တွင်ကား ကြည့်ရုံမျှပင် မကြည့်လိုတော့သဖြင့် "သင့်မိဘများနှင့် အတူ မနေနိုင်တော့ပါ"ဟု လင်ယောကျ်ားကို ပြောကြား၏။ အမျိုးသားက မယားစကားကို လက်မခံပေ။ သို့ဖြစ်၍ လင်ယောကျ်ားအပြင်သို့ ထွက်သွားခိုက်တွင် သင်ပေါင်းလျှော် အိုင်းအစများ ယာဂုအမြုပ်များကို အမြင်မတော်လောက်အောင် အနှံ့အပြား ကြဲဖြန့်ထား၏။ ယောကျ်ားပြန်လာ၍ မေးသောအခါ "မျက်ကန်းအိုကြီးတို့က တစ်အိမ်လုံးကို ပေကျံကုန်အောင် ပြုထားကြသည်။ သူတို့နှင့် အတူမနေနိုင်တော့ပါ" ဟု ပြောပြ၏။ ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ် ပြောဖန်များလာသောအခါ အမျိုးသားသည် မယား၏စကားကို လက်ခံမိလေတော့သည်။

မယားစကား လက်ခံပြီးနောက် အမျိုးသားသည် ဆွေမျိုးများထံသွားရန် ဟု အကြောင်းပြကာ မိဘိုဖဘိုများအား လှည်းဖြင့်တင်၍ ခေါ်သွား၏။ တောထဲသို့ ရောက်သောအခါ နွားကြိုးကို ဖခင်လက်ထဲထည့်ကာ အောက်သို့ ဆင်းသွား၏။

http://www.dhammadownload.com

အတန်ကြာသောအခါ ခိုးသားများကဲ့သို့ မိမိအသံကိုပြောင်း၍ ခိုးသား ယောင်ဆောင်ကာ မိအိုဖအိုများကို ခြိမ်းခြောက်ဆဲဆို၏။ မိအိုဖအိုများက တကယ်ပင် ခိုးသားများ တိုက်ခိုက်နေသည် ထင်မှတ်၍ "ချစ်သား၊ ငါတို့ကား အိုမင်းကုန်ပြီ၊ သင်ချစ်သားသာလျှင် လွတ်ရာသို့ မြေးပါလော့"ဟု ဟစ်အော်ပြောဆိုကြ၏။ ဤသို့သာ သနားစဖွယ် ဟစ်အော်ပြောဆိုနေကြစဉ်ပင် အမျိုးသားသည် မိအိုဖအိုများကို ထောင်းထုသတ်ပုတ်ကာ တောထဲမှာ ပစ်ထားခဲ့လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ ဤသို့သော အတိတ်ကံကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် "ရဟန်းတို့၊ မောဂ္ဂလာန်သည် ဤသို့သောကံကို ပြုမိ၍ နှစ်ပေါင်း သန်းပေါင်းများစွာ ငရဲမှာကျခံခဲ့ရ၏။ ငရဲမှ လွတ်ပြန်သော်လည်း ဝိပါက်အကြွင်းအကျန်ဖြင့် ဘဝတစ်ရာတိုင်တိုင် ဤသို့ပင် မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ကြေအောင် ထောင်းထုရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ သေဆုံးခဲ့ရ၏။ ဤသို့ပင် မောဂ္ဂလာန်သည် မိမိကံအားလျော်စွာ သေဆုံးရခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးသားတို့နှင့် တိတ္ထိတို့သည်ကား မပြစ်မှားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြစ်မှားကြ၍ မိမိတို့အမှုနှင့် သင့်လျော်စွာ သေဆုံးကြရကုန်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့တွင်ပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၄၁။ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဆံကျစ်ထုံးသော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ ရွှံ့ညွှန်အလိမ်းလိမ်း ကပ်သော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ အစာငတ်ခံသော အကျင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မြေကြီး၌အိပ်သော အကျင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မြူမှုန်အလိမ်းလိမ်း တင်စေသော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သော အကျင့်သည်လည်းကောင်း တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ မလွတ်ကင်းသောသူကို စင်ကြယ်အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြကုန်။

ဗဟုဘဏ္ဍိက ရဟန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်၌ ဧကသီမပါဘဲ ရပ်၍ပြသော ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်သား သူကြွယ်တစ်ဦးသည် မယားသေပြီးနောက် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုမည်ကြံသောအခါ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၏ အဖျားတွင် မိမိဘာသာ သီးသန့်နေထိုင်ရန် ကျောင်းတစ်ဆောင်၊ မီးတင်းကုပ်နှင့် ဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေ၏။ ဘဏ္ဍာတိုက်အတွင်း၌ စားသောက်ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် အခြားအသုံးအဆောင်များကို အပြည့်အသိပ် သိုမှီးထားစေ၏။ ဤသို့ စိတ်တိုင်းကျ ပြင်ဆင်ပြီးခါမှ ရဟန်းပြု၏။ ရဟန်းပြုပြီးသော အခါ၌လည်း အခြားရဟန်းများကဲ့သို့ ဆွမ်းခံ၍ မစားပေ။ လူဘဝတုန်းက ကျေးကျွန်များကို ခေါ်ယူကာ အလိုရှိရာ ချက်ပြုတ်စေ၍ စားသောက်နေ၏။ နေ့မှာဝတ်သော သင်္ကန်း။ ညမှာ ဝတ်သောသင်္ကန်းဟူ၍ တစ်ထည်စီထားကာ လဲလှယ်ဝတ်ရုံ၏။ ဤသို့ အသုံးအဆောင် ဥစ္စာဘဏ္ဍာများပြားလှသဖြင့် ထိုရဟန်းကို ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကြရလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည် ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်ကြရာ ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်း၏ကျောင်းနားသို့ ရောက်လာကြ၏။ ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်း၏ များပြားလှစွာသော သင်္ကန်းများနှင့် အသုံးအဆောင်များ နေလှန်းထားသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ရဟန်းတို့သည် ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်းကို ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ယူလာခဲ့ကြရာ ဘုရားရှင်က စစ်မေးတော်မူပြီးလျှင် "ရဟန်း၊ ငါဘုရားသည် အလိုနည်းကြောင်း တရားကို ဟောကြားနေပါလျက် သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဥစ္စာများစွာ ထားနေပါသနည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤမျှ မိန့်တော်မူရုံနှင့်ပင် ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်းသည် အမျက်ခြောင်းခြောင်းထွက်ကာ "ဤသို့ဆိုလျှင် ယခု ဤမျှသာထား၍ ကျင့်ပါတော့မည်"ဟု ဆိုကာ ပရိသတ်အလယ်တွင် ဇကသီကိုချွတ်ပုံကာ သင်းပိုင်တစ်ထည်တည်းဖြင့် ရပ်၍နေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်း၊ သင်သည် ရှေးအခါက ရေစောင့်ဘီလူး ဖြစ်စဉ်အခါကပင် ဟိရိဩတ္တပ္ပတရားကို ရှာမှီးလျက် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။ ယခုအခါ ပရိသတ်အလယ်တွင် အဘယ်ကြောင့် အရှက်အကြောက် ကင်းမဲ့စွာ ရပ်နေပါသနည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူကာ ဒေဝဓမ္မဇာတ်ကို ဟောတော်မူလေသည်။

ဤသို့ ဟောကြားတော်မူကာမှ ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်းသည် အရှက်အကြောက်ကပ်ရောက်လာကာ ဇကသီကို ကောင်းစွာဝတ်ရုံလျက် ဘုရားရှင်ကို

http://www.dhammadownload.com

ရှိခိုးနေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က စည်းဝေးနေကြသော ပရိသတ်များကို ဤစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ဗဟုဘဏ္ဍိကရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားသော ဒေဝဓမ္မတာတ်ကို စကနိပါတ်၊ အပဏ္ဏကဝဂ်၌ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၄၂။ အကြင်သူသည် ကိလေသာငြိမ်း၏။ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမပြီးဖြစ်၏။ မဂ်လေးပါးဖြင့် မြဲ၏။ မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ လက်နက်တို့ ပယ်စွန့်ထားသည်ဖြစ်၍ မေတ္တာအညီအမျှကျင့်၏။ ထိုသူသည် ဝတ်စားတန်ဆာဆင်ယင်ထားစေကာမူ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသူဖြစ်၍ ငြာဟ္မဏမည်၏။ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးသူဖြစ်၍ ဘိက္ခုမည်၏။

သန္ထတိအမတ်ကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောင်းကင်ထက်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်သော သန္ထတိအမတ်ကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ နယ်စွန်နယ်ဖျားတွင် သူပုန်များ ထကြွသောင်းကျန်းလေရာ ထိုသူပုန်များကို သန္ထတိအမတ်ကြီးက အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်း၍ ရပ်ရွာ အေးချမ်းအောင် ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် သာဝတ္ထိပြို့တော်သို့ ပြန်ဝင်လာ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် အမတ်ကြီးအား နှစ်သက်လှသဖြင့် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားရန် ဆုပေး၏။ အဆိုအက ကောင်းမွန်သော ကခြေသည်မတစ်ယောက်ကိုလည်း ပေးထား၏။ သန္ထတိအမတ်ကြီးသည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သေရည်သောက်စား မူးယစ်လျက် မင်းစည်းစိမ်ခံစားပြီးလျှင် ဝတ်စားတန်ဆာဆင်ယင်လျက် မင်းစီးဆင်ကိုစီး၍ ရေချိုးဆိပ်သို့ သွား၏။ ထိုခဏ၌ ဘုရားရှင် ကလည်း နောက်ပါ သံဃာတော်များနှင့် ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူရာ သန္ထတိအမတ်ကြီးသည် ဆင်ထက်မှာပင် ဦးခေါင်းညွှတ်၍ ရှိခိုးလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သန္တတိအမတ်ကြီး ကျော်လွန်သောအခါ ဘုရားရှင် ပြုံးတော်မူ၏။ ပြုံးတော်မူရခြင်းအကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာ မေးလျှောက်သောအခါ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ သန္တတိအမတ်ကြီးသည် ဝတ်စားတန်ဆာများ ဆင်ယင်လျက် ယနေ့ပင်လျှင် ငါဘုရားထံမှောက်သို့ ရောက်လာပေလိမ့်မည်။ ငါဘုရားထံမှ တရားတစ်ပုဒ်ကို ကြားနာရ၍ အဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကာ ကောင်းကင်ထက်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်လတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိန့်ကြားချက်ကို သိကြသူအပေါင်းတို့တွင် မိစ္ဆာအယူရှိသူများသည် "အချင်းတို့၊ ရဟန်းဂေါတမ အပြုအမူကိုကြည့်ကြကုန်လော့။ ရဟန်းဂေါတမသည် ပါးစပ်ဖျားမှသာ အလွယ်တကူပြောလေ့ရှိ၏။ ယနေ့ ရဟန်းဂေါတမအား မုသာဝါဒဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ကြကုန်အံ့"ဟု ကြံစည်ကြကုန်၏။ သမ္မာအယူရှိသူများကမူ "ဩော်-ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကား ကြီးမားလေစွ၊ အံ့ဖွယ်ရှိလေစွ။ ယနေ့ ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့် သန္တတိအမတ်ကြီး တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းကို ရှုမြင်ကြကုန်လတ္တံ့"ဟု တွေးတောကြလေသည်။

သန္တတိအမတ်ကြီးသည် ရေချိုးဆိပ်တွင် ရေကစားပြီးနောက် ဥယျာဉ်တော်သို့ ဝင်၍ သေသောက်တလင်းပြင်၌ ထိုင်နေ၏။ ဆုပေးထားသော ကချေသည်မသည်လည်း ပွဲဝိုင်းအလယ်သို့ဝင်ကာ ကပြဖျော်ဖြေရန် ပြင်ဆင်၏။ ထိုကချေသည်မသည် ကိုယ်ခန္ဓာလှပပြေပြစ်စွာ ကပြလိုသဖြင့် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အစားအစာကို လျှော့၍ စားထားခဲ့သဖြင့် ကပြ၍ မကြာမီမှာပင် ဝမ်းတွင်းမှ လေသင်တုန်းများ ထကြွလာ၍ လဲကျသွား၏။ သန္တတိအမတ်ကြီး၏ ရှေ့မှာပင် မျက်စိခံတွင်း ဟင်းလင်းပွင့်လျက် သေဆုံးသွားရှာ၏။ သန္တတိအမတ်ကြီးသည် အမှန်တကယ် သေဆုံးသွားသည်ဟု မထင်ရက်သေးဘဲ "စမ်းသပ်ကြည့်ရှုကြပါဦးလော့"ဟု ဆို၏။ မင်းချင်းများက စမ်းသပ်ပြီးလျှင် "အရှင်၊ အသက်ဇီဝိန္ဒြေပျောက်သွားလေပြီ"ဟု လျှောက်တင်ကြ၏။ ကချေသည်မကလေး အမှန်တကယ်သေဆုံးသွားပြီဟု သိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သောက်စားထားသော အရက်သေစာတန်ခိုးပြယ်သွားကြ၏။ မူးယစ်ရီဝေခြင်း မရှိတော့ဘဲ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုသာလျှင် ဖိစီးလာတော့၏။ ဤသို့ရှိရာမှ သန္တတိအမတ်ကြီးသည် မိမိ၏ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုကို ဘုရားရှင်သာလျှင် ငြိမ်းသတ်ပေးနိုင်ပေးလိမ့်မည်ဟု သတိရကာ ညနေချမ်းတွင် စစ်သည်အပေါင်းခြံရံလျက် ဘုရားရှင်ထံသို့ လာရောက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်က စိုးရိမ်သောက ခံစားနေရသော သန္ဓတိအမတ်ကြီးအား "အမတ်ကြီး၊ ရွှေးအကြောင်းခွဲလမ်း၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းကို သုတ်သင်ဖယ်ရှားလော့။ နောက်အကြောင်း၌လည်း သင့်အား စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း မဖြစ်စေလင့်။ အလယ်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း၌လည်း စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းကို မယူပါလျှင် သင်သည် ငြိမ်းအေးလျက် သွားရလတ္တံ့"ဟု ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုဒေသနာတော်အဆုံး၌ သန္ဓတိအမတ်ကြီးသည် ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

သန္ဓတိရဟန္တာကြီးသည် မိမိ၏ အသက်တမ်းကို ကြည့်ရှုသည်တွင် အသက်တမ်းကုန်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါရစေဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ထံလျှောက်လာ၏။ ဘုရားရှင်သည် မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့ စွပ်စွဲ၍မရနိုင်စေရန်၊ သမ္မာအယူရှိသူတို့ မျှော်လင့်ချက် ပြည့်ဝသွားစေရန် ရည်ရွယ်တော်မူလျက် "သန္ဓတိ၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကို ငါဘုရားအား ဟောကြားလော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ သန္ဓတိအမတ်ကြီးကလည်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ထန်းခုနစ်ဆင့်မျှသော ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေပြီးလျှင် ဤသို့ လျှောက်ထားလေသည်။

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်၏ ရှေးကောင်းမှုကို နာတော်မူပါလော့၊ တပည့်တော်သည် ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှပြန်၍ ရေတွက်သော် ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာဝယ် ဗန္ဓုမတီမြို့တော်သားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်သည် သူတစ်ပါးအား သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲမှုကို မပြုလုပ်ဘဲ ကုသိုလ်တရားကိုသာ ကြိုးစားလိုသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆော်အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ပါသည်။ နံနက်စောစော အိပ်ရာမှထပြီးလျှင် ဗန္ဓုမတီမြို့တော်ရှိ လမ်းများစွာတွင် လှည့်လည်လျက် 'ဘို-သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်လော့၊ ဥပုသ်သီလကို ခံယူကြကုန်လော့၊ အလှူကို ပေးကြကုန်လော့၊ တရားတော်ကို နာကြကုန်လော့၊ ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်ကြကုန်လော့' ဟု ဩဇာဆော်ခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်၏ လှည့်လည်ဩဇာဆော်သံကိုကြား၍ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော် ဗန္ဓုမတီမင်းကြီးက လှည့်လည်ဩဇာဆော်ရာ၌ စီးရန် မြင်းလိမ္မာတစ်ကောင်ကို ပေးပါသည်။ ဆင်မြန်းစရာ ပန်းကုံးတစ်ခုကိုလည်း ချီးမြှင့်ပါသည်။ ထို့နောက်တွင် သိန္ဓောမြင်းကသော ရထားကို ပေးပါသည်။ တစ်ဖန် ထို့နောက်တွင် စီးတော်ဆင်နှင့်တကွ စည်းစိမ်ဥစ္စာများကိုလည်းကောင်း၊ မြတ်သော အဆင်းတန်ဆာကိုလည်းကောင်း ပေးပြန်ပါသည်။ ဘုရားတပည့်တော်သည် မြတ်သောအဆင်းတန်ဆာကို ဆင်မြန်း၍ စီးတော်ဆင်ကို စီးပြီးလျှင်

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းတိုင်တိုင် လှည့်လည်နှိုးဆော်ခဲ့ပါသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် တပည့်တော်၏ ရှေးကောင်းမှု ဖြစ်ပါသည်ဘုရား" သန္ဓတိရဟန္တာကြီးသည် ဤသို့ လျှောက်ထားပြီးလျှင် ကောင်းကင်ထက်မှပင် တေဇောကသိုဏ်းကို ဝင်စား၏။ ဤတွင် အရှင်မြတ်ကြီး ကိုယ်ခန္ဓာမှ မီးတောက်မီးလှဲများ ထွက်လာကာ အရှင်မြတ်ကြီး၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ လောင်ကျွမ်းစေ၏။ ဘုရားရှင်က စင်ကြယ်သော အဝတ်တစ်ခုကိုဖြန့်၍ ခံလိုက်သောအခါ ကောင်းကင်မှ ဓာတ်တော်များ ကျလာကြ၏။ ထိုဓာတ်တော်များကို လမ်းဆုံလမ်းခွ၌ စေတီတည်ထား၍ ပူဇော်ကြရန် ဘုရားရှင်က မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ "သန္ဓတိအမတ်ကြီးသည် တရားတစ်ပုဒ်အဆုံး၌ ရဟန္တာဖြစ်၍ ကောင်းကင်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို သမဏဟုခေါ်ရမည်လော၊ ဗြာဟ္မဏဟုခေါ်ရမည်လော" ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဝတ္ထု၏ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၄၃။ မြင်းကောင်းသည် ကြိမ်လုံးကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့ အကြင်သူသည် မိမိ၏ အိပ်ပျော်ခြင်းကို နိုးကြားစေ၏။ မကောင်းသော အကြံအစည်ကို ရှက်ကြောက်ခြင်းဖြင့် တားမြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် လောက၌ တစ်ယောက်တလေသာ ရှိကြ၏။

၁၄၄။ မြင်းကောင်းသည် ကြိမ်လုံးဖြင့် ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော် လွဲလွတ်လာသကဲ့သို့ လွဲလွတ်ကြကုန်လော့၊ ထိတ်လန့်ကြကုန်လော့။ သဒ္ဓါတရားဖြင့်လည်းကောင်း သီလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားကိုဆုံးဖြတ်နိုင်သော ဉာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထင်သော သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အတိုင်းမသိ ရှည်လျားလှသော သံသရာဒုက္ခကို စွန့်လွှတ်နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။

အရှင်ပိလောတိကတိဿ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပုဆိုးနွမ်းကလေးထားရာသို့ မကြာမကြာ သွားရောက်တတ်သော အရှင်ပိလောတိကတိဿကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ပိလောတိကတိဿကား လွဘာဝတုန်းက တိဿဟူသော အမည်ဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ ပုဆိုးနွမ်းကလေးတစ်ထည်သာ ဝတ်နိုင်၍ ခွက်လက်စွဲကာ တောင်းစားနေရ၏။ ထိုသူငယ်ကို အရှင်အာနန္ဒာက သနားသဖြင့် ကျောင်းသို့ခေါ်ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ရေချိုးပေး၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ပြပေး၏။ သင်္ကန်းများပေးကာ ရှင်ပြုပေး၏။ ရှင်အဖြစ်မှ အသက်ဧသောအခါ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်လေသည်။ ရဟန်းဘောင်သို့ရောက်ပြီး အစားကောင်းစား၍ အဝတ်ကောင်း ဝတ်ရသောအခါ အသွေးအသားများ ဝဖြိုးလာကာ သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့တော့ဘဲ လူထွက်ရန် ကြံစည်၏။ လွဘာဝတုန်းက ဝတ်ဆင်ခဲ့ရသော အဝတ်နွမ်းကလေးထားသော သစ်ပင်ရှိရာသို့လာခဲ့၏။ ထိုအဝတ်နွမ်းကလေးတွင် ရေစစ်ပြုလုပ်၍ ရနိုင်လောက်ရုံမျှ ကောင်းမွန်သော အသားမရှိတော့သဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာက ချောင်ကျရာ သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ ခွက်နှင့်အတူ ချိတ်၍ထား၏။ ထိုအဝတ်နွမ်းကလေးရှိရာသို့ ရောက်လာသောအခါ အရှင်တိဿသည် ပုဆိုးနွမ်းကလေးကို ယူပြီးမှ "အို-အရှက်မရှိသူ၊ သင်သည် လူအများက သင်္ခါတရားဖြင့် ပေးလှူထားသော သင်္ကန်းများကို စွန့်ပစ်လျက် ပုဆိုးနွမ်းကိုဝတ်ကာ ခွက်လက်စွဲ၍ တောင်းစားလိုရသလော"ဟု မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ၏။ ဤသို့ ဆုံးမသဖြင့် အရှင်တိဿ၏စိတ်သည် ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

အရှင်တိဿသည် ဤသို့စိတ်ငြိမ်သက်စွာ ပြန်လာပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် လူထွက်ချင်လာပြန်သဖြင့် ပုဆိုးနွမ်းရှိရာသို့ လာပြန်၏။ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမ၍ ပြန်လာခဲ့ပြန်၏။ ဤသို့ ပုဆိုးနွမ်းရှိရာသို့ မကြာခဏသွားနေသဖြင့် သီတင်းသုံးဖော်များက "အဘယ်သို့ သွားနေပါသနည်း"ဟု မေးမြန်းကြရာ အရှင်တိဿက "ဆရာ့ထံသို့ သွားပါသည်"ဟု ဖြေကြား၏။ အရှင်တိဿသည် ဤသို့အားဖြင့် ပုဆိုးနွမ်းကလေးကို ဆရာတင်၍ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမလျက် တရားအားထုတ်လေရာ နှစ်ရက်သုံးရက်အကြာတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ဤသို့ ပုဆိုးနွမ်းကို ဆရာတင်၍ ရဟန္တာဖြစ်သဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား အရှင်ပိလောတိကတိဿဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

အရှင်ပိလောတိကတိဿသည် ပုဆိုးနွမ်းဆီသို့သွားရန် အကြောင်းမရှိတော့သဖြင့် မသွားဘဲနေလေရာ သီတင်းသုံးဖော်များက "ငါ့ရှင်၊ ဆရာသမား

http://www.dhammadownload.com

ထံသို့ အဘယ့်ကြောင့် မသွားပါသနည်း"ဟု မေးကြ၏။ အရှင်ပိလောတိကတိဿက "ငါ့ရှင်တို့၊ ဆရာသမားနှင့် ဆက်ဆံမှုရှိနေလျှင်သာ သွားနေရ၏။ ယခုငါကား ဆရာသမားနှင့် ကင်းပြတ်ခဲ့ပေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဆရာသမားထံသို့ မသွားတော့ပြီ" ဟု ပြောကြား၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းတို့က "အရှင်ပိလောတိကတိဿသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဖြေကြားနေ၏"ဟု ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က အရှင်ပိလောတိကတိဿ၏ ဖြေကြားချက်ကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၄၅။ ရေသွယ်သော လယ်သမားတို့သည် ရေကို အလိုရှိရာသို့ သွယ်ယူကြကုန်ကြ၏။ မြားလုပ်သူသည် မြားကိုဖြောင့်အောင် မြှုကြကုန်၏။ လက်သမားတို့သည် သစ်ကို လိုအပ်သော ပုံစံကျအောင် ရွေကြကုန်၏။ သူတော်ကောင်းတို့သည် ဗိမိုက်ယ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကြကုန်၏။

သုခ သာမဏေ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခုနစ်နှစ်အရွယ်တွင် ရဟန္တာဖြစ်သော သုခသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သုခသာမဏေသည် ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘဝတစ်ခုခု၌ တောရွာသားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်နေ့သ၌ သူသည် ရိက္ခာသယ်ယူရန် ဗာရာဏသီမြို့သို့ လှည်းဖြင့်လာခဲ့ရာ ဂန္ဓသူဌေး၏ ထမင်းစားပွဲနှင့် ကြုံကြိုက်ခဲ့၏။ ဂန္ဓသူဌေးသည် ကား "ငါ၏ မိဘဘိုးဘွားများသည် ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ထားခဲ့၍ သေလွန်ကြရကုန်၏။ ငါသည်ကား ဤဥစ္စာတို့ကို စားသောက်ခြင်းဖြင့် ယူဆောင်သွားအံ့"ဟု မတော်မသင့် ကြံစည်ကာ စားသောက်ပွဲကြီးကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပ၏။ သူသည် ဖန်ရေချိုးအိမ်ကို တစ်သိန်းတန်ပြုလုပ်၏။ တစ်သိန်းတန် ဖန်ရေချိုးအင်ပျဉ်၊ တစ်သိန်းတန် ထိုင်စရာပလ္လင်၊ တစ်သိန်းတန် ထမင်းစားခွက်၊ တစ်သိန်း

http://www.dhammadownload.com

တန် ထမင်းအုပ်၊ တစ်သိန်းတန် မဏ္ဍပ်နှင့် ဟစ်သိန်းတန် တံခါးပေါက်တို့ကို ပြုလုပ်ထား၏။ သာမန်နေ့များ၌ နံနက်စာအတွက် ငွေတစ်ထောင် ညစာအတွက် ငွေတစ်ထောင် ထုတ်ပေး၏။ လပြည့်နေ့များ၌ကား ထမင်းတစ်နပ်အတွက် ငွေတစ်သိန်း ထုတ်ပေး၏။ ထိုနေ့တွင် မြို့ကို ငွေတစ်သိန်း အကုန်ခံ၍ တန်ဆာဆင်စေပြီးလျှင် "ဂန္ဓသူဌေး ထမင်းစားသည်ကို ကြည့်လာကြကုန်"ဟု စည်တီးကြေညာလေသည်။

ဂန္ဓသူဌေး ထမင်းစားသော အခမ်းအနားကို မြို့သူမြို့သားတို့သည် ပွဲကြည့်စင်များ အဆင့်ဆင့်ထိုး၍ ကြည့်ကြရကုန်၏။ ဂန္ဓသူဌေးသည် တစ်သိန်းတန် ရေချိုးပျဉ်ထက်၌ နံ့သာရည်တစ်ဆယ့်ခြောက်အိုးကို ချိုးပြီးလျှင် တစ်သိန်းတန် တံခါးကို ဖွင့်၍ တစ်သိန်းတန် ပလ္လင်ထက်၌ထိုင်ကာ ကချေသည်အပေါင်း ခြံရံလျက် တစ်သိန်းတန်ထမင်းအုပ်၊ တစ်သိန်းတန် ထမင်းခွက်ထဲသို့ တစ်သိန်းတန် ထမင်းကို ခူးခပ်၍ထည့်ကာ ကြည့်ရှုသူအများ ရှေ့တွင် တခမ်းတနား စားသောက်လေသည်။ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်လာသော တောသားသည်လည်း မြို့ခံမိတ်ဆွေနှင့်အတူ ထိုအခမ်းအနားကို လာ၍ကြည့်လေရာ ထမင်းနံ့ကို ရှူရှိုက်ရသဖြင့် မစားရလျှင် မနေနိုင်အောင်ဖြစ်လာ၏။ မြို့ခံမိတ်ဆွေက ဖျောင်းဖျသော်လည်း မနာယူနိုင်ပေ။ မစားရလျှင် သေရပါလိမ့်မည်ဟူ၍သာ ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့ခံမိတ်ဆွေက "အရှင် သူဌေးမင်း"ဟု ဂန္ဓသူဌေးထံ လှမ်း၍အော်ပြီးလျှင် "ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေအတွက် ထမင်းတစ်လုတ်စာ နှစ်လုတ်စာမျှ ပေးပါ"ဟု တောင်းခံ၏။ ဂန္ဓသူဌေးက "ထမင်းကို အလကားမပေးနိုင်၊ ငါ့အိမ်တွင် သုံးနှစ်တိတိ ကျွန်ခံပါလျှင် ငါစားနေကျ ထမင်းခွက်ကိုပေးမည်"ဟု ဆို၏။ တောသားကလည်း ထိုအဆိုကို သဘောတူကာ သားမယားကို ပစ်ပယ်လျက် ထိုသူဌေးအိမ်တွင် သုံးနှစ်တိတိ ကျွန်ခံ၏။ ဤသို့ ထမင်းတစ်နပ် ရရေးအတွက် ကျွန်ခံသဖြင့် သူ့ကို ဘတ္တဘတိကဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

ဘတ္တဘတိကသည် အိမ်မှုကိစ္စအဝဝကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သဖြင့် ဂန္ဓသူဌေးသည် မိမိစားနေကျ အခမ်းအနားကို ဘတ္တဘတိကအတွက် ပြုလုပ်စေ၏။ မိမိဇနီးသည်မှတစ်ပါး အခြားမိန်းမများအား ဘတ္တဘတိကထံ ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် စေလွှတ်၏။ ဂန္ဓသူဌေး စားသောက်စဉ်ကကဲ့သို့ပင် မြို့သူမြို့သားများကလည်း ကြိတ်ကြိတ်တိုးမျှ လာကြည့်ကြ၏။ ဘတ္တဘတိကသည် တစ်သိန်းတန် ရေချိုးအိမ်တွင် တစ်သိန်းတန် ရေချိုးပျဉ်ထက်၌ နံ့သာရည် တစ်ဆယ့်ခြောက်အိုး

http://www.dhammadownload.com

တို့ကို ချီးပြီးလျှင် တစ်သိန်းတန် တံခါးကိုဖွင့်၍ တစ်သိန်းတန် ပလ္လင်ထက်၌ ထိုင်ကာ တစ်သိန်းတန် ထမင်းဟုပ်မှ တစ်သိန်းတန် ထမင်းခွက်ထဲသို့ ခူးထည့်ထားသော တစ်သိန်းတန် ထမင်းကိုစားရန် လက်ဆေး၏။ ထိုစဉ်အခိုက်တွင် ဂန္ဓမာဒနတောင်တွင် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားပြီး၍ နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူလာသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဆူသည် ဘတ္တာဘတိက၏ ရှေ့မှောက်သို့ ဆွမ်းခံကြွရောက်တော် မူလာလေသည်။

ဘတ္တာဘတိကသည် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်ရလျှင် "ငါသည် ဗျေးယခင်က ဗါနကောင်းမှု မပြုခဲ့မိ၍ ထမင်းတစ်ခွက်အတွက် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်ခံခဲ့ရ၏။ ဤထမင်းသည် ငါ့အတွက် တစ်ရက်စာသာလျှင် ဖြစ်၏။ ဤထမင်းကို အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား လောင်းလှူလိုက်လျှင် ကမ္ဘာပေါင်း ကုဋေပေါင်းများစွာ ငါ့ကို အကျိုးပြုလတ္တံ့"ဟု ကြံစည်ကာ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်ခံ၍ ရလာသောထမင်းအားလုံးကို အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်၌ လောင်းလှူကာ "အရှင်ဘုရားတို့ သိမြင်သောတရားကို သိမြင်ရပါလို၏ဘုရား"ဟု ဆုတောင်း၏။ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကလည်း ဘတ္တာဘတိက အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော ဆုများ ပြည့်စုံစေသတည်းဟု မိန့်ဆိုကြွတော်မူပြီးလျှင် ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ အဓိဋ္ဌာန်တန်ခိုးကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည် ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ရောက်သည့်တိုင်အောင် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးကြရလေသည်။

ဆွမ်းခံကြွသွားသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် မိမိသပိတ်မှ ဆွမ်းများကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် ငါးရာတို့အား ခွဲဝေ၍ပေး၏။ ဤအဖြစ်ကို ဖူးမြင်ကြရသော လူအပေါင်းက ဒုစ်ထောင်းအားရဖြစ်ကာ တစ်ခဲနက် သာဓုခေါ်ကြ၏။ ထိုအဖြစ်ကို ဂန္ဓသူဌေးကြီး သိသောအခါ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားများလာသဖြင့် အသပြာတစ်ထောင် ပေးပြီးလျှင် "သင့်အလှူမှ ငါ့ကို အမျှပေးဝေပါလော့"ဟု ဆို၏။ ဘတ္တာဘတိကကလည်း အမျှပေးဝေ၏။ ဂန္ဓသူဌေးသည် ဘတ္တာဘတိက၏ အလှူမှ အမျှယူကာ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသမျှ ထက်ဝက်ခွဲ၍ ဘတ္တိဘတိကအား ပေး၏။ ထို့နောက် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးကလည်း အသပြာတစ်ထောင်ပေး၍ ဘတ္တာဘတိကအလှူမှ အမျှခံယူကာ ဘတ္တာဘတိကအား သူဌေးအရာထား၍ ချီးမြှောက်လေသည်။

ဤသို့မျက်မှောက်ဘဝ၌ ဘတ္တာဘတိကအား အကျိုးပေးထက်သန်ခြင်းမှာ သမ္ဗဒါလေးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သမ္ဗဒါဟူသည်မှာ ပြည့်စုံခြင်း

http://www.dhammadownload.com

ကို ဆိုလို၏။ ထိုပြည့်ဝခြင်းလေးမျိုးတို့ကား ဝတ္တု၏ပြည့်စုံခြင်း၊ ပစ္စည်း၏ပြည့်စုံခြင်း၊ စေတနာ၏ပြည့်စုံခြင်း၊ ဂုဏ်လွန်ကဲမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြစ်၏။ ထိုတွင် နိရောဓသမာပတ်ရရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ ဤသို့သော အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝတ္တု၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ တရားနှင့်အညီ ရရှိထားသော လျှုဖွယ်ပစ္စည်းများသည် ပစ္စည်း၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ မလျှမီ လျှနေဆဲ လျှပြီးချိန်ဟူ၍ ကာလသုံးပါးတို့၌ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဉာဏ်ပညာယှဉ်သော စိတ်စေတနာများသည် စေတနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်၏ နိရောဓသမာပတ်မှ ထလာသောအဖြစ်သည် ဂုဏ်လွန်ကဲမှုပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ဘတ္တဘတိက၏ ဆွမ်းအလျှုကား ဤသို့သော သမ္မဒါတရားလေးပါးတို့ ပေါင်းဆုံနေသဖြင့် မျက်မှောက်ကာလတွင် သူဌေးကြီးဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

ဘတ္တဘတိကသည် ဂန္ဓသူဌေးကြီးနှင့်အတူ စားသောက်နေထိုင်၍ သက်တမ်းကုန်သောအခါ နတ်ပြည်သို့ရောက်ပြီး နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်နေ၏။ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ သာသနာပေါ်ထွန်းလာကာမှ နတ်ပြည်မှစုတေ၍ သာဝတ္ထိမြို့တော်ရှိ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာ၏အိမ်တွင် ပဋိသန္ဓေတည်နေ၏။ (ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္တုကား ပဏ္ဍိတသာမဏေ ဝတ္တုသွားနှင့် အားလုံးတူ၏။ သာမဏေအတွက် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆောင်ယူလာသော ဆွမ်းတွင် ငါးကြင်းသားဟင်းအစား အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ဖြစ်နေခြင်းသာ ကွာခြား၏။)

ရှင်ပြုပြီး ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ရဟန္တာဖြစ်လာသော သုခသာမဏေသည် ပဒုမ္မာကြာပန်းကဲ့သို့ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာဖြင့်ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လနတ်သား၊ နေနတ်သားတို့က လဝန်း၊ နေဝန်းတို့ကို လွှတ်လိုက်လေရာ တစ်ခဏချင်းနှင့် ညနေပိုင်းရောက်သွား၏။ ထိုအချိန်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ သပိတ်ဆေးနေသော သုခသာမဏေကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကာ ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်က သိကြားမင်းနှင့်တကွ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးများ၊ လနတ်သား၊ နေနတ်သားတို့က စောင့်ရှောက်ထား၍ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် သုခသာမဏေ၏ အားထုတ်ပုံကို ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္တု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၄၆။ အမြဲတမ်း ကိလေသာမီး တောက်လောင်နေပါလျက် အာဘယ်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်နေဘိသနည်း။ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကြီး ပိတ်ဆီး၍ ထားပါလျက် အာဘယ်ကြောင့် ပညာဆီမီးကို မရှာမှီးကြပါသနည်း။

ဝိသာခါ၏ အဖော်မိန်းမများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါ၏အဖော် မိန်းမငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်မှ အမျိုးသားငါးရာတို့သည် မိမိမယားများ မမေ့မလျော့ နေထိုင်ကြစေရန် ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါထံ အပ်နှံထားကြ၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် ဥယျာဉ်သို့ဖြစ်စေ၊ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ဖြစ်စေ ဝိသာခါနှင့်အတူ သွားလာနေကြရ၏။ တစ်နေ့သ၌ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် သေသောက်ပွဲကြီး ကျင်းပလေရာ ထိုအမျိုးသမီးတို့သည် မိမိတို့ လင်ယောကျ်ားများအတွက် သေရည်များ စီစဉ်ပေးကြရ၏။ ခုနစ်ရက်စေ့၍ ယောကျ်ားများ အလုပ်ခွင်သို့ သွားကြသောအခါ ထိုမိန်းမတို့သည် ကြွင်းကျန်နေသော သေရည်များကို သောက်လိုကြသဖြင့် ဥယျာဉ်သို့ ပို့ဆောင်ပေးရန် ဝိသာခါအား အဖော်ညှိကြ၏။ ဝိသာခါက ခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ ထိုမိန်းမတို့သည် သေရည်များကို သိုဝှက်၍ယူလာကြပြီးလျှင် ဥယျာဉ်ထဲမှာ သောက်ကြ၏။ သေရည်မူးယစ်လျက် စိတ်ကူးတည့်ရာ လျှောက်သွားကြကုန်၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ မကျန်းမမာယောင်ဆောင်၍ အိပ်ရာထဲမှာ နေကြ၏။ လင်ယောကျ်ားများက သေရည်များ သောက်ထားကြောင်း သိသဖြင့် ထောင်းထုရိုက်နှက်ကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

နောက်တစ်ဖန် သေသောက်ပွဲကြီး ပြီးစီးသွားချိန်၌လည်း ထိုမိန်းမတို့သည် ဥယျာဉ်သို့သွားရန် ဝိသာခါအား အဖော်ညှိကြပြန်၏။ ဝိသာခါက "ယခင်ကလည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို နာမည်ပျက်အောင် ပြုခဲ့ကြပြီ။ သင်တို့ကို ငါမခေါ်ဆောင်တော့ပြီ" ဆိုကာ ငြင်းပယ်၏။ ထိုအခါ ထိုမိန်းမများက "ကျွန်မတို့ ဤသို့ မပြုလုပ်တော့ပါ၊ ကျွန်မတို့ ဘုရားကျောင်းတော်သို့သာ သွားလိုကြပါသည်။ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်လိုကြပါသည်"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် ဝိသာခါကလည်း သဘောတူ၍ သူတို့ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ခေါ်လာခဲ့၏။ ကျောင်းတော်သို့ရောက်သောအခါတွင်ကား ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ဝင်ကြပြီးလျှင် လက်ဆုပ်ဘူးဖြင့် ချည်ဝှက်၍ ယူလာခဲ့ကြသော သေရည်များကို သောက်ကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုမိန်းမတို့သည် သေရည်ယစ်မူးကြသဖြင့် ကချင်စိတ်၊ သီချင်းဆိုချင်စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာကြ၏။ ထိုနေ့တွင် မာရ်နတ်၏ အသင်းအပင်း နတ်သားတစ်ယောက်ကလည်း ထိုမိန်းမတို့ကိုယ်တွင် ပူးဝင်ကာ ထိုမိန်းမတို့အား လက်ခုပ်တီး၍ ရယ်ရန်၊ ကခုန်ရန်စေခိုင်းလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်တော်မူသောအခါ အကြောင်းမှန်ကို သိတော်မူသဖြင့် မာရ်နတ်၏ အသင်းအပင်းနတ်တို့အား ဖျက်ဆီးခွင့်မပေးအံ့ဟု ဒုလုံးသွင်းတော်မူ၍ မျက်ခုံးမွေးတော်မှ ညိုသောရောင်ခြည်တော်များကို လွှတ်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှာပင် တစ်ခဲနက် မှောင်ကြီးကျရောက်လာကာ ထိုမိန်းမများမှာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ ကုန်ကြ၍ အမူးပြေကုန်၏ကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် မိမိနေရာမှ ကွယ်ခဲ့၍ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌ ရပ်တော်မူကာ ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော်မှ ဖြူသောရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူ၏။ တစ်ခဏချင်းမှာပင် လမင်းတစ်ထောင် ထွန်းလင်းလာသကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုမိန်းမများကို ခေါ်တော်မူကာ "ငါဘုရား၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်လာကြသော သင်တို့သည် မေ့မေ့လျော့လျော့ လာရောက်ရန် မသင့်ချေတကား။ သင်တို့ မေ့လျော့နေ၍သာလျှင် မာရ်နတ်၏ အသင်းအပင်း နတ်သားတစ်ယောက်သည် အခွင့်ရ၍ သင်တို့ကို ဘုရားရှင်ရှေ့တော်၌ ရယ်မြူးရန်၊ ကခုန်ရန် စေခိုင်းခဲ့၏။ ယခုအခါ သင်တို့သည် ကိလေသာမီးများ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ အားထုတ်သင့်၏"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုမိန်းမငါးရာတို့သည် သောတာပန်တည်ကြလေ၏။ ဘုရားရှင်လည်း မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှ ဆင်းတော်မူကာ ဘုရားရှင်နေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် သေရည်သောက်စားသဖြင့် သတ္တဝါများ သေကျေပျက်စီးရပုံကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူလို၍ တိသနိပါတ်၊ ကုမ္ဘဇာတ်ကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၄၇။ အဆန်းတကြယ် ပြုလုပ်ထားသော အရွှမ်နှင့်တူသော၊ အရိုးသုံးရာတို့ဖြင့် ထောက်ထားအပ်သော၊ နာကျင်တတ်သော၊ လူများစွာတို့ ကြံစည်အပ်သော၊ ကိုးပေါက်သော ဒွါရဟူသော အမာဝရိသော ကိုယ်ခန္ဓာကိုကြည့်ရလော့။ ယင်းကိုယ်ခန္ဓာ၏ အမြဲသဖြင့် တည်ရှိခြင်းကား မရှိချေတကား။

သီရိမာ ပြည့်တန်ဆာမ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သီရိမာ ပြည့်တန်ဆာမကို စွဲလမ်းသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ရှိ အလွန်အဆင်းလှပသော ပြည့်တန်ဆာမ သီရိမာသည် သုမနသူဌေး၏မယား၊ ပုဏ္ဏသူဌေး၏သမီး ဥတ္တရာအား ပြစ်မှားမိသဖြင့် ဥတ္တရာ၏အိမ်သို့ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ဆွမ်းပင့်ကျွေးပြီး ဥတ္တရာကို ကန်တော့ရ၏။ ထိုဆွမ်းကျွေးပွဲအပြီးတွင် ဘုရားဟောကြားသော တရားတော်ကို ကြားနာရသဖြင့် သီရိမာပြည့်တန်ဆာမသည် သောတာပန်ဖြစ်လေသည်။ (ဤအကြောင်း အကျယ်ကို ကောဓဝဂ်၊ ဥတ္တရာဥပါသိကာမ ဝတ္ထု၌ ရှုပါ။)

ဤသို့ သောတာပန်ဖြစ်ပြီး၍ နောက်တစ်နေ့တွင်လည်း သီရိမာသည် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များအား မိမိအိမ်သို့ပင့်၍ အလှူကြီးပေး၏။ ထိုနေ့မှစ၍ တစ်နေ့လျှင် ရဟန်းရှစ်ပါးကျ ဆွမ်းဝတ်ပြုစု၏။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တစ်ဆယ့်ခြောက် အသပြာ အကုန်ခံ၍ ဆွမ်းချက်ပြုတ်လှူဒါန်း၏။ ရဟန်းတစ်ပါးတစ်ပါး ရသောဆွမ်းသည် ရဟန်းသုံးပါးစားလောက်၏။ ထိုသီရိမာ၏ဆွမ်းကို ရဟန်းများသည် ထေရ်ဝါလိုက် စာရေးတံကျရာ ကြွ၍ အလှူခံကြရ၏။ ထိုသို့စာရေးတံကျ၍

http://www.dhammadownload.com

ဆွမ်းအလှူခံရဖူးသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် သုံးယူဇနာထက်ဝေးသော တောရွာကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ သွားရောက်၍ သီရိမာ၏ ဆွမ်းကောင်းပုံနှင့် သီရိမာ၏ ချောမောလှပပုံများကို စီကာပတ်ကုံး ပြောပြလေသည်။

ကျောင်းနေရဟန်းကြီးတစ်ပါးသည် သီရိမာ ချောမောလှပပုံကို သတင်းကြားရုံနှင့်ပင် ချစ်ခင်စွဲလမ်းသဖြင့် သီရိမာကို သွားကြည့်ရန် စိတ်ကူး၏။ အာဂန္တု ရဟန်းအား စာရေးတံကျရာ ထေရ်စဉ် ဝါစဉ်ကို မေးကြည့်သောအခါ မိမိထက် ဝါငယ်သော ရဟန်းများအလှည့် ရောက်နေ၍ မိမိသွားလျှင် မိမိအထွက် ဧကန် စာရေးတံကျမည်ဟုသိရ၏။ ဤသို့ဖြင့် ရဟန်းကြီးသည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သပိတ်သင်္ကန်းများ ပြင်ဆင်၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့သွား၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် စာရေးတံချရာသို့ သွား၍ရပ်လေရာ ဝါကြီးသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သဖြင့် သီရိမာအိမ်သို့ ဆွမ်းခံသွားရန် စာရေးတံကျလေသည်။

ယခင်နေ့ ဆွမ်းလောင်းပြီးချိန်ကစ၍ ရုတ်တရက် ရောဂါတစ်ခု စွဲကပ်ဖိစီးလာသဖြင့် သီရိမာသည် အဆင်တန်ဆာများချွတ်ကာ အိမ်ထဲမှာနေရ၏။ စာရေးတံမဲကျသော ရဟန်းရှစ်ပါးကြွလာသောအခါ သီရိမာကိုယ်စား ကျွန်မများကသာ ဆွမ်းများလောင်းကြရ၏။ ဆွမ်းများလောင်း၍ပြီးချိန်တွင် သီရိမာသည် ကျွန်မများ၏ပွေ့ချီမှုကို ခံယူ၍ ရဟန်းများရှေ့သို့ လာရောက်ကာ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့၏။ တောကျောင်းမှ ရဟန်းကြီးသည် ရောဂါဖိစီးနေသော သီရိမာကိုကြည့်လျက် "မကျန်းမာနေလျက်ကပင် ဤမိန်းမသည် ဤမျှလောက် လှပနေသေး၏။ ရောဂါကင်းရှင်း၍ အဆင်တန်ဆာများ ဆင်ယင်ထားလိုက်လျှင် မည်မျှလောက် လှပလေမည်နည်း"ဟု တွေးတောကာ ကိန်းအောင်းနေသော ကိလေသာများ ထကြွလှုပ်ရှား၍ လာကြလေသည်။

ထိုရဟန်းကြီးသည် ကျောင်းသို့ပြန်ရောက်သောအခါ ပါလာသောသပိတ်ကို တစ်နေရာမှာထားပြီးလျှင် မိမိ၏ သင်္ကန်းကြီးကိုဖြန့်ခင်း၍ အိပ်နေ၏။ အဖော်ရဟန်းတစ်ပါးက ဖျောင်းဖျသော်လည်း နားမဝင်နိုင်ပေ။ ဤသို့ တောကျောင်းမှ ရဟန်းအိုကြီးက သီရိမာကို ရလိုမှုဖြင့် မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင် ဖြစ်နေချိန်မှာပင် သီရိမာသည် ကွယ်လွန်သွား၏။ ဗိဒ္ဓိသာရမင်းကြီးသည် "ဇဝက၏နှမငယ် သီရိမာ ကွယ်လွန်သွားပါပြီ ဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ထံ သတင်းပို့လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က သီရိမာကို မီးသင်္ဂြိဟ်ခြင်း ပြုဖွယ်မရှိ။ သုသာန်သို့ ဆောင်ယူ၍ ခွေး၊ လင်းတ

http://www.dhammadownload.com

မစားအောင် စောင့်ရှောက်ထားရန် မိန့်မှာတော်မူ၏။ ဗိဒိုဿာရ မင်းကြီးကလည်း ဘုရားရှင် မိန့်မှာတော်မူသည့်အတိုင်း စောင့်ရှောက်ထားရာ လေးရက်မြောက် ရောက်သောအခါ အလောင်းသည် ဖူးရောင်လာ၏။ ဒွါရကိုးပေါက်မှ ပိုးလောက်များ တဖွားဖွားကျကုန်၏။ ထမင်းတိုးကြီး ပွက်လာသကဲ့သို့ အလောင်းကောင်ကြီး တစ်ခုလုံး ကွဲပျက်ပွက်ထ၍ လာလေသည်။

သီရိမာကို ချစ်ခင်စွဲလမ်းနေသော ရဟန်းကြီးကား ထိုအဖြစ်များကို မသိပေ။ သီရိမာကို ချစ်ခင်စွဲလမ်းသော စိတ်ဖြင့်ပင် မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင် ဒုက္ခခံလျက်သာရှိနေ၏။ သီရိမာအိမ်မှ ခံယူလာသော ဆွမ်းတို့မှာ ပုပ်သိုး၍ ပို့များတက်နေ၏။ သူ၏မိတ်ဆွေ ရဟန်းတစ်ပါးက "ငါ့ရှင်၊ ဘုရားရှင်သည် သီရိမာကို ကြည့်ရှုရန် ရဟန်းများနှင့်တကွ ကြွတော်မူ၏"ဟု ပြောဆို၏။ ရဟန်းကြီးသည် အစာပြတ်၍ အားကုန်ခန်း နေပါလျက် သီရိမာဟူသော အသံကိုကြားသည်နှင့် သပိတ်မှ ဆွမ်းသိုးများကို ပယ်စွန့်၍ ဆေးကြောကာ သပိတ်အိတ်၌ ထည့်လွယ်ပြီးလျှင် ရဟန်းများနောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

သီရိမာ၏ အလောင်းတစ်ဖက်တွင် ဘုရားရှင်နှင့်ရဟန်းများ ရပ်နေကြ၏။ အခြားတစ်ဖက်တွင် ရဟန်းမများနှင့် မင်းပရိသတ်၊ အရပ်သူ အရပ်သားများ ရပ်နေကြ၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ သီရိမာကို အလိုရှိသူများ အသပြာတစ်ထောင်ဖြင့် လာယူလှည့်ရန် မြို့တော်၌ စည်လည်စေလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗိဒိုဿာရမင်းကြီးကလည်း မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်၏။ သို့သော် ယခင်က တစ်နေ့တာပေါင်းသင်းရန် ငွေတစ်ထောင်ပေးမည့်သူ ပေါခဲ့သော်လည်း ယခု တစ်ယောက်မျှ မပေါ်လာတော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ တန်ဖိုးကို ထက်ဝက်ထက်ဝက် လျှော့ချ၍ စည်လည်သော်လည်း လိုချင်သူ မပေါ်လာတော့ပေ။ နောက်ဆုံး အလကားယူကြရန် ကြေညာသော်လည်း ယူမည့်သူ မရှိတော့ပေ။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ လူအပေါင်းတို့ ချစ်ခင်စုံမက်ကြသော အမျိုးသမီးကို ရှုကြကုန်လော့။ ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ သူ့ကို တစ်နေ့တာအတွက် အသပြာငွေတစ်ထောင်ပေးကြရ၏။ ယခုသော်ကား ယူမည့်သူပင် မရှိတော့ချေ။ ဤသို့သဘောရှိသော ရုပ်အဆင်းသည် ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဤဝတ္ထု၏ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သီရိမာကို စွဲလမ်းချစ်ခင်ခဲ့သော ရဟန်းကြီးသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၄၈။ ဤရုပ်ခန္ဓာသည် အိုမင်းဆွေးမြည့်တတ်၏။ အနာရောဂါတို့၏ တည်နေရာဖြစ်၏။ ယိုယွင်းပျက်စီးတတ်၏။ အပုပ်အတိဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်သည် မကြာမီ ပျက်စီးတတ်၏။ အမှန်စင်စစ် အသက်ရှင်ခြင်းသည် သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။

အရှင်မ ဥတ္တရာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အသက်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ရှည်သော ဘိက္ခုနီအရှင်မ ဥတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မ ဥတ္တရာသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် ဆွမ်းခံဝင်၍ ရလာသမျှကို ရဟန်းတစ်ပါးအား အလှူခံရန် လျှောက်ထားရာ ထိုရဟန်းက မပယ်မြစ်ဘဲ အလှူခံလိုက်သဖြင့် ထိုနေ့အဖို့ အာဟာရလည်း ပြတ်သွားရ၏။ ဒုတိယနေ့၊ တတိယနေ့များ၌လည်း ဤသို့ပင် ကင်းပြတ်ရပြန်၏။ စတုတ္ထနေ့တွင်ကား လမ်းကျဉ်းတစ်နေရာတွင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူနေသော ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ဆုံရသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို လမ်းဖယ်ပေးရင်း နောက်သို့ဆုတ်လေရာ မိမိ၏သင်္ကန်းစကို နင်းမိပြီး အားနည်းနေသဖြင့် ပက်လက်လန်လဲကျသွား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ဥတ္တရာထေရီအနားသို့ ကြွသွားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်မဥတ္တရာသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၄၉။ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ စွန့်ပစ်ထားသော ဘူးသီးခြောက်ကဲ့သို့ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော ခိုအဆင်းကဲ့သို့ ဖြူမွဲသော အရိုးတို့ကိုမြင်ရ၍ အဘယ်မှာ မွေ့လျော်နိုင်ပါဦးမည်နည်း။

အဓိမာနိက ရဟန်းများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိကိုယ်ကို ရဟန္တာဖြစ်လေပြီဟူသော အဓိမာနဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ခဲ့ကြသော ရဟန်းငါးရာ

http://www.dhammadownload.com

ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်း ငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းခံပြီးလျှင် တောသို့ဝင်၍ တရားအားထုတ်ကြရာ လောကီဈာန်သမာပတ်များ ရရှိကြ၏။ ရရှိထားသော ဈာန်သမာပတ်များ ဝင်စားလျက်နေကြစဉ် မိမိတို့သန္တာန်၌ ကိလေသာများ ဖြစ်ပေါ်မလာကြသည်ကို ထောက်ဆကာ "ငါတို့ရဟန္တာဖြစ်ပြီ၊ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍လျှောက်ထားကြမည်"ဟု တွေးတောကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာခဲ့ကြ၏။ ဘုရားရှင်၏ အမိန့်တော်အရ အရှင်ဘာနန္ဒာသည် ထိုရဟန်းတို့ကို အပြင်တံခါးမုခ်မှ ဆီးကြိုပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်တို့၊ ယခု ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရန် ကိစ္စမရှိသေးပေ။ သုသာန်သို့သွားပြီး ပြန်လာခါမှ ဖူးမြော်ကြပါ"ဟု ပြောကြား၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် "ဘုရားရှင်က အကြောင်းရှိ၍သာ စေခိုင်းခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်" ဟု သဘောထားကာ သုသာန်သို့သွားကြ၏။ သုသာန်သို့ရောက်၍ ပုပ်ပွနေသော သူသေကောင်များကို တွေ့ရသောအခါ ရွံရှာမုန်းတီးခြင်းဟူသော ဒေါမနဿများ ဖြစ်ပွားကြရ၍ စွန့်ပစ်ထားခါစ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် အမျိုးသမီးအလောင်းတို့ကိုမူ သာယာတပ်မက်မိကြ၏။ ဤအတွင်းမှ မိမိတို့သန္တာန်မှာ ကိလေသာရှိနေကြောင်း သိကြရသဖြင့် ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်နေရ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းများရှိရာသို့ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်၍ ရှိခိုးပူဇော်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၅၀။ တဏှာလက်သမားသည် အမိုးစုတို့ကို စိုက်ထူ၍ အသွေးအသားတို့ဖြင့် လိမ်းကျံလှန်း ကိုယ်ခန္ဓာတည်းဟူသော ပြိုကိုတည်ဆောက်ထား၏။ ထိုပြိုသို့ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ ဓာနထောင်လွှားခြင်း၊ သွေးလူးကို ချေဖျက်ခြင်းသည်သာလျှင် တည်ရှိ၏။

အရှင်မရှုပနန္ဒာ (ဇနပဒကလျာဏီ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိ၏ ရွှဲ့အဆင်းကို အလွန်တရာ သာယာနှစ်သက်သော အရှင်မရှုပနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

"ငါ၏မောင်တော်ကြီးဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် မင့်းစည်းစိမ်ကို စွန့်ခွာတောထွက်၍ လောကတွင် အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူပြီး သားတော်ရာဟုလာလည်း ရှင်သာမဏေပြုပြီးပြီ။ မိမိ၏ချစ်လင် နန္ဒမင်းသားလည်း ရဟန်းပြုပြီးပြီ။ မယ်တော်ကြီး မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည်လည်း ဘိက္ခုနီအရှင်မကြီးဖြစ်နေပေပြီ။ ဤမျှလောက်သော ဆွေတော်မျိုးတော်များ ရဟန်းပြုကြကုန်ပြီဖြစ်ရာ အိမ်မှာနေ၍ ဘာအကျိုးရှိတော့မည်နည်း။ ငါသည်လည်း ရဟန်းပြုဗုံ့"ဟု ကြံစည်ကာ ဇနပဒကလျာဏီသည် ဘိက္ခုနီအရှင်မများ ကျောင်းသို့သွားကာ ရဟန်းပြု၏။ ဤသို့ ရဟန်းပြုခြင်းမှာ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသောသဒ္ဓါတရားကြောင့် မဟုတ်ပေ။ ဆွေမျိုးများကို ချစ်ခင်သောကြောင့်သာ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနီအရှင်မ ဘဝရောက်ရာတွင်လည်း အဆင်းလှမြဲ လှနေသဖြင့် အရှင်မ ရူပနန္ဒာဟု အမည်ကျော်ကြားနေပေသည်။

ဆွေမျိုးများကို ချစ်ခင်၍ ရဟန်းပြုလာသော အရှင်မရူပနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်သို့ကား မသွားပေ။ ဘုရားရှင်က သူ၏ရွှဲပရည်အဆင်းလှပခြင်းကို အပြစ်တင်မည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တရားနာ၍ ပြန်လာကြသော ပရိသတ်များက ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်များကို ချီးကျူးသံ ကြားရဖန်များသောအခါတွင် အရှင်မ ရူပနန္ဒာသည် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်သို့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးပြု၍ တရားနာ ရောက်လာလေသည်။

အရှင်မ ရူပနန္ဒာသည် လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ကျက်သရေရှိလှသော ဘုရားရှင်၏ မျက်နှာတော်ကို ကြည်ညိုရာမှ ဘုရားရှင်အား ယပ်လေခတ်၍ နေသော အမျိုးသမီးကလေးကို မြင်ရသောအခါ မျက်လုံးများ ပြူးသွားရ၏။ ထို အမျိုးသမီးသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သမီး အရွယ်ဖြစ်၍ အလွန်တရာ နုပျိုလှပ၏။ နီမြန်းသောအဝတ်များ ဝတ်ဆင်ထား၏။ လက်ဝတ်တန်ဆာ အပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်ထား၏။ ထိုအမျိုးသမီးကလေး၏ လှပမှုနှင့် မိမိကိုယ်ကိုနှိုင်းစာ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ အရှင်မရူပနန္ဒာသည် ရွှေဟင်္သာရွှေမှာ ရောက်နေသော ကျီးနှင့် တူလေစွဟု မိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့မိလေသည်။

ရွှဲပအဆင်းလှပခြင်းကို နှစ်သက်မက်မောတတ်သော အရှင်မ ရူပနန္ဒာသည် ထိုအမျိုးသမီးကလေးကို နှစ်သက်မက်မောမိ၏။ "ဩော်-ဤမိန်းကလေး၏ ဆံပင်များသည် တင့်တယ်လေစွတကား၊ ဩော်-သူ၏နဖူးပြင်ကလေးသည်

http://www.dhammadownload.com

တင့်တယ်လေစွတကား"ဟု တစိမ့်စိမ့် ကြည်နေမိ၏။ ဘုရားရှင်သည် ရုပ်အဆင်းလှပခြင်းကို နှစ်သက်မက်မောတတ်သော အရှင်မ ရူပနန္ဒာအား ချေချွတ်ရန် ဤသို့ မိန်းကလေးရုပ်သွင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထားခြင်း ဖြစ်၏။ ဤမိန်းကလေးကို ဘုရားရှင်နှင့် အရှင်မ ရူပနန္ဒာတို့သာ တွေ့မြင်ကြရ၏။ ယခု အရှင်မ ရူပနန္ဒာက ဤရုပ်သွင်ကို ချစ်ခင်နှစ်သက်နေကြောင်း သိတော်မူသောအခါ ဖန်ဆင်းထားသော မိန်းကလေး၏ ရုပ်သွင်ကို အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်သို့ ပြောင်းလဲလိုက်၏။ မိန်းကလေး၏ ရုပ်သွင်ကိုစူးစိုက် ကြည့်ရှုနေသော အရှင်မ ရူပနန္ဒာက "စောစောကနှင့် မတူတော့ပါတကား"ဟု တွေးတော၍ ချစ်ခင်နှစ်သက်မှု အနည်းငယ် လျော့သွား၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုမှတစ်ဆင့် ထိုအမျိုးသမီးအား တစ်ကြိမ်သာဖွား ပြီးသော မိန်းမအဆင်းသို့ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် မိန်းမလတ်အဆင်း၊ သက်ကြီးရွယ်အို၊ အမယ်အိုအဆင်းသို့ ဖန်ဆင်းတော်မူပြန်၏။ ဆံဖြူသွားကျိုး၍ ခါးရိုးကိုင်းညွတ်နေသော ရုပ်သွင်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ အရှင်မ ရူပနန္ဒာသည် ထိုရုပ်သွင်ကို ချစ်ခင်မက်မောခြင်း လုံးဝ မရှိတော့ပေ။

အရှင်မ ရူပနန္ဒာ၏ ရှေ့တော်မှောက်မှာပင် ထိုအမယ်အိုသည် ရောဂါဖိစီးခြင်း ခံစားလာရ၏။ တောင်ဝှေးနှင့်ယပ်ဝန်းကို ပစ်ချလျက် အော်ဟစ်ငိုကြွေးကာ လဲကျသွား၏။ မိမိစွန့်ထုတ်ထားသော ကျင်ကြီးကျင်ငယ်များထဲတွင် လူးလိမ့်နေရ၏။ မကြာမီမှာပင် ရောဂါသည်ကြီး သေဆုံးကာ အလောင်းကောင်ကြီး ပုပ်ပွထလာ၏။ ကိုးပေါက်သော ဒွါရတို့မှ သွေးပုပ်ပြည်ပုပ်များ ထွက်ကျလာကုန်၏။ ပိုးလောက်များလည်း တဖွားဖွားကျလာကုန်၏။ အရှင်မ ရူပနန္ဒာသည် ထိုရုပ်သွင်ကို ကြည့်ရှုမှတစ်ဆင့် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကိုလည်း အနိစ္စသဘော၊ ဒုက္ခသဘော၊ အနတ္တသဘောတို့ကို ရှုမြင်သုံးသပ်ကာ ဝိပဿနာ ပွားများမိ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က-

"ရူပနန္ဒာ၊ အမြဲတမ်းနာကျင်၍ မစင်ပုပ်အတိပြီးသော၊ အထက်ဒွါရ အောက်ဒွါရတို့မှ ယိုထွက်နေသော၊ လူမိုက်တို့ အလွန်တောင့်တအပ်သော၊ ရွံရှာစဖွယ်ကောင်းလှသော ဤခန္ဓာကို ရှုလော့။ ထိုအတ္တဘောကို ဓာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆိတ်သုဉ်းသော အားဖြင့်လည်းကောင်း ရှုသကဲ့သို့ ထိုအတ္တဘောကို ရှုလော့။ ဤလောကကို တစ်ဖန် မရောက်လာစေနှင့်။ ဘဝ၌ သာယာနှစ်သက်တတ်သော တဏှာကို ကင်းပြတ်စေ၍ ငြိမ်းချမ်းစွာ ကျင့်သုံးရလတ္တံ့"

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်ကို ကြားနာရသဖြင့် အရှင်မရှပနန္ဒာသည် သောတာပန်ဖြစ်လာ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် အရှင်မရှပနန္ဒာ၏ အထက်မဂ်များအလို့ငှာ ဘုရားရှင်က ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရှပနန္ဒာထေရီမသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၅၁။ ရတနာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆန်းကြယ်သော မင်းဖီးရထားတို့သည်ပင် အိုမင်းဆွေးမြည့်ကြရကုန်သေး၏။ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း ထို့အတူပင် အိုမင်းဆွေးမြည့်ရ၏။ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားသည်ကား အိုမင်းဆွေးမြည့်ခြင်း မရှိဟူ၍ သူတော်ကောင်းတို့သည် သူတော်ကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ဟောပြောကြကုန်၏။

မလ္လိကာ မိဖုရား

သာဝတ္ထိပြည်ရှင် ကောသလမင်းကြီး၏ ရထားတင်းကုပ်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မလ္လိကာမိဖုရားကြီး ကွယ်လွန်၍ ဘိုးရိမ်ပူဆွေးနေသော ကောသလမင်းကြီးအား အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ မလ္လိကာမိဖုရားသည် ရေချိုးအိမ်၌ မျက်နှာသစ်ပြီးလျှင် ခြေသလုံးကို ကုန်း၍ ဆေးကြောနေစဉ် သူမွေးမြူထားသော ခွေးက နောက်မှ နေ၍ မေထုန်မှီဝဲရန် ကြိုးစား၏။ မိဖုရားသည် အတွေ့ကို သာယာ၍နေစဉ် လေသာပြတင်းပေါက်မှ ကောသလမင်းကြီးက တွေ့မြင်သွား၏။ သို့ဖြစ်၍ မလ္လိကာမိဖုရား ရေချိုးအိမ်မှ တက်လာသောအခါ "သူယုတ်မာ၊ အဘယ့်ကြောင့် ခွေးနှင့် မှောက်မှားရသနည်း"ဟု ပြောဆိုကြိမ်းမောင်း၏။ မလ္လိကာမိဖုရားက မဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုလေရာ ကောသလမင်းကြီးက မယုံကြည်သဖြင့် "အရှင်မင်းကြီး၊ ဤလေသာပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် ရေချိုးအိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသောသူကို နှစ်ယောက် ထင်မြင်တတ်ပါသည်။ ကျွန်မ၏စကားကို မယုံကြည်ပါလျှင် အရှင်မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ရေချိုးခန်းသို့ ဝင်တော်မူပါ။ ဤလေသာပြတင်းပေါက်ဝမှ ကျွန်မကြည့်နေပါမည်"ဟု လီဆယ်လျှောက်တင်၏။ ကောသလမင်းကြီးကလည်း ဉာဏ်ပညာထုံထိုင်းသူဖြစ်၍ မိဖုရား၏ စကားအတိုင်း ရေချိုးခန်းသို့

http://www.dhammadownload.com

ဝင်၏။ မလွိကာမိဖုရားက "အရှင်မင်းကြီး၊ ဗိုက်မဲစွတကား၊ ဆိတ်မနှင့်အတူ မသင့်မလျော် ကျင့်ရာသလော"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် ကောသလမင်းကြီးသည် "ဤရေချိုးခန်းသို့ ဝင်၍ ဤသို့ပင် အထင်ခံရပေသည်"ဟု စွဲမှတ်သွားလေသည်။

"ငါသည် မင်းကြီးကို မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခဲ့မိပြီ။ ငါ၏အမှုကို ဘုရားရှင် သိတော်မူလတ္တံ့။ အဂ္ဂသာဝက အရှင်မြတ်ကြီးများ သိတော်မူကြကုန်လတ္တံ့။ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကကြီးများ သိတော်မူကြကုန်လတ္တံ့။ သြော်-ငါသည် ဝန်လေးသောအမှုကို ပြုမိလေစွတကား"ဟု တွေးတော၍ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေရ၏။ ထိုမလွိကာမိဖုရားသည်ပင် ကောသလမင်းကြီးနှင့်အတူ အသဒိသ အလှူတော်ကြီးကို ပေးလှူခဲ့၏။ တစ်နေ့တည်းဖြင့်ပင် တစ်ဆယ့်လေးကုဋေမျှ အကုန်အကျခံ၍ လှူဒါန်းခဲ့၏။ မလွိကာမိဖုရားသည် သေခါနီးအချိန်တွင် ဤမျှလောက် များပြားလှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို သတိမပြုနိုင်ဘဲ လီဆယ်၍ ပြောဆိုခဲ့မိသော မကောင်းမှုကိုသာလျှင် သတိပြုကာ သေဆုံးသဖြင့် အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ရလေသည်။

(အသဒိသ အလှူတော်ကြီးအကြောင်းကို လောကဝဂ်၊ အသဒိသ အလှူတော်ကြီးဝတ္ထု၌ ရှုပါ။)

ကောသလမင်းကြီးသည် ချစ်လှစွာသော မိဖုရားကြီး ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးကာ မိဖုရား၏လားရာ ဘဝကို မေးမြန်းရန် ဘုရားရှင်ထံ လာခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်က မေးမြန်းခြင်း မပြုဖို့ရန် တန်ခိုးတော်ဖြင့် တားမြစ်ထားသဖြင့် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မမေးဖြစ်ဘဲ ပြန်သွားခဲ့ရ၏။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်ကား မလွိကာမိဖုရားသည် အဝီစိငရဲမှ လွတ်မြောက်ကာ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ ရောက်သွား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ကောသလမင်းကြီးနန်းတော်သို့ ကိုယ်တော်တိုင် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူလေသည်။

ခုနစ်ရက်အတွင်းမမေးရန် တန်ခိုးတော်ဖြင့် တားမြစ်ရခြင်းမှာ ကောသလမင်းကြီးအား အယူမှားမသွားစေရန် ဖြစ်၏။ "ဤမျှလောက် လှူဒါန်းခဲ့သော မိဖုရားသည်ပင် အဝီစိငရဲကျရသေးလျှင် ဆက်လက်၍ လှူနေသော်ကော ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း"ဟု တလွဲတချော်တွေးတော၍ ပြုလုပ်မြဲဒါနဝတ်များကို ဖြတ်တောက်ဖိလျှင် မင်းကြီးအတွက် အကျိုးမဲ့ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် မလွိကာမိဖုရားကြီး တုသိတာနတ်ပြည် ရောက်ချိန်တွင်မှ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွချီတော်မူရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ကို နန်းတော်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်၏။ ဘုရားရှင်က နန်းတော်ပေါ်သို့ ကြွတော်မမူဘဲ မင်းအဆက်ဆက်တို့ ရထားများ ရှိရာ တင်းကုပ်ထဲသို့သာ ကြွတော်မူ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုတင်းကုပ်ထဲမှာပင် ဘုရားရှင်အား ယာဂု၊ ခဲဖွယ်တို့ကို ဆက်ကပ်ပြီးလျှင် မလ္လိကာမိဖုရား၏ လားရာဂတိကို မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က တုသိတာနတ်ပြည်၌ နတ်ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသောအခါ ကောသလမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား၊ မလ္လိကာလို အမျိုးသမီးမှ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ မရောက်လျှင် မည်သူရောက်ပါမည်နည်း။ မလ္လိကာမိဖုရားသည် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းရန် ကိစ္စများကိုသာ အမြဲတမ်း စီစဉ်လျက်ရှိပါသည်။ မလ္လိကာမိဖုရား ကွယ်လွန်သွားသော အချိန်မှစ၍ တပည့်တော်သည် မိမိကိုယ်ခန္ဓာကိုပင် မသယ်နိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတော့သည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း မပြုလင့်၊ ဤသို့သော သေခြင်းသဘောကား သတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့အတွက် အမြဲတစေ တည်ရှိနေသော တရားပင်တည်း"ဟု မိန့်တော်မူကာ အံ့စီအရီရှိနေသော ရထားများအနက် အလွန်တရာ အိုမင်းဆွေးမြည့်နေသော ရထားတစ်စီးကို ညွှန်ပြပြီးလျှင် "မင်းကြီး၊ ဤရထားသည် မည်သူ့ရထားနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ ကောသလမင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား၊ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး၏ ရထားဖြစ်ပါသည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ထို့နောက် ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးရထားနှင့် ကောသလမင်းကြီး၏ ရထားများကို ထို့အတူ မေးမြန်းတော်မူကာ "မင်းကြီး၊ ထိုသို့ အိုမင်းဆွေးမြည့်သော သဘောကြောင့်သာလျှင် သင့်ဘိုးတော်ဘုရားကြီး၏ ရထားသည် သင့်ခမည်းတော် လက်ထက်တိုင်အောင် အသုံးမပြုနိုင်ဘဲ ပျက်စီးခဲ့ရ၏။ သင့် ခမည်းတော်၏ ရထားသည်လည်း သင်မင်းကြီး လက်ထက် မတိုင်မီမှာပင် ပျက်စီးခဲ့ရ၏။ ဤသို့ သဘောရှိသော သစ်သားတုံးသည်ပင် အိုမင်း ဆွေးမြည့်ခြင်းသို့ ရောက်ရသေး၏။ ကိုယ်ခန္ဓာသော်ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါမည်နည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဝတ္ထု၏ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၅၂။ အကြားအမြင်နည်းလှသော ဤယောက်ျားသည် နွားလားကဲ့သို့ အချည်းနှီး ကြီးထွားလာ၏။ ထိုယောက်ျားအား အသားတို့ တိုးပွားလာ၏။ ပညာမူကား မတိုးပွားချေ။

အရှင်လာဠုဒါယီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အလွဲလွဲ အချော်ချော် ဖြစ်ခဲ့ရသော အရှင်လာဠုဒါယီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်လာဠုဒါယီသည် မင်္ဂလာပြုသော အိမ်များသို့ သွား၍ မင်္ဂလာမရှိသော ပေတဝတ္ထုတို့ကို ဟော၏။ မင်္ဂလာမရှိသော နာမ္မကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နေကြသော အိမ်များသို့သွား၍ မင်္ဂလာတရားကို ဟောကြား၏။ ဤအကြောင်းများကို ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(အရှင်လာဠုဒါယီ၏ အဟော်အပြောမတတ်ပုံကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားထားသော သောမဒတ္တဇာတ်ကို ဒုကနိပါတ်၊ ဓိရဇာထမ္ဘဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၅၃။ ခန္ဓာအိမ်ကို ဆောက်လုပ်တတ်သော တဏှာလက်သမားကို ရှာသော ငါသည် ထိုတဏှာလက်သမားကို မြင်နိုင်သော ဉာဏ်မရသေးသဖြင့် ဘဝများစွာ သံသရာပတ်လုံး ပြေးလွှားကျင်လည်ခဲ့ရပေပြီ။ အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းကား ဆင်းရဲလေစွတကား။

၁၅၄။ ခန္ဓာအိမ်ကို ဆောက်လုပ်တတ်သော ဟယ်-တဏှာလက်သမား။ ယခု ငါသည် သင့်ကို မြင်တော်ပြီ။ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ခန္ဓာအိမ်ကို သင်မဆောက်ရလတ္တံ့။ ကိလေသာတည်းဟူသော သင်၏ အခြင်ရုန်းအားလုံးကို ငါ ချိုးဖဲ့တော်ပြီ။ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိမ်အထွတ်ကို ငါ ဖျက်ဆီးတော်ပြီ။ ငါ၏စိတ်သည် ပြုပြင်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ။ တဏှာကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

ဥဒါန်းကျူးတော်မူခြင်း

ဤဒေသနာတော်ကား ဗောဓိပင်နှင့်လျှပ်လျှင်ထက်၌ ဘုရားရှင် ကျူးရင့်တော် မူခဲ့သော ဥဒါန်းဒေသနာတော်ဖြစ်၏။ ဗောဓိပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးတော်

http://www.dhammadownload.com

မူစဉ် နေမဝင်မီမှာပင် မာန်စစ်သည်အပေါင်းကို အောင်တော်မူ၍ ပထမယဉ်၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊ မဇ္ဈိမယဉ်၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်နှင့် ပစ္ဆိမယဉ်၌ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်တို့ ရတော်မူ၏။ ထို့နောက် သိန်းပေါင်းများစွာမကသော ဘုရားရှင်တို့ ပြုမြဲဖြစ်သော ဥဒါန်းစကား မြွက်ကြားခြင်းကို ပြုတော်မူရန် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ကျူးရင့်တော်မူသော ဥဒါန်းဒေသနာတော်ကို နောင်အခါတွင် အရှင်အာနန္ဒာ မေးလျှောက်သဖြင့် တစ်ဖန် ပြန်လည်၍ ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၅၅။ လူဖိုက်တို့သည် အရွယ်ရှိဖိုက်က မြတ်သောအကျင့်ကို မကျင့်လိုက်မိ၍၊ ဥစ္စာကိုလည်း မရလိုက်၍ အရွယ်လွန်သောအခါတွင် ငါးကုန်ခန်းသော ညွန်အိုင်၌ အတောင်ကျိုးသော ကြုံးကြာအိုကဲ့သို့ ကြံ့ဖိုင်၍သာ နေကြကုန်၏။

၁၅၆။ လူဖိုက်တို့သည် အရွယ်ရှိဖိုက်က မြတ်သောအကျင့်ကို မကျင့်လိုက်မိ၍၊ ဥစ္စာကိုလည်း မရလိုက်မိ၍ လေးမှလွတ်ပြီးနောက် အရှိန်ကုန်သော မြားကဲ့သို့ ဖျော့ဖြစ်ဟောင်းတို့ကို အောက်မေ့ညည်းတွားရ၍သာ နေကြရကုန်၏။

မဟာဓန သူဌေးသား

ဗာရာဏသီမြို့တော်အနီး ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကုဋေရှစ်ဆယ်အမွေကို ခန့်ဖက်စလုံးမှရပါလျက် ခွက်လက်စွဲကာ တောင်းစားရသော မဟာဓန သူဌေးသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဗာရာဏသီမြို့၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးသည် မိမိ၏ မဟာဓနမည်သော သားအား အကအခုန်၊ အသီအဆို၊ အတီးအမှုတ်တို့ကိုသာ သင်ကြားပေး၏။ "ငါတို့၏အိမ်၌ ဥစ္စာများစွာရှိနေ၏။ ငါတို့သားသည် အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင်စံစားစေ၊ အခြားအလုပ်အကိုင်များ လုပ်ကိုင်ရန်မလို"ဟု တွေးတောကာ အတတ်ပညာ တစ်ခုတစ်ခုကိုမျှ သင်ကြား၍ မပေးကြပေ။ ထိုမဟာဓန သူဌေးသား အရွယ်ရောက်သောအခါ ကုဋေရှစ်ဆယ်ပင် ကြွယ်ဝသော ဗာရာဏသီ သူဌေးတစ်ဦး၏ သမီးတော်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေး၏။ ခန့်ဖက်မိဘများ ကွယ်လွန်ကြသောအခါ ကုဋေရှစ်ဆယ် ခန့်လီသော ဥစ္စာတို့သည် သူတစ်ဘိမ်တည်း၌သာ စုံပုံလာကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

တစ်နေ့သ၌ မဟာဓနသူဌေးကလေးသည် နောက်လိုက်နောက်ပါများနှင့် တကွ လမ်းထွက်လာစဉ် သေသောက်ကြွေများသည် သူဌေးကလေးကိုမှီခိုခို၍ စားသောက်လိုကြသဖြင့် "အရှင်သူဌေးမင်း အသက်တစ်ရာရှည်ပါစေ"ဟု ဆီးကြို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ သူဌေးကလေးသည် သေသောက်ကြွေများ.သောက်နေကြသော အဖျော်အကြောင်းကို မိမိအခွေအရံများအား မေးကြည့်၏။ အခွေအရံများက "လောကဌ သောက်စရာ အကောင်းဆုံးသော အဖျော်ယမကာ ဖြစ်ပါသည်"ဟု ဖြေကြားသဖြင့် သူဌေးကလေးသည် သေရည်အနည်းငယ်ကို မြည်းကြည့်၏။ ဤသို့ သူဌေးကလေးသည် သေရည်သောက်သောအခါ သေသောက်ကြွေများစွာ ဝန်းရံလာကြလေသည်။

သေသောက်ကြွေများနှင့်အတူ စားသောက်ကာ စည်းမရှိကမ်းမရှိ သုံးဖြုန်းလိုက်သောအခါ ကုဋေရှစ်ဆယ်မျှသော ဥစ္စာများ ကုန်ခန်းသွား၏။ မိမိ ဘက်မှ အမွေရဥစ္စာများကုန်လျှင် သူဌေးကတော်ဘက်မှ အမွေရဥစ္စာ ကုဋေ ရှစ်ဆယ်ကိုလည်း သုံးဖြုန်း၍ ပစ်လိုက်ပြန်၏။ ထို့နောက် သုံးဖြုန်းရန် လိုသော အခါ လယ်ယာဥယျာဉ်များကို ရောင်းရ၏။ ထို့နောက်လည်း အိုးခွက် ဘဏ္ဍာ၊ အခင်းအရံ၊ နေစရာ ထိုင်စရာတို့ကိုပါ ရောင်းစားရ၏။

ဤသို့ဖြင့် မဟာဓနသူဌေး အသက်အရွယ် အိုမင်း၍လာလေရာ အမွေရ အိမ်ကိုပင် ရောင်းလိုက်ရ၏။ ဤတွင် ဝယ်ယူသူတို့က အိမ်ပေါ်မှ နှင်ချကြလေရာ မဟာဓနတို့ လင်မယားမှာ သူတစ်ပါး၏ အိမ်နံရံတွင် မှီကပ်နေကြရပြီး ခွက်လက်စွဲ ၍ တောင်းစားရလေတော့သည်။

တစ်နေ့သ၌ မဟာဓနံသည် ဆွမ်းစားဇရပ်အဝသို့ လာရောက်ကာ ရဟန်းငယ်၊ သာမဏေငယ်တို့ပေးသော ဆွမ်းကျန်၊ ဟင်းကျန်များကို ခွက်ဖြင့် ခံယူနေ၏။ ထိုအဖြစ်ကို ဘုရားရှင်မြင်တော်မူ၍ ပြုံးတော်မူ၏။ ပြုံးရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို အရှင်အာနန္ဒာက မေးလျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ဤသူဌေးသားသည် ပထမအရွယ်၌ ရှိပြီးစီးပွားဥစ္စာများ မပျက်စီးစေဘဲ နောက် စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေခဲ့ပါလျှင် ဤဗာရာဏသီမြို့၌ ပထမတန်းစား သူဌေးကြီး ဖြစ်ရာ၏။ အိမ်မှထွက်၍ ရဟန်းပြုပါလျှင် ရဟန္တာဖြစ်ရာ၏။ သူ၏မယားသည် အနာဂါမ်ဖြစ်ရာ၏။ မဇ္ဈိမအရွယ်၌ စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေခဲ့လျှင် ဒုတိယတန်းစား သူဌေးကြီးဖြစ်ရာ၏။ အိမ်မှထွက်၍ ရဟန်းပြုလျှင် အနာဂါမ်ဖြစ်ရာ၏။ သူ၏

http://www.dhammadownload.com

မယားသည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရာ၏။ ပဋိမအရွယ်၌ စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေခဲ့လျှင် တတိယတန်းစား သူဌေးကြီးဖြစ်ရာ၏။ အိမ်မှထွက်၍ ရဟန်းပြုလျှင် သကဒါဂါမ် ဖြစ်ရာ၏။ သူ၏မယားသည် သောတာပန်ဖြစ်ရာ၏။ ယခုအခါ၌ကား သူဌေးသား သည် လူတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းတို့၏ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း လက်လွတ် ဆုံးရှုံးရလေပြီ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကားဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

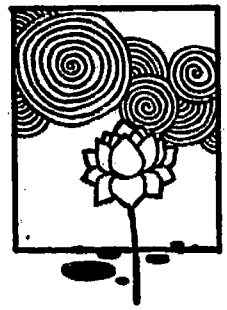

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၅၇။ မိမိကိုယ်ကို ချစ်ခင်အပ်သည်ဟု သိပါမူ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ပညာရှိသည် အရွယ်သုံးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော အရွယ်၌ မိမိကိုယ်ကို ကြိုးစား၍ သုတ်သင်ရာ၏။

ဗောဓိမင်းသား

ဘေသကဠတောအုပ်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သားသမီးမရနိုင်သော ဗောဓိမင်းသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဗောဓိမင်းသားသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် တုဖက်ကင်းသော ပြာသာဒ်တစ်ဆောင်ကို ပြုလုပ်စေ၏။ ထိုပြာသာဒ်သည် ကောကနုဒမည်၍ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်တော့မတတ် လှပတင့်တယ်၏။ လက်သမားများက "ဤသို့သော ပြာသာဒ်မျိုး အခြားမှာမဆောက်ရသေးပါ"ဟု လျှောက်ကြသည်တွင် ဗောဓိမင်းသားသည် "ဤသို့သော ပြာသာဒ်မျိုး နောက်ထပ် မဆောက်နိုင်ကြစေရန် လက်သမားများကို သတ်ဖြတ်ရန်၊ သို့မဟုတ် လက်ခြေများကို ဖြတ်ရန်၊ သို့မဟုတ် မျက်လုံးများကို ဖောက်ရန် သင့်၏"ဟု ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ထား၏။ ဗောဓိမင်းသားသည် မိမိ၏ အကြံအစည်ကို မိတ်ဆွေရင်းချာ သင်္ခဝပုတ္တမည်သော လုလင်အား ပြောကြားလေရာ သင်္ခဝပုတ္တက လက်သမားကို သနားသဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်လေသည်။

လက်သမားသည် သင်္ခဝပုတ္တအား ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားကာ ပြာသာဒ်ဆောက်၍ မပြီးသေးဟန်ဆောင်ကာ ပေါ့ပါးသော ခဲသစ်များဖြင့် ဂဠုန်ရုပ်ကြီးကို လျှို့ဝှက်စွာ ပြုလုပ်ကြ၏။ ဂဠုန်ရုပ်ကြီးကို ပျံသန်းနိုင်လောက်အောင်

http://www.dhammadownload.com

ယန္တရားများ တပ်ဆင်ပြီးသောအခါ လက်သမားသည် သားမယားတို့နှင့်တကွ ရွှေငွေဥစ္စာများကို တင်ဆောင်ပြီးလျှင် ဟိမဝန္တာသို့ ကောင်းကင်ခရီးမှ ထွက်ကြလေ၏။

ကောကနုဒပြာသာဒ်မှာ အားလုံး ဆောက်လုပ်ပြီးစီးနေပြီဖြစ်၍ ဗောဓိမင်းသားသည် ပြာသာဒ်တက် မင်္ဂလာပွဲကျင်းပ၏။ ကောကနုဒပြာသာဒ်ကို နှံ့သာမျိုးလေးပါးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံပြီးလျှင် ပထမဆုံး တံခါးခုံမှစ၍ အဖိုးတန်အဝတ်များ ဖြန့်ခင်းထား၏။ ထိုမင်္ဂလာပွဲသို့ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များကို ပင့်လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာသောအခါ ဘုရားရှင်သည် အဝတ်များပေါ်သို့ နင်း၍ ကြွတော်မမူဘဲ ရပ်တန့်နေတော်မူ၏။ ဗောဓိမင်းသားက "အရှင်ဘုရား၊ ဝင်တော်မူပါ"ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်ထားသော်လည်း ဘုရားရှင်သည် ဝင်တော်မမူဘဲ အရှင်အာနန္ဒာကို ကြည့်တော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကိုသိရှိသဖြင့် "မင်းသား၊ အဝတ်ခင်းတို့ကို ရုပ်သိမ်းလော့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အဝတ်ခင်းတို့ကို နင်း၍ ကြွတော်မူမည်မဟုတ်၊ နောင်လာ နောက်သားများ အတုယူကြရန် ဖြစ်ပေသည်"ဟု မိန့်ကြား၏။ ဤတွင် ဗောဓိမင်းသားက အဝတ်ခင်းများကို ရုပ်သိမ်းပေးသဖြင့် ဘုရားရှင်က ကောကနုဒပြာသာဒ်ထက်သို့ ကြွတော်မူလေသည်။

ဗောဓိမင်းသားသည် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များအား ယာဂုခဲဖွယ်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လုပ်ကျွေးပြီးနောက် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် သရဏာဂုံသုံးကြိမ် ဆောက်တည်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ အဓိဝမ်းတွင်းတုန်းကတစ်ကြိမ်၊ ကလေးအရွယ်၌တစ်ကြိမ်၊ သိက္ခာလိမ္မာသည့်အရွယ်မှာတစ်ကြိမ် ခံယူခဲ့ပါသည်။ အရှင်ဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် အဝတ်များ ကို နင်း၍ ကြွတော်မမူပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းသား၊ သင်သည် မည်သို့ကြံစည်၍ အဝတ်များ ခင်းထားသနည်း"ဟု မေးတော်မူရာ ဗောဓိမင်းသားက "တပည့်တော်သားသမီးမရှိသေးသဖြင့် သားဖြစ်စေ၊ သမီး ဖြစ်စေ တစ်မျိုးမျိုး ရရှိဦးမည်ဖြစ်လျှင် ဘုရားရှင်နင်း၍ ကြွတော်မူလိမ့်မည်ဟု ကြံစည်၍ ခင်းပါသည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းသား၊ ထို့ကြောင့်ပင် ငါဘုရား မနင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဗောဓိမင်းသားက မိမိတို့အား သားသမီးမရနိုင်အောင် တားမြစ်သော အကုသိုလ်ကံကို မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်က မြေကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါက ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောတစ်စီး နစ်မြုပ်လေရာ သင်္ဘောစီးခရီးသည် အများစုမှာ သေဆုံးကြကုန်၏။ ထိုအထဲမှ လင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်ကား ကံအားလျော်စွာ ကျွန်းတစ်ခုသို့ ရောက်လာကြ၏။ ကျွန်းပေါ်တွင် ငှက်ဥမှတစ်ပါး အခြားစားစရာမရှိ၍ ငှက်ဥတို့ကို လင်မယား နှစ်ယောက် စားသောက်ကြရ၏။ ငှက်ဥများစား၍ ကုန်သောအခါ ပေါက်ခါစ ငှက်များကို စားကြရ၏။ ဤသို့ဖြင့် ပထမအရွယ်ကုန်ဆုံးပြီးလျှင် ဒုတိယအရွယ်၊ တတိယအရွယ်တို့ရှိလည်း ငှက်နှင့်ငှက်ဥကိုသာ စား၍သာနေကြ၏။ ထိုဘဝတုန်းက ပြုခဲ့မိသော ဤသို့သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် သားသမီးမရနိုင် ဖြစ်ပေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဗောဓိမင်းသားနှင့် မိဖုရားတို့၏ ရှေးကအကုသိုလ်ကံကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် "မင်းသား၊ ထိုအခါက သင်တို့လင်မယားသည် အရွယ်သုံးပါး တို့တွင် တစ်ပါးပါး၌ သတိတရားရခဲ့ပါလျှင် ထိုအရွယ်၌ သားသမီးရရာ၏။ သင်တို့ နှစ်ယောက်တွင် တစ်ယောက်ယောက်သည် အရွယ်တစ်ပါးပါး၌ အသိတရားရခဲ့ ပြားအံ့၊ ထိုတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ သားသမီးပေါ်ထွန်းရာ၏"ဟု မိန့်ကြားတော် မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဗောဓိမင်းသား သောတာပန်ဖြစ်လေသည်း။

ဒေသနာထော်

၁၅၈။ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင် ကောင်းသောအကျင့်၌ ရှေးဦးစွာတည်စေရာ၏။ ထို့နောက်မှ သူတစ်ပါးကို ဆုံးမရာ၏။ ပညာရှိသည် သူတစ်ပါးတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြင့် မညစ်နွမ်းစေရာ။

အရှင်ဥပနန္ဒ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လောဘကြီးလွန်းသော အရှင်ဥပနန္ဒအတွက် နှလုံးမသာယာ ဖြစ်ကြရသော ရဟန်းနှစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဥပနန္ဒသည် သကျမင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုလာသူဖြစ်၏။ အဟော အပြောကောင်းလှ၏။ အဟောအပြောကောင်းလှသဖြင့် အခြားရဟန်းများက သူ့ကို တိစီဝရိတ်သက်နန်းများဖြင့် တရားပူဇော်ကြကာ ဓူတင်အကျင့်များကို ကျင့်ကြ၏။ တရားဟောသူ ဥပနန္ဒကား မည်သည့်အကျင့်ကိုမျှ မကျင့်ပေ။ ပရိက္ခရာအသုံးအဆောင်များ ရနိုင်သမျှရအောင် ကြိုးစား၍သာနေ၏။ သူသည်

http://www.dhammadownload.com

တောရွာတစ်ရွာသို့ သွားပြီးလျှင် ထိုရွာရှိ ကျောင်းလေးကျောင်းတို့အနက် တစ်ကျောင်း၌ ဖိနပ်ကိုထား၏။ တစ်ကျောင်း၌ တောင်ဝှေးကိုထား၏။ တစ်ကျောင်း၌ ရေဘူးကိုထား၏။ ကျန်တစ်ကျောင်း၌ မိမိကိုယ်တိုင် ဝါကပ်နေထိုင်၏။ ထိုကျောင်းမှာ နေထိုင်ရင်း တရားဟောပြောသဖြင့် အဝတ်သင်္ကန်းမြောက်မြားစွာ အပူဇော်ခံရ၏။ အရှင်ဥပနန္ဒသည် ဤမျှဖြင့် အားမရသေးဘဲ မိမိပစ္စည်းများ ထားရှိရာ ကျောင်းများမှ ဝါဆိုသင်္ကန်းများကို ဝေစုတောင်း၍ ယူသေး၏။ တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည် အဝတ်နှစ်ထည်နှင့် ကမ္ပလာတစ်ထည်ရရှိကြရာ အဝေမတည့်ဖြစ်နေကြ၏။ သူတို့အနားသို့ အရှင်ဥပနန္ဒ ရောက်သွားသောအခါ သူတို့ရရှိထားသော ပစ္စည်းများ ခွဲဝေပေးပါရန် ပန်ကြားကြ၏။ အရှင်ဥပနန္ဒက အဝတ်ငယ်ကို ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးအား တစ်ထည်စီပေးကာ အဖိုးထိုက်တန်သော ကမ္ပလာကိုကား တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော မိမိအတွက်ဟု ဆိုကာ ယူသွား၏။ ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးသည် စိတ်နှလုံး မသာမယာဖြစ်၍ ထို အကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်ဥပနန္ဒကို ရှုတ်ချတော်မူပြီးလျှင် ထိုရဟန်းနှစ်ပါးအား တရားစကား ဟောကြားတော် မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် သောတာပန် ဖြစ်ကြလေ၏။

(အရှင်ဥပနန္ဒ၏ သင်္ကန်းခွဲဝေပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားသော် ဒဗ္ဗပုပ္ဖဇာတ်ကို သတ္တကနိပါတ်၊ ကုက္ကုဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၅၉။ သူတစ်ပါးကို ဆုံးမသည့်အတိုင်း မိမိကိုယ်တိုင် လိုက်နာပြုကျင့်ရာ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် ယဉ်ကျေးပြီးမှသာ သူတစ်ပါးကို ဆုံးမရာ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းသည် ခဲယဉ်းစွတကား။

အရှင်တိဿ (ကမ္ပဋ္ဌာန်းယူသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သူတစ်ပါးကိုသာ ဆုံးမ၍ မိမိကိုယ်တိုင် လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်း မပြုသော အရှင်တိဿကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်တိဿသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းယူပြီးလျှင် နောက်ပါ ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ တောရကျောင်းသို့သွား၍ ဝါကပ်၏။ သူသည် နောက်ပါ ရဟန်းများအား တရားအားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းဆော်ပြီးလျှင် သူကိုယ်တိုင်ကား အိပ်စက်နေ၏။ နောက်ပါရဟန်းများသည် ညဉ့်ဦးယံပတ်လုံး တရားအားထုတ်ကာ မလျှမယံတွင် အိပ်စက်ရန် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်လာကြ၏။ ဤတွင် အိပ်ရာမှ ဦးနေသော အရှင်တိဿက ဆက်လက်၍ တရားအားထုတ်ရန် နှင်လွှတ်၏။ ပစ္ဆိမယံ၌ ဝင်လာကြသောအခါတွင်လည်း ဤသို့ပင် နှင်လွှတ်ပြန်၏။ အိပ်ချိန်မှာ မအိပ်ရသဖြင့် ထိုရဟန်းတို့မှာ တရားဒေသနာတော်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း နှလုံးသွင်းခြင်းကို မပြုနိုင်ကြကုန်။ ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ဆရာအား လှုံ့လ ဝီရိယ ထက်သန်လှသည်ဟု အောက်မေ့၍ လေ့လာစူးစမ်းကြည့်သောအခါ ညဉ့်ဦးယံပတ်လုံး ကျောင်းတွင်း၌ အိပ်နေသည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

ထိုရဟန်းတို့သည် မည်သည့်တရားထူးကိုမျှ မရရှိဘဲ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က အရှင်တိဿ ကို ရွတ်ချတော်မူကာ ထိုရဟန်းတို့အား တရားစကားဟောကြားတော် မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

(အရှင်တိဿ၏ အချိန်မသီ တိုက်တွန်းဆော်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားသော အကာလရာဝိဇာတ်ကို ဧကနိပါတ်၊ ဟံစိဝဂ်၌ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၆၀။ မိမိသည်သာလျှင် မိမိ၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးသည် မိမိ၏ ကိုးကွယ်ရာ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးပြီးသော မိမိစိတ်ဖြင့်သာ ရနိုင်ခဲသော အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို ရနိုင်၏။

အရှင်ကုမာရကဿပ၏ မယ်တော်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သားဖြစ်သူ အရှင်ကုမာရကဿပအတွက် ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ငိုကြွေးခဲ့ရသော မယ်တော် ဘိက္ခုနီမကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ သူဌေးသမီးတစ်ဦးသည် မိဘများထံ ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းသော်လည်း မရခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် လင့်ဘိမ်သို့ လိုက်ပါပြီးခါမှ လင်ကို ကျေနပ်အောင် ခွင့်တောင်း၍ ရဟန်းပြုရ၏။ ရဟန်းပြု၍ မကြာမီမှာပင် လွှဘဝတုန်းက ရရှိလာခဲ့သော ကိုယ်ဝန်သည် ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာ၏။ သူသည် အရှင်ဒေဝဒတ်၏ အသင်းအပင်း ဘိက္ခုနီများထဲတွင် ရဟန်းပြုခဲ့သဖြင့် ဘိက္ခုနီများက ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင် ဘိက္ခုနီကို အရှင်ဒေဝဒတ်ထံ ပို့ဆောင်ကြ၏။ အရှင်ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို မစစ်ဆေးဘဲ "ငါ၏သြဝါဒခံ ဘိက္ခုနီများနာမည်ပျက်လိမ့်မည်"ဟု ဆိုကာ "ဤဘိက္ခုနီမ လူထွက်စေ"ဟု အမိန့်ချမှတ်လိုက်၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ဘိက္ခုနီမက မိမိသက်နှံးကို ဆွဲချွတ်ရန် ချဉ်းကပ်လာသော ဘိက္ခုနီများအား "အရှင်မတို့ တပည့်တော်မကို မဖျက်ဆီးကြပါနှင့်။ တပည့်တော်မသည် အရှင်ဒေဝဒတ်ကို ရည်စူး၍ ရဟန်းပြုလာသည်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားရှင်ကိုသာ ရည်စူး၍ ရဟန်းပြုလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှင်ရှိရာ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့သာ ပို့ပေးကြပါ"ဟု တောင်းပန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင် ဘိက္ခုနီမသည် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်လာရလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် လွှဘဝတုန်းက ရခဲ့သောကိုယ်ဝန်ဖြစ်ကြောင်း သိတော်မူသော်လည်း လူအများ၏ ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုခြင်းမှ လွတ်ကင်းစေရန် ထိုအမှုကို ပရိသတ်အစုံအညီရှေ့၌ ဆုံးဖြတ်ရန် စီမံတော်မူ၏။ ထိုနေ့တွင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးနှင့် မဟာအနာထပိဏ်သူဌေး၊ စူဠအနာထပိဏ်သူဌေး၊ ဝိသာခါစသော ဆွေကြီးမျိုးကြီးများကို ခေါ်ယူစည်းဝေးစေတော်မူပြီးလျှင် ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ် အရှင်ဥပါလိအား ထိုအမှုကို လွှဲအပ်တော်မူ၏။ အရှင်ဥပါလိသည် ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါအား ထိုဘိက္ခုနီမကို စစ်ဆေးပေးရန် တစ်ဆင့်လွှဲအပ်၏။ ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါသည် တင်းထိမ်ကာရံပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမ၏ ကိုယ်ဝန်ကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးကာ ရဟန်းပြုလာခဲ့သော နေ့ရက်များနှင့် တွက်ချင့်ကာ "လွှဘဝတုန်းကရခဲ့သော ကိုယ်ဝန်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်ဥပါလိက ထိုဘိက္ခုနီမ၏ သီလ စင်ကြယ်ကြောင်း ပရိသတ်အလယ်၌ ကြေညာလိုက်လေသည်။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီများ၏ ကျောင်းမှာပင် သားတစ်ယောက်ကို မွေးဖွား၏။ ထိုသားငယ်ကို ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးက ခေါ်ယူမွေးစားကာ မင်းသားတို့၏ အဆောင်အယောင်ဖြင့် ချီးမြှောက်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကလေး

http://www.dhammadownload.com

ကို ကုမာရကဿပဟု ခေါ်ကြ၏။ ကုမာရကဿပ တတ်သိနားလည်လာသော အခါ မိမိ၏မယ်တော်သည် ဘိက္ခုနီမ တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း သိရှိသဖြင့် သတိသံဝေဂရရှိကာ ရှင်သာမဏေပြု၏။ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောအခါ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် တောသို့ဝင်ကာ တရားအားထုတ်သော်လည်း တရားထူးမရနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ထံ ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်မျိုး တောင်းယူရန် ပြန်လာစဉ် အန္ဓဝန်တောအတွင်း၌ ငြဟ္မာကြီးတစ်ယောက်က ပြဿနာ တစ်ဆယ့်ငါးချက်ကို မေးမြန်းလာ၏။ ထိုငြဟ္မာကြီးသည် ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တုန်းက အရှင်ကုမာရကဿပနှင့် ရဟန်းတရား အားထုတ်ဖက်ဖြစ်၍ အရှင်ကုမာရကဿပအား ကူညီစောင်မရန် မေးမြန်းလာခြင်း ဖြစ်၏။ အရှင်ကုမာရကဿပသည် ထိုပြဿနာများကို မဖြေကြားနိုင်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံသွားရောက်မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်၏ ဖြေကြားချက်ကို ကြားနာရသောအခါ ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

အရှင်ကုမာရကဿပ၏ မယ်တော် ဘိက္ခုနီမသည်ကား သားဖြစ်သူ အရှင်ကုမာရကဿပ တောထွက်သောအခါမှစ၍ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ငိုကြွေးနေရ၏။ တစ်နေ့သ၌ မယ်တော်ဘိက္ခုနီမသည် ဆွမ်းခံလမ်းတွင် အရှင်ကုမာရကဿပကို လှမ်းမြင်ရသဖြင့် သားကို အမိလိုက်ရာတွင် ခြေချွတ်ချော်၍ လဲကျသွား၏။ သားကို ချစ်လွန်းလှသဖြင့် သားမြတ်မှ နို့ရည်များယိုစီးကာ သင်္ကန်းများ ရွှဲစိုကုန်၏။ မယ်တော်ဘိက္ခုနီမသည် လဲရာမှ လူးလဲထ၍ အရှင်ကုမာရကဿပကို အမိလိုက်၍ သားဖြစ်သူကို ဆွဲကိုင်၏။ အရှင်ကုမာရကဿပသည် မယ်တော်ကြီး၏ သံယောဇဉ်ကြီးများ မပြတ်ဘဲ ရှိနေမည်စိုးသဖြင့် "ဘယ်အမှုကိုပြု၍ လှည့်လည်နေရသနည်း။ ချစ်ခင်ခြင်းတစ်ခုကိုမှ ပယ်ဖြတ်ရန် မတတ်နိုင်ပြီလော" ဟု ခက်ထန်စွာ ပြောဆိုလိုက်ရ၏။ ဤတွင်မှ မယ်တော်ဘိက္ခုနီမသည် သားအပေါ်၌ တွယ်တာခဲ့သော သံယောဇဉ်ကိုဖြတ်၍ တရားအားထုတ်လေရာ ထိုနေ့မှာပင် ရဟန္တာအရှင်မတစ်ပါး ဖြစ်သွား၏။ ထို အရှင်မ၏ အကြောင်းနှင့်ဆက်စပ်၍ စည်းဝေးရောက်လာကြသော ပရိသတ်များအား ဘုရားရှင်က တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ထိုဘိက္ခုနီမအပေါ်၌ ဒေဝဒတ်၏ အကြင်နာတရား မရှိပုံနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော နိဂြောဓမိဂဇာတ်ကို ဧကကနိပါတ်၊ သီလဝဂ်၌ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၆၁။ ကျောက်မှဖြစ်သော စိန်သည် မိမိမှီရာ ကျောက်ကို ထွင်းဖောက်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ မိမိသည် ပြုအပ်သော၊ မိမိကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော မကောင်းမှုသည် မိမိတည်းဟူသော ပညာမဲ့သူကို ဖျက်ဆီး၏။

မဟာကာလ ဥပါသကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခိုးသားမှတ်၍ အသတ်ခံရသော မဟာကာလဥပါသကာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မဟာကာလ ဥပါသကာသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဥပုသ်စောင့်၍ ညလုံးပေါက် တရားနာပြီးလျှင် ကျောင်းအနီးရှိ ရေကန်စပ်၌ မျက်နှာသစ်နေ၏။ ထိုစဉ်တွင် အိမ်ရှင်များ လိုက်လာသဖြင့် ပြေးလာခဲ့ရသော ခိုးသားတစ်ယောက်သည် မဟာကာလ ဥပါသကာအနီး၌ ခိုးယူလာသော ဥစ္စာထုပ်ကို ပစ်ထားခဲ့၍ ပြေးသွား၏။ နောက်မှလိုက်လာကြသော လူများသည် မဟာကာလ ဥပါသကာနှင့် ဥစ္စာထုပ်ကို တွေ့ကြသောအခါ "သင်သည် ငါတို့အိမ်ခြံစည်းရိုးကို ဖောက်ထွင်းယူပြီးမှ တရားနာယောင် ဆောင်နေသည်တကား"ဟု ဆိုကာ မဟာကာလဥပါသကာကို ရိုက်သတ်၍ ထားခဲ့ကြကုန်၏။ ရေခပ်လာကြသော ရဟန်းနှင့် သာမဏေများက ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ဤအတ္တဘော၌ကား ဤဥပါသကာသည် မိမိနှင့် မလျော်သော သေခြင်းဖြင့် သေရ၏။ သူ၏သေခြင်းသည် ရှေးကပြုခဲ့ဖူးသော ကံနှင့် လျော်ပတ်ပေ၏"ဟု မိန့်တော်မူကာ ထိုဥပါသကာ၏ အတိတ်ကံကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုမဟာကာလဥပါသကာသည် ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘဝတစ်ခု၌ တောအုပ်စောင့်မင်းမူထမ်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ခိုးသားများ ထကြွသောင်းကျန်းနေသော တောအုပ်အတွင်းမှ သွားလိုသူများအား တောအုပ်ကို ဘေးမသီရန်မခ ဖြတ်သန်းသွားနိုင်ရန် အဖိုးအခဖြင့် စောင့်ရှောက် ပို့ဆောင်ပေးနေ၏။ တစ်နေ့သ၌ လူတစ်ယောက်သည် အလွန် အဆင်းလှပသော မယားကို လှည်းဖြင့်တင်၍လာလေရာ ထိုအမှူထမ်းသည် သူ့မယားကို တပ်မက်မိသဖြင့် သူတို့ကို လိုက်မပို့သေးဘဲ အိမ်မှာပင် အတင်းဆွဲ၍ထား၏။ ညအချိန်တွင် မိမိမှာရှိသော ပတ္တမြားတုံးကို

http://www.dhammadownload.com

ထိုယောက်ျား၏ လှည်းကြားမှာ ဝှက်ထားရန် လူတစ်ယောက်ကို စေခိုင်း၏။ နံနက်လင်းသောအခါ ခိုးသားတို့ လုယက်တိုက်ခိုက်သောအသံများ ပြုလုပ်စေ၏။ သူခိုင်းထားသော လူများက "အရှင်၊ အရှင်၏ပတ္တမြားရတနာကို ခိုးသားတို့ လုယက်သွားပြီ"ဟု ဆိုကြ၏။ ဤတွင် မင်းမှူထမ်းသည် "ရွာထဲမှထွက်လာသော လှည်းများတွင် ရှာဖွေကြ"ဟု စေခိုင်းလေရာ သူ၏လူများက ထိုယောက်ျား၏ လှည်းကြားမှ ပတ္တမြားတုံးကို တွေ့ကြရ၏။ ထိုလူတို့က လှည်းရှင်ယောက်ျားကို ရွာစားမင်းကြီးထံ ပို့ကြရာ ရွာစားမင်းက ထိုယောက်ျားကို ခိုးသားဟုအတပ်စွဲ၍ သတ်ပစ်လိုက်၏။ ထိုမင်းမှူထမ်းသည် သေလွန်သောအခါ အဝီစိငရဲ၌ ကြာမြင့်စွာ ခံနေရပြီးလျှင် အကျိုးအကြွင်းအကျန်ဖြင့် ဘဝတစ်ရာတိုင်တိုင် ရိုက်ပုတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မဟာကာလဥပါသကာ၏ ရှေးအတိတ်ကို ဟောကြားတော် မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၆၂။ မာလောနွယ်သည် မိုရာသစ်ပင်ကို လွှမ်းမိုးရစ်ပတ် ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ စင်စစ် သီလမရှိခြင်းသည် အပြစ်တည်းဟူသော တဏှာလွှမ်းမိုးခြင်း ခံရသူသည် ရန်သူအလိုရှိသလို ပြုသည့်အတိုင်း မိမိ၏ဖျက်စီးခြင်းကို မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ပြုလုပ်၏။

ဒေဝဒတ်

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိအား သတ်ဖြတ်ရန် အားထုတ်သော ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

(ဤအကြောင်းအကျယ်ကို ယမကဝဂ်၊ ဒေဝဒတ်မြေမျိုခြင်း ဝတ္ထုဥ၌ ရှုပါ။ ဘုရားရှင်အား သတ်ဖြတ်ရန် လှုံ့လပြုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ဇာတ်တော်များစွာ ရှိပါသည်။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၆၃။ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား မဟုတ်ကုန်သော မကောင်းမှုတို့ကို ပြုလွယ်ကုန်၏။ အကျိုးစီးပွားဖြစ်၍ ကောင်းသော အမှုကိုကား အလွန်တရာ ပြုရိုင်ခဲ၏။

သံယာ သင်းခွဲရန် အားထုတ်ခြင်း

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်၏ သံယာသင်းခွဲရန် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

(ဤအကြောင်းအကျယ်ကို ယမကဝဂ်၊ ဒေဝဒတ်မြေမိုခြင်းဝတ္ထု၌ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၆၄။ ပညာမဲ့သူသည် ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအယူကို အမှီပြု၍ ပူဇော်အထူးကို ခံယူထိုက်သော၊ တရားသဖြင့် အသက်မွေးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဆုံးအမကို တားမြစ်၏။ ဝါးသီးတို့သည် ဝါးပင်ကိုသတ်ရန် သီးလာကြသကဲ့သို့ ထိုသူ၏ မိစ္ဆာအယူသည် မိမိကိုယ်ကို သတ်ရန်သာ ဖြစ်၏။

အရှင်ကာလ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်သော အရှင်ကာလကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ဒါယိကာမကြီးတစ်ဦးသည် အရှင်ကာလအား အမဲကဲ့သို့ ပြုစုလုပ်ကျွေးနေ၏။ ထိုဒါယိကာမကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံ တရားနာသွားရန် အရှင်ကာလအား ဖန်ကြား၏။ အရှင်ကာလက "ဘုရားရှင်ထံ တရားနာသွားလျှင် ဤဒါယိကာမကြီးသည် မိမိအပေါ် အကြည်ညိုပျက်သွားတော့မည်"ဟု ယူဆကာ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တားမြစ်၏။ တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင်ကား ထိုဒါယိကာမကြီးသည် ဥပုသ်သီလခံယူပြီးလျှင် ကျောင်းတော်သို့ တရားနာရန် ထွက်ခွာသွား၏။ အရှင်ကာလသည် အိမ်မှာ ကျန်ရစ်သော သမီးမှတစ်ဆင့် ဤအကြောင်းကိုသိ၍ ကျောင်းတော်သို့ လိုက်လာကာ "အရှင်ဘုရား၊ ဤမိန်းမသည် ဉာဏ်ထိုင်းလှပါ

http://www.dhammadownload.com

သည်။ သို့ဖြစ်၍ သိမ်မွေ့သော တရားစကားကို သိမည်မဟုတ်ပါ။ ခန္ဓာနှင့် စပ်သော တရားစကားကို မဟောကြားဘဲ ဒါနကထာ၊ သီလကထာတို့ကိုသာ ဟောကြားအပ်ပါသည်ဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်ကာလ၏စကားကို တုံ့ပြန်မိန့်ကြားရင်း ပရိသတ်များအား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဒါယိကာမကြီးသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၆၅။ မကောင်းမှုကို မိမိပြုလျှင် မိမိသည်ပင် ညစ်နွမ်း၏။ မကောင်းမှုကို မိမိမပြုလျှင် မိမိသာလျှင် စင်ကြယ်၏။ စင်ကြယ်သော တရားနှင့် မစင်ကြယ်သော တရားသည် တခြားစီသာဖြစ်၏။ တစ်ယောက်သောသူသည် အခြားသူကို စင်ကြယ်အောင် သုတ်သင် မပေးနိုင်ချေ။

စူဠကာလ ဥပါသကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခိုးသားမှတ်၍ ရိုက်သတ်ခံရမည့်ဘေးမှ လွတ်မြောက်လာသော စူဠကာလ ဥပါသကာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မဟာကာလဥပါသကာ ဝတ္ထုမှာကဲ့သို့ပင် တရားနာ၍ ပြန်လာသော စူဠကာလ ဥပါသကာကိုလည်း ခိုးသားမှတ်၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။ ထိုစဉ် ရေခပ်ကျွန်မတို့ ရောက်လာကာ ခိုးသား မဟုတ်ကြောင်း ပြောဆိုကြသဖြင့် ရိုက်ပုတ်နေသူများက ချမ်းသာပေးလိုက်ကြ၏။ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်လာသော စူဠကာလ ဥပါသကာသည် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်၍ မိမိအဖြစ်ကို လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ စူဠကာလဥပါသကာသည် သောတာပန် ဖြစ်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၆၆။ သူတစ်ပါး၏များစွာသော အကျိုးစီးပွားကြောင့် မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားကို မဆုတ်ယုတ်စေရာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို သိ၍ မိမိအကျိုးစီးပွားကို တိုးပွားအောင် အားထုတ်ရာ၏။

အရှင်အတ္ထဒတ္ထ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်၏ အပါးမှာ မနေသော အရှင်အတ္ထဒတ္ထကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ငါဘုရားသည် ဤနေ့မှနောက်လေးလလွန်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့အံ့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေရာ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့လည်း ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်၏ ထံတော်ပါးမှာသာ နေကြ၏။ အရှင်အတ္ထဒတ္ထသည်ကား ဘုရားရှင်၏ ထံတော်ပါးမှာမနေဘဲ လွတ်ရာကျွတ်ရာမှသာ သွားနေ၏။ ဤအကြောင်းကို အခြားရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က အရှင်အတ္ထဒတ္ထကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်၍ ဓမ္မမြန်းတော်မူ၏။ အရှင်အတ္ထဒတ္ထက "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် နောက်လေးလကျော်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်လတ္တံ့။ တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားတို့ ရှိစဉ်မှာပင် ရဟန္တာဖြစ်ရန် အားထုတ်နေပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်အတ္ထဒတ္ထ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်အတ္ထဒတ္ထသည် ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

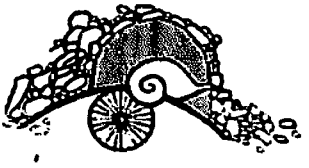

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၆၇။ ကာမဂုဏ် အယုတ်တရားကို မမှီဝဲရာ။ မေ့လျော့ခြင်းနှင့် မပေါင်းယှဉ်ရာ။ မိစ္ဆာအယူကို မမှီဝဲရာ။ လောကကြီးပွားရေးအတွက် သက်သက် မဖြစ်ရာ။

ရဟန်းငယ်တစ်ပါး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝိသာခါ၏ မြေးကလေးနှင့် အချင်းပွားသော ရဟန်းငယ်တစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း ဒါယိကာမကြီး ဝိသာခါ၏အိမ်တွင် နံနက်တိုင်း ရဟန်းငါးရာအတွက် ယာဂုဝတ် အမြဲတည်၏။ မထေရ်ကြီးတစ်ပါးသည် တပည့်ရဟန်းကို ခေါ်၍ ဝိသာခါ၏ အိမ်သို့ လာပြီးလျှင် ရဟန်းငယ်ကို ချန်ထားကာ အခြားအိမ်သို့ သွား၏။ ဝိသာခါ၏ မြေးမကလေးက အဘွားကိုယ်စား သံယာတော်များကို ပြုစုလုပ်ကျွေးနေ၏။ ထိုသူငယ်မကလေးသည် ရဟန်းငယ်အတွက် ရေစစ်နေစဉ် ရေအိုးထဲမှ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို မြင်၍ ရယ်၏။ ရဟန်းငယ်ကလည်း အတူလိုက်၍ ရယ်၏။ ဤတွင် သူငယ်မကလေးက "ဦးခေါင်းပြတ်သောသူသည် ရယ်၏"ဟု ဆို၏။ ရဟန်းငယ်ကလည်း "သင်သည် ဦးခေါင်းပြတ်တည်း။ သင်၏မိဘများလည်း ဦးခေါင်းပြတ်တို့တည်း"ဟု ပြန်၍ ဆဲဆိုလေသည်။

သူငယ်မကလေးသည် ငိုယို၍ အဘွားထံသွား၍တိုင်၏။ ဝိသာခါက ရဟန်းငယ်နှင့် မြေးမကလေးကို ဖျောင်းဖျသော်လည်း မရနိုင်ပေ။ မထေရ်ကြီး မောက်လာ၍ မိမိတပည့်ကို ဆုံးမသော်လည်း ရဟန်းငယ်က မခံနိုင်ချေ။ ဤတွင် ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာကာ ရဟန်းငယ်၏ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုရရန် အကြောင်း

http://www.dhammadownload.com

မြင်တော်မူသဖြင့် ရဟန်းငယ်၏ဘက်သို့ လိုက်ပါတော်မူလျက် "ရဟန်း၊ ကာမဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ ရယ်မောခြင်းသည် ယုတ်သော တရားသာတည်း"ဟု ဗိန္ဒုကြားတော် မူပြီးလျှင် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငယ်သည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၆၈။ ဆွမ်းခံခြင်းကျင့်ဝတ်၌ မမေ့မလျော့ရာ။ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော တရားကို ကျင့်ရာ၏။ တရားကို ကျင့်သောသူသည် ဤလောကဌ်လည်းကောင်း၊ တမလွန် လောကဌ်လည်းကောင်း ချမ်းသာစွာ နေရ၏။

၁၆၉။ သုစရိုက်တရားကို ကျင့်ရာ၏။ ဒုစရိုက်တရားကို မကျင့်ရာ။ တရားကိုကျင့်သော သူသည် ဤလောကဌ်လည်းကောင်း၊ တမလွန် လောကဌ်လည်းကောင်း ချမ်းသာစွာ နေရ၏။

သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး

ကပိလဝတ်မြို့တော်တွင်း၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခမည်းတော်ကြီး သုဒ္ဓါဒနကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကပိလဝတ်မြို့တော်သို့ ဘုရားရှင် ပထမအကြိမ် ကြွတော်မူစဉ် ရှိမနိုးဘဲ နေကြသော ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ မာနကို ပယ်ဖျောက်ရန် ကောင်းကင်တွင် စင်္ကြံကြွ၍ တရားဟောတော်မူ၏။ ဤတွင်မှ ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းတို့ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ထက်သန်လာကာ ခမည်းတော်ကြီး သုဒ္ဓါဒန အမှူးရှိသော ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းက ရှိခိုးကြကုန်၏။ ထိုဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အစည်းအဝေး၌ ရွှာချသော ပေါက္ခရဝဿမိုးကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားရှင်က ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်ကြီးကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

တရားနာ၍ ပြန်သွားသော ဆွေတော် မျိုးတော်တို့တွင် မည်သူကမျှ ဘုရားရှင်အား နက်ဖြန်အတွက် ဆွမ်းဘဉ်းပေး မပင့်ဘဲ ပြန်သွားကြ၏။ သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီးလည်း "ငါ့သားတော်သည် နန်းတော်သို့ မကြွလျှင် မည်သူ့အိမ်သို့ ကြွမည်နည်း"ဟု တွေးတောကာ မပင့်လျှောက်ခဲ့ဘဲ ပြန်လာကာ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များအတွက် ဆွမ်းဘောဇဉ်များ ချက်ပြုတ်

http://www.dhammadownload.com

စေ၏။ နေစရာထိုင်စရာများ ခင်းထားစေ၏။ ထိုနံနက်တွင် ဘုရားရှင်သည် ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ ထုံးကို နှလုံးမူလျက် ခမည်းတော်ကြီး နန်းတော်သို့ ကြွတော်မမူဘဲ သံယာတော်များနှင့်တကွ အိမ်စဉ်လျှောက်၍ ဆွမ်းခံတော်မူလေသည်။

ရာဟုလာ၏ ဗယ်တော် ယသော်ဓရာသည် ဘုရားရှင်ကို လေသာပြတင်းမှ လှမ်း၍ဖူးမြော်ပြီးလျှင် ခမည်းတော်ကြီးထံသွား၍ လျှောက်တင်၏။ ခမည်းတော်ကြီး သုဒ္ဓေါဒနသည် ပုဆိုးစကို ကပျာကသီ မလျက် ဘုရားရှင်ထံသို့ အဆောတလျင် သွားရောက်ကာ "သားတော်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် ခမည်းတော်ကို အရှက်ခွဲရပါသနည်း"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးကို အရှက်ခွဲသည်မဟုတ်၊ အမျိုးအနွယ်ကိုလိုက်၍ ကျင့်သုံးခြင်းသာဖြစ်၏" ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။ ခမည်းတော်မင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား၊ ဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးသောသူသည် ခမည်းတော်တို့၏ အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ မရှိပါ"ဟု လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ အသက်မွေးသော အမျိုးအနွယ်သည် သင်မင်းကြီး၏ အမျိုးအနွယ် မဟုတ်ပေ။ ငါဘုရား၏ အမျိုးအနွယ်သာ ဖြစ်၏။ အထောင်မက များစွာသော ဘုရားရှင်တို့သည် ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍သာ အသက်မွေးခဲ့ကြပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၇၀။ ရွှေပြင်ကို ရွှမြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တံလှပ်ကို ရွှမြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော လောကကို ရွှမြင်သောသူအား သေမင်းသည် မမြင်နိုင်ပေ။

ရဟန်းငါးရာ (ဝိပဿနာပွားသူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝိပဿနာပွားများသော ရဟန်းငါးရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်း တောင်းပြီးလျှင် တောသို့ ဝင်ကာ တရားအားထုတ်ကြသည်။ တရားထူး မရကြသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်မျိုးကို ပြောင်း၍ တောင်းရန် ဘုရားရှင်ထံသို့ ပြန်လာကြ၏။ သူတို့သည် လမ်းမှာ တွေ့ခဲ့သော တံလှေကို ဝိပဿနာ ရှုခဲ့ကြ၏။ ကျောင်းတော်မှခဉ္စီးသို့ အရောက်တွင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာချသဖြင့် မိုးရေအဟုန်တွင် တဖွားဖွားပေါ်၍ တဖြုတ်ဖြုတ် ပျက်စီးကုန်သော ရေမြုပ်တို့ကို မြင်ကြရ၏။ ထိုရေမြုပ်များနည်းတူ မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်စီးခြင်းသဘောကိုလည်း ဝိပဿနာပွားများကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ထဲမှနေ၍ ထိုရဟန်းများထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၇၁။ လာကြကုန်လော့၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် အဆန်းတကြယ် စီခြယ်ထားသော မင်းစီး ရထားသည်သာလျှင် ဥပမာရှိကုန်သော၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့် စီခြယ်ထားသော ဤလောကကို ရှုကြကုန်လော့၊ အကြင်လောက၌ လူမိုက်တို့သည် နစ်မြုပ်ကြကုန်၏။ ထိုလောက၌ ပညာရှိတို့အား ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်း မရှိပေ။

အဘယ မင်းသား

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကချေသည်မ သေဆုံး၍ စိုးရိမ်ပူဆွေးနေရသော အဘယမင်းသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အဘယမင်းသားသည် နယ်စွန်နယ်ဖျားရှိ ပုန်ကန်ထကြွသူများကို အောင်မြင်စွာနှိမ်နင်း၍ နယ်မြေအေးငြိမ်းအောင် ဆောင်ရွက်၍ ပြန်လာရာတွင် ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ခုနစ်ရက်တာမျှ မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားရန်လွှဲအပ်၏။ အဆိုအကကောင်းသော ကချေသည်မတစ်ယောက်ကိုလည်း ပေး၏။ အဘယမင်းသားသည် သန္တတိအမတ်ကြီး ကဲ့သို့ပင် ကချေသည်မ သေဆုံးသောကြောင့်

http://www.dhammadownload.com

စိုးရိမ်ပူဆွေးပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်လာလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အဘယမင်းသားသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၇၂။ အကြင်သူသည် ရှေးအခါက ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခဲ့၍ နောင်အခါ၌ မမေ့မလျော့တော့ပေ။ ထိုသူသည် တိမ်တိုက်မှလွတ်သော လကဲ့သို့ ဤလောက ကို မဂ်ဉာဏ် အလင်းရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏။

အရှင်သမ္မဇွန

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အမြဲတစေ တံမြက်လှည်းနေခဲ့ဖူးသော အရှင်သမ္မဇွနကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သမ္မဇွနသည် တစ်နေ့တာကာလပတ်လုံး နေရာအနှံ့အပြား၌ တံမြက်စည်းလှည်း၍ နေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဆိတ်ငြိမ်ရာတွင် တစ်ပါးတည်းထိုင် နေသော အရှင်ရေဝတကို တွေ့ရှိသဖြင့် "ဤရဟန်းကား အပျင်းကြီးလေစွ။ လူအများက သဒ္ဓါ၍လှူသောဆွမ်းကို စားပြီးလျှင် ဤနေရာ လာ၍ ထိုင်နေ၏။ ငါကဲ့သို့ တံမြက်စည်းလှည်းရန် မသင့်ပါလော"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် အရှင်ရေဝတက အရှင်သမ္မဇွနအား ရေချိုးစေပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်၊ နံနက်စောစောသာလျှင် တံမြက်စည်း လှည်းပြီးလျှင် ဆွမ်းခံဝင်ပြီး၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သင့်၏။ ညနေချမ်းကျခါမှထ၍ တံမြက်စည်း လှည်းသင့်၏" ဟု ဆုံးမ၏။ အရှင်သမ္မဇွနသည် အရှင်ရေဝတ၏အဆုံးအမကို ခံယူကာ တရားအားထုတ်လေရာ မကြာမီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် တံမြက်စည်း မလှည်းတော့သည်ကို မြင်သောရဟန်း များက "ငါ့ရှင် သမ္မဇွန၊ ထိုထိုသောအရပ်တွင် အမှိုက်များ ရှုပ်နေ၏။ အဘယ်ကြောင့် တံမြက်စည်း မလှည်းပါသနည်း"ဟု မေးကြရာ အရှင်သမ္မဇွနက "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် မေ့လျော့သောအခါက ဤသို့ပြုမိခဲ့ပါသည်။ ယခု မမေ့မလျော့တော့ပါပြီ"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့၏

http://www.dhammadownload.com

အသုံးအနှုန်း ဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက "အရှင်သမ္မဂ္ဂနသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မဟုတ်မမှန်ဘဲ ပြောကြားပါသည်ဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က အရှင်သမ္မဂ္ဂန၏ စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၇၃။ အကြင်သူသည် ပြုခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံကို အရဟတ္တမဂ်ကုသိုလ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်နိုင်၏။ ထိုသူသည် တိမ်တိုက်မှလွတ်သော လကဲ့သို့ ဤလောကကို အရဟတ္တမဂ် အလင်းရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏။

အရှင်အဂ်ိုလိမာလ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသော အရှင်အင်္ဂုလိမာလကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

အရှင်အင်္ဂုလိမာလ၏ လားရာဂတိကို မေးလျှောက်ကြသော ရဟန်းများအား ဘုရားရှင်က "အင်္ဂုလိမာလသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းများက "ဤမျှလောက် လူတွေကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါလျက် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုနိုင်မည်လော" ဟု ထပ်မံ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က "အင်္ဂုလိမာလသည် မိမိအကုသိုလ်ကံကို အရဟတ္တမဂ် ကုသိုလ်ဖြင့် ပိတ်ခဲ့လေပြီ"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၇၄။ ဤလူအပေါင်းသည် အကန်းအတိသာဖြစ်၏။ ဤလောက၌ အနည်းငယ်မျှသော သူသည်သာ ပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ အနည်းငယ်မျှသော ငှက်သည်သာ ပိုက်ကွန်မှ လွတ်နိုင်သကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှသော သူသည်သာလျှင် နတ်ပြည်သို့ ရောက်နိုင်၏။

ရက်ကန်းသည်၏သမီး

အာဠဝီမြို့တော် အဂ္ဂါဠဝကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်မေးသော ပုစ္ဆာလေးချက်ကို မှန်ကန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်သော ရက်ကန်း

http://www.dhammadownload.com

သည်၏ သမီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အာဠဝီမြို့တော်သို့ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူသောအခါ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ပင့်ဖိတ်၍ အလှူကြီးပေးကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားတော် မူသောအခါ မရဏာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အထူးပြု၍ ဟောကြားတော်မူ၏။ တရားနာ၍ ပြန်လာကြသောအခါ အခြားသူများသည် မိမိတို့ အလုပ်ကိစ္စကိုသာ လုံ့လစိုက်၍ နေကြ၏။ ရက်ကန်းသည်သမီးကလေးသည်ကား ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို နေ့ရောညပါ ပွားများ၍ နေလေသည်။

သုံးနှစ်တာမျှရှိသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ထိုသတို့သမီးကလေး၏ သောတာပန်ဖြစ်အံ့သော အကြောင်းကို မြင်တော်မူသဖြင့် အာဠဝီမြို့တော်သို့ ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ တစ်ဖန် ကြွလာတော်မူ၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ကျောင်းတော်သို့သွား၍ နက်ဖြန်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြွပါရန် ပင့်လျှောက်ကြ၏။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်ရောက်သောအခါ ရက်ကန်းသည်သမီးသည် ဘုရားရှင်၏ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရတော့မည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေ၏။ သို့ရာတွင် သတို့သမီးကလေးသည် ဘုရားရှင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာသို့ ချက်ချင်း မသွားနိုင်သေးပေ။ သူ၏ဖခင် ရက်ကန်းသည်က "ချစ်သမီး၊ ငါသည် သူတစ်ပါး အပ်နှံထားသော ပုဆိုးကို ရက်နေဆဲဖြစ်၏။ တစ်ထွာခန့် ရက်ရန် ကျန်နေသေး၏။ ထိုပုဆိုးကို ယနေ့ပြီးအောင် ရက်ရမည်ဖြစ်၏။ သို့အတွက် ရက်ဖောက်ကို လျင်မြန်စွာ ရက်၍ ရက်ကန်းရုံသို့ ယူခဲ့ပါ" ဟု မှာကြား၍ ထားခဲ့၏။ သတို့သမီးကလေးသည် ဖခင်ကို ကြောက်သဖြင့် ရက်ဖောက်များကို ထိုင်၍ ယောက်နေရ၏။ လိုအပ်သမျှ ရက်ဖောက်များကို ယောက်ပြီးမှ ရက်ဖောက်တောင်းကို ဖခင်ရှိရာ ရက်ကန်းရုံသို့ ပို့ရန်အသွားတွင် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍ ဖူးမြော်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် လည်တိုင်ကိုပင့်၍ သတို့သမီးကလေးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုတော်မူနေရာ သတို့သမီးကလေးသည် မိမိအား ပရိသတ်ထဲဝင်လာစေလိုကြောင်း ရိပ်မိသဖြင့် ပရိသတ်ကြားထဲသို့ တိုးဝင်၍ ရှိသေစွာ ထိုင်ကာရှိခိုး၏။ ထိုခဏမှာပင် ဘုရားရှင်က ပုစ္ဆာလေးချက်ကိုမေးသဖြင့် သတို့သမီးကလေးက ဖြေကြားလေသည်။

"သတို့သမီးကလေး၊ သင် ဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့သနည်း"

http://www.dhammadownload.com

"တပည့်တော်မ မသိပါဘုရား"
"သင် အဘယ်အရပ်ကို သွားမည်နည်း"
"တပည့်တော်မ မသိပါဘုရား"
"သင် မသိဖြီလော"
"တပည့်တော်မ သိပါသည်ဘုရား"
"သင် သိပါသလော"
"တပည့်တော်မ မသိပါဘုရား"

သတို့သမီးကလေး၏ ဤသို့သော ဖြေကြားချက်ကို ကြားကြရသောအခါ လူအပေါင်းတို့က ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ "အချင်းတို့၊ ဤရက်ကန်းသည် သမီးငယ်သည် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်ဝယ် ထင်ရာမြင်ရာကို ပြောဆိုဘိ၏"ဟု ဆိုကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် လူအပေါင်းတို့အား ဆိတ်ဆိတ်နေကြရန် မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် သတို့သမီးကလေးအား မိမိ ဖြေကြားချက်များ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မေးမြန်းတော်မူ၏။ သတို့သမီးငှာလေးက "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်မ ရက်ကန်းသည်အိမ်မှ လာခဲ့ကြောင်းကို သိတော်မူပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် "ဘယ်ကလာခဲ့သနည်း"ဟူသောမေးခွန်းမှာ ဤအကြောင်းကို ရည်ရွယ်၍ မေးတော်မူခြင်းမဟုတ်ပါ။ "ဘယ်ဘဝက လာခဲ့သနည်း"ဟု မေးလိုရင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် "မသိပါဘုရား"ဟု ဖြေကြားရပါသည် ဘုရား။

တစ်ဖန် အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်မ ရက်ကန်းရုံသို့ သွားရမည့် အကြောင်းကို သိတော်မူပြီးဖြစ်ပါသည်။ "ဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း"ဟူသော မေးခွန်းမှာ ဤအကြောင်းကိုရည်ရွယ်၍ မေးတော်မူခြင်းမဟုတ်ပါ။ "ဘယ်ဘဝကို သွားမည်နည်း"ဟု မေးလိုရင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် "မသိပါဘုရား" ဟု ဖြေကြားရပါသည်ဘုရား။

တစ်ဖန် "သင် မသိဖြီလော"ဟူသော မေးခွန်းမှာ ဧကန်သေရမည့် အကြောင်းကို မေးတော်မူခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် "သိပါသည်ဘုရား" ဟု တပည့်တော်မ ဖြေကြားရပါသည်ဘုရား။

ထို့နောက်တစ်ဖန် "သင် သိပါသလော" ဟူသော မေးခွန်းမှာ သေရမည့် အချိန်ပိုင်းကို မေးတော်မူခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်မက "မသိပါဘုရား" ဟု ဖြေကြားပါသည် ဘုရား။

သတို့သမီးကလေး၏ ဖြေကြားချက် တစ်ခုပြီးတိုင်း ပြီးတိုင်း ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူပြီးလျှင် ရောက်ရှိနေကြသော ပရိသတ်များအား အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သတို့သမီးကလေးသည် သောတာပန်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ရက်ဖောက်တောင်းကို ရက်ကန်းရုံသို့ သွား၍ပို့၏။ ထိုအချိန်တွင် ဖခင်ရက်ကန်းသည်သည် လွန်းကိုကိုင်ကာ အိပ်ငိုက်လျက်ရှိရာ သတို့သမီးသည် ရက်ဖောက်တောင်းဖြင့် လွန်းပြားကို အမှတ်မထင်တိုက်မိကာ လွတ်ကျသွား၏။ ဖခင်သည် ရုတ်တရက်နိုးလာပြီးလျှင် အဖျားချွန်နေသော လွန်းဖြင့် သမီးရင်ဝကို ယောင်ယမ်း၍ ထိုးလိုက်မိ၏။ သမီးငယ်သည် ရင်ဝမှ သွေးစိမ်းရွှဲရွှဲပန်းထွက်၍ ထိုနေရာမှာပင် သေဆုံးကာ တုသိတာဘုံသို့ ရောက်သွားလေသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူ ရက်ကန်းသည်သည် သမီးကို အမှတ်မထင် သတ်ဖြတ်မိသဖြင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးကာ ဘုရားရှင်ထံ ရောက်လာ၏။ ဘုရားရှင်ထံမှ အနမတဂ္ဂသုတ္တန် တရားတော်ကို ကြားနာရသောအခါ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းများ နည်းပါးလာကာ ရဟန်းပြု၏။ မကြာမီ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၇၅။ ဟသ်ာတို့သည် နေမင်း၏ လမ်းကြောင်း ကောင်းကင်၌ ပျံသန်းကြကုန်၏။ တန်ခိုးရှင်တို့သည် ကောင်းကင်၌ သွားလာကြကုန်၏။ ပညာရှိတို့သည် စစ်သည်ဝိုလ်ပါနှင့်တကွသော မာရ်နတ်မင်းကို အောင်နိုင်၍ လောကမှ လွတ်မြောက်ကုန်၏။

ရဟန်း သုံးကျိပ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောင်းကင်ခရီးမှ ပြန်ကြွသွားကြသော ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရပ်လေးမျက်နှာ၌ သီတင်းသုံးခဲ့ကြသော ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံလာကြ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ထံ ဝတ်ပြုရန်အလာတွင် ထိုရဟန်းတို့လာနေသည်ကို မြင်သဖြင့် ထိုရဟန်းတို့ ပြန်ထွက်သွားခါမှ ဝတ်ပြုရန် တံခါးမုခ်ဝမှ ရပ်စောင့်နေ၏။ ထိုရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ရှိခိုး၍ တရားတော်ကို နာကြရသဖြင့် အားလုံးရဟန္တာဖြစ်ပြီးလျှင် ကောင်းကင်ခရီးမှ ပြန်သွားကြကုန်၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် အချိန်အတန်ကြာအောင် စောင့်

http://www.dhammadownload.com

နေရာမှ ထိုရဟန်းတို့ ပြန်မထွက်လာနိုင်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်သွားရာ ရဟန်းတစ်ပါးမျှ မတွေ့ရတော့ပေ။ ထိုရဟန်းတို့အကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာက မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၇၆။ သစ္စာတရားတစ်ခုကို ကျော်လွန်၍ မုသားစကားဆိုလေ့ရှိသော နောင်ဘဝ အတွက် ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်း အလျှင်းမရှိသောသူအား မပြုနိုင်မည့် မကောင်းမှု ဟူသည် မရှိနိုင်ချေ။

စဉ္ဇမာဏဝိကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်အား မိမိလင်အဖြစ် စွပ်စွဲပြောဆိုလာသော စဉ္ဇမာဏဝိကာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး ပေါ်ထွန်းလာသောအခါ တိတ္ထိတို့သည် လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ မရရှိကြတော့သဖြင့် လမ်းကြိုလမ်းကြား၌ ရပ်နေကြပြီးလျှင် တောင်းရမ်းကြကုန်၏။ သို့ရာတွင်လူတို့က သူတို့ကိုမလျှော်ကြ၊ မပူဇော်ကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ တိတ္ထိတို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ စည်းဝေးကြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်သတင်း ညှိုးမှိန်အောင် စွပ်စွဲဖျက်ဆီးနိုင်ရန် တိုင်ပင်ကြ၏။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်းရှိသော တိတ္ထိတစ်ယောက်က ဤကိစ္စအတွက် စဉ္ဇမာဏဝိကာကို အသုံးပြုရန် အကြံပေး၏။ တိတ္ထိအားလုံးက ထိုအကြံကို လက်ခံကြလေသည်။

စဉ္ဇမာဏဝိကာသည်ကား ရုပ်ရည်အဆင်း အလွန် လှပချောမောသော ပရိဗိုဇ်မကလေးဖြစ်၏။ သူကိုယ်မှ အရောင်အဝါများ ထွက်နေ၏။ ထိုပရိဗိုဇ်မကလေးသည် သူ၏ဆရာဖြစ်သော တိတ္ထိများထံသွား ဦးချရှိခိုးလေရာ တိတ္ထိများက "နှမ၊ သင်သည် ငါတို့ချမ်းသာခြင်းကို လိုလားလျှင် မိမိကိုယ်ကို အသုံးပြု၍ ရဟန်းဂေါတမ၏ ဂုဏ်သတင်းကို ညှိုးမှိန်အောင် ပြုလေလော့"ဟု ဆိုကြလေသည်။

စဉ္ဇမာဏဝိကာသည် တိတ္ထိတို့ပေးလိုက်သော တာဝန်ကို လက်ခံခဲ့ပြီးလျှင် ညနေချမ်းအချိန်၌ သာဝတ္ထိမြို့တော်သူ မြို့တော်သားတို့ ကျောင်းတော်၌ တရားနာ၍ ကျောင်းတော်မှ ပြန်လာကြသောအခါ သူက ပိုးပရန် အဆင်းရှိသော အိုးထည်

http://www.dhammadownload.com

ကို ခြုံ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့လာခဲ့၏။ တရားနာ၍ ပြန်လာသူများက "ဤအချိန်တွင် အဘယ်သို့ သွားမည်နည်း"ဟု မေးကြရာ စိဉ္စမာဏဝိကာက "ငါသွားရာအရပ်ကို သိသဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိမည်နည်း"ဟု ဆိုကာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အနီးရှိ တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်းသို့သွား၍ အိပ်၏။ နံနက်ခင်း၌ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ကျောင်းသို့ လာကြရာတွင်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ထွက်လာဟန်ပြုကာ ဤသို့ပင် ပြောဆို၏။ တစ်ဆယ့်ငါးရက်ခန့်ရှိ၍ မေးပြန်သောအခါတွင် "ဂန္ဓကုဋိတိုက်ထဲ၌ ရဟန်းဂေါတမနှင့်အတူ အိပ်နေခဲ့၏"ဟု ဆို၏။ သုံးလမျှ ကြာသောအခါ ဗိုက်ပေါ်မှာ အဝတ်ခုကာ "ရဟန်းဂေါတမနှင့် ပေါင်းသင်း၍ ကိုယ်ဝန်ရလာ၏"ဟု ဆို၏။ ရှစ်လ၊ ကိုးလခန့် ရှိသောအခါ ပျဉ်ပြားဝန်းကို ဝမ်းဗိုက်မှာ ဖွဲ့ချည်လိုက်၏။ လက်ဖဓိုး၊ ခြေဖဓိုးများကို နွားမေးစိုးဖြင့်ထုကာ ဟောရောင်လာအောင် ပြုပြင်၏။ တကယ့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားသကဲ့သို့ နွမ်းနယ်သောအသွင်ကိုလည်း သရုပ်ဆောင်ထားသေး၏။ ဤသို့ အဘက်ဘက်မှ ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် ညနေချမ်းအချိန်တွင် ကမ္ဘလာနီကိုခြုံလျက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာခဲ့လေသည်။

ဤအချိန်တွင် ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်လေးပါးအား တရားဟောတော်မူလျက်ရှိ၏။ စိဉ္စမာဏဝိကာသည် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်ထိအောင် တန်းတန်းမတ်မတ်ဝင်လာပြီး "ရဟန်းကြီး၊ သင်သည်ကား လူအပေါင်းတို့ကို တရားဟောနေနိုင်ပါ၏။ သင့်အသံသည် ချိုမြိန်လှပါ၏။ သင့်နှုတ်ခမ်းသည် ခွေစပ်လှပါသည်။ ကျွန်မမှာ သင်နှင့်ပေါင်းသင်း၍ ကိုယ်ဝန်ရကာ မွေးဖွားချိန်နီးပေပြီ။ ကျွန်မအတွက် သားဖွားရမည့်အချိန်ကို မသိသလော။ သားဖွားရာတွင် အသုံးပြုရန် ထောပတ် ဆီ စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင် မရှာဖွေလိုပါလျှင်လည်း ကောသလမင်းကြီးကိုဖြစ်စေ၊ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးကိုဖြစ်စေ၊ ဝိသာခါကိုဖြစ်စေ စေခိုင်းပါတော့လား။ ဤသို့ကား သင် မစေခိုင်းခဲ့ချေ။ သင်သည် ပျော်ပါးဖို့သာသိ၏။ ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်ရှောက်ရန်မူကား မသိတတ်ချေတကား"ဟု စွပ်စွဲပြောလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်အလယ်တွင် ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသောအသံတော်ဖြင့် "သင်ဆိုသောစကား မှန်သည်-မမှန်သည်ကို သင်နှင့်ငါ နှစ်ယောက်တည်းသာ သိကြပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ စိဉ္စမာဏဝိကာသည်လည်း "ရဟန်းကြီး၊ မှန်ပေ၏။ သင်နှင့်ကျွန်မ နှစ်ယောက်တည်း သိကြသောကြောင့်သာ ထိုကိစ္စ ဖြစ်ပွားလာပေသည်"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် သိကြားမင်းသည် ပဏ္ဏုကမွေလာ

http://www.dhammadownload.com

တင်းမာလာသဖြင့် ထိုအဖြစ်ကို သိရှိကာ နတ်သားလေးယောက်နှင့်တကွ ဆင်းသက်လာ၏။ နတ်သားလေးယောက်တို့သည် ကြွက်ငယ်ယောင်ဆောင်ကာ စိဉ္စမာဏဝိကာ၏ ဝမ်းဗိုက်မှာ ဖွဲ့ချည်ထားသော ကြိုးများကို ကိုက်ဖြတ်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် စိဉ္စမာဏဝိကာ၏ အဝတ်ကို လေက ပင့်၍တိုက်လိုက်၏။ ပျဉ်ပြားဝန်းသည် စိဉ္စမာဏဝိကာ၏ ခြေဖမိုးပေါ်သို့ ကျသဖြင့် ခြေဖမိုးနှစ်ဖက်စလုံး ကျိုးသွား၏။ လူအပေါင်းတို့သည် သူမကို ဆဲဆိုရိုက်နှက်၍ ဆွဲထုတ်ကြလေရာ စိဉ္စမာဏဝိကာသည် ဘုရားရှင်၏ မြင်ကွင်းမှ ထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မဟာပထဝီမြေကြီး ဟင်းလင်းပွင့်သွားကာ အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်သွား၏။ ဤအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ ရောက်နေကြသော ပရိသတ်များအား အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(စိဉ္စမာဏဝိကာ၏ စွပ်စွဲချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော မဟာပဒုမဇာတ်ကို ဒွါဒသကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၇၇။ စေးနဲ့ဝန်တိုသူတို့သည် နတ်ပြည်သို့ မရောက်နိုင်ကြကုန်။ လူဖိုက်တို့သည် အလှူဒါနကို မချီးမွမ်းနိုင်ကြကုန်။ ပညာရှိသည်သာလျှင် အလှူဒါနကို ဝမ်းမြောက်နိုင်၏။ ထိုသို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင် ထိုပညာရှိသည် တမလွန်ဘဝ၌ ချမ်းသာရ၏။

အသဒိသ အလှူတော်ကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောသလမင်းကြီး၏ အသဒိသ အလှူတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါရဟန်း ငါးရာနှင့်တကွ ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော် မူရာမှ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်တော်မူလာသောအခါ ပဿေနဒီ ကောသလမင်းကြီးသည် နန်းတော်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ မြို့သူမြို့သားများကိုလည်း "ငါ၏အလှူကို ကြည့်လှည့်ကြကုန်"ဟု ဗိတ်ခေါ်၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် မင်းကြီး၏အလှူကို လာ၍ကြည့်ကြပြီးလျှင် နောက်တစ်နေ့အတွက် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များကို ပင့်လျှောက်ကြ၏။ ကောသလမင်းကြီးကိုလည်း

http://www.dhammadownload.com

"အကျွန်ုပ်တို့၏ အလှူကိုလည်း လာ၍ကြည့်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်တင်ကြ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် မိမိထက်သာအောင် ကြိုးစား၍ပြုလုပ်သော အလှူကို တွေ့ရသဖြင့် နောက်တစ်နေ့တွင် မြို့သူမြို့သားများထက်သာအောင် လှူဒါန်းလေသည်။ မြို့သူမြို့သားများကလည်း ထို့ထက်ပို၍သာအောင် လှူဒါန်းကြပြန်၏။ ဤသို့ သူထက်ငါ သာအောင် လှူဒါန်းလာကြ၍ ခြောက်ကြိမ်မြောက်ရောက်သောအခါ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အဆရာထောင်တိုးကာ "ဘာကလေးတစ်ခု လိုနေပါသေးသည်"ဟူ၍ မဆိုနိုင်အောင် ပြည့်စုံခမ်းနားလှသော အလှူကြီးကို ပေးကြကုန်၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုအလှူကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် မြို့သူမြို့သားများထက် ပို၍သာအောင် မကြဆောင်တတ်တော့သဖြင့် အိပ်ရာထဲမှာလဲ့နေရလေတော့သည်။

မလ္လိကာမိဖုရားကြီးသည် ကောသလမင်းကြီး၏ အကြံခက်နေပုံကို မေးမြန်းသိရှိသဖြင့် သူတကာ တုပမလှူနိုင်သော အသဒိသ အလှူတော်ကြီး ကျင်းပနိုင်ရန် အကြံဉာဏ်ပေး၏။ ကောသလမင်းကြီးကလည်း ထိုအကြံဉာဏ်ကို သဘောတူလက်ခံ၏။ သို့ဖြင့် နန်းတော်အမှုထမ်းတို့သည် သာလကလျာဏီမည်သော ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့် ရဟန်းငါးရာတို့အတွက် မဏ္ဍပ်ကြီး ဆောက်လုပ်ကြကုန်၏။ ထီးဖြူငါးရာတို့ကို ဆင်ပြောင်ငါးရာတို့က နှာမောင်းများဖြင့် ကိုင်ကာ အရန်သင့်ရှိနေကြ၏။ အချိန်ကျ၍ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန်းငါးရာ ကြွတော်မူလာကြသောအခါ ထိုထီးဖြူများအောက်တွင် ခင်းထားသော ပလ္လင်များသို့ ကောသလမင်းကြီးက ပင့်ဆောင်၏။ ရဟန်းတစ်ပါးအတွက် ထီးမိုးပေးမည် ဆင်တစ်ကောင် လိုနေသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးမှာ အခက်ကြုံရ၏။ ကျန်သော ဆင်များမှာ ဆင်ရိုင်းဆင်ကြမ်းများသာ ဖြစ်နေ၍ မဏ္ဍပ်ထဲမှာထား၍ မရနိုင်ချေ။ ဤတွင် မလ္လိကာမိဖုရားက ဆင်ရိုင်းဆင်ကြမ်းကို အရှင်အဂ်ုလိမာလအတွက် တာဝန်ပေးရန် အကြံပေး၏။ အကြံပေးသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်သောအခါ ဆင်ရိုင်းဆင်ကြမ်းကြီးသည် အရှင်အဂ်ုလိမာလ၏ နောက်ပါး၌ အမြီးကို ပေါင်ကြားသို့ သွင်းကာ နားရွက်များကို တွဲလဲ့ချလျက် မျက်စိများ စုံမှိတ်ပြီးလျှင် ရှိသေကြောက်ရွံ့စွာ ထီးမိုးနေရလေသည်။

မဏ္ဍပ်ကြီး၏အလယ်မှာ ရွှေနိုပုစွန်ခွံအုပ်ထားသော လေတော်ဆယ်စင်းတို့ကိုထား၍၏။ ရဟန်းခုစ်ပါး နှစ်ပါးတို့၏အကြား၌ မင်းသမီးတစ်ပါးစီက နံ့သာသွေး၍နေကြ၏။ မင်းသမီးတစ်ယောက်စီက ယပ်လေခတ်လျက်နေ၏။ ကျန်သော မင်းသမီးများက သွေး၍ရလာသမျှ နံ့သာတို့ကို ရွှေလှေများထဲမှာ လောင်းထည့်

http://www.dhammadownload.com

ကြ၏။ အချို့သော မင်းသမီးတို့က ရွှေလှေထဲမှ နံ့သာရည်တို့ကို ပိုမိုရှ် အနံ့မွေး လာကြနေစေရန် ကြာညိုပန်းစည်းများဖြင့် မွှေ၍ပေးနေကြ၏။ ဤသို့ တခမ်း တနား စီစဉ်ပြီးခါမှ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံယာတော်များအား မြိန်မြတ်လှစွာသော ဆွမ်းဘောဇဉ်များ ဆက်ကပ်ကြ၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ ပြီးကြသောအခါ ကောသလ မင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား၊ ဤအလှူမဏ္ဍပ်မှာ ရှိပြီးသော ဥစ္စာဘဏ္ဍာအားလုံးကို အရှင်ဘုရားအား လှူပါ၏ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤသို့ မြို့သူမြို့သားတို့ တုပ၍မပြုနိုင်သော အခမ်းအနားဖြင့် လှူဒါန်းသဖြင့် ထိုအလှူတော်ကြီးကို အသဒိသအလှူတော်ကြီးဟု ခေါ်ကြရပေသည်။

တစ်နေ့တည်းဖြင့် ပေးလှူသော ထိုအသဒိသ အလှူတော်ကြီးသည် တစ်ဆယ့်လေးကုဋေကုန်ကျ၏။ ဘုရားရှင်အတွက် ထီးဖြူတော်၊ ထိုင်တော်မူရာ ပလ္လင်၊ သပိတ်ခြေနှင့် ခြေဆေးအင်းပျဉ်တို့သည်ကား အဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် ရှိကုန်၏။ ဤသို့သော အသဒိသ အလှူတော်ကြီးသည် ဘုရားတစ်ဆူ တစ်ဆူတွင် တစ်ကြိမ်သာဖြစ်သည်။ ထိုအလှူတော်တိုင်းမှာလည်း မိန်းမသားများသာ စီမံ ဖန်တီးကြရလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးနန်းတော်တွင် ကာဋ္ဌနှင့် ဇုဏှဟူသော အမတ် နှစ်ယောက်ရှိကြရာ ကာဋ္ဌအမတ်သည် အသဒိသအလှူတော်ကြီးကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေ၏။ "ဤရဟန်းတို့သည် ကျွေးမွေးလှူဒါန်းသည်တို့ကို စားသောက်သွား ကြပြီးလျှင် အားရအောင် အိပ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဩော်-မင်းနန်းတော်သည် ဆုတ်ယုတ်လေစွတကား"ဟု ကြံစည်နေ၏။ ဇုဏှအမတ်သည်ကား "ဩော်-မင်းကြီးအလှူသည် ကောင်းမြတ်ပေစွ။ မင်းအဖြစ်၌သာ မတည်ရှိပါမူ ဤသို့ လှူနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ သတ္တဝါအားလုံးတို့ကိုလည်း အမျှဝေပေ၏တကား"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်လေသည်။ အသဒိသအလှူတော်ကြီးအတွက် အနုမောဒနာတရား ဟောရန်ရှိသောအခါ ဘုရားရှင်သည် အလှူအားလျော်စွာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကြီးများကို ဟောကြားလျှင် ကာဋ္ဌ အမတ်မှာ မခံမရပ်နိုင်လွန်း၍ ခေါင်းခုနစ်စိတ် ကွဲမည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ဂါထာတစ်ပုဒ်မျှသာ ဟောကြားပြီးလျှင် ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုကိစ္စအတွက် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ဘုရားကျောင်းတော် သို့ လာရောက်၍ မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ကာဋ္ဌအမတ်ကို သနား သောအားဖြင့် မဟောကြားခဲ့ပေ"ဟု မိန့်တော်မူကာ အမတ်နှစ်ယောက်တို့၏

http://www.dhammadownload.com

စိတ်သဘောထားများကို မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ကာဠအမတ်ကို တိုင်းပြည်မှနှင်ထုတ်ကာ "ဇရာအမတ်အား မိမိကဲ့သို့ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် လျူစါနိုးလော့"ဟု တိုင်းပြည်စည်းစိမ်ကို အပ်နှင်း၏။ ဤအကြောင်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ကောသလမင်းကြီးအား တရားဓကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဇရာအမတ်သည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

(မလွိကာမိဖုရားကြီး နတ်ရွာစံရပုံကို ဇရာဝဂ်၊ မလွိကာမိဖုရား ဝတ္ထုတွင် ရှုပါ။ ဆင်ကြမ်းကြီးကို မကြောက်သော အရှင်အင်္ဂုလိမာလကို အကြောင်းပြု၍ ဟော့ကြားသော ဒေသနာတော်ကို ငြာဟွဏဝဂ်၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလဝတ္ထု၌ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၇၈။ မြေအပြင် တစ်ခုလုံး၌ မင်းဧကရာဇ် ဖြစ်ရသည်ထက်လည်းကောင်း။ နတ်ပြည်၊ ငြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရသည်ထက်လည်းကောင်း။ တစ်လောကလုံးကို အစိုးရသည်ထက်လည်းကောင်း သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် မြတ်၏။

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး၏သား ကာလ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး၏သား ကာလကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြား တော် မူလေသည်။

ကာလသတို့သားသည် သူမတူသော သဒ္ဓါတရား ထက်သန်လှသော အနာထပိဏ် သူဌေးကြီး၏သား ဖြစ်ပါလျက် ဘုရားရှင်ထံ မသွားလိုပေ။ အိမ်သို့ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာလျှင်လည်း လာ၍မဖူးချင်ပေ။ တရားမနာချင်ပေ။ သံယာတော်များ၏ ဝေယျာဝစ္စကိုလည်း မပြုချင်ပေ။ ဤသို့သော အပြုအမူများကို ဖခင်သူဌေးကြီးက တားမြစ်ပါသော်လည်း လိုက်နာခြင်းမရှိပေ။ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် သားဖြစ်သူ ဤအတိုင်း တေတေပေပေနေသွားလျှင် အပါယ်ကျမည့်အရေးကို မြင်သဖြင့် "ချစ်သား၊ ဥပုသ်စောင့်၍ ကျောင်းသို့သွားကာ တရားနာခဲ့ပါ။ သင့်အား အသပြာတစ်ရာပေးမည်"ဟု ဆို၏။ ကာလသည် ဖခင်၏ ကတိစကားကို ခိုင်မြဲအောင် ချည်တုပ်ကာ ဥပုသ်ဆောက်တည်ပြီးလျှင် ဇေတဝန်

http://www.dhammadownload.com

ကျောင်းတော်သို့ သွား၏။ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လျှင်ကား တရားပွဲနှားသို့ မရောက်တော့ပေ။ ချမ်းသာရာနေရာ၌ တစ်ညလုံးအိပ်ကာ နံနက်စောစော အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ ဥပုသ်သည် ကာလအတွက် ဖခင်သူဌေးကြီးက စားစရာများ ယူ၍ပေးစေသောအခါ ကာလသည် ငွေမရမချင်း မစားချေ။ ငွေတစ်ရာကို လက်ထဲထည့်ပေးခါမှ စိတ်ချလက်ချ စားသောက်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင်မူ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက "ချစ်သား၊ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှာနေ၍ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရအောင် နာယူခဲ့လော့။ သင့်အား အသပြာ တစ်ထောင် ပေးဘို့"ဟုဆို၏။ ကာလသည် အသပြာတစ်ထောင် ရလိုမှုဖြင့် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်သို့ မဝင်စဘူး ဝင်ရောက်ကာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ဂရုစိုက်၍ကြားနာ၏။ ဘုရားရှင်က သူမှတ်သားထား၍ မရရိုင်အောင် တန်ခိုးဖန်ဆင်းထားသဖြင့် ကာလသည် နောက်တစ်ပုဒ်ကို ဆက်၍နာရပြန်၏။ ဤသို့ ဆက်ကာဆက်ကာ ကြားနာရင်းကပင် ကာလသည် သောတာပန်ဖြစ်သွား၏။ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကာလသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များ နောက်ပါးမှ ငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါလာ၏။ ဖခင်သူဌေးကြီးသည် ကာလကိုအကဲခတ်ကာ "ယနေ့ ငါ၏သား အမူအရာသည် နှစ်သက်ဖွယ် ရှိလှပေစွ"ဟု ဝမ်းသာနေ၏။ သူဌေးကြီးသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန်းများအား ယာဂုဆက်ကပ်ကာ ဆွမ်းခဖွယ်များလည်း ဆက်ကပ်၏။ သားဖြစ်သူ ကာလကိုလည်း အစားအသောက်မျိုးစုံကို ပေး၏။ ကာလသည် ယမန်နေ့ကကဲ့သို့ ပြုမနေတော့ဘဲ စားစရာများကို ငြိမ်သက်စွာ စားသောက်လေသည်။

ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စများ ပြီးစီးသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ သားဖြစ်သူကာလအား မိမိ၏ ကတိပြုထားခဲ့သော အသပြာတစ်ထောင်ကိုပေး၏။ ကာလက "ဖခင်၊ ကျွန်တော် အသပြာကို အလိုမရှိပါ"ဟု ဆိုကာ ငြင်းပယ်၏။ ဤတွင် သူဌေးကြီးက "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော့်သား၏ အမူအရာသည် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိလှပါသည်။ ယခင်နေ့က အသပြာတစ်ရာပေးမှ ကျောင်းတော်သို့ လွှတ်၍ရပါသည်။ ယနေ့သော်ကား အသပြာကို အလိုမရှိတော့ပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က ထိုစကားများနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၇၉။ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာကို တပ်ဖန်ပြန်၍ အောင်နေရန် မလိုပြီ။ လောကဌ် အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာနောက်သို့ တစ်စုံတစ်ခုမျှ လိုက်ပါမလာတော့ချေ။ အပိုင်းအခြားမရှိ ကျက်စားနိုင်သော ဉာဏ်တော်ရှိသော၊ ရာဂစသော ခရီးလမ်းကြောင်းမရှိသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အဘယ်ခရီးလမ်းကြောင်းဖြင့် သင်တို့လိုရာသို့ ခေါ်ဆောင်နိုင်ကုန်အုံ့နည်း။

၁၈၀။ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား တစ်စုံတစ်ရာသော လောကသို့ ခေါ်ဆောင်ရန် ပိုက်ကွန်ပမာ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာမရှိပေ။ အပိုင်းအခြားမရှိ ကျက်စားနိုင်သော ဉာဏ်တော်ရှိသော၊ ရာဂစသော ခရီးလမ်းကြောင်းမရှိသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို အဘယ်ခရီးလမ်းကြောင်းဖြင့် သင်တို့လိုရာသို့ ခေါ်ဆောင်နိုင်ကုန်အုံ့နည်း။

မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးများ

ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်အနီး ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်ရင်း၌ ဘုရားရှင် ပဌမသတ္တာဟ စံနေတော်မူစဉ် မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးတော်တို့အား ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မာရ်နတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်း တောထွက်တော်မူသောအခါမှစ၍ ကာမဝိတက်စသော အပြစ်အနာများကို ရှာဖွေလျက် ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် ဘုရားလောင်းနောက်မှ လိုက်ပါနေ၏။ ဘုရားလောင်းတော်သည်ကား မြင့်မြတ်လှစွာသော လုံလဝီရိယဖြင့် ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကာ ပဌမသတ္တာဟတွင် ဆိတ်ကျောင်း ညောင်ပင်ရင်း၌ စံတော်မူ၏။ မာရ်နတ်သည် အပြစ်အနာတို့ကို ရှာဖွေ၍မရတော့သဖြင့် "ဤသူသည် ငါ၏

http://www.dhammadownload.com

နယ်ပယ်ကို ကျော်လွန်သွားခဲ့ပြီ"ဟု စိတ်နှလုံး မသာမယာဖြစ်ကာ လမ်းမကြီး၌ ကြဲမှိုင်နေ၏။ ဤတွင် တဏှာ၊ အရတီ၊ ရဂါဟူသော မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးသုံးယောက်တို့ ရောက်လာကြပြီးလျှင် "ခမည်းတော်၊ မစိုးရိမ်ပါလင့်၊ ယခုမင်လျှင် သီဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို ရာဂကျော့ကွင်းဖြင့် ဖမ်း၍ ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပါမည်"ဟု ပြောဆို ကြလေသည်။

မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးတို့သည် တစ်ယောက် တစ်ယောက်လျှင် အမျိုးသမီးတစ်ရာစီ ဖန်ဆင်းကြ၏။ ယောကျ်ားတို့၏ အလိုဆန္ဒ အမျိုးမျိုးနှင့် ကိုက်ညီစေရန် အမျိုးသမီးတို့ကို အပျိုစင်အရွယ်၊ သားမဖွားသေး အိမ်ထောင်သည် အရွယ်၊ သားတစ်ကြိမ် ဖွားပြီးသောအရွယ်၊ သားနှစ်ကြိမ်ဖွားပြီးသောအရွယ်၊ မိန်းမလတ်အရွယ်၊ မိန်းမကြီးအရွယ်တို့ကို ဖန်ဆင်းကြ၏။ ထိုသို့ အရွယ်အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းထားသော အမျိုးသမီးများသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "ရဟန်း၊ သင်၏ခြေရင်း၌ အလုပ်အကျွေး ပြုကြပါကုန်အံ့"ဟု ဆိုကြ၏။ ဘုရားရှင်ကား သူတို့၏ ပန်ကြားချက်ကို လက်မခံဘဲ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ထိုစဉ်တုန်းက ဤသို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရပုံကို မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီးက မိမိ၏သမီး မာဂဏ္ဍိကို ဆက်သလာသောအခါ နောက်ကြောင်းပြန်၍ ဟောကြားတော်မူ၏။

(မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားတို့အကြောင်း အပြည့်အစုံကို အပွမာဒဝဂ်၊ သာမာဝတီ မိဖုရား ဝတ္ထုတွင် ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၈၁။ အကြင်ပညာရှိတို့သည် သမထဈာန်၌ လေ့လာအားထုတ်ကုန်၏။ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးခြင်း၌ မွေ့လျော်ကုန်၏။ သစ္စာလေးပါး တရားကို ကောင်းစွာသိကုန်သော၊ သတိရှိကုန်သော ထိုပညာရှိတို့အား နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။

နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူခြင်း

တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သက်သေနဂိုရ်မြို့သို့ ဘုရားရှင် ဆင်းသက်တော် မူလာစဉ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လျှောက်ထားလာသော အရှင်သာရိပုတ္တရာအား အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူခြင်း၊ နတ်ပြည်သို့ တက်ရောက်တော်မူခြင်းစသော ဘုရားရှင်၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော ကိစ္စများသည် ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏ စန္ဒကူးသပိတ်မှ အစပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလည်းမဟုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းမဟုတ် ကြားနေသဘောထားရှိသော ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ သူဌေးတစ်ဦးသည် ဂဂီါမြစ်မှရရှိသော စန္ဒကူးသားကို ပွတ်စင်တင်၍ သပိတ်ဖြစ်အောင်ထွင်းစေ၏။ ထို့နောက် ထိုစန္ဒကူးသပိတ်ကို အတောင်ခြောက်ဆယ်မြင့်သော ဝါးတိုင်ထိပ်တွင် ဆိုင်းဖြင့် ဆွဲထားစေပြီးလျှင် "ဤလောက၌ ရဟန္တာရှိခဲ့လျှင် ဤသပိတ်ကို ကောင်းကင်မှကြွလာ၍ ယူတော်မူကြပါ။ သပိတ်ယူနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သားမယားနှင့်တကွ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါအံ့"ဟု ပြောဆိုကြွေးကြော်လေသည်။

ပူရဏကဿပစသော တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့သည် စန္ဒကူးသပိတ်ကို တစ်ဦးလျှင် တစ်ရက်ကျ လာ၍ တောင်းကြလေ၏။ သူဌေးက "ကောင်းကင်မှကြွ၍ ယူတော်မူကြပါ"ဟု ဆိုသဖြင့် ပြန်သွားကြရ၏။ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တွင်ကား နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ ဆရာကြီး၏တပည့်များက လာ၍ တောင်းကြ၏။ သူဌေးက ယခင်အတိုင်း ပြော၍လွှတ်လိုက်ရာ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ ဆရာကြီးသည် တပည့်များနှင့် ကြိုတင်ညှိနှိုင်းထားပြီလျှင် သူဌေးအိမ်သို့ ကိုယ်တိုင်လာ၍ တောင်း၏။ သူဌေးက ယခင်အတိုင်း ပြောဆိုသောအခါ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တဆရာကြီးသည် လက်တစ်ဖက် ခြေတစ်ဖက်ကို မြှောက်ကာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်မည့်ဟန်ပြု၏။ ဤတွင်သူ့တပည့်များက ကြိုတင်ညှိနှိုင်းထားခဲ့သည်အတိုင်း ဝိုင်း၍ ဆွဲကြပြီးလျှင် "လူ့ခေါင်းခွံပမာ ယုတ်ညံ့လှစွာသော သပိတ်တစ်လုံးအတွက် လျှို့ဝှက်ထားသော တန်ခိုးများကို မပြချင်ပါနှင့် ဆရာကြီး"ဟု ဆိုကြ၏။ ဤသို့ ပရိယာယ်ဆင်သော်လည်း သူဌေးက ပြောနေကျအတိုင်းသာ ပြော၍ လွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုနေ့တွင်ပင် အရှင်ဓဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့် အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဓါဇတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်ရန် ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ခုပေါ်၌ သက်နံးရုံနေကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် သေသောက်ကြူးများက "အချင်းတို့၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည် သပိတ်ကို ကောင်းကင်မှာ ချည်ထား၍ ရဟန္တာရှိလျှင် ကောင်းကင်မှလာ၍ ယူပါဟု ကြေညာထား၏။ ယနေ့ ခုနစ်ရက်ရှိပေပြီ။ တစ်ဦးမျှ ကောင်းကင်မှ ပျံလာနိုင်သူ မရှိချေ။ ယခုမှပင် လောက၌ ရဟန္တာမရှိကြောင်း သိရပေသည်"ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် အရှင်မောဂ္ဂလာန်က "ငါ့ရှင် ဘာရဒ္ဓါဇ၊ ဤသူတို့

http://www.dhammadownload.com

သည် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကို စူးစမ်းလိုကုန်၏။ သင်သည်လည်း တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး၏၊ သွားပါလော့။ သပိတ်ကို ကောင်းကင်မှပို့၍ ယူပါချေလော့"ဟု တိုက်တွန်း၏။ အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇသည် အဘိညာဉ်၏ အခြေခံဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စား၍ ထိုဈာန်မှထလာပြီး သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော ကျောက်ဖျာကြီးကို ခြေဖျားဖြင့် ကပ်ယူလာ၍ ဝါဂွမ်းစုအလား ကောင်းကင်သို့ ယူလာပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ပေါ်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် လှည့်လည်၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ကြောက်ကြလွန်းသဖြင့် ထိုထိုနေရာတို့၌ ပုန်းခိုး၍ နေကြရလေသည်။

ထို့နောက် အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇသည် ကျောက်ဖျာကို ဖောက်၍ မိမိကို မြင်နိုင်ကြစေရန် ပြသ၏။ မြို့သူမြို့သားတို့က "အရှင် ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ ဘုရား၊ ကျောက်ဖျာကို မြဲမြံစွာယူတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ အရှင် ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇသည် ကျောက်ဖျာကို ခြေဖျားဖြင့် ခတ်လိုက်ရာ ကျောက်ဖျာကြီးသည် မူလနေရာ ပြန်ရောက်သွား၏။ အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇသည် သူဌေးဧ၏အိမ်ရှေ့သို့ ကောင်းကင်မှ ကြွသွား၏။ သူဌေးသည် အရှင်မြတ်ကို ကောင်းကင်မှဆင်း၍ ကြွလာပါရန် လျှောက်ထားပြီးလျှင် သပိတ်ကိုချ၍ စတုမဓူ အပြည့်ထည့်ကာ လှူဒါန်းလိုက်၏။ မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့သည် အရှင် ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ၏ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို အားရဝမ်းသာ ချီးကျူးပြောဆိုကြကာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ဝယ်အောင် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြောဆိုလျက် လိုက်ပါလာကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုအုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြောဆိုသံများကို ကြားသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာအား မေးမြန်း၍ သိတော်မူသောအခါ အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။ ထို့နောက် ရဟန်းများ တန်ခိုးမပြရန် သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း ပညတ်တော်မူလေသည်။

ရဟန်းများအား တန်ခိုးပြာဋိဟာမပြရန် တားမြစ်တော်မူထားသဖြင့် ပင်ကိုကပင် တန်ခိုးမပြနိုင်သော တိတ္ထိတို့သည် ထိုအချက်ကိုအားပြု၍ မိမိတို့အား လူများ အထင်ကြီးလာစေရန် "ငါတို့သည် ရဟန်းဂေါတမနှင့် တန်ခိုးချင်းပြိုင်ကြကုန်အံ့"ဟု ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ထိုအကြောင်းကို ဘုရားထံ ဝင်ရောက်၍ လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က -

"မင်းကြီး၊ တိတ္ထိတို့တန်ခိုးပြလျှင် ငါတို့လည်း ပြကြကုန်အံ့"

"အရှင်ဘုရား၊ တန်ခိုးမပြရန် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားသည်မဟုတ်ပါလော့"

http://www.dhammadownload.com

"မင်းကြီး၊ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားသည် မှန်ပေ၏။ သို့ရာတွင် သင် မင်းကြီးကို မေးဦးအံ့။ သင်မင်းကြီး၏ ဥယျာဉ်တော်မှ သရက်သီးကို သင်မင်းကြီး စားခွင့်ရှိပါသလော"

"တပည့်တော် စားခွင့်ရှိပါသည်ဘုရား"

"မင်းကြီး၊ ထို့အတူပင်ဖြစ်၏။ တန်ခိုးမပြရန် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ခြင်းသည် တပည့်ရဟန်းများ အတွက်သာဖြစ်၏။ ငါဘုရားအတွက် မဟုတ်ချေ။ ငါဘုရား သည် တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြပေအံ့"

"အရှင်ဘုရား၊ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်နေရာ၌ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော် မူမည်နည်း"

"မင်းကြီး၊ ဤနေ့မှနောက်လေးလလွန်မြောက်သော ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် ပြပေအံ့"

ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါရဟန်းများနှင့် တကွ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူပြီးလျှင် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ကြွတော်မူလာ၏။ တိတ္ထိတို့သည်လည်း ရဟန်းများနောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာကြပြီးလျှင် မေးမြန်းလာသမျှသော လူတို့အား "ငါတို့သည် ရဟန်း ဂေါတမနှင့် တန်ခိုးပြိုင်ရန် လိုက်လာကြကုန်၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ထွက်ပြေး သဖြင့် သူ့ကိုပြေးခွင့်မပေးဘဲ ငါတို့လိုက်ပါနေကြရပေသည်"ဟု ပြောဆိုကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် "တန်ခိုးပြိုင်ပွဲကြီးကို ကြည့်ကြကုန်အံ့"ဟု ဆိုကာ တိတ္ထိများ နောက်မှ လိုက်ပါလာကြပြန်လေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ရောက်ကြသောအခါ တိတ္ထိတို့သည် မိမိတို့ဝါယကာ များထံနှိုးဆော်ပြီးလျှင် ရှားတိုင်တို့ဖြင့် မဏ္ဍပ်ကြီးစွာဆောက်၍ ကြာညှိပန်းတို့တို ဖိုးကြပြီးလျှင် "ဤမဏ္ဍပ်၌ တန်ခိုးပြကြကုန်အံ့"ဟု ပြောဆို၍ နေထိုင်ကြလေသည်။

ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်လည်း အရှင်ဘုရားတို့အတွက် မဏ္ဍပ်ဆောက်ပါအံ့"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ငါဘုရားအတွက် မဏ္ဍပ်ဆောက်ဖွယ် ကိစ္စမရှိပေ။ ငါဘုရားသည် ကဏ္ဍာမည်သော ဥယျာဉ်စောင့်၏ သရက်ဖြူပင်ရင်း၌ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြပေအံ့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုစကားကိုကြားသောအခါ

http://www.dhammadownload.com

တိတ္ထိတို့သည် တစ်ယူဇနာအတွင်းရှိ သရက်ပင်အားလုံးကို ယနေ့မှပေါက်လာသော သရက်ပင်ပါမကျန် နုတ်ယူခုတ်လဲ၍ တောထဲသို့ပစ်ကြရန် အလုပ်အကျွေးတို့အား ပြောဆိုတိုက်တွန်းကြ၏။ အလုပ်အကျွေးတို့ကလည်း တိုက်တွန်းပြောဆိုသည့် အတိုင်း ပြုလုပ်ကြလေသည်။

ဝါဆိုလပြည့်နေ့နံနက်တွင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါရဟန်းများနှင့် တကွ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူ၏။ ထိုစဉ်တွင် ကဏ္ဍာမည်သော ဥယျာဉ်စောင့်သည် ခါချဉ်ထုပ်အတွင်း၌ ဝင်းမှည့်နေသော သရက်သီးတစ်လုံးကို ရရှိ၍ ကောသလမင်းကြီးထံ ဆက်သရန် ယူလာ၏။ လမ်းတွင် ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ "သရက်သီးကို မင်းကြီးထံ ဆက်သလျှင် ဆယ့်ခြောက်ကျပ် မျှသာ ရရှိရာ၏။ ဘုရားရှင်ထံ ဆက်သလျှင်ကား ကာလရှည်စွာ အကျိုးပေးလတ္တံ့" ဟု တွေးတောပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား ဆက်ကပ်၏။ ဘုရားရှင်သည် သရက်သီး မှည့်ကို သဝိတ်တော်ဖြင့် ခံယူပြီးလျှင် ထိုနေရာမှာပင် ထိုင်လိုဟန်ပြုတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာက သင်္ကန်းများ ခေါက်ခင်းပေးကာ သရက်သီးမှည့်ကို ရေစစ်ဖြင့် စစ်ထားသော ရေဖြင့်ဖျော်၍ ဆက်ကပ်၏။ ဘုရားရှင်သည် သရက်သီးအဖျော်ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးလျှင် သရက်စေ့ကို ကဏ္ဍာအား ပေးတော်မူ၍ "ကဏ္ဍ၊ ဤ သရက်စေ့ကို ဤနေရာမှာပင် စိုက်ပျိုးလော့"ဟု စေခိုင်းတော်မူ၏။ ကဏ္ဍာစိုက်ပျိုး ထားသော သရက်စေ့ပေါ်၌ ဘုရားရှင်က လက်ဆေးရေ ပက်ဖျန်းတော်မူလိုက် သောအခါတွင် ထွန့်တုံးတမျှတုတ်ခိုင်လှသော သရက်ပင်ပေါက်လာလေသည်။

ထိုသရက်ပင်သည် ချက်ချင်းပင် ပင်စည် အတောင်ငါးဆယ်ရှိကာ အရပ်လေးမျက်နှာနှင့် အထက်တည့်တည့်သို့လည်း အတောင်ငါးဆယ်စီရှိသော အကိုင်းကြိုင်းငါးခု ဖြာထွက်လာကြ၏။ တစ်ခဏအတွင်းမှာ အဖူးအပွင့်များ ထွက်လာပြီးလျှင် အသီးများ ဝေဆာလာ၏။ နောက်တော်ပါ ရဟန်းများသည် ထိုအပင်မှ သရက်သီးမှည့်များကို စားကြရကုန်၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုအပင်ကို ခုတ်လဲခြင်းမပြုနိုင်ရန် အစောင့်အရှောက်များ ချပေးထား၏။ ကဏ္ဍာ မည်သော ဥယျာဉ်စောင့်က စိုက်ပျိုးထားသဖြင့် ထိုသရက်ပင်ကို ကဏ္ဍာသရက်ပင် ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

သေသောက်ကြူးတို့သည်လည်း ထိုအပင်မှ သရက်သီးကို စားကြပြီးလျှင် သရက်စေ့များဖြင့် တိတ္ထိတို့ကို ပစ်ပေါက်ကုန်၏။ သိကြားမင်းက စေခိုင်းသဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

လေနတ်သားတို့သည်လည်း တိတ္ထိတို့၏ မဏ္ဍပ်ကို လေပွေကြီးဆင်၍ နုတ်ယူပြီးလျှင် မသန့်ရှင်းသောမြေပေါ်၌ ပစ်ချ၏။ အမိုးအကာမရှိဘဲ ထိုင်နေကြသော တိတ္ထိများကို နေနတ်သားကလည်း နေဝန်းကြီးကို ဆွဲငင်နှိမ့်ချ၍ အပူတိုက်၏။ အပူဒဏ်ကြောင့် ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျနေကြသော တိတ္ထိများကို လေနတ်သားက လေမုန်တိုင်းဆင်ကာ ဖုန်မှုန့်များဖြင့် ပက်၏။ တိတ္ထိတို့မှာ တစ်ကိုယ်လုံး မြေနီခဲတုံးကြီးများကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်ကြရ၏။ ထိုသို့ရှိစဉ်မှာပင် မိုးနတ်သားက မိုးရွာချ ပြန်သဖြင့် တိတ္ထိတို့မှာ နွားပြောက်မကဲ့သို့ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ တန်ခိုးပြိုင်ပွဲကြီးကို ကြွေးကြော်ထားပြီးမှ ဤသို့ အရှက်တကွဲ ဖြစ်ကြရသဖြင့် တိတ္ထိတို့သည် မျက်နှာမူရာ အရပ်သို့ ပြေးကြကုန်၏။ ပူရဏကဿပဆရာကြီးမှာမူကား လမ်းတွင် တွေ့ရသော လယ်သမားတစ်ယောက်ထံမှ ယာဂုအိုးနှင့်ကြိုးကို တောင်းယူပြီးလျှင် ထိုအိုးနှင့်ကြိုးကို လည်ပင်းမှာ ချည်နှောင်ကာ ရေနက်ထဲသို့ ခုန်ဆင်း၍ သေ၏။ သေပြီးနောက် မဟာအဝီစီငရဲသို့ ကျရောက်လေသည်။

ဤသို့ တိတ္ထိများ ဖရိုဖရဲ ပြေးသွားကြပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူရန် ဂန္ဓကုဋိမှ ထွက်တော်မူ၍ ကျောင်းဦး၌ ရပ်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်၌ ယရဏီမည်သော အနာဂါမ်ဥပါသိကာမ၊ အနာဂါမ်သာလျှင်ဖြစ်သော စူဋ္ဌအနာထပိဏ် သူဌေး၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာပင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး ရရှိသော စီရမည်သော သာမဏေမကလေး၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာပင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး ရရှိသော စုန္ဒသာမဏေကလေး၊ အရှင်မဥပ္ပလဝဏ်နှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့သည် ဘုရားရှင်ကိုယ်စား တန်ခိုးပြာဋိဟာ အမျိုးမျိုးပြသရန် လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် တပည့်များ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်တော်မူပြီးလျှင် သိကြားမင်း ဖန်ဆင်းထားသော ရတနာစကြီထက်သို့ တက်ကြွတော်မူလေသည်။

ထိုစကြီသည်စကြဝဋာ၏ အနောက်အနားရေးမှ အရှေ့အနားရေးအထိ ကောင်းကင်ထက်မှတည်ရှိ၏။ ဘုရားရှင်သည် တေဇောကသိုဏ်းကို အာရုံပြုသော ဈာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၍ အထက်ပိုင်းကိုယ်တော်မှ မီးလျှံများ လွှတ်တော်မူ၏။ အာပေါကသိုဏ်းကို အာရုံပြုသော ဈာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၍ အောက်ပိုင်းကိုယ်တော်မှ ရေအလျဉ်လွှတ်တော်မူ၏။ တစ်ဖန် မီးလျှံ လွှတ်ရာမှ ရေအလျဉ်လွှတ်တော်မူ၏။ ရေအလျဉ်လွှတ်ရာမှ မီးအလျှံလွှတ်တော်မူ၏။ မီးအလျှံနှင့် ရေအလျဉ်တို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မရောယှက်ဘဲ ဗြဟ္မာ့ပြည် ထိအောင် တက်သွားကြပြီးလျှင် စကြဝဋာအနားရေးတွင် ဆင်းသက်လာကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

ကိုယ်တော်မှထွက်သော ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့သည် ထို့အတူပင် ပြဟ္မာပြည်အထိ တက်ပြီးလျှင် စကြဝဠာအနားရေးသို့ ပြန်ကျလာ၏။

ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူရင်း ပရိသတ်များ အားလည်းသစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက် နိဗ္ဗိတရုပ်ပွားတော်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်အတူ အမေးအဖြေပြုတော်မူ၍ တရားဟောတော်မူ၏။ ထိုတရားတော်ကို ကြားနာကြရသဖြင့် ကုဋေနှစ်ဆယ်သော သတ္တဝါတို့သည် သစ္စာလေးပါး တရားတော်ကို သိမြင်ကြလေသည်။

ဤသို့ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် ရှေး ဘုရားရှင်တို့၏ ပြုမြဲထုံးအရ လက်ယာခြေတော်ဖြင့် ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထိပ်သို့ ကြွလှမ်းတော်မူပြီးလျှင် လက်ဝဲခြေတော်ဖြင့် မြင်းဗိုရ်တောင်ထိပ်သို့ လှမ်းတော် မူ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ယူဇနာတစ်သိန်းရှစ်ထောင် ကွာလှမ်းသော တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ နှစ်လှမ်း သုံးဖဝါးဖြင့် ကြွတော်မူပြီးလျှင် သိကြားမင်းနေထိုင်ရာ ပဏ္ဍုကမွလာ၌ ဝါဆိုတော်မူ၏။ အလျား ယူဇနာခြောက်ဆယ်၊ အနံ ယူဇနာ ငါးဆယ်၊ အမြင့် ဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော ထိုပဏ္ဍုကမွလာထက်၌ ဘုရားရှင် ထိုင်တော်မူလိုက်သောအခါ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ကမွလာတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံ နေပြီးလျှင် သက်နိုးစမျှသာ ကျ၍ နေလေ၏။

တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူရာမှ ဘုရားရှင် ကွယ်ပျောက်တော်မူသွား သဖြင့် လူအပေါင်းတို့ ငိုယိုတမ်းတကြပြီးလျှင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် မိမိကိုယ်တိုင် သိရှိပါ သော်လည်း အခြားရဟန်းများ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးလည်း ထင်ရှားစေဟု နှလုံးသွင်း၍ မိမိကိုယ်တိုင်ပဖြေကြားဘဲ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို မေးလျှောက်ရန် မိန့်ကြား၏။ မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း မေးမြန်းသောအခါ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက "တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ အဘိဓမ္မာတရား ဟောကြားရန် ကြွတော်မူ၏"ဟု ဖြေကြား၏။ တစ်ဖန် "ဘယ်အခါ ပြန်ကြွတော်မူပါမည်နည်း"ဟု မေးလျှောက်ပြန်သောအခါ "သုံးလ တိုင်တိုင် အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့၌ ဆင်းသက်တော်မူလတ္တံ့"ဟု မိန့်ကြား၏။ စည်းဝေးလာကြသော လူအများ သည် "ဘုရားရှင်ကို မဖူးမြင်ရသေးလျှင် မပြန်ကြ"ဟု ဆိုကာ ထိုနေရာမှာပင် သစ်ခက်တဲနန်းများထိုး၍ နေကြကုန်၏။ ထိုသူတို့ စွန့်ပစ်သော အညစ်အကြေး

http://www.dhammadownload.com

များ ကွယ်ပျောက်စေရန် မဟာပထဝီမြေကြီးက ပဝိကြားအက်များ ပြုလုပ်ပေး သဖြင့် မြေပြင်တစ်ခုလုံး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍နေ၏။ ထိုပရိသတ်အားလုံးကို စူဠ အနာထပိဏ်သူဌေးက ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ယာဂု၊ ထမင်း၊ ခဲဖွယ်၊ ကွမ်းစသော စားကောင်းသောက်ဖွယ်များနှင့်တကွ ဆီ၊ အမွှေးနံ့သာ၊ ပန်း၊ အဆင်တန်ဆာ တို့ကို ပေးလှူ၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ပရိသတ်ကြီးအား တရားဟောကာ မေးသမျှသောပဉ္ဇာကို ဖြေကြားနေ၏။

ပဏ္ဏကမွလာပေါ် သို့ ဘုရားရှင် ထိုင်တော်မူမိသောအခါ စကြဝဠာပေါင်း တိုက်တစ်သောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာများစည်းဝေးကြကုန်၏။ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သန္တုသိတနတ်သားသည်လည်း တုသိတာနတ်ပြည်မှ ဆင်းလာ၍ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ လက်ယာနံပါးမှ ရှိခိုးလျက်ရှိ၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို ဆွမ်းတစ်ယောက်မစာမျှ လှူခဲ့၍ နတ်စည်းစိမ် ခံစားနေရသော ဂ္ဂနှကနတ်သားသည်လည်း လက်ယာနံပါးမှနေ၍ ရှိခိုးလျက်ရှိ၏။ သာသနာပကာလတွင် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှည်လျားသော ခုံလောက်အစဉ်အတန်းကိုပြုကာ နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းတိုင်တိုင် ချက်ပြုတ်လှူဒါန်းလာခဲ့သော အကုံရနတ်သားသည် တန်ခိုးကြီးသောနတ်တို့ ရောက်လာသောအခါ ထိုနေရာမှ ဆုတ်ခွာပေးရပြီးလျှင် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ဝေးသောအရပ်မှနေ၍ ဖူးမြော်ရ၏။ သာသနာတော်တွင်း တစ်ယောက်မစာမျှ လှူခဲ့ရသော ဂ္ဂနှကနတ်သားသည်ကား နေမြဲနေရာမှာပင် ဆက်၍ထိုင်ရ၏။

ဘုရားရှင်သည် အကျိုးပေးခြင်းမတူသော နတ်သားနှစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြုပြီးလျှင် ဒါနကထာ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။

[ထိုဒေသနာတော်များကို တဏှာဝဂ်၊ အကုံရနတ်သား ဝတ္ထုမှာရှုပါ။]

ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှစ၍ သုံးလတိုင်တိုင် မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သန္တုသိတနတ်သားကို အမှူးပြု၍ စကြဝဠာပေါင်း တိုက်တစ်သောင်းမှ စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား "အကုသလာဓမ္မာ၊ အဗျာကတာဓမ္မာ" စသော အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူနေစဉ်တွင် လူတို့ရပ်ဌာန်၌ ဆွမ်းခံချိန်ရောက်သောအခါ နိဂ္ဂိတ ကိုယ်စားတော်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင် "ငါဘုရား ပြန်ကြွလာသည့်တိုင်အောင် ဤမျှသော ဒေသနာတော်ကို ဟောရစ်စေ"ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ နိဂ္ဂိတ ကိုယ်စားတော်က ဒေသနာတော်မပျက် ဆက်လက်၍ ဟောကြားတော်မူစဉ်

http://www.dhammadownload.com

ပကတိကိုယ်တော်မြတ်သည် ဟိမဝန္တာသို့ ကြွတော်မူကာ နာဂလတာမည်သော တံပူကို ဝါးတော်မူ၍ အနောတတ်အိုင်၌ မျက်နှာသစ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် မြောက်ကျွန်းသို့ကြွ၍ ဆွမ်းခံတော်မူပြီးလျှင် အင်ကြင်းပင်ရိပ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး တော်မူလေသည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လာရောက်၍ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစု၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ ပြီးတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ထိုနေ့မှာ ဟောကြားခဲ့သော အဘိဓမ္မာတရားကို အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ပြန်လည် ဟောကြားတော်မူ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကလည်း ဤကဲ့သို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဘုရားရှင်ထံ အဘိဓမ္မာတရား အကျဉ်းချုပ်ကို နာယူခဲ့ပြီးလျှင် မိမိ၏တပည့်ရဟန်း ငါးရာတို့အား မကျဉ်းမကျယ်နည်းဖြင့် တစ်ဖန်ပြန်၍ ဟောပြလေသည်။

ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တွင် လင်းနို့သားငါးရာ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုလင်းနို့များနေထိုင်သော လိုဏ်ဂူကြီးအတွင်း၌ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် စကြိုကြွ၍ အဘိဓမ္မာတရားများကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ကြရာ လင်းနို့များမှာ တရားတော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိသော်လည်း တရားသံကိုကား ကြည်ညိုမိကြ၏။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် ထိုဘဝမှ သေလွန်သော အခါ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားကြရ၏။ ဘုရားရှင် သာသနာတော်တွင်ကား သာဝတ္ထိ မြို့တော်၌ အမျိုးကောင်းသားများဖြစ်ကာ ရေအစုံ၊ မီးအစုံတန်ခိုးတော်ပြာဋိဟာ ပြတော်မူပုံကို ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့ကြ၏။ လင်းနို့သားငါးရာဘဝတုန်းက အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ကြည်ညိုခဲ့ကြသဖြင့် ဘုရားရှင် နတ်ပြည်၌ သီတင်း သုံးတော်မူစဉ်မှာပင် အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းကို ဆောင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြစ်ကြ လေသည်။

သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၉-ရက်နေ့တွင် စည်းဝေးနေကြသော ပရိသတ်များ က ဘုရားရှင် ဆင်းတော်မူလာမည့်နေ့ရက်ကို သွား၍ လျှောက်ထားမေးမြန်းပေး ပါရန် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား တောင်းပန်ကြ၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် သည် တောင်းပန်ချက်ကို လက်ခံပြီးလျှင် မြင်းမိုရ်တောင်၏ အလယ်အလတ်ကြောင်းမှ ဖောက်ထွင်း၍ တက်သွား၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ထို အရှင်မြတ်ကြီးကို ပတ္တမြားတုံးထဲမှ ဖြူဖျော့ဖျော့ ဘီးကြီးကဲ့သို့ အထင်းသား မြင်နေကြရ၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဘုရားရှင်၏ခြေတော်ကို ဦးခိုက် လျက် ထွက်ပြုလာပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ပရိသတ်များသည် အရှင်ဘုရားကို

http://www.dhammadownload.com

ဖူးမြော်လိုကြပါကုန်၏။ ဘယ်အခါတွင် ဆင်းသက်တော်မူပါမည်နည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မောဂ္ဂလာန်၊ ဤနေ့မှ နှောက်ခုနစ်ရက်မြောက်သော သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ နေထိုင်ရာဖြစ်သော သင်္ကဿနဂိုရိမြို့တံခါးဦး ဆင်းသက်မည်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်၏။ ထိုအကြောင်းကို အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က ပရိသတ်များအား မိန့်ကြားလိုက်ရာ ပရိသတ်ကြီးသည် ယူဇနာသုံးဆယ် ကွာဝေးသော သင်္ကဿနဂိုရိမြို့တံခါးသို့ ရွှေရွှေလာခဲ့ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သန္တုသိတနတ်သားကို သောတာပန်ဖြစ်အောင် တရားဟောကြားတော် မူပြီးနောက် လူ့ပြည်ဆင်းရန် ပြောကြားသောအခါ သိကြားမင်းသည် ရွှေစောင်းတန်း၊ ပတ္တမြားစောင်းတန်းနှင့် ငွေစောင်းတန်းတို့ကို ဖန်ဆင်း၏။ ထိုစောင်းတန်းဦးသည် သင်္ကဿနဂိုရိမြို့တံခါးသို့ ဆိုက်ရောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်တွင် ရေအစုံ မီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူကာ ပတ္တမြားစောင်းတန်းမှ ဆင်းသက်တော်မူ၏။ ရွှေစောင်းတန်းမှ နတ်တို့ လိုက်ပါလာကြ၏။ ငွေစောင်းတန်းမှ ပြဟ္မာကြီးများ လိုက်ပါလာကြ၏။ ပဥ္စသီခနတ်သားသည် ဗေလုဝနတ်စောင်းကို သာယာနာပျော်ဖွယ် တီးခတ်ပူဇော်ကာ လက်ယာနံပါးမှ လိုက်ပါလာ၏။ မာတလိနတ်သားသည် နတ်ပန်းပွင့်တို့ကိုကိုင်ကာ လက်ဝဲနံပါးမှ လိုက်ပါလာ၏။ မဟာပြဟ္မာမင်းသည် ဘုရားရှင်ကို ထီးဖိုး၍ပူဇော်ကာ သုယာမနတ်မင်းက သားမြီးယပ်ဖြင့် ပူဇော်၏။ ဘုရားရှင်၏ ဤသို့သော ဘုန်းကျက်သရေကို ဖူးမြင်ကြရသော ပရိသတ်ကြီးထဲတွင် ဘုရားဆုကို မတောင်းသောသူဟူ၍ မရှိတော့ချေ။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဘုရားရှင်ကို စောင်းတန်းဦးမှ ရှိခိုးလျက် ဆီးကြိုပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ယနေ့ နတ်လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ တောင့်တ၍ နေကြပါသည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ ဘုရားရှင်က စည်းဝေးနေကြသော ပရိသတ်ကြီးအား ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့တွင်ပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အဘိဓမ္မာဆောင် ရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေ၏။

ထိုစောင်းတန်းဦး၌ပင် ဘုရားရှင်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဘုရားရှင်တို့သာ ဖြေကြားနိုင်သော ဗုဒ္ဓဝိသယပုစ္ဆာကို မေးတော်မူ၏။ အရှင်

http://www.dhammadownload.com

သာရိပုတ္တရာသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာရွာသော မိုးရေမိုးပေါက်တို့အနက် မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ မည်မျှရွာသည်၊ မြေပေါ်၌ မည်မျှရွာသည်၊ တောင်ပေါ်၌ မည်မျှရွာသည်ဟု ရေတွက်မှတ်သားနိုင်သော ဉာဏ်ရှိသော်လည်း ဗုဒ္ဓဝိသယပုစ္ဆာကိုကား မိမိ၏ဉာဏ်ပညာသက်သက်ဖြင့် မဖြေနိုင်ပေ။ ဘုရားက နည်းပေးတော်မူသော အခါ နည်းပေါင်းတစ်ရာ၊ နည်းပေါင်းတစ်ထောင်ဖြင့် ထင်မြင်လာကာ အကျယ်တဝင့် ဖြေကြားလေ၏။

(အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ပညာဉာဏ်ကြီးမားပုံနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ပရောသဟဿဇာတ်ကို ဇကကနိပါတ်၊ လိတ္တဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၁၈၂။ လူဘဖြစ်ကို ရခြင်းသည် ခဲယဉ်း၏။ သတ္တဝါတို့၏ အသက်ရှင်ခြင်းသည် ခဲယဉ်း၏။ သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာရခြင်းသည် ခဲယဉ်း၏။ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာရခြင်းသည် ခဲယဉ်း၏။

ရေကပတ္တ နဂါးမင်း

ဗာရာဏသီမြို့တော်မှ မနီးမဝေးဖြစ်သော ကုက္ကိုပင် ခုနစ်ပင်ရှိရာအရပ်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရေကပတ္တ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရေကပတ္တနဂါးမင်းသည်ကား ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကာ အနှစ်နှစ်သောင်းတိုင်တိုင် တရားအားထုတ်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။ သူသည် ဂင်္ဂါမြစ်မှာ လှေစီး၍သွားစဉ် ပြိန်းမြက်ပင်တစ်ပင်ကို အမှတ်မထင် ဆွဲ၍ဖြတ်မိခဲ့သော အာပတ်ကို အမှတ်မဲ့နေကာ ဒေသနာမကြားမီချေ။ သေခါနီးသောအခါတွင်ကား ထိုအာပတ်ကိုသတိရကာ ဒေသနာကြားလိုသဖြင့် ဒေသနာခံရန် ရဟန်းတစ်ပါးကို ရှာသော်လည်း ရှာ၍မရချေ။ သို့ဖြစ်၍ "ငါ၏သီလသည် မစင်ကြယ်လှချေတကား" ဟု နှလုံးမသာမယာဖြစ်လျက် သေဆုံးလေရာ ဂင်္ဂါမြစ်တွင် လောင်းလှေပမာဏရှိသော နဂါးမင်းဖြစ်လာ၏။ ပြိန်းမြက်ရွက်ကို ဆွဲကိုင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် သူကို ဧရကပတ္တ နဂါးမင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

နဂါးမင်းသည် မိမိ၏အဖြစ်ကို နှလုံးမသာမယာ ကြည့်ရှုပြီးလျှင် လူပြည်၌ ဘုရားတစ်ဆူပွင့်လျှင် သိနိုင်စေရန် လပြည့်၊ လကွယ်ဥပုသ်နေ့တွင် သမီးကို ပါးပျဉ်းပေါ် တင်ပြီးလျှင် တရားနှင့်စပ်သော သီချင်းများသီဆိုစေ၏။ "ဤသီချင်း၏

http://www.dhammadownload.com

အဖြေသီချင်းကို ရွတ်ဆိုနိုင်သူအား ကြိုးကျယ်လှသော နဂါးမင်း၏ စည်းစိမ်နှင့် တကွ သမီးကိုပေးအံ့" ဟူ၍လည်း ကြေညာထား၏။ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းသားတို့သည် နဂါးမကို ရယူလိုကြသဖြင့် မိမိတို့ဉာဏ်စွမ်းရှိသရွေ့ အဖြေသီချင်းများကို စီစဉ် ရွတ်ဆိုပြကြ၏။ မေးခွန်းကို တိကျစွာ မဖြေနိုင်သဖြင့် ထိုသီချင်းအားလုံး အပယ်ခံ ကြရလေသည်။

ဆယ့်ငါးရက်တစ်ကြိမ် ဤသို့ သီချင်းဆိုပွဲကြီး ပြုလုပ်လျက် တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်၏ အကြားကာလကုန်ဆုံးကာ ဂေါတမဘုရားရှင် ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်သည် လောကကို ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ ဧရကပတ္ထ နဂါးမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဥတ္တရလုလင်တို့ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ဗာရာဏသီမြို့တော်နှင့် မနီးမဝေးရှိ ကုက္ကိုပင် ခုနစ်ပင်အောက်သို့ ကြွတော်မူ၏။ နဂါးမ၏ သီချင်းပွဲသို့ အဖြေသီချင်းဆိုရန် ထွက်လာခဲ့သော ဥတ္တရလုလင်ကို ခေါ်တော်မူကာ နဂါးမ၏သီချင်းကို ဖြေဆိုနိုင်သော သီချင်း ဂါထာကို သင်ကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုသီချင်းနောက်မှ လိုက်ပါလာဦးမည့် သီချင်းတစ်ပုဒ်၏ အဖြေသီချင်းကိုလည်း သင်ပြပေးတော်မူ၏။ ဥတ္တရလုလင်သည် တရားစကားနှင့်စပ်သော သီချင်းဂါထာများ ကြားနာသင်ယူနေစဉ်မှာပင် သောတာပန် ဖြစ်လေသည်။

ဥတ္တရလုလင်သည် ကြားလပ်မရှိအောင် ပြည့်ညစ်စွာ ရပ်နေသော ပရိသတ်များကို တိုးဝှေ့ကာ ပွဲခင်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။ ပွဲခင်းအလယ်ကောင်သို့ ဥတ္တရလုလင် ရောက်သွားသောအခါ နဂါးမသည် ဖခင်နဂါးမင်း၏ ပါးပျဉ်းထက်တွင် ကလျက် သီချင်းဆိုလေသည်။

"အဘယ်အရာကို အစိုးရသူသည် မင်းမည်ပါသနည်း။ အဘယ်မင်းသည် တပ်မက်ခြင်း၏ အုပ်ချုပ်ခြင်းကို ခံယူနေပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မြူမှုန်ကင်းသူ မည်ပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် လူမိုက်ဟု ခေါ်ဆိုရပါသနည်း"

ဤအကြောင်းအရာများကို သီချင်းပြုလုပ်၍ သီချင်းဆို၍ အပြီးတွင် ဥတ္တရလုလင်သည် ဘုရားရှင် ပေးတော်မူလိုက်သော သီချင်းကို တုံ့ပြန်သီဆို၍ ပြလေသည်။

"ခြောက်ဒွါရကို အစိုးရသူသည် မင်းမည်၏။ တပ်မက်ခြင်းရှိနေသူသည် တပ်မက်ခြင်း၏ အုပ်ချုပ်ခြင်းကို ခံယူနေရ၏။ တပ်မက်ခြင်းကင်းသောကြောင့် မြူမှုန်ကင်းသူမည်၏။ တပ်မက်ခြင်းရှိသောသူကို လူမိုက်ဟု ခေါ်ဆိုရ၏"

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့သော အကြောင်းအရာများကို ဥတ္တရလုလင်က သီဆိုသောအခါ နဂါးမကလည်း နောက်ထပ် အမေးသီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ဆိုပြန်လေသည်။

"လူမိုက်သည် အဘယ်တရားဖြင့် မျောပါရပါသနည်း။ ပညာရှိသည် အဘယ်တရားကို နုတ်ပယ်ပါသနည်း။ အဘယ်သို့သော သူသည် ယောဂကုန်ခန်းပါသနည်း။ ဤပြဿနာများကို ကျွန်မအား ပြောဆိုပြပါလော့"

နဂါးမင်း၏ ဤအမေးသီချင်းကို ဥတ္တရလုလင်ကလည်း တုံ့ပြန်၍ သီချင်းဆိုလေသည်။

"လူမိုက်သည် ဩဃလေးပါးဖြင့် မျောပါရ၏။ ပညာရှိသည် တရားအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဩဃနုတ်ပယ်၏။ ယောဂအားလုံးနှင့် မယှဉ်သောသူသည် ယောဂကုန်ခန်းသူဖြစ်၏"

ဤအဖြေသီချင်းကို ကြားရသောအခါ နဂါးမင်းသည် "အချင်းတို့၊ လောကၠ ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူလာပေပြီတကား"ဟု အားရဝမ်းသာဖြစ်ကာ အပြီးဖြင့် ရေကိုပုတ်ခတ်လိုက်၏။ ထိုသို့ ပုတ်ခတ်လိုက်သဖြင့် လိုင်းတံပိုးကြိုးများထကာ မြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်မှ ပွဲကြည့်သူများ မျောပါကြ၏။ နဂါးမင်းသည် တစ်ယောက်တလေမျှ မသေရအောင် ပါးပျဉ်းဖြင့် ဆယ်တင်ပြီးလျှင် ဥတ္တရလုလင်ကို ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ဝင်ရောက်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် မိမိ၏ ဖြစ်အင်ကို လျှောက်ထား၏။ ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ ဘုရားရှင်က ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့တွင်ပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ နဂါးမင်းသည် သောတာပန် ဖြစ်သင့်သော်လည်း တိရစ္ဆာန်မျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့် သောတာပန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၊ အရေဟောင်းစွန့်သောအခါ၊ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် အိပ်ပျော်သောအခါ၊ အမျိုးတူချင်း ကာမစပ်ယှက်သောအခါ၊ သေဆုံးသောအခါဟူသော အခါငါးမျိုးတို့၌ အတ္တဘောကို မဖုံးမကွယ်နိုင်သော နဂါးတို့၏ ဘေးဒုက္ခငါးမျိုးမှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ရပြီးလျှင် လုလင်အသွင်ဖြင့်သာ ထာဝစဉ် လှည့်လည်သွားလာခွင့် ရလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၈၃။ မကောင်းမှုဟူသမျှကို မပြုလုပ်ခြင်း။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်း။ မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စေခြင်း၊ ဤသည်ကား ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမတော်မေတည်း။

http://www.dhammadownload.com

၁၈၄။ တိတိက္ခာဟုဆိုအပ်သော သည်းခံခြင်းသည် မြတ်သော အကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာန်ကို အလွန်မြတ်၏ဟု ဘုရားရှင်တို့ ဟောတော်မူကုန်၏။ ရဟန်းဟူသည် သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲပေ။ သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ရဟန်း မဟုတ်ပေ။

၁၈၅။ သူတစ်ပါးကို မကဲ့ရဲ့ မစွပ်စွဲခြင်း။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ စားသောက်ဖွယ်တို့၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိခြင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့၌ စောင့်ရှောက်နေထိုင်ခြင်း။ သမာပတ်ရှစ်ပါးဟူသော အဓိစိတ္တသိက္ခာကို ပွားများအားထုတ်ခြင်း ဤသည်ကား ဘုရားရှင်တို့၏ အဆုံးအမ တော်ပေတည်း။

အရှင်အာနန္ဒာ (ဥပုသ်)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်အာနန္ဒာ မေးလျှောက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်လျက် "အရှင်ဘုရား၊ ဝိပဿီစသော ရှေးဘုရားရှင်တို့သည် ဤဥပုသ်ကိုပင် ပြုတော်မူကြလေသလော၊ အခြားဥပုသ်ကိုပင် ပြုကြလေသလော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ခုနစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ဥပုသ် ပြုတော်မူ၏။ သိခီမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ခြောက်နှစ်တစ်ကြိမ် ဥပုသ်ပြုတော်မူကြ၏။ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ဥပုသ်ပြုတော်မူ၍ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် ခြောက်လတစ်ကြိမ် ဥပုသ်ပြုတော်မူ၏။ ဤသို့ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏ ဥပုသ်ပြုရာ အချိန်ကာလ ကွာခြားကြသော်လည်း ဩဝါဒဂါထာ စကားတော်တို့ကား ဤဂါထာတို့သာတည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီး အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၈၆-၁၈၇။ အသပြာဖိုး ရွှာသွန်းပေးခြင်းဖြင့်လည်း ကာမဂုဏ်တို့၌ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းကို မရနိုင်ပေ။ ကာမဂုဏ်တို့သည် သာယာဖွယ်မရှိကုန်။ ဆင်းရဲကုန်၏ဟု

http://www.dhammadownload.com

သိ၍ ဘုရားရှင်၏ တပည့်ဖြစ်သော ပညာရှိသည် နတ်ဖြစ်သော တာမဂုဏ်တို့၌လည်း မမွေ့လျော်တော့ချေ။ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌သာ မွေ့လျော်တော့၏။

မမွေ့လျော်သော ရဟန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်း၏ ခမည်းတော်ကြီးသည် သားရဟန်းအတွက် အသပြာတစ်ရာကို ညီလက်တွင် အပ်နှံထားခဲ့ပြီးလျှင် သေဆုံးသွား၏။ ဖခင်၏ညီထံသို့ ရဟန်းရောက်သွားသောအခါ ထိုအသပြာတစ်ရာကို ရဟန်းအားလှူဒါန်း၏။ ရဟန်းသည် အသပြာကိုပယ်၍ ပြန်လာခဲ့၏။ ဤသို့ ပြန်လာပြီးခါမှ ထိုအသပြာကိုအားကိုး၍ လူထွက်ရန် စိတ်ကူးပေါ်လာလေ၏။ သူ့ကို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က ဘုရားရှင် ရှေ့တော်သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုအသပြာတစ်ရာကို ယူစေပြီးလျှင် အိမ်အသုံးအဆောင် နွားတစ်ရှဉ်း၊ မျိုးစေ့၊ ထမ်းပိုး၊ ထွန်တုံးစသည်ဖြင့် လူ့အသုံးအဆောင်များကို ဝယ်ခြမ်းရန် ဝေပုံချ၍ ပြတော်မူရာ အသပြာတစ်ရာဖြင့် မဝယ်လောက်မခြမ်းလောက် ဖြစ်နေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ရဟန်း၊ ဤအသပြာတစ်ရာသည် နည်းလှ၏။ ဤအသပြာကို အကြောင်းပြု၍ မည်သို့ အလိုပြည့်ပါမည်နည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် သောတာပန် ဖြစ်လေသည်။

ဒေသနာတော်

၁၈၈။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကုန်သော လူများစွာတို့သည် တောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တောတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာရာမ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တောစိုးသစ်ပင်စသော ကိုးကွယ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။

၁၈၉။ ဤသို့သော ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ဘေးကင်းသော ကိုးကွယ်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ ဤသို့သော ကိုးကွယ်ခြင်းသည် မြင့်မြတ်သော ကိုးကွယ်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ ဤသို့သော ကိုးကွယ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းမှ မလွတ်မြောက်နိုင်တော့ပေ။

http://www.dhammadownload.com

၁၉၀-၁၉၁။ အကြင်သူသည် မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ သံယာတော်ကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်၏။ ထိုသူသည် ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း၊ ဒုက္ခ၏လွတ်မြောက်ရာ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်စေတတ်သော မြတ်သောအဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ္ဂသစ္စာဟူသော အရိယ မဂ္ဂသစ္စာလေးပါးတို့ကို မင်းပညာဖြင့်ကောင်းစွာ သိနိုင်၏။

၁၉၂။ ဤသို့သော ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ဘေးကင်းသော ကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤ သို့သော ကိုးကွယ်ခြင်းသည် မြင့်မြတ်သော ကိုးကွယ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့သော ကိုးကွယ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းမှ လွတ်မြောက် နိုင်၏။

အဂ္ဂိဒတ္တ ပုဏ္ဏား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အဂ္ဂိဒတ္တ ပုဏ္ဏားရသေ့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မဟာကောသလမင်းကြီး နတ်ရွာစံသောအခါ သားတော် ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးက ခမည်းတော်၏ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏားကြီး အား အလေးဂရုပြု၏။ ပုဏ္ဏားကြီးလာလျှင် ခရီးဦးကြိုဆို၏။ မိမိနှင့် တူမျှသော နေရာကိုပေး၏။ သို့ရာတွင် မင်းတို့၏စိတ်ကို ထာဝစဉ်စိတ်ချ၍ မရနိုင်သဖြင့် အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏားကြီးသည် မင်းကြီးထံခွင့်တောင်းကာ တောထွက်၍ ရသေ့ပြု၏။ အဂ္ဂိဒတ္တပုဏ္ဏားကိုအတုယူ၍ လူအပေါင်းတို့ကလည်း ရသေ့ပြုလာကြကုန်၏။ အဂ္ဂိဒတ္တရသေ့ကြီးသည် တပည့်ရသေ့တစ်သောင်းနှင့်တကွ အင်္ဂတိုင်း၊ မဂဓတိုင်း နှစ်နိုင်ငံနယ်စပ်အကြား၌ နေထိုင်၏။ "တပည့်တို့၊ ကာမဝိတက်စသော မကောင်း သော စိတ်အကြံတစ်ခုခုကို တွေးကြံမိသောသူတို့သည် မြစ်ထဲမှ သဲတစ်ဆုပ် ကိုဆောင်ယူ၍ ဤနေရာ၌စုပုံထားရမည်"ဟု ဩဝါဒပေး၏။ မကောင်းသော အတွေးအကြံကို တွေးကြံမိသူတို့က သဲတစ်ဆုပ်စီ ပုံလာကြသဖြင့် သဲပုံကြီးစွာ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

အဂ္ဂိဒတ္တရသေ့ကြီးသည် တပည့်ရသေ့များနှင့်တကွ အင်္ဂတိုင်း၊ မဂဓ တိုင်းနှင့် ကုရုတိုင်းတို့မှ ဆည်းကပ်လှူဒါန်းကြသော လူအပေါင်းအား "တောင်ကို ကိုးကွယ်ကြကုန်၊ တောကိုကိုးကွယ်ကြကုန်၊ အာရာမ်ကိုကိုးကွယ်ကြကုန်၊ တောစိုး သစ်ပင်ကြီးများကို ကိုးကွယ်ကြကုန်။ ဤသို့ ကိုးကွယ်ကြလျှင်ဆင်းရဲခပ်သိမ်းမှ

http://www.dhammadownload.com

လွတ်မြောက်လတ္တံ့"ဟု အဆုံးအမပေး၏။ ဘုရားရှင်သည် အင်္ဂဒတ္တပုဏ္ဏား၏ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ထိုရသေ့တို့အား ဆုံးမရန် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား စေလွှတ်တော်မူလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အင်္ဂဒတ္တရသေ့ကြီးထံသို့ အလာတွင် ထိုရသေ့တို့ နေထိုင်ရာအရပ်၌ မိမိတန်ခိုးတော်ဖြင့် မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာစေ၏။ ရသေ့များ တစ်စုတစေးကြီးရှိနေလျှင် ထိန်းမနိုင်သိမ်းမနိုင် ဖြစ်လာနိုင်သဖြင့် လူစုခွဲပေးခြင်းဖြစ်၏။ ရသေ့အများတို့ သစ်ခက်ကျောင်းများသို့ အသီးသီးဝင်သွားကြသောအခါ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အင်္ဂဒတ္တရသေ့ကြီးထံ ကြွလာပြီးလျှင် တစ်ညတာမျှ ကျိန်းစက်ရန် နေရာတောင်း၏။ အင်္ဂဒတ္တရသေ့ကြီးသည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား တပည့်ရသေ့များ စုပုံထားသော သဲပုံကြီးပေါ်မှာ နေရာပေး၏။ ထိုသဲပုံကြီးကို တန်ခိုးကြီးသော နဂါးကြီးတစ်ကောင်က သိမ်းပိုက်ထားလေသည်။

နဂါးမင်းသည် မိမိထံသို့လာနေသော အရှင်မောဂ္ဂလာန်အား သတ်ဖြတ်ရန် အခိုးလွှတ်၏။ အရှင်မြတ်ကြီးကလည်း တေဇောကသိုဏ်းကို အာရုံပြု၍ စွာန်သမာပတ် ဝင်စားပြီးလျှင် အခိုးလွှတ်၏။ အခိုးနှစ်မျိုးစလုံးသည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား မနှိပ်စက်ဘဲ နဂါးမင်းကိုသာ နှိပ်စက်ကြ၏။ နဂါးမင်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် မီးလောင်ထားသကဲ့သို့ ခံစားရ၏။ နံနက်စောစောအချိန်တွင် ရသေ့တို့သည် "ရဟန်းသေသည်၊ မသေသည်ကို သိကြရကုန်အံ့"ဟု ဆိုကာ သဲပုံဆီသို့ လာခဲ့ကြ၏။ သဲပုံထက်၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေထိုင်နေလျက် နဂါးမင်းသည်ကား သဲပုံကြီးကို အခွေဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် အရှင်မြတ်ကြီး၏ အပေါ်၌ ပါးပျဉ်းကြီးကိုမိုးလျက် ဆောင်းပေးနေသည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

ရသေ့တို့သည် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ချီးမွမ်းအံ့သြကာ အရှင်မြတ်ကြီးကို ခြံရံ၍ နေကြကုန်၏။ ထိုစဉ်ခိုက်တွင် ဘုရားရှင် ကြွချီတော်မူလာရာ အရှင်မြတ်ကြီးသည် နေရာမှထ၍ ရှိခိုးကာ မိမိ၏ဆရာဖြစ်ကြောင်း ရသေ့တို့အား ပြောကြား၏။ ရသေ့တို့သည် "ဤသည်ကား တပည့်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်သာ ရှိသေး၏။ ဆရာ၏တန်ခိုးအာနုဘော်ကား မည်မျှကြီးမားမည်နည်း"ဟု အံ့သြချီးမွမ်းကာ ဘုရားရှင်ကို လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးကြလေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် အဂ္ဂိဒတ္တရသွေးကြီး၏ အဆုံးအမသြဝါဒပေးပုံကို မေးမြန်းတော် မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရသေ့အားလုံးတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံတော်၌ ဇဟိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ကို ရကြကုန်၏။ ထို့နောက် ထိုရဟန်းများကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့ကြသူများ ရောက်လာကြလေရာ အရှင်အဂ္ဂိဒတ္တသည် ကောင်းကင်သို့ အဖန်ဖန်ပျံတက်၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဘုရားရှင်သည် ဆရာဖြစ်၍ မိမိကား တပည့်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလေသည်။

ဒေသနာတော်

၁၉၃။ ယောက်ျားအာဇာနည်သည် ပေါ်ပေါက်နိုင်ခဲ၏။ ထိုယောက်ျားအာဇာနည်သည် ခပ်သိမ်းသောအရပ်၊ ခပ်သိမ်းသော အမျိုးအနွယ်တို့၌ မပေါ်ပေါက်နိုင်။ အကြင် အမျိုးအနွယ်၌ ပညာရှိသော ယောက်ျားမြတ် အာဇာနည် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ထိုအမျိုးသည် ချမ်းသာခြင်းကို ရရှိ၏။

အရှင်အာနန္ဒာ (အာဇာနည်)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်အာနန္ဒာ၏ မေးလျှောက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ အရှင်အာနန္ဒာသည် ယောက်ျားအာဇာနည် ဖြစ်ရာအရပ်နှင့် ဖြစ်သူအမျိုးအနွယ်တို့ကို မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ယောက်ျားအာဇာနည်မည်သည်ကား အလျား ယူဇနာ သုံးရာ၊ အနံ ယူဇနာ နှစ်ရာငါးဆယ်၊ အဝန်း ယူဇနာ ကိုးရာရှိသော မရွှံမဒေသတွင် မင်းမျိုးနှင့်ဥစ္စာများစွာရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုးတို့၌သာ ဖြစ်၏" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၁၉၄။ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းလာခြင်းသည် ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ သူတော်ကောင်း တရားတော် ဟောကြားခြင်းသည် ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ သံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ စိတ်

http://www.dhammadownload.com

သဘောထား ညီညွတ်သူတို့၏ အကျင့်သည် ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ပေတည်း။

ရဟန်းများစွာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ချမ်းသာခြင်း အကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြသော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ရဟန်းများစွာတို့သည် အမွန်မြတ်ဆုံးသော ချမ်းသာကို ပြောဆိုကြရာ အချို့က မင်းစည်းစိမ်ကို ပြောဆိုကြ၏။ အချို့က ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ပြောဆိုကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင် ကြွခဲ့တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၁၉၅-၁၉၆။ ပူဇော်ခြင်းကို ခံယူထိုက်ကုန်သော၊ သံသရာနယ်ချဲ့တရားတို့ကို လွန်မြောက် ပြီးကုန်သော၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်သော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးပြီးကုန်သော၊ ဘေးရန်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်တို့ကို လည်းကောင်း ပူဇော်သူ၏ ကောင်းမှုကို ဤကောင်းမှုသည် ဤမျှရှိ၏ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ရေတွက်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းပေ။

ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေစေတီ

သာဝတ္ထိမြို့တော်နှင့် တရာဏသီမြို့အကြားရှိ တောဒေယျရွာအနီးသို့ ဘုရားရှင် ရောက်ရှိတော်မူစဉ် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေစေတီတော်တည် သည့် နေရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါရဟန်းများနှင့်တကွ ထိုရွာအနီးသို့ ရောက်ရှိ တော် မူလေရာ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ဘုရားရှင်ကို ရှိမခိုးဘဲ နတ်ကွန်းတစ်ခု ကိုသာ ရှိခိုးနေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ရှိခိုးရခြင်း အကြောင်းကိုမေးမြန်းတော်

http://www.dhammadownload.com

မူရာ ပုဏ္ဏားက "အရှင်ဂေါတမ၊ ဤနေရာကား ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ကိုးကွယ်လာခဲ့သော စေတီနေရာအမှတ်ဖြင့် ရှိခိုးပါသည်"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ရှိခိုးသော ပုဏ္ဏားကို ချီးမြှောက်စကား မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် မဇ္ဈိမနိကာယ်မှ ယဉ်ကာရသုတ္တန်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ကာသပ မြတ်စွာဘုရား၏ တစ်ယူဇနာမြင့်သော ရွှေစေတီတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အခြား စေတီတော်ကိုလည်းကောင်း ကောင်းကင်၌ ယူဆောင်၍ ပြတော်မူကာ "ပုဏ္ဏား၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော ပူဇော်ထိုက်သော ဘုရားရှင်တို့၏ စေတီတော်အား ပူဇော်ခြင်းသည် သင့်လျော်သည်သာတည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုပုဏ္ဏား သောတာပန်တည်လေ၏။

ထိုရွှေစေတီတော်ကြီးသည် ကောင်းကင်၌ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် တည်ရှိနေ ပြီးလျှင် ခုနစ်ရက်ဧသောအခါ မိမိနေရာသို့ ရောက်သွားလေ၏။

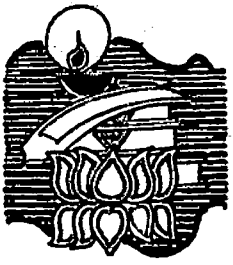

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၁၉၇။ ရန်ပြုတတ်သူတို့အလယ်၌ ငါတို့သည် ရန်မပြုဘဲ အလွန်ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးနိုင်ကြကုန်၏။ ရန်ပြုတတ်သူတို့ အလယ်၌ ငါတို့သည် ရန်မပြုဘဲ နေနိုင်ကြကုန်၏။

၁၉၈။ ကိလေသာ အနှိပ်စက်ခံရသော သူတို့အလယ်၌ ငါတို့သည် ကိလေသာ အနှိပ်စက်မခံရဘဲ အလွန်ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးနိုင်ကြကုန်၏။ ကိလေသာ အနှိပ်စက်ခံရသော သူတို့အလယ်၌ ငါတို့သည် ကိလေသာ အနှိပ်စက်မခံရဘဲ နေနိုင်ကြကုန်၏။

၁၉၉။ ကာမဂုဏ်ကို ကြောင့်ကြစိုက်သော သူတို့အလယ်၌ ငါတို့သည် ကာမဂုဏ်ကို ကြောင့်ကြမစိုက်ဘဲ အလွန်ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးနိုင်ကြကုန်၏။ ကာမဂုဏ်ကို ကြောင့်ကြစိုက်သူတို့၏ အလယ်၌ ငါတို့သည် ကာမဂုဏ်ကို ကြောင့်ကြမစိုက်ဘဲ နေနိုင်ကြကုန်၏။

ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေး

ကပိလဝတ်မြို့တော်၊ နိဂြောဓရုံကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ရန် စည်းဝေးရောက်လာကြသော ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သက္ကျ၊ ကောလိယ နှစ်ပြည်ထောင်သားတို့သည် နှစ်ပြည်ထောင်၏ အလယ်၌ရှိသော ရောဟိဏီမြစ်ကို ဆည်ဖို့၍ ရေတင်ကာ ကောက်စိုက်ကြကုန်၏။ တစ်ခုသောနှစ်တွင် နယုန်လ၌ မြစ်ရေနည်းပါးသဖြင့် နှစ်ဖက်သောလယ်များအတွက် ရေမလုံမလောက် ဖြစ်လာ၏။ ဤတွင် နှစ်ပြည်ထောင်စလုံးရှိ လယ်လုပ်သားတို့သည် စည်းဝေးကြရာတွင် ကောလိယ ပြည်သားတို့က "ဤရေကို

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ဖက်စလုံးက အသုံးပြုကြလျှင် နှစ်ဖက်စလုံးအတွက် မလုံမလောက်ဖြစ်လတ္တံ့။ ငါတို့ ကောက်ပင်များသည် ရေတစ်ကြိမ်သောက်ရုံမျှဖြင့် ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ရေကို ငါတို့အား ပေးကြပါ"ဟု အဆိုပြု၏။ သကျပြည်သားတို့ကလည်း "သင်တို့၏ ကျီများတွင် ကောက်ပဲသီးနှံများ ပြည့်လျှံနေကြစဉ် ငါတို့သည် တောင်းများ၊ အိတ်များ သယ်ဆောင်၍ လာဝယ်မနေနိုင်ပါ။ ငါတို့၏ ကောက်ပင်များလည်း ရေတစ်ကြိမ်သောက်ရုံမျှဖြင့် ပြည့်စုံကြလတ္တံ့။ ရေကို ငါတို့အား ပေးကြပါ"ဟု ဆိုကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ဖက်ကို တစ်ဖက်က မလိုက်လျောကြဘဲ ငြင်းခုံနေကြရာ စိတ်မထိန်းနိုင်သူတစ်ယောက်က အခြားတစ်ဖက်မှ လူများကို ထ၍ ရိုက်၏။ အခြားသူများကလည်း ပြန်၍ရိုက်လေရာ ရန်ပွဲကြီးစွာ ဖြစ်လာတော့လေသည်။

ကောလိယ ပြည်သူပြည်သား လယ်လုပ်သားတို့က "သင်တို့သည် ကပိလဝတ်မြို့သားတို့ကို အားကိုးပြု၍ ကြုံးဝါးကြကုန်၏။ ခွေး၊ မြေခွေးတို့ကဲ့သို့ မိမိနှမနှင့် ပေါင်းသင်းကြသူတို့၏ လက်နက်ဒိုင်းမြားတို့သည် ငါတို့အား မည်သို့တတ်နိုင်ကြပါမည်နည်း"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ သကျပြည်သားတို့ကလည်း "သင်တို့သည် ကောလိယမြို့သားတို့ကို အားကိုး၍ကြုံးဝါးကြကုန်၏။ တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့ ကလောပင်ခေါင်းမှာ အောင်းနေကြသူတို့၏ လက်နက်ဒိုင်းမြားတို့သည် ငါတို့အား မည်သို့ တတ်နိုင်ကြပါမည်နည်း"ဟု ဆိုကြ၏။ ဤသို့ မင်းမျိုးများ၏ ရှေးဖြစ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပုတ်ခတ်ပြောဆိုလာကြသောအခါ နှစ်ဖက်သောမင်းညီမင်းသားတို့သည် တပ်ကြီးများချီ၍ ထွက်လာကြကုန်၏။ သကျမင်းညီမင်းသားတို့သည် "မိမိနှမနှင့် ပေါင်းသင်းခဲ့ကြသူတို့၏ အစွမ်းကို ပြကြကုန်အံ့"ဟု ကြုံးဝါးလာကြ၏။ ကောလိယပြည်သားတို့ကလည်း "ကလောပင်ခေါင်းမှာ အောင်းခဲ့သူများ၏ အစွမ်းကို ပြကြကုန်အံ့"ဟု ကြုံးဝါးလာကြလေသည်။

ထိုနေ့နံနက်မိုးသောက်ချိန်၌ ဘုရားရှင်သည် လောကကိုကြည့်ရှုတော်မူလေရာ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ ခိုက်ရန်ကြီးစွာ ဖြစ်ပွားမည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ရောဟိဏီမြစ်သို့ ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွတော်မူ၏။ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် ဘုရားရှင်ကို မြင်ကြရလျှင် "အခြားသူများက ငါတို့ကို သတ်ဖြတ်ကြစေတော့၊ ဘုရားရှင်ရှေ့ကော်တွင် ငါတို့ကား မည်သူ့ကိုမျှ မထိုးသတ်လို" ဟု တွေးတောကာ လက်နက်များကို စွန့်ပစ်ကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က အဖိုးမတန်သော ရေအနည်းငယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော မင်းမျိုးများ

http://www.dhammadownload.com

အပျက်အစီး မခံသင့်ကြောင်း ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၀၀။ ဗိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိကြသည်ဖြစ်၍ ငါတို့သည် အလွန် ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးဖို့ငှ်ကြကုန်၏။ ဘာဘာသရ ငြဟ္မာတို့ကဲ့သို့ ပီတိတည်း ဟူသော ဈာန်ကို စားသုံး၍ နေကြကုန်အံ့။

မာရ်နတ်မင်း

ပဉ္စသာလမည်သော ပုဏ္ဏားရွာမှ ဘုရားရှင်ဆွမ်းခံဝင်၍ ပြန်ကြွတော်မူလာစဉ် မာရ်နတ်၏ မေးလျှောက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ပဉ္စသာလပုဏ္ဏားရွာမှ အမျိုးသမီးငါးရာတို့၏ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ရရှိမည့်အကြောင်းကို သိရှိတော်မူ၍ ပဉ္စသာလပုဏ္ဏားရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် မာရ်နတ်က ပူးဝင်နှောင့်ယှက်ထားသဖြင့် ရွာသူရွာသားတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းတစ်လုန်းမျှ မလောင်းမိကြချေ။ ဘုရားရှင်သည် ဆေး၍ ထားသော သပိတ်အတိုင်းသာ ပွေ့ပိုက်၍ ထိုရွာမှ ထွက်တော်မူလာ၏။ ထိုစဉ်တွင် ထိုရွာမှ အမျိုးသမီးငါးရာတို့သည် နက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်နွှဲရန် မြစ်ဆိပ်မှာ ရေချိုးပြီး ပြန်လာကြရာ ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ ရွှေတော်မှောက်၌ ရှိသေစွာရှိခိုး၍ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ထိုအချိန်တွင် မာရ်နတ်သည် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ကာ "အရှင်ဘုရား၊ ဆွမ်းမရ၍ ဆာလောင်မှုဒုက္ခ အနှိပ်စက်ခံနေပြီလော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ အမျိုးသမီးငါးရာတို့အား ဘုရားရှင်က တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အမျိုးသမီးငါးရာတို့သည် သောတာပန် ဖြစ်ကြလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၀၁။ အနိုင်ရသူသည် ရန်များလာတတ်၏။ ရှုံးသောသူသည်လည်း ဆင်းရဲစွာနေရ၏။ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသောသူသည် အနိုင်အရှုံးကို ပယ်စွန့်ပြီး ချမ်းသာစွာနေ၏။

ကောသလမင်းကြီး စစ်ရှုံးခြင်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် စစ်ရှုံး၍ အိပ်စက်နေသော ကောသလမင်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မဟာကောသလမင်းကြီး လက်ထက်တော်တုန်းက မဂဓိုင်းနှင့် စပ်နေသော ကာသိရွာကြီးကို နှမတော် ဝေဒေဟီမိဖုရားအတွက် ဒိဗ္ဗိသာရမင်းအား ပေးထားခဲ့၏။ ဒိဗ္ဗိသာရမင်းကြီးကို သားတော် အဇာတသတ်က နန်းမှဲချ၍ သတ်ဖြတ်လေရာ မယ်တော်ဝေဒေဟီလည်း မကြာမီကွယ်လွန်၏။ ဤတွင် ပဿေနဒီကောသလမင်းကြီးက ကာသိရွာကြီးကိုပြန်၍ သိမ်းပိုက်ရန် စစ်တပ်ကြီး ချီ၍ တိုက်ခိုက်ရာ တူတော်အဇာတသတ်ကလည်း ပြန်၍တိုက်၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုစစ်ပွဲကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တိုက်ခိုက်၍ သုံးကြိမ်စလုံး ရှုံးခဲ့၏။ "နို့နုံမျှ မစင်သေးသော မင်းငယ်ကလေးကိုမျှ အနိုင်မတိုက်နိုင်ရသလော"ဟု စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ အစာမစားဘဲ အိပ်ရာထဲမှာသာ အိပ်၍နေ၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၀၂။ ရာဂနှင့်တူသော မီးသည်မရှိ။ ဒေါသနှင့်တူသော အပြစ်သည်မရှိ။ ခန္ဓာနှင့်တူသော ဆင်းရဲခြင်းသည်မရှိ။ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသော ချမ်းသာခြင်းသည်မရှိ။

သတို့သမီး တစ်ယောက်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိ၏ သတို့သမီးကို လွန်စွာတပ်မက်သော သတို့သားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲတစ်ခုတွင် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းဆက်ကပ်၏။ သတို့သားဖြစ်သူသည် ဘုရားရှင်ထံသို့လည်းကောင်း၊ မဟာသာဝက အရှင်မြတ်ကြီးများထံသို့လည်းကောင်း ဖူးမြော်ဆည်းကပ်ခြင်း မပြုဘဲ မိမိ၏သတို့သမီး သွားလာလုပ်ကိုင်နေသမျှကို လိုက်လံကြည့်ရှုနေ၏။ စိတ်ထဲမှာ တဏှာရာဂများ ထကြွနေသဖြင့် သတို့သမီးကို ဆွဲကိုင်ရန် ကြံစည်နေ၏။ သူ၏အကြံအစည်ကို ဘုရားရှင်သိတော်မူသဖြင့် သတို့သမီးကို သတို့သား မမြင်စေရန် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပြုတော်မူ၏။ ဤတွင်မှ သတို့သားက ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ ဖူးမြော်လေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သတို့သား သတို့သမီးတို့သည် သောတာပန်ဖြစ်ကြလေ၏။ ထိုအခါတွင် သတို့သားသည် သတို့သမီးကို မြင်ရလေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၀၃။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည် အလွန်ကဲဆုံး ရောဂါတည်း။ သင်္ခါရတရားတို့သည် အလွန်ကဲဆုံး ဒုက္ခတည်း။ နိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ကဲဆုံး ချမ်းသာတည်း။ ဤသို့ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိ၍ ပညာရှိသည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြု၏။

ဒါယကာ တစ်ယောက်

အဥ္ဇဝိမြို့သို့ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူစဉ် ဒါယကာတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အဥ္ဇဝိမြို့မှ ဆင်းရဲသား ဒါယကာတစ်ယောက်၏ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါရဟန်း ငါးရာနှင့်တကွ သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ယူဇနာသုံးဆယ်ကွာလှမ်းသော အဥ္ဇဝိမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူ၏။ အဥ္ဇဝိမြို့သူမြို့သားတို့သည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးစီးသွားသောအခါ ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားတော်မူရန် ဆွမ်းဒါယိကာမများက ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကို လှမ်းယူ၏။ ဘုရားရှင်သည် ရည်မှန်းထားခဲ့သော ဒါယကာတစ်ယောက် ရောက်မလာသေးသဖြင့် တရားဟောတော်မမူသေးဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုဒါယကာသည်ကား ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ပျောက်သွားသော နွားတစ်ကောင်ကို တောထဲမှာ ရှာဖွေနေရ၏။ နွားကိုရှာ၍ တွေ့လာခါမှ နွားကို နွားအုပ်ထဲသို့ သွင်းထားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်လာ၏။ ဒါယကာသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသဖြင့် ဤအတိုင်း တရားဟောလျှင် တရားကိုသိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်သိတော်မူသဖြင့် သံယာတော်များအား ဆက်ကပ်၍ ကျန်သော စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ကျွေးမွေးရန် မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်သူများကလည်း စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကို ထိုဒါယကာရှေ့သို့ ပို့ဆောင်ပေးကြကုန်၏။ အစားအစာ တင်းတိမ်စွာ စားပြီးသောအခါ ထိုဒါယကာအား ဘုရားရှင်က တရားဟောတော်မူလေရာ ထိုဒါယကာသည် သောတာပန်ဖြစ်လေသည်။

(ဘုရားရှင်သည် ဒါယကာတစ်ယောက်အား အစားအသောက်ကျွေးမွေးရန် ပိဋကတ်သုံးပုံတွင် ဤနေရာမှတစ်ပါး အခြားနေရာ၌ မိန့်ကြားတော်မမူခဲ့ချေ။) သို့ဖြစ်၍ အာဠဝိမြို့မှ ပြန်လာကြသောအခါ ရဟန်းများက ထိုအကြောင်းကို ပြောဆိုကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၀၄။ အနာရောဂါကင်းခြင်းသည် အလွန်ကဲဆုံး လာဘ်တည်း။ ရောင့်ရဲခြင်းသည် အလွန်ကဲဆုံး ဥစ္စာတည်း။ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူသည် အလွန်ကဲဆုံး ဆွေမျိုးတည်း။ နိဗ္ဗာန်သည် အလွန်ကဲဆုံး ချမ်းသာတည်း။

ကောသလမင်းကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အစားအသောက်လျှော့ချသဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာပေါ့ပါးလာသော ကောသလမင်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး ပွဲတော်တည်သောအခါ ဆန်တစ်စိတ် ချက်ကုန်၏။ ဟင်းပွဲများမှာလည်း ထိုထမင်းနှင့် လိုက်ဖက်အောင် များပြားလှ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် နံနက်ခင်း၌ ထိုမှ့ များပြားလှသော ပွဲတော်စာများကို စားသောက်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက်သို့ ဝင်ရောက်လာ၏။ ထမင်းဆီ

http://www.dhammadownload.com

ယစ်နေခိုက်ဖြစ်၍ မင်းကြီးသည် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်ဝယ် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မနေနိုင်ပေ။ အိပ်ဝိုက်ချင်စိတ်များ လွှမ်းမိုးလာသော်လည်း မသင့်လျော်သဖြင့် အောင့်အည်း သည်းခံ၍ နေထိုင်ရ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က -

"အခါခပ်သိမ်း သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရဟန်းသော စားသောက်ဖွယ်တို့၌ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသော ထိုသူအား ရောဂါဝေဒနာတို့ နည်းပါးကုန်၏။ စားအပ်သော အစားအစာသည်လည်း အသက်ကို စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ နူးညံ့စွာ ကြေညက်၏"

ဤသို့ ဆုံးမတော်မူလေ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုဆုံးမစကားကို ကိုယ်တိုင်သင်ယူမှတ်ထားရန် မစွမ်းနိုင်သဖြင့် တူတော် သုဒဿနလုလင်အား သင်ယူမှတ်သားထားရန် တာဝန်ပေး၏။ ဘုရားရှင်သည် သုဒဿနလုလင်အား ဆုံးမစကားများ သင်ကြားပေးပြီးလျှင် ရွှတ်ဆိုရမည့်အချိန်နှင့် ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စတို့ကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ သုဒဿနလုလင်ကလည်း မင်းကြီး ပွဲတော်တည်နေဆဲတွင် အနားမှထိုင်နေကာ မင်းကြီးက နောက်ဆုံးထမင်းတစ်လုတ်ကို နှိုက်မည်အပြုတွင်မှ ဘုရားရှင်၏ ဆုံးမစကားကို ရွှတ်ဆို၏။ ဤတွင် ကောသလမင်းကြီးသည် နောက်ဆုံးထမင်းလုတ်ကို မစားတော့ဘဲ လက်ကို ဆေးတော့၏။ နောက်တစ်နေ့တွင် သုဒဿနလုလင်သည် တစ်လုတ်စာမျှသော ဆန်ကို လျှော့ချက်ကာ နောက်တစ်ခါ ပွဲတော်တည်ချိန်၌လည်း ဤသို့ပင် ရွှတ်ဆို၏။ ထိုသို့တစ်နပ်လျှင် တစ်လုတ်စာမျှ ဆက်လက်၍ လျှော့ချလာခဲ့ရာ ကောသလမင်းကြီးသည် တစ်စလယ်ချက်မျှဖြင့် တင်းတိမ်နိုင်လာခဲ့လေသည်။

ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားနိုင်၍ စိတ်ချမ်းသာနေသော ကောသလမင်းကြီးသည် တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ယခု ချမ်းသာလာပါပြီ။ သမင်ကိုလည်း ကောင်းစွာလိုက်၍ ဖမ်းနိုင်စွမ်းရှိလာပါပြီ။ ရှေးအခါက တပည့်တော်သည် ကာသီရွာကို ရလိုမှုဖြင့် တူတော်မောင် အဇာတသတ်နှင့် အကြိမ်ကြိမ် စစ်တိုက်ခဲ့ရ၏။ ယခု သမီးတော် ဝဇီရကုမာရီကို တူတော်အား ပေးပြီးလျှင် ထိုကာသီရွာကိုလည်း သမီးတော်၏ ရေချိုးကသယ်မှန့်ဖိုးအတွက် ပေးလိုက်ပါပြီ။ ဘိုးစဉ် ဘောင်ဆက် အမွေဆက်ခံလာခဲ့သော နန်းစဉ်ပတ္တမြားကြီး ပျောက်နေသည်ကိုလည်း ရှာ၍ တွေ့ခဲ့ပါပြီ။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ဘုရားတို့နှင့် အကျွမ်းဝင်လိုသဖြင့် သကျမင်းသမီး တစ်ပါးကိုလည်း နန်းတော်သို့ ဆောင်ယူ၍ ထားနိုင်ပါပြီ။ ထိုအကြောင်းများကြောင့် တပည့်တော် ချမ်းသာနေပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ ဘုရားရှင်က ကောသလမင်းကြီးအား သုရာစကားဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဤဝတ္ထုရှေ့မှာ ပါသော ဒေသနာတော်ကို ဒုဟာကြားတော်မူလေသည်။

(ကောသလမင်းကြီး ကွယ်လွန်ပုံကို ပုပ္ပဝဂ်၊ ဝိဋဋဘမင်း ဝတ္ထုတွင် ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၀၅။ တရားတည်းဟူသော နှစ်သိမ့်ခြင်း ပီတိအရသာကို သောက်သုံးရသောသူသည် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ ရရှိသော တရားအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာ အေးချမ်းရာ နိဗ္ဗာန်၏ အရသာကိုလည်းကောင်း သောက်ရသောကြောင့် ပူပန်ခြင်း ကင်း၏။ မကောင်းမှုမှလည်း ကင်း၏။

အရှင်တိဿ

(အတ္ထဝဂ်၊ အရှင်အတ္ထဒတ္ထ ဝတ္ထုနှင့် ထပ်တူဖြစ်သည်။ အမည်မျှသာ ကွာခြားသည်။)

ဒေသနာတော်

၂၀၆။ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်းသည် ကောင်း၏။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် အခါခပ်သိမ်း ချမ်းသာ၏။ လူပိုက်တို့ကို မတွေ့မမြင်ရခြင်းသည် အမြဲပင် ချမ်းသာ၏။

၂၀၇။ လူပိုက်တို့ကို ပေါင်းသင်း၍ လှည့်လည်သွားလာနေရသော သူသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဝိုးရိပ်ရ၏။ လူပိုက်တို့နှင့် ပေါင်းသင်းနေရခြင်းသည် ရန်သူနှင့် ပေါင်းသင်းနေရသကဲ့သို့ အခါခပ်သိမ်း ဆင်းရဲရ၏။ ပညာရှိသူနှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းသည် ဆွေမျိုးတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရသကဲ့သို့ ချမ်းသာ၏။

http://www.dhammadownload.com

၂၀၈။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် တည်ကြည်သော ပညာရှိထသော၊ အကြားအမြင်လည်းများသော၊ မင်္ဂတည်းဟူသော ဝန်ကို ဆောင်လေ့ရှိသော၊ သီလအကျင့်လည်းရှိသော မြတ်သော ထိုသို့သော သူတော်ကောင်းကို လသည် နက္ခတ်တို့သွားရာ လမ်းကြောင်းကို ဆည်းကပ်သကဲ့သို့ ဆည်းကပ်ရာ၏။

သိကြားမင်း

ဝေဠုဝရွာ၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်၌ အညစ်အကြေးများကို သုတ်သင်ပြုစုရန်လာသော သိကြားမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝရွာ၌ နောက်ဆုံးဝါကပ်စဉ် သွေးဝမ်းသွန်သော ရောဂါဝေဒနာ ကျရောက်လေရာ သိကြားမင်းသည် ဘုရားရှင်ကိုပြုစုရန် နတ်ပြည်မှ ဆင်းလာ၏။ သုံးဂါဝုတ်မျှရှိသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ပယ်စွန့်ကာ လူတစ်ယောက်၏ အရွယ်ပမာဏကို ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်များကို ဆုပ်နယ်၏။ ဘုရားရှင်က "သိကြားမင်း၊ ယူဇနာတစ်ရာ ကွာဝေးသော လူတို့၏အနံ့သည် နတ်တို့အတွက် လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားသော အကောင်ပုပ်ကဲ့သို့ အလွန်တရာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်၏။ သင်သည် သွားပါလော့။ ငါဘုရားအား ပြုစုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းများ ရှိပါသည်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ သိကြားမင်းကလည်း "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏ သီလတည်းဟူသော ရနံ့ကို မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှပင် ခံယူ၍ ရပါသဖြင့် လာခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်ပြုစုပါမည်"ဟု လျှောက်ထားကာ ဘုရားရှင်၏ အညစ်အကြေးခွက်အား နံ့သာခွက်ကို ယူဆောင်ဘိသကဲ့သို့ ခေါင်းဖြင့်ရွက်၍ စွန့်ပစ်၏။ ဘုရားရှင် ကျန်းမာ ချမ်းသာတော်မူလာခါမှ ပြန်သွားလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် သိကြားမင်း၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို တအံ့တသြ ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ငါ့အပေါ် သိကြားမင်း၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် အံ့သြဖွယ်ရာ မဟုတ်ချေ။ သိကြားမင်းသည် ငါဘုရားဟောကြားသော သက္ကပဉ္ဉသုတ္တန်ကို ကြားနာရ၍ သောတာပန်ဖြစ်ကာ သက်တမ်းကုန်ခါနီးနေသော သိကြားအိုအဖြစ်မှ သိကြားပျိုဖြစ်လာရ၏"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဝိယဝဂ်

ဒေသနာတော်

၂၀၉။ ဖိဖိကိုယ်ကို အားမထုတ်သင့်ရာ၌ အားထုတ်လျက် အားထုတ်သင့်ရာ၌ အား မထုတ်ဘဲ အကျိုးစီးပွားကို စွန့်လွှတ်၍ ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ အာနဏ်ကို စွဲယူသော သူသည် ကိုယ်တိုင်အားထုတ်သူတို့ ရရှိနိုင်သော အကျိုးစီးပွားကို လိုလား တောင့်တ၏။

၂၁၀။ ချစ်သောသူတို့နှင့်လည်း မပေါင်းသင်းနှင့်။ မုန်းသောသူတို့နှင့်လည်း တစ်ရံ တစ်ဆစ်မျှ မပေါင်းသင်းနှင့်။ ချစ်သောသူကို မမြင်ရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ မုန်းသောသူကို မြင်ရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။

၂၁၁။ ထို့ကြောင့် သက်ရှိသက်မဲ့ မည်သည့်အရာဝတ္ထုကိုမျှ ချစ်ခင်ခြင်းကို မပြုရာ။ ချစ်ခင်ဖွယ်ရာတို့နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းသည် မကောင်းသည်သာတည်း။ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း မရှိသောသူတို့အား အနှောင်အဖွဲ့တို့ မရှိကြကုန်။

မိသားစု သုံးဦး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မမြင်ဘဲမနေနိုင်ကြသော မိသားစုသုံးဦးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်ရှိ မိဘနှစ်ပါးတို့တွင် ချစ်လှစွာသော သားတစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိုသားသည် ဗုဒ္ဓသို့ကြွလာကုန်သော ရဟန်းတို့၏ တရားစကားကို ကြားနာ ရ၍ ရဟန်းပြုလိုလာသဖြင့် မိဘများထံ ရဟန်းပြုခွင့်တောင်း၏။ မိဘများက ခွင့်မပြုပေ။ မိခင် ဖခင် တစ်ဦးဦး အပြင်ထွက်စရာရှိလျှင် အိမ်မှာကျန်ရစ်သူက သားကိုဖာပြင်မထွက်အောင် စောင့်ရှောက်ထားရ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဖခင်ဖြစ်သူ အပြင်ထွက်သွားရာ မိခင်သည် တံခါးပေါက်ဝတွင် ချည်ငင်လျက် စောင့်ရှောက် နေ၏။ တံခါးပေါင်တစ်ဖက်ကို ကျောဖြင့်မှီထားကာ အခြားတစ်ဖက်ကို ခြေဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

ကန်ထား၏။ သားသည် ကိုယ်လက်သုတ်သင်လိုခြင်းကို အကြောင်းပြကာ မိခင်၏ ခြေကို ဖယ်ပေးရန် တောင်းပန်၏။ မိခင်သည် ခြေထောက်ကို ကွေးပေးလိုက်ရာ သားသည် ရဟန်းများ၏ နောက်သို့ အလျင်အမြန်ပြေးသွားကာ ရဟန်းပြု၏။ ချစ်လှစွာသော သားသည် ရဟန်းပြုသွားပြီဖြစ်၍ ဖခင်နှင့်မိခင်တို့လည်း ရဟန်းနှင့် ရဟန်းမများ ပြုကြလေတော့သည်။

ရဟန်းဘဝရောက်လာကြသည်တွင်လည်း သူတို့သုံးဦးသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ခွဲခွာ၍ မနေကြကုန်။ ရဟန်းများ၏ ကျောင်းမှာဖြစ်စေ၊ ရဟန်းမများ၏ ကျောင်းမှာဖြစ်စေ အတူတကွတွေ့ဆုံကာ စကားပြောလျက်သာ နေကြ၏။ သူတို့ အတွက် အခြားသီတင်းသုံးဖော်များမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေကြရ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က သူတို့သုံးဦးကို ခေါ်၍ စစ်မေးတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ မိသားစုသုံးဦးတို့သည် ခွဲခွာ၍ မနေနိုင်ကြသဖြင့် လူထွက်သွားကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၁၂။ ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ ချစ်ခင်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်သောသူအား အဘယ်မှာ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိပါတော့မည်နည်း။

သူကြွယ် တစ်ဦး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သေလေပြီးသော သားအတွက် စိုးရိမ်ပူဆွေးနေရသော သူကြွယ်တစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သူကြွယ်တစ်ဦးသည် သေဆုံးလေပြီးသော သားအတွက် သုသာန်သို့ နေ့စဉ်ရက်ဆက် သွားငိုကြွေးနေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် ထိုသူကြွယ်၏ ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်မည့် အကြောင်းကို မြင်တော်မူသဖြင့် ဆွမ်းခံရာမှ အပြန်တွင် နောက်ပါရဟန်းတစ်ပါးနှင့်တကွ ထိုသူကြွယ်၏အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ သူကြွယ်သည် ဘုရားရှင်ကို အိမ်အတွင်းသို့ ပင့်ပြီးလျှင် ထိုင်စရာ

http://www.dhammadownload.com

ခင်း၍ပေး၏။ ဘုရားရှင်သည် အခင်းပေါ်၌ ထိုင်တော်မူ၏။ သူကြွယ်အား သေခြင်းနှင့်စပ်သော တရားစကားများကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာအဆုံး၌ သူကြွယ် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

(ထိုသူကြွယ်၏သား သေဆုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ဥရဂဇာတ်ကို ပဥ္စကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၁၃။ မြတ်နိုးခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ မြတ်နိုးခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ မြတ်နိုးခြင်း ကင်းလွတ်သောသူအား အဘယ်မှာ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိပါတော့မည်နည်း။

ဝိသာခါ ကျောင်းအမကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သေလေပြီးသော မြေးမကလေးအတွက် စိုးရိမ်ပူဆွေးနေရသော ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကျောင်းအမကြီးဝိသာခါ၏ သားတစ်ယောက်မှ ပေါက်ဖွားလာသော မြေးမကလေး သုဒတ္တာသည် သွက်လက်ချက်ချာ၍ လိမ္မာလှသဖြင့် အဘွားဖြစ်သူ၏ ကိုယ်စား ရဟန်းသံဃာကို ပြုစုလုပ်ကျွေးရ၏။ တစ်နေ့သ၌ ထိုမြေးမကလေးသည် ရွတ်တရက် ကျရောက်လာသော ရောဂါကြောင့် သေဆုံးလေရာ ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါသည် မြေးမကလေး၏ အသုဘကို မျက်ရည်စက်လက်နှင့် လိုက်၍ပို့ဆောင်ရ၏။ သုသာန်မှ ပြန်လာသောအခါတွင် မိမိ၏ စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုများမှ သက်သာခွင့်ရစေရန် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်၍ရှိခိုး၏။ ဘုရားရှင်က ငိုကြွေးရခြင်း၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းတော်မူပြီးလျှင် ဝိသာခါအား ဤသို့မေးတော်မူ၏။

"ဝိသာခါ၊ ဤသာဝတ္ထိမြို့တော်၌ လူဦးရေ မည်မျှရှိပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ ခုနစ်ကုဋေ ရှိပါသည်"

"ဤမျှလောက်သော မြေးများရလျှင် သင်ယူလိုပါသလား"

"ယူလိုပါသည် ဘုရား"

http://www.dhammadownload.com

"သို့ဖြစ်လျှင် သာဝတ္ထိမြို့တော်ကြီး၌ တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် လူမည်မျှ သေဆုံးပါသနည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ မြောက်မြားစွာပင် သေဆုံးကြပါသည်"

"ဝိသာခါ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင့်မှာ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းမပြုရသော ရက်ဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ပြီ"

ဤသို့ဖိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်က ဤဝတ္ထု၏ ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၁၄။ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ ပူဆွေးခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ မွေ့လျော်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်သောသူအား အဘယ်မှာ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိပါတော့မည်နည်း။

လိစ္ဆဝီမင်းများ

ဝေသာလီမြို့တော် ကုဋာဂါရကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အချင်းချင်း ခုတ်ထစ်သတ်ဖြတ်၍ သေဆုံးကြရသော လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့အား အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ပွဲလမ်းသဘင်ကျင်းပသော နေ့တစ်နေ့၌ လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတူညီသော အဆင်တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ဆင်ကာ ဥယျာဉ်ကစားရန် မြို့မှ ထွက်လာကြကုန်၏။ ထိုစဉ်အခိုက်တွင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါရဟန်းများနှင့်တကွ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူလေရာ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသားများနှင့် တွေ့ဆုံတော်မူ၍ "ရဟန်းတို့၊ လိစ္ဆဝီမင်းသားများကို မြင်ကြကုန်၏လော။ တာဝတိံသာနတ်သားတို့ကို မတွေ့မြင်ဘူးကြလျှင် လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကို ကြည့်ရှုကြကုန်လော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ တာဝတိံသာနတ်တို့တူစွာ တင့်တယ်ထည်ဝါလှသော လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည် ဥယျာဉ်တော်သို့ ခေါ်ယူလာခဲ့သော ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်အတွက် အငြင်းပွားကြရာ သွေးချောင်းစီးမှု တိုက်ခိုက် ရန်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဒဏ်ရာကြီးစွာရသူ၊ သေဆုံးသူတို့ကို ညောင်စောင်းဖြင့်တင်၍ ယူလာကြရ၏။ ဤအကြောင်းများကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က ထို ရဟန်းတို့အား အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၁၅။ လိုချင်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ လိုချင်ခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ လိုချင်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်သောသူအား အဘယ်မှာ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိပါတော့မည်နည်း။

အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္ထိသား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မပေါင်းရသေးသော သတ္ထိသမီး သေဆုံး၍ စိုးရိမ်ပူဆွေးနေရသော အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္ထိသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော် သူဌေးတစ်ဦးအိမ်တွင် ဖွားမြင်လာသော သတ္ထိသားတစ်ယောက်သည် ငြဟ္ဘုပြည်မှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်၍ မိန်းမများ၏ အပွေ့အချီကို မခံနိုင်ပေ။ မိန်းမ၏အနံ့ကိုပင် မခံနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ကို အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္ထိသားဟူ၍ မိဘများက အမည်မှည့်ကြရ၏။ အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္ထိသား အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိဘများက အမျိုးအနွယ်မတိမ်ကောစေရန် သတ္ထိသမီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ရန် တိုက်တွန်းလာ၏။ အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္ထိသားက မိဘများ၏ စကားကို ငြင်းပယ်၏။ မိဘများက အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် တိုက်တွန်းကြသောအခါ ပန်းထိမ်ကျောင်းရောက်ပြီးလျှင် ရွှေစင်နိကွတစ်ထောင်ကို ပေးအပ်ကာ ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို ထုလုပ်စေ၏။ မိဘများက အိမ်ထောင်ပြုရန် တိုက်တွန်းကြပြန်သောအခါ အနိတ္ထိဂန္ဓသတ္ထိသားက "မိခင်ဖခင်တို့၊ ဤကဲ့သို့ လှပချောမောသော သတ္ထိသမီးကို ဆောင်ယူနိုင်ကြပါလျှင် မိခင်ဖခင်တို့၏ စကားကို လိုက်နာပါမည်"ဟု ပြောဆိုလေသည်။

မိဘများသည် သား၏ရွေရုပ်ကဲ့သို့ လှပသော သတ္ထိသမီးကို သား၏ဘုန်းကံကြောင့် ဧကန်ရရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြသဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားသော ပုဏ္ဏားဆရာကြီးများထံတွင် ရွှေစင်ရုပ်ကို ပေးအပ်၍ "ဤရွှေစင်ရုပ်ကဲ့သို့ ချောမောလှပသော သတ္ထိသမီးကိုတွေ့လျှင် ဆောင်ယူခဲ့ကြပါ"ဟု မှာကြား၍ စေလွှတ်လိုက်ကြ၏။ ပုဏ္ဏားဆရာတို့သည် မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၊ သာဂလမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်ကြသောအခါ ရေချိုးဆိပ်တွင် ရွှေစင်ရုပ်ကို ချထားပြီးလျှင် သင့်လျော်ရာမှ ကြည့်နေကြ၏။ သာဂလမြို့မှ သူဌေးသမီးတစ်ယောက်၏ အထိန်းတော်မသည် ရေချိုးဆိပ်သို့ ရေချိုးရန်လာစဉ်တွင် ရွှေစင်ရုပ်ကိုတွေ့ရသောအခါ "ဤ

http://www.dhammadownload.com

သမီးသည် အဆုံးအမခက်လှချေတကား။ ယခုပင်လျှင် သင့်ကို ငါက ရေချိုး၍ ပေးခဲ့၏။ သင်က ငါ့ထက် ရှေးဦးစွာ ဤရေဆိပ်သို့ လာနေရသလော"ဟု ပြောဆို ကာ လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်၏။ မာဿောအတွေ့အထိကို ရရှိခါမှ ရွှေစင်ရုပ်ဖြစ်နေမှန်း သိရလေသည်။

ပုဏ္ဏားဆရာတို့သည် အထိန်းတော်မထံ မေးမြန်းစုံစမ်းပြီးနောက် သူဌေး အိမ်သို့ လိုက်လာကြကာ ရွှေစင်ရုပ်ကို သူဌေးသမီးနှင့် ယှဉ်၍ထားကြ၏။ ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် သူဌေးသမီး၏ အလှအပသည် ရွှေစင်ရုပ်ကို ဖုံးလွှမ်း၍ သွား၏။ ပုဏ္ဏားဆရာတို့သည် သူဌေးသမီး၏ မိဘများထံ ရွှေစင်ရုပ်ကို အပ်နှံ ပြီးလျှင် သတို့သမီးကိုလည်း အနိုတ္တိဂန္ဓသတို့သားနှင့် လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ပြောဆို ကြ၏။ သူဌေးသမီးကလည်း လက်ထပ်ရန် သဘောတူသဖြင့် အနိုတ္တိဂန္ဓသတို့သား ၏ မိဘများက သူဌေးသမီးကို ဆောင်ယူကြ၏။ သတို့သမီးသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့သူ ဖြစ်၍ ယာဉ်တောက်ရာမှ ရလာသော ရောဂါဖြင့် လမ်းမှာပင် ကွယ်လွန်သွား လေသည်။

အနိုတ္တိဂန္ဓသတို့သားသည် ရွှေစင်ရုပ်ထက်ပင် လှပချောမောသည် ဟူသော သတင်းစကားအရ သူဌေးသမီးကို မမြင်ရခင်ကပင် ချစ်ခင်စွဲလမ်း နေ၏။ "ထိုသူဌေးသမီးသည် လမ်းမှာပင် သေဆုံးခဲ့ပြီ"ဟူသော သတင်းစကားကို ကြားရသောအခါတွင်ကား သောကတောင်ကြီးတို့ ဖိစီးနှိပ်စက်ခံရကာ အစာ အာဟာရကို ပယ်စွန့်လျက် အခန်းထဲမှာ အိပ်နေ၏။ ဘုရားရှင်သည် အနိုတ္တိဂန္ဓ သတို့သား၏ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် သူတို့အိမ်သို့ ဆွမ်းခံ ကြွလာတော်မူကာ အနိုတ္တိဂန္ဓသတို့သားကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ယူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အနိုတ္တိဂန္ဓသတို့သားသည် သောတာပန်ဖြစ် လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၁၆။ တဏှာကြောင့် ဖိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တဏှာကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်ပေါ်၏။ တဏှာမှ ကင်းလွတ်သောသူအား အဘယ်မှာ ဖိုးရိမ် ပူဆွေးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိပါတော့မည်နည်း။

http://www.dhammadownload.com

ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လယ်တစ်ကွက်လုံး ပျက်စီးသွားသဖြင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးနေသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် မြစ်ကမ်းပါးရှိ မိမိလယ်ကို ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရန် သုတ်သင်ရှင်းလင်းနေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုပုဏ္ဏား၏ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် အကြောင်းကို မြင်တော်မူသဖြင့် ပုဏ္ဏားထံသို့ ကြွတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်ကို မြင်သော်လည်း ရှိသေစွာ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း မပြုဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာနေ၏။ ဘုရားရှင်က ပုဏ္ဏားကို စတင်၍ နှုတ်ဆက်တော်မူပြီးလျှင် "ပုဏ္ဏား၊ ဘာကို ပြုလုပ်နေပါသနည်း"ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏားကလည်း ဆိတ်ဆိတ် မနေသာတော့သဖြင့် "အရှင်ဂေါတမ၊ လယ်ကိုသုတ်သင်ရှင်းလင်းနေပါ၏"ဟု ပြန်၍လျှောက်ထားရ၏။ ဤမျှသောစကားဖြင့်ပင် ဘုရားရှင် ပြန်၍ ကြွတော်မူလေသည်။

လယ်ထွန်သောအခါ၊ ကောက်စိုက်သောအခါ၊ ရေသွင်းသောအခါ၊ စပါးခင်းကို စောင့်ရှောက်သောအခါတို့တွင်လည်း ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ပင် လာ၍လာ၍ မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဤတွင် ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်ကို ခင်မင်၍ လာကာ "အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်၏လယ်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းသောအခါမှစ၍ ကြွလာ၍ မေးမြန်းတော်မူခဲ့၏။ တပည့်တော်၏ စပါးမျှားအထွက်ကောင်းခဲ့ပါလျှင် အရှင်ဘုရားကိုလည်း ခွဲဝေ၍ ပေးပါအံ့၊ ယနေ့မှစ၍ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်၏ မိတ်ဆွေပါတည်း"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

စပါးနှံများအောင်မြင်၍ နက်ဖြန်ရိတ်သိမ်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော ညမှာပင် မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလေရာ အရှိန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းလာသော ရေအလျဉ်သည် ပုဏ္ဏား၏ လယ်တစ်ကွက်လုံးမှ စပါးပင်များကို တိုက်ယူသွား၏။ ပုဏ္ဏားသည် ဟင်းလင်းဖြစ်နေသော လယ်ကိုမြင်သောအခါ စိုးရိမ်သောက ဖိစီး၍ အိမ်သို့ပြန်ပြီးလျှင် အစာမစားဘဲ အိပ်နေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ပုဏ္ဏားအိမ်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် စိုးရိမ်သောက ဖိစီးနှိပ်စက်ခံနေရသော ပုဏ္ဏားအား အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေဿနာတော်

၂၁၇။ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသော၊ တရားခွဲတည်သော၊ အမှန်တရားကို သိတတ်သော၊ မိမိပြုရမည့်ကိစ္စကို သိတတ်သော သူကို လူအပေါင်းသည် ချစ်ခင်မြတ်နိုး၏။

သူငယ်ငါးရာ

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ဆွမ်းခံဝင်ရန် ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာစဉ် အရှင်မဟာကဿပအား မုန့်လှူဒါန်းကြသော သူငယ်ငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ပွဲသဘင်ကျင်းပသော နေ့တစ်နေ့၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ သူငယ်ငါးရာတို့သည် မုန့်ခြင်းတောင်းတို့နှင့်တကွ ဥယျာဉ်သို့ထွက်လာကြ၏။ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ နောက်ပါရဟန်းငါးရာတို့ ဆွမ်းခံကြွသည်ကို ဖူးမြင်ရသောအခါ သူတို့သည် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ဖဲခွာသွားကြ၏။ ပါလာသောမုန့်တို့ကို မလှူကြချေ။ ဘုရားရှင်သည် "ရဟန်းတို့၊ ထိုသူငယ်တို့သည် ငါဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ သင်တို့ကိုလည်းကောင်း မုန့်အလှူခံရန် မဖိတ်ကြားကြသော်လည်း မုန့်ရှင်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်ကား နောက်က လာနေ၏။ မုန့်ကိုစားပြီးမှ သွားသင့်၏"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းအပေါင်းနှင့်တကွ သစ်ပင်ရိပ်တွင် ထိုင်တော်မူလေသည်။

နောက်မှလိုက်လာသော အရှင်မဟာကဿပကို ဖူးတွေ့ရသောအခါ တွင်ကား သူငယ်ငါးရာတို့သည် ရှိသေစွာ ရှိခိုးကြပြီးလျှင် မုန့်များကို တောင်းလိုက်လှူဒါန်းကြ၏။ အရှင်မဟာကဿပက ထိုမုန့်တို့ကို ဘုရားရှင်နှင့်တကွ နောက်ပါသံဃာများအား လှူဒါန်းရန် ညွှန်ကြား၏။ သူငယ်တို့သည် အရှင်မဟာကဿပနှင့်အတူ လိုက်ပါကာ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ကပ်လှူကြ၏။ မုန့်များဘုဉ်းပေး၍ ပြီးသောအခါ သောက်ရေဆက်ကပ်ကြ၏။ ရဟန်းများက "သင်တို့သည် မျက်နှာကြီးရာလိုက်ပါ၍ လှူဒါန်းကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာသာဝက အရှင်မြတ်ကိုလည်းကောင်း မလှူဒါန်းကြဘဲ အရှင်မဟာကဿပကိုသာ လှူဒါန်းကြကုန်၏"ဟု ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့၏ စကားကို ငြင်းပယ်တော်မူပြီးလျှင် သူငယ်တို့အား တရားစကား ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သူငယ်ငါးရာတို့သည် သောတာပန် ဖြစ်ကြလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၁၈။ နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ စိတ်ဖြင့်ထိတွေ့ကာ ကာမဘုံ၌ ကပ်ငြိခြင်း မရှိသောသူကို အထက်အက္ကနိဋ္ဌဘုံသို့ အစဉ်အတိုင်း တက်သွားမည်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

အနာဂါမ် ရဟန်းတစ်ပါး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တရားထူးရကြောင်းမပြောဘဲ ပုံလွန်သွားသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းသည် မိမိတရားထူးရကြောင်းကို မပြောကြားဘဲ ပုံလွန်သွားသဖြင့် သူ၏ တပည့်ရဟန်းများက ငိုကြွေးနေကြရာ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူကာ "ရဟန်းတို့၊ သင်တို့စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်း မပြုကြကုန်လင့်။ ထိုရဟန်းသည် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။ သို့ရာတွင် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ လူတို့သည်လည်း ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြသဖြင့် ရှက်သောကြောင့် မပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပေသည်"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၁၉။ ကြာမြင့်စွာ ကွဲကွာ၍ ရပ်ဝေးမှချမ်းသာစွာ ပြန်ရောက်လာသော သူကို မြင်၍ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူတို့သည်လည်းကောင်း သူပြန်လာပြီဟု ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။

၂၂၀။ ထိုနည်းတူစွာပင် ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော၊ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ခဲ့သော သူကိုလည်း ဆွေမျိုးတို့သည် ပြန်ရောက်လာသော ချစ်ခင်သူကို ကြိုဆိုကြသကဲ့သို့ ကောင်းမှုတို့သည် ကြိုဆိုကြကုန်၏။

နန္ဒိယ သူကြွယ်

မိဂဒါဝုန်တော နန္ဒိယသူကြွယ်၏ကျောင်း၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မသေခင်က နတ်ပြည်၌ ဘုံဗိမာန်ပေါက်နှင့်နေသော ထိုသူကြွယ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဗာရာဏသီမြို့၌ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော မိဘနှစ်ပါးမှ ပေါက်ဖွားလာသော နန္ဒိယသတို့သားသည် ဦးရီး၏သမီး ရေဝတီကို လက်ထပ်ရန် အလိုမရှိပေ။ ရေဝတီသည် သဒ္ဓါတရားမရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ နန္ဒိယ၏ မိဘတို့က "ချစ်သမီး၊ သင်သည် ဤအိမ်၌ ရဟန်းသံဃာတို့၏ နေရာကို လိမ်းကျံသန့်ရှင်း၍ နေရာခင်းပါလော့။ သပိတ်ခြေကို ချထားပါလော့။ ရဟန်းသံဃာများ ကြွတော်မူလာသောအခါ သပိတ်ကိုဆီးယူကာ နေရာ၌ ထိုင်တော်မူရန် လျှောက်ပါလော့။ သပိတ်များတွင် ဆွမ်းဘောဇဉ်များ လောင်း၍ ဆက်ကပ်ပါလော့။ ရဟန်းသံဃာများ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ သပိတ်ကို စင်ကြယ်သောရေဖြင့် ဆေးကြော၍ ပေးပါလော့။ ဤသို့ပြုလျှင် သင့်ကို နန္ဒိယက နှစ်သက်ပါလိမ့်မည်"ဟု ဆုံးမသွန်သင်ကြ၏။ ရေဝတီကလည်း သွန်သင်ထားသည့်အတိုင်း လိုက်နာပြုလုပ်သဖြင့် နန္ဒိယက သူ့ကို လက်ထပ်ယူလေသည်။

မိဘများကွယ်လွန်သောအခါ နန္ဒိယသည် အလှူရှင်ကြီး ဖြစ်လာ၏။ ရဟန်းသံဃာများအား နေ့စဉ် အလှူပေး၏။ ဒိုကိုးရာမဲ့သူများနှင့် ခရီးသည်များအတွက် အိမ်တံခါးဝတွင် စားစရာနှင့် ဝတ်စရာများ အသင့်ထား၍ ပေးလှူ၏။ ထို့နောက် မိဂဒါဝုန်တောတွင် ဘုရားရှင်အတွက် တိုက်ခန်းလေးခု၊ မုခ်ထွတ်လေးခုရှိသော ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၏။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်စသော အသုံးအဆောင်များ ပြည့်စုံအောင်လှူဒါန်း၏။ အလှူကြီးပေးလျက် ထိုကျောင်းတော်ကြီးကို ရေစက်ချသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်မှာပင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော ဘုံဗိမာန်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူလေရာ ထိုဘုံဗိမာန်ကြီး အနီးသို့ရောက်ရှိ၏။ ဤတွင် နန္ဒိယသူကြွယ် ရောက်ရှိလာလျှင် ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် အသင့်စောင့်ကြိုနေကြသော နတ်သမီးများသည် ဘုံဗိမာန်ပေါ်မှဆင်း၍ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထံ ချဉ်းကပ်ကြပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည် မိဂဒါဝုန်တော၌ တိုက်ကျောင်းကြီးစွာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော နန္ဒိယသခင်ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် ဤဘုံဗိမာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာကြရပါသည်။ နန္ဒိယသခင်ကို မမြင်ရသေးသဖြင့် ပျင်းရိငြီးငွေ့ကြပါသည်။ မြေခွက်ကိုခွဲ၍ ရွှေခွက်ကို ယူသကဲ့သို့ လူ့စည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီးလျှင်

http://www.dhammadownload.com

ဤဘုံဗိမာန်သို့ လာ၍ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားပါရန် နန္ဒိယသခင်အား မိန့်ကြား ပေးပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြလေသည်။

အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် လူပြည်သို့ ပြန်ဆင်းလာကာ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ လူပြည်၌ နေကုန်သေးသော ကောင်းမှုရှင်တို့ အတွက် နတ်စည်းစိမ်သည် ဖြစ်နှင့်၍ နေပါသလော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မောဂ္ဂလာန်၊ သင်ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရပြီမဟုတ်လော"ဟု မိန့်တော် မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

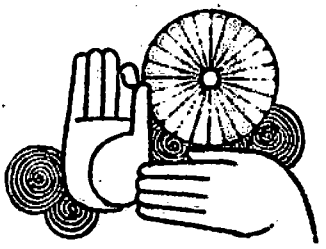

http://www.dhammadownload.com

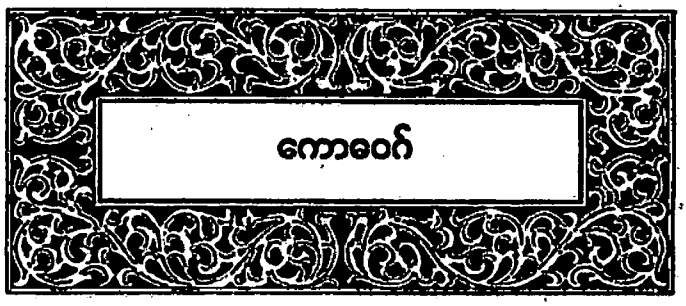

ဒေသနာတော်

၂၂၁။ အမျက်ကို စွန့်ရာ၏။ မာနကို ပယ်ရာ၏။ သံယောဇဉ်ဟူသမျှကို ကျော်လွန်ရာ၏။ နာမ်ရုပ်၌ မငြိတွယ်၊ မကြောင့်ကြသူတို့ထံသို့ ဆင်းရဲဒုက္ခတို့သည် မရောက်လာကြပေ။

ရောဟိနီ မင်းသမီး

ကပိလဝတ္ထုမြို့တော် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ နှမ ရောဟိနီမင်းသမီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် နောက်ပါရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ ကပိလဝတ္ထုမြို့တော်သို့ ကြွတော်မူလေရာ ဆွေတော်မျိုးတော်များသည် လာ၍ ရှိခိုး နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ရောဟိနီမည်သော နှမတော်မင်းသမီးသည်ကား နှုနာရောဂါ စွဲကပ်နေသဖြင့် မသွားရောက်ခဲ့ပေ။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် နှမတော်ကို ခေါ်စေပြီးလျှင် နှမတော်၏ လက်ဝတ်တန်ဆာကို ရောင်းချ၍ ဆွမ်းစားကျောင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရန် ညွှန်ကြား၏။ဆွမ်းစားကျောင်းအတွက် သစ်သားစသော ပစ္စည်းများ စုဆောင်းရာဖွေပေးရန် ဆွေတော်မျိုးတော်များအား တာဝန်ပေး၏။ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ဆွမ်းစားကျောင်း ဆောက်လုပ်နေစဉ်မှာပင် အထက်ဆင့်၌ ပျဉ်ခင်းသော အခါမှစ၍ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် နှမတော် ရောဟိနီမင်းသမီးအား ဆွမ်းစားကျောင်း အောက်၌ မပြတ်တံမြက်လှည်းရန်၊ နေရာခင်းထားရန်၊ သောက်ရေအိုးတွင် ရေဖြည့်ထားရန် ညွှန်ကြား၏။ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စဉ်မှာပင် ရောဟိနီ၏ နှုနာရောဂါသည် ညှိုးမှိန်၍ လာလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဆွမ်းစားကျောင်းပြီးစီး၍ ရောဟိနီသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန်းသံဃာများကို ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းဆက်ကပ်၏။ နှုနာရောဂါ ရှိနေသေးသဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကား မလာရောက်ပေ။ ဘုရားရှင်သည် ရောဟိနီကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်တော်မူကာ နှုနာရောဂါ ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းကံကို မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

လွန်လေပြီးသော အချိန်တွင် ရောဟိနီသည် ဗာရာဏသီမင်း၏ မိဖုရားကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။ သူသည် ကချေသည်မတစ်ဦးကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီးလျှင် ကချေသည်မ၏ အိပ်ရာ၊ ပဝါ၊ ကော်ဇောစသည်တို့၌ ခွေးလေးယားသီးမှုန့်တို့ကို ဖြူး၍ ထား၏။ ရယ်ရွှင်ဖွယ်ရာ ပြုသကဲ့သို့ ကချေသည်မ၏ ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ခွေးလေးယားသီးမှုန့်များ ကြဲချ၏။ ကချေသည်မသည် တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံလှုသဖြင့် အဖုအပိန့်များ ထလာရ၏။ အိပ်ရာထဲ၌ ဝင်အိပ်သောအခါတွင်လည်း ပို၍ယားယံစွာ ခံစားရ၏။ ဘုရားရှင်သည် ရောဟိနီမင်းသမီး၏ အတိတ်ကို ဤသို့ ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ဤဝတ္ထု၏ရှေ့တွင်ပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရောဟိနီမင်းသမီးသည် သောတာပန် ဖြစ်ကာ နှုနာရောဂါပျောက်သွား၏။ ကိုယ်ရေအဆင်းသည် ရွှေကဲ့သို့ ဝါဝင်းစိုပြည်၏။ ထိုဘဝမှ စုတေသောအခါ သိကြားမင်း၏ အချစ်မြတ်နိုးဆုံးသော မိဖုရား ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၂၂။ လျင်မြန်စွာ ပြေးသွားနေသော ရထားကို လမ်းမမှားအောင် စောင့်ရှောက်ဘိသကဲ့သို့ အကြင်သူသည် ဖြစ်ပေါ်လာသော အမျက်ဒေါသကို တားဆီးနိုင်၏။ ထိုသူကို လိမ္မာသော ရထားထိန်းဟု ငါဆို၏။ ထိုမှတစ်ပါး ပကတိ ရထားထိန်းသည်ကား ရထားကြိုးကိုင်သာ မည်၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (သစ်ပင်ခုတ်သူ)

အာဠဝီမြို့တော်၊ အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရုက္ခဓိုးနတ်တစ်ပါး၏ ဘုံဗိမာန်ကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အာဠဝီမြို့တော်မှ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် နှစ်လိုဖွယ်သော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်လေရာ ထိုအပင်တွင် နေထိုင်သော

http://www.dhammadownload.com

ရွက္ဘိုးနတ်က မခုတ်ရန် တောင်းပန်၏။ တောင်းပန်၍မရသောအခါ ရွက္ဘိုးနတ်သည် မိမိ၏သားငယ်ကို သစ်ပင်ခွကြားမှာ တင်ထားလိုက်၏။ သားငယ်ကိုမြင်လျှင် ရဟန်းက မခုတ်ဖြတ်ဘဲ ရှောင်သွားစေရန် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တအားဝင့်၍ အရှိန်ယူထားသော ပုဆိန်ကို မထိန်းနိုင်သဖြင့် သားငယ်လေး၏ လက်မောင်းကို ဖြတ်မိ၏။ ရွက္ဘိုးနတ်သည် သိလရှိသော ရဟန်းအား လက်စားချေ မသတိဖြတ်လိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မိမိကို နမူနာထား၍ အခြားနတ်များက ရဟန်းများကို သတ်ဖြတ်ကြမည် စိုးသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုရဟန်းကို မသတ်ဖြတ်ချေ။ မျက်ရည်ခွဲစို ငိုကြွေးလျက် ဘုရားရှင်ထံသို့သာ လာ၍လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ရွက္ဘိုးနတ်၏အပြုအမူကို "ကောင်းပေစွ၊ ကောင်းပေစွ"ဟု ချီးမွမ်းတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရွက္ဘိုးနတ်သည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။ ထို့နောက် ဘုံဝိမာန်ကင်းမဲ့နေသော ရွက္ဘိုးနဟ်အား ဘုရားရှင်က ဂန္ဓကုဋိတိုက် အနီးရှိ အားလပ်နေသော သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် နေရာပေးတော်မူလေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၂၃။ အမျက်ဒေါသထွက်သူကို အမျက်မထွက်ခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရာ၏။ မကောင်းသောစိတ် ရှိသောသူကို ကောင်းသောစိတ်ဖြင့် အောင်နိုင်ရာ၏။ နှမြောတွန့်တိုသောသူကို ပေးကမ်းခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရာ၏။ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသောသူကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရာ၏။

ဥတ္တရာ ဒါယိကာမ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခေါင်းပေါ်ကို ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ထောပတ်ဖြင့် လောင်းချခံရသော်လည်း အမျက်မထွက်သော ဥတ္တရာဒါယိကာမကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဥတ္တရာဒါယိကာမသည် သူဌေးမျိုးရိုးမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့သူ မဟုတ်ပေ။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ရှိ သုမနသူဌေးကြီးကို အမှီပြု၍နေရသော 'ပုဏ္ဏ'အမည်ရှိ သူဆင်းရဲနွှဲမယားတို့၏ သမီးဖြစ်၏။ တစ်နေ့သ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နက္ခတ်ပွဲသဘင် ပျော်ရွှင်စွာကစားရန် ကြွေးကြော်၏။ သူဆင်းရဲပုဏ္ဏ

http://www.dhammadownload.com

သည်ကား နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကွင် ပျော်ရွှင်စွာကစားမှုမပြုဘဲ သုမနသူဌေးထံမှ နွားကိုတောင်းယူကာ လယ်ထွန်မြဲ ထွန်နေ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားနေရာမှ ထလာပြီးလျှင် ပုဏ္ဏကို ကယ်တင်မစလိုသဖြင့် ပုဏ္ဏထံသို့ကြွလာပြီးလျှင် ရေတွင်း၏ကမ်းပါးရှိ ချဲ့တစ်ခုံကိုကြည့်ရှု၍ ရပ်နေ၏။ အရှင်မြတ်ကြီးသည် တံပူအလိုရှိနေကြောင်း သိရှိသဖြင့် ပုဏ္ဏသည် လယ်ထွန်ခြင်းကို ရပ်နားကာ အရှင်မြတ်ကြီးကို ရှိသေစွာရှိခိုး၍ တံပူကို ဖြတ်တောက်၍လှူဒါန်း၏။ ထိုမှတစ်ဖန် အရှင်မြတ်ကြီးက သပိတ်နှင့်ရေစစ်ကို ကမ်းလှမ်းလေရာ ပုဏ္ဏသည် ရေစစ်ဖြင့် ရေကို စစ်ပြီးလျှင် သပိတ်တွင်ထည့်၍ လှူလိုက်လေသည်။

ပုဏ္ဏတို့မိသားစုသည် ဆင်းရဲလှသဖြင့် သူများ၏အိမ်နောက်ဖေးတွင် တဲထိုး၍နေကြရ၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူကြသော ရဟန်းများသည် ပုဏ္ဏထံသို့ မရောက်နိုင်ကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပုဏ္ဏ၏မယား ထမင်းလာပို့ချိန်တွင်မှ ဆွမ်းခံဝင်၏။ သူဆင်းရဲမသည် လမ်းအကြား၌ အရှင်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြင်ရသောအခါ လှူဖွယ်တွေနှင့်အတူ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါပြည့်စုံနေသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ "အရှင်ဘုရား၊ ဤဆွမ်းကို ယုတ်ညံ့သည်၊ မွန်မြတ်သည်ဟူ၍ တွေးတောတော်မမူဘဲ အရှင်ဘုရားတို့၏ တပည့်ကို ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် အဲလှူခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက သပိတ်ကိုဖွင့်၍ ပေးလိုက်ရာ သူဆင်းရဲမသည် ပုဏ္ဏအတွက် ချက်၍ယူလာသော ထမင်းနှင့်ဟင်းများကို လောင်းထည့်၏။ တစ်ဝက်မျှ လောင်းမိသောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက သပိတ်ကို လက်ဖြင့်ပိတ်၏။ သူဆင်းရဲမက "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၏တပည့်အား ဤလောကဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မမူဘဲ တမလွန်လောကဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကာ အားလုံးကို မခြွင်းမချန် လောင်းလှူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူဆင်းရဲမသည် ဆန်ရှာဖွေ၍ ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ပြီးလျှင် ပုဏ္ဏထံသို့ပို့ရန် သွား၏။ ပုဏ္ဏသည်လည်း မင်းပယ်တစ်ခုစာမျှ ထွန်ယက်ပြီးစီး၍ ထမင်းဆာလှသဖြင့် မယားကို စောင့်မျှော်နေ၏။ သူဆင်းရဲမသည် မိမိပြုခဲ့သောကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြောပြလေရာ ပုဏ္ဏသည် ထမင်းပို့နောက်ကျသည်ကို လုံးဝအပြစ်မတင်ဘဲ မိမိ၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုလည်း ပြောပြ၏။ နေမြင့်ကာမှ ထမင်းစားသောက်ရသဖြင့် ပုဏ္ဏသည်မယား၏ ရင်ခွင်ထက်မှာပင် မောမောပန်းပန်းဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

အိပ်ပျော်သွားရော့။ အိပ်ရာမှနိုးလို့ ကြည့်လိုက်သောအခါကား မိမိထွန်ယက်ထားသော မြေကြီးခဲများက ရွှေများဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

ပုဏ္ဏာတို့လင်မယားသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာအား လှူဖွါန်းရသောကောင်းမှုကြောင့် ချက်ချင်းလက်ငင်း အကျိုးပေးလာသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ ထမင်းခွက်ထဲကို ရွှေအပြည့်ထည့်ထားပြီးလျှင် ဗိမ္ဘိသာရမင်းကြီးထံ ဆက်သတဲ့။

"ကျန်ရှိသော ရွှေတို့ကိုလည်း လှည်းပေါင်းတစ်ထောင် စေလွှတ်၍ တိုက်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်တင်တဲ့။ မင်းကြီးကလည်း လှည်းပေါင်းတစ်ထောင် စေလွှတ်၍ တိုက်ယူစေတဲ့။ မင်းမူထမ်းများသည် "မင်းကြီး၏ရွှေတည်း"ဟု ဆိုကာ ကျုံးယူကြသောအခါ ရွှေခဲများသည် မြေကြီးခဲများ ဖြစ်ကုန်ကြတဲ့။ "ပုဏ္ဏ၏ဥစ္စာတို့တည်း"ဟူ၍ ဆိုကာ ကျုံးယူတော့မှ ရွှေအတိုင်းတည်နေတဲ့။ ရွှေအားလုံးသယ်ယူ၍ နန်းရင်ပြင်၌ စုပုံလိုက်သောအခါ အံတောင်ရှစ်ဆယ်မျှ ရှိနေလေသည်။

ဤမျှလောက် များပြားလှသော ရွှေပိုင်ဆိုင်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိသဖြင့် ဗိမ္ဘိသာရမင်းကြီးသည် ပုဏ္ဏကို သူဌေးအရာပေးကာ သူဌေးဆောင်းထီးကိုခြုံးမြှင့်တဲ့။ ထို့နောက် ပုဏ္ဏက "အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်သည် သူတစ်ပါး အိမ်နောက်ဖေးမှာ ကပ်နေရပါတဲ့။ ကျွန်ုပ်အတွက် အိမ်နေရာ ပေးသနားတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တင်တဲ့။ မင်းကြီးက ယခင်က သူဌေးတစ်ဦး နေခဲ့ဖူး၍ ချုံဝိတ်ပေါင်းတို့ ဖုံးလွှမ်းနေသောနေရာကို ပေးတဲ့။ ပုဏ္ဏာအတွက် အိမ်ဆောက်ရန် ထိုနေရာကို ရှင်းလင်းကြသောအခါ အချင်းချင်းထိနေသော ရွှေဇိုးတို့ကို တွေ့ကြရတဲ့။ ပုဏ္ဏ၏ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ရသဖြင့် မင်းကြီးက ရွှေဇိုးတို့ကို ပုဏ္ဏာအားပေးလိုက်တဲ့။ ပုဏ္ဏ၏ အိမ်တက်မင်္ဂလာ၊ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ကြရာတွင် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန်းသံဃာများအား အလှူပေးတဲ့။ ဘုရားရှင်၏ ဆွမ်းအနုမောဒနာတရားတော်ကို ကြားနာရသဖြင့် ပုဏ္ဏာတို့လင်မယားနှင့် သမီးဥတ္တရာတို့ သောတာပန် ဖြစ်ကြလေသည်။

ပုဏ္ဏာမှိခိုနေခဲ့သော သုမနသူဌေးသည် မိမိ၏သားအတွက် ဥတ္တရာကို တောင်းလာတဲ့။ ပုဏ္ဏာသူဌေးသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေသော သုမနသူဌေးအိမ်သို့ သမီးဥတ္တရာကို မပေးလိုပေ။ သို့ရာတွင် ချစ်ကျွမ်းဝင်နေသော အမျိုးကောင်းသားများစွာတို့က "ရာဇာဂြိုဟ် သူဌေးကြီးနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းကို မဖျက်ဆီးပါနှင့်"ဟု

http://www.dhammadownload.com

တောင်းပန်ကြသဖြင့် သမီးဥတ္တရာကို သုမနသူဌေးအိမ်သို့ ပို့ပေးလိုက်၏။ သုမန သူဌေးကြီးအိမ် ရောက်သောနေ့မှစ၍ ဥတ္တရာသည် မည်သည့်ရဟန်း၊ မည်သည့် ရဟန်းမကိုမျှ မဖူးရတော့ချေ။ ဆွမ်းမလောင်းရ၊ တရားမနာရတော့ချေ။ ဤသို့ဖြင့် ဝါတွင်းကာလ နှစ်လခွဲ ကျော်လွန်သွားသောအခါ ဥတ္တရာသည် ဖခင်သူဌေးကြီး ထံသို့ မိမိ၏အဖြစ်ကို သတင်းပို့၍ ပြောကြားစေ၏။ ဤတွင် ပုဏ္ဏသူဌေးသည် သမီးထံ ငွေတစ်သောင်းငါးထောင်ကို ပေးပို့ကာ "ပြည့်တန်ဆာမ သီရိမာအား တစ်နေ့တစ်ထောင်ပေး၍ မိမိကိုယ်စား လင်ယောကျ်ားကို ပြုစုလုပ်ကျွေးစေ ပြီးလျှင် သမီးကိုယ်တိုင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလော့"ဟု မှာကြားလိုက်လေသည်။

ဖခင်သူဌေးကြီး၏ အမှာစကားအတိုင်း ဥတ္တရာသည် သီရိမာကိုခေါ်၍ ဆယ့်ငါးရက်တာမျှ မိမိ၏ကိုယ်စား လင်ယောကျ်ားအား ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် မှာကြား၏။ လင်ယောကျ်ားကလည်း အဆင်းလှပသော သီရိမာကို တွေ့လိုက်ရ သည့်အခါ ချစ်ခင်စုံမက်သဖြင့် ဥတ္တရာ၏ အစီအစဉ်ကို လက်ခံလိုက်လေ၏။ လွတ်လပ်ခွင့်ရသော ဥတ္တရာသည် ဘုရားအမှူရှိသော သံယာတော်များအား ဆယ့်ငါးရက်ပတ်လုံး မိမိအိမ်သို့သာ ကြွတော်မူကြရန် လျှောက်ထားပြီးလျှင် ယာဂုကျွေရန်၊ မုန့်ကြော်ရန်မှစ၍ ကိစ္စအဝဝကို လှည့်လည်စီစဉ်နေ၏။ ဥတ္တရာ၏ လင်ယောကျ်ားသည် အိမ်ရှေ့ပြတင်းပေါက်မှ အောက်သို့လှမ်းကြည့်လိုက်သော အခါ ခွေးစိုစိုတွင် ပြာရောမီးသွေးပါ လူး၍ပေနေသော ဥတ္တရာကိုလှမ်းမြင်သဖြင့် "ဩော်-အလွန်မိုက်မဲလေစွတကား။ ဤသို့နေရာတွင် ဤသို့သော စည်းစိမ်ကိုမျှ မခံစားနိုင်ဘဲ ဦးပြည်းရဟန်းတို့အတွက် ဆောင်ရွက်နေပေသည်တကား"ဟု တွေးတောကာ ပြုံးရယ်ပြီးလျှင် တော်ရာသို့ မျက်နှာလွှဲသွားလေသည်။

ဥတ္တရာကိုယ်စား သူဌေးသားကို ပြုစုလုပ်ကျွေးနေရသော သီရိမာသည် မိမိကိုယ်တိုင် သူဌေး၏မယားဟု မှတ်ထင်နေကာ သူဌေးသားပြုံးရယ်ရခြင်း အကြောင်းကို စူးစမ်း၏။ ဥတ္တရာကိုမြင်၍ ပြုံးရယ်ကြောင်းသီရသည်တွင် အလွန်တရာ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာသဖြင့် စားဖိုဆောင်မှ ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေသော ထောပတ်ကို ယောက်ချိုဖြင့် ခပ်၍ယူလာခဲ့ပြီးလျှင် ဥတ္တရာရှိရာသို့ လာခဲ့၏။ ဥတ္တရာသည်ကား သီရိမာ၏ အကြံအစည်ကို ကြိုတင်သိရှိသော်လည်း "သူငယ်ချင်းမ သီရိမာသည် ငါ့အပေါ် ကျေးဇူးများလှပေ၏။ သူငယ်ချင်းမကို အမှီပြု၍ ငါသည် အလှူကိုလည်း ပေးခွင့်ရ၏။ ငါသည် သီရိမာအပေါ်၌ အမျက်

http://www.dhammadownload.com

မထွက်ခဲ့ပါသော် ဤထောပတ်သည် မပူလောင်ပါစေသတည်း"ဟု သီရိမာအပေါ်၌ မေတ္တာဖြန့်ကြက်ထား၏။ ထို့ကြောင့် သီရိမာက ဥတ္တရာ၏ဦးခေါင်းပေါ်၌ ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေသော ထောပတ်များ လောင်းချသောအခါ ထောပတ်သည် ရေစင်တမျှ အေးမြ၍ နေလေသည်။

သီရိမာသည် "ဤထောပတ်သည် အေး၍ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု တွေးတောကာ သည်ထက်ပူသော ထောပတ်ကိုယူရန် စားဖိုဆောင်သို့ ပြန်လာ၏။ ဤတွင် ဥတ္တရာ၏ ကျွန်မတို့က သီရိမာကို ဝိုင်း၍ ကန်ကျောက်ရိုက်ပုတ်ကြ၏။ ဥတ္တရာက တားမြစ်သော်လည်း မရပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဥတ္တရာသည် သီရိမာကိုယ်ပေါ်မှမိုး၍ ကာကွယ်ပေးနေရ၏။ ထို့နောက် သီရိမာကို ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးစေပြီးလျှင် အကြိမ်တစ်ရာချက်ထားသော ဆီဖြင့် ဆုပ်နယ်ပြုစုပေး၏။ ဤတွင် သီရိမာသည် နောင်တကြီးစွာရရှိကာ ဥတ္တရာ၏ ခြေကိုဦးခိုက်၍ တောင်းပန်၏။ ဥတ္တရာက "ငါ့တွင် ဖခင်ဖြစ်သော ဘုရားရှင် ရှိသေးသည်။ ဘုရားရှင်က သည်းခံပါသော် ငါသည်းခံပါ၏"ဟု ဆို၏။ သီရိမာသည်ကား ဘုရားရှင်နှင့် အကျွမ်းမဝင်သေးသဖြင့် ဥတ္တရာအိမ်သို့ ဘုရားရှင် ကြွရောက်တော်မူသောအခါ ဆွမ်းခဲဖွယ်နှင့်တကွ လာရောက်၍ ရှိခိုးကန်တော့၏။ ဘုရားရှင်က သီရိမာ၏ပြစ်မှားမှုကို မေးမြန်းတော်မူရာ သီရိမာက မိမိ၏ ပြစ်မှားမှုနှင့်တကွ ဥတ္တရာ၏ ညွှန်ကြားချက်ကိုပါ လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က ဥတ္တရာကိုမေးမြန်းတော်မူရာ ဥတ္တရာကလည်း မိမိစိတ်သဘောထားကို လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဥတ္တရာ၏ စိတ်သဘောထားကို ချီးကျူးတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သီရိမာသည် အခြံအရံ မိန်းမငါးရာနှင့်တကွ သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

(သီရိမာသေဆုံးခန်းကို ဇရာဝဂ်၊ သီရိမာပြည့်တန်ဆာမ ဝတ္ထုတွင် ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၂၄။ မှန်ကန်သောစကားကို ပြောဆိုရာ၏။ အမျက်မထွက်ရာ။ တောင်းလာသည် ရှိသော် အနည်းငယ်မျှကိုသော်လည်း ပေးလှူရာ၏။ ဤအကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရာ၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော နတ်သမီးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရီလှည့်လည်လေရာ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သမီးတစ်ယောက်၏ ဘုံဗိမာန်သို့ ရောက်ရှိ၏။ ဘုံဗိမာန်၏ပိုင်ရှင် နတ်သမီးသည်လည်း လာ၍ရှိခိုး၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က "နတ်သမီး၊ သင်၏စည်းစိမ်သည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှ၏။ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုခဲ့၍ ဤသို့သော စည်းစိမ်ကိုခံစားရပါသနည်း"ဟု မေးမြန်း၏။ နတ်သမီးသည်ကား သေးငယ်လှသော မိမိ၏ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြောရန် ရှက်ခိုးသဖြင့် "မေးတော်မမူပါနှင့်ဘုရား"ဟု တောင်းပန်၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်က အတင်းအကျပ် မေးမြန်းသောအခါတွင်မှ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အခြားကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုနိုင်ပါ။ မှန်ကန်စွာပြောဆိုခြင်းသက်သက်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ပါသည် ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ထို့အတူပင် အခြားသောဘုံဗိမာန်မှ နတ်သမီးတို့ကိုလည်း အတင်းအကျပ် မေးမြန်းကာမှ နတ်သမီးများက မိမိတို့ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ထား၏။ နတ်သမီးတစ်ယောက်က "တပည့်တော်မသည် ဒါနစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုခဲ့ရပါ။ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တုန်းက တပည့်တော်မသည် သူတစ်ပါး၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ တပည့်တော်မ၏ သခင်မသည် အလွန်တရာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပါသည်။ ဆွဲကိုင်မိသော လက်နက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ရိုက်ခွဲတတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် တပည့်တော်မ အမျက်မထွက်ခဲ့ပါ။ အမျက်ထွက်မည် ပြုလာသောအခါတိုင်း 'ဤသူကား သင်၏အရှင်သခင်ပေတည်း၊ အမှတ်တံဆိပ် ရိုက်နှိပ်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ နှာခေါင်းစသည်တို့ကို ဖြတ်တောက်ရန်သော်လည်းကောင်း အစိုးရပေ၏'ဟု မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမပါသည်။ ထိုသို့ အမျက်မထွက်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ဤစည်းစိမ်ကို ခံစားရပါသည်ဘုရား" ဟုလျှောက်ထား၏။ အလားတူပင် ကြံတစ်ချောင်းကို လှူခဲ့သူ၊ တည်သီးတစ်လုံးကို လှူခဲ့သူ၊ သခွားသီး တစ်လုံးကို လှူခဲ့သူ၊ ဖက်သက်သီးတစ်လုံးကို လှူခဲ့သူ၊ သစ်မြစ်တစ်ခုလှူခဲ့သူ၊ တမာရွက်တစ်ဆုပ် လှူခဲ့သူများကလည်း ထုတ်ဖော်လျှောက်ထားကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် လူပြည်သို့သက်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ သေးငယ်လှသော ကုသိုလ်ကံမျှဖြင့် နတ်စည်းစိမ်ကို ရနိုင်ကောင်းပါ၏လော" ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မောဂ္ဂလာန်၊ သင်ကိုယ်တိုင် တွေ့ရပြီမဟုတ်လော"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၂၅။ အကြင်သူတို့သည် သူတစ်ပါးကို မည်သည်ဆဲတတ်ကုန်၊ ကာယဒွါရစသည်ဖြင့် အမြဲစောင့်စည်းကြကုန်၏။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဝိုးရိုမ်ပူဆွေးခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်ပုဏ္ဏား

သာကေတမြို့သို့ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော် ပုဏ္ဏားကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းအပေါင်းနှင့်တကွ သာကေတမြို့သို့ ကြွတော်မူသောအခါ သာကေတမြို့မှ ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမကြီးတို့သည် ဘုရားရှင်ကို သားဟုခေါ်ဝေါ်၍ အိမ်သို့ပင့်ပြီးလျှင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြ၏။ သားသမီးများကိုလည်း "သင်တို့၏ အစ်ကိုကြီးကို ပြုစုလုပ်ကျွေးကြ"ဟု တိုက်တွန်းကြ၏။ အခြားသူများက ဘုရားရှင်ကို ပင့်ဖိတ်လိုလျှင် ပုဏ္ဏားကြီးထံ ပန်ကြား၍ ပင့်ဖိတ်ရ၏။ အခြားသူများက အပင့်အဖိတ် မရှိသောအခါ ဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါသံယာများသည် ပုဏ္ဏားကြီးအိမ်၌သာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကြကုန်၏။ ပုဏ္ဏားကြီးနှင့်ပုဏ္ဏားမကြီးတို့သည် ဤသို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုရင်း တရားနာကြရသဖြင့် အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။

ရဟန်းများသည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးမိသောအခါ "ငါ့ရှင်တို့၊ ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်သည် သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီးဖြစ်၍ မယ်တော်သည် မဟာမာယာဒေဝီဖြစ်ကြောင်း သိရှိပြီးဖြစ်ပါလျက် ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဘုရားရှင်အား သားဟု ခေါ်ဝေါ်၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း သည်းခံတော်မူ၏။ အကြောင်းမည်သို့ ရှိသနည်း"ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် "ရဟန်းတို့၊ ဤပုဏ္ဏားကြီးသည် ရှေးယခင်က ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် ဆက်လက်၍

http://www.dhammadownload.com

ငါဘုရား၏ ခမည်းတော်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် ဘထွေးဖြစ်ခဲ့၏။ ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် ဘကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ ပုဏ္ဏားမကြီးသည်လည်း ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် ဆက်လက်၍ ငါဘုရား၏ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် မိတွေးဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် မိကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ဤသို့ ဘဝသုံးထောင်တိုင်တိုင် ဤပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမကြီးတို့ လက်ပေါ်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသဖြင့် သူတို့က သားဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်" ဟု မိန့်ကြားတော် မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ထိုပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမကြီးတို့၏ ပြုစုလုပ်ကျွေးမှုကို ခံယူတော်မူ၏။ သို့ဖြင့် ဝါကျွတ်လာသောအခါ ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမကြီးတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ် မျက်မှောက်ပြုကာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ကြကုန်၏။ သာကေတမြို့သူမြို့သားတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ အလောင်းများကို ပြာသာဒ်မှာတင်၍ စည်ကားစွာလိုက်ပို့ကြ၏။ ဘုရားရှင်သည်လည်း သုသာန်ထိအောင် လိုက်၍ပို့တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့သည် ပုဏ္ဏားကြီးနှင့်ပုဏ္ဏားမကြီးတို့ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကြသည်ကို မသိကြသဖြင့် သူတို့လားရာဂတိ မေးလျှောက်ကြရာ ဘုရားရှင်က ထိုအမေးကို ဖြေကြားရင်း တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၂၆။ အခါခပ်သိမ်း နိုးကြားထကြွကုန်သည်ဖြစ်၍ နေ့ရောညဉ့်ပါ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကြကုန်လျက် နိဗ္ဗာန်သို့ စိတ်ညွတ်ကြသော သူတို့အား အာသဝတရားတို့ ချုပ်ငြိမ်းကြကုန်၏။

ကျွန်မပုဏ္ဏာ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မုန့်လက်ကောက် လှူဒါန်းသော ကျွန်မပုဏ္ဏာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏အိမ်မှ ကျွန်မပုဏ္ဏာသည် ညအချိန်ထိအောင် မောင်းထောင်းရင်း ချွေးများထွက်လာသဖြင့် လေသာရာအရပ်တွင် ရပ်၍နားနေ၏။ ထိုအချိန်တွင် မလွှမင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုလာသော အရှင်ဒဗ္ဗသည် မိမိလက်ညှိုးမှ မီးရောင်လင်းနေရန် ဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ဖန်ဆင်းပြီးလျှင်

http://www.dhammadownload.com

တောင်ချောက်ကြား စသည်၌ ကျိန်းစက်လိုကြသော ရဟန်းများအား အိပ်ရာနေရာ လိုက်၍ ခင်းပေး၏။ ပုဏ္ဏာသည် တောင်ပေါ်၌ မီးရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် သွားလာနေကြသော ရဟန်းများကို မြင်သော် "ငါသည် ဆင်းရဲလှသဖြင့် ဤအချိန်ထိ မအိပ်နိုင်သေး။ ဤအရှင်ကောင်းတို့ကား အဘယ်ကြောင့် မအိပ်ကြသေးသနည်း။ ရဟန်းတစ်ပါးပါး မကျန်းမာ၍သော်လည်းကောင်း၊ မြွေဘေးရန် တွေ့ရ၍သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်"ဟု တွေးတော၏။ ပုဏ္ဏာသည် နံနက်စောစောထကာ ဆန်ကွဲကို ရေဆွတ်၍ ကြိတ်နယ်ပြီး မုန့်ယက်လုပ်လျက် မီးမှာကင်ပြီး မုန့်ကျက်သောအခါ ရေဆိပ်ကျမှ စားမည်ဟု ရည်ရွယ်၍ အဝတ်ထဲမှာ ထုပ်ယူကာ ရေခပ်ရန် ထွက်လာ၏။ ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် ဘုရားရှင်ကလည်း ဆွမ်းခံကြွ၍ လာတော်မူလေရာ လှုံဖွယ်ဝတ္ထုနှင့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် နှစ်မျိုးစလုံး ပေါင်းဆုံနေသဖြင့် ပုဏ္ဏာသည် ရေအိုးကို တစ်နေရာတွင်ချ၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ညှံဖျင်းလှသော ဤအလှူကို ခံယူတော်မူ၍ တပည့်တော်အား ချီးမြှောက်တော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်အာနန္ဒာထံမှ သပိတ်ကိုယူငင်၍ ပုဏ္ဏာ၏ မုန့်အလှူကို ခံယူတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင်သည် မြို့ပြင်တစ်နေရာတွင် အရှင်အာနန္ဒာခင်းပေးသော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူလျက် ပုဏ္ဏာလှူဒါန်းသော မုန့်ဆွမ်းကို ဘဉ်းပေးတော်မူ၏။ မုန့်ဆွမ်းဘဉ်းပေး၍ ပြီးသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာက သောက်တော်ရေ ဆက်ကပ်၏။ သောက်တော်ရေ ဘဉ်းပေးပြီးသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ရပ်၍ကြည့်နေသော ပုဏ္ဏာကို ခေါ်တော်မူလျက် ယမန်နေ့ညတုန်းက မည်သို့တွေးတောခဲ့သည်ကို မေးမြန်းတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏာက မိမိတွေးတောခဲ့သည်ကို လျှောက်ထားသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ပုဏ္ဏာအား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏာသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည်လည်း ပုဏ္ဏာ၏ မုန့်ဆွမ်းဖြင့်ပင် ကိုယ်ပြီးစီးတော်မူကာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်၍ကြွတော်မူ၏။

(ပုဏ္ဏာ၏ မုန့်ဆွမ်းကို ဘုရားရှင်ဘဉ်းပေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားတော်မူသော ကုဏ္ဍကသိန္ဓဝဇာတ်ကို တိကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၂၇။ အို. . . အတုလ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် ရှေးရှိုးစဉ်လာပေတည်း။ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် ယခုမှဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ချေ။ ဆိတ်ဆိတ်နေသူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ များစွာဟောပြောသူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ချင့်ချိန်၍ ပြောဆိုသူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ လောကဌ် အကဲ့ရဲ့မခံရသူဟူ၍ မရှိချေ။

၂၂၈။ လုံးလုံးလျားလျား အကဲ့ရဲ့ခံရသူသည်လည်းကောင်း၊ လုံးလုံးလျားလျား အချီးမွမ်း ခံရသူသည်လည်းကောင်း ရှေးယခင်က မရှိခဲ့ဘူးချေ။ နောင်မှာလည်း ရှိလာမည် မဟုတ်ချေ၊ ယခုလည်း မရှိပါချေ။

၂၂၉-၂၃၀။ မကျိုးမပြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ ထက်မြက်သောပညာရှိသော၊ သီလ သမာဓိ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော အကြင်သူကို ပညာရှိတို့သည် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိ၍ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ချီးမွမ်းကြကုန်ကြား၏။ ဇမ္ဗူနဒရွှေစင်နှင့် တူမျှသော ထိုသူကို အဘယ်သူသည် ကဲ့ရဲ့နိုင်ပါအံ့နည်း။ ထိုသူကို နတ်တို့သည်လည်း ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း ချီးမွမ်းကြကုန်၏။

အတုလ ဒါယကာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အကဲ့ရဲ့ထူပြောသော အတုလဒါယကာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အတုလဒါယကာသည် အခြံအရံငါးရာနှင့်တကွ တရားနာရန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာလေရာ အရှင်ရေဝတထံသို့ ရောက်ရှိ၏။ အရှင်ရေဝတသည်ကား ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ တစ်ပါးတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၌ မွေ့လျော်သူဖြစ်၍ အတုလဒါယကာကို တစ်စုံတစ်ရာ မဟောကြားလိုက်ချေ။ အတုလဒါယကာသည် တစ်စုံတစ်ရာ မဟောကြားသော အရှင်ရေဝတကို မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ ဝင်ရောက်ပြန်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်ကား အဘိမွာတရားတော်ကို ရှည်လျားစွာ ဟောကြား၏။ အဘိမွာတရား ရှည်လျားစွာ ဟောကြားသည်ကိုလည်း အတုလဒါယကာက မကျေနပ်ပြန် သဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာထံ ဝင်ရောက်ပြန်၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည်ကား သိလွယ်မြင်လွယ်သော နည်းများကို အသုံးပြု၍ တရားအနည်းငယ်ကိုသာ ချင့်ချိန်၍ ဟောကြားလိုက်၏။ ဤသို့ ဟောကြားသည်ကိုလည်း မကျေနပ်ပြန်သဖြင့် အတုလ

http://www.dhammadownload.com

ဒါယကာသည် နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ဝင်ရောက်ကာ သူတွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ရပုံများကို လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ထိုစကားများနှင့် ဆက်စပ်၍ အတုလဒါယကာဏီး တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အတုလဒါယကာနှင့်တကွ အခြံအရံဒါယကာငါးရာတို့ သောတာပန်ဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၃၁။ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးကို မဖြစ်မှားလေအောင် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ကာယဒွါရဖြင့် ဒုစရိုက်ဝင်ရောက်လာမှုကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ရာ၏။ ကာယဒုစရိုက်ကို ပယ်စွန့်၍ ကာယသုစရိုက်ကို ကျင့်သုံးရာ၏။

၂၃၂။ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးကို မဖြစ်မှားအောင် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဝစီဒွါရဖြင့် ဒုစရိုက်ဝင်ရောက်လာမှုကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ရာ၏။ ဝစီဒုစရိုက်ကို ပယ်စွန့်၍ ဝစီသုစရိုက်ကို ကျင့်သုံးရာ၏။

၂၃၃။ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးကို မဖြစ်မှားအောင် စောင့်ရှောက်ရာ၏။ မနောဒွါရဖြင့် ဒုစရိုက်ဝင်ရောက်လာမှုကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ရာ၏။ မနောဒုစရိုက်ကို ပယ်စွန့်၍ မနောသုစရိုက်ကို ကျင့်သုံးရာ၏။

၂၃၄။ ပညာရှိတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ဝင်ရောက်လာသော ဒုစရိုက်၊ နှုတ်ဖြင့် ဝင်ရောက်လာသော ဒုစရိုက်၊ စိတ်ဖြင့် ဝင်ရောက်လာသော ဒုစရိုက်တို့ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်နိုင်ကုန်၏။ ထိုပညာရှိတို့သည်သာ တားမြစ်ပိတ်ပင်သူတို့ မည်ကုန်၏။

ဆဗ္ဗဝိဂရဟန်းများ (ခုံဖိနပ်)

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သစ်သားဖိနပ်စီးသော ဆဗ္ဗဝိဂရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

ဆဗ္ဗဝိဂရဟန်းများသည် လက်ရှစ်ဖက်ဖြင့် တောင်ဒေါ့များ ထောက်လျက် ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ခေါက်ခေါက်သံမြည်အောင် သစ်သားဖိနပ်များ စီးကြလေရာ ဘုရားရှင်သည် သစ်သားဖိနပ်မစီးရန် ရဟန်းများအား သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၃၅။ သင်သည် ယခုအခါ ဖျော့တော့သော ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဒဿမင်း၏ တမန်တို့သည်လည်း သင့်အနီး၌ တည်လာကြကုန်ပြီ။ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၏ အစဉ်လည်း တည်ခဲ့ပြီ။ သင့်အား ဘဝတစ်ပါး၌ စားသုံးရန် ကောင်းမှုရိက္ခာလည်း မရှိချေ။

၂၃၆။ ထိုသင်သည် ပိဓိ၏ မိုဒိုရာကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလော့။ အလျင်အမြန်အားထုတ်၍ ပညာရှိသူဖြစ်လော့။ အညစ်အကြေးကို ဖယ်ထုတ်၍ ကိလေသာမရှိခဲ့ပါလျှင် အရိယာတို့နေထိုင်ရာ သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့ ရောက်လတ္တံ့။

၂၃၇။ သင်သည် ယခုအခါ အရွယ်လွန်ခဲ့ပြီ၊ သေမင်း၏ အထံသို့သွားချိန် ရောက်ခဲ့ပြီ။ ခရီးအကြား၌ ရပ်နားနေရန် သင့်မှာ အခွင့်မရှိချေ။ သင့်အား ဘဝတစ်ပါး၌ စားသုံးရန် ကောင်းမှုရိက္ခာလည်း မရှိချေ။

၂၃၈။ ထိုသင်သည် ပိဓိ၏ပိုဒိုရာ ကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလော့။ အလျင်အမြန်အားထုတ်၍ ပညာရှိသူ ဖြစ်လော့။ အညစ်အကြေးကို ဖယ်ထုတ်၍ ကိလေသာ မရှိခဲ့ပါလျှင် တစ်ဖန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုမင်းခြင်းသို့ မရောက်ရတော့လတ္တံ့။

နွားသတ်သမား၏ သား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောင်းမှုကုသိုလ်မပြုခဲ့ဘူးသော နွားသတ်သမား၏သား အဘိုးအိုကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်မှ နွားသတ်သမားတစ်ယောက်သည် နွားများကို သတ်ဖြတ်ကာ ကောင်းနိုးရာရာ အသားများကို သားမယားများနှင့်အတူ ချက်၍စား၏။ သူတစ်ပါးကိုလည်း ရောင်းချ၏။ တစ်နေ့သ၌ နွားသတ်သမားသည် မိမိအတွက် အမဲသားချက်ထားရန် မှာကြားပြီး ရေချိုးရန် ထွက်သွား၏။ ထိုအခိုက်

http://www.dhammadownload.com

တွင် နွားသတ်သမား၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်သည် မိမိအိမ်တွင် ညှဉ်သည်လာသဖြင့် သူတို့အိမ်သို့ လာ၍ အမဲသားဝယ်၏။ နွားသတ်သမား၏ မယားက "ရောင်းချရန် မရှိတော့ပါ။ လင်ဖြစ်သူအတွက် ချက်ရန်သာ ရှိတော့သည်" ဟု ပြောပြ၏။ မိတ်ဆွေက ထိုအမဲသားကို တောင်းရာ နွားသတ်သမား၏ မယားက မပေးသဖြင့် မိမိသဘောဖြင့်ပင် ဇွတ်အတင်း ယူဆောင်သွားလေသည်။

နွားသတ်သမားသည်ကား အမဲသားမပါဘဲ ထမင်းမစားနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ရေချိုးရာမှပြန်လာ၍ မိမိအတွက် အမဲသားမရှိတော့ကြောင်း သိရသောအခါ အိမ်နောက်ဖေးမှာထားသော နွားဇီးလျှာကို ဖြတ်ယူပြီးလျှင် မီးကင်၏။ နွားလျှာကင်ကိုဖဲ့၍ ထမင်းတစ်လုတ် စားလိုက်သောအခါ သူ၏လျှာသည် ထမင်းခွက်ထဲသို့ ပြန်၍ကျ၏။ လျှာအဖြတ်ခံရသောနွားကဲ့သို့ သူခံတွင်းမှ သွေးများ ဒလဟောယိုစီးလာ၏။ နွားကဲ့သို့ပင် လေးဖက်ထောက်ကာ အော်မြည်၍ နေရလေသည်။

ထိုအနာဖြင့် နွားသည်သေ၏။ နွားသတ်သမားလည်း သေ၍ အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်၏။ နွားသတ်သမား၏ သားသည်ကား မိခင်က တိုက်တွန်းသဖြင့် တက္ကသိုလ်မြို့တော်သို့ ပြေးသွား၍ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာကြီး တစ်ယောက်ထံတွင် ရွှေပန်းထိမ်အတတ်ကို သင်ယူ၏။ ပညာသင်၍ တတ်မြောက်သောအခါ ဆရာကြီးသည် ထိုတပည့်အား မိမိသမီးနှင့်လက်ထပ်၍ ပေးလေသည်။ ထိုပန်းထိမ်ဆရာမှ ပေါက်ဖွားလာသော သားများသည် ပညာတတ်ကြသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ သွား၍နေကြ၏။ သင်္ခါတရားနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကြ၏။ သူတို့၏ ဖခင်သည်ကား တက္ကသိုလ်မြို့တော်မှာပင် နေရစ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တစ်စုံတစ်ရာမပြုဘဲ အိုမင်းလာ၏။ ဤတွင် သားများသည် ဖခင်အိုကို ခေါ်ယူကာ မိမိတို့အိမ်သို့ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကို နှစ်ရက်တိုင်တိုင် ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းဆက်ကပ်ကြ၏။ ထိုဆွမ်းဆက်ကပ်ပွဲများတွင် ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားရန် အထက်ပါ ဒေသနာတော် နှစ်ပုဒ်စီကို နှစ်ရက်ဆက်၍ ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။ ဒေသနာတော်လေးပုဒ်အနက် ပထမနှစ်ပုဒ်သည် အနာဂါမိမဂ်ကို ဟောတော်မူ၍ နောက်နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် အရဟတ္တမဂ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဥပသကာကြီးသည်ကား မိမိဉာဏ်စွမ်းအားလျော်စွာ ပထမနေ့တွင် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုရ၍ နောက်တစ်နေ့တွင် အနာဂါမိဖိုလ်ကိုရလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၃၉။ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည် ရွှေ၏အညစ်အကြေးကို တဖြည်းဖြည်းထုတ်ပယ်သကဲ့သို့ ပညာရှိသည် မိမိ၏ ရာဂစသော အညစ်အကြေးကို အနည်းငယ် အနည်းငယ် အခွင့်ရတိုင်း အခွင့်ရတိုင်း အစဉ်အားဖြင့် ထုတ်ပယ်ရာ၏။

ပုဏ္ဏားတစ်ယောက် (ဇရပ်ဆောက်သူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်းတို့အတွက် ဇရပ်ဆောက်၍ လှူဒါန်းသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် နံနက်စောစော ထွက်လာ၍ ရဟန်းတို့ သင်္ကန်းရုံနေသည်ကို ကြည့်ရှုလေရာ သင်္ကန်းစွန်းတွင် မြက်ပင်မှ နှင်းများ စိုရွှဲနေသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ ထိုနေရာမှမြက်များကို ပေါက်တူးဖြင့် ရှင်းလင်းပေး၏။ နောက်တစ်နေ့တွင် ရဟန်းတစ်ပါး သင်္ကန်းစွန်းတွင် ဖုန်မှုန့်တို့ လူးပေသွားသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ ထိုနေရာတွင် သဲများခင်းပေး၏။ တစ်ဖန် ရဟန်းတို့ သင်္ကန်းရုံနေစဉ် နေပူလှသဖြင့် ချွေးများစိုကုန်သည်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် မဏ္ဍပ်ဆောက်ပေး၏။ မိုးကြိုးရွာနေသောအခါ မဏ္ဍပ်အောက်မှာ သင်္ကန်းရုံနေကြသော ရဟန်းများသည် တစ်ကိုယ်လုံး ရွှဲစိုကုန်ကြသဖြင့် ထိုနေရာတွင် ဇရပ်ဆောက်၍ လှူဒါန်းလေသည်။

ဇရပ်ရေစက်ချပွဲ၌ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းဆက်ကပ်၏။ မိမိ၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကိုလည်း လျှောက်ထား၏။ ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော် အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၄၀။ သံမှပင် သံချေးတက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော သံချေးသည် ထိုသံကိုပင် ပြန်၍စားသကဲ့သို့ပင် ဤအတူ မကောင်းမှု၌ လွန်ကျူး၍ ကျင့်သောသူကို ထိုသူကျင့်သော အမှုများက ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ပို့ဆောင်ကုန်၏။

အရှင်တိဿ (သန်းဖြစ်သူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သင်္ကန်းကို စွဲလမ်း၍ သန်းဖြစ်ရသော အရှင်တိဿကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိဖြို့တော်သား အရှင်တိဿသည် တောရွာကျောင်း တစ်ကျောင်း၌ ဝါဆို၍ နေထိုင်လေရာ ရှစ်တောင်ရှိသော သင်္ကန်းကို ရရှိ၏။ ဝါကျွတ်သော အခါ ပဝါရဏာပြုပြီးလျှင် သာဝတ္ထိဖြို့တော်သို့ လာ၍ အစ်မဖြစ်သူထံ သင်္ကန်းစကို အပ်နှံထား၏။ အစ်မဖြစ်သူသည် ထူထဲလှသောသင်္ကန်းကို နှုပ်နှပ်စဉ်းကာ ဝါဂွမ်းအဖြစ်သို့ ရောက်အောင်ပြုလုပ်ပြီးမှ နူးညံ့ပါးလွှာသော သင်္ကန်းစဖြစ်အောင် ပြန်၍ ရက်ယူ၏။ သို့ဖြစ်၍ မူလက ရှစ်တောင်ရှည်သော သင်္ကန်းစသည် ကိုးတောင်ဖြစ်လာလေသည်။

သင်္ကန်းချုပ်ရန် အပ်၊ အပ်ချည်နှင့် သင်္ကန်းချုပ်ပေးမည့် ရဟန်းများ၊ သာမဏေများကို စုဆောင်းမိသောအခါ အရှင်တိဿသည် အစ်မဖြစ်သူထံလာ၍ သင်္ကန်းစကိုတောင်း၏။ အစ်မဖြစ်သူက ယခင်ကသင်္ကန်းစကို ထူထဲကြမ်းတမ်းနေ၍ နူးညံ့ပါးလွှာသွားအောင် ပြုပြင် ရက်လုပ်ထားကြောင်း လျှောက်ထား၍ ကပ်လှူ၏။ အစ်မဖြစ်သူသည် သင်္ကန်းချုပ်သော ရဟန်းသာမဏေများအတွက် ယာဂုနှင့် ဆွမ်းများ ဆက်ကပ်၏။ သင်္ကန်းချုပ်၍ ပြီးသောနေ့၌ကား ထူးထူးခြားခြား ကောင်းမွန်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်များ ဆက်ကပ်၏။ အရှင်တိဿသည် ချုပ်ပြီးလွှားသော်သင်္ကန်းကို သာယာတပ်မက်စွာ ကြည့်ရှု၍ "နက်ဖြန်ခါ၌ ဤသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံတဲ့"ဟု ခွဲလုံးသွင်းကာ ခေါက်သိမ်း၍ထား၏။ စားသောက်ထားသော အစားအစာများ မကြေနိုင်သဖြင့် အရှင်တိဿသည် ထိုညမှာပင် ကွယ်လွန်သွားရလေသည်။

အရှင်တိဿအတွက် သူနာပြုရဟန်းဟူ၍ မရှိခဲ့သဖြင့် သူပိုင်သည့် သင်္ကန်းစသော ပရိက္ခရာတို့သည် သံယိကပစ္စည်းဖြစ်ကြရ၏။ အရှင်တိဿ၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက် ထိုသင်္ကန်းတို့ကို ခွဲဝေယူကြရန် ထုတ်ယူလာကြသောအခါ ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ထဲမှ အရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် "အာနန္ဒာ၊ တိဿရဟန်း၏ သင်္ကန်းကို မခွဲဝေသေးဘဲ ခုနစ်ရက်ထားရန် ပြောချေလော့"ဟု စေခိုင်းတော်မူ၏။ ခုနစ်ရက်လွန်မြောက်၍ ရှစ်ရက်ရောက်ခါမှ ခွဲဝေယူကြရန် မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြကာ ဤသို့မိန့်တော်မူရခြင်း အကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် "ရဟန်းတို့၊ တိဿရဟန်းသည် မိမိသင်္ကန်း၌ စွဲလမ်းသဖြင့် သန်းဖြစ်နေ၏။ သင်တို့က သူ့သင်္ကန်းကိုခွဲဝေရန် ထုတ်ယူလာသောအခါ ထိုသန်းသည် သင်္ကန်းပေါ်မှာ ပြေးလွှားလျက် 'ဤရဟန်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို လုယက်ကုန်၏'ဟု အော်မြည်နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအသံကို ဒီဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့် ငါဘုရားကြားသိသဖြင့် သင်တို့အား တားမြစ်စေ၏။ သင်တို့က သူဥစ္စာကို ခွဲဝေယူကြလျှင် သူသည် သင်တို့ကို စိတ် ပြစ်မှားလျှက် ငရဲ၌ ကျရောက်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ယခုအခါ၌ကား ထိုသန်းသည် သေဆုံးလျှက် တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ခွဲဝေယူကြရန် ငါဘုရား ခွင့်ပြုလိုက်၏"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ အလို တကျာ၏ ဝန်လေးလှသောအဖြစ်ကို ထင်စွာပြ၍ တရားစကား ဟောကြားတော် မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၄၁။ စာပေကျမ်းဂန်၊ အတတ်ပညာတို့သည် သင်အံ့ရွတ်ဖတ်မှု မပြုခြင်းလျှင် ယုတ်မီး ကြောင်း အညစ်အကြေးရှိကုန်၏။ အိမ်တို့သည် ဂရုစိုက်မပြုခြင်းလျှင် ယုတ်မီး ကြောင်း အညစ်အကြေးရှိကုန်၏။ ယုင်းမိုခြင်းသည် အဆင်းလှခြင်း၏ ယုတ်မီး ကြောင်း အညစ်အကြေးဖြစ်၏။ မေ့လျော့ခြင်းသည် စောင့်ရှောက်သူ၏ ယုတ်မီး ကြောင်း အညစ်အကြေးဖြစ်၏။

အရှင်လာဠုဒါယီ (မစင်တွင်းကျသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တရားပလ္လင် ပေါ် တက်ပြီးခါမှ တရားဟောစရာ ရှာမရ၍ ဆင်းပြေးရသော အရှင်လာဠုဒါယီ ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်မှ အရိယာသာဝကများသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ တရားနာ၍ ပြန်ကြသောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ချီးကျူးပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုသူတို့၏စကားကို အရှင် လာဠုဒါယီ ကြားရ၍ "ဒါယကာ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့၏ တရားကိုသာ နာရသေး၍ သင်တို့ ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်၏။ ငါ၏တရားကို ကြားနာကြရသော် အဘယ်သို့ ဆိုကြကုန်မည်နည်း"ဟု ပြောဆို၏။ ဒါယကာတို့က မမှကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ထင်မှတ်၍ နောက်တစ်နေ့၌ တရားဟောရန် တောင်းပန်ကြ၏။ အရှင် လာဠုဒါယီသည် ဒါယကာတို့၏ တောင်းပန်ချက်ကို လက်ခံပြီးလျှင် နောက် တစ်နေ့တွင် ဆန်းကြယ်သော ယပ်ကိုကိုင်လျက် တရားပလ္လင်ထက်သို့ တက်လာ ၏။ ပလ္လင်ပေါ် ထိုင်မိသောအခါတွင်ကား တရားဟောစရာ ဂါထာတစ်ပုဒ်မျှ ရှာမရ

http://www.dhammadownload.com

တော့သဖြင့် တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်လျက် "အခြားပုဂ္ဂိုလ် ဟောပါစေဦး"ဟုဆိုကာ တရားပလ္လင်မှ ဆင်းရလေသည်။

ဒါယကာတို့သည် အခြားဓမ္မကထိကတစ်ပါးကို တောင်းပန်၍ တရားနာကြပြီးလျှင် အရှင်လာဠုဒါယီကို တောင်းပန်ကြပြန်၏။ အရှင်လာဠုဒါယီလည်း တရားပလ္လင်ပေါ်တက်ပြီးမှ ဟောစရာရှာမရ၍ ဆင်းရပြန်လေသည်။ ဤသို့သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆင်းရသောအခါတွင်ကား "အဗိုက်တုံးကြီး၊ သင်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို တုပြီးလျှင် ယခုအဘယ်ကြောင့် တရားမဟောနိုင်သနည်း"ဟု ခြိမ်းခြောက်လျက် အရှင်လာဠုဒါယီနောက်မှ လိုက်ကြကုန်၏။ အရှင်လာဠုဒါယီသည် ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးစဉ်မှာပင် အိမ်သာတွင်း တစ်ခုထဲသို့ ကျ၏။ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားလာကြသော ရဟန်းများအား ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(အရှင်လာဠုဒါယီ၏ အဖြစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော သူကရဇာတ်ကို ဒုကနိပါတ်၊ ဒဠှဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၄၂။ လင်ကို လွန်ကျူးရ၍ ကျင့်ခြင်းသည် ဝိန်းမ၏ ပျက်စီးကြောင်း အညစ်အကြေးဖြစ်၏။ ဝန်တိုခြင်းသည် ပေးလှူသူ၏ ပျက်စီးကြောင်း အညစ်အကြေးဖြစ်၏။ ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ်တရားတို့သည် ဤဘဝ၌လည်းကောင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ဓကန်အားဖြင့် ပျက်စီးကြောင်း အညစ်အကြေးတို့ဖြစ်ကုန်၏။

၂၄၃။ ထိုအညစ်အကြေးတို့ထက် အလွန်ကဲဆုံး အညစ်အကြေးသည်ကား အမှုန်ကို မသိသော အဝိဇ္ဇာပင်တည်း။ ရဟန်းတို့၊ အလွန်ကဲဆုံးဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာအညစ်အကြေးကို ပယ်သတ်၍ အညစ်အကြေးကင်းကြစေကုန်လော့။

အမျိုးသားတစ်ယောက်

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အကျင့်ဖောက်ပြန်သော မယားကြောင့် အရှက်ရနေသော အမျိုးသားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအမျိုးသား၏ မယားသည် လက်ထပ်သောနေ့မှစ၍ လင်ကိုကျူးလွန်ပြီး ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ကျင့်နေလေရာ အမျိုးသားမှာ ရှက်လွန်းလှသည်ဖြစ်၍ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ မသွားဘဲနေရ၏။ နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာပြီးမှ ဘုရားရှင်က ထိုအကြောင်းနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

(ထိုအမျိုးသား၏ အကျင့်ဖောက်ပြန်သော မယားနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော အနာဘိရတိဇာတ်ကို ဧကကနိပါတ်၊ ဣတ္ထိဝဂ်၌ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၄၄။ အရှက်မရှိသောသူသည် ခဲတင်းသောကျီးနှင့် တူသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးပြုသည်ကို မိမိပြုသယောင် ဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကြမ်းကြုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ညစ်ညူးသော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း အသက်မွေးမှုပြုသောကြောင့် အသက်မွေးရန် လွယ်ကူ၏။

၂၄၅။ အရှက်ရှိသူသည် စင်ကြယ်မှုကို အမြဲရှာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတွန့်တိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မကြမ်းကြုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင့်မသင့်ကို ရှုမြင်သဖြင့်လည်းကောင်း အသက်မွေးမှုပြုသောကြောင့် အသက်မွေးရန် ခဲယဉ်း၏။

အရှင်စူဠသာရီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆေးကုသခြင်းဖြင့် လာဘ်ပေါများသော အရှင်စူဠသာရီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

အရှင်သာရီပုတ္တရာ၏ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော အရှင်စူဠသာရီသည် ဒါယကာတို့အား ဆေးကုသပေးသဖြင့် မွန်မြတ်သောဆွမ်းဘောဇဉ်များကို ရရှိနေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဆွမ်းခံအပြန်ဝယ် လမ်းကြားတွင် အရှင်သာရီပုတ္တရာနှင့် တွေ့ဆုံလေရာ "အရှင်ဘုရား၊ မွန်မြတ်သော ဤဘောဇဉ်ကို ဆေးကုသခြင်းဖြင့် တပည့်တော် ရခဲ့ပါသည်။ အရှင်ဘုရားတို့သည် အခြားအရပ်၌ ဤသို့သော ဘောဇဉ်မျိုးကို မရနိုင်ပါ။ ဤဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါ။ တပည့်တော်သည် ဤသို့သော ဘောဇဉ်ကို အမြဲမပြတ်လှူပါမည်"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်

http://www.dhammadownload.com

သာရိပုတ္တရာကား စကားပြန်မပေးဘဲ ဖယ်ခွာ၍သွား၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်က ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၄၆-၂၄၇။ လောက၌ အကြင်သူသည် သူ့အသက်ကို သတ်၏။ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း ပြောဆို၏။ ပိုင်ရှင် မပေးသော သူ့ဥစ္စာကိုခိုးယူ၏။ သူတစ်ပါး မယားကိုလည်း သွားလာ၏။ အရက်သေစာကိုလည်း သောက်စား၏။ ဤသူသည် ဤဘဝ၌ပင်လျှင် မိမိ၏ အရင်းအမြစ်ကို တူးဖြိုး၏။

၂၄၈။ အို. . . ယောက်ျား။ မစောင့်စည်းသော သူတို့သည် ယုတ်ညံ့သောသဘော ရှိကြကုန်၏ဟူ၍ သိလေလော့။ လောဘသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း သင့်ကို ကြာမြင့်စွာဆင်းရဲစေရန် မပြုလုပ်ပါစေနှင့်။

ဒါယကာငါးယောက် (သီလတစ်ပါးစီ စောင့်သူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပါဏာတိပါတာ မှ ရှောင်ကြဉ်မှု စသောသီလတစ်ပါးစီကို စောင့်ရှောက်ကြသော ဒါယကာငါးယောက်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုဒါယကာ ငါးယောက်တို့သည် "ငါသည် ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကိုပြု၏။ စောင့်နိုင်ခဲသော အကျင့်ကို စောင့်၏"ဟု အသီးသီး ပြောဆိုငြင်းခုံကာ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "သီလငါးပါးစလုံးပင် စောင့်ရှောက်ကြရန် ခဲယဉ်းကုန်၏" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဒါယကာငါးယောက်တို့သည် သောတာပန်ဖြစ်ကြလေသည်။

ဒေသနာတော်

၂၄၉။ လူအပေါင်းသည် မိမိယုံကြည်သည့်အားလျော်စွာ၊ မိမိကြည်ညိုသည့်အားလျော်စွာ ပေးကမ်းလှူဒါန်း၏။ သောက်ဖွယ်စားဖွယ်စသည်ကို သူတစ်ပါးအား ပေးလှူ

http://www.dhammadownload.com

ရာဒ္ဓ မျက်နှာမသာသောသူသည် နေ့အခါ၌လည်းကောင်း၊ ည၌အခါ၌ လည်းကောင်း စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို မရနိုင်ပေ။

၂၅၀။ အကြင်သူသည် ဤမျက်နှာမသာခြင်း သဘောကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖြတ်၏။ အမြစ်ပြတ် ပယ်နုတ်၏။ ထိုသူသည် နေ့အခါ၌လည်းကောင်း၊ ည၌အခါ၌ လည်းကောင်း စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကိုရ၏။

အရှင်တိဿ (အငယ်)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဒါယကာ လှူဒါန်းလေသမျှ ကဲ့ရဲ့တတ်သော ရဟန်းငယ်အရှင်တိဿကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရဟန်းငယ် အရှင်တိဿသည် ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းလေသမျှကို ကဲ့ရဲ့ ပြီးလျှင် မိမိဆွေမျိုးများကိုကား ချီးမြှောက်၏။ "ငါ၏ဆွေမျိုးတို့အိမ်ကား အုံဩဖွယ်ကောင်းလေစွ။ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာလေသမျှ ရဟန်းများအတွက် ရေတွင်းရေကန်သဖွယ်ဖြစ်၏"ဟု ပြောဆို၏။ သူ၏ကြွားဝါမှုကို မသက်သော ရဟန်းများက အရှင်တိဿ၏ ဇာတိရပ်ရွာသို့ ရဟန်းနှစ်ပါး စေလွှတ်၍ စုံစမ်းစေရာ ထိုရွာမှ တံခါးစောင့်၏ သားသာဖြစ်ကြောင်း သိကြရ၏။ ဤသို့ အရှင်တိဿ၏ ဝါကြွားပြောဆိုမှုကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်က ထိုစကားနှင့် ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၅၁။ ရာဂနှင့်တူသောမီးသည် မရှိ။ ဒေါသနှင့်တူသော ဖမ်းစားတတ်သော အရာဝတ္ထုသည် မရှိ။ မောဟနှင့်တူသော ပိုက်ကွန်သည် မရှိ။ တဏှာနှင့်တူသော မြစ်သည် မရှိ။

ဒါယကာငါးယောက် (တရားနာသူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တရားနာရင်း တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ပြုလုပ်နေကြသော ဒါယကာငါးယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာ၍ ဘုရားရှင်ထံမှ တရားနာနေကြသော ဒါယကာငါးယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်သည် ထိုင်လျက်အိပ်ပျော်နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

တစ်ယောက်သည် လက်ချောင်းဖြင့် မြေကြီးကို ရေးခြစ်နေ၏။ တစ်ယောက်သည် သစ်ပင်ကို လှုပ်နေ၏။ တစ်ယောက်သည် ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်နေ၏။ ကျန်တစ်ယောက်သည်သာ ရိုသေစွာ တရားနာနေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ယပ်လေခတ်၍နေသော အရှင်အာနန္ဒာအား "အာနန္ဒာ၊ ထိုသူတို့တွင် ထိုင်လျက် အိပ်မျော်နေသူကား ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး မြွေမျိုးဌဲဖြစ်၍ မိမိအခွေများပေါ်တွင် ခေါင်းတင်၍ အိပ်ခဲ့၏။ မြေကိုရေးခြစ်နေသူကား ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး တိမျိုးဌဲ ဖြစ်ခဲ့၏။ သစ်ပင်ကို လှုပ်ကိုင်နေသူကား ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး မျောက်မျိုးဌဲ ဖြစ်ခဲ့၏။ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်နေသူကား ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး နက္ခတ်ဆရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ တရားကို ရိုသေစွာနာကြားနေသူကား ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး ဗေဒင်သုံးပုံ ဆောင်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်ခဲ့၏"ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာက "အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်တရားကို အမှီပြု၍ သတ္တဝါတို့သည် တရားတော်ကို ကောင်းစွာ မနာကြားနိုင်ကြပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်ရာ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟနှင့် တဏှာတို့ကို အမှီပြု၍ တရားတော်ကို ကောင်းစွာနာကြားရန် မတတ်နိုင်ကြပေ"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၅၂။ သူတစ်ပါးတို့၏ အပြစ်ကို ဖြင်လွယ်၏။ မိမိအပြစ်ကိုကား ဖြင်နိုင်ခဲ၏။ ထိုသူသည် ဖွဲကို ကြဲလွှင့်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့၏ အပြစ်ကို ကြဲလွှင့်၏။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ဒုက်မုဆိုးတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာကို သစ်ရွက်စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ မိမိ၏ အပြစ်ကိုမူကား ဖုံးလွှမ်း၏။

မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး

မဂဓတိုင်းအတွင်းရှိ ဘဒ္ဒိယမြို့အနီး မြတ်လေးတောင်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မေဏ္ဍကသူဌေးဟူသည်မှာ ရွှေဆိတ်ရုပ်များကို ပိုင်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုမေဏ္ဍကသူဌေး၏ အိမ်နောက်ဝယ် ရှစ်မင်းပယ်စာမျှ ရှိသောအရပ်၌ ဆင်ပမာဏ၊ မြင်းပမာဏ၊ နွားပမာဏရှိသော ရွှေဆိတ်ရုပ်များသည် ကျောချင်းထိစပ်လျက် ပေါ်ပေါက်လာကြ၏။ ထိုရွှေဆိတ်ရုပ်တို့၏ ပါးစပ်တွင် အဆင်းငါးမျိုး

http://www.dhammadownload.com

ရှိသော ချည်ခင်ထွေးများကို ဆို့ပိတ်၍ထားကြရ၏။ တစ်စုံတစ်ရာကို အလိုရှိကာမှ ထိုချည်ခင်ထွေးများကို ဆွဲထုတ်လိုက်ရ၏။ ထိုအခါ ဆိတ်ပါးစပ်ထဲမှ ဇမ္ဗူဖိုပ် တစ်ကျွန်းလုံး စားသောက်လောက်သော ထောပတ်၊ ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ၊ အဝတ် ပုဆိုးနှင့် ရွှေငွေတို့ ထွက်ကျလာလေသည်။

ဤသို့သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းသော်ကား ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုဖြစ်ကြ၏။ ဝိပဿီဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌ ဇောတိကသူဌေးကြီး၏ အလောင်း အလျာသည် အပရာဇိတမည်သော သူကြွယ်ဖြစ်၍ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား သီတင်း သုံးတော်မူရန် ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ်၏။ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏ အလောင်းလျာသည်ကား ထိုသူကြွယ်၏တူဖြစ်၍ ဝရရောဇဟု အမည်တွင်ခဲ့၏။ ဝရရောဇသူကြွယ်သည် ဦးရီးတော် ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော် ဆောက်လုပ်ရာတွင် ကုသိုလ်ပါဝင်ခွင့်တောင်း၏။ သို့ရာတွင် ဦးရီးတော်က ပါဝင်ခွင့်မပြုသဖြင့် ထို ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်အနီးကွင် ကုဋ္ဌရမည်သော ဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်လေသည်။

(ဇောတိကသူဌေးကြီး၏ အကြောင်းအရာ အပြည့်အစုံကို ဗြာဟ္မဏဝဂ်။ ဇောတိကသူဌေးကြီး ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဝရရောဇသူကြွယ်သည် ထိုဇရပ်၏အလယ်၌ ရတနာမျိုးစုံခြယ်လှယ်သော မဏ္ဍပ်ကိုဆောက်လုပ်ကာ ထိုမဏ္ဍပ်၏ အလယ်တွင် တရားပလ္လင်ကိုထား၏။ ထိုတရားပလ္လင်၏တံကဲကို စန္ဒကူးသားဖြင့် ပြုလုပ်၏။ တရားပလ္လင်၏ အခြေလေးခု နှင့် အပေါ်လေးခုတို့ကို တစ်ခဲနက်သော ရွှေနှီဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ အခြေလေးခု အောက်၌ ရွှေဆိတ်ရုပ်လေးခုဖြင့် ခုခံထား၏။ ခြေနင်းခုံအောက်တွင်လည်း ရွှေဆိတ်ရုပ်နှစ်ခု ခံထား၏။ အခြားရွှေဆိတ်ရုပ် ခြောက်စုံကိုကား ရတနာမဏ္ဍပ်၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဝန်းရံထားလေသည်။

ထိုကုဋ္ဌရဇရပ်ကို ရေစက်ချသောအခါတွင်ကား ဝရရောဇသူကြွယ်သည် ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ ရဟန်းပေါင်းခြောက်သန်းရှစ်သိန်းကို ပင့်ဖိတ် ပြီးလျှင် လေးလတိုင်တိုင် အလှူကြီးပေး၏။ လေးလပြည့်ခါမှ တိစီဝရိတ်ကို လျှူဒါန်း၏။ ထိုအလှူမှ သီတင်းအငယ်ဆုံး ရဟန်းရသော သင်္ဃနိုးသည် အဖိုးတစ်သိန်း ထိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဝရဏသူကြွယ် ထိုဘဝမှ စုတေပြီးနောက် နတ်ပြည်၊ လူပြည်တို့၌ ကျင်လည်ကာ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာဝယ် ဗာရာဏသီမြို့၌ သူဌေးကြီးဖြစ်လာ၏။ ဗာရာဏသီသူဌေးကြီးသည် တစ်နေ့သ၌ မင်းကိုခစားရန် သွားလေရာ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် တွေ့ဆုံမိ၏။ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးက ကောင်းကင်မှ နက္ခတ်များအရ နောက်သုံးနှစ်ကြာလျှင် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်ကြီး ဆိုက်လိမ့်မည်ဟု ဟောကိန်းထုတ်လိုက်၏။ ဗာရာဏသီသူဌေးကြီးက ထိုစကားကိုမှတ်ထားလာပြီးလျှင် မိမိ၏လယ်ကွက်များ၌ စပါးကို တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးစေ၏။ အခြားမှလည်း ရသမျှဝယ်၏။ ရလာသမျှသော စပါးကို ကျီနှစ်ရာငါးဆယ်တို့၌ အပြည့်ထား၏။ ကျီနှင့်မဆံ့သမျှကို အိုးတုတ်ကြီးများနှင့် ထည့်ထား၏။ အိုးတုတ်ကြီးများနှင့် မဆံ့သောစပါးများကို ကျင်းတူး၍ မြှုပ်ထား၏။ ထိုမှကြွင်းသော စပါးများကို ရွှံ့နှင့်နယ်ကာ အိမ်နံရံတို့၌ ကပ်ထားစေလေသည်။

သုံးနှစ်ရောက်၍ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်ကြီး ဆိုက်ရောက်လာသောအခါ အခြံအရံ အပေါင်းများနှင့်တကွ စားသုံးသဖြင့် ကျီများ၊ အိုးတုတ်များနှင့် သိုမှီးထားသော စပါးများလည်း ကုန်သွား၏။ ဤတွင် သူဌေးကြီးသည် အခြံအရံများကို ခေါ်ပြီးလျှင် "အမောင်တို့၊ တောင်ခြေသို့သွား၍ အသက်မွေးကြကုန်လော့။ အစာရေစာ ပေါများသောအခါမှ ငါထံသို့ လာလိုလျှင် လာကြကုန်လော့" ဟု ဆို၍ လွှတ်လိုက်၏။ အိမ်၌ သူဌေးကြီး၊ သူဌေးကြီးကတော်၊ သူဌေးသား၊ ချွေးမနှင့် ပုဏ္ဏမည်သော ကျွန် ဤငါးဦးတို့သာ ကျန်ရစ်ကြလေသည်။

ထိုသူငါးဦးတို့သည် တွင်းတူးမြှုပ်နှံထားသော စပါးကုန်သောအခါ နံရံမြေညက်တို့ကိုခွာကာ ရေနှင့်ဖျော်၍ ထုတ်ယူရသော စပါးတို့ကို မောင်းထောင်းကာ ချက်၍ စားကြရ၏။ နံရံမှရသော စပါးများကုန်သောအခါ သူဌေးကတော်သည် နံရံအောက်ခြေမှ ကျန်ကောင်းကျန်ရာ မြေညက်တို့ကို စုဆောင်းလာရာ ဆန်တစ်စလယ်ခွက်ကို ထိုသူငါးဦး နောက်ဆုံး ထမင်းအဖြစ် စားကြရန် ချေးခပ်ပြီးလျှင် ငါးပုံပုံ၍ထား၏။ ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် ဂန္ဓမာဒနတောင်ထိပ်၌ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားရာမှ ထတော်မူလာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည် သူတို့ရှေ့မှောက်သို့ ဆွမ်းခံကြွရောက်တော်မူလာ၏။ ငါးဦးသားတို့သည် မိမိတို့ ဝေစုကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်အား မခြွင်းမချန် လှူဒါန်းကြပြီးလျှင် မိမိတို့လိုအပ်သော ဆုများကို အသီးသီးတောင်းကြ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်က "ဆုတောင်းတိုင်း

http://www.dhammadownload.com

ပြည့်စေသတည်း"ဟု ဆုပေးတော်မူပြီးလျှင် ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်၏အဓိဌာန်ကြောင့် သူတို့ငါးဦးသည် ဂန္ဓမာဒနတောင် ရောက်သည့်တိုင် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးမြင်နိုင်ကြ၏။ ဆွမ်းခံသွားသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ကျန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် ငါးရာတို့အား မိမိခံယူလာသော ဆွမ်းကို ဝေငှ၍ ပေးတော်မူလေသည်။

သူဌေးသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်လှသဖြင့် တစ်နေ့လုံး အိပ်စက်ကာ ညနေချမ်းတွင် နိုးလာလျှင် "ရှင်မ၊ အလွန်တရာ ဆာလောင်လှ၏။ ထမင်းအိုးထဲ၌ ချိုးကပ်နေသော ထမင်းလုံးကလေးများ ရှိပါသေးသလား"ဟု ဆို၏။ သူဌေးကတော်ကြီးက မရှိဟု မဆိုရက်သဖြင့် ယူ၍ပြုရန် အိုးကိုဖွင့်လိုက်၏။ ဤတွင် ထမင်းအိုးထဲ၌ မြတ်လေးငုံအဆင်းရှိသော ထမင်းများ ပြည့်မောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုထမင်းအိုးသည် အိမ်မှလူငါးယောက်စလုံး စားသောက်ပြီးသည့်တိုင် ပြည့်မြဲတိုင်း ပြည့်နေ၏။ ကျီများ၊ အိုးတုတ်များတွင်လည်း ရှေးယခင်ကအတိုင်း စပါးပြည့်နေ၏။ ဇမ္ဗူဒိပ်တစ်ကျွန်းလုံးရှိ မျိုးရိက္ခာအရှိလိုသူ၊ ထမင်းစားလိုသူတို့သည် သူဌေးကြီးအိမ်သို့ လာ၍ ယူကြရလေသည်။

ထိုသူငါးယောက်တို့သည် ထိုဘဝမှ စုတေသော် နတ်ပြည်၊ လူပြည်တို့၌ ကျင်လည်နေကြ၏။ ဤဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် သူဌေးကြီး၊ သူဌေးကတော်၊ သူဌေးသားနှင့် ချွေးမတို့သည် ဘဒ္ဒိယမြို့ရှိ သူဌေးမျိုးရိုးတွင် ပေါက်ဖွားလာကြကာ ရှေးယခင်အတိုင်း ပေါင်းဆုံမိကြ၏။ အိမ်ကျွန်ပုဏ္ဏသည်လည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်နှင့်တွေ့ဆုံစဉ်က စစ်သူကြီးရာထူးကို တောင်းလျှင်ပင် ရနိုင်သော်လည်း အရှင်သခင်များကို ချစ်ခင်တွယ်တာလှသဖြင့် ဤအတိုင်းဖြစ်သော ဆုတောင်းခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးယခင်အတိုင်း ဤအိမ်တွင် ကျွန်အဖြစ် အမှုထမ်းဆောင်ရလေသည်။

ဝိပဿီဘုရားရှင်ထံ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံများကြောင့် ရွှေဆိတ်ရုပ်များပေါက်ပေါ်လာ၍ "မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး"ဟု ဘွဲ့မည်ရပြီးနောက် သူဌေးကြီးသည် မိမိ၏ ရှေးဆုတောင်းပြည့်မပြည့်တို့ကို စမ်းသပ်လိုသဖြင့် ကျီနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေပြီးလျှင် ဦးခေါင်းလျှော်ကာ ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်လိုက်၏။ ထိုခဏမှာပင် ကောင်းကင်မှ သလေးနီမိုးကြိုးရွာချကာ ကျီနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ ပြည့်လျှံသွား၏။ သူဌေးကတော်ကလည်း မိမိ၏ ရှေး

http://www.dhammadownload.com

ဆုတောင်းကို စမ်းသပ်လိုသဖြင့် ထမင်းအိုးတစ်လုံးကို တံခါးမုခ်ဝတွင်ထားကာ ထမင်းအလိုရှိ၍ လာယူသူတိုင်းအား ရွှေဖောက်မဖြင့် ကော်၍ကော်၍ ပေး၏။ တစ်နေ့လုံး ပေးစေသော်လည်း ထမင်းအိုးသည် ယုတ်လျော့၍ မသွားပေ။ ပထမတစ်ကြိမ် ယောက်မရာမျှသာ ထင်၏။ ရှေးဘုရားရှင်များနှင့် သံယာတော်တို့အား လည်း ဤသို့ပင် လက်ဝဲလက်ဖြင့် ထမင်းအိုးကိုကိုင်ကာ လက်ယာလက်ဖြင့် ယောက်မကို ကိုင်၍ ဆွမ်းလောင်းခဲ့သဖြင့် ထိုသူဌေးကတော်၏ လက်ဝဲလက်ဖဝါးပြင်၌ ပဒုမ္မာကြာအမှတ် ပေါ်လာ၏။ လက်ယာလက်ဖဝါးပြင်၌ လဝန်းအမှတ် ပေါ်လာ၏။ ရဟန်းသံယာအား ရေလှူရန် သွားခဲ့သဖြင့် ထိုသူဌေးကတော်၏ လက်ယာ ခြေဖဝါးပြင်၌ လဝန်းလက္ခဏာ ပေါ်လာ၏။ လက်ဝဲခြေဖဝါးပြင်၌ ပဒုမ္မာကြာအမှတ် ပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူဌေး ကတော်အား 'စန္ဒပဒုမ္မာ'ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြလေသည်။

သူဌေးသားသည်လည်း မိမိ၏ရှေးဆုတောင်းကို စူးစမ်းလိုသဖြင့် အသပြာတစ်ထောင်အိတ်ကို ရှေ့မှာချပြီးလျှင် အသပြာအလိုရှိသူတိုင်းအား အိတ်ထဲမှထုတ်၍ထုတ်၍ ပေးဝေ၏။ ပါလာသမျှခွက်များ ပြည့်အောင် ပေးဝေသော်လည်း အိတ်သည် ပြည့်မြဲတိုင်းသာ ပြည့်နေ၏။ သူဌေးခွေးမသည်လည်း မိမိ၏ရှေးဆုတောင်းကို စူးစမ်းလိုသဖြင့် ကွင်းပြင်တွင် စပါးတောင်းကိုချလျက် မျိုးရိက္ခာအလိုရှိသူတိုင်းအား တောင်းထဲမှခပ်၍ခပ်၍ ပေးဝေသော်လည်း တောင်းသည် ပြည့်မြဲတိုင်းသာ ပြည့်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ဖွားသည်လည်း မိမိ၏ရှေးဆုတောင်းကို စူးစမ်းလိုသဖြင့် လယ်ဆင်း၍ ထွန်သောအခါ ခုနစ်ခုမျှသော ထွန်ရှေးကြောင်းများ ဖြစ်လာ၏။

ဘုရားရှင်သည် ထိုကုသိုလ်ရှင် ငါးယောက်တို့၏ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ဘဒ္ဒိယမြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူ၏။ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးသည် ဘုရားရှင်ကြွတော်မူလာကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံလာခဲ့သောအခါ တိတ္ထိများက တားမြစ်ကြ၏။ သူဌေးကြီးက တားမြစ်သည်ကို မနာခံဘဲ ဘုရားရှင်ထံလာရောက်၍ တရားနာလေရာ သောတာပန် ဖြစ်သွား၏။ တရားပွဲပြီးဆုံးသောအခါ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးက မိမိအား တိတ္ထိတို့က တားမြစ်ကြသည့် အကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က ဤဝတ္ထုရှေ့တွင် ပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၅၄။ သူတစ်ပါး၏အပြစ်ကို အစဉ်ရှုလျက် အမြဲမပြတ် ကဲ့ရဲ့နေသောသူအား အာသဝတရားတို့သည် တိုးပွားကြကုန်၏။ ထိုသူသည် အာသဝကုန်ခြင်းမှ ဝေးကွာ၏။

အရှင်ဥဒ္ဒါနသည်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သူတစ်ပါးကို ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်သညာရှိသဖြင့် ဥဒ္ဒါနသည် အမည်တွင်သော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။

အရှင်ဥဒ္ဒါနသည်၏ အပြုအမူကို ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြသောအခါ "ရဟန်းတို့၊ ဆုံးမပြုပြင်လိုသောဘောဖြင့် ကဲ့ရဲ့တတ်သူကို အပြစ်မတင်သင့်ပေ။ သူတစ်ပါးကို စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် ရှာကြံ၍ ကဲ့ရဲ့သော သူသည်သာ ဈာန်စသောတရားများ ဖြစ်မလာနိုင်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၅၄။ ကောင်းကင်၌ ခြေရာမရှိပေ။ သာသနာတော်၏ ပြင်ပ၌ မင်္ဂုိလ်ရသော ရဟန်း မရှိပေ။ သတ္တဝါတို့သည် သံသရာခဲ့ထွင်တတ်သော တရား၌ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်တို့သည် သံသရာခဲ့ထွင်တတ်သောတရားမှ ကင်းကုန်၏။

၂၅၅။ ကောင်းကင်၌ ခြေရာမရှိပေ။ သာသနာတော်၏ ပြင်ပ၌ မင်္ဂုိလ်ရသော ရဟန်း မရှိပေ။ မြဲသော သဘါရတရား မရှိပေ။ ဘုရားရှင်တို့အား တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိပေ။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်

မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းတောအတွင်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် ဘုရားရှင် လျောင်းစက်တော်မူနေစဉ် သိလိုရာရာကို မေးလျှောက်လာသော သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် ရှေးဘဝတစ်ခုခု၌ အရှင်ကောဏ္ဍညနှင့်အတူ ညီအစ်ကို ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုစဉ်က အစ်ကိုဖြစ်သူသည် ကောက်တစ်ကြိမ်စိုက်တိုင်း

http://www.dhammadownload.com

ကိုးကြိမ်ကိုးခါ အဦးအဖျားကို လျှုပါန်းခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဤသာသနာတော်တွင် ပထမဦးစွာ ကျွတ်တမ်းဝင်ခဲ့၏။ ညီဖြစ်သူကား နောက်ဆုံးမှ လျှုပါန်းသဖြင့် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့်ညကျမှ မိမိသိလိုရာရာကို မေးလျှောက်ချင်စိတ် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင် လျှောင်းစက်တော်မူရာသို့ လာခဲ့ရာ အရှင်အာနန္ဒာက တားမြစ်၏။ ဘုရားရှင်က "သုဘဒ္ဒကို မတားပါနှင့်"ဟု မိန့်ကြား တော်မူသဖြင့် သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် ရှေ့တော်ဝင်ရောက်ခွင့်ရကာ "အို... အရှင်ဂေါတမ၊ ကောင်းကင်၌ ခြေရာရှိပါသလော။ ဤသာသနာတော်မှအပ၌ မဂ်ဖိုလ်ရသော ရဟန်းရှိပါသလော။ မြဲသော သခါရတရားရှိပါသလော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က သူ့အမေးကို ဖြေတော်မူသောအားဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည် အနာဂါမ် ဖြစ်လေ၏။ ထို့နောက် ထိုညမှာပင် ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက်၌ ရဟန်းပြုခွင့်ရကာ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၅၆။ ဆုံးဖြတ်အပ်သော အမှုကို အဆောတလျင် ပြောဆို ဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့် တရား၌တည်သော တရားသူကြီးမဟုတ်ချေ။ ပညာရှိသည် ဟုတ်မှန်သောအကြောင်း၊ မဟုတ်မှန်သောအကြောင်း နှစ်ပါးစလုံးကို မေးမြန်းစုံစမ်း၍ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

၂၅၇။ မချွတ်မယွင်း တရားနှင့်အညီ သူတစ်ပါးတို့ကို အနိုင်အရှုံး ဆုံးဖြတ်ပေးသော ပညာရှိကို တရားစောင့်သော၊ တရား၌တည်သော တရားသူကြီးဟု ဆိုအပ်၏။

တရားဆုံးဖြတ်သော အမတ်ကြီးများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တံစိုးစားကာ မတရားသဖြင့် တရားဆုံးဖြတ်သော အမတ်ကြီးများကို အကြောင်းပြု၍ ဤ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည် သာဝတ္ထိမြို့တော် မြောက်တံခါးအနီးရှိရွာ၏ တရားရုံးသို့ဝင်၍ မိုးခိုကြ၏။ ဤတွင် တရားဆုံးဖြတ်နေသော အမတ်ကြီးများသည် တံစိုးလက်ဆောင်ယူကာ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သူကို ဥစ္စာရှင် ဟုတ်၏ဟု ဆုံးဖြတ်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုရဟန်းများက ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၅၈။ စကားများများ ပြောကာမှုဖြင့် ပညာရှိမဖြစ်နိုင်ပေ။ ဘေးမသီရန်မခ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသူကို ပညာရှိဟု ဆိုအပ်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများ (စကားများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆွမ်းစားဇရပ်ကို နှောင့်ယှက်သော ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ဆွမ်းစားဇရပ်သို့ ရဟန်းများ စုဝေးလာကြသော အခါ "ငါတို့သာ လိမ္မာကုန်၏၊ ငါတို့သာ ပညာရှိကုန်၏"ဟု ဆိုကာ အခြားရဟန်းများကို ကျောကုန်းမှ တွန်းထိုးကြ၏။ ခေါင်းပေါ်မှာ အမှိုက်သွန်ကာ နှင်ထုတ်ကြ၏။ ရဟန်းများသည် ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၅၉။ စကားများများ ပြောကာမျှဖြင့် တရားကိုဆောင်သူ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အကြင်သူသည် အနည်းငယ်မျှသော စကားကို ကြားရခွံ့မျှဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကို မင်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်၏။ ထိုသစ္စာလေးပါးတရား၌ မမေ့မလျော့သူသည် စင်စစ်အားဖြင့် တရားဆောင်သူ ဖြစ်၏။

ဧကဒါန ရဟန္တာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဥဒါန်းဂါထာ တစ်ပုဒ်ကိုသာ ကျူးရွေ့ ဟောကြားလေ့ရှိသော ရဟန္တာတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

တောအုပ်တစ်ခု၌ သီတင်းသုံးသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဥဒါန်းကျူးစရာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုသာ ရသဖြင့် ဧကဒါန ရဟန္တာဟု အမည်တွင်၏။ ထိုရဟန္တာသည် ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့တွင် တောစောင့်နတ်များအား တရားနာဖိတ်ကြားပြီးလျှင် "အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်၌ မမေ့မလျော့ အားထုတ်လေ့ရှိသော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာသုံးပါး၌ ကျင့်သုံးပြီးဖြစ်သော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ငြိမ်းချမ်းသော၊ အခါခပ်သိမ်းသတိနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းတို့ မဖြစ်ကြလေကုန်တကား" ဟူသော ဥဒါန်းစကားကို ဂါထာဖြင့် ကျူးရင့် ဟောကြားလေ၏။ ဤတွင် တောစောင့်နတ် အပေါင်းတို့က သောသောညံ သာဓုခေါ်ကြလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

တစ်နေ့သ၌ အခြံအရံ ရဟန်းငါးရာစီ ပါလာကြသော ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် ထိုတောအုပ်သို့ ရောက်လာကြ၏။ တောနေရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်က "အရှင်ဘုရားတို့၊ တရားဟောတော်မူကြပါ။ ဤတောအုပ်ရှိ နတ်အပေါင်းတို့သည် သောသောညံမျှ သာဓုခေါ်ကြပါမည်"ဟု လျှောက်ထား၏။ ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးက တရားတော်ကို ဟောကြား၏။ တရားပွဲပြီးဆုံးသောအခါ သာဓုခေါ်သံ တစ်ခုမျှ ထွက်ပေါ်မလာပေ။ ဧကဒါန ရဟန္တာက သူဟောနေကျ ဥဒါန်းဂါထာကို ကျူးရင့်၍ ဟောကြားခါမှ သာဓုခေါ်သံ သောသောညံလာ၏။ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၆၀။ ထိုရဟန်း၏ ဦးခေါင်းသည် ဖွေးဖွေးဖြူ၏။ ထိုသို့ဦးခေါင်းဖြူကာမျှဖြင့် ထိုရဟန်းသည် ကြီးရင့်သူ မမည်ပေ။ ထိုရဟန်း၏ အရွယ်ရင့်အိုခြင်းကို ဓကအိုမဲ့ ရင့်အိုခြင်းဟု ဆိုအပ်၏။

၂၆၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ သစ္စာလည်းရှိ၏။ တရားလည်းရှိ၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိ။ သိလ စောင့်ခြင်းရှိ၏။ ဣန္ဒြေကိုလည်းဆုံးမ၏။ ကိလေသာ ဖျို့အန့်ပြီးသော ထိုပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ကြီးရင့်သူဟု ဆိုအပ်၏။

အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကိုယ်ခန္ဓာပုတိသေးငယ်လှသော အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသည် ဘုရားရှင်ထံဆည်းကပ်၍ ပြန်လာရာတွင် တောနေရဟန်းသုံးကျိပ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံ၏။ တောနေရဟန်းများသည် သူ့ကို သာမဏေတစ်ပါးဟုသာ မှတ်ထင်ခဲ့ကြ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူလေရာ ထိုရဟန်းများက "အရှင်ဘုရား၊ အလွန်တရာသေးငယ်လှပါချေသည်တကား"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ထိုစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၆၂။ ငြူစူတတ်သော၊ ဝန်တိုတတ်သော၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတတ်သောသူသည် ကောင်းသောစကားကို ပြောဆိုကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရွပ်အဆင်း လှပကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း ကောင်းသောသဘောရှိသည် မမည်ပေ။

၂၆၃။ အကြင်သူသည် ငြူစူခြင်းစသော ထိုသဘောကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖြတ်၏။ အမြစ်ဖြတ်ပယ်နုတ်ပြီး ဖြစ်၏။ ထိုကိလေသာအပြစ်ကို ထွေးအန်ပြီးသော ထိုပညာရှိကို ကောင်းသောသဘောရှိသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းများစွာ (ငြူစူသူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သူတစ်ပါး ပရိသတ်ကို ငြူစူတတ်သော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ ရဟန်းငယ်နှင့်သာမဏေများသည် မိမိတို့အား စာပေပို့ချသော ရဟန်းများ၏ သင်္ကန်းဆိုးခြင်းစသော ဝေယျာဝစ္စများကို ပြုလုပ်ပေးကြ၏။ အချို့သော မထေရ်တို့သည် ထိုစာချရဟန်းတို့ အခြံအရံများနေသည်ကို ငြူစူကာ မိမိတို့သာလျှင် ပရိသတ်၏ ပူဇော်ပသခြင်းကို ရယူလိုကြသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည် သင်္ဃာအရာမှာ လိမ္မာကြပါကုန်၏။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များထံ၌ စာပေကျမ်းဂန်များ သင်ယူ၍ ပြီးဆုံးသော်လည်း တပည့်တော်တို့၏ သုတ်သင်တည်းဖြတ်မှုကို မခံယူဘဲ ရွှတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း မပြုရန် ရဟန်းငယ်နှင့် သာမဏေများကို မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့၏ အတွင်းစိတ်ဓာတ်ကို သိရှိတော်မူသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၂၆၄။ ခေါင်းတုံး တုံးထားကာမျှဖြင့် ရဟန်းမဖြစ်ပေ။ ကျင့်ဝတ်တစ်ခုမျှ မရှိသော၊ ရွှတ်ယွင်းသော စကားကိုလည်း ပြောဆိုတတ်သော၊ လိုချင်မက်မောခြင်းနှင့် ပြည့်နှဲသောသူသည် အဘယ်မှာ ရဟန်းဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။

၂၆၅။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသေးစား အကြီးစားဖြစ်သော မကောင်းမှုတို့ကို အချင်းခပ်သိမ်း ငြိမ်းစေ၏။ မကောင်းမှုအားလုံးကို ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ဟတ္ထက

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် စကားလှီးလွှဲ၍ ပြောဆိုတတ်သော အရှင်ဟတ္ထကကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဟတ္ထကသည် တိတ္ထိများနှင့် ဝါဒချင်းပြိုင်ရန် တစ်နေရာရာတွင် ချိန်းဆိုထားပြီးလျှင် ချိန်းဆိုသော အချိန်မတိုင်မီ သွားရောက်ကာ "ကြည့်ကြကုန်လော့။ တိတ္ထိတို့သည် ငါ့ကိုကြောက်၍ မလာကြကုန်။ ဤသို့မလာရခြင်းသည်ပင်လျှင် တိတ္ထိတို့၏အရှုံးတည်း"ဟု မဟုတ်မမှန်ပြောဆို၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူသောအခါ အရှင်ဟတ္ထကကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၆၆။ သူတစ်ပါးထံမှ တောင်းစားကာမျှဖြင့် ရဟန်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ တရားနှင့်မညီညွတ်သော အကျင့်ကိုယူ၍ ကျင့်ကာမျှဖြင့် ရဟန်းမဖြစ်ပေ။

၂၆၇။ အကြင်သူသည် သာသနာတော်၌ မြတ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို ပယ်နုတ်လျက် ခန္ဓာငါးပါးဟူသော လောကကို ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ကျင့်၏။ ထိုသူကို ရဟန်းဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ပုဏ္ဏားတစ်ယောက် (ဆွမ်းခံစားသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိကိုယ်ကို ရဟန်းဟု ယူဆနေသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် သာသနာတော်၏ အပြင်အပမှ ရဟန်းများထံ၌ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဆွမ်းခံ၍စားနေ၏။ တစ်နေ့သ၌ သူသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် "အို. . . အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမသည် 'ဆွမ်းခံ၍ လှည့်လည်လာသောကြောင့် ရဟန်းမည်၏'ဟု ဟောကြားဖူးပါသည်။ တပည့်တော်သည်လည်း ဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးပါ၏။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်ကို ရဟန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ပါလော့"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုပုဏ္ဏား၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်မခံဘဲ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၆၈-၂၆၉။ တွေဝေသော သဘောရှိ၍ အသိပညာ ချို့တဲ့သူသည် ဆိတ်ဆိတ်နေကာ မျှဖြင့် မုနိမမည်ပေ။ အကြင်ပညာရှိသည်ကား ချိန်ခွင်ကိုကိုင်၍ ချိန်စက်ဘိသကဲ့သို့ ကောင်းမှုတည်းဟူသော အမြတ်တရားကို ယူဝင်၍ မကောင်းမှုအကုသိုလ်တရားများကို ရှောင်ကြဉ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုပညာရှိသည် မုနိမည်၏။ အကြင်သူသည် အလွှတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓနှစ်ပါးတို့ကိုသိ၏။ ထိုသူသည် မုနိမည်၏။ ထိုအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် မုနိဟုဆိုအပ်၏။

တိတ္ထိများ (ဆိတ်ဆိတ်နေသူများ)

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လူတို့အားတရားဟောသော ရဟန်းများကို ကဲ့ရဲ့သောတိတ္ထိတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် ဆွမ်းစားဇရပ်စသည်၌ အနုမောဒနာတရားများ ဟောကြားကြကုန်၏။ လူတို့သည် တရားနာရသဖြင့် အားတက်သရောဖြစ်ကာ ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ လှူဒါန်းပူဇော်ကုန်၏။ ဤသို့ လှူဒါန်းပူဇော်သည်ကို မနာလိုမရှုဆိတ်သဖြင့် တိတ္ထိတို့သည် "ငါတို့ကား ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့် မုနိအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်၏။ ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်တို့မှာကား ဆွမ်းစားဇရပ် စသည်တို့၌ စကားဖောင်အောင် ပြော၍ နေကြကုန်၏"ဟု ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၇၀။ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်သော အကြောင်းကြောင့် အရိယာမဖြစ်ချေ။ သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲ မသတ်ဖြတ်သော အကြောင်းကြောင့် အရိယာဟု ဆိုအပ်၏။

တံငါသည်

သာဝတ္ထိမြို့တော်၏ မြောက်တံခါးအနီးရှိရွာမှ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာတော်မူစဉ် လမ်းမှာတွေ့ရသော တံငါသည်တစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်သည် ထိုတံငါသည် ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်အကြောင်းကို သိမြင်တော် မူသဖြင့် ထိုရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွ၍ ပြန်လာတော်မူရာ လမ်းတွင် ထိုတံငါသည်နှင့် တွေ့ဆုံသဖြင့် အမည်ကို မေးတော်မူ၏။ တံငါသည်က "တပည့်တော်သည် အရိယာအမည်ရှိပါသည်"ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ တံငါသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၇၁-၂၇၂။ သီလနှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓူတင်ဆောင်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကြားအမြင် များကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိ ရကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း အာသဝေါ ကုန်ခန်းသော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ မရောက်သေးဘဲလျက် ပုထုဇဉ်တို့ မမှိုဝဲအပ်သော အနာဂါမိဖိုလ် ချမ်းသာကို ရပေပြီဟူ၍ ရဟန်းသည် စိတ်သက်သာကာ ရပ်နားခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။

ရဟန်းများစွာ (သီလ ဓူတင် စသည်)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သီလစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ အချို့သောရဟန်းတို့သည် "ငါတို့သည် သီလနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ငါတို့သည် ဓူတင်ဆောင် ဖြစ်ကုန်၏။ ငါတို့သည် ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း၌ နေလေ့ရှိကြကုန်၏။ ငါတို့သည် ဈာန်ရကုန်၏။ ငါတို့သည် အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရရန် မခဲယဉ်းပေ"ဟု အသီးသီး တွေးတောယူဆကြ၏။ တစီနေ့သ၌ ထိုရဟန်းများသည် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက် ဝင်ရောက်၍ မိမိတို့၏ တွေးတောယူဆပုံများကို အသီးသီးလျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

မဂ္ဂဝဂ်

ဒေသနာတော်

၂၇၃။ လမ်းကြောင်းအားလုံးတို့တွင် အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်လမ်းကြောင်းသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ သစ္စာအားလုံးတို့တွင် အရိယာသစ္စာလေးပါးသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ တရားအားလုံးတို့တွင် ရာဂကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါအားလုံးတို့တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

၂၇၄။ အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော ဤမဂ်လမ်းကြောင်းသည်သာလျှင် ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်စေရေးအတွက် လမ်းကြောင်းအမှန်ဖြစ်၏။ ဤမဂ်လမ်းကြောင်းမှတစ်ပါး အခြားလမ်းကြောင်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဤမဂ်လမ်းကြောင်းသို့သာ လျှောက်သွားကြကုန်လော့။ ဤမဂ်လမ်းကြောင်းသည် မာရ်နတ်မင်း မမြင်နိုင်သော လမ်းကြောင်းပေတည်း။

၂၇၅။ သင်တို့သည် ဤမဂ်လမ်းကြောင်းကို လျှောက်သွားကြကုန်သည်ရှိသော် ဆင်းရဲခြင်း၏ အဆုံးကိုပြုကြရကုန်လတ္တံ့။ ငါဘုရားသည် ရာဂစသည့် ဆူးငြောင့်ကင်းသော လမ်းကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်သိ၍ သင်တို့အား မဂ်လမ်းကြောင်းကိုဟောကြားအပ်ပြီ။

၂၇၆။ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ဘုရားရှင်တို့သည် လမ်းကြောင်းမှန်ကို ညွှန်ပြရုံမျှသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ကျင့်ကြံကုန်၍ ကိလေသာကို မီးရှို့ဖြိုက်ကြသော သူတို့သည်သာ မာရ်နတ်မင်း၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်နိုင်ကုန်၏။

ရဟန်းငါးရာ (လမ်းစကားပြောသူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လမ်းစကားပြောကြားနေကြသော ရဟန်းငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းများစွာနှင့်တကွ ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူပြီးလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ နောက်ပါရဟန်းများစွာတို့အထဲမှ ရဟန်းငါးရာတို့သည် တရားသဘင်၌ စုဝေးပြီးလျှင် လျှောက်လာခဲ့ရသော လမ်းကြောင်းတို့၏ အဆိုးအကောင်းကို ပြောဆိုနေကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၇၇။ အလုံးစုံသော သခါရတရားတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟူ၍ အကြင်အခါက ဝိပဿနာပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ၌ အလုံးစုံသော သခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည် ကိလေသာ စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ပေတည်း။

အနိစ္စလက္ခဏာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပွားများသော ရဟန်းငါးရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းယူ၍ တောသို့ဝင်ကာ ပွားများအားထုတ်ကြပါသော်လည်း တရားထူးကို မရနိုင်ကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ထံပြန်လာကြကာ ကမ္မဋ္ဌာန်း တစ်မျိုးပြောင်းပေးရန် လျှောက်ထားကြလေရာ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တုန်းက ထိုရဟန်းတို့သည် အနိစ္စလက္ခဏာကို အနှစ်နှစ်သောင်းတိုင်တိုင် ပွားများအားထုတ်ခဲ့ဖူးကြသဖြင့် အနိစ္စလက္ခဏာကို ထင်စွာပြ၍ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ဒေသနာတော်

၂၇၈။ အလုံးစုံသော သခါရတရားတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏ဟူ၍ အကြင်အခါ၌ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ၌ အလုံးစုံသော သခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည် ကိလေသာစင်ကြယ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ပေတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒုက္ခလက္ခဏာ

အထက်ပါ ဝတ္ထုအတိုင်းသာ ဖြစ်၏။ လက္ခဏာမျှသာ ကွာခြား၏။

ဒေသနာတော်

၂၇၉။ အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အတ္တမဟုတ်ကုန်ဟူ၍ အကြင်အခါ၌ ဝိပဿနာပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ၌ အလုံးစုံသော သခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည် ကိလေသာ စင်ကြယ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ပေတည်း။

အနတ္တလက္ခဏာ

အထက်ပါ အတိုင်းဖြစ်၏။ လက္ခဏာမျှသာ ကွာခြား၏။

ဒေသနာတော်

၂၈၀။ ပျိုမျစ်နုထွား၍ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံပါလျက် လှံလပြုသင့်သောအခါ၌ လှံလမပြုဘဲ ပျင်းရိထိုင်းမှိုင်း၍ စိတ်အကြဲ များပြားနေသော ထိုပျင်းရိသူသည် ပညာဖြင့်သာ ရယူနိုင်သော အရိယာမဂ်ကို မရနိုင်ချေ။

အရှင်တိဿ (ပေါင်ရိုးကျိုးသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်ရာမှ ပေါင်ကျိုးသွားရသော အရှင်တိဿကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မိမိနှင့်အတူ ရဟန်းပြုခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေရဟန်းများ တောသို့ဝင်၍ တရားအားထုတ်ကြသည်တွင် အရှင်တိဿကား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာပင် နေရစ်ခဲ့၏။ တောသို့ဝင်၍ တရားအားထုတ်သော ရဟန်းများသည် ရဟန္တာဖြစ်လာကြကာ ဘုရားရှင်ထံဝင်လာ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းများကို နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ ဆီးကြိုမိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဤတွင်မှ အရှင်တိဿသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ ချီးမွမ်းစကားကို ရယူချင်လွန်းလှသဖြင့် တစ်ညလုံး စင်္ကြံသွား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများ၏။ သို့ရာတွင် ပွားများနေကျ မဟုတ်သဖြင့် မကြာမီမှာပင် ဝိုက်မျဉ်းလာကာ စင်္ကြံဦးကျောက်ဖျာပေါ်တွင် လဲကျသဖြင့် ပေါင်းရိုးကျိုးသွားလေသည်။

ပေါင်းရိုးကျိုး၍ အော်လိုက်သော အသံကိုကြားရသဖြင့် မိတ်ဆွေရဟန်းများသည် ဆီမီးထွန်းကာ လာ၍ပြုစုကြ၏။ အရှင်တိဿကို ပြုစုပေးနေရင်းပင်

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ကဿပတက်လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ မိတ်ဆွေရဟန်းတို့သည် လမ်းမှာရှိသော ရွာတစ်ရွာမှ ဒါယကာတစ်ဦး၏ ပင့်လျှောက်ချက်ကို လက်ခံထားခဲ့လျက် အချိန်မီ မသွားနိုင်ကြတော့ချေ။ ထိုအကြောင်းကို ကြားသိတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

(အရှင်တိဿအတွက် အခြားရဟန်းများ လာဘ်လွဲရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ဝရုဏဇာတ်ကို ဧကကနိပါတ်။ ဝရုဏဝဂ်၌ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၈၁။ ဝစီဒုစရိုက်ကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဖြင့် နှုတ်ကို စောင့်ရှောက်ရာ၏။ စိတ်ဖြင့် မနောဒုစရိုက်ကို ကောင်းစွာ စောင့်စည်းရာ၏။ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း အကုသိုလ်ကို မပြုရာ။ ထိုကမ္မပထ တရားသုံးပါးတို့ကို သုတ်သင်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသော မဂ်ကို ပြီးစေရာ၏။

ဝက်ပြိတ္တာ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မြင်ခဲ့ရသော ဝက်ပြိတ္တာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အရှင်လက္ခဏာနှင့်အတူ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ ဆင်းသက်လာစဉ် ဝက်ပြိတ္တာကို တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။ ထိုပြိတ္တာ၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် သုံးဂါဝုတ်မျှရှိ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ လူနှင့်တူ၍ ခေါင်းကား ဝက်နှင့်တူ၏။ အမြီးသည် ခံတွင်းထဲမှပေါက်နေ၏။ ခံတွင်းမှ ပိုးလောက်များ တဖွားဖွားကျနေ၏။ မမြင်စဘူး ထူးခြားလှသော ဝက်ပြိတ္တာကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ပြုံးလေရာ အရှင်လက္ခဏာက ပြုံးရခြင်းအကြောင်းကိုမေး၏။ ထိုနေရာတွင် မဖြေဘဲ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက် ရောက်မှဖြေဆို၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုဝက်ပြိတ္တာ၏ ရှေးကပြုခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် ရွာငယ်တစ်ခုရှိ စိတ်သဘောညီညွတ်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ မထေရ်ကြီးသည် ဝါတော်

http://www.dhammadownload.com

ခြောက်ဆယ်ရ၍ မထေရ်ငယ်မှာ ငါးဆယ့်ကိုးဂါရ၏။ အထက်အောက် တစ်ဝါ မျှသာကွာခြားသော်လည်း မထေရ်ငယ်သည် မထေရ်ကြီး၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်၍ သွားလာလှည့်လည်၏။ သာမဏေတစ်ပါးကဲ့သို့ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် အားလုံးကိုပြုစု၏။ သူတို့နှစ်ပါးသည် တစ်အုတ်ထုံဆင်း ညီအစ်ကိုရင်းကဲ့သို့ ချစ်ခင်ကြကုန်၏။ တစ်နေ့သောအခါတွင်ကား အေးချမ်းသာယာလှသော ထိုကျောင်းကလေးသို့ ဓမ္မကထိက ရဟန်းတစ်ပါး ဆိုက်ရောက်လာလေသည်။

ကျောင်းနေမထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် မိမိတို့ဆွမ်းခံရွာများသို့ ဓမ္မကထိက ရဟန်းကို ပင့်ခေါ်၍ ချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဓမ္မကထိက ရဟန်းကား ကျေးဇူးသိတတ်သူ မဟုတ်ချေ။ ကျောင်းနေမထေရ်ကြီးများ ထွက်ပြေးအောင် ပြုလုပ်၍ ဤကျောင်း၌ မိမိတစ်ပါးတည်းသာ နေခွင့်ရရန် ကြံစည်လျက်ရှိ၏။ ကျောင်းနေမထေရ်ကြီးနှစ်ပါးအား စိတ်စနိုးစနောင့်ဖြစ်အောင် အချိန်ယူ၍ ပြောကြားပြီးလျှင် မထေရ်ကြီးထံ ဝင်ရောက်၍ "အရှင်ဘုရား၊ မထေရ်ငယ်က တပည့်တော် ရောက်လာသည့်နေ့က ဤသို့ပြောခဲ့ပါသည်။ သူတော်ကောင်း၊ သင်သည်အမျိုးကောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ဤမထေရ်ကြီးကို လင်္ကာပေသလပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟူ၍ တထစ်ချ မယုံမှတ်သင့်ပေ။ မထေရ်ကြီးနှင့် ဆက်ဆံသောအခါ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုလော့"ဟု ကုန်းတိုက်စကားဆို၏။ မထေရ်ငယ်ထံ ရောက်ပြန်သောအခါ၌လည်း မထေရ်ကြီးက ဤသို့ဆိုကြောင်း လုပ်ကြံပြောဆိုပြန်လေသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူတကွနေထိုင် လာခဲ့ကြသော မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် ထိုစကားတစ်ခွန်းတည်းဖြင့်ပင် မီးမဖုတ်ရသေးသော မြေအိုးကဲ့သို့ ဖြန်းဖြန်းကွဲကုန်၏။ အတူစာကွ ဆွမ်းခံဝင်နေကျဖြစ်သော မထေရ်နှစ်ပါးသည် ထိုနေ့တွင်မူ တခြားစီဆွမ်းခံဝင်ကြ၏။ ဆွမ်းစားဇရပ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်နှင့် နေသော မထေရ်ငယ်သည် မိမိစိတ်ကိုနှုးညံ့အောင် ကြိုးစားပြီးလျှင် နောက်မှ ရောက်လာသော မထေရ်ကြီး၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆီးယူရန်ကမ်းလှမ်း၏။ မထေရ်ကြီးက "ဆုံးမခက်သောရဟန်း သင်သွားလေလော့။ သင်သည် ငါ၏သပိတ်ကို မယူထိုက်ချေတကား"ဟု ဆိုကာ လက်ဖျောက်တီး၏။ မထေရ်ငယ်ကလည်း "ဩော်. . . ကောင်းလေစွ၊ တပည့်တော်သည်လည်း အရှင်ဘုရား၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို မယူတော့ရန် ကြံစည်ပြီးပါပြီ"ဟု လျှောက်၏။ ထို့နောက် မထေရ်

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ပါးတို့သည် အေးချမ်းသာယာလှသော တောကျောင်းကလေးကို စွန့်ပစ်ကာ တစ်လမ်းစီ ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

ဓမ္မကထိကရဟန်းသည် ထိုတောကျောင်းကလေးမှာပင် ကျောင်းထိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ပြုလုပ်၍ နေထိုင်၏။ မထေရ်နှစ်ပါးသည်ကား တစ်ရွာမှတစ်ရွာသို့ တစ်ကျောင်းမှ တစ်ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားလာ၍နေကြ၏။ သို့သော် ဘယ်နေရာရောက်ရောက် မထေရ်နှစ်ပါးစလုံးမှာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို မရနိုင်ကြပေ။ တစ်ပါးက တစ်ပါးကို ပြောဆိုသည်ဟု ကြားရသောစကားကိုသာ တစိမ့်စိမ့်တွေးရ၍ စိတ်နာကြည်းနေကြရ၏။ ဤသို့ဖြင့် နှစ်တစ်ရာခန့် တော်လွန်သွားသောအခါ ထိုမထေရ် နှစ်ပါးတို့သည် ကျောင်းခန်းတစ်ခုမှာ ဆုံမိကြ၏။ မထေရ်ငယ်သည် မထေရ်ကြီးကို မှတ်မိသဖြင့် မျက်ရည်စက်လက်ကျကာ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ အရှင်ဘုရား၏ သဗိတ်၊ သင်္ကန်းကိုယူ၍ သွားလာလှည့်လည်ခဲ့၏။ ထိုကာလအတွင်း၌ တပည့်တော်၏ မလျော်ပတ်သော ကာယကံမှုစသည်တို့ကို တွေ့မြင်ခဲ့ပါသလော" ဟု လျှောက်ထား၏။ မထေရ်ကြီးက "ငါ့ရှင်၊ မတွေ့ခဲ့ရပါ" ဟု ဖြေဆို၏။ ဤတွင်မထေရ်ငယ်က ဆက်လက်၍ "အရှင်ဘုရား ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် ဓမ္မကထိကရဟန်းအား အဘယ်ကြောင့် ပြောဆိုခဲ့ပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်၏။ မထေရ်ကြီးက "ငါမပြောဆိုရပါ၊ ငါ့ကိုလည်း သူက ဤသို့ပင် သင်ကဆိုကြောင်း ပြောဆိုဖူးပါသည်" ဟု ပြန်လည် မိန့်ကြား၏။ ဤတွင်မှ မထေရ်နှစ်ပါးတို့ ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားကာ မိမိတို့ တောကျောင်းသို့ ပြန်ပြီးလျှင် ဓမ္မကထိကရဟန်းကို နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။ ဓမ္မကထိက ရဟန်းသည် အနှစ်နှစ်သောင်းကာလပတ်လုံး တရားအားထုတ်ခဲ့ပါသော်လည်း ထိုဘဝမှသေဆုံးသောအခါ ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့် မဟာအဝီစိ ငရဲ၌ ကျရောက်ရ၏။ ဘုရားနှစ်ဆူတို့ ကြားကာလတစ်ခုလုံး မဟာအဝီစိငရဲ၌ ကျခံရကာ ယခုအခါ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ ဝက်ပြိတ္တာဖြစ်နေရ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုဝက်ပြိတ္တာ၏ မကောင်းမှုကံကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် စည်းဝေးနေကြသော ရဟန်းတို့အား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၈၂။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ပွားများအားထုတ်ခြင်းကြောင့် ပညာဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပွားများအားထုတ်ခြင်း မပြုသောကြောင့် ပညာကုန်ခန်း၏။ ပညာဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ပညာ

http://www.dhammadownload.com

ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏ ဤလမ်းကြောင်းနှစ်သွယ်ကိုသိ၍ ပညာကို တိုးပွားသော လမ်းကြောင်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကို သိမ်းသွင်းရာ၏။

အရှင်ပေါဠိလ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် စာချဆရာ အကျော်အမော်ဖြစ်သော အရှင်ပေါဠိလကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ပေါဠိလသည်ကား ဝိပဿီစသော ဘုရားခုနစ်ဆူတို့၏ လက်ထက်တော်များတွင် ပဋ္ဌကတ် သုံးပုံဆောင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ရဟန်းငါးရာစီရှိသော ဂိုဏ်းကြီးဆယ့်ရှစ်ဂိုဏ်းကို စာပို့ချနေ၏။ ဤသို့ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို ကြိုးကြိုးစားစား ပြုစုနေပါသော်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပဋိပတ်လုပ်ငန်းခွင်ကိုကား မကူးခဲ့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ပေါဠိလ သတိသံဝေဂရလာစေရန် ဘုရားရှင်က သူရောက်လာသောအခါ "အချည်းနှီးသော ပေါဠိလ၊ လာလော့"ဟု ခေါ်တော်မူ၏။ ရှိခိုးရာ၊ ထိုင်ရာ၊ သွားရာတို့၌လည်း ဤသို့ပင် ခေါ်တော်မူ၏။ အရှင်ပေါဠိလကလည်း မိမိ၌ စွာန်စသော တရားထူးများမရရှိ၍ ဤသို့ခေါ်တော်မူသည်ဟု သိရှိကာ သတိသံဝေဂရရှိလာ၏။ တောသို့ဝင်၍ တရားအားထုတ်ရန် မိမိသပိတ်၊ သင်္ကန်းများကို မိမိဘာသာ ဖန်တီးကာ နံနက်စောစော ကျောင်းမှ ထွက်လာ၏။ မိမိထံမှ တရားစာပေ သင်ယူ၍ပြန်သွားသော နောက်ဆုံးရဟန်းနှင့်အတူ မထင်မရှား လိုက်ပါလာ၏။ ကျောင်းပရဝဏ်၌ ထိုင်၍ သင်ယူလာခဲ့သော တရားစာပေကို ရွတ်ဖတ်နေကြသော ရဟန်းတို့ကလည်း မိမိတို့စာချဆရာကို အမှတ်မထားမိကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်ပေါဠိလသည် ယူဇနာ တစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ကွာဝေးသော တောရကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာလေသည်။

အရှင်ပေါဠိလသည် ထိုကျောင်း၌ ရဟန္တာသုံးကိုယ်ထံ ဝင်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်း၏။ အကြီးဆုံးသော မထေရ်သည် အရှင်ပေါဠိလ၏ တရားစာပေပို့ချမှုကို အမှီပြု၍ မာန်မာနရှိနေသည်ကို သိရှိသဖြင့် ထိုမာန်မာနကို ပယ်ချနိုင်စေရန် ဒုတိယမထေရ်ထံ လွှဲအပ်လိုက်၏။ ဒုတိယမထေရ်ကြီးကလည်း ထို့အတူပင် တတိယမထေရ်ထံ လွှဲပြန်၏။ ဤသို့ အဆင့်ဆင့်လွှဲအပ်လာကြရာ နောက်ဆုံးခုနစ်နှစ်အရွယ် သာမဏေကလေးထံ ရောက်ရှိလာလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

မာန်မာနကို ပယ်ထားပြီသော အရှင်ပေါ်ဠိလသည် သာမဏေကလေး ကိုလည်း ရိုသေစွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်း၏။ သာမဏေကလေးသည် အရှင်ပေါ်ဠိလ ဝတ်ရုံလာသော အဖိုးတန်နှစ်ထပ်သက််းကြီးကို သတိပြုမိကာ ထိုအရှင်၌ အဆုံးအမကို ခံယူလိုစိတ်ရှိမရှိ စူးစမ်းလိုသဖြင့် "အရှင်ဘုရား၊ ဝတ်ရုံမြဲအတိုင်း ထား၍ ရေကန်သို့ ဆင်းတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ သာမဏေကလေး ၏ စကားတစ်ခွန်းတည်းဖြင့်ပင် အရှင်ပေါ်ဠိလသည် ရေကန်သို့ဆင်း၏။ သက််းအစွန်း ရေထိသောအခါ "အရှင်ဘုရား၊ ပြန်ကြွတော်မူပါ"ဟု သာမဏေကလေး လျှောက်၏။ ဤတွင် သာမဏေကလေးက "အရှင်ဘုရား၊ တောင်ပို့တစ်ခုလုံး၌ ကယ်ပေါက်ခြောက်ပေါက်ရှိ၏။ ထိုကယ်ပေါက်ခြောက်ပေါက်တို့တွင် တစ်ပေါက် ဖြင့် ဖွတ်သည် အတွင်းသို့ဝင်သွား၏။ ဤဖွတ်ကို ဖမ်းယူလိုသူသည် ကျန်သော အပေါက်များကို ပိတ်ပြီးလျှင် ဝင်သွားသောခြောက်ခုမြောက် အပေါက်ကို ဖျက်ခွဲ ကာ ဖမ်းယူနိုင်ပါ၏။ ဤအတူပင် အရှင်ဘုရားတို့သည် ဒွါရခြောက်ပါးတို့တွင် စက္ခုစသော ဒွါရငါးပေါက်ကိုပိတ်ကာ မနောဒွါရ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူကြပါ ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

တရားစာပေ အကြွးအမြင်များပြီးသော အရှင်ပေါ်ဠိလသည် ဤမျှသော တရားဒေသနာဖြင့်ပင် အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းလာကာ မိမိကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ဉာဏ်ကို သွင်း၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပွားများ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋီ တိုက်အတွင်းမှ အရှင်ပေါ်ဠိလထံ ရောင်ခြည်တော်များလွှတ်ကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်ပေါ်ဠိလသည် ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၈၃။ ရဟန်းတို့၊ တဏှာတည်းဟူသော တောကို ခုတ်ဖြတ်ကြကုန်လော့။ ပကတိ သစ်ပင်ကို မခုတ်ဖြတ်ကြကုန်လင့်။ တဏှာဟူသော တောကြောင့် ဇာတိ ဟူသော ဘေးဖြစ်၏။ တဏှာဟူသော တောကြီးတောငယ်ကို ခုတ်ဖြတ်၍ တဏှာတောမှ ထွက်မြောက်ကြကုန်လော့။

၂၈၄။ နို့မကွာသေးသော နွားငယ်သည် အမိနွားမသို့ ကပ်နေဘိသကဲ့သို့ ယောကျ်ားအား မိန်းမတို့၌ အနည်းငယ်မျှသော ကိလေသာတော မပြတ်သေးသမျှ

http://www.dhammadownload.com

ထိုယောကျ်ားသည် ကပ်ငြီသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင် သံသရာသို့ ကပ်ရောက်ရ၏။

ရဟန်းအိုကြီးငါးပါး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆွမ်းအမ သေဆုံး၍ ငိုကြွေးနေသော ရဟန်းအိုကြီးငါးပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

လူဘဝတုန်းက မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့ကြသော ရဟန်းအိုကြီး ငါးပါးတို့သည် ပရိယတ်စာပေများ မသင်ကြားနိုင်တော့သဖြင့် ကျောင်းတိုက်အစွန်တွင် သစ်ရွက် မိုးကျောင်းဆောက်ကာ အတူတကွနေထိုင်ကြ၏။ သူတို့သည် သူကြွယ်ဘဝမှ ရဟန်းပြုလာသူများဖြစ်၍ မိမိတို့စိတ်တိုင်းကျ စားသောက်ကြရန် မိမိ မယား ဟောင်းများအိမ်သို့သာ သွား၍ ဆွမ်းစားကြကုန်၏။ ရဟန်းအိုကြီးတစ်ပါး၏ မယားဟောင်းသည် စားကောင်းသောက်ဖွယ်ကို ချက်ပြုတ်တတ်သဖြင့် မခုရ ပါစိကာ အမည်တွင်၏။ ရဟန်းအိုကြီး ငါးပါးစလုံးအတွက် ကောင်းနိုးရာရာ ချက်ပြုတ်ကျွေး၏။ တစ်နေ့သောအခါတွင် မခုရပါစိကာသည် ရောဂါတစ်ခုဖြင့် သေဆုံးသွားလေ၏။ ရဟန်းအိုကြီး ငါးပါးတို့သည် သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကလေးပေါ် တွင် အချင်းချင်း လည်ပင်းဖက်၍ ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားသိတော်မူ၍ ထိုရဟန်းအိုကြီး ငါးပါးကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းအိုကြီးငါးပါးတို့သည် သောတာပန် ဖြစ်ကြ လေ၏။

(ထိုရဟန်းအိုကြီး ငါးပါးတို့၏ ဤအဖြစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြား ထားသော အမှတ်စဉ် ၁၄၆၊ သမုဒ္ဒကာကဇာတ်ကို ဧကကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၂၈၅။ တန်ဆောင်မုန်းလ သရဒရာသီ၌ပွင့်သော ကုမုဒြာကြာကို လက်ဖြင့် ဖြတ် သကဲ့သို့ မိမိ၏ချစ်ခြင်းကို ဖြတ်လေလော့။ မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်ကို ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မဂ်ဖိုလ်ကိုသာလျှင် ပွားများ လေလော့။

http://www.dhammadownload.com

ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သား ရဟန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် တရားမရနိုင်သော ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သားရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အဆင်းလှပသော ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သားတစ်ယောက်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ ငယ်ရွယ်နုပျိုသူတို့အား ရာဂပွားတတ်သဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုရဟန်းအား ရာဂပယ်နိုင်ရန် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေး၏။ ရဟန်းသည် တောသို့ဝင်ကာ သုံးလတိုင်တိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများသော်လည်း တရားထူးကို မရနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ မိမိဆရာထံပြန်၍ လျှောက်ထားသောအခါ ကမ္မဋ္ဌာန်း မပြည့်စုံသေးဟုဆိုကာ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပင် ထပ်၍ပေးလိုက်၏။ ဤသို့ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ထပ်၍ပေးသော်လည်း ရဟန်းကား တရားထူးမရနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ရဟန်းသည် ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ချွတ်တော်မူခါမှ ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်သော ဗုဒ္ဓဝေနေယျ ဖြစ်မည်ဟု တွက်ဆကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်ထံခေါ်သွား၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါဝေနေယျတို့၏ အတွင်းစိတ်ဓာတ်ကို သိနိုင်သော အာသယာနုသယ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ကြည့်တော်မူသောအခါ ထိုရဟန်း၏ အတွင်းစိတ်ဓာတ်သည် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် မသင့်လျော်ပုံကို သိမြင်တော်မူ၏။ ထို့မှ ဆက်လက်စူးစမ်းတော်မူသောအခါ ထိုရဟန်းသည် ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် ရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ကာ နီမြန်းသော ရွှေကိုသာ အစဉ်သဖြင့် တပြောင်းပြန်ပြန်ခတ်ခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် တန်ခိုးတော်ဖြင့် လှည်းဘီးမျှရှိသော ပဒုမ္မာကြာပန်းကို ဖန်ဆင်း၍ ပေးတော်မူပြီးလျှင် အရွက်နှင့်အဂိုးတို့မှ ရေပေါက်များ ယိုထွက်ကုန်သကဲ့သို့ ပြုတော်မူ၍ ရဟန်းထံပေးတော်မူ၏။ ဤကြာပန်းကို ကျောင်းအစွန်သဲပုံ၌ထား၍ ကြည့်ရှုကာ 'အနိ အနိ' ဟု ပွားများရန် ညွှန်ကြားတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုကြာပန်းအနီးတွင်ထိုင်၍ ထိုကြာပန်းကို ကြည့်ရှုကာ 'အနိ အနိ' ဟု ပွားများလေရာ ထိုတစ်ခဏမှာပင် ဈာန်အဆင့်ဆင့်ကို ရလေသည်။

ရဟန်းသည် ရရှိလာသော ဈာန်တို့ကို ဝင်စား၍နေစဉ်တွင် ဘုရားရှင်သည် ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီး ညှိုးနွမ်းသွားအောင် တန်ခိုးဖြင့်ပြုတော်မူ၏။ ရဟန်းသည် ဈာန်မှထသောအခါ ညှိုးနွမ်းနေသော ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီးကို မြင်သဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

"သက်မဲ့ဖြစ်သော ဤပဒုမ္မာကြာပန်းကြီးသည်ပင် ရင့်ရော်ညှီးနွမ်းရသေး၏။ သက်ရှိဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာမှာကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိမည်နည်း။ ဤခန္ဓာကိုယ်လည်း အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းသည် နှိပ်စက်မည်သာတည်း"ဟု အနိစ္စလက္ခဏာကို ရှုမြင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဘုံသုံးပါး၏ အပြစ်များကို သိမြင်လာ၏။ ထိုဒဏ္ဍာပင် ထိုရဟန်းနှင့် မနီးမဝေးရှိ အိုင်ထဲမှ ကုမုဒြာကြာများကို သူငယ်တို့က ချိုးယူ၍ ကုန်းပေါ်၌ ပုံထားကြရာ ကြာတို့မှာ အဖျားမှစ၍ ညှိုးနွမ်းကြကုန်၏။ ထိုကြာတို့ကို မြင်၍လည်း ရဟန်းသည် လက္ခဏာနေသုံးပါးကို ရှုမြင်ရ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှနေ၍ ထိုရဟန်းထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၈၆။ ဤအရပ်၌ မိုးအခါပတ်လုံး ငါနေတုံ့ဟု၊ ဤအရပ်၌ ဆောင်းအခါ၊ နွေအခါတို့ ပတ်လုံး ငါနေတုံ့ဟု လူမိုက်သည် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကြံစည်၏။ မိမိအသက် အန္တရာယ်ကိုကား မသိဪေ။

မဟာဓန ကုန်သည်

ဒေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာဝတ္ထိမြို့တော်မှာပင် တစ်ခုစ်တာပတ်လုံးနေမည်ဟု စိတ်ကူးနေသော မဟာဓနကုန်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မဟာဓနကုန်သည်သည် ဗာရာဏသီမြို့မှ ဝတ်ပုဆိုးအထည်တို့ကို လှည်းငါးရာ အပြည့်တင်လာ၍ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ရောက်လာ၏။ သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် ကုန်များရောင်းချ၍ မြစ်ကိုကူးမည်ဟု မြစ်ကမ်းနား၌ လှည်းများဖြုတ်၍ ညအိပ်ရပ်နားစဉ် မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသဖြင့် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မြစ်မှာ ရေကြီးနေ၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် နက္ခတ်သဘင်ကို ကစားနေကြ၍ ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စများ မပြီးပြတ်ပေ။ ဤတွင် မဟာဓနကုန်သည်သည် "ငါသည် ခရီးဝေးမှ လာခဲ့ရ၏။ တစ်ဖန်ပြန်လာရလျှင် အချိန်ကြာနေလိမ့်မည်။ ဤမြို့၌သာလျှင် တစ်ခုစ်ပတ်လုံးနေ၍ ကုန်ရောင်းစို့"ဟု ကြံစည်နေလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူစဉ် ထိုကုန်သည်၏ စိတ်အကြံကိုသိ၍ ပြုံးတော်မူ၏။ ပြုံးရယ်ခြင်း အကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာက မေးလျှောက်သောအခါ "အာနန္ဒာ၊ မဟာဓနကုန်သည်သည် မိမိ၏အသက်အန္တရာယ်ကို မသိဘဲ ဤမြို့၌သာလျှင် တစ်နှစ်တာပတ်လုံးနေထိုင်၍ ကုန်ရောင်းရန် ကြံစည်နေ၏။ ထိုကုန်သည်သည် ခုနစ်ရက်ကြာလျှင် သေမင်းခံတွင်းသို့ သက်ဆင်းရလတ္တံ့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဤအကြောင်းကို မဟာဓနကုန်သည်အား သွား၍ပြောလေရာ မဟာဓနကုန်သည်သည် ကြောက်ရွံ့လှသဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်ပင့်၍ အလှူကြီးပေး၏။ ထိုအလှူတော်တွင် အနုမောဒနာ ပြုသောအားဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ မဟာဓနကုန်သည်သည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။ ထို့နောက် "ခေါင်းခဲသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်"ဟု ပြောဆို၍ အိပ်နေစဉ်မှာပင် သေဆုံးကာ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၈၇။ သားသမီး ကျွဲနွားတို့ဖြင့် ယစ်မူးမေ့လျော့လျက် မရသေးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို တောင့်တ၍ ရပြီးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို တွယ်တာငြိကပ်နေသောသူကို ကြီးစွာသော ရေဘလျှင်သည် အိပ်ပျော်နေသော ရွာကို လွှမ်းမိုးတွက်ယူသွားသကဲ့သို့ သေမင်းသည် ဆောင်ယူသွား၏။

ကိသာဂေါတမီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သားသေကို ဆေးကုရန် လျှောက်ထားလာသော ကိသာဂေါတမီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကိသာဂေါတမီသည် သားသေကိုဆေးကုရန် လူမသေဘူးသော အိမ်မှ မုန်ညင်းစေ့ကို ရှာမရသဖြင့် ကျောင်းတော်သို့ပြန်လာရာတွင် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ကိသာဂေါတမီသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

(ကိသာဂေါတမီအကြောင်း အပြည့်အစုံကို သဟဿဝဂ်၊ အရှင်မကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေဿနာတော်

၂၈၈။ သေမင်းနှိပ်စက်ခံရသောသူအား သေဘေးမှ ကယ်ဆယ်စောင့်ရှောက်နိုင်သော သားသမီးတို့ မရှိကုန်။ အမိအဖတို့ မရှိကုန်။ အဆွေခင်ပွန်းတို့လည်း မရှိကုန်။ ဆွေမျိုးတို့တွင် စောင့်ရှောက်နိုင်မည့်သူ မရှိချေ။

၂၈၉။ ပညာရှိသည် ဤအကြောင်းကို သိ၍ သီလကို စောင့်စည်းကာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ကို လျင်မြန်စွာသာလျှင် သုတ်သင်ရာ၏။

ပဋာစာရာ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လောကဓံ မျိုးစုံ တွေ့ကြုံရ၍ ရူးသွပ်ခဲ့ရသော ပဋာစာရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ရှေ့တော်မှောက် ရောက်လာသော ပဋာစာရာအား ဘုရားရှင်က တရားစကား မြွက်ကြားတော်မူသဖြင့် စိုးရိမ်ပူဆွေးမှုလျော့ပါးသွားသည်တွင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပဋာစာရာသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

(ပဋာစာရာ၏အကြောင်း အပြည့်အစုံကို သဟဿဝဂ်၊ အရှင်မ ပဋာစာရာဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၂၉၀။ အနည်းငယ်မျှသော ချမ်းသာကို စွန့်လွှတ်ခြင်းကြောင့် ကြီးကျယ်များပြားသော ချမ်းသာကို ရလတ္တံ့ဟု မြင်ခဲ့ပါမူ ကြီးကျယ်များပြားသော ချမ်းသာကိုမြင်သော ပညာရှိသည် အနည်းငယ်မျှသော ချမ်းသာကို စွန့်လွှတ်ရာ၏။

ကိုယ်တော်မြတ်၏ရွှေကုသိုလ်ကံ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကြီးကျယ်များပြားစွာ အကျိုးပေးသော ကိုယ်တော်မြတ်၏ ရွှေကုသိုလ်ကံကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကိုယ်တော်မြတ်၏ ရွှေကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးထက်သန်ပုံကား ဝေသာလီမြို့တော်သို့ ကြွတော်မူရာတွင် သိသာထင်ရှားလှ၏။ ဝေသာလီမြို့တော်သည် လူဦးရေများပြားလှ၏။ ခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာ ခုနစ်ယောက်သော လိစ္ဆဝီမင်းမျိုးတို့သည် အလှည့်ကျမင်းပြုကြကုန်၏။ လိစ္ဆဝီမင်းမျိုးမဟုတ်သော လူများသည် ထူထပ်စွာနေထိုင်ကြ၏။ အခါတစ်ပါး၌ ဝေသာလီမြို့တော်ဝန်းကျင်ရှိ ကောက်ပဲသီးနှံတို့ပျက်စီးကြလေရာ ထူထပ်စွာ နေထိုင်ကြသော သူဆင်းရဲတို့ ရှေးဦးစွာ သေဆုံးကြ၏။ သေဆုံးသူ များပြားလွန်းသဖြင့် လူသေကောင်တို့ကို ဝေးဝေးလွတ်လွတ် မစွန့်ပစ်နိုင်ကြသဖြင့် မြို့တော်ဝန်းကျင်တွင် လူသေကောင်များ ပုံ့လွှင့်ပုပ်ပွ နေကြ၏။ သူသေကောင်များ၏ အပုပ်နံ့ကြောင့် ဘီလူးများ လာကြ၍ မြို့တွင်းသို့ဝင်ကြ၏။ ဘီလူးများ သတ်ဖြတ် စားသောက်ကြသဖြင့်လည်း မြို့သူမြို့သားများ သေကြရပြန်၏။ လူသေကောင်များ၏ အနံ့ကြောင့် မသန့်မရှင်းဖြစ်ရာမှ ကူးစက်ရောဂါဆိုးကြီး ကျရောက်လာသဖြင့်လည်း ထပ်မံ၍ သေကြရ

http://www.dhammadownload.com

ပြန်၏။ ဤသို့အားဖြင့် ဝေသာလီမြို့တော်ကြီးတွင် ကပ်ကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်နေလေသည်။

မင်းနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် ထိုကပ်ကြီးသုံးပါးမှ ကျော်လွန်နိုင်ရေးအတွက် စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြရာ ရာဇပြုတ်မြို့တော် ဝင်ပေါက်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူနေသော ဘုရားရှင်ကို ပင့်ကြရန် အများက သဘောတူဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနှင့်အတူ ဘုရားရှင်ထံတရားနာရ၍ သောတာပန် ဖြစ်ခဲ့သော မဟာလီမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းလည်း ပါဝင်လေရာ ဘုရားရှင်ထံ သွား၍ပင့်လျှောက်ရန် သူ့ကို တာဝန်ပေးကြ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးထံ ဆက်သရန် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများစွာနှင့်တကွ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားများကိုပါ ထည့်ပေးကြ၏။ မဟာလီသည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးထံ ပထမဦးစွာဝင်၍ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ ဆက်သပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ရှိခိုး၍ ဝေသာလီမြို့တော်သို့ ကြွပါရန် ပင့်လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း အကျိုးများမည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ကြွချီရန် ဝန်ခံတော်မူလိုက်လေသည်။

ဤအကြောင်းကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ကြားသိသောအခါ "အရှင်ဘုရား၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါ။ လမ်းပြင်ပါရစေဦး"ဟု လျှောက်ထားကာ ရာဇပြုတ်မြို့တော်မှ ဂင်္ဂါမြစ်အထိ ငါးယူဇနာရှည်သော ခရီးတစ်လျှောက်ကို ညီညာအောင် ပြုပြင်စေ၏။ တစ်ယူဇနာ တစ်ယူဇနာရှိတိုင်းမှာလည်း ကျောင်းတစ်ဆောင် တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ထားစေ၏။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် သဲဖြူများခင်းထားစေ၍ အဆင်းငါးမျိုးရှိသော ပန်းများ ကြဲဖြန့် ပူဇော်ထားစေ၏။ တံခွန်ကုက္ကားများနှင့်တကွ ဌာက်ပျော်ပင်များ စိုက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်တကွ ထိုလမ်းမအတိုင်း ကြွချီတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်အတွက် ထီးဖြူနှစ်လက်ဆောင်းစေပြီးလျှင် ရဟန်းတစ်ပါးတစ်ပါးအတွက် ထီးဖြူတစ်လက်စီ ဆောင်းမိုးစေ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကိုယ်တိုင် အခြံအရံများကြီးစွာနှင့်တကွ ပန်းနံ့သာများ ကိုင်ဆောင်ပူဇော်ကာ လိုက်ပါပို့ဆောင်၏။ ကျောင်းတစ်ဆောင် တစ်ဆောင်သို့ ရောက်လေတိုင်း ဆွမ်းစသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုများ ဆက်ကပ်ပူဇော်၏။ ဤသို့ဖြင့် ဘုရားရှင်သည် ငါးယူဇနာခရီးကို ငါးရက်ကြွချီတော်မူကာ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပါးသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေသည်။

ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးနိုင်ရန် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် လှေကြီးနှစ်စင်းကို တွဲစပ်ပြီးလျှင် ထိုအပေါ်၌ မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်စေ၏။ ထိုမဏ္ဍပ်အလယ်တွင်

http://www.dhammadownload.com

ပန်းဆိုင်းများဖြင့် တန်ဆာဆင်ကာ ရတနာမျိုးစုံတပ်ဆင်ထားသော ဘုရားနေရာတော်ကို ပြုလုပ်စေ၏။ ဤသို့ ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ပြင်ဆင်ပြီးခါမှ ဘုရားရှင်နှင့် အတူ သံဃာတော်များအား လေ့ပေါ်သို့ပင့်ဆောင်၏။ လေ့ကြီးများထွက်သွားသောအခါ လည်ပင်းထိနက်သော ရေထဲသို့ဆင်းကာ လိုက်ပါပို့ဆောင်ရင်း "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားပြန်ကြတော်မူလာသည်အထိ တပည့်တော် ဤနေရာမှ စောင့်ကြိုနေပါမည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

တစ်ဖက်ကမ်းမှ စောင့်ကြိုနေကြသော လိစ္ဆဝီမင်းအပေါင်းတို့ကလည်း လည်ပင်းထိနက်သော ရေထဲသို့ဆင်းကာ ဘုရားရှင်ကို ကြိုဆိုကြ၏။ မြေပြင်ပေါ်သို့ ဘုရားရှင် ခြေတော်ချလိုက်မိသော အချိန်မှာပင် မိုးကြိုးသည်းထန်စွာ ရွာချကာ လူသေကောင်များ မျောပါသွားကြ၏။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ခရီးတစ်လျှောက်တွင် လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကဲ့သို့ပင် ပြုပြင်မွမ်းမံထားကာ ဘုရားရှင်နှင့်သံဃာတော်များကို ပင့်ဆောင်ကြ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ပူဇော်သည်ထက် နှစ်ဆတက်၍ ပူဇော်ကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို သုံးရက်ဖြင့် ကြွချီတော်မူကာ ဝေသာလီမြို့တော်သို့ ဘုရားရှင်ရောက်တော်မူလျှင် သိကြားမင်းသည် နတ်အပေါင်းခြံရံလျက် လာရောက်ပူဇော်၏။ ထို့ကြောင့် ဘီလူးအများအပြား ထွက်ပြေးသွားကြ၏။ ညနေချမ်းသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်က အရှင်အာနန္ဒာအား ဝေသာလီမြို့တော်၏ တံတိုင်းသုံးထပ်အကြားရှိ ရတနသုတ် အရံအတားကို ပြုလုပ်ရန် တာဝန်ပေးတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ ကျောက်ညိုသပိတ်တော်တွင် ရေစင်ရေကောင်းများထည့်၍ ယူဆောင်ပြီးလျှင် လိစ္ဆဝီမင်းများ ခြံရံလျက် ဝေသာလီမြို့တော် တံခါးဝသို့ ကြွရောက်၏။ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူသည်မှစ၍ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို အောက်မေ့ပူဇော်ကာ ထိုနေရာမှစ၍ ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်လေသည်။

ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ရင်း အရှင်အာနန္ဒာ ဖျန်းပက်လိုက်သော ပရိတ်ရေတို့သည် ဘီလူးများ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ ကျရောက်ကုန်၏။ အမှိုက်ပုံများ၊ နံရံများတွင် ကပ်နေကြသေးသော ဘီလူးများသည် ထိုပရိတ်ရေ ထိမှန်သောအခါ မနေနိုင်တော့ဘဲ သူထက်ငါ တံခါးဝမှ ထွက်ပြေးကြရ၏။ တံခါးမဆုံး၍ ထွက်ခွင့်မသာသော ဘီလူးတို့သည် မြို့ရိုးကိုဖောက်၍ ပြေးကြရကုန်၏။ အချို့သော ပရိတ်ရေများမှာမူ လူမမာများပေါ်သို့ ငွေပန်းဆိုင်းသဖွယ် ကျရောက်ကြလေရာ

http://www.dhammadownload.com

ထိုလူမမာတို့သည် ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာစွာရှိကြ၍ အရှင်အာနန္ဒာထံ ဝန်းရံ လာကြလေသည်။

လူအပေါင်းတို့သည် မြို့လယ်ရှိ မင်းကွန်းကို နံ့သာရည်များ ပက်ဖျန်း၍ အထက်မှာလည်း ရွှေကြယ်များဖြင့် ပိတာန်ကြက်ကြ၏။ ထို့နောက် ခင်းထား ပြီးသောနေရာသို့ ဘုရားရှင်ကိုပင့်ဆောင်ကြ၏။ သိကြားမင်းသည် နတ်အပေါင်း ခြံရံကာရပ်လျက် ပူဇော်နေ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း ရောဂါပျောက်ကင်း လာသော လူမြောက်မြားစွာနှင့်တကွ လာရောက်ပူဇော်၏။ စည်ကားလှစွာသော ထိုပရိသတ်ကြီးအား ဘုရားရှင်က ရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဟောကြားတော်မူလေရာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်မျှသော ပရိသတ်များ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြလေသည်။

ဝေသာလီမြို့တော်ကြီး၌ ကပ်သုံးပါးမှ လွတ်ကင်းသွားပြီဖြစ်၍ ဘုရားရှင် သည် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လှည့်တော်မူ၏။ လိစ္ဆဝီတို့ကလည်း အလာတုန်းက ထက် နှစ်ဆတိုး၍ ပူဇော်ကာ လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြ၏။ မြစ်ကမ်းပါးသို့ ရောက်သော အခါ ဂဂ်ါမြစ်မှ နဂါးတို့သည် မြစ်ရေပြင်တစ်ခုလုံးကို ကြာမျိုးငါးပါးဖြင့် ဖုံးလွှမ်း စေပြီးလျှင် မိမိတို့ဖန်ဆင်းထားသော လှေများပေါ်သို့ တက်တော်မူရန် ဘုရားရှင် အား လျှောက်ထားကြ၏။ လူနှင့်နဂါးတို့က ပူဇော်ကြသဖြင့် ဘုမ္ပစိုး နတ်များမှစ၍ အက္ကနိဋ္ဌ ဗြဟ္ဟာဘုံတိုင်အောင် နတ်ဗြဟ္ဟာအပေါင်းတို့ကလည်း အားတက်သရော ပူဇော်ကြ၏။ နဂါးပြည်မှစ၍ အက္ကနိဋ္ဌ ဗြဟ္ဟာဘုံတိုင်အောင် စကြဝဋာ အနားရေး နှင့်အပြည့် ထီးအဆင့်ဆင့် ဆောင်းမိုးကြကုန်၏။ ထီးတို့အကြား၌ကား ပန်းဆိုင်း၊ ပန်းခိုင်၊ နံ့သာမှုန့်၊ နံ့သာခိုးတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် နဂါးစသောကုသိုလ်ရှင်အပေါင်းတို့၏ စိတ်ဆန္ဒကို သိတော်မူသဖြင့် လှေတစ်စင်းတစ်စင်း၌ ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ နိမ္မိတဘုရား တစ်ဆူတစ်ဆူကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ နတ်အပေါင်းတို့သည် အဝတ်တန်ဆာ အပြည့်အစုံဆင်မြန်း၍ ပွဲသဘင်ကြီး ကျင်းပသကဲ့သို့ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး လှည့်လည်နေကြကုန်၏။ ကဏ္ဍသရက်ပင်ရင်း၌ ရေအစုံမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူရာနှင့် နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူရာတို့၌ ဗြဟ္ဟာအပေါင်းတို့ စည်းဝေး ကြသကဲ့သို့ ဖြစ်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့ စကြဝဠာတစ်ခုလုံး ပွဲသဘင်ကြီး ကျင်းပနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော အချိန်တွင် ဘုရားရှင်သည် နဂါးတို့၏ လှေတစ်စင်းထက်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။ နဂါးမင်းသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံယာတော်များကိုပါ နဂါးပြည်သို့ပင့်၍ တစ်ညလုံး တရားနာပြီးလျှင် နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ နတ်တို့၏ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို ဆက်ကပ်၏။ ဘုရားရှင်သည် နဂါးမင်းအား ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားပြီးလျှင် နဂါးပြည်မှပြန်ကြွတော်မူကာ လှေငါးရာတို့ဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးတော်မူ၏။ အသင့်စောင့်ကြိုနေသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကလည်း လိစ္ဆဝီမင်းတို့ထက် နှစ်ဆတိုး၍ ပူဇော်ကာ ဘုရားရှင်နှင့်သံယာတော်များအား ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်လေသည်။

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိ၍ ဒုတိယနေ့တွင် ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်အား အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပူဇော်ခြင်းတို့၏ အကြောင်းကို ပြောကြားကြ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုသို့ပူဇော်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရှေးလွန်လေပြီးသော ဘဝတစ်ခု၌ ဘုရားရှင်သည် တက္ကသိုလ်မြို့၌ သခ်မည်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်ခဲ့၏။ သခ်ပုဏ္ဏား၏သားကား သုသီမမည်၏။ သုသီမ ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားအရွယ်တွင် ပညာသင်လိုကြောင်း ဖခင်ထံပန်ကြားသဖြင့် ဖခင်သခ်ပုဏ္ဏားက မိမိ၏မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဗာရာဏသီမြို့မှ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ထံ စေလွှတ်လိုက်၏။ သုသီမသည် ဆရာပုဏ္ဏားသင်ကြားပေးသော ဗေဒင်သုံးပုံကို မကြာခင်တတ်မြောက်၏။ ဗေဒင်သုံးပုံကို ရွတ်ဖတ်သရရွာယ်ရင်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရာ ထိုအတတ်ပညာ၏ အစနှင့်အလယ်ကိုသာ မြင်၍ အဆုံးကိုမမြင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အကြောင်းကို ပြောကြသောအခါ ဆရာပုဏ္ဏားက "ငါလည်းမမြင်ပါ"ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် "ဣသိပတနတောမှ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်များမူကား သိမြင်ကြပေလိမ့်မည်"ဟု လမ်းညွှန်လိုက်လေသည်။

သုသီမသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်များထံ သွား၍မေးလျှောက်သောအခါ အရှင်မြတ်များက ရဟန်းပြုမှ ပြောပြနိုင်မည်ဟု မိန့်ကြားကြသဖြင့် သုသီမသည် ရဟန်းပြု၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များက ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်မျိုးစုံကို သင်ကြားပေးတော်မူကြ၏။ သုသီမသည် ပါရမီရှိပြီးသူဖြစ်၍ မကြာမီမှာပင် ကျင့်ဝတ်အားလုံးကို တတ်မြောက်၍ ကျင့်သုံးလေရာ ထင်ရှားကျော်ကြားသော

http://www.dhammadownload.com

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါး ဖြစ်လာလေသည်။ သုသီမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် သက်တော်မရှည်ဘဲ မကြာခင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသဖြင့် ဒါယကာ ဒါယိကာမများက သူ၏ ဓာတ်တော်များကို စေတီတည်၍ ကိုးကွယ်ကြလေသည်။

သခ်ပုဏ္ဏားကြီးသည် သားနှင့်အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကွဲကွာနေခဲ့ရသဖြင့် သားနှင့်တွေ့ဆုံရန် ဟရာဏသီမြို့သို့ လိုက်လာခဲ့၏။ စေတီပူဇော်နေကြသော လူအုပ်ကြီးဆီ ရောက်သောအခါ သားသုသီမအကြောင်းကို မေးမြန်း၏။ ပူဇော်နေကြသူများက သုသီမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ အကြောင်းစုံကို ပြောပြလိုက်သောအခါ သခ်ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဝိုင်းကြွေးကာ စေတီဝန်းကျင်မှ မြက်များကို နုတ်ပစ်၏။ ပုဆိုးဖြင့် သဲများကို ကျွံးလာပြီးလျှင် စေတီဝန်းကျင်၌ ကြဖြန့်၏။ ရေကရားမှ ရေဖြင့်ဖျန်းပက်၏။ တောပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၏။ တံခွန်ကုက္ကားများကို စေတီဝန်းကျင်၌ စိုက်ထူကာ စေတီတော်ထိပ်၌ မိမိ၏ထီးကို ဖွဲ့ချည်၍ပူဇော်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ သေးငယ်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်ပင် ဤမျှကြီးကျယ်များပြားသော အကျိုးတရားများ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၂၉၁။ သူတစ်ပါးအား ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေလျက် မိမိ၏ချမ်းသာကို အလိုရှိသော သူသည် ရန်နှင့်ရန်ချင်း ရောနှောခြင်းဖြင့် ရန်မှမလွတ်နိုင်ချေ။

ကြက်ဥစားသော မိန်းမ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကြက်ဥစားရာမှ အပြန်အလှန် ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့ကြသော ဘီလူးမနှင့် အမျိုးသမီးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သတ္တသမီးတစ်ယောက်သည် လိပ်ဥကို စားရာမှ အခြားအစာများ မစားလိုတော့သဖြင့် သူ၏မိခင်က ကြက်ဥကို အစားထိုးကျွေးမွေးရ၏။ ထိုသတ္တသမီးသည် ကြက်ဥကို ကြိုက်နှစ်သက်ကာ အိမ်ရှိကြက်မ၏ ဥတိုင်းဥတိုင်းသော ဥများကို ယူ၍စား၏။ ဤမှစ၍ ကြက်မနှင့်ထိုသတ္တသမီးတို့သည် ကာလီဘီလူးမဝတ္ထုမှာကဲ့သို့ ဘဝဆက်တိုင်း ရန်ငြိုးဖွဲ့ကာ လူမိန်းမနှင့်

http://www.dhammadownload.com

ဘီလူးမအဖြစ်ဖြင့် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်ရောက်လာကြရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဘီလူးမသည် သရဏဂုံတည်ကာ ငါးပါးသီလ ခံယူ၍ ရန်ပြိုးဖွဲ့ခြင်းမှ လွတ်မြောက်သွား၏။ အမျိုးသမီးသည် သောတာပန် တည်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၂၉၂။ ပြုလုပ်သင့်သော အမှုကိုစွန့်ပစ်၍ မပြုလုပ်သင့်သော အမှုကိုကား ပြုလုပ်လျက် မာနထောင်လွှားကြကုန်သော၊ မေ့လျော့ကြတုန်သော သူတို့အား အာသဝတရား တို့ တိုးပွားကြကုန်၏။

၂၉၃။ အကြင်သူတို့သည် ကာယဂတာ သတိကိုအမြဲတစေ ကောင်းစွာအားထုတ် ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် မပြုလုပ်သင့်သောအမှုကို မမှီဝဲကြကုန်။ ပြုလုပ်သင့် သော အမှုကို အမြဲမပြတ် ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ သတိရှိ၍ ကောင်းစွာသိကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာသဝေါတရားကို ချုပ်ငြိမ်းကြကုန်၏။

ဘဒ္ဒိယမြို့သား ရဟန်းများ

ဘဒ္ဒိယမြို့ မြတ်လေးတောဋ္ဌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဖိနပ် အမျိုးမျိုးပြုလုပ်ကာ တန်ဆာဆင်နေသော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေသည်။

ဒေသနာတော်

၂၉၄။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် အဓိကိုလည်းကောင်း၊ အဖကိုလည်းကောင်း သတ်ပြီးလျှင် ရေမြေပိုင်စိုးသော မင်းနှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ အခွန်သီမ်းအမတ်နှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သား အပေါင်းကိုလည်းကောင်း သတ်ဖြတ်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲ ကင်းလျက် သွားလာရ၏။

၂၉၅။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် အဓိကိုလည်းကောင်း၊ အဖကိုလည်းကောင်း၊ မင်းပုဏ္ဏား နှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း သတ်ပြီးလျှင် ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ကျားဆိုးကို သတ်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲကင်းလျက် သွားလာရ၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ

ဒေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟော်ကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်နေသည့်နေရာသို့ လာရောက်ဆည်းကပ်ကြသော အာဂန္တုရဟန်းများအား အနီးအပါးမှ ဖြတ်သွားသော အရှင်လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယကို ညွှန်ပြတော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

အထက်ပါဒေသနာတော်သည် တင်စား၍ဟောကြားထားသော ဒေသနာဖြစ်၍ ပကတိဖြစ်သော အမိအဖသည်တို့ကို မယူပေ။ တဏှာကို အဓိ၊ မာနကို အဖ၊ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့ကို ရွှေ့ဒေသနာတော်၌ မင်းနှစ်ပါး၊ နောက်ဒေသနာတော်၌ မင်းပုဏ္ဏားနှစ်ပါး၊ နန္ဒီရာဂကို အခွန်သိမ်းအမတ်၊ အာယတနဆယ့်နှစ်ပါးကို တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို ကျားဆိုးဟူ၍ ပယ်ရသတ်ရမည့် ကိလေသာတို့ကို ပယ်သတ်ရန် ဟောကြားတော်မူခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ဒေသနာတော်

၂၉၆။ နွေရောညည်ပါ အခါမလပ် ဘုရားဂုဏ်တော်ကို သတိပြုနေကုန်သော (ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်တို့သည် အခါခပ်သိမ်းကောင်းသော နိုးကြားခြင်းဖြင့် နိုးကြားကြကုန်၏။

၂၉၇။ နွေရောညည်ပါ အခါမလပ် တရားဂုဏ်တော်ကို သတိပြုနေကုန်သော (ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်တို့သည် အခါခပ်သိမ်းကောင်းသော နိုးကြားခြင်းဖြင့် နိုးကြားကြကုန်၏။

၂၉၈။ နွေရောညည်ပါ အခါမလပ် သံဃာဂုဏ်တော်ကို သတိပြုနေကြကုန်သော (ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်တို့သည် အခါခပ်သိမ်းကောင်းသော နိုးကြားခြင်းဖြင့် နိုးကြားကြရကုန်၏။

၂၉၉။ နွေရောညည်ပါ အခါမလပ် ကာယဂတာသတိ ပွားများကုန်သော (ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်တို့သည် အခါခပ်သိမ်းကောင်းသော နိုးကြားခြင်းဖြင့် နိုးကြားကြရကုန်၏။

၃၀၀။ နွေရောညည်ပါ အခါမလပ် ကရုဏာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်စိတ်ရှိကုန်သော (ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်တို့သည် အခါခပ်သိမ်းကောင်းသော နိုးကြားခြင်းဖြင့် နိုးကြားကြရကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

၃၀၁။ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါမလပ် မေတ္တာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ကုန်သော (ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏) တပည့်တို့သည် အခါခပ်သိမ်းကောင်းသော ဓိုးကြားခြင်းဖြင့် ဓိုးကြားကြရကုန်၏။

ထင်းလှည်းသမား၏သား

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ညအခါ မြို့ပြင်၌ ဘီလူးအဆွဲခံရသော ထင်းလှည်းသမား၏သားငယ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌ မိဈာအယူရှိသောသူ၏သားနှင့် သမ္မာအယူရှိသူ၏ သားတို့သည် ခုံညင်းကစားကြရာ သမ္မာအယူရှိသူ၏သားက (နမောဗုဒ္ဓဿ) မြတ်စွာဘုရားအားရှိခိုးပါ၏ဟု ရွတ်၍ကစားရာ ကစားတိုင်းအနိုင်ရ၏။ ဤတွင် မိဈာအယူရှိသူ၏သားသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများပုံကို လေ့လာသင်ယူ၏။ တစ်နေ့သ၌ သူငယ်သည် ဖခင်နှင့်အတူ တောထဲမှထင်းများကို လှည်းဖြင့်အပြည့် တိုက်လာကြကာ ညနေချမ်းအချိန်တွင် မြို့အပြင် ရေကန်အနီး၌ လှည်းချတ်၍ ထမင်းစားကြ၏။ နွားများသည် ရေကန်တွင် ရေသောက်ကြပြီးလျှင် အခြားနွားအုပ်များနှင့်ရောနှောကာ မြို့တွင်းသို့ လိုက်ပါသွားကြ၏။ ဖခင်လှည်းသမားသည် မြို့တွင်းသို့လိုက်၍ မိမိ၏နွားများကို ရှာဖွေဖမ်းဆီးကာ ဆွဲလာရာ သူမရောက်မီကလေးမှာပင် မြို့တံခါးကြီး ပိတ်သွားလေတော့သည်။

ထိုညတွင် သူငယ်တစ်ယောက်တည်းသာ လှည်းအောက်၌ အိပ်ရ၏။ သူငယ်တို့လှည်းချတ်သောနေရာသည် သုသာန်နှင့်နီးသဖြင့် ဘီလူးနှစ်ကောင်တို့သည် သူငယ်အနားသို့ ရောက်လာကြ၏။ ဘီလူးနှစ်ကောင်တို့အနက် တစ်ကောင်သည် သမ္မာအယူရှိ၍ တစ်ကောင်ကား မိဈာအယူရှိ၏။ မိဈာဘီလူးက သူငယ်ကို ဆွဲယူ၍ စားရန်အဆိုပြုရာ သမ္မာဘီလူးက တားမြစ်၏။ သို့ရာတွင် မိဈာဘီလူးသည် တားမြစ်သည်ကို လက်မခံဘဲ သူငယ်ကို ခြေထောက်မှဆွဲလေရာ သူငယ်သည် အလေ့အလာ ပြုထားပြီးသည့်အတိုင်း နမောဗုဒ္ဓဿဟု ရွတ်ဆိုလိုက်၏။ ဤတွင် မိဈာဘီလူးသည် ထိတ်လန့်တကြား လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဤသို့ မပြုထိုက်သည်ကို ပြုမိသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ဒဏ်ပေးသောအားဖြင့် သမ္မာဘီလူးသည် လှည်းနှားတွင် တစ်ညလုံး စောင့်ရှောက်နေ၏။ မိဈာဘီလူးသည် နန်းတော်သို့ဝင်ရောက်ကာ ဒီဗွိသာရမင်းကြီး၏ ပွဲတော်အုပ်တွင် ပွဲတော်စာ

http://www.dhammadownload.com

အပြည့်ထည့်၍ ယူလာ၏။ ဘီလူးနှစ်ကောင်တို့သည် သူငယ်ကိုနှိုးပြီးလျှင် သူငယ်၏ မိဘနှစ်ပါးကဲ့သို့ ပွဲတော်စာများ ကျွေးမွေးကြ၏။ သူငယ်စားပြီး၍ အိပ်သွားပြန်သောအခါ ပွဲတော်အုပ်တွင် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး မြင်နိုင်စေရန် တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်း၍ ဤအကြောင်းအရာကို စာတန်းများ ရေးထားကြ၏။ နံနက်လင်းသောအခါ ပွဲတော်အုပ်ကို လှည်းထဲမှာထည့်ထား၍ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

နောက်တစ်နေ့၌ မင်းကြီးပွဲတော်အုပ်ကို ရှာကုန်သော မင်းချင်းတို့သည် သူငယ်၏လှည်းထဲမှ ပွဲတော်အုပ်ကိုတွေ့သဖြင့် သူငယ်ကို မင်းကြီးရှေ့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးက မေးစစ်သောအခါ သူငယ်က "ကျွန်တော်၏မိဘများ ဤပွဲတော်အုပ်မှ ပွဲတော်စာများ ကျွေးမွေးခြင်းကိုသာ သိပါသည်"ဟု ထွက်ဆို၏။ ဤတွင် သူငယ်၏ မိဘများကို ရှေ့တော်သို့သွင်းရ၏။ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးသည် ပွဲတော်အုပ်မှ စာကိုဖတ်မိကာ ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို သိရှိလာသဖြင့် သူတို့သုံးယောက်စလုံးကို ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာကာ "အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုတည်းကသာ စောင့်ရှောက်ပါသလော" ဟုမေး၏။ ဘုရားရှင်က "ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကသာ စောင့်ရှောက်သည်မဟုတ်ပေ။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအပါအဝင် ကမ္မဋ္ဌာန်းခြောက်မျိုးစလုံးပင် စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထင်းလှည်းသမားတို့ မိသားစုသုံးယောက်စလုံး သောတာပန် ဖြစ်ကြလေ၏။ နောင်အခါ ရဟန်းပြုကြ၍ အားလုံး ရဟန္တာဖြစ်ကြလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၀၂။ စည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုနိုင်ခဲ၏။ သူတော်မြတ်တို့၏ အကျင့်၌ မွေ့လျော်ခဲ၏။ အိမ်၌မပြည့်မစုံနေရခြင်းသည် ဆင်းရဲ၏။ သဘောမတူသူတို့ခွင့် အတူနေရခြင်းသည် ဆင်းရဲ၏။ သံသရာခရီး သွားရခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ကျရောက်၏။ သံသရာခရီးသည် မဖြစ်ရာ။ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ကျရောက်သူ မဖြစ်ရာ။

http://www.dhammadownload.com

ဝဇိတိုင်းသားရဟန်း

ဝေသာလီမြို့တော်အနီး မဟာဝုန်တောင် ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်းဘဝ၌ ငြီးငွေ့သော ဝဇိတိုင်းသား ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဝဇိတိုင်းသား လိစ္ဆဝီမင်းသားတစ်ပါးသည် အလှည့်ကျဖြင့် ရရှိနိုင်သော မင်းစည်းစိမ်ကိုစွန့်လွှတ်ကာ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် တောအုပ်တစ်ခုသို့ လပြည့်ညဉ့် ဝေသာလီမြို့တော်ရှိ လိစ္ဆဝီမင်းသားအပေါင်းတို့သည် နက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပရန် မင်းခမ်းမင်းနားအသီးသီးဖြင့် မင်းလမ်းမသို့ ထွက်လာကြ၏။ အမျိုးမျိုးသော တူရိယာတို့တိုလည်း တီးမှုတ်ကြကုန်၏။ တောနေရဟန်းသည် စကြိသွားရင်း ထိုအသံတို့ကို ကြားရသောအခါ အခြားမင်းသားများကဲ့သို့ မမျော်ပါးနိုင်တော့သော မိမိအဖြစ်ကိုတွေးကာ -

"တောအုပ်၌ အသုံးမဝင်သော သစ်တုံးဆွေးကဲ့သို့ ငါတို့သည် တော၌ တစ်ယောက်တည်း နေကြကုန်၏။ ဤသို့သော ညဉ့်မျိုး၌ အဘယ်သူသည် ငါတို့အောက် ပို၍ယုတ်နိုင်ပါတော့မည်နည်း"

ဤသို့ပြောဆို၍ ငိုကြွေး၏။ ထိုရဟန်းကို တောစောင့်နတ်တစ်ပါးက အသံပြု၍ သတိပေး ပြောဆိုသဖြင့် အချိန်မီ သတိသံဝေဂရရှိကာ ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လာရောက်ရှိခိုး၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ဆင်းရဲခြင်းငါးမျိုးတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်း ပြတော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၀၃။ သဒ္ဓါတရားလည်းရှိသော၊ သီလနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော၊ အခြံအရံစည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော သူသည် ရောက်လေရာအရပ်၌ အပူလေမခံကြရ၏။

စိတ္တ သူကြွယ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လာဘ်ပူဇော်သကာ ပေါများလှသော စိတ္တသူကြွယ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့မှ စိတ္တသူကြွယ်သည်ကား ဘုရားတပည့်သား သံဃာတော်များ၏ တရားကိုနာကြားရ၍ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်ကိုကား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မဖူးရသေးသဖြင့် ဘုရားဖူးသွားရန် ပြင်ဆင်၏။ လှည်းငါးရာဖြင့်နှမ်း၊ ဆန်၊ ထောပတ်၊ တင်လဲ၊ အဝတ်အထည်တို့ကို အပြည့်တင်၏။ "မြတ်စွာဘုရားထံ အဖူးအမြော်ကြွရောက်လိုသော အရှင်များ ရှိပါလျှင် ကြွကြပါကုန်။ လမ်းတစ်လျှောက်၌ ဆွမ်းစသည် မပင်ပန်းစေရန် ပြုစုလုပ်ကျွေးပါမည်"ဟု ရဟန်းငါးရာတို့ကို ပင့်လျှောက်၏။ ထို့အတူပင် ရဟန်းမငါးရာ၊ ဒါယကာငါးရာနှင့် ဒါယိကာမ ငါးရာတို့ကို ပင့်လျှောက်ဖိတ်ခေါ်၏။ မိမိအခြံအရံများနှင့်ပေါင်းသော် အားလုံးပရိသတ် သုံးထောင်ရှိ၏။ စိတ္တသူကြွယ်မြို့မှထွက်သောအခါ နတ်တို့က တစ်ယူဇနာ အကွာအဝေးတိုင်း၌ သစ်ခက်တဲများ ထိုးပေးကြ၏။ ထိုသစ်ခက်တဲများတွင် စခန်းချလျက် စိတ္တသူကြွယ်ပါလာသော ပရိသတ်သုံးထောင်အား ယာဂု၊ ထမင်းစသည် လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ နတ်တို့ကလည်း မိမိတို့စားသုံးသော အာဟာရများကို ထည့်ပေးကြ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသောခရီးတွင် တစ်နေ့လျှင် တစ်ယူဇနာကျသက်သောင့်သက်သာ သွားကြကာ တစ်လအကြာတွင် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။

စိတ္တသူကြွယ်ရောက်လာသောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာမည့်ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာတို့ကို ဘုရားရှင်က ကြိုတင်၍ ဟောထားတော်မူသဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့သူမြို့သားတို့သည် လက်ဆောင်ပစ္စည်း ကိုယ်စီကိုင်လျက် လမ်းနှစ်ဖက်မှ စောင့်ကြိုနေကြကာ စိတ္တသူကြွယ်အား ပေးလှူကြ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နားသို့ ရောက်သောအခါ ရဟန်းငါးရာနှင့် ရဟန်းမငါးရာတို့ ဝင်ရောက်သွားကြပြီးနောက် စိတ္တသူကြွယ်က ဒါယကာမများကို ခေတ္တဆိုင်းငံ့ကြပါရန် ပြောကြားပြီးနောက် ဒါယကာငါးရာခြံရံလျက် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက် ဝင်ရောက်၏။ ဘုရားရှင်၏ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်အောက် ဝင်ရောက်ကာ ခြေတော်အစုံကို ဆုပ်နယ်၍ ရှိခိုး၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကောင်းကင်မှ ပန်းမိုးကြိုး ရွာချလာလေသည်။

စိတ္တသူကြွယ်သည် တစ်လတိုင်တိုင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေထိုင်၍ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များအား ဆွမ်းဆက်ကပ်နေ၏။ အတူပါလာသော

http://www.dhammadownload.com

ပရိသတ်များကိုလည်း ကျေးဇူးပြုနေ၏။ သို့ရာတွင် မိမိလှည်းပေါ်မှာ ပါလာသော ပစ္စည်းများကိုကား ထုတ်ယူ၍ အသုံးမချရပေ။ သူတစ်ပါးတို့ ပေးလာကြသော ပစ္စည်းများဖြင့်သာ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးနေရ၏။ သို့ဖြစ်၍ စိတ္တသူကြွယ်သည် ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ရှိခိုးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ဤကျောင်းတော်၌ တစ်နှစ်ပတ်လုံးနေကြားသော်လည်း တပည့်တော်၏ ပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းရမည်မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ လှည်းပေါ်ပါလာသော ပစ္စည်းများကို သွန်ချ၍ ပြန်လိုပါသည်။ သို့မှီးထားရမည့်နေရာကို ညွှန်ပြတော် မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းများ၏ စားသောက်ကုန်ပစ္စည်းများထားသိုရန် သင့်လျော်သော ကပ္ပိယကုဋိ အဆောက်အအုံကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာကလည်း သင့်လျော်သော အဆောက်အအုံတစ်ခုကို ကပ္ပိယကုဋိသမုတ်ပြီးလျှင် ထိုအဆောက်အအုံ၌ ပစ္စည်းများ ထားခဲ့ရန် စိတ္တသူကြွယ်အား ညွှန်ကြား၏။ စိတ္တသူကြွယ်ကလည်း ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ထားခဲ့၍ လှည်းခွက်များချည်ပြန်သွားလေရာ နတ်တို့က ရတနာခုနစ်ပါးကို လှည်းငါးရာအပြည့် ထည့်ပေးကြလေသည်။

စိတ္တသူကြွယ်ပြန်သွားပြီးနောက်တွင် အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ "အရှင်ဘုရား၊ စိတ္တသူကြွယ်အား လာဘ်ပူဇော်သကာများပြားခြင်းသည် ဘုရားရှင်ထံ လာသောအခါမှာသာ ဖြစ်ပါသလော"ဟု လျှောက်ထား၏။ ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူသောအားဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ထို့နောက်တစ်ဖန် အရှင်အာနန္ဒာက စိတ္တသူကြွယ်၏ ရှေးကုသိုလ်ကံကို မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည် ဤသို့သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရရှိနိုင်ရန် ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်ထံမှာ ဆုပန်ခဲ့၏။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တွင် သားမူဆိုးဖြစ်၍ သဘာဝတောင်ဝှမ်း၌ တရားအားထုတ်နေသော ရဟန်းတစ်ပါးကို တွေ့ရှိသဖြင့် ဆွမ်းဆက်ကပ်နိုင်ရန် အိမ်သို့ အလျင်အမြန်ပြန်၍ ယူ၏။ လမ်း၌တွေ့ရသော ပန်းအမျိုးမျိုးကိုလည်း ခူး၍ ဆောင်ယူပြီးလျှင် တရားအားထုတ်နေသော ရဟန်းထံသွားရောက်၏။ ရဟန်းထံမှ သပိတ်ကို တောင်းယူကာ ပါလာသော ထမင်းဟင်းများကို လောင်းလှူ၏။ ပါလာ

http://www.dhammadownload.com

သော ပန်းတို့ကိုလည်းပူဇော်၏။ ထိုကဲ့သို့လိမ်ကောင်းမှု ပြုစဉ်တုန်းက ဆုတောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း ယခုဘဝမှာ ပြည့်စုံလာပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

(စိတ္ထသူကြွယ်နှင့် အရှင်သုမေဓတို့ အကြောင်းကို ဗာလဝဂ်၊ စိတ္ထသူကြွယ် ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၀၄။ ဟိမဝန္တာတောင်သည် အဝေးၦ တည်ရှိနေသော်လည်း ထင်ရှားသကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့သည် အဝေးၦပင် နေသော်လည်း ထင်ရှားကုန်၏။ ညအခါ ပစ်လွှတ်သောမြားတို့သည် မထင်ရှားကြကုန်သကဲ့သို့ သူယုတ်မာတို့သည် အနီးၦ တည်နေကြသော်လည်း မထင်ရှားကြကုန်။

စူဠသုဘဒ္ဒါ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏သမီး စူဠသုဘဒ္ဒါကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

ဥဂ္ဂဖြို့မှာနေသော ဥဂ္ဂသူဌေးနှင့် အနာထပိဏ်သူဌေးတို့သည် ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ဆရာတစ်ဦးတည်းမှာ ပညာသင်ကြားခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်ကပင် နောင်အခါတွင် သားပေးသမီးယူပြုလုပ်ရန် ကတိပြုခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဥဂ္ဂသူဌေးသည် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအိမ်သို့ လာရောက်စဉ် အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော စူဠသုဘဒ္ဒါကို မြင်သောအခါ မိမိသားနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် ကမ်းလှမ်းပြောဆို၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကလည်း သဘောတူသဖြင့် ဝိသာခါ၏ လက်ထပ်ပွဲတုန်းကအတိုင်း အစစပြည့်စုံအောင် စီမံဖန်တီးပြီးလျှင် ဥဂ္ဂသူဌေးထံသို့ ပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

ဥဂ္ဂသူဌေးသည်ကား သာသနာ၏ အပြင်ဘက်မှ တိတ္ထိများကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူဖြစ်လေရာ သူ့အိမ်၌ မင်္ဂလာပွဲကျင်းပသောအခါ အဝတ်မပါသော ထိုတိတ္ထိများကို ဖိတ်ခေါ်၍ ကျွေးမွေး၏။ စူဠသုဘဒ္ဒါကိုလည်း လာ၍ဖူးမြော်ရန် အခေါ်လွှတ်ကြ၏။ စူဠသုဘဒ္ဒါကား အဝတ်အစားမဝတ်သော တိတ္ထိတို့ကို ကြည့်ရှုရန် ရွံရှာသဖြင့် မလိုက်လာပေ။ ယောကျ္ခမများက အမျက်ထွက်၍ စူဠသုဘဒ္ဒါကို အိမ်မှနှင်ချကြ၏။ သို့ရာတွင် သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး ထည့်လိုက်သောသူကြွယ်ရှစ်ဦးတို့က စူဠသုဘဒ္ဒါမှာ အပြစ်မရှိဟု ပြောဆိုကြသဖြင့် စူဠသုဘဒ္ဒါမှာ အိမ်မှထွက်ခွာ၍ မလာရတော့ပေ။

http://www.dhammadownload.com

ဤတွင် ယောကမများက စူဠသုဘဒ္ဒါကို ခေါ်စေပြီးလျှင် "စူဠသုဘဒ္ဒါ၊ သင်သည် ငါတို့၏ရဟန်းတို့ကို အရှက်မရှိဟုဆိုဘိ၏။ သင်တို့၏ ရဟန်းတို့ကား မည်သို့သဘောရှိပါသနည်း"ဟု မေးမြန်းကြ၏။ စူဠသုဘဒ္ဒါက ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို စီကာပတ်ကုံး ပြောပြလေရာ သူဌေးကတော် နှစ်သက်သွားကာ "သင်၏ရဟန်းများကို ငါတို့အား တတ်နိုင်လျှင်ပြပါ"ဟု တောင်းဆို၏။ စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ဘုရားအစရှိသော သံဃာတော်များအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်းဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို စီမံဖန်တီးပြီးလျှင် ပြာသာဒ်အထက်သို့တက်၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရှိရာ မျက်နှာမူ၍ ရှိသေစွာရှိခိုး၏။ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို အာရုံပြု၍ နုံ့သာအခိုးအထုံတို့ဖြင့် ပူဇော်၏။ ထိုသို့ပြုပြီးမှ "မြတ်စွာဘုရား၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုပြုလိုပါ၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား ပင့်ဖိတ်ပါ၏။ တပည့်တော်မ၏ ဤပန်းအထိမ်းအမှတ်ဖြင့် တပည့်တော်မ ပင့်ဖိတ်သည်ကို အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကာ မြတ်လေးပန်း ရှစ်ဆုပ်ကို ပစ်မြှောက်လိုက်သည်။ မြတ်လေးပန်းတို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ထိအောင် သွားကြကာ ဘုရားရှင်၏ အထက်မှ ပန်းမျက်နှာကြက် ဖြစ်နေကြလေသည်။

ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည်လည်း ပရိသတ်များစွာနှင့်အတူ တရားနာနေ၏။ တရားပွဲပြီးဆုံးသောအခါ နက်ဖြန်ကောင်းမှုပြုရန် ဘုရားရှင်ကို လျှောက်လေရာ "ဒါယကာ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုပြုရန် စူဠသုဘဒ္ဒါပင့်လျှောက်သည်ကို လက်ခံထားပြီးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးက "အရှင်ဘုရား၊ စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ဤနေရာမှ ယူဇနာ တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ဝေးသော အရပ်၌ နေသည်မဟုတ်လော"ဟု မေးလျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်က "ဒါယကာသူဌေး၊ ဝေးသောအရပ်၌ နေသော်လည်း သူတော်ကောင်းသည် မျက်မှောက်မှာ ရောက်နေသကဲ့သို့ ထင်ရှားပေ၏"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

စူဠသုဘဒ္ဒါ ပင့်ဖိတ်ရာသို့ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များကြွနိုင်စေရန် သိကြားမင်းသည် အထွတ်တပ်သောကျောင်းဆောင် ငါးရာကိုပို့ဆောင်ရန် ဝိသကြံ့နတ်သားအား တာဝန်ပေး၏။ ဝိသကြံ့နတ်သားပို့ဆောင်ပေးသော ကျောင်းဆောင်ငါးရာဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်ငါးရာတို့သည် ဥဂ္ဂသူဌေးအိမ်သို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူကြ၏။ စူဠသုဘဒ္ဒါ၏ ညွှန်ပြမှုကိုခံယူ၍ ဥဂ္ဂသူဌေးနှင့်တကွ အိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့က ရိုသေစွာ ကြိုဆို၍ ဆွမ်းဘောဇဉ်

http://www.dhammadownload.com

များ ဆက်ကပ်ကြ၏။ ဤသို့ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပင့်ဖိတ်ကာ အလှူကြီးပေး၍ တရားနာရသောအခါ ဥဂ္ဂသူဌေးမှစ၍ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော တရားနာပရိသတ်များ သစ္စာလေးပါးသိကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် စူဠသုဘဂါကို ချီးမွှောက်ရန် အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို ဥဂ္ဂဖြို့မှာ ထားခဲ့၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၃၀၅။ မမျင်းမရိမူ၍ တစ်ယောက်တည်းနေ၊ တစ်ယောက်တည်းအိပ်၊ တစ်ယောက်တည်း လှည့်လည်သွားလာလျက် မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမကာ တောခွဲတစ်ယောက်တည်း မွေ့လျော်ရာ၏။

အရှင်ဧကဝိဟာရီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တောခွဲတစ်ပါးတည်းနေထိုင်သော အရှင်ဧကဝိဟာရီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဧကဝိဟာရီ ဤသို့နေထိုင်ပုံကို ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်က အရှင်ဧကဝိဟာရီ၏ အကျင့်ကို ထောက်ခံတော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

နိရယဝဂ်

ဒေသနာတော်

၃၀၆။ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသောသူသည် ငရဲသို့ကျရောက်၏။ မိမိပြုလုပ်ပါလျက် မပြုလုပ်ဟု ပြောဆိုသောသူသည်လည်း ငရဲသို့ ကျရောက်၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယုတ်ညှံသောအမှု ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နောင်တမလွန်ဘဝ၌ ငရဲခံရခြင်းတူကုန်ကြ၏။

သုနှရီ ပရိဗိုဇ်မ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တိတ္ထိတို့၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရသော သုနှရီ ပရိဗိုဇ်မကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

စိဉ္စမာဏဝိကာ ဝတ္ထုမှာကဲ့သို့ပင် တိတ္ထိတို့သည် မိမိတို့၏ တပည့်ဖြစ်သော သုနှရီပရိဗိုဇ်မကို ဘုရားရှင်နှင့် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ကြစေရန် စေခိုင်းကြ၏။ ပုထုဇဉ်အချို့က ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ချိန်တန်သောအခါ တိတ္ထိတို့သည် သုနှရီပရိဗိုဇ်မကို သတ်ဖြတ်ကာ ဘုရားကျောင်းတော်နံဘေးရှိ ပန်းမှိုက်များကြားထဲမှာ ထားခဲ့ရန် သေသောက်ကြူးများအား ငွေပေး၍ စေခိုင်းကြလေသည်။

သေသောက်ကြူးများက ခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ တိတ္ထိတို့သည် သုနှရီပရိဗိုဇ်မ ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြောဆိုကာ ကောသလမင်းကြီးထံ ဝင်၍တိုင်ကြားကြ၏။ မိမိတို့ သံသယဝင်ရာဌာန၌ ရှာဖွေကြရန် ကောသလမင်းကြီးထံမှ အမိန့်ရသဖြင့် တိတ္ထိတို့သည် ကျောင်းတော်နံဘေးမှ သုနှရီပရိဗိုဇ်မ၏ အလောင်းကို ပန်းမှိုက်များအောက်မှ ဖော်ယူကြပြီးလျှင် ထမ်းစင်ဖြင့်တင်၍ မြို့တွင်းမှာလှည့်လည်ကြ၏။ "သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့

http://www.dhammadownload.com

သည် မိမိတို့ဆရာ ရဟန်းဂေါတမ၏ အမှုကိုဖုံးလွှမ်းစေရန် သုန္ဒရီပရိဗိုဇ်မကို သတ်ပစ်ကြကုန်၏"ဟု ကြွေးကြော်ကြလေသည်။

တိတ္ထိတို့၏စကားကို အဟုတ်အမှန် ထင်မိသော ပုထုဇဉ်အချို့တို့သည် ရဟန်းများကို ဆဲရေးကြလေရာ ထိုရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က ဆဲရေးသူတို့အား တံ့ပြန်၍ပြောဆိုဝိုင်းကြရန် ရဟန်းများကို သင်ကြားပေးသောအားဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ကောသလမင်းကြီးသည် သုန္ဒရီအား သတ်ဖြတ်သောသူကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် မင်းချင်းများကို စေခိုင်းလေရာ သေသောက်ကြူးများ သေသောက်ရင်းရန်ဖြစ်ကြရာမှ အမှုမှန်ပေါ်လာ၏။ ဤတွင် မကောင်းမှုပြုသူများအားလုံး အပြစ်ဒဏ်ခံကြရသဖြင့် ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များအား ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်သူများလည်း အမြန်မှန်ရသွားကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၀၇။ သင်္ကန်းကို လည်ပင်းပတ်ကုန်သော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်သော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို မစောင့်စည်းကုန်သော များစွာသော ထိုသူယုတ်မာတို့သည် ယုတ်မာသော မကောင်းမှုတို့ကြောင့် ငရဲသို့ ကျရောက်ရကုန်၏။

ဒုစရိုက်အကျိုး ခံစားရသူများ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တွေ့ခဲ့ရသော ရဟန်းပြိတ္တာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် အရှင်လက္ခဏာနှင့်အတူ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ ဆင်းလာစဉ် သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ခါးပန်းကြိုးစသည်တို့၌ အလှျံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်လျက် ခံစားနေကြရသော ရဟန်းပြိတ္တာငါးယောက်ကို တွေ့မြင်၍ ပြုံး၏။ အရှင်လက္ခဏာက ပြုံးရခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်ရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်က ဘုရားရှင် ရှေ့တော်ရောက်မှ ဖြေကြား၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုရဟန်းပြိတ္တာ၏ ရှေးအကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းပြိတ္တာတို့သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကြပြီးလျှင် ရဟန်းတရားကို ကောင်းမွန်

http://www.dhammadownload.com

စွာ မကျင့်ကြပေ။ ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် ဤသို့ ခံစားနေရပုံကို ဘုရားရှင်က ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၀၈။ သီလမရှိဘဲလျက်၊ ကိုယ်ရှုတ်နှလုံးကို မစောင့်စည်းဘဲလျက် တိုင်းသူပြည်သားတို့ ပေးလှူသော ဆွမ်းကို စားရခြင်းထက် မီးလျှံကဲ့သို့ ပူလောင်သော သံတွေခဲကို စားရခြင်းက သာ၍ မြတ်သေး၏။

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းများ

ဝေသာလီမြို့တော်အနီး မဟာဝုန်တောကြီး၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို မရဘဲ ရသည်ဟု ကြွားဝါပြောဆိုကြသော ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်းနေ ရဟန်းများသည် လာဘ်ပေါများစေရန် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားများမရဘဲ ရသည်ဟု ကြွားဝါပြောဆိုနေကြရာ ထိုရဟန်းတို့အား ဘုရားရှင်က ခေါ်ယူစစ်ဆေးတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းတို့၏ ဤသို့သောပြောကြားမှုကို အကြောင်းပြု၍ စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၀၉။ လောကမွန့်စ်ဌာနစလုံး၌ မေ့လျော့၍ သူတစ်ပါးမယားကို မှီဝဲသောသူသည် အကုသိုလ်ခြေခြင်း၊ အလိုရှိတိုင်း ချမ်းသာစွာ မအိပ်ရခြင်း၊ အကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း၊ ငရဲ၌ ခံရခြင်း ဤလေးပါးသော ဆင်းရဲကြောင်းတို့ကို ကျရောက်ရ၏။

၃၁၀။ အကုသိုလ်ကိုလည်းရ၏။ ယုတ်ညံ့သောလားရာဂတိသို့ ရောက်ရ၏။ ကြောက်ခွံ့ထိတ်လန့်သော ယောကျ်ား၏ ကြောက်ခွံ့ထိတ်လန့်သောမိန်းမနှင့် ပျော်ပါးခြင်းသည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်၏။ မင်းသည်လည်း ကြိုးလေးသောအပြစ်ဒဏ်ကို ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ယောကျ်ားသည် သူတစ်ပါးမယားကို မမှီဝဲရာ။

ခေမက သူဌေးသား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ တူဖြစ်သော ခေမကသူဌေးသားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ခေမကသူဌေးသားသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေစေတီတော်၌ ရွှေကုဏ္ဍားနှစ်ခုကို တင်လှူခဲ့သဖြင့် အလွန်အဆင်းလှ၏။ သူ့ကိုမြင်သောမိန်းမများသည် များသောအားဖြင့် ဟန်ဆောင်၍ မနေနိုင်တော့ဘဲ ချစ်ကြိုက်မိကြ၏။ ခေမကသူဌေးသားကလည်း သူတစ်ပါးမယားနှင့် ပျော်ပါးရသော နေ၏။ ထိုသို့ ပျော်ပါးနေသော ညအခါတွင် မင်းချင်းများက သူ့ကိုဖမ်း၍ ကောသလမင်းကြီး ရှေ့သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ ကောသလမင်းကြီးသည် အနာထပိဏ်သူဌေးကို အားနာသဖြင့် အပြစ်မပေးဘဲ ပြန်လွှတ်လိုက်၏။ ခေမကသူဌေးသားမူကား ရှောင်ကြဉ်ခြင်း မရှိဘဲ ဆက်လက်၍ ဂျူးလွန်နေသဖြင့် ထပ်၍အဖမ်းခံရ၏။ ဤသို့အဖမ်းခံရ၍ တတိယအကြိမ် လွှတ်မြောက်သောအခါတွင်ကား အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် မိမိတူကို ဘုရားရှင်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ခေမကသူဌေးသားအား အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ခေမကသူဌေးသားသည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၁၁။ မကောင်းသဖြင့် ကိုင်အပ်သောသမန်းမြက်သည် ကိုင်သောလက်ကို ရှဘိသကဲ့သို့ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်သုံးအပ်သော ရဟန်းအဖြစ်သည် ထိုရဟန်းကိုပင် ငရဲသို့ ဆွဲချ၏။

၃၁၂။ လျော့ရီ လျော့ရဲပြုအပ်သော အမှုကိစ္စ တစ်စုံတစ်ခုသည်လည်းကောင်း၊ ညစ်နွမ်းသော အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ သံသယမကင်းဖွယ်ဖြစ်သော ရဟန်းအကျင့်သည်လည်းကောင်း အကျိုးမကြီးပေ။

၃၁၃။ အမှုကိစ္စ ပြုလုပ်ခဲ့ပါလျှင် စေ့စပ်သေချာစွာ ပြုလုပ်ရာ၏။ ထိုအမှုကိစ္စကို စွဲမြဲစွာ အားထုတ်ရာ၏။ လျော့ရီလျော့ရဲ ပြုအပ်သော ရဟန်းအဖြစ်သည် ကိလေသာမြူကို ထပ်လောင်း၍ ကြဖြန့်တတ်၏။

ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆိုနိုင်ခက်ခဲသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မြက်ပင်ကို အမှတ်မဲ့ဖြတ်မိသော ရဟန်းတစ်ပါးက ထိုရဟန်းထံ လာရောက်ပြောကြားကာ "မည်သို့ အပြစ်ရှိပါသနည်း"ဟု မေးမြန်း၏။ အမေးခံ

http://www.dhammadownload.com

ရသော ရဟန်းက "မြက်ပင်ကို ဖြတ်ခြင်းဖြင့် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိချေ။ ဒေသနာကြားလျှင် လွတ်နိုင်၏" ဟု ဆိုကာ သူကိုယ်တိုင်လည်း မြက်ပင်များကို ဆွဲနုတ်ပြ၏။ ထိုအဖြစ်ကို ဘုရားရှင် သိတော်မူသောအခါ ထိုရဟန်းကို ခေါ်ယူ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် စောင့်စည်းမှု၌ တည်နေ၏။ ထို့နောက်တွင် ဝိပဿနာပွားများ၍ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၁၄။ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းသည် မမြတ်ပေ။ မကောင်းမှုသည် နောင်အခါတွင် ပူပန်စေတတ်၏။ ကောင်းမှုကို ပြုခြင်းသည် မြတ်၏။ ယင်းကောင်းမှုကိုပြုခြင်းကြောင့် နောင်တ တစ်ဖန် မပူပန်ရပေ။

ငြူစူသော မိန်းမ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သိတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိ၏ကျွန်မ အပေါ် ငြူစူသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုမိန်းမ၏ လင်ယောကျ်ားသည် မိမိအိမ်မှ ကျွန်မနှင့် ဖောက်ပြားနေလေရာ ကျွန်မကို ငြူစူသဖြင့် ထိုမိန်းမသည် ကျွန်မ၏ ခြေများ၊ လက်များကို တုပ်နှောင်ပြီးလျှင် နားနှာခေါင်းတို့ကို ဖြတ်ပစ်၏။ ထို့နောက် မိမိအမှုကို ဖုံးဖိနိုင်ရန် ကျွန်မကို လုံခြုံသော တိုက်ခန်းတစ်ခုမှာထည့်၍ တံခါးပိတ်ထားပြီးလျှင် လင်နှင့်အတူ ကျောင်းတော်သို့လာကာ တရားနာနေ၏။ ထိုစဉ်တွင် ထိုမိန်းမ၏ ဆွေမျိုးများ အိမ်သို့လာရောက်ကြ၍ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ကျွန်မကို လွှတ်ပေးလိုက်ကြ၏။ ကျွန်မသည် ကျောင်းတော်သို့ လိုက်လာကာ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က သူတို့ သုံးဦးစလုံးအား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည် သောတာပန်ဖြစ်ကြလေ၏။ ကျွန်မသည်လည်း ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ရလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၁၅။ တိုင်းစွန်ပြည်ဖျားဖြစ်သောမြို့ကို အတွင်းရောအပြင်ပါ လုံခြုံစေဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ မိမိကိုယ်ကို အတွင်းရောအပြင်ပါ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။ အခါအခွင့်ကောင်းသည် သင်တို့အား ကျော်လွန်၍ မသွားပါစေနှင့်။ အခါအခွင့်ကောင်းကို ကျော်လွန်သူသည် ငရဲသို့ ကျရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ စိုးရိမ်ရကုန်၏။

ရဟန်းများစွာ (နယ်ခြားမြို့ငံ့)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် နယ်ခြားမြို့၌ ဝါဆိုခဲ့သော ရဟန်းများစွာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟော်ကြားတော် မူလေသည်။

ထိုနယ်ခြား၌ ဝါဆိုကြသော ရဟန်းများအား ပထမတစ်လတွင် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြုစုလုပ်ကျွေးနိုင်ကြ၏။ ဝါလယ်တွင်ကား ခိုးသားများက မြို့ကိုတိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးကာ ဖမ်း၍ မိသမျှလူတို့ကို ခေါ်သွားကြ၏။ ထိုအခါမှစ၍ မြို့နေလူတို့သည် ခိုးသားများကို ကာကွယ်ရန် မြို့ကိုအခိုင်အမာ ပြုပြင်နေရသဖြင့် ရဟန်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မပြုစုနိုင်ကြတော့ချေ။ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုကျောင်းတော်၌ ဆင်းတောင့်ဆင်းရဲနေခဲ့ကြရပြီးလျှင် ဝါကျွတ်သောအခါ ဘုရားရှင်က တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၁၆။ ရွှက်စရာမဟုတ်သည်၌ ရွှက်တတ်ကုန်၍ ရွှက်စရာဟုတ်သည်၌ မရွှက်တတ်ကုန်သော၊ မှားသော အယူရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

၃၁၇။ ကြောက်စရာမဟုတ်သည်၌ ကြောက်စရာဟု ရူလေ့ရှိကုန်၍ ကြောက်စရာဟုတ်သည်၌ ကြောက်စရာမဟုတ်ဟု ရူလေ့ရှိကုန်သော မှားသောအယူရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ကြရကုန်၏။

နိဂဏ္ဌ တက္ကတွန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆွမ်းခွက်ကို အဝတ်ဖုံးကာ ကိုယ်လုံးတီးနေကြသော နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ ဆွမ်းခံသောရဟန်းတို့သည် ထိုတက္ကတွန်းများနှင့် တွေ့ကြသောအခါ "ငါ့ရှင်တို့၊ ကိုယ်လုံးတီးနေကြသော တက္ကတွန်းများထဲတွင် ဤတက္ကတွန်းတို့ကား ဝေးတစ်ဖက်ကို ဖုံးလွှမ်းကြသေး၍ အံ့ရှက်ရှိကြသေးယောင် တကား"ဟု ဆိုကြ၏။ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းတို့ကလည်း "ငါတို့သည် ရှက်သောကြောင့် ဖုံးလွှမ်းထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ မြေမှုန့်၊ မြူမှုန့် စသည်တို့သည်လည်း အရှက်ရှိကြသည်သာဖြစ်၍ ထိုဝတ္ထုများ ဆွမ်းထဲသို့မကျရောက်စေရန် ဖုံးထားခြင်းသာဖြစ်၏" ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ တက္ကတွန်းများစွာတို့သည် ထိတ်လန့်ကြ၍ ရဟန်းပြုကြလေ၏။

ဒေသနာထေ

၃၁၈။ အပြစ်မရှိသည်၌ အပြစ်ရှိ၏ဟု အယူရှိကြကုန်၍ အပြစ်ရှိသည်၌ အပြစ်မရှိဟူ၍ ဖြစ်လေ့ရှိကုန်သော၊ မှားသောအယူရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ကျရောက်ကုန်၏။

၃၁၉။ အပြစ်ရှိသည်ကို အပြစ်ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ အပြစ်မရှိသည်ကို အပြစ်မရှိဟူ၍လည်းကောင်း သိကြကုန်သောကြောင့် ကောင်းသောသတ္တဝါတို့သည် သုဂတိဘုံဘဝသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

တိတ္ထိတို့၏ သာဝကများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိတို့၏ သားများအား ဘုရားကျောင်းသို့ မသွားရန် တားမြစ်ကြသော တိတ္ထိသာဝကများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်တွင် လူကြီးများသည် ဗုဒ္ဓသာဝကနှင့် တိတ္ထိသာဝက ဟူ၍ ကွဲပြားနေကြသော်လည်း သူတို့သားများမှာမူ အတူတကွ ကစားနေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ တိတ္ထိသာဝကများသည် မိမိတို့သားများအား ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ဘက်သို့ ပါသွားမည်စိုး၍ ရဟန်းမြင်လျှင် ရှိမခိုးရန်၊ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ မသွားရန် တားမြစ်ကြ၏။ တစ်နေ့သ၌ ကစားဖော်သူငယ်တို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နံဘေး၌ ကစားနေကြရာ ရေငတ်ကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓသာဝက၏သားများသည်

http://www.dhammadownload.com

ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သောက်ကြ၏။ တိတ္ထိသာဝကတို့၏သားများမှာ မလိုက်ပုံကြသဖြင့် မိမိတို့အတွက်ပါ ခပ်ခဲကြပါရန် တောင်းပန်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့၏ သားများက ကျောင်းတော်တွင်း၌ ရေသောက်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက် ရှိခိုး၍ ကစားဖော်တို့ တောင်းပန်ပုံကို လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "သူတို့ကိုယ်တိုင် ရေလာသောက်ရန် လွှတ်လိုက်ကြကုန်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

သူငယ်တို့လည်း မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ပြောကြလေရာ တိတ္ထိသာဝက၏သားများမှာ ကျောင်းတော်သို့ဝင်၍ ရေသောက်ကာ ဘုရားရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ကြရ၏။ ဤတွင်ဘုရားရှင်က သူငယ်တို့အား သာသနာတော်၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်လာစေရန် တရားဟောတော်မူကာ သရဏဂုံတို့၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသူငယ်တို့သည် အိမ်သို့ပြန်၍ မိဘများအား ဤအကြောင်းကို ပြောပြလေရာ မိဘများသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ ငိုကြွေးကြရ၏။ ဗုဒ္ဓသာဝကများက သူတို့ကို တရားပြ၍ ဖျောင်းဖျကြခါမှ စိတ်သက်သာရလာကြကာ ဆွေမျိုးများနှင့်တကွ ကျောင်းတော်သို့လာ၍ မိမိတို့သားများကို အပ်နှံကြကုန်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က သူတို့၏စိတ်အလိုကို ချင့်ချိန်တော်မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ တိတ္ထိသာဝကတို့သည် သရဏဂုံ သုံးပါးတို့၌ တည်ကုန်၏။ ထို့နောက် တရားတော်များ ဆင့်ကာဆင့်ကာ နာရသောအခါ သောတာပန် ဖြစ်ကြလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

နာဂဝဂ်

ဒေသနာတော်

၃၂၀။ ဆင်မြောင်ကြီးသည် စစ်မြေပြင်ရှိ လေးမှပစ်လွှတ်လိုက်၍ မိမိအပေါ် ကျရောက်လာသော မြားတို့ကို မတုန်မလှုပ် သည်းခံတိုသကဲ့သို့ ငါဘုရားသည် ကျူးလွန်စော်ကားသောစကားကို သည်းခံအံ့။ လူအများသည် သီလမရှိသည်သာတည်း။

၃၂၁။ ယဉ်ကျေးသော ဆင်၊ မြင်းစသည်တို့ကိုသာ ပွဲသဘင်သို့ ဆောင်ယူကုန်၏။ ယဉ်ကျေးပြီးသော ဆင်၊ မြင်းစသည်တို့ကိုသာ မင်းသည်စီး၏။ ကျူးလွန်စော်ကားသောစကားကို သည်းခံနိုင်သောသူသည် ယဉ်ကျေးပြီးဖြစ်၍ လူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

၃၂၂။ အသတိုရိမြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဇာနည်မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သိန္ဓောမြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဉ္ဇရမည်သော ဆင်မြောင်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း ယဉ်ကျေးပြီးသူသည် ထိုမြင်းကောင်း ဆင်ကောင်း တစ်ကောင်တို့ထက် လွန်မြတ်၏။

ကိုယ်တော်မြတ်၏ ယဉ်ကျေးခြင်း

ယောသိတာရုံကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောသမ္ဗီမြို့တော်တွင်း ဆွမ်းခံတော်မူစဉ် မာဂဏ္ဍိမိဖုရား၏လူများက ဆဲရေးသော်လည်း မိမိ၏ မတုန်မလှုပ် သည်းခံနိုင်ပုံကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကောသမ္ဗီမြို့တော်တွင်း၌ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံလှည့်လည်နေတော်မူစဉ် မာဂဏ္ဍိက တံစိုးလက်ဆောင်ပေး၍ ခိုင်းထားသောလူများက လမ်းဆုံလမ်းမများမှ ရပ်ကာ ဘုရားရှင်ကို အမျိုးမျိုးဆဲရေးကြ၏။ ဆဲရေးသည့်ဒဏ်ကို မခံနိုင်သော ဤမြို့တော်မှ ဘုရားရှင် ထွက်ပြေးစေရန်ဖြစ်၏။ ဤတွင် အရှင်အာနန္ဒာက

http://www.dhammadownload.com

"အရှင်ဘုရား၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည် တပည့်တော်တို့ကို ဆဲရေးကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ အခြားမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ကြပါစို့ဘုရား"

"အာနန္ဒာ၊ အခြားမြို့မှ မြို့သူမြို့သားများ ဆဲလျှင်ကော မည်သို့ပြုမည်နည်း"

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုမှတစ်ဖန် အခြားမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ကြပါမည်ဘုရား"

"အာနန္ဒာ၊ ဤသို့မပြုသင့်ပေ။ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ပေါ်ရာ အရပ်၌သာလျှင် ထိုအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေအပ်၏"

ဤသို့အားဖြင့် ဘုရားရှင်သည် အရှင်အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ငြင်းပယ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ လမ်းဆုံလမ်းမတို့မှရပ်၍ ဆဲရေးသူတို့သည် သောတာပန် စသည်ဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၂၃။ ဤဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်တို့ဖြင့် မရောက်ဘူးသေးသော အရပ်သို့ မရောက်နိုင်သည်သာတည်း။ စကျူစသော လူ့ဖြွေတို့ကို ဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း ယဉ်ကျေးပြီးသော သူသည်သာ မရောက်ဘူးသေးသော နိဗ္ဗာန်သို့ မှုချရောက်နိုင်၏။

ဆင်ဆရာဖြစ်ဖူးသော ရဟန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆင်ဆရာဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အစိရဝတီမြစ်ကမ်း၌ ဆင်ဆရာတစ်ဦးသည် ဆင်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမနေရာ ဆုံးမ၍မရနိုင်ရှိနေ၏။ ဤတွင် ဆင်ဆရာဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းက အခြားရဟန်းများမှ တစ်ဆင့် ဆင်ကိုပိုင်နိုင်စွာ ဆုံးမနိုင်မည့်နည်းကို ပြောလေရာ ဆင်ဆရာသည် ထိုနည်းအတိုင်းလိုက်နာ၍ ဆင်ကိုပိုင်နိုင်စွာ ဆုံးမလေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းကိုခေါ်၍ ရှုတ်ချတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၂၄။ မြင်းထန်စွာအမှန်ယစ်၍ ဒိုမ်နင်းရန်ခဲယဉ်းသော ဓနပါလမည်သော ဆင်သည် အနှောင်အဖွဲ့ခံရသဖြင့် အစာအစာကို မစားနိုင်ချေ။ ဆင်သည် ဗိမိနေရာ ဆင်တော၌သာ မွေ့လျော်၏။

http://www.dhammadownload.com

ပုဏ္ဏားအိုနှင့် သားများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သားများ၏ ပစ်ပယ်ခြင်းကိုခံခဲ့ရသော ပုဏ္ဏားအိုတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ အသပြာရှစ်သိန်းကြွယ်ဝသော ပုဏ္ဏားအိုတစ်ယောက်သည် မိမိ၏သားလေးယောက်တို့ အိမ်ထောင်ပြုကြသောအခါ အသပြာတစ်သိန်းစီ ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် မိခင်ပုဏ္ဏေးမကြီး ကွယ်လွန်လေရာ ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီး နောက်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်လျှင် ကျန်သောအသပြာလေးသိန်းကို မိမိတို့ မရမည်စိုးသဖြင့် "မိမိတို့ ပြုစုလုပ်ကျွေးပါမည်"ဟု ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးကို ချော့မော့ပြောဆိုကြပြီးလျှင် ကျန်ငွေကို ဝေပေးရန် တောင်းပန်ကြ၏။ ပုဏ္ဏားအိုကြီးကလည်း သားတို့၏စကားကို သဘောတူကာ မိမိဝတ်ရုံထားသော အဝတ်နှစ်ထည်ကိုသာ ချန်လှပ်၍ ကျန်အသပြာနှင့် အသုံးအဆောင်များကို ဝေ၍ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် ပုဏ္ဏားကြီးသည် သားကြီးအိမ်မှစတင်၍ နေထိုင်လေရာ သားကြီးနှင့်ချွေးမတို့က ရှိသေစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ နှစ်ရက် သုံးရက်ခန့် ရှိသောအခါတွင်ကား ပုဏ္ဏားကြီး ရေချိုး၍ပြန်လာသောအခါ ချွေးမက အိမ်ဝမှ ဆီးကြို၍ "ပုဏ္ဏားအိုကြီး၊ သင်သည် သားကြီးအား တစ်ရာတစ်ထောင်ပို၍ ခွဲဝေပေးပါသလော၊ အခြားသားများအိမ်သို့ မသွားတတ်ပြီလော"ဟု ဆို၏။ ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် အမျက်ထွက်၍ "အယုတ်တမာမ၊ ပျက်စီးလေလော့"ဟု ဆိုကာ ထိုအိမ်မှ ထွတ်ခွာလာလေသည်။

သားလတ်နှင့်သားငယ်များအိမ်တွင်လည်း ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဤသို့ပင် တွေ့ကြုံရသဖြင့် ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်ကာ အဝတ်ဖြူဝတ်သော ပရိဗိုဇ်ပြုလုပ်၍ ဆွမ်းခံနေရ၏။ ဤသို့ဖြင့် အသက်အရွယ် ထောက်လာသည်တွင် အနေဆင်းရဲခြင်း၊ အစားဆင်းရဲခြင်းတို့ပါ ရောစွက်နေသဖြင့် အိုသင့်သည်ထက်ပို၍ အိုစာလာ၏။ အားအင်ကုန်ခန်း၍ ညှီးနွမ်းလာ၏။ သူသည် မိမိရွှေရှေးအတွက် အားကိုးစရာ ဘာတစ်ခုမျှ မမြင်တော့သည့်အတွက် ဘုရားရှင်ကို သတိရလာ၏။ "ရဟန်းဂေါတမသည်ကား မျက်နှာထားချိုသာလှသည်။ စကားပြောလျှင်လည်း ချိုသာလှသည်။ အရှင်ဂေါတမထံ ချဉ်းကပ်ရလျှင် ကူညီစောင့်ရှောက်ပေလိမ့်မည်"ဟု တွေးတောကာ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်၍ မိမိ၏အဖြစ်ကို လျှောက်ထားလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်သည် လူအများစုဝေးရာ သဘင်များ၌ ရွတ်ဆိုရန် အောက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ဂါထာစီကုံး၍ ပေးတော်မူ၏။

"အကြင်သားတို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခဲ့ရ၏။ အကြင်သား တို့၏ ကြီးပွားခြင်းကို အလိုရှိခဲ့၏။ ခွေးတို့သည် ဝက်ကို ဟောင်၍ နှင်ထုတ်ကြ သကဲ့သို့ ထိုသားတို့သည် မယားတို့နှင့် တိုင်ပင်ကာ ငါ့ကို နှင်ထုတ်ကြကုန်၏။

"သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာလှသော ရက္ခိုသ်တို့သည် အရွယ်လွန်သော ငါ့ကိုစွန့်ကုန်ယောင်တကား။

"အိုမင်းပြီဖြစ်၍ အသုံးမကျသောမြင်းကို အစာမကျွေးဘဲ ဖယ်ထားဘိ သကဲ့သို့ သူမိုက်တို့၏ ဖခင်အိုသည် သူတစ်ပါးထံ တောင်းစားနေရ၏။

"ငါ၏လက်စွဲတောင်ဝှေးသည်ကား မြတ်သေး၏။ ငါ့ကို ရိုသေလေးစား ခြင်းမရှိသော သားတို့ကား မမြတ်ကုန်။ တောင်ဝှေးသည် ကြမ်းတမ်းသော နွားကိုလည်း တားမြစ်နိုင်၏။ ထို့ပြင် ကြမ်းတမ်းသော ခွေးကိုလည်း တားမြစ်နိုင်၏။

"တောင်ဝှေးသည် မှောင်မိုက်ထဲ၌ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြဖြစ်၏။ နက်သော ရေ၌ ထောက်တည်ရာရ၏။ ချော်လဲသော်လည်း တောင်ဝှေး၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြန်၍ရပ်တည်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် တောင်ဝှေးသည် သားတို့ထက် မြတ်သေး၏"

ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဤဂါထာတို့ကို အဓိအရသင်ယူပြီးလျှင် လူအများ စည်းဝေးရာသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။ သူ၏သားလေးယောက်တို့သည် ဝတ်စား တန်ဆာ အပြည့်အစုံဖြင့် အစည်းအဝေးတက်နေကြကာ သူ့ကို မမြင်ချင် ဟန်ဆောင်ကြ၏။ ဤတွင် ပုဏ္ဏားကြီးသည် ပရိသတ်ကို တောင်းပန်ပြီးလျှင် အထက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြလိုက်၏။ ထိုအခါ၌ "မိဘများကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း မရှိသော သားဆိုးသားမိုက်များကို လူအများက သတ်ပစ်ကြစတမ်း"ဟု ကျင့်ဝတ် တစ်ခုပြု၍ ထားကြလေရာ ထိုသားလေးယောက်တို့သည် သေဘေးကိုကြောက် သဖြင့် ဖခင်အိုဆီခြေရင်းမှာ ဝပ်စင်းလာကြ၏။ ဖခင်ပုဏ္ဏားအိုကြီးကား မိမိကို စွန့်ပစ်ရက်ကြသော သားများကိုပင် ဖခင်စိတ်ဖြင့် သည်းခံခွင့်လွှတ်ကာ သတ်မည် ဖြတ်မည်ပြုမည့်သူများကိုပင် တားမြစ်၍ ပေးလေသည်။

သားလေးယောက်တို့သည် ဖခင်အိုကြီးကို အင်းပျဉ်ပေါ် တင်၍ ထမ်းကာ အိမ်သို့ခေါ်၍ ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြ၏။ မယားများကိုလည်း "ပြုစု

http://www.dhammadownload.com

လုပ်ကျွေးခြင်းမရှိလျှင် နှိပ်စက်မည်"ဟု ခြိမ်းခြောက်ထားကြ၏။ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်စားသောက်ပြီဖြစ်သော ပုဏ္ဏားအိုကြီးသည် ဘုရားရှင်ကို ကျေးဇူးတင်လှသဖြင့် မိမိရရှိသော ပုဆိုးအစုံကို ဘုရားရှင်ထံ လှူဒါန်း၏။ နေ့စဉ်ရနေသော ထမင်းအုပ် လေးအုပ်အနက်မှ နှစ်အုပ်ကို လှူဒါန်း၏။ တစ်နေ့သ၌ သားအကြီးဆုံး အိမ်၌ မင်္ဂလာပွဲတစ်ခုရှိရာ ဖခင်ကြီး၏ ဆန္ဒအရ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန်းငါးရာတို့ကို ပင့်ဖိတ်ပြီးလျှင် ရေမရောသော နို့ယနှာဆွမ်းနှင့် မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်တို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ ဘုရားရှင်က "သင်တို့သည် ကောင်းသောအမှုကို ပြုကြပေကုန်၏။ အမိအဖတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းကား ရှေးပညာရှိတို့၏ အလေ့အကျင့် ပေတည်း"ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားအိုကြီးနှင့်တကွ သားများ၊ ချွေးမများ သောတာပန် ဖြစ်ကြလေ၏။

(ဘုရားရှင် အမိကိုပြုစုလုပ်ကျွေးပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော မာတုပေါသကဇာတ်ကို ကေဒသကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၂၅။ ငိုက်မျဉ်းလျက်၊ မျောက်မျဉ်းအိပ်လျက်၊ အစားကြိုးလျက် ကျွေးမွေးထားသော ဝက်ကြီးကဲ့သို့ အလူးလူးအလှိမ့်လှိမ့် အိပ်လေ့ရှိသော ပညာနှံ့သူသည် အနိစ္စ စသောလက္ခဏာတို့ကို မဆင်ခြင်နိုင်သောကြောင့် အဖန်တလဲလဲ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေရ၏။

ကောသလမင်းကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် များစွာ စားသောက်လာသဖြင့် ဘုရားရှင်ရှေ့မှာ ငိုက်မျဉ်းနေသော ကောသလမင်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

(အစားကြိုးလှသော ကောသလမင်းကြီးအား အစားလျှော့နိုင်ရန် ဘုရားရှင်ညွှန်တော်မူပုံကို သုခဝဂ်၊ ကောသလမင်းကြီး ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၂၆။ ဤစိတ်သည် ရှေးအခါက လိုရာအာနံ့ကိုလိုက်စားလျက် အလိုရှိရာ၊ ကောင်းနိုးရာရာ လှည့်လည်ကျက်စားခဲ့လေပြီ။ ချုပ်နှောင်ထားသော ဆင်ထိန်းသည် အမုန်ယစ်သော ဆင်ကို နှိပ်ကွပ်ဘိသကဲ့သို့၊ ယခုငါသည် ထိုစိတ်ကို အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် နှိပ်ကွပ်ပေအံ့။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သာနု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာမဏေ ဘဝတုန်းက လူထွက်ရန်ကြံစည်ခဲ့ဖူးသော အရှင်သာနုကို အကြောင်းပြု၍ ဤ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ယေစဉ်ကပင် ရှင်ပြုလာခဲ့သော သာနုသာမဏေသည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ နိဿရည်းဆရာတို့အား ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစု၏။ လဆန်း ၈-ရက်နေ့တိုင်း နံနက်စောစောထ၍ သောက်ရေဖိုးစင်၌ ရေခပ်ထည့်၏။ တရားနာရာအရပ်၌ တံမြက်လှည်း၏။ ညမှောင်လာသောအခါ ဆီမီးထွန်းညှိ၏။ ထို့နောက် တရားနာလာကြရန် ကြွေးကြော်၍ ပရိသတ်စု၏။ ပရိသတ်များ စုဝေးလာကြသောအခါ ရဟန်းအများက တိုက်တွန်းကြသဖြင့် သာနုသာမဏေပင် တရားပလ္လင်ပေါ် တက်ကာ သာယာသောအသံဖြင့် တရားဟော၏။ တရားဟောပြီး၍ တရားပလ္လင်မှ ဆင်းသောအခါ "ဤသို့တရားဟောရသော ကုသိုလ်အဖို့ကို ငါ၏ မိခင်ဖခင်တို့အား အမျှပေးဝေပါ၏"ဟု ဆို၍အမျှပေး၏။ သူ၏အမျှပေးဝေသံကို ယခု ဘဝမှ မိခင်က မကြားမသိသော်လည်း ယခင်ဘဝက မိခင်တော်ခဲ့သော ဘီလူးမကား တရားနာရင်း ကြားသိသဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်လေသည်။

ဘီလူးမနှင့်အတူ တရားနာလာသောနတ်များနှင့် ဘီလူးများသည် သာနုသာမဏေကို ရိုသေလေးစားကြသဖြင့် သာနုသာမဏေ၏ မယ်တော်ကိုလည်း အရိုအသေပေးလာကြ၏။ နေရာဦး၊ ထမင်းဦးပေးလာကြ၏။ တန်ခိုးကြီးသော ဘီလူးတို့သည် ထိုဘီလူးမကိုမြင်လျှင် လမ်းဖယ်ပေးရုံမက နေရာမှပင် ထပေးကြလေသည်။

သာနုသာမဏေ အသက်နှစ်ဆယ်သို့ ရောက်သောအခါ သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက်တော့သဖြင့် လူထွက်ရန် မိခင်အိမ်သို့ပြန်လာ၏။ မယ်တော်ကြီးက လူဘောင်မှာ နေရခြင်း၏ အပြစ်များကို ပြောပြပါသော်လည်း သာမဏေကား လက်မခံနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ မယ်တော်ကြီးက "ချစ်သား၊ ခေတ္တနေဦးလော့၊ ချစ်သား အတွက် ယာဂုနှင့် ဆွမ်းကိုချက်ပါဦးမည်။ ယာဂုသောက်ပြီး ဆွမ်းစားပြီးမှ ငါ့သား လိုချင်သော အဝတ်ကို ထုတ်ပေးပါမည်"ဟု ပြောဆိုနှစ်သိမ့်ထား၏။ သားဖြစ်သူကို အချိန်ဆွဲထားလျက် မယ်တော်ကြီး ဆန်ဆေးနေစဉ်တွင် မယ်တော်ဟောင်း ဘီလူးမသည် သာနုသာမဏော၏ စိတ်အကြံကို သိသဖြင့် လူထွက်ခြင်းကို တားဆီး

http://www.dhammadownload.com

နိုင်ရန် သာမဏေ၏ကိုယ်တွင် ဝင်၍ပူး၏။ လည်ပင်းနောက်ပြန်ဖြစ်ကာ တံတွေးများ ယိုစီးလျက် မြေပေါ်မှာလဲကျအောင် ပြုလုပ်ထားလေသည်။

"သာနုသာမဏေ လူထွက်မည်ကြံလျှင် ဤသို့ပင်လာ၍ နှိပ်စက်ဦးမည်။ ကောင်းကင်တွင်ပျံနေသော်လည်း လွတ်မည်မဟုတ်"ဟု ကြုံးဝါးပြီးလျှင် ဘီလူးမလည်း ထွက်ခွာသွား၏။ သာနုသာမဏေကား မိမိ၏အဖြစ်ကို မသိသေးပေ။ ဆံပင်ဖရိုဖရဲ စိုရွှဲနေသောမျက်ရည်ဖြင့် ငိုကြွေးနေသော မိခင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ စုဝေးနေသော ပရိသတ်ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရသဖြင့် တအံ့တသြဖြစ်ကာ မယ်တော်ကြီးအား မေးမြန်း၏။ မယ်တော်ကြီးက "ချစ်သား၊ မယ်တော်တို့ ငိုကြွေးရခြင်းမှာ ချစ်သားလူထွက်မည်ဆို၍ ငိုကြွေးရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကာမဂုဏ်ကို စွန့်ပစ်ကာ သာသနာ့ဘောင် ဝင်ရောက်ပြီးခါမှ လူ့ဘောင်သို့ ပြန်ဆင်းလာသူသည် အသက်ရှင်သော်လည်း လူသေနှင့်မခြားပါ"ဟု ပြောဆိုကာ ဘီလူးဖမ်းစားပုံကိုလည်း ပြောပြ၏။ ဤတွင် သာနုသာမဏေသည် လူထွက်ရန် အကြံကို စွန့်လွှတ်လိုက်လေသည်။

မယ်တော်ကြီးသည် သာမဏေ၏အသက် တွက်စစ်ကြည့်ကာ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်နေပြီဖြစ်၍ သက်နီးသုံးထည်နှင့်တကွ ပရိက္ခရာများစုဆောင်း၏။ မယ်တော်ကြီးလှူဒါန်းခဲ့သော ပရိက္ခရာများဖြင့်ပင် သာနုသာမဏေသည် ရဟန်းဘောင်သို့တက်ရ၏။ ထို့နောက် အရှင်သာနုသည် ဘုရားရှင်ထံချဉ်းကပ်လေရာ ဘုရားရှင်က မိမိစိတ်ကို နှိပ်ကွပ်စေနိုင်ရန် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ သာနုသာမဏေနှင့်တကွ တရားနာနေကြသော နတ်များစွာတို့ပါ သစ္စာလေးပါးကို သိကြလေ၏။ အရှင်သာနုသည် ပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ယူတတ်မြောက်၍ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ပြီးလျှင် အသက်တစ်ရာတွင် ပရိနိဗွာန်ပြုလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၂၇။ မမေ့မလျော့ခြင်း အပွမာဒတရား၌ မွေ့လျော်ကြကုန်လော့။ မိမိစိတ်ကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။ ညွှန်၌ကျွံနစ်နေသော ဆင်သည် မိမိကိုယ်ကို ညွှန်ထဲမှ ထုတ်ဆောင်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် ကိလေသာညွှန်ထဲမှ မိမိကိုယ်ကို ထုတ်ဆောင်ကြကုန်လော့။

http://www.dhammadownload.com

ပါဝေယျကဆင်ကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မိမိကိုယ်ကို ညွှန်ထဲမှ ထုတ်ဆောင်သော ပါဝေယျက ဆင်ကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရွယ်ကောင်းတုန်းက အားခွန်ဝလကြီးမားခဲ့သော ပါဝေယျကဆင်ကြီးသည် အရွယ်ဘိုလာသောအခါ အင်အားဆုတ်ယုတ်လာသဖြင့် ညွှန်အိုင်တစ်ခုကို ဆင်းရာမှ ပြန်မတက်နိုင်ချေ။ ကောသလမင်းကြီးသည် မိမိ၏ဆင်ကြီး ညွှန်နစ်နေသည်ကို ကြားသိသဖြင့် ဆင်ကြီးအား ညွှန်ထဲမှထုတ်ဆောင်ပေးရန် ဆင်ထိန်းတို့အား တာဝန်ပေး၏။ ဆင်ထိန်းသည် အနီးအနား၌ စစ်ပွဲကြီးဖြစ်နေသကဲ့သို့ သဏ္ဌာန်လုပ်ကာ စစ်စည်များ တီးခတ်စေ၏။ ဤတွင် ပါဝေယျကဆင်ကြီးသည် စစ်စိတ်စစ်မာန်များ တက်လာကာ ညွှန်ထဲမှ မိမိဘာသာရုန်း၍ ထွက်လာ၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်က ထိုဆင်ကြီးကို ဥပမာပြုကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၂၈။ ပညာလည်းရင့်၊ အကျင့်လည်းတူ၊ ကောင်းစွာနေထိုင်၊ ခဲ့ခိုင်သော သမာဓိရှိသော အဖော်ကိုရပါမူ ဘေးရန်ဟူသမျှကို နှိမ်နင်း၍ ထိုအဖော်နှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြည်ဖြူစွာ သတိယှဉ်လျက် ကျင့်သုံးရာ၏။

၃၂၉။ ပညာလည်းရင့်၊ အကျင့်လည်းတူ၊ ကောင်းစွာနေထိုင်၊ ခဲ့ခိုင်သော သမာဓိရှိသော အဖော်ကိုမရပါမူကား၊ မင်းသည် မိမိနိုင်ငံကို စွန့်ပစ်ကာ တစ်ယောက်တည်း နေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပါလိလေယျက ဆင်မင်းသည် ဆင်အုပ်ကို ခွဲ၍ တောထဲ၌ တစ်ဖီးတည်း နေထိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း တစ်ဦးတည်းသာလျှင် ကျင့်သုံးရာ၏။

၃၃၀။ တစ်ဦးတည်း ကျင့်သုံးရခြင်းသည် မြတ်၏။ သူဓိုက်နှင့်ပေါင်းဖော်၍ အကျိုးမရှိပေ၊ တောထဲ၌ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော ဤဆင်ကြီးသည် ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရသကဲ့သို့ တစ်ဦးတည်း ချမ်းသာစွာနေရာ၏။ မကောင်းမှုကို လုံးဝ မပြုရာ။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းများစွာ (ပါလိလေယျက)

ပါလိလေယျကတောဋ္ဌ ပါလိလေယျကဆင်မင်း၏ အလုပ်အကျွေးကိုခံယူ၍ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်အာနန္ဒာနှင့်လိုက်ပါလာသော ရဟန်းငါးရာတို့အား ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေ၏။

(ပါလိလေယျက တောသို့ကြွ၍ သီတင်းသုံးတော်မူပုံ အကြောင်းစုံကို ယမကဝဂ်၊ ကောသမ္ဗီရဟန်းဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၃၁။ အရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ အဆွေခင်ပွန်းရှိခြင်းသည် ချမ်းသာ၏။ ရသမျှဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းသည် ချမ်းသာ၏။ အသက်ကုန်ခါနီး၌ ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိခြင်းသည် ချမ်းသာ၏။ ဆင်းရဲခြင်းအားလုံးကို ပယ်ဖျက်ခြင်းသည် ချမ်းသာ၏။

၃၃၂။ လောက၌ အမိကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းသည် ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏။ အဖကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းသည် ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏။ လောက၌ ရဟန်းတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းသည် ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် မကောင်းမှုမှအပ ပြုပြီးကုန်သောဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာတို့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးရခြင်းသည် ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏။

၃၃၃။ သီလရှိခြင်းသည် ကိုးသည့်တိုင်အောင် ချမ်းသာ၏။ သဒ္ဓါတရားတည်တံ့ခိုင်မြဲခြင်းသည် ချမ်းသာ၏။ ပညာကိုရခြင်းသည် ချမ်းသာ၏။ မကောင်းမှုကို မပြုခြင်းသည် ချမ်းသာ၏။

မာရ်နတ်မင်း (မင်းပြုရန်)

ဟိမဝန္တာအရပ်ရှိ တောကျောင်း၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မင်းပြုရန် လျှောက်ထားလာသော မာရ်နတ်မင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဟိမဝန္တာအနီးအပါးရှိ မင်းတို့သည် တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း၍ မင်းပြုကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် မတရားသဖြင့်အပြစ်ဒဏ်ခံကြရကုန်သော သူတို့ကို မြင်တော်မူလေရာ သနားတော်မူလှ၍ "မညှဉ်းပန်းသင့်သူကို မညှဉ်းပန်းကြဘဲ တရားသဖြင့် မင်းပြုကြအောင် ငါစွမ်းဆောင်နိုင်မည်လော" ဟု ကြံစည်တော်မူ၏။ ထိုအကြံအစည်ကို မာရ်နတ်မင်းသိရှိကာ

http://www.dhammadownload.com

"ဘုရားရှင် မင်းပြုလျှင် မှေမှေလျော့လျော့ ရှိလာမည်ဖြစ်၍ မိမိအတွက် အခွင့်သာမည်"ဟု မျှော်လင့်၍ ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်လာကာ "အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် စင်စစ်အားဖြင့် ကွဒွိပါဒ်လေးပါးကို ပွားများပြီးသူဖြစ်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား အလိုတော်ရှိ၍ ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ရွှေဖြစ်စေဟု နှလုံးသွင်းလျှင် ဟိမဝန္တာတောင်ကြီးသည် ရွှေတောင်ကြီး ဖြစ်ရာ၏။ တပည့်တော်သည် ထိုရွှေများဖြင့် လိုအပ်သမျှပစ္စည်းများကို စုဆောင်းပေးပါမည်။ အရှင်ဘုရားတို့သည် တရားမင်း ပြုတော်မူကြပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်မင်း၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံတော်မမူဘဲ "ဟယ်-မာရ်နတ်၊ တောင်ကြီးတစ်ခုလုံးက တောင်ကြီးနှစ်လုံးစာ ရွှေစင်အတိ ဖြစ်လာသော်လည်း လူတစ်ယောက်၏ အလိုကိုမပြည့်စေနိုင်ပေ။ ဟယ်-မာရ်နတ် ယုတ်၊ သင်၏အဆုံးအမသည် တခြားဖြစ်၍ ငါ၏အဆုံးအမကား တခြားသာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၃၄။ မေ့မေ့လျော့လျော့ နေထိုင်သော သတ္တဝါအား တဏှာသည် မာလောနွယ်ကဲ့သို့ တိုးပွား၏။သစ်သီးကိုအလိုရှိသော မျောက်သည် တောတွင်း၌ တစ်ပင်မှတစ်ပင် သို့ ခုန်လွှားကူးသန်းနေသကဲ့သို့ ထိုတဏှာကို တိုးပွားခြင်းသည် တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့ ပြေးသွားရ၏။

၃၃၅။ ပြိတ်မြက်သည် မိုးရွာသောအခါ တိုးပွားသကဲ့သို့ လောကဌ ကပ်ငြိတွယ်တာ၍ ယုတ်မာသော ဤတဏှာ အညှည်းဆဲခံရသူအား စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတို့သည် တိုးပွားကုန်၏။

၃၃၆။ ရေပေါက်သည် ကြာရွက်မှ လျှောကျသကဲ့သို့ လောကဌ လွန်ဆန်နိုင်ခဲသော၊ ယုတ်မာသော ထိုတဏှာကို ညှည်းဆဲနိုင်ခဲပါလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းတို့သည် လျှောကျကုန်၏။

၃၃၇။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ စည်းဝေးလာကြကုန်သော သင်တို့အား ငါသည် ကောင်းသောစကားကို ဆိုပေအံ့။ ပန်းရင်းဟုခေါ်သော ပြိတ်မြက်၏အမြစ်ကို အလိုရှိသူသည် ပြိတ်မြက်ပင်ကို တူးရသကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိလျှင် တဏှာ၏ အရင်းအမြစ်ကို တူးပစ်ကြကုန်လော့။ ရေအလျဉ်သည် ကျူပင်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ကိလေသမာရသည် သင်တို့ကို အဖန်တလဲလဲ မဖျက်ဆီးစေလင့်။

ကပိလ ရွှေငါးကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အစိရဝတီမြစ်မှ ဖမ်းဆီးမိသော ကပိလရွှေငါးကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာကော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော် တံခါးအနီးရှိ တံငါရွာတစ်ရွာတွင် တံငါသည်ငါးရာတို့ နေထိုင်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ခိုးသား

http://www.dhammadownload.com

များဖြစ်ကာ ရွာသူရွာသားများက လိုက်လံဖမ်းဆီးသဖြင့် တောသို့ထွက်ပြေးလာကြ၏။ တောထဲမှာတွေ့ရသော ရဟန်းတစ်ပါးထံမှ သီလခံယူဆောက်တည်ကြပြီးလျှင် သူတို့သည် ရွာသူရွာသားတို့အား စိတ်အားဖြင့်ပင် မပြစ်မှားဘဲ အသတ်ခံကြရကာ နတ်ပြည်သို့ရောက်ကြရ၏။ ဘုရားနှစ်ဆူကြား ကာလတစ်လျှောက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားကာ ဤဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ဟံငါရွာတွင် ယခင် ဘဝများအတိုင်း တစ်စုတစ်ဝေးကြီး ဖြစ်လာကြရ၏။ သူတို့သည် အစိရဝတီမြစ်ထဲ၌ ပိုက်ကွန်ပစ်၍ ငါးဖမ်းကြသောအခါ လှပသော ငါးကြီးကို ဖမ်းမိကြလေသည်။

ငါးကြီးမှာ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ လှပနေသဖြင့် ဆုတော်လာဘ်တော် ရရှိလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကာ လေထဲမှာထည့်၍ ယူလာကြပြီးလျှင် ကောသလမင်းကြီးထံ ဆက်သကြ၏။ ကောသလမင်းကြီးကလည်း "ဤရွှေငါးကြီးအကြောင်းကို ဘုရားရှင် သိတော်မူလိမ့်မည်" ဟု တွေးတော၍ ထငါးကြီးကိုယူစေ၍ ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရောက်၍ ငါးကြီးပါးစပ်ဟလိုက်သောအခါ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခုလုံး အပုပ်နံ့ကြီး လွှမ်းမိုးသွားလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးက ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းလှခြင်းနှင့် အပုပ်နံ့ ထွက်ရခြင်းတို့၏ အကြောင်းကို မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က "မင်းကြီး၊ ဤရွှေငါးသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ကပိလမည်သော ရဟန်းတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့၏။ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဆောင်ဖြစ်ကာ ပရိယတ်ကျမ်းဂန်များ ပို့ချနိုင်သဖြင့် အခြံအရံနှင့် လာဘ်လာဘကိုမှီ၍ မာန်မာနနှင့် လောဘတို့ကြီးပွားကာ မည်သူစကားကိုမျှ မနာယူခဲ့ဘဲ နေခဲ့၏။ အပ်စပ်သောအမှုကို မအပ်စပ်ဟု ဆိုခဲ့၏။ မအပ်စပ်သော အမှုကို အပ်စပ်သည်ဟု ဆိုခဲ့၏။ အပြစ်ရှိသောအမှုကို အပြစ်မရှိသည်ဟု ဆိုခဲ့၏။ အပြစ်မရှိသောအမှုကို အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆိုခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကြီး ဆုတ်ယုတ်လာရ၏။ ထို အကုသိုလ်ကံကြောင့် ကပိလရဟန်းသည် သေဆုံးသောအခါ အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ရ၏။ ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်များကို ပို့ချခြင်း၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ်တော်များကို ချီးကျူးခြင်းတို့ကြောင့် ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ လှပတင့်တယ်ရ၏။ မိမိစကားကို မနာယူသော ရဟန်းတို့အား ဆဲရေးခဲ့သဖြင့် ခံတွင်းမှအပုပ်နံ့ထွက်ရ၏"ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်က ငါးကြီးထဲသို့ မျက်နှာတော်မူကာ -

"အို-ငါးကြီး၊ သင်သည် ကပိလရဟန်းဖြစ်ခဲ့သည် မှန်ပါသလော"ဟု မေးတော်မူရာ-

http://www.dhammadownload.com

"အရှင်ဘုရား၊ မှန်ပါသည်။ တပည့်တော် ကပိလရဟန်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်" ဟု ငါးကြီးက လျှောက်၏။ တစ်ဖန်ဘုရားရှင်က ဆက်လက်၍ -

"သင် ဘယ်အရပ်မှလာသနည်း"

"တပည့်တော် အဝီစိငရဲမှ လာခဲ့ပါသည်ဘုရား"

"သင့် နောင်တော်ကြီးဖြစ်ခဲ့သော သာဂတမထေရ် အဘယ်သို့ ရောက်သွားသနည်း"

"ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွားပါပြီဘုရား"

"သင်၏မိခင် ဘိက္ခုနီမ သာဓိနီနှင့် နှမဖြစ်သူ ဘိက္ခုနီမ တာပနာတို့ ယခု ဘယ်ရောက်နေကြသနည်း"

"တပည့်တော်ဘက်ကနေ၍ ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် အဝီစိငရဲမှာ ရောက်နေကြပါသည်ဘုရား"

"ယခု အသင် အဘယ်သို့ သွားမည်နည်း"

"တပည့်တော် အဝီစိငရဲသို့ သွားရပါလိမ့်မည်ဘုရား"

ဘုရားရှင်၏ မေးခွန်းများကို ဖြေကြားပြီးလျှင် ကပိလငါးကြီးသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ လှေကို ဦးခေါင်းဖြင့်တိုက်၍ သေဆုံး၏။ သူလျှောက်ထားသည့်အတိုင်း အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်သွားလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ကပိလငါးကြီးအကြောင်း သိသာထင်ရှားအောင် မေးမြန်းတော်မူပြီးနောက် ပရိသတ်တို့၏ စိတ်အလိုကို ကြည့်ရှုတော်မူကာ အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

တံငါသည် ငါးရောတို့သည် သတိသံဝေဂရရှိကာ ဘုရားရှင်ထံတွင် ရဟန်းပြုကုန်၏။ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်ကာ အာနေဂသမာပတ်ကို ဝင်စားကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၃၈။ ခိုင်မြဲသော ရေသောက်မြစ်ကို မဖျက်ဆီးဘဲ ပင်စည်ကိုသာ ဖြတ်ထားသော သစ်ပင်သည် တစ်ဖန်ပေါက်ရောက် စည်ကားလာပြန်သကဲ့သို့ ဤအတူ ကိန်းအောင်းနေသော တဏှာကို မဖျက်ဆီးအပ်သေးသည်ရှိသော် ဆင်းရဲခြင်းသည်အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ဖြစ်လာ၏။

၃၃၉။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှစ်သက်ဖွယ် အာရုံသို့ စီးဆင်းကုန်သော သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော တဏှာရေအလျဉ်တို့သည် ရှိကြကုန်အံ့။ မှားသော အယူရှိသော ထိုသူကို ရာဂနှင့်စပ်သော အားကြီးသော အကြံအစည်တို့သည် ဆောင်ယူသွားကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

၃၄၀။ တဏှာတည်းဟူသော ရေအလျဉ်တို့သည် အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌ ယိုစီးကြကုန်၏။ တဏှာတည်းဟူသော နွယ်သည် ဥါရခြောက်ပါးမှ ဖြစ်၍ အာရုံခြောက်ပါး၌ တည်နေ၏။ ပေါက်လာသော တဏှာတည်းဟူသော ထိုနွယ်ကို ရှုမြင်၍ ထိုတဏှာနွယ်မြစ်ကို မင်းပညာဖြင့် ဖြတ်လော့။

၃၄၁။ သတ္တဝါတို့အား အောက်မေ့ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် သာယာနှစ်သက်ဖွယ်၌ မှီကုန်လျက် ကာမချမ်းသာကို ရှာမှီးကုန်သည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း။ အိုခြင်းသို့ မုချကပ်ရောက်ကြကုန်၏။

၃၄၂။ တဏှာဖြင့် ဝန်းရံအပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ကျော့ကွင်း၌မိသော ယုန်ကဲ့သို့ ထိတ်လန့်နေကြရ၏။ သံယောဇဉ်အစေးဖြင့် ကပ်ငြိနေကုန်သော သူတို့သည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ အဖန်တလဲလဲ ဆင်းရဲရခြင်းသို့ ရောက်ကြရကုန်၏။

၃၄၃။ တဏှာဖြင့် ဝန်းရံအပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ကျော့ကွင်းမိသော ယုန်ကဲ့သို့ ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် မိမိရာဂကင်းခြင်းကို တောင့်တသောသူသည် တဏှာကို ပယ်ဖျောက်ရာ၏။

ဝက်မကလေး

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင်း၌ ဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ဝက်မကလေးတစ်ကောင်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် လမ်းတွင် တွေ့မြင်ရသော ဝက်မကလေးကိုကြည့်၍ ပြုံးတော်မူ၏။ သွားတော်မှ ထွက်လာသော ဖြူဖွေးသော ရောင်ခြည်တော်များကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ဘုရားရှင် ပြုံးတော်မူရကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာ သိရှိသဖြင့် အကြောင်းရင်းကို မေးလျှောက်၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ဤ ဝက်မကလေးသည် ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ဆွမ်းစားဇရပ်တစ်ဆောင်အနီးတွင် ကြက်မဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုသို့ဖြစ်စဉ် ကမ္ဗဒွန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းတို့ ဂရားသံကို ကြားနာရသဖြင့် ထိုဘဝမှစုတေသော် ဥပရိမည်သော မင်းသမီးကလေး ဖြစ်လာ၏။ ဥပရိမင်းသမီးသည် အိမ်သာတက်ရာမှ ပိုးလောက်တို့ကို တွေ့မြင်၍ ပုဥ္ဇဝကသညာကိုပွားများကာ ပထမစျာန်ကိုရ၏။ ထိုဘဝမှ စုတေသော် ဗြဟ္မာဘုံသို့ လားရာ၏။ ဗြာဟ္မာဘုံမှ စုတေလာပြီးနောက် တပြောင်းပြန်ပြန် သံသရာလည်ရာမှ ယခု ဝက်မကလေး ဖြစ်လာရပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့သော မိန့်ကြားသံကိုကြားနာရ၍ သတိသံဝေဂ ရရှိကြကုန်သော ရဟန်းတို့အား ဘုရားရှင်က တဏှာ၏အပြစ်ကို ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူလျက် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ထိုဝက်မကလေးသည် ဘဝအမျိုးမျိုးသို့ ကျင်လည်ပြီးလျှင် သီဟိုဠ်ကျွန်း၊ အနုရာဓမြို့၏တောင်ဘက်ရှိ ဘောက္ကန္တရွာ၌ သုမနသူဌေးကြီး၏ သမီးဖြစ်လာ၏။ သူ၏အမည်မှာလည်း သုမနဖြစ်၏။ သူ့ကိုဒုဌဂါမဏိ မင်းကြီး၏အမတ်လကုဏ္ဍကအတိမွရအမတ်က ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ လက်ထပ်ယူပြီးလျှင် မဟာပုဏ္ဏရွာသို့ ခေါ်သွား၏။ ကောဋိပဗွတကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော အရှင်မဟာအနုရုဒ္ဓါမည်သော မထေရ်မြတ်သည် မဟာပုဏ္ဏရွာတွင် ဆွမ်းခံရင်း သုမနကို မြင်သောအခါ "ငါ့ရှင်တို့၊ ဘုရားလက်ထက်တော်တုန်းက ဝက်မကလေးသည်ပင် လကုဏ္ဍကအတိမွရ အမတ်ကတော် ဖြစ်ရသေး၏"ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

သူဌေးသမီးသုမနသည် ထိုစကားကိုကြားရာမှ မိမိဘဝအဆက်ဆက်ကို ပြန်လည်အောက်မေ့နိုင်သော ဇာတိဿရဉာဏ်ကိုရကာ လင်အမတ်ကြီးထံ ခွင့်ပန်ကြားကာ ပဥ္စဗလကမည်သော ထေရီမထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ ဘိက္ခုနီအရှင်မ သုမနသည် တိဿကျောင်း၌ မဟာသတိပဌာနသုတ်ကို ကြားနာရသဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်၏။ ဒမိဋ္ဌကျေးကုလားတို့၏ ရန်ကို ဒုဌဂါမဏိမင်းကြီးက နှိမ်နင်းပြီးချိန်တွင် ဆွေမျိုးတို့နေထိုင်သော ဘောက္ကန္တရွာသို့သွား၍ ထိုရွာ၌ ကလ္လကျောင်းကြီး၌ အာသိဝိသောပမ သုတ္တန်ကို ကြားနာရသောအခါ ရဟန္တာမဖြစ်သည်။

ရဟန္တာအရှင်မ သုမနသည် ပရိနိဗွာန်ပြုမည့်နေ့၌ ဓမ္မပဒဘာဏက ပုဂ္ဂိုလ်အရှင် မဟာတိဿနှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် မဏ္ဍလာရာမကျောင်းတိုက်၌ စည်းဝေးလာကြသော ပရိသတ်လေးပါးတို့အား မိမိကျင်လည်ခဲ့ရသော ဘဝအမျိုးမျိုးကို ဟောပြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၄၄။ အကြင်သူသည် လူဘောင်တည်းဟူသော တောကိုစွန့်၍ အကျင့်တည်းဟူသော တောသို့သက်ဝင်ခဲ့၏။ အိမ်ရာထောင်မှု တဏှာတောမှ လွတ်ပြီးပါလျက် အိမ်ရာမထောင်မှု တဏှာတောသို့ ပြေးဝင်ပြန်၏။ လာကြကုန်လော့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှုကြကုန်လော့။ ထိုသူသည် အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ပြီးပါလျက် အနှောင်အဖွဲ့သို့သာလျှင် ပြေးဝင်၏။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းလူထွက်

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဖြစ်မှုအားလျော်စွာ တံကျင်လျှိုခံရသော ရဟန်းလူထွက်တစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မဟာကဿပ၏တပည့် ရဟန်းတစ်ပါးသည် စတုတ္ထဈာန်ကိုရပြီးသော်လည်း ဦးရိုးဖြစ်သူ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သမီးကို ချစ်ကြိုက်၍ လူထွက်၏။ ဦးရိုးရွှေပန်းထိမ်သည်သည် တူရဟန်းလူထွက်အား သမီးနှင့်ထိမ်းမြားပေး၍ အိမ်မှာ လက်ခံထား၏။ ရဟန်းလူထွက်သည် ခိုးသူများနှင့်ပေါင်းမိ၍ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက်ကာ အသက်မွေးလေရာ တစ်နေ့တွင် သူ့ကိုမင်းချင်းများ ဖမ်းမိကြ၏။ မင်းချင်းများသည် သူ့ကိုလက်ပြန်ကြိုးတုပ်ကာ ကြိမ်ဖြင့်ရိုက်လျက် သုသာန်သို့ခေါ်သွားကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဆရာဖြစ်သူ အရှင်မဟာကဿပသည် ဆွမ်းခံရင်းမြင်သဖြင့် "အို့တပည့်၊ ဤအခါက သင်စီးဖြန်းခဲ့သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို တစ်ဖန်ဆင်ခြင်လော့" ဟု တပည့်ကိုသတိပေး၏။ ရဟန်းလူထွက်သည် သတိပေးသည့်အတိုင်း ဆင်ခြင်လေရာ တစ်ခဏချင်းဖြင့် စတုတ္ထဈာန်ကို ပြန်လည်ရရှိလေသည်။

မင်းချင်းတို့သည် သုသာန်အရောက်တွင် ရဟန်းလူထွက်အား တံကျင်လှျိုကြ၏။ ရဟန်းလူထွက်ကား မကြောက်ရွံ့ချေ။ ပြင်းထန်လှသော ဝေဒနာကို မျက်နှာမပျက်ဘဲ သည်းခံနေ၏။ သန်လျက်၊ လုံ၊ ဓား၊ ခက်ရင်းစသော လက်နက်များနှင့် ခုိန်ရွယ်သော်လည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိပေ။ ဤတွင် မင်းချင်းတို့သည် တအံ့တသြဖြစ်ကာ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးထံ တင်လျှောက်ကြရာ မင်းကြီးက လွှတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ဘုရားရှင်ထံသို့လည်း ထိုအကြောင်းကို လူလွှတ်၍ လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ရဟန်းလူထွက်ရှိရာသို့ ရောင်ခြည်တော်များလွှတ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ရဟန်းလူထွက်သည် ထိုဒေသနာတော်ကို ကြားနာရလျှင် ဥဃဇ္ဈယကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍ သောတာပန်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ကောင်းကင်သို့ပျံတက်ကာ ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်၍ ရှိခိုးတောင်းပန်၍ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၄၅-၃၄၆။ သံဖြင့်ပြုလုပ်သော အနှောင်အဖွဲ့၊ သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်သော အနှောင်အဖွဲ့နှင့် မြက်လျှော်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်သော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို ခိုင်မြဲသော အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍ ပညာရှိတို့ မဆိုကုန်။ ပတ္တမြားနားတောင်းစသော ရတနာတို့၌ လည်းကောင်း၊ သားသမီး မယားတို့၌လည်းကောင်း လွန်စွာတပ်မက်နှစ်သက်တတ်သော၊ ငဲ့ကွက်တတ်သော တဏှာကိုသာ ခိုင်မြဲသော အနှောင်အဖွဲ့ဟု ပညာရှိတို့ ဆိုကုန်၏။ ယုတ်နိမ့်ရာသို့ ဆောင်တတ်သော၊ ဖွဲ့မှန်းမသိ ဖွဲ့သဖြင့် လျော့ရဲဟန်ရှိသော်လည်း လွတ်မြောက်ရန် ခဲယဉ်းသော ဤအနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း ရှုန်းဖြတ်ကာ ကာမချမ်းသာကို ပယ်စွန့်လျက် တောထွက်ကြကုန်၏။

နှောင်အိမ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောသလမင်းကြီး၏ နှောင်အိမ်၌ အချုပ်အနှောင် ခံနေကြရသော ရာဇဝတ်သားတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်၌ ဆွမ်းခံဝင်ကြသော ရဟန်းအချို့သည် ဖောက်ထွင်းခိုးယူမှု၊ လမ်းမှလုယက်တိုက်ခိုက်မှု၊ လူသတ်မှုတို့ဖြင့် သံခြေချင်းခတ်ခြင်း၊ ထိပ်တုံးခတ်ခြင်း၊ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ခြင်း စသောအချုပ်အနှောင်အမျိုးမျိုး ခံနေကြရသော ရာဇဝတ်သားများကို မြင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုရာဇဝတ်သားတို့ အချုပ်အနှောင် ခံနေကြရပုံကို လျှောက်ထားကြပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ဤအနှောင်အဖွဲ့တို့ထက် ပို၍ခိုင်မာသော အနှောင်အဖွဲ့ ရှိပါသေးသလော"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့၏ အမေးကိုဖြေကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း.

(ထိုနှောင်အိမ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ဗန္ဓနာဂါရဇာတ်ကို ဒုကနိပါတ်၊ နတ်ဒဋ္ဌဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၄၇။ ပဉ်ကူသည် မိမိရက်လုပ်ထားသော ပိုက်ကွန်၌ သားကောင်ကို စောင့်လင့်လျက် ကပ်ငြိနေရသကဲ့သို့၊ သတ္တဝါတို့သည် ပြင်းစွာတပ်မက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိပြုလုပ်ထားသော တဏှာအလျဉ်သို့ ကျရောက်ရကုန်၏။ ပညာရှိတို့သည် တဏှာကိုဖြတ်၍ မငဲ့ကွက်သော ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်စွန့်၍ သွားကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်မ ခေမာ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ခေမာမိဖုရားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ခေမာမိဖုရားသည်ကား ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်း၌ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုကာ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းခဲ့သူဖြစ်၍ အလွန်တရာအဆင်းလှ၏။ သူတကာတို့ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် အရိယာသာဝကဖြစ်၍ ဘုရားကျောင်းဒါယကာ ဖြစ်နေသော်လည်း ခေမာမိဖုရားကား ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ မသွားဘူးချေ။ "မြတ်စွာဘုရားသည် ရုပ်အဆင်းကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏" ဟူသော သတင်းစကားကိုကြားရသဖြင့် ရုပ်အဆင်း၌ တပ်မက်သူပီပီ ဘုရားရှင်ထံသို့ မသွားရောက်ပေ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ခေမာမိဖုရားအား ကျောင်းတော်သို့သွားရန် တိုက်တွန်း၍မရသဖြင့် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်ကြီး၏ သာယာလှပပုံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းပုံတို့ကို သီချင်းများ သီကုံးစေပြီးလျှင် ကချေသည်များအား သီဆိုစေ၏။ ထိုသီချင်းကိုကြားခါမှ ခေမာမိဖုရားသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်လေတော့သည်။

ဘုရားရှင်သည် ခေမာမိဖုရားအား ဇနပဒကလျာဏီတုန်းကကဲ့သို့ တရားပြတော်မူကာ. . .

"ခေမာ၊ နာကျင်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်း၊ ပုပ်ခြင်း၊ အထ်က်သို့အန့်ထွက်ခြင်း၊ အောက်သို့ ယိုစီးခြင်းသဘော ရှိကုန်သော၊ မလိမ္မာသူတို့ အလွန်တရာတောင့်တအပ်သော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို ရှုလော့"ဟု ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ခေမာမိဖုရားသည် ထိုဒေသနာတော်ကို နာရ၍ သောတာပန်ဖြစ်၏။ ထိုမှဆက်လက်၍ ဘုရားရှင်က ဤဝတ္ထု၏ရှေ့မှာပါသော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ခေမာမိဖုရားသည် ရဟန္တာမ ဖြစ်လေ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကလည်း ရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုသဖြင့် ရဟန္တာအရှင်မခေမာသည် ရဟန်းပြုကာ အဂ္ဂသာဝိကာ (အထူးမြတ်ဆုံးသော တပည့်မ) ဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၄၈။ ရှေ့၌ဖြစ်သော ခန္ဓာ၌ တဏ္ဍာကိုစွန့်လော့။ နောင်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ခန္ဓာ၌ တဏ္ဍာကိုစွန့်လော့။ အလယ်ဖြစ်သော ခန္ဓာ၌တဏ္ဍာကို စွန့်လော့။ ဘဝသုံးပါး၏ အဆုံးသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာ၌ တဏ္ဍာမှလွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်ဖန်အိုခြင်း၊ နာခြင်းသို့ မကပ်လေနှင့်။

အရှင်ဥဂ္ဂသေန

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော ဝါးလုံးထိပ်တွင် ကျွမ်းကစားပြနေသော ဥဂ္ဂသေနကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဥဂ္ဂသေနသည်ကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ သူဌေးသားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ လာရောက်၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လာရောက်ဖျော်ဖြေကြသော ကချေသည်ငါးရာတို့တွင် ထူးထူးခြားခြား ရုပ်ဆင်းအဂါလှပသော ကချေသည်မတစ်ယောက်လည်းပါရှိ၏။ သူသည် ကျွမ်းသမားကချေသည်၏ သမီးဖြစ်၍ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော ဝါးလုံးတိုင်ထိပ်တွင် ရပ်ကာ အမျိုးမျိုးလှည့်လည်ကပြ၏။ ဥဂ္ဂသေနသည် ထိုကချေသည်မကို တပ်မက်စွဲလမ်းလှသဖြင့် အိမ်သို့ပြန်ပြီးလျှင် အစားအသောက်ကို ဖြတ်တောက်၍ ညောင်စောင်းမှာအိပ်နေ၏။ မိဘများက မေးကြသောအခါ "ကချေသည်မကိုမှ မရလျှင်သေရပါတော့မည်"ဟု ပြောဆို၏။ မိဘများသည် အမျိုးမျိုး ဖျောင်းဖျကြသော်လည်း နားမဝင်ပေ။ နောက်ဆုံးတွင် မိဘများသည် ဥဂ္ဂသေန၏ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ထံ အသပြာတစ်ထောင်ထုပ်ကို ပေးအပ်ကာ ဖခင်ဖြစ်သော ကျွမ်းသမားကချေသည်ကြီးထံသို့ စေလွှတ်လိုက်ရလေသည်။

ကျွမ်းသမားကြီးက "သမီးကိုကား မထည့်နိုင်ပါ။ ဥဂ္ဂသေနသာ မိမိတို့နှင့် တစ်ပါတည်း လိုက်နေနိုင်ပါလျှင် သမီးနှင့်ပေးစားပါမည်"ဟု စကားပြန်လိုက်၏။ ဥဂ္ဂသေနသည် မိဘများတားမြစ်သည်ကို နားမထောင်ဘဲ ကချေသည်မနှင့် လက်ထပ်ကာ ကချေသည်မတို့လှည့်လည်ရာသို့ လိုက်ပါနေ၏။ သို့ရာတွင် သူသည် အတတ်ပညာ တစ်စုံတစ်ရာမရှိသဖြင့် ထိုကချေသည်အဖွဲ့ ရပ်နားလိုရာသို့ ရောက်လျှင် ဆင်း၍ လှည်းဖြုတ်ရ၏။ နွားစာမြက်များ ရှာဖွေရ၏။ ကပြရာမှ

http://www.dhammadownload.com

ဆုချ၍ရသော အသပြာများကို ထုပ်ပိုးသယ်ဆောင်ရ၏။ သို့ဖြင့် ကချေမသည် သားကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြောက်လာသောအခါ သားငယ်နှင့် ကိုစယ်ကစား လျက် "လှည်းစောင့်သမား၏သား" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဥစ္စာထုပ်ထမ်းသမား၏ သား"ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဘာမျှမတတ်သူ၏သား"ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆို ချော့မြူလေသည်။

ထိုကချေသည်မသည် မိမိ၏အဆင်းလှပခြင်း၊ ဥစ္စာများစွာရှိနေခြင်း တို့ကြောင့် လင်ဖြစ်သူ ဥဂ္ဂသေနကို ရှိသည်ဟူ၍ပင် မထင်မှတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဥဂ္ဂသေနသည် မိမိအဖြစ်ကို အရှက်ကြီးရှက်ကာ ယောကျ္ဍမကချေသည်ကြီးထံမှ အတတ်ပညာများကို ကြိုးစား၍သင်ယူ၏။ တစ်နှစ်တာမျှ သင်ယူပြီးသောအခါ ဥဂ္ဂသေနကိုယ်တိုင် ရွာနိုဂုံးစသည်တို့၌ ကပြနိုင်လာ၏။ ဤသို့ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် ကပြလာရာမှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ရောက်လာကာ "ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဥဂ္ဂသေနသူဌေးသားက အတတ်ပညာပြလိမ့်မည်"ဟု ကြေညာလိုက်လေသည်။

မြို့သူမြို့သားတို့သည် ပွဲသဘင်ကိုကြည့်ရှုရန် ညောင်စောင်းအဆင့်ဆင့် ကို ဖွဲ့ကြကုန်၏။ ဥဂ္ဂသေနလည်း ပွဲကြည့်ပရိသတ်ကြီး၏ ဦးမှဖိုးထောမနာမှုကို ခံယူနိုင်ရန် အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော ဝါးလုံးထိပ်သို့တက်၍ရပ်၏။ ထိုစဉ် ခိုက်မှာပင် ဘုရားရှင်သည် နောက်ပါသံဃာတော်များနှင့်တကွ ဆွမ်းခံကြွတော် မူလာ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ အဓိဋ္ဌာန်မူချက်ကြောင့် ဥဂ္ဂသေနကို မကြည့်ကြဘဲ ဘုရားရှင်ကိုသာ ဖူးမြော်ကြလေသည်။ ဘုရားရှင်သည် ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ဝေနေယျတို့ ကျက်တမ်းဝင်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူ၍ ကြွလာတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဥဂ္ဂသေနကား "ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူ၍ မိမိထံသို့ ပရိသတ်များက မကြည့်ကြတော့ချေတကား" ဟု နှလုံးမသာမယာ ဖြစ်နေလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဥဂ္ဂသေန၏ နှလုံးမသာမယာဖြစ်ခြင်းကို သိတော်မူ သဖြင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဥဂ္ဂသေနအား ကပြရန် တိုက်တွန်းစေတော်မူ၏။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ကလည်း ဝါးလုံးနားသို့လာ၍ တိုက်တွန်း၏။ ဤတွင် ဥဂ္ဂသေနက "ဘုရားရှင်သည် ငါ၏အတတ်ပညာကို ကြည့်တော်မူလိုသယောင်တကား"ဟု အားတက်သရောဖြစ်ကာ အားရပါးရ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုန် အမျိုးမျိုးပြု၍ တစ်ဆယ့်လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ကပြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ဝါးလုံးဖျားပေါ်မှ ဥဂ္ဂသေနကို လှမ်း၍ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဥဂ္ဂသေနသည် ဝါးလုံးထိပ်မျှားမှာပင် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ဥဂ္ဂသေနသည် ဝါးလုံးထိပ်မှဆင်းကာ ဘုရားရှင်ခြေထောက်ကို ဦးခိုက်၍ ရဟန်းပြုခွင့်တောင်း၏။ ဘုရားရှင်က ဧဟိဘိက္ခု ခေါ်တော်မူသဖြင့် ဥဂ္ဂသေနသည် လူအသွင်အပြင်များပျောက်ကာ သက်န်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာအစုံအလင်ဖြင့် ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရှိုးသော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရဟန်းတစ်ပါး ဖြစ်လေ၏။ အရှင်ဥဂ္ဂသေန၏ မယားဟောင်း ကချေသည်မလည်း လင်ဖြစ်သူ၏ သွားရာလမ်းကြောင်းအတိုင်းလိုက်ကာ ရဟန်းပြုသဖြင့် ရဟန္တာအရှင်မဖြစ်လေ၏။ ဘုရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည် အရှင် ဥဂ္ဂသေန၏ ရှေးကံနှင့်စပ်၍ ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာ၍ ထိုအကြောင်းကို မေးပြတော်မူ၏။ "ရဟန်းတို့၊ ဥဂ္ဂသေနတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေစေတီတော်ကြီး တည်နေရာသို့သွား၍ ကူညီဆောင်ရွက်ရန် စားရေရိက္ခာကို လှည်းပေါ်တင်၍ သွားခဲ့ကြ၏။ လမ်းတွင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးနှင့် တွေ့ရသဖြင့် ပါလာသော စားသောက်ဖွယ်တို့ကို လောင်းလှူကြ၏။ ပြီးလျှင် 'အရှင်မြတ်တို့ သိအပ်သောတရားကို သိရပါလို၏' ဟု ဆုတောင်းကြ၏။ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်က ပြုံးတော်မူရာ ဇနီးသည်က 'ကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်မြတ်သည် ပြုံးတော်မူ၏။ ကချေသည်တစ်ဦး ဖြစ်လိမ့်မည်' ဟု ပြက်ရယ်ပြောဆို၏။ လင်ဖြစ်သူကလည်း 'ချစ်နှမ၊ ဟုတ်ပေလိမ့်မည်' ဟု ထောက်ခံချက်ပေး၏။ ဤသို့ပြယ်ရယ်ခြင်း၊ ထောက်ခံချက်ပေးခြင်းတို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကချေသည်ဖြစ်ကြရ၏။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်အား ဆွမ်းလှူခဲ့သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ကြရ၏"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၄၉။ ကာမဝိတက် နှိပ်စက်ခြင်းခံရသော၊ ထက်သောရာဂရှိသော၊ တင့်တယ်၏ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုမြင်သော သတ္တဝါအား တဏှာသည် အလွန်တိုးပွား၏။ ဤသူသည် မာရ်နတ်မင်း၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို ခိုင်မြဲအောင်ပြု၏။

၃၅၀။ အကြင်သူသည် မိစ္ဆာဝိတက် ငြိမ်းခြင်း၌သာ မွေ့လျော်၏။ အခါခပ်သိမ်း သတိရှိသည်ဖြစ်၍ အသုဘဘာရုံကို ပွားများ၏။ ဤသူသည် မာရ်နတ်မင်း၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို ကင်းအောင်ပြု၏။ မာရ်နတ်မင်း၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်တောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

စူဠဓနုဂ္ဂဟ ပဏ္ဍိတ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အတိတ်ဘဝ တစ်ခုခု၌ လေးသမားငယ် ပညာရှိဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းငယ်တစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းငယ်သည် ဖိဖိစေ့ရသော ယာဂုကို ဆွမ်းစားဇရပ်သို့ ယူလာ၍ သောက်၏။ ထိုဇရပ်တွင် သောက်ရေ မဲရှိတော့သဖြင့် မြို့ထဲရှိအိမ်တစ်အိမ်သို့ ဝင်၍ ရေအလှူခံရာ ထိုအိမ်မှသတို့သမီးသည် ရဟန်းကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်၍ သောက်ရေကိုပေးလှူ၏။ "နောက်နောင် သောက်ရေအလိုရှိလျှင်လည်း အိမ်သို့ ကြွပါဘုရား"ဟုလည်း ပင့်ဖိတ်၏။ နောက်နေ့၌ ရဟန်းငယ် ကြွလာသောအခါ သောက်ရေနှင့်တကွ ယာဂုကိုပါ ဆက်ကပ်၏။ နောက်နေ့တွင်ကား အခြားအိမ်များကို ဆွမ်းခံသွားမနေရအောင် ဆွမ်းနှင့်ဟင်းများ အပြည့်အစုံလောင်း၏။ ဤသို့ တစ်စထက်တစ်စ ရင်းနှီးလာသောအခါ "ဤအိမ်၌ အစစအရာရာ ပြည့်စုံပါသည်။ စိမ်ခန့်ခွဲနိုင်မည့် အိမ်ထောင်ဦးစီးတစ်ယောက်သာ လိုနေပါသည်"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ရဟန်းငယ်သည် သတို့သမီး၏ စကားကြောင့် သာသနာတော်၌ ပြီးဌေးလာ၏။ မပျော်ပိုက်ဘဲနေရသဖြင့် အစားပျက် အအိပ်ပျက်ဖြစ်ကာ ကိုယ်ခန္ဓာ ပိန်ချုံးလာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး အကြောပြိုင်းပြိုင်းထလာ၏။ အာဂန္တုရဟန်းများမှ တစ်ဆင့် ထိုရဟန်းငယ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ သိကြရ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့က ထိုရဟန်းငယ်ကို ဘုရားရှင် ရှေ့တော်သို့ ပို့ဆောင်၍ လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းငယ်ကို စစ်ဆေးတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

(ထိုရဟန်းငယ်အား သတို့သမီးကဖြားယောင်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော စူဠဓနုဂ္ဂဟဇာတ်ကို ပဥ္စကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၅၁။ ရဟန်းကိစ္စပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသူသည် ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိပေ။ တဏှာကင်း၏။ ကိလေသာကင်း၏။ ဘဝသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာစသော ခြောင့်တံသင်းတို့ကို ပယ်ဖြတ်ခဲ့ပြီ။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် နောက်ဆုံးဖြစ်၏။

http://www.dhammadownload.com

၃၅၂။ တဏှာကင်းသော စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၌ လိမ္မာသော၊ အက္ခရာအပေါင်းကိုလည်းသိသော၊ ရှေးနောက် အက္ခရာတို့ကိုလည်းသိသော၊ နောက်ဆုံး ကိုယ်ခန္ဓာရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်စစ်အားဖြင့် ကြီးသော ပညာရှိသော ယောက်ျားမြတ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

မာရ်နတ်မင်း (ဆင်)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သားတော်ရာဟုလာအား မာရ်နတ်လာ၍ ခြိမ်းခြောက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သားတော်အရှင်ရာဟုလာသည် ရဟန်းဖြစ်ပြီးခါစ ဝါမရသေးမီမှာပင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ တစ်ညသောအခါတွင် သိက္ခာရပြီးသော ရဟန်းများသည် အရှင်ရာဟုလာ ကျိန်းစက်ရာသို့ ရောက်လာကြရာ ထိုရဟန်းများကို လေးစားသောအားဖြင့် နေရာဖယ်၍ ပေးခဲ့ပြီးလျှင် အခြားနေရာကိုရှာ၏။ အခြားမှာလည်း အိပ်စရာမရှိသဖြင့် ဘုရားရှင် ကျိန်းစက်တော်မူရာ ဂန္ဓကုဋီတိုက်၏ မုခဉီးသို့ ကျိန်းစက်၏။ မာရ်နတ်မင်းသည် "သားတော် ရာဟုလာဟူသော နှစ်သက်ဖွယ်လက်ချောင်းကလေးကို နှိပ်စက်လျှင် ဘုရားရှင်တည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာလည်း နာကျင်ပေလိမ့်မည်"ဟု တွက်ဆကာ ဆင်ပြောင်ကြီး တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းကာ အရှင်ရာဟုလာ၏ ဦးခေါင်းကို နှာမောင်းဖြင့် ရစ်ပတ်၏။ ကြီးကြာသံကဲ့သို့လည်း ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်တွင်းမှာပင် ဤအဖြစ်ကို သိတော်မူ၍ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ မာရ်နတ်သည် ကွယ်ပျောက်သွားလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၅၃။ ငါသည် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို နှိမ်နင်း၍တည်၏။ အလုံးစုံသော တရားကို သိ၏။ အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်း မရှိ။ အလုံးစုံသော တေဘူမကတရားကို ပယ်စွန့်၏။ တဏှာကုန်ခန်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်၌တည်၍ ကိလေသာမှ လွတ်၏။ ကိုယ်တိုင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ အဘယ်သူကို ငါ့ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြပါအံ့နည်း။

ဥပက တက္ကတွန်း

ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အတွင်းမှ မိဂဒါဝုန်တောသို့ ဘုရားရှင် ကြွချီတော်မူစဉ် လမ်းမှာတွေ့ရသော ဥပကတက္ကတွန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဥပကတက္ကတွန်းသည် ဘုရားရှင်နှင့်ကွေ့ဆုံသောအခါ "ငါ့ရှင်၊ သင်၏ ဣန္ဒြေတို့သည် ကြည်လင်ကုန်၏။ အရေအဆင်းသည် သန့်ရှင်းလှ၏။ ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက် အရောင်ထွက်၏။ သင်သည် ဘယ်သူ့ကိုရည်ရွယ်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ ပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က သူ၏အမေးကို ငြင်းဆိုပြီး ဖြေကြား တော်မူရန် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဦးခေါင်းကိုလှုပ်၍ လျှာထုတ်ပြီး ဘုရားရှင်ကို ရှောင်ကွင်းကာ မုဆိုးရွာတစ်ရွာသို့ သွားလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၅၄။ တရားအလှူသည် အလှူအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။ တရားအရသာသည် အရသာအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။ တရား၌မွေ့လျော်ခြင်းသည် မွေ့လျော်ဖွယ် အားလုံးကို အောင်နိုင်၏။ တဏှာကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သည် ဆင်းရဲခြင်း အားလုံးကို အောင်နိုင်၏။

သိကြားမင်း၏ အမေး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သိလိုရာ အချက်ကို မေးလျှောက်သော သိကြားမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော် ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ တာဝတီသာနတ်ပြည်ရှိ နတ်အများတို့ အစည်းအဝေး၌ "အလှူဟူသမျှတို့တွင် အဘယ်အလှူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သနည်း။ အရသာ ဟူသမျှတို့တွင် အဘယ်အရသာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သနည်း။ မွေ့လျော်မှုဟူသမျှ တို့တွင် အဘယ်မွေ့လျော်မှုသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သနည်း။ တဏှာတို့၏ ကုန်ခန်း ခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် အမြတ်ဆုံးဟုဆိုသနည်း" ဟူသော ပြဿနာလေးချက်တို့ ပေါ်ထွက်လာကြ၏။ ထိုပြဿနာလေးချက်ကို မည်သည့်နတ်သားမျှ မဖြေဆိုနိုင်၍ စကြဝဋာတိုက် တိုက်တစ်သောင်းရှိ နတ်သားများကို အဆင့်ဆင့်မေးမြန်း သော်လည်း ဖြေနိုင်သူမပေါ်ပေ။ ဤတစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်ကြာသောအခါ နတ် အပေါင်းတို့သည် စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးထံ မေးမြန်းကြရ၏။ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ကလည်း မဖြေဆိုနိုင်သဖြင့် သိကြားမင်းထံ မေးမြန်းကြရ ကုန်၏။ သိကြားမင်းကလည်း မဖြေဆိုနိုင်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်၍ မေးမြန်းလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဤဒေသနာတော်ကို ကြားနာရပြီးသောအခါ သီကြားမင်းက "အရှင်ဘုရား၊ ဤမျှလောက်ကြီးမားမြင့်မားလှသော တရားအလှူပေးရာတွင် တပည့်တော်တို့ကိုလည်း အမျှပေးဝေတော် မူကြပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ဆွမ်းအနုမောဒနာတရား ဟောကြားရာ၌ ပင် အမျှဝေရန် မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၃၅၅။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် ပညာမဲ့သူကိုဖျက်ဆီးကုန်၏။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တစ်ဖက်ကမ်းကို ရှာမှီးသူတို့ကိုကား မဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်။ ပညာမဲ့သူသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာကို တပ်မက်ခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကိုလည်း ဖျက်ဆီး၏။

အပုတ္တက သူဌေး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အမွေဆက်ခံမည့် သားသမီးမရှိဘဲ စည်းစိမ်ဥစ္စာအမြောက်အမြားကို စွန့်ခွာ၍သေဆုံးသွားရသော အပုတ္တက သူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုအပုတ္တကသူဌေးသားကား စည်းစိမ်ဥစ္စာမြောက်မြားစွာ ရှိပါသော်လည်း ဆန်ကွဲထမင်းနှင့် ပုံးရည်တို့သာ စားရ၏။ ပိုက်ဆံလျှော် အဝတ်ကိုသာ ဝတ်ဆင်ရ၏။ ရထားအဟောင်းအပြင်းကိုသာ စီးရ၏။ သစ်ရွက်ထီးကိုသာ ဆောင်းရ၏။ ဤသို့ ကုတ်ကုတ်ကျစ်ကျစ် နေထိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း အမွေဆက်ခံမည့် သားသမီးတစ်ယောက်မျှ မရှိသဖြင့် သူသေလွန်သောအခါ ရှိရှိသမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် မင်းဘဏ္ဍာ ဖြစ်ကြရလေသည်။

ကောသလမင်းကြီးသည် ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို မင်းဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းထားပြီး ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်ရှိခိုးကာ ထိုသူဌေးအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က ထိုသူဌေး၏ ချို့တဲ့စွာ နေထိုင်စားသောက်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးအကုသိုလ်ကံကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရှေးအခါက ထိုသူဌေးသည် သူကြွယ်တစ်ယောက်ဖြစ်ကာ တဂရသိခီမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အား ဆွမ်းလောင်းရန် မယားကို ပြောကြားခဲ့၏။

http://www.dhammadownload.com

သူသည် အခြားသို့ထွက်သွားရာမှ ပြန်လာသောအခါ ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာတော်မူသော တဂရသိခီ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံရ၏။ အရှင်မြတ်၏ သပိတ်ထဲသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ မယားဖြစ်သူက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ လောင်းလှူလိုက်သော ဆွမ်းနှင့်ဟင်းလျာများကို တွေ့မြင်ရ၏။ သူကြွယ်သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်မလာဘဲ "ဤမျှလောက်မွန်မြတ်သော အစားအစာတို့ကို ငါ၏ကျွန်များ၊ အမှုလုပ်များသာ စားသောက်ရလျှင် ငါ၏အလုပ်များကို အားတက်သရော လုပ်ကိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ဤရဟန်းကား ဤအစားအစာများကို စားပြီးလျှင် အိပ်နေတော့အံ့" ဟု စိတ်၌ ပြစ်မှားမိ၏။ ထို့ပြင် ထိုသူကြွယ်သည် မိမိ၏တူသူငယ်တစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲ၍ လှည့်လည်လာစဉ် တူဖြစ်သူ သူငယ်က မြင်မြင်သမျှ အသုံးအဆောင်တို့ကို သူဖခင်၏ ဥစ္စာဟုဆိုသဖြင့် သတ်ပစ်ခဲ့လေသည်။

ထိုကံနှစ်မျိုးအနက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်အား ဆွမ်းလှူခဲ့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏။ သူငွေးအဖြစ်ကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ရ၏။ လှူပြီးမှ စိတ်၌ပြစ်မှားခဲ့သောကြောင့် မွန်မြတ်သော အရာဝတ္ထုများကို စားချင်သုံးချင်စိတ် မပေါ်ဘဲနေရ၏။ တူကိုသတ်ခဲ့သော မကောင်းမှုကြောင့် နှစ်ပေါင်းသန်းပေါင်းများစွာ ငရဲခံရ၏။ သားသမီးအငွေခံမရှိ၍ ကျန်ရစ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မင်းဘဏ္ဍာအဖြစ် အသိမ်းခံရလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် အပုတ္တကသူဌေး၏ ကံနှစ်မျိုးနှင့် အကျိုးပေးတို့ကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် "မင်းကြီး၊ ထိုအပုတ္တကသူဌေး၏ ကုသိုလ်ကံဟောင်းသည် ကုန်ချေပြီ။ ကုသိုလ်ကံ အသစ်ကိုလည်းမပြုခဲ့ ယခုသော်ကား ထိုသူဌေးသည် မဟာရောရုဝငရဲ၌ ခံနေရချေပြီ"ဟု မိန့်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်

၃၅။ လယ်ယာတို့ကို ပေါင်းမြက်တို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို ရာဂသည် ဖျက်ဆီး၏။ ထို့ကြောင့် ရာဂကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ လှူဖွါးခြင်းသည် မြတ်၏။

၃၇။ လယ်ယာတို့ကို ပေါင်းမြက်တို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို ဒေါသသည် ဖျက်ဆီး၏။ ထို့ကြောင့် ဒေါသကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ လှူဖွါးခြင်းသည် အကျိုးကြီး၏။

http://www.dhammadownload.com

၃၅၈။ လယ်ယာတို့ကို ပေါင်းပြုတ်တို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို မောဟသည် ဖျက်ဆီး၏။ ထို့ကြောင့် မောဟကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပေးလှူခြင်းသည် အကျိုးကြီး၏။

၃၅၉။ လယ်ယာတို့ကို ပေါင်းပြုတ်တို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို အလိုရမ္မက်သည် ဖျက်ဆီး၏။ ထို့ကြောင့် အလိုရမ္မက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ ပေးလှူခြင်းသည် အကျိုးကြီး၏။

အကုံရ နတ်သား

တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပဏ္ဍုကမ္ဗလာထက်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သာသနာတော်အတွင်းမှာလှူဒါန်းခဲ့ရသော ဣန္ဒ္ရိယနတ်သားနှင့် သာသနာပမှာ လှူခဲ့ရသော အကုံရနတ်သားတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ဣန္ဒ္ရိယနတ်သားနှင့် အကုံရနတ်သားတို့သည် သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

(ဤဝတ္ထုအပြည့်အစုံကို ပဒ္ဓဝဂ်၊ နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူခြင်း ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

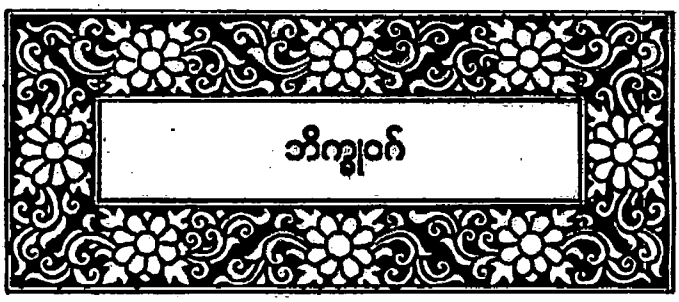

ဒေသနာတော်

၃၆၀။ စက္ခုဒ္ဓါရ၌ စောင့်စည်းခြင်းသည် ကောင်း၏။ သောတဒ္ဓါရ၌ စောင့်စည်းခြင်းသည် ကောင်း၏။ ဃာနဒ္ဓါရ၌ စောင့်စည်းခြင်းသည် ကောင်း၏။ ဇိဝှါဒ္ဓါရ၌ စောင့်စည်းခြင်းသည် ကောင်း၏။

၃၆၁။ ကာယဒ္ဓါရ၌ စောင့်စည်းခြင်းသည် ကောင်း၏။ ဝစီဒ္ဓါရ၌ စောင့်စည်းခြင်းသည် ကောင်း၏။ အလုံးစုံသောဒ္ဓါရတို့၌ စောင့်စည်းခြင်းသည် ကောင်း၏။ အလုံးစုံသော ဒ္ဓါရတို့၌ စောင့်စည်းနိုင်သော ရဟန်းသည် ဆင်းရဲအားလုံးမှ လွတ်မြောက်၏။

ရဟန်းငါးပါး (ဒ္ဓါရတစ်ခုစီစောင့်)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဒ္ဓါရငါးပါးတို့တွင် ဒ္ဓါရတစ်ပါးစီကိုသာ စောင့်စည်းကြသော ရဟန်းငါးပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းငါးပါးတို့သည် မိမိစောင့်စည်းနေသော ဒ္ဓါရတစ်ပါးစီကိုသာ စောင့်စည်းရန် ခဲယဉ်းသည်ဟု အချင်းချင်းငြင်းခုံနေကြရာမှ ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ ငါးပါးတွင် အဘယ်သူသည် ခဲယဉ်းစွာစောင့်စည်းရပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ဒ္ဓါရအားလုံးတို့သည် စောင့်စည်းရန် ခဲယဉ်းကြသည်သာတည်း။ ရဟန်းမည်သည်ကား ဒ္ဓါရအားလုံးကို စောင့်စည်းသင့်သည်သာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးပါးတို့သည် သောတာပန် ဖြစ်ကြလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

(ဒွါရအားလုံးကို စောင့်စည်းသင့်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော တေလပတ္တဇာတ်ကို ကေကနိပါတ်၊ လိတ္တဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၆၂။ အကြင်သူသည် လက်ကို စောင့်စည်း၏။ ခြေကို စောင့်စည်း၏။ နှုတ်ကို စောင့်စည်း၏၊ တစ်ကိုယ်လုံး စောင့်စည်း၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဓီးဖြန်းခြင်း၌ မွေ့လျော်လျက် စိတ်တည်ကြည်၏။ တစ်ယောက်တည်းနေလျက် ရောင့်ရဲနိုင်၏။ ထိုသူကို ရဟန်းဟု ဆိုကြကုန်၏။

ဟသ်ာသတ်သော ရဟန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဟသ်ာသတ်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မိတ်ဆွေရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည် အစိရဝတီမြစ်၌ ရေချိုးပြီး၍ ကမ်းပါး၌ နေဆာလှုံနေကြစဉ် ဟသ်ာနှစ်ကောင်ပျံလာသည်ကို မြင်ရသောအခါ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးက ကျောက်စရစ်ခဲကို ကောက်ကိုင်ကာ "ဟသ်ာတစ်ကောင်၏ မျက်စိကို ပစ်အံ့"ဟု ဆို၏။ အခြားရဟန်းတစ်ပါးက "သင်မပစ်နိုင်ပါ" ဟုဆို၏။ ကျောက်စရစ်ကိုင်ထားသော ရဟန်းက "ဤဘက်မျက်စိကို ထားလိုက်ဦး၊ ဟိုဘက်မျက်စိကို ပစ်အံ့"ဟု ဆိုကာ ကျောက်စရစ်ခဲတစ်လုံးဖြင့် ဟသ်ာ၏ နောက်ဘက်သို့ ပစ်လိုက်၏။ ကျောက်စရစ်သံကို ကြား၍ ဟသ်ာက လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်စရစ်နောက်တစ်လုံးဖြင့် မျက်စိကို ပစ်လိုက်၏။ ကျောက်စရစ်သည် မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံးကို ဖောက်ထွက်သွားသဖြင့် ဟသ်ာသည် ထိုရဟန်း၏ ခြေရင်းမှာ ကျ၍ သေရှာ၏။ ထိုအနီးမှာ ရှိနေကြသော ရဟန်းများက ထိုရဟန်းနှစ်ပါးကို ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ယူ၍ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းများကို ရှုတ်ချတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ဟသ်ာသတ်သော ရဟန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ဂရုမွေဇာတ်ကို တိကနိပါတ်၊ အရညဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၆၃။ အကြင်ရဟန်းသည် နှုတ်ကိုစောင့်စည်း၏။ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိ၏။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း ဟောပြောနိုင်၏။ ထိုရဟန်း၏ စကားသည် သာယာချိုမြိန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ကောကာလိက ရဟန်း

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို ဆဲရေးခဲ့သော ကောကာလိက ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေဝဒတ်၏ နောက်လိုက်ဖြစ်သော ကောကာလိကရဟန်းသည် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးကို ဆဲရေးသဖြင့် ပဒုမငရဲသို့ ကျရောက်ခံစားရ၏။ ထို အကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ကောကာလိက၏ ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ကဋ္ဌပဇောတ်ကို ဒုကနိပါတ်၊ ဝီရဏထမ္ဘဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာထော်

၃၆၄။ တရားသာလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသော၊ တရား၌ မွေ့လျော်တတ်သော၊ တရားကို အဖန်ဖန်ကြံစည်တတ်သော၊ တရားကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့တတ်သော ရဟန်းသည် သူတော်ကောင်း တရားမှ မဆုတ်ယုတ်ပေ။

အရှင်ဓမ္မာရာမ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်၏ ထံတော်မှာမနေဘဲ တရားအားထုတ်၍သာနေသော အရှင်ဓမ္မာရာမကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဤနေ့မှ နောက်လေးလလွန်မြောက်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့မည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေရာ အရှင်ဓမ္မာရာမသည် "ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မမူမီ ရဟန္တာဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်"ဟု နှလုံးသွင်းကာ ဘုရားရှင် ထံတော်မှ ခွဲခွာပြီးလျှင် ဆီတိုင်မရာတွင် တရားအားထုတ်နေ၏။ ဘုရားရှင် ထံတော်ပါး၌ ခြံရံနေကြသော ရဟန်းများက "အရှင်ဓမ္မာရာမသည် ဘုရားရှင်ကို ချစ်မြတ်နိုးခြင်းမရှိသဖြင့် လွတ်ရာကျွတ်ရာ သွားနေပါသည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်ဓမ္မာရာမကိုခေါ်၍ မေးတော်မူလေရာ အရှင်ဓမ္မာရာမက မိမိ၏နှလုံးသွင်းမှုကို လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်ဓမ္မာရာမ၏

http://www.dhammadownload.com

စကားကို သာဓုခေါ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်ဓမ္မာရာမသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၆၅။ မိမိလာဘ်လာဘကို မတရားရှာဖီးသောအားဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ် မဖြစ်စေရာ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ လာဘ်လာဘကို တောင့်တသော ရဟန်းသည် စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို မရနိုင်ချေ။

၃၆၆။ ရဟန်းသည် လာဘ်လာဘ နည်းပါးစေကာမူ မိမိ၏လာဘ်လာဘကို မတရားရှာဖီးသောအားဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ် မဖြစ်ပါစေလင့်။ အသက်မွေးမှု စင်ကြယ်၍ မပျင်းရိသော ထိုရဟန်းကို နတ်တို့ချီးမွမ်းကြကုန်၏။

ဒေဝဒတ်အသင်းအပင်းနှင့်ဆက်ဆံသော ရဟန်း

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်အသင်းအပင်းနှင့် ဆက်ဆံသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်မှ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဒေဝဒတ်အသင်းအပင်းမှ ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်၏။ တစ်နေ့သ၌ ထိုရဟန်းသည် ဒေဝဒတ်၏ အသင်းအပင်းမှ ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံကာ လိုက်ပါသွား၏။ ဒေဝဒတ်၏ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအိမ်တွင် ပေါများလှသော ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို စားသောက်ကာ ဒေဝဒတ်၏ အသင်းအပင်းထဲတွင် နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာမျှ နေထိုင်ခဲ့၏။ ထိုရဟန်း ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံလျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(သူတစ်ပါးစကားကို လက်ခံလိုက်နာလေ့ရှိသော ထိုရဟန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော မဟိဋ္ဌာမုခဇာတ်ကို ဒကတနိပါတ်၊ ကုရုဓံဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၆၇။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား နာဝ်ရှပ်တရားအားလုံး၌ ငါ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟု မြဲစွဲဖိုးစွဲလမ်းခြင်း မရှိပေ။ ထိုတရားတို့ ယုက်စီးသွားသော်လည်း စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိပေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စင်စစ်အားဖြင့် ဘိက္ခုဟူ၍ဆိုအပ်၏။

ပဋ္ဌဂဒါယကာ ပုဏ္ဏားကြီး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပဋ္ဌဂဒါယကာမည်သော ပုဏ္ဏားကြီး၏ မေးလျှောက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ယောက်သည် လယ်ထဲ၌ ကောက်ပင်များ ခိုက်သောအခါ လယ်ဦးဟူ၍ အလှူပေး၏။ ကောက်ပင်များ ရိတ်သိမ်း၍ တလင်းမှာ နယ်သောအခါတွင်လည်း တလင်းဦးဟူ၍လှူ၏။ စပါးဖြစ်ပြီး၍ ကိုက်ကြတို့၌ သိုမှီးသိမ်းဆည်းသောအခါ ဘဏ္ဍာဦးအလှူဟူ၍ လှူ၏။ ထိုစပါးတို့ကို မောင်းထောင်းဆန်ဖွပ်၍ ထမင်းချက်သောအခါတွင်လည်း ထမင်းဦးဟူ၍ ပေးလှူ၏။ ချက်ပြီးသောထမင်းများကို ဇလုံထဲမှာခူး၍ ထည့်သောအခါ၌လည်း ဇလုံဦးဟူ၍ ပေးလှူ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ငါးပါးသောဌာနတို့၌ အဦးအဖျားကို ပေးလှူတတ်သောကြောင့် ထိုပုဏ္ဏားကို ပဋ္ဌဂဒါယကာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည် ပဋ္ဌဂဒါယကာ ပုဏ္ဏားကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်စလုံး ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်အရေးကို မြင်တော်မူသဖြင့် ထိုပုဏ္ဏားကြီး အိမ်သို့ တစ်ပါးတည်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူ၏။ ထိုအချိန်၌ ပုဏ္ဏားကြီးသည် အဝင်ဝကို ကျောပေးလျက် ထမင်းစားနေ၍ ဘုရားရှင်ကိုမမြင်ရပေ။ ပုဏ္ဏေးမကြီးသည်ကား ပုဏ္ဏားကြီးကို ခူးခပ်ကျွေးမွေးနေသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရ၏။ သို့ရာတွင် ပုဏ္ဏေးမကြီးက ချက်ထားသမျှ ထမင်းဟင်းများ လောင်းလျှုလိုက်လျှင် နောက်ထပ် ချက်နေရမည်စိုး၍ ပုဏ္ဏားကြီးကိုအသိမပေးချေ။ ပုဏ္ဏားကြီးဘေးမှာ ကုန်းကုန်းကြီး ရပ်လျက် ကာကွယ်ထားလေ၏။ ထိုသို့ရပ်ထားရာမှ မျက်စိတစ်ဖက် စွေစောင်း၍ ဘုရားရှင် ကြွသွားဖြိုလားဟု ကြည့်လိုက်ရာ ရပ်မြဲရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ပုဏ္ဏားကြီး ကြားမသွားစေရန် "ကနံတော့ပါသေး၏"ဟု တိုးတိုးကလေးဆို၏။ ဘုရားရှင်က ငါမကြွသေးဟူသော သဘောဖြင့် ခေါင်းကို လှုပ်ခါ၍ ပြတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

တစ်လောကလုံး လေးစားနေကြရသော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်က ဤသို့ လှုပ်ပြသည်ကို ပုဏ္ဏားမကြီးမှာ မချုပ်နိုင်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ရယ်မောမိလေသည်။

ထိုခဏမှာပင် ဘုရားရှင်ကလည်း ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူလိုက်ရာ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ဤတွင် ပုဏ္ဏားကြီးသည် ထမင်းစားရာမှ ကပျာကယာထပြီးလျှင် "အို-အရှင်ဂေါတမ၊ တပည့်တော်စားထား၍ ထက်ဝက်ကျန်နေသော ဆွမ်းကို အလှူခံနိုင်ပါမည်လော"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "ဘိုပုဏ္ဏား၊ သူတစ်ပါးကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးရသောသူသည် အဦးအဖျားဖြစ်စေ၊ အလယ်ပိုင်းဖြစ်စေ၊ အကြွင်းအကျန်ဖြစ်စေ ရလာသမျှ ဆွမ်းများကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမပြုချေ"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ထိုစကားကိုကြားရသဖြင့် ပုဏ္ဏားကြီးကဝမ်းသာအားရဖြစ်ကာ စားကြွင်းဖြစ်သော ထမင်းဟင်းများကို လောင်းလှူပြီးလျှင် "အို-အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်ဘုရားသည် မိမိတို့တပည့်များကို ဘိက္ခုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏။ အဘယ်သို့သော ကျင့်ဝတ်များကြောင့် ဘိက္ခုမည်ပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူသောအားဖြင့် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားမကြီးတို့သည် အနာဂါမ်ဖြစ်ကြလေသည်။

ဒေသနာတော်

၃၆၈။ အကြင်ရဟန်းသည် မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားများလေ့ရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုလေ့ရှိ၏။ ထိုရဟန်းသည် သင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာ ငြိမ်သက်လှစွာသော နိဗ္ဗာန်ဓာတ်သာကို ရနိုင်၏။

၃၆၉။ ရဟန်း၊ ဤခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော လှေမှ မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော ရေကို သွန်ပစ်လော့။ ထိုသို့သွန်ပစ်လျှင် သင်၏ခန္ဓာကိုယ်တည်းဟူသော လှေသည် လျင်မြန်စွာ သွားနိုင်လတ္တံ့။ ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့ကို ပယ်ဖြတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့။

၃၇၀။ အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ဖြတ်ရာ၏။ အထက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို ပယ်ရာ၏။ သဒ္ဓါစသော တရားငါးပါးတို့ကို အလွန်ပွားများရာ၏။ လောဘစသော ငြိတွယ်ခြင်းငါးပါးတို့မှ လွန်မြောက်သော ရဟန်းကို သံသရာဝဲဩဃမှ ကူးမြောက်ပြီးသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

http://www.dhammadownload.com

၃၇၁။ ရဟန်း၊ အနိစ္စသည်ဖြင့် ကပ်၍ရှုလော့၊ မမွေ့မလျော်ပါလင့်၊ သင်၏စိတ်ကို ကာမဂုဏ်၌ မမွေ့မလျော်စေလင့်၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ သံတွေခဲကို မမျိုလင့်၊ ကိလေသာမီးတို့ လောင်လာသည်ရှိသော် ဤသို့ အလောင်ခံရခြင်းသည် ဆင်းရဲပေစွတဲ့ မငိုကြွေးလင့်။

၃၇၂။ ပညာမရှိသောသူအား သမာဓိမရှိပေ။ သမာဓိမရှိသောသူအား ဝိပဿနာပညာမရှိပေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ သမာဓိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာသည်လည်းကောင်းရှိ၏။ ထိုသူသည် နိဗ္ဗာန်နှင့် ဇကန်နီး၏။

၃၇၃။ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ဝင်ရောက်သောတရားကို ကောင်းစွာရှုမြင်သော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းအား လူသာမန်တို့နှင့် မထိုက်တန်သော ဘာဝနာတရားတို့၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

၃၇၄။ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တိုင်း သုံးသပ်ဆင်ခြင်တိုင်း နှစ်သိမ့်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့ကိုရ၏။ ထို့ခွစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်ပင် တရားမှန်ကိုသိသော ပညာရှိတို့အဖို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းပေတည်း။

၃၇၅။ ဤသာသနာတော်၌ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ထိန်းခြင်း၊ အာဇီဝ ပစ္စယနှစ်ပါးတို့၌ ရောင့်ရဲခြင်း၊ ပါတိမောက္ခသီလ၌ စောင့်ထိန်းခြင်းအားဖြင့် စတုပါရိသုဒ္ဓိလေးပါးသည် ပညာရှိရဟန်းအဖို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်၌ အဦးအစပေတည်း။

၃၇၆။ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ မယုင်းရိုက်နှံသော မိတ်ဆွေကောင်းတို့ကို ဆည်းကပ်လော့။ အာဇီဝ၊ ဓမ္မဟူသော ပဋိသန္ဓာရတနာများတို့နှင့် ပြည့်စုံရာ၏။ ကျင့်ဝတ်တို့၌ လိမ္မာရာ၏။ ထိုအကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း များပြားသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခ၏အဆုံးကို ပြုလတ္တံ့။

ရဟန်းကိုးရာ (ခိုးသားဖြစ်ဖူးသူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခိုးသားကိုးရာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသည်။

ထိုခိုးသားတို့သည် အရှင်သောဏ၏ မယ်တော်သူဌေးမကြီး၏ တိုက်အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းခိုးယူရန် ကြံစည်ကြသော်လည်း အစောင့်အရှောက် အရံအတားခိုင်ခံ့စွာရှိနေသဖြင့် အကြံမအောင်မြင်ကြပေ။ အရှင်သောဏ ဘုရားရှင်ထံမှ ပြန်ကြွလာသောအခါမှ ဖောက်ထွင်းခိုးယူရန် အခွင့်သာလာကြ၏။ အရှင်သောဏ

http://www.dhammadownload.com

သည် အဝန္တိတိုင်း၊ ကုရရဃရမြို့မှ သူဌေးမကြီး၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်ကုဋေတန်သော နားတောင်းကို ပန်ဆင်ခဲ့၏။ ထိုမြို့ကိုအမှီပြု၍ ပဝတ္တတောင်၌ အရှင်မဟာကစ္စည်း သီတင်းသုံးနေလေရာ ထိုမထေရ်၏ တရားကို ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်းပြုခွင့်တောင်း၏။ အဝန္တိတိုင်းတွင် ရဟန်းသံဃာရှားပါးသဖြင့် ဥပသမ္ပဒကံ ပြုနိုင်လောက်သော သံဃာပြည့်စုံအောင် ရှာဖွေ၍မရပေ။ သို့ဖြစ်၍ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် သံဃာပြည့်စုံအောင် ရှာဖွေပြီးခါမှ အရှင်မဟာကစ္စည်းသည် သောဏသူဌေးကို ရဟန်းခံ၍ ပေးနိုင်လေသည်။

ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီးသောအခါ အရှင်သောဏသည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာထံမှ လမ်းညွှန်စကားကို နာယူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်၍ဖူးမြော်၏။ ဘုရားရှင်က သူ့ကို မိမိနှင့်အတူ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲ၌ အိပ်ခွင့်ပြုတော်မူကာ သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်မှ အဋ္ဌကဝဂ်လာ သုတ္တန်တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတို့ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် စေတော်မူ၏။ ရွတ်ဖတ်အပြီးတွင် ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူ၏။ ဘုရားရှင်၏ သာဓုခေါ်သံကိုကြား၍ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ နဂါး၊ ဂဠုန်တို့မှစ၍ ငြဟ္ဘာပြည်တိုင်အောင် တစ်ခဲနက် သာဓုခေါ်ကြလေသည်။

ထိုအသံများကို ကြားသိသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နှင့် ယူဇနာတစ်ရာနှစ်ဆယ်ကွာဝေးသော ကုရရဃရမြို့မှ အရှင်သောဏ၏ မယ်တော်သူဌေးမကြီး၏ အိမ်စောင့်နတ်ကလည်း အသံကျယ်စွာ သာဓုခေါ်၏။ သူဌေးမကြီးက သာဓုခေါ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းကို မေးသောအခါ အိမ်စောင့်နတ်က အထက်ပါအကြောင်းကို ပြောပြ၏။ မယ်တော်သူဌေးမကြီးသည် ထိုစကားကို ကြားရသဖြင့် ငါးပါးသောပီတိတို့ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ကာ အရှင်သောဏ ရောက်လာလျှင် တရားပွဲကြီး ကျင်းပမည်ဟု အားခဲထားလေသည်။

အရှင်သောဏသည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ မှာကြားလိုက်သည့်အတိုင်း နယ်စွန်နယ်ဖျားအရပ်များ၌ ရဟန်းငါးပါးဖြင့် ရဟန်းခံခွင့်စသောဆင်းမျိုးကို တောင်း၏။ ဘုရားရှင်ကလည်း ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထို့နောက် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာရှိရာ ကုရရဃရမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့၏။ ဤတွင် မယ်တော်သူဌေးမကြီးသည် တောကျောင်း၌ အလှူကြီးစွာပေးကာ သားရဟန်းအရှင်သောဏအား တရားဟောရန် လျှောက်ထား၏။ အရှင်သောဏကလည်း မယ်တော်ကြီး၏ တောင်းပန်စကားကို လက်ခံ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုညတွင် မယ်တော်သူဌေးမကြီးသည် ကျွန်မတစ်ယောက်ကိုသာ အိမ်စောင့်ထား ခဲ့ပြီး တရားမရွှာပ်မှာ လာ၍တရားနာလေသည်။

ဤတွင် စောစောက အခွင့်မသာခဲ့ကြသော ခိုးသားကိုးရာတို့သည် တံတိုင်းခုနစ်ထပ်အောက်မှ ဥမင်လိုက်ခေါင်းတူးကြပြီးလျှင် ဘဏ္ဍာတိုက်များကို ဖောက်ထွင်း၍ ခိုးယူကြ၏။ သူဌေးမကြီးသည် တရားနာနေရာမှ အိမ်ပြန်လာရန် အားထုတ်လျှင် အားထုတ်သော နေရာမှာပင် ခုတ်သတ်ရန် ခိုးမှူကြီးကိုယ်တိုင်က ခေါင်းကို လှီ့ဝှက်စွာကိုင်၍ သူဌေးမကြီးအနားမှ စောင့်နေ၏။ အိမ်စောင့်ကျွန်ရစ်သော ကျွန်မသည် ဘဏ္ဍာတိုက် တစ်ခုတစ်ခုကို ဖောက်တိုင်း သူဌေးမကြီးကို လာ၍ပြော၏။ သူဌေးမကြီးက တရားနာပျက်သွားမည်စိုး၍ ကျွန်မကို နှင်၍သာ လွှတ်၏။ ပြန်လွှတ်ပြီးခါမှ ကျွန်မက ထပ်ကာထပ်ကာပြန်လာ၍ တိုင်ပြန်သော အခါတွင်ကား "နောက်တစ်ခါလာ၍တိုင်လျှင် သင့်အား ပြုသင့်သမျှပြုတော့အံ့"ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်။

ခိုးမှူကြီးသည် သူဌေးမကြီး၏စကားကြောင့် ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်ကာ ခိုးသားများထံသွား၍ ဖောက်ထွင်းခိုးယူထားသမျှ ပစ္စည်းများကို နဂိုအတိုင်းပြန် ထားရန် ပြောဆို၏။ ခိုးသားတို့ကလည်း ခိုးမှူကြီး၏ စကားအတိုင်း လိုက်နာကာ ခိုးမှူကြီးနှင့်အတူလိုက်၍ တရားနာကြ၏။ နံနက်လင်း၍ အရှင်သောဏ တရား ပလ္လင်မှ ဆင်းသွားသောအခါ ခိုးသားအားလုံးတို့သည် မယ်တော်သူဌေးမကြီး၏ ခြေရင်း၌ ဝပ်စင်း၍ မိမိတို့အပြစ်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ကြ၏။ အရှင်သောဏထံ၌ ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းပေးပါရန်လည်း ပန်ကြားကြ၏။ အရှင်သောဏသည် သူတို့ ၏ အဝတ်များမှ အဖြိတ်များကို ဖြတ်စေပြီးလျှင် မြေနီဆိုး၍ သင်္ကန်းဖြစ်အောင် ချုပ်စေ၏။ ထိုသင်္ကန်းတို့ဖြင့် သာမဏေပြုပေးပြီးမှ တစ်ဆင့်တက်၍ ရဟန်းပြု ပေး၏။ ထို့နောက် ရဟန်းတစ်ပါး၌စီအား ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်မျိုးစီပေးထားလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ ထိုရဟန်းတို့ တရားအားထုတ် နေရာသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူပြီးလျှင် ထိုရဟန်းတို့စိတ်ဓာတ် စရိုက် အားလျော်စွာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်မှ ဂါထာတစ်ပုဒ်တစ်ပုဒ်အဆုံးတွင် တစ်ရာတစ်ရာသော ရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။ ဂါထာအားလုံးဆုံးသောအခါ ရဟန္တာကိုးရာ တို့သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ကာ ခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက်ကြလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

မဒသနာတော်

၃၇၇။ ရဟန်းတို့ မုလေးပန်းပင်တို့သည် ရှင့်ရော်ညှိုးနွမ်းကုန်သော ပန်းပွင့်တို့ကိုစွန့်လွှတ်သကဲ့သို့ ဤအတူ သင်တို့သည် ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း စွန့်ကြကုန်လော့။

ရဟန်းငါးရာ (မုလေးပန်း ရွှေသူများ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တရားအားထုတ်နေသော ရဟန်းငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် ဘုရားရှင်ထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ တောရဆောက်တည်ကာ တရားအားထုတ်နေကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် မုလေးပင်မှ ရှင့်ရော်ညှိုးနွမ်းသော အပွင့်များ ကြွေကျလာသည်ကို တွေ့ကြရသဖြင့် "ငါတို့လည်း ရာဂစသည်တို့ကို စွန့်လွှတ်ကြကုန်အံ့"ဟု ကြံစည်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်အတွင်းမှ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်ပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၇၈။ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သောကိုယ်၊ ငြိမ်သက်သောနှုတ်၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော၊ လောကီစည်းစိမ် အရှိန်အဝါစသည်ကို ထွေးအန်ပြီးသော ရဟန်းကို ငြိမ်းအေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

အရှင်သန္ဓကာယ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ငြိမ်သက်စွာနေတတ်သော အရှင်သန္ဓကာယကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သန္ဓကာယသည် ခြင်္သေ့ဘဝမှာလာသူဖြစ်၍ ငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်တတ်၏။ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းအားလုံး လှုပ်ရှားမှုမပြုဘဲ နေတတ်၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်သန္ဓကာယသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၇၉။ ရဟန်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးမေးမြန်းလော့။ မိမိကိုယ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်လော့။ မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ သတိရှိသော သင်သည် ချမ်းသာစွာ နေရလတ္တံ့။

၃၈၀။ မိမိသည်သာလျှင် မိမိ၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ တစ်ပါးသူသည် အဘယ်မှာ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ မိမိသည်သာလျှင် မိမိ၏လဲလျောင်းရာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မြင်းကုန်သည်သည် အမျိုးကောင်းသောမြင်းကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

အရှင်နဂ်လကုလ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ထွန်တုံးနှင့် ပုဆိုးစုတ်ကို အားကိုး၍ လူထွက်ရန် ကြံစည်ခဲ့သော အရှင်နဂ်လကုလကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်နဂ်လကုလကား၊ လွန်ဘဝတုန်းက ပုဆိုးစုတ်တစ်ထည်နှင့် ထွန်တုံးတစ်ခုသာ ပိုင်ဆိုင်သော သူဆင်းရဲတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ သူကိုရဟန်းတစ်ပါးက သနားသောအားဖြင့် ကျောင်းသို့ခေါ်၍လာပြီးလျှင် မိမိကိုယ်တိုင် ရေချိုးပေး၏။ ချေးညှော်များကို သုတ်သင်ပေး၏။ မိမိ၏သင်္ကန်း သပိတ်၊ ပရိက္ခရာများကိုပေး၍ ရှင်ပြုပေး၏။ သူ၏ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်းဖြစ်သော ပုဆိုးစုတ်နှင့် ထွန်တုံးကို ရှင်ပြုရာ ဌာနဖြစ်သော တန်ဆောင်းဝန်းအနီးရှိ သစ်ခက်ပေါ်မှာပင် ထားစေ၏။ လွန်ဘဝတုန်းက ထွန်တုံးတစ်ခုနှင့် ပုဆိုးစုတ်တစ်ထည်သာရှိခဲ့သဖြင့် ရဟန်းဖြစ်သောအခါ သူ့ကို အရှင်နဂ်လကုလဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

အရှင်နဂ်လကုလသည် သာသနာ့အရိပ်ကိုခိုလှုံကာ လှလှပပဝတ်၍ ဝဝလင်လင် စားရသောအခါ လူထွက်လိုစိတ်ပေါ်လာသဖြင့် ဒက္ခဝဂ်မှ အရှင် ပိလောတိကတိဿ မထေရ်ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမ၍ ရဟန္တာဖြစ်ကာ ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းကို ပြောဆိုရာတွင် အခြားရဟန်းများက မယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၈၁။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများပြားသော ရဟန်းသည် သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ သင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာ ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့သော နိဗ္ဗာန်ကို ရရာ၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ဝက္ကလိ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်ကို အလွန်တဲ့ရာကြည်ညိုလှသော အရှင်ဝက္ကလိကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဝက္ကလိသည်ကား ဘုရားရှင်၏ရူပကာယကို ကြည်ညိုလှသဖြင့် အမြဲတစေ ဖူးမြော်၍နေနိုင်စေရန် ပုဏ္ဏားမျိုးရိုးမှထွက်၍ ရဟန်းပြုလာသူဖြစ်၏။ ရဟန်းဘဝသို့ ရောက်ပြီးသည်မှစ၍ အရှင်ဝက္ကလိသည် တရားစာပေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများခြင်းတို့ကိုမပြုပေ။ အချိန်ရှိသမျှ ဘုရားရှင်ကို မြင်လောက်သောနေရာမှ ဖူးမြော်ကြည်ညိုသာ နေ၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်ဝက္ကလိ၏ ဉာဏ်ပညာရင့်သန်လာအောင် စောင့်ဆိုင်းတော်မူကာ တစ်စုံတစ်ရာ မိန့်ကြားတော်မမူပေ။ အရှင်ဝက္ကလိ ဉာဏ်ရင့်သန်လာသောအခါတွင် "ဝက္ကလိ၊ ဤကိုယ်ကောင်ပုပ်ကို ကြည့်ရှုနေသဖြင့် သင့်မှာ ဘာအကျိုးရှိမည်နည်း။ စင်စစ်အားဖြင့် တရားကိုမြင်သောသူသည် ငါဘုရားကို ဖူးမြင်ရ၏။ ငါဘုရားကို ဖူးမြင်ရသောသူသည် တရားကိုမြင်၏"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသော်လည်း အရှင်ဝက္ကလိသည် ဘုရားရှင်အပါးမှ မခွာချေ။ ဤတွင် ဘုရားရှင်သည် အရှင်ဝက္ကလိအား သတိသံဝေဂ ရနိုင်စေရန် ဝါဆိုသောနေ့တွင် "ဝက္ကလိ၊ ငါဘုရား၏ အပါးမှထွက်ခွာသွားလော့"ဟု နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ အရှင်ဝက္ကလိသည် "ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်၍မနေရလျှင် အသက်ရှင်နေခြင်းဖြင့် ငါ့မှာ ဘာအကျိုးရှိတော့မည်နည်း"ဟု တွေးတောကာ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်ထိပ်သို့တက်လာ၏။ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ ခုန်ချအုံ့ဆဲဆဲတွင် ဘုရားရှင်သည် အရှင်ဝက္ကလိထံသို့ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်သည် လက်တော်ကို ဆန့်တန်း၍ "ဝက္ကလိလာလော့။ ငါဘုရားကိုဖူးမြော်လှည့်လော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အရှင်ဝက္ကလိသည် အလွန်တရာ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်ထိပ်မှ ရှေ့သို့ခြေလှမ်းလာခဲ့ရာ ပထမခြေတစ်ဖက် တောင်ထိပ်၌ရှိစဉ်မှာပင် ရရှိထားသော ပီတိကိုခွာ၍ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ရှိခိုး၏။ နောင်အခါ

http://www.dhammadownload.com

တွင် ဘုရားရှင်သည် အရှင်ဝက္ကလိအား သစ္စါဓိမုတ္တအရာတွင် တေဒဂ် ထားတော်မူ၏။

ဒေသနာတော်

၃၈၂။ အကြင်ရဟန်းသည် ငယ်ရွယ်သော်လည်း မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်၏။ ထိုရဟန်းသည် တိမ်တိုက်မှလွတ်သော လကဲ့သို့ ဤလောကကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၏။

သုမန သာမဏေ

ဝိသာခါ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာ ရဟန္တာဖြစ်၍ ရဟန်းပြုခွင့်ရသော သုမနသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သုမနသာမဏေသည်ကား အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့် ပါရမီဖြည့်ဖော်ဖြည့်ဖက်ဖြစ်၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားထံတော်၌ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုပြီးလျှင် ဒိဗ္ဗစက္ခုအရာ၌ တေဒဂ်ဆုကိုရရှိနိုင်ရန် ဆုပန်ဆင်ခဲ့၏။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်၏ ခုနစ်ယုဇနာရှိသော ရွှေစေတီတော်ကို ဆီမီးတစ်ထောင် ပူဇော်ခဲ့၏။ ဤကောင်းမှုကြောင့် လူစည်းစိမ်နတ်စည်းစိမ်တို့ကို ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်တိုင် ခံစားရ၏။ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာတွင်ကား ဗာရာဏသီမြို့တွင် အနွဘာရဟူသော အမည်ဖြင့် သူဆင်းရဲဖြစ်လာ၏။ ဗာရာဏသီမြို့မှ သုမနသူဌေးကြီးထံ မြက်ရိတ်အလုပ်သမားအဖြစ်ဖြင့် အသက်မွေးရလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ဥပရိဋ္ဌပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်သည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားရာမှ ထတော်မူပြီးလျှင် အနွဘာရအား ဆီးမြှော်တော်မူလိုသဖြင့် မြက်ရိတ်၍ ပြန်လာသော အနွဘာရ၏ရှေ့တွင် ဆွမ်းရပ်တော်မူ၏။ အနွဘာရသည် အရှင်မြတ်အား "ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် မိမိအိမ်သို့သွား၍ကြည့်ကာ အသင့်ချက်ပြီးသော ထမင်းဟင်းများရှိနေသဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်၏သပိတ်ကို ယူပြီးလျှင် မိမိအတွက် ချက်ထားသော ထမင်းနှင့်ဟင်းများကို လောင်းထည့်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ထံလာ၍ ရှိသေစွာ ဆက်ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ဤဆွမ်းလှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် တပည့်တော်သည် သူဆင်းရဲမျိုးဌ မဖြစ်ရပါစေသား၊ မရှိဟူသောစကားကို မကြားရပါစေသား"ဟု ဆုတောင်းခံ၏။ "သင်တောင်းသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေ"ဟု ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်က ဆုပေးပြီးလျှင် မြန်ကြွတော်မူလေသည်။

ဤသို့ အန္နဘာရသူဆင်းရဲက ပေးလှူသည်ကို သုမနသူဌေးကြီး၏ ထီးချက်စောင့်နတ်ကကြား၍ သာဓုသံကြိမ်ခေါ်၏။ သုမနသူဌေးကြီးသည် ထိုသာဓုခေါ်သံကိုကြား၍ "ငါသည်နေ့စဉ်မပြတ် အလှူကြီးပေးနေပါလျက် ယခင်က သာဓုမခေါ်ခဲ့၊ ငါ၏အလှူကို သင်ထီးချက်စောင့်နတ် မမြင်ခဲ့လေသလော"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် ထီးချက်စောင့်နတ်က "ငါသည် သင်သူဌေး၏အလှူကို သာဓုမခေါ်ပါ။ အန္နဘာရသူဆင်းရဲက ဥပရိဋ္ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်အား ဆွမ်းလောင်းလှူခြင်းကိုသာ ကြည်ညိုလှ၍ သာဓုခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်"ဟု ဆိုလေသည်။

သုမနသူဌေးကြီးသည် မိမိအလှူထက် ပို၍မြင့်မြတ်သော အန္နဘာရ၏ အလှူကို ရယူလိုသဖြင့် အန္နဘာရကိုခေါ်ပြီးလျှင် အသပြာတစ်ကျပ်ပေး၍ "ဤအလှူကို ငါ့အား ပေးလော့"ဟု တောင်းခံ၏။ အန္နဘာရက "အရှင်သူဌေး၊ မပေးနိုင်ပါ"ဟု ဆိုသဖြင့် အသပြာတစ်ထောင်ထိအောင် တိုးပေး၏။ အန္နဘာရကလည်း "မပေးနိုင်ပါ" ဟူ၍ပင်ဆို၏။ ဤတွင် သုမနသူဌေးကြီးက "အို. . . အချင်း၊ ဆွမ်းအလှူကိုမပေးနိုင်လျှင် ရှိစေတော့။ ဤအသပြာတစ်ထောင်ကိုယူ၍ ဆွမ်းအလှူ၏ အမျှကို ငါ့အား ဝေပေးပါလော့"ဟုဆို၏။ အန္နဘာရကလည်း "အရှင်သူဌေး၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ထံလျှောက်ထားပြီးမှ ပေးနိုင်မပေးနိုင် သိရပါလိမ့်မည်" ဟု အဖြေပေးလေသည်။

အန္နဘာရသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ထံ အမြဲလိုက်ပြီးလျှင် ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်က "ဒါယကာ၊ အိမ်ခြေတစ်ထောင်ရှိသော ရွာတစ်ရွာတွင် အိမ်တစ်အိမ်၌ မီးထွန်းညှိရာ၏။ ကျန်သော အိမ်တို့သည် မိမိဆီဖြင့်မီးစာကို ဆွတ်လာကြလျက် မီးညှိယူကြကုန်ရာ၏။ ဤသို့ဆိုလျှင် ရွှေဦးစွာထွန်းညှိထားသော ဆီမီးသည် ရှိသေးသလော၊ ကုန်သွားသလော"ဟု မေးတော်မူရာ -

"အရှင်ဘုရား၊ ကုန်မသွားပါ၊ ပိုမိုရှိသာ အရောင်တောက်ပလာပေရာ၏။"

http://www.dhammadownload.com

"ဒါယကာ၊ ဤဥပမာအတိုင်းသာလျှင် တစ်ယောက်ချို့မျှသော ယာဂုကို ပေးလှူသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်ယောက်မမျှသော ဆွမ်းကို ပေးလှူသည်ဖြစ်စေ မိမိ အလှူကို သူတစ်ပါးအား အမျှပေးဝေလျှင် ပေးဝေသည်နှင့်အမျှ တိုးပွားပေသည်"

ဤသို့သော မိန့်ကြားချက်အရ အန္ဓဘာရသည် သုမနသူဌေးကြီးအား မိမိ၏ဆွမ်းအလှူမှ အမျှပေးဝေ၏။ သုမနသူဌေးကြီးသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပြီးလျှင် "အမောင်၊ ဤနေ့မှစ၍ အလုပ်ကြမ်းများမလုပ်ပါနှင့်တော့။ လမ်းထဲ၌ အိမ်တစ်ဆောင်ဆောက်၍ နေပါလော့။ သင်အလိုရှိသမျှပစ္စည်းကို ငါထံမှ ယူလှည့်ပါလော့"ဟု ပန်ကြား၏။ အန္ဓဘာရ၏အလှူအကျိုးကား ဤမျှသာမကသေးပါ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး ကိုယ်တိုင်က ထိုအလှူအကြောင်းကို ကြားသိရသဖြင့် ထိုနေ့မှာပင် အန္ဓဘာရကို ခေါ်ယူကာ သူဌေးအရာချီးမြှင့်လိုက်လေသည်။

အန္ဓဘာရသည် သုမနသူဌေးကြီးနှင့် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို အသက်ထက်ဆုံး အတူတကွပြုခဲ့ကြ၏။ ထိုဘဝမှစုတေသောအခါ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကြရ၍ နတ်စည်းစိမ်နှင့် လူစည်းစိမ်တို့ကို အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ခံစားပြီးလျှင် ကပိလဝတ်မြို့တော်တွင် ဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန၏ ညီတော်ဖြစ်သော အမိတောဒန၏ အိမ်၌ မွေးဖွားလာ၏။ နောင်တော်ကြီး မဟာနာမ်၏ ညီငယ်အနုရုဒ္ဓါမင်းသားဟူ၍ ထင်ရှားလာလေသည်။

(အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ရွှေကောင်းမှု အကျိုးခံစားရပုံနှင့် ရဟန်းပြုပုံများကို ယမကဝဂ်၊ ဒေဝဒတ် (မြေမျိုခြင်း) ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ရဟန်းဘဝကို ရရှိပြီးနောက် အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် မိမိနှင့်အတူကုသိုလ်ပြုဖက်ဖြစ်သော သုမနသူဌေးကြီး၏ လားရာဂတိကို စူးစမ်းဆင်ခြင်သောအခါ ဝိဇ္ဇာဌဝီတောအုပ်အတွင်း တောင်ခြေရင်းရှိ မုဏ္ဍာရွာတွင် မဟာမုဏ္ဍာသူဌေး၏ သားငယ်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ၏။ သားကြီးသည် မဟာသုမနမည်၍ သားငယ်က စူဠသုမနအမည်တွင်၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ထိုအရပ်သို့ကြွလျှင် အကျိုးများစွာဖြစ်ထွန်းမည့်အနေကို မြင်တော်မူသဖြင့် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ထိုရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။ မုဏ္ဍာသူဌေးသည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ဖူးသူဖြစ်၍ ဆွမ်းခံဝင်ရန် သင်္ကန်းရုံနေသော အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို အိမ်သို့ပင့်ကာ ရိုသေစွာ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ ဝါဆိုခါနီး ဒေသိန်ဖြစ်နေ၍ ဤရွာမှာပင် ဝါဆိုရန် လျှောက်ထား၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကလည်း လျှောက်ကြားချက်ကို လက်ခံလိုက်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဝါကျွတ်၍ ပဝါရဏာပြုပြီးသောအခါ မုဏ္ဍာသူဌေးသည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဝါဆိုသက်နှံး သုံးထည်နှင့်တကွ တင်လဲ၊ ဆန်စသည်တို့ကို လှူဒါန်းသည်။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် သက်နှံးကို အလှူခံနိုင်သော်လည်း တင်လဲ၊ ဆန်စသည်တို့ကို ကား အလှူမခံပေ။ "ဒါယကာ၊ ငါထံတွင် ကပ္ပိယကာရကသော်လည်းကောင်း၊ သာမဏေသော်လည်းကောင်း မရှိသဖြင့် အလှူမခံလိုပါ"ဟု မိန့်ကြား၏။ ဤတွင် မုဏ္ဍာသူဌေးက ပထမဦးစွာ သားကြီးဖြစ်သော မဟာသုမနအား သာမဏေပြုရန် အပ်နှံ၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မဟာသုမနကို အလိုမရှိသဖြင့် စူဠသုမနကိုအပ်နှံရပြန်၏။ ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်သာ ရှိသေးသော စူဠသုမနသည် ရှင်ပြုရန် ခေါင်းရိတ်၍ပြီးသော အခိုန်မှာပင် ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် သုမနသာမဏေ၏ မိဘဆွေမျိုးများထံ ခွင့်ပန်ပြီးလျှင် သုမနသာမဏေနှင့်အတူ ဘုရားဖူးရန် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာခဲ့၏။ ဟိမဝန္တာအရပ်သို့ အရောက်တွင် တောကျောင်းတစ်ဆောင်သို့ သက်ဆင်းကြ၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကား လုံလဝိရိယထက်သန်လှ၏။ ညဉ့်သုံးယံရှိသည့်အနက် ညဉ့်ဦးယံနှင့် ပစ္ဆိမယံတို့တွင် စင်္ကြံကြွ၍သာနေ၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်မြတ်၏ ဝမ်းထဲတွင် လေပူများ ထကြွသောင်းကျန်းလာ၏။ သုမနသာမဏေသည် မသက်မသာ ခံစားနေရသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏အဖြစ်ကို မေးလျှောက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်ဆေးဖြင့် ချမ်းသာဖူးပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက "သာမဏေ၊ အနောတတ်ရေအိုင်မှ ရေဖြင့်ချမ်းသာဖူး၏။ အနောတတ်ရေအိုင်ကို အုပ်စိုးနေသော ပန္နဂနဂါးမင်းသည် ငါ့ကိုသိပေ၏။ သင်စွမ်းနိုင်ပါလျှင် သူ့ထံခွင့်ပန်၍ အနောတတ်ရေကို ဆောင်ပါလော့"ဟု မိန့်ကြားလေသည်။

သုမနသာမဏေသည် ယူဇနာဝေးသော အနောတတ်ရေအိုင်ထက်သို့ ကောင်းကင်ခရီးမှ လာခဲ့၏။ ထိုနေ့တွင်ကား ပန္နဂနဂါးမင်းသည် ကချေသည် နဂါးမများနှင့်တကွ ပျော်ပျော်ပါးပါး ရေကစားရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ သုမနသာမဏော ကြွလာသည်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း အမျက်ထွက်လာ၏။ "ဤဦးပြည်း သာမဏေသည် မိမိ၏ ခြေမှုန်ကို ငါခေါင်းပေါ်မှာကျစေလျက် ကောင်းကင်မှ လာနေ၏။ သူ့အား အနောတတ်ရေကို မပေးဘဲ"ဟု တွေးတောကာ ကြီးမားလှစွာသော ပါးပျဉ်းကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ယူဇနာဝေးဆယ် ကျယ်ဝန်းသော အနောတတ်အိုင်ကို အလုံးအရံ၌ ဖုံးပိတ်ထားလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သုမနသာမဏေသည် ပန္ဓဂနဂါးမင်းထံ အကြည်အသာပြောဆို၍ ရေခပ်ခွင့်တောင်းသော်လည်း မရပေ။ တန်ခိုးဖြင့် အနိုင်အထက်ပြု၍ ခပ်ယူမှရမည်ဖြစ်သဖြင့် သုမနသာမဏေသည် ဘုရားသာသနာ၏ အာနုဘော်ကို ပြခြင်းငှာ လောကပါလ နတ်မင်းကြီးလေးပါး၊ သိကြားမင်း၊ သုယာမနတ်၊ သန္တုသိတနတ်၊ နိမ္မာနရတိနတ်အစရှိသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းအား အနောတတ်အိုင်ထက်၌ တစ်ခဲနက် စည်းဝေးလာကြရန် နှိုးဆော်ခေါ်ယူပြီးလျှင် -

"တန်ခိုးအင်အား ကြီးမားလှသော နဂါးမင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ပါလော့။ ငါသည် ဆေးအလို့ငှာ လာခဲ့ပါ၏။ ငါ့အား သောက်ရေအိုးတစ်လုံးစာ ရေကို ပေးပါလော့" ဟု တောင်း၏။

ပန္ဓဂနဂါးမင်းက "သာမဏေ၊ သင့်မှာ ယောက်ျားတို့၏လုံ့လစွမ်းအား ရှိခဲ့ပါလျှင် ငါ၏သောက်ရေကို ယူလေလော့"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် သုမနသာမဏေသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော ဗြဟ္မာမင်း၏ အသွင်ကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်ကာ နဂါးမင်း၏ ပါးပျဉ်းကို နင်းလိုက်၏။ နဂါးမင်း၏ ဦးခေါင်းစိုက်ကျသွားကာ ဖုံးထားအုပ်ထားသော ပါးပျဉ်း၏ လွတ်နေသောနေရာများမှ ထန်းလုံးမျှသော ရေများ ပန်းထွက်လာ၏။ သုမနသာမဏေသည် ကောင်းကင်ထက်မှပင် ရေကိုအိုးဖြင့် တစ်လုံးပြည့်အောင်ခံယူလိုက်ရာ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းက ကောင်းချီးသြဘာ ပေးကြလေသည်။

သုမနသာမဏေသည် အနောတတ်သောက်ရေကို သယ်ဆောင်ကာ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဆက်ကပ်၏။ ထိုစဉ်ခိုက်မှာပင် ပန္ဓဂနဂါးမင်းသည် ဒေါသတကြီးလိုက်လာကာ "အရှင်ဘုရား၊ ရေကိုမသောက်ပါနှင့်၊ သာမဏေသည် တပည့်တော်မပေးဘဲ ခပ်ယူသွားခဲ့ပါသည်"ဟု လျှောက်ထား၏။ သုမနသာမဏေက "အရှင်ဘုရား၊ စွမ်းနိုင်လျှင် ခပ်ယူပါဆိုသဖြင့် ခပ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် မုသားမပြောကြောင်းသိသဖြင့် ရေကိုသောက်လိုက်၏။ ထိုခဏမှာပင် ထက္ဒြနေသောလေပူများ ငြိမ်သက်သွား၏။ ထို့နောက် အရှင်အနုရုဒ္ဓါက တရားဟောသဖြင့် ပန္ဓဂနဂါးမင်းသည် အမျက်ပြေကာ သုမနသာမဏေကို ကန်တော့ပြီး "အနောတတ်ရေကို အလိုရှိလျှင် တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် လာပို့ပါမည်"ဟု လျှောက်ထား၍ ပြန်သွားလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် သုမနသာမဏေနှင့်အတူ ဘုရားရှင်ရှိတော်မူရာ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့ ဝင်ရောက်လာ၏။ ရဟန်းများသည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ သပိတ်သင်္ကန်းများကို ဆီးကြိုယူငင်ကြ၏။ အချို့သောရဟန်း သာမဏေတို့သည် သုမနသာမဏေ၏ ဦးခေါင်း၊ နားရွက်၊ လက်မောင်းတို့ကို ကိုင်ကြပြီးလျှင် "ညီထွေး သာမဏေလေး၊ သာသနာတော်မှာ ပျော်ပါ၏လော"ဟု ကျီစား၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်အနုရုဒ္ဓါတို့ ဆရာတပည့်၏ ရှိခိုးပူဇော်မှုကို ခံယူပြီးလျှင် သုမနသာမဏေ၏ တန်ခိုးစွမ်းအားကို သိစေလိုသဖြင့် "အာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားသည် အနောတတ်ရေဖြင့် ခြေဆေးလို၏။ သာမဏေများအား အနောတတ်ရေ သယ်ဆောင်ရန် စေလွှတ်ပါလော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ရှိရှိသမျှ သာမဏေငါးရာတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ထိုတာဝန်ကိုပေးသော်လည်း ယူနိုင်မည့်သူမရှိပေ။ အငယ်ဆုံးဖြစ်သော သုမနသာမဏေ၏ အလှည့်ကျခါမှ တာဝန်ယူနိုင်၏။ သုမန သာမဏေသည် ရွက်အိုးခြောက်ဆယ်ဆုံသည့်အိုးကြီးကို တန်ခိုးဖြင့် သယ်ဆောင်ကာ ကောင်းကင်ခရီးမှ လာခဲ့လေရာ ပန္ထဂနဂါးမင်းသည် ရေအိုးကြီးကို ကိုယ်တိုင် ထမ်း၍ ကျောင်းတော်အထိ လိုက်ပို့ပါမည်ဟု လျှောက်ထား၏။ သာမဏေက "နဂါးမင်းကြီး နေရစ်ပါလေ။ ကျွန်ုပ်ကိုသာ ဘုရားရှင်စေခိုင်းသဖြင့် ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် သယ်ဆောင်ပါမည်"ဟု ဆိုလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ကောင်းကင်ခရီးမှ ဖြေးဖြေးလာနေသော သုမနသာမဏေကို ရှုတော်မူကာ "ရဟန်းတို့၊ သုမနသာမဏေ၏ တင့်တယ်ခြင်းကို ရှုကြကုန်လော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ သုမနသာမဏေသည် ရေအိုးကိုသင့်ရာမှာ ချပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍နေ၏။ ဘုရားရှင်က သုမနသာမဏေ၏ အသက်ကို မေးတော်မူပြီးလျှင် "သုမန၊ ယနေ့မှစ၍ သင် ရဟန်းဖြစ်လော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်ကြားတော်မူသဖြင့် ခုနစ်နှစ်အရွယ်သာရှိသေးသော သုမနသာမဏေသည် ရဟန်းအဖြစ်ကိုရလေသည်။

ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၈၃။ သူတော်ကောင်း၊ တဏှာတည်းဟူသော ရေအလျဉ်ကိုဖြတ်လော့။ လုံ့လပြု၍ ကာမတို့ကို ပယ်နုတ်လော့။ မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုသိလော့။ ရဟန္တာ ဖြစ်လေလော့။

အလွန်ကြည်ညိုသော ပုဏ္ဏား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အလွန်တရာ ကြည်ညိုတတ်သော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်၏တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသဖြင့် ဆွမ်းခံပုဂ္ဂိုလ်ဆယ်ခြောက်ပါးကို နေ့စဉ်ပင့်၍ ဆွမ်းလောင်း၏။ ဆွမ်းခံရဟန်းတို့ ကြွလာသောအခါ "ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ကြွကြပါကုန်"ဟု ခရီးဦးကြိုလေရာ ပုထုဇဉ်ရဟန်းနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များပါ ဝိနယကုက္ကုစ္စဖြစ်ကြ၍ ထိုအိမ်သို့ ဆွမ်းခံမကြွဘဲ နေကြ၏။ ပုဏ္ဏားသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်ရောက်၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူကာ "ရဟန်းတို့၊ ဒါယကာတို့က ကြည်ညိုရ၍ ခေါ်တော်မူခြင်းသည် အပြစ်မရှိပေ။ ပုဏ္ဏားက အလွန်ကြည်ညိုရ၍ ခေါ်ဝေါ်သည့်အတိုင်း သင်တို့သာလျှင် ရဟန္တာဖြစ်အောင် ကျင့်ရပေမည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၈၄။ သူတော်ကောင်းတို့သည် နှစ်ပါးခုံသော သမထဝိပဿနာတရားတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် ပေါက်ရောက်၏။ ထိုအခါ တရားမှန်ကိုသိသော သူတော်ကောင်းအား ကာမရာဂသံယောဇဉ်တို့ ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။

ရဟန်းများစွာ (တရားနှစ်ပါး)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရပ်ဒေသအသီးသီးမှ လာခဲ့ကြသော အာဂန္တုရဟန်းများစွာတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုရဟန်းတို့၏ ရဟန္တာဖြစ်မည့်အရေးကို ဖြင်သဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ တရားနှစ်ပါးကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ထိုမေးလျှောက်ချက်ကို ဖြေတော်မူသောအားဖြင့် ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၈၅။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား အတွင်းအာယတန ခြောက်ပါးတည်းဟူသော ဤမှာဘက်ကမ်းသည်လည်းကောင်း၊ အပြင်အာယတန ခြောက်ပါးတည်းဟူသော ဟိုမှာဘက်ကမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ကမ်းနှစ်ဖက်စလုံးသည်လည်းကောင်း မရှိပေ။ ပူပန်ခြင်းကင်းသော၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

မာရ်နတ်မင်း (ပုစ္ဆာမေး)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပုစ္ဆာမေးလာသော မာရ်နတ်မင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မာရ်နတ်မင်းသည် ယောက်ျားတစ်ယောက်အသွင် ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ဤမှာဘက်ကမ်းမည်သည် အဘယ်ပါနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် မာရ်နတ်ဖြစ်ကြောင်း သိတော်မူသဖြင့် "မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဤမှာဘက်ကမ်းကို သိသဖြင့် အသင့်အား အဘယ်အကျိုးရှိမည်နည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၈၆။ အနိစ္စစသော လက္ခဏာကို ကပ်၍ရှုလေ့ရှိသော၊ ကိလေသာမြုက်ငင်းလျက် နေထိုင်လေ့ရှိသော၊ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော၊ အာသဝ ကင်းကွာပြီးသော အရဟာတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟွဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ငြာဟွဏ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မေးလျှောက်သော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်က "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ဇာတိအားဖြင့် ငြာဟွဏဖြစ်ပါ၍ တပည့်တော်အားလည်း ငြာဟွဏဟု ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော"ဟု မေးလျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်က ထိုအမေးကို ပယ်လှန်တော်မူကာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုပုဏ္ဏားသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၈၇။ နေမင်းသည် နေ့အခါ၌သာ တင့်တယ်၏။ လမင်းသည် ညအခါ၌သာ တင့်တယ်၏။ မင်းသည် မင်းမြောက်တန်ဆာများ ဆင်ယင်ထားမှသာ တင့်တယ်၏။ ရဟန္တာသည် ဈာန်ဝင်စားနေမှသာ တင့်တယ်၏။ အမှန်သော်ကား မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် အလုံးစုံသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး တန်ခိုးတော်ဖြင့် တင့်တယ်၏။

အရှင်အာနန္ဒာ (ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ)

ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါနှင့်ပတ်သက်၍ လျှောက်ထားသော အရှင်အာနန္ဒာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့် ပဝါရဏာနေ့ ညနေချမ်း၌ ကောသလမင်းကြီးသည် မင်းမြောက်တန်ဆာများဆင်ယင်ကာ ပန်းနံ့သာများ ကိုင်စွဲလျက် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် အရှင်ကာဠဒါယီသည်လည်း ပရိသတ်အစွန်မှာ ထိုင်ကာ ဈာန်ဝင်စားလျက်ရှိ၏။ ထိုမထေရ်အမည်မှာ 'ကာဠ'

http://www.dhammadownload.com

(ညှိသည်) ဟု ခေါ်ဝေါ်နေကြရသော်လည်း ပကတိအသားအရေကား ဝါဝင်းလျက်ရှိ၏။ ထိုခဏမှာပင် နေဝင်၍ လထွက်လာ၏။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ကောသလမင်းကြီး၊ အရှင်ကာဠုဒါယီနှင့် နေလတို့၏ အရောင်တို့ကို ကြည့်ရှုပြီး လျှင် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်လိုက်၏။ ရှေ့ပိုင်းက အရောင်တို့ထက် ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါများက သာလွန်ထွန်းတောက်၍ တင့်တယ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၈၈။ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောကြောင့် ငြာဟူဏဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သော အကျင့်ရှိသောကြောင့် သမဏဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ မိမိ၏ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ထုတ်ပယ်တတ်သောကြောင့် ပဗ္ဗဇိတဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

ပုဏ္ဏားရဟန်းတစ်ပါး

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပဗ္ဗဇိတအခေါ်အဝေါ်နှင့် ပတ်သက်၍ မေးလျှောက်သော ပုဏ္ဏားရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် သာသနာတော်၏ အပြင်အပရှိ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းများထံ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်၍ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ရဟန်းပြုပြီးသူဖြစ်နေ၍ တပည့်တော်အားလည်း ပဗ္ဗဇိတခေါ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က ထိုအမေးကို ပယ်လှန်တော်မူလျက် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုပုဏ္ဏား သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၈၉။ သူတော်ကောင်းတို့ကို မပုတ်ခတ်ရာ၊ သူတော်ကောင်းသည် မိမိအားပုတ်ခတ်တတ်သော ထိုသူအား အမျက်မထွက်ရာ။ သူတော်ကောင်းအား ပုတ်ခတ်ခြင်းသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၏။ ပုတ်ခတ်သူအား အမျက်ထွက်သူသည် သာ၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၏။

http://www.dhammadownload.com

၃၉၀။ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒေါသကို မတားမြစ်နိုင်ခြင်းသည် သူတော်ကောင်းအတွက် အနည်းငယ်မျှမမြတ်ပေ။ အကြင် အကြင်ဝတ္ထုမှ ညှဉ်းဆဲလိုသောစိတ်သည် ဆုတ်နစ်၏။ ထိုဝတ္ထုမှ ဆင်းရဲခြင်းသည် ငြိမ်းသည်သာတည်း။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ (အရိုက်ခံရခြင်း)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အမျက်မထွက်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်ရှိ လူအပေါင်းတို့က "ငါတို့၏အရှင်သည် သည်းခံခြင်းအားဖြင့် အလွန်တရာပြည့်စုံပေစွ။ သူတစ်ပါးက ဆဲရေးကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ရိုက်နှက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ အနှည်းငယ်မျှ အမျက်မထွက်ပေ"ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးကြကုန်၏။ ဤတွင် မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်က "အမျက်မထွက်ခြင်းသည် အမျက်ထွက်အောင် လုပ်မည့်သူ မရှိသေး၍ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမျက်ထွက်အောင် ငါလုပ်ပြမည်"ဟု ဆိုကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆွမ်းခံကြွလာသောအခါ နောက်မှလိုက်၍ အရှင်မြတ်၏ကျောကို တအားကုန်ရိုက်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကား မိမိအားရိုက်သူကို ပြန်၍ပင် မကြည့်ဘဲ ကြွသွားလေသည်။

ပုဏ္ဏားသည် တစ်ကိုယ်လုံးပူလောင်လျက် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ မိမိအပြစ်ကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ထား၍ ဝန်ချတောင်းပန်၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပုဏ္ဏားအပြစ်ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ပြီးလျှင် ပုဏ္ဏားအား သတ်ဖြတ်ရန် ဝိုင်းလာကြသော လူများကိုလည်း တရားဟောခြင်း လွှတ်လိုက်၏။ ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းတို့က တရားသဘင်၌ စည်းဝေး၍ ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၃၉၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းတောင်း၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း မကောင်းမှုပြုလုပ်ခြင်း မရှိပေ။ ကိုယ် နှုတ် စိတ် သုံးပါးစလုံးဖြင့် စောင့်ရှောက်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငါဘုရားဟောကြား၏။

မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ကြဉ်ဖယ်ခြင်းခံရသော ပဇာပတိဂေါတမီ ထေရီမကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် ဘုရားရှင်ထံမှ ဂရုဓံတရား ရှစ်ပါးကို ခံယူဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် ရဟန်းမအဖြစ်ကို ရရှိလေရာ အခြားရဟန်းမများကဲ့သို့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ကမ္မဝါဆရာတို့ မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ "မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် မိမိဘာသာ သင်္ကန်းတို့ကို ယူ၍ဝတ်၏"ဟူ၍ သတင်းစကားဖြစ်ပွားလေရာ အခြားဘိက္ခုနီမများသည် ဝိနယကုဿလဖြစ်ကြသဖြင့် မဟာပဇာပတိဂေါတမီနှင့် အတူ ဥပုသ်ပဝါရဏာ မပြုကြဘဲ ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းတို့၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင် မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်၏။ ဤသို့သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကုတ္တုံစွ မဖြစ်ထိုက်ပေ"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၉၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသောတရားကို သိရခြားတုံ့။ ပုဏ္ဏား သည် မီးကိုပူဇော်သကဲ့သို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးရာ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ (ရှိခိုးခြင်း)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင်အဿဇိရှိရာအရပ်သို့ ရှိခိုးသော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်အဿဇိထံမှ ယေခမ္မာဟေတုပ္ပဘဝါ စသော ဂါထာကို ကြားနာရ၍ သောတာပန် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုကျေးဇူးကို ဆပ်သောအားဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်အဿဇိရှိရာအရပ်သို့ ရှိခိုးကာ ဦးခေါင်းပြု၍ ကျိန်းစက်၏။ ဤအကြောင်းကိုမသိသော ရဟန်းများက "အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မိစ္ဆာအယူရှိနေသေးသဖြင့် ယခုထိတိုင် အရပ်မျက်နှာတို့ကို ရှိခိုးနေပါသေးသည်ဘုရား"ဟု ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခေါ်မေးတော်မူ၍ ရဟန်းတို့၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်လှန်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်နှင့်အတူ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ရဟန်းဖြစ်ပုံကို ယမကဝဂ်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၉၃။ ဆဲကျစ်ထုံးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်းဗြာဟ္မဏမဖြစ်နိုင်ပေ။ သစ္စာညှာဏ်နှင့် လောကုတ္တရာတရားရှိသော သူသည်သာလျှင် စင်ကြယ်သူလည်း ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏလည်း ဖြစ်၏။

ဆဲကျစ်ထုံးသော ပုဏ္ဏား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဗြာဟ္မဏအခေါ်အဝေါ်နှင့် ပတ်သက်၍ မေးလျှောက်သော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဆဲကျစ်ထုံးသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ဘုရားရှင်ထံလာရောက်၍ "အရှင်ဂေါတမ၊ ကျွန်ုပ်သည် အမိဘက်အဖဘက် နှစ်မျိုးစလုံး ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ပေါက်ဖွားသူဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ကို ဗြာဟ္မဏဟု ခေါ်သင့်သည်မဟုတ်ပါလား"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က ထိုပုဏ္ဏား၏ အမေးကို ပယ်လှန်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၃၉၄။ ပညာမဲ့သောသူ ဆဲကျစ်ထုံးခြင်းဖြင့် သင့်အား အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သစ်နက်ရောတ်ခြင်းဖြင့် သင့်အား အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သင်၏ကိုယ်တွင်း၌ ကိလေသာတောကြီး ရှိနေ၏။ အပြင်အပကိုသာ သင် သုတ်သင်ဘိ၏။

http://www.dhammadownload.com

စင်းလဲသော ပုဏ္ဏား

ဝေသာလီမြို့တော် ကုဋာဂါရကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဒုံဖွယ်သရဲပြု၍ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ဝေသာလီမြို့တော် အနီး ရေခဲတက်ပင်ပေါ် သို့တက်၍ ခြေတစ်ဖက်ဖြင့် တွဲလောင်းချိတ်ထားပြီးလျှင် "ဘို-မြို့သူမြို့သားတို့၊ နွားပြောက်ကျား ကောင်ရေတစ်ရာ၊ အသပြာများစွာနှင့် အလုပ်အကျွေးတစ်ယောက် ငါ့အား ပေးကြကုန်လော့။ မပေးလျှင် ဤအပင်မှာပင် ငါသေ၍ ဝေသာလီမြို့ကြီးကို ဖျက်ဆီးအံ့"ဟု ပြောဆို၏။ မြို့သူ မြို့သားတို့သည် မြို့ပျက်မည်ကြောက်၍ သူတောင်းသမျှ ပေးကြရကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော ဂေါဓရာဇာတ်ကို စတုက္ကနိပါတ် ကုဋိဒူသကဝဂ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၉၅။ ပုံသကူသက်နုံးကို ဝတ်ရုံသော၊ ကြံ့လှီသော၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော၊ တောထဲ၌ တစ်ယောက်တည်း စွာန်ဝင်စားနေလေ့ရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟွဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်မ ကိသာဂေါတမီ

ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောင်းကင်ခရီးမှ လာ၍ရှိခိုးခဲ့သော ကိသာဂေါတမီကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သိကြားမင်းသည် သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာနေစဉ် ရှိခိုး၍ ပြန်သွားသော ထေရီမကိုမြင်ရ၍ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က "သိကြားမင်း၊ ဤဘိက္ခုနီကား ပုံသကူဓူတင်ဆောင် ထေရီ

http://www.dhammadownload.com

တို့တွင် အထူးမြတ်ဆုံး တပည့်မပေတည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(ကိသာဂေါတမီ ထေရီမ၏ အကြောင်းအပြည့်အစုံကို သဟဿဝဂ်၊ အရှင်မကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၉၆။ ပုဏ္ဏားမျိုးဖွဲ့ဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏေးမဓိခင်မှ ပေါက်ဖွားလာသောသူကို ငြာဟွဏဟု ငါဘုရား မဟောကြားပေ။ ထိုပုဏ္ဏားသည် ရာဂစသော ကြောင့်ကြခြင်းရှိလျှင် ဘောဝါဒီ (တိုအချင်းဟု ခေါ်လေ့ရှိသူ) မည်သော ပုဏ္ဏားမျိုးသာ ဖြစ်၏။ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိ၊ စွဲလမ်းခြင်းလည်း မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ငြာဟွဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ငြာဟွဏ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လျှောက်ထားလာသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်ထံဝင်ရောက်၍ "အရှင်ဂေါတမ၊ ကျွန်ုပ်သည် ပုဏ္ဏားမျိုးမှ မွေးဖွားသည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်အား ငြာဟွဏဟု ခေါ်ဝေါ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က ထိုပုဏ္ဏား မေးလျှောက်ချက်ကို ပယ်လှန်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ထိုပုဏ္ဏားသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၉၇။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သံယောဇဉ်အားလုံးကို ပယ်ဖြတ်၍ ထိတ်လန့်ပူပန်ခြင်း မရှိပေ။ ကပ်ငြိတတ်သော ကိလေသာကို ကျော်လွန်သော၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟွဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ဥဂ္ဂသေန

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် "ဝါးလုံးတိုင် ထိပ်ဖျားမှ ဆင်းသက်လာသော်လည်း မကြောက်ပါ"ဟု လျှောက်ထားသော အရှင် ဥဂ္ဂသေနကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုသို့လျှောက်ထားခြင်းသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်၍ အခြားရဟန်းတို့က မယုံကြည်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(အရှင်ဥဂ္ဂသေန၏ အကြောင်းအကျယ်ကို တဏှာဝဂ်၊ အရှင်ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၃၉၈။ ဝေါသန္နောင်ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ တဏှာနှောင်ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုသယ ကိလေသာနှင့်တကွ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိထူးကြိုးကိုလည်းကောင်း ဖြတ်၍ အဝိဇ္ဇာတံခါး ကျင်မင်းတုပ်ကို နုတ်ပယ်ပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟ္မဏ ဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် နွားကောင်း နွားသန် ယှဉ်ပြိုင်ကြသော ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာ တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိ၏နွား အားကောင်းကြောင်း၊ သန်မာ ကြောင်း ပြောဆိုငြင်းခုံကြရာ အစိရဝတီမြစ်သို့သွားကြပြီး လှည်းပေါ်မှာ သဲ အပြည့်တင်ကာ နွားတပ်၍မောင်းပြကြ၏။ လှည်းများမရွေ့လျားဘဲ တပ်ထား သော ကြိုးများသာ ပြတ်ကုန်၏။ အစိရဝတီမြစ်သို့ ရေချိုးလာကြသောရဟန်း ငါးရာတို့သည် ထိုအကြောင်းကိုမြင်၍ ဘုရားရှင်ထံလျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင် က "ရဟန်းတို့၊ အပဖြစ်သော ထိုလွန်ကြိုးတို့ကို မည်သူမဆို ဖြတ်နိုင်သည် သာတည်း။ အတွင်းဖြစ်သော ကိလေသာလွန်ကြိုးတို့ကိုသာ ဖြတ်သင့်၏" ဟု

http://www.dhammadownload.com

ဓိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၃၉၉။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆဲရေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပုတ်ခတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း သည်းခံ၏။ သည်းခံခြင်းအားရှိသော၊ သည်းခံခြင်းစစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ခြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အက္ကောသကဘာရဒ္ဝါဇ ပုဏ္ဏား

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်ကို ဆဲရေးသဖြင့် အက္ကောသကဟု အထူးပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းခံရသော ဘာရဒ္ဝါဇ ပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အက္ကောသက ဘာရဒ္ဝါဇပုဏ္ဏား၏အစ်ကို ပုဏ္ဏားသည်လည်း ဘာရဒ္ဝါဇ ဟုပင် အမည်တွင်၏။ ထိုပုဏ္ဏား၏ ဇနီးဖြစ်သူ ဓနဥာနီပုဏ္ဏေးမသည်ကား သောတာပန်ဖြစ်၍ ချေဆတ်ရာ၊ ချောင်းဆိုးရာ၊ ချွတ်ချော်ရာတို့၌ 'နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ'ဟု ရွတ်ဆိုပူဇော်လေ့ရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဘာရဒ္ဝါဇပုဏ္ဏားသည် ပုဏ္ဏားတို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ကျွေးမွေးနေစဉ် ဓနဥာနီပုဏ္ဏေးမသည် ချွတ်ချော်သွားသဖြင့် နမောတဿစသော ဘုရားရှိခိုး ဥဒါန်းကို ကျွန်ုပ်မိ၏။ ဤတွင် ပုဏ္ဏားများသည် ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သောစကားကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ ထွက်ခွာသွားကြ၏။ ဤတွင် ဘာရဒ္ဝါဇ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်ကို အမျက်ထွက်ကာ ဘုရားရှင်ထံလာရောက်၍ ဤသို့ ဝါဒတင်၏။

"အရှင်ဂေါတမ၊ အဘယ်ကိုဖြတ်တောက်သော် ချမ်းသာစွာ နေရသနည်း။ အဘယ်ကိုဖြတ်တောက်သော် မစိုးရိမ်ရသနည်း။ အဘယ်တရားတစ်ခုအား ဖြတ်တောက်ခြင်းကို နှစ်သက်သနည်း"

ဤသို့ ဒေါသတကြီး ဝါဒတင်ခြင်းကို ဘုရားရှင်က တည်ကြည်အေးဆေးစွာ ဤသို့ဖြေကြားတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

"ပုဏ္ဏား၊ အမျက်ဒေါသကို ဖြတ်တောက်သော် ချမ်းသာစွာနေရ၏။ အမျက်ဒေါသကို ဖြတ်တောက်သော် မစိုးရိမ်ရပေ။ အရင်းတွင်အဆိပ်ရှိ၍ အဖျားမှာ အရသာချိုသော အမျက်ဒေါသကို ဖြတ်တောက်ခြင်းကို အရိယာတို့ ခီးမွမ်းကြကုန်၏"

ဤသို့ ဖြေကြားသောတရားကို ကြည်ညိုသဖြင့် ဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်၏။ သူ၏ညီ အက္ကောသကဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည် မိမိ၏အစ်ကို ရဟန်းပြုသွားသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရန်ငြိုးထားပြီးလျှင် ယုတ်မာကြမ်းတမ်းသော စကားများဖြင့် လာ၍ဆဲရေး၏။ ဘုရားရှင်က "ပုဏ္ဏား၊ သင်ပေးကမ်းသော စားသောက်ဖွယ်တို့ သင်၏ဆွေမျိုးများက လက်မခံလျှင် ထို စားသောက်ဖွယ်သည် သင်ထံမှာသာ ရှိနေဘိသကဲ့သို့ ငါဘုရားသည်လည်း သင်ဆဲရေးသော စကားတို့ကို တုံ့ပြန်ကာ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် လက်မခံပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုဆဲရေးခြင်းသည် သင့်အတွက်သာ ဖြစ်ပေသည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

အက္ကောသက ဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်၏တရားကို ကြည်ညိုသဖြင့် ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်၏။ သူ၏ညီ ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း ဤသို့ပင် ရဟန္တာဖြစ်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းများက တရားသဘင်၌ စည်းဝေး၍ ပြောဆိုနေကြရာ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၀၀။ အမျက်မထွက်သော၊ ဓူတင်အကျင့်ရှိသော၊ တဏှာပြန့်ပြောခြင်းမရှိသော၊ ယဉ်ကျေးသော၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ (အဆဲခံရခြင်း)

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မယ်တော်ကြီး၏ ဆဲရေးခြင်းကိုခံရသော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နောက်ပါရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ နာလကဂ္ဂာရှိ မယ်တော်သာရိပုဏ္ဏားမကြီးအိမ်သို့ ဆွမ်းခံကြွလေရာ ပုဏ္ဏားမကြီးသည် ဆွမ်းကပ်ကျွေးလျက် "အို. . စားကြွင်းစား၊ ဤအိမ်၌ စားကြွင်းထမင်းနှင့် ပုံးရည်ကို

http://www.dhammadownload.com

မရသဖြင့် သူတစ်ပါးအိမ်၌ တောင်းစားရန် ရဟန်းပြုရလေသလော။ ကုဋေ ရွှစ်ဆယ်ဥစ္စာကို စွန့်ပစ်၍ ငါတို့အား ဖျက်ဆီးရန် ရဟန်းပြုဘိ၏။ ယခုစားစမ်း လော့"ဟု ရေရွတ်ဆဲဆို၏။ နောက်ပါရဟန်းများကိုလည်း ရေရွတ်ဆဲဆို၏။ ထိုအိမ်သို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာနောက်မှ လိုက်ပါသွားခဲ့သော သားတော်အရှင်ရာဟုလာက ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်ထံလျှောက်ထား၏။ ထိုစကားကိုကြားသိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြ၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကို ချီးကျူးကြလေရာ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော် ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၀၁။ ကြာဖက်ပေါ်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပွတ်ဆောက်ဖျားတွင် မုန်ညင်းစေ့ မတင်နိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမတို့၌ လိမ်းကျံကပ်ငြိခြင်းမရှိ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် နန္ဒလုလင်၏ ကျူးလွန်စော်ကားခြင်းခံရသော အရှင်မဥပ္ပလဝဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လူအပေါင်းတို့သည် တရားသဘင်၌ "ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း အသားအသွေး စိုပြည်ဝဖြိုးနေကြသဖြင့် ကာမဂုဏ် ခြမ်းသာကို သာယာကြသည်ထင်၏"ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် တရား သဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍ "ရဟန္တာသည် ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းမရှိ"ဟု မိန့်တော်မူ ပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

(အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ်၏ အကြောင်းအကျယ်ကို ဗာလဝဂ်၊ အရှင်မ ဥပ္ပလဝဏ် ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၄၀၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဘဝ၌ပင် မိမိဆင်းရဲကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသိ၏။ ချအပ် ပြီးသော ခန္ဓာဝန်ရှိသော၊ ကိလေသာ မယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

http://www.dhammadownload.com

ပုဏ္ဏားတစ်ယောက် (သင်္ကန်းဆွဲသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရဟန်းတစ်ပါး၏ သင်္ကန်းကိုဆွဲထားသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုပုဏ္ဏား၏ ကျွန်တစ်ယောက်သည် "ကျွန်တို့အား ရဟန်းပြုမပေးရ" ဟူသောသိက္ခာပုဒ် မပညတ်သေးမီတွင် အိမ်မှထွက်ပြေးလာ၍ ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ရဟန်းသည် ဘုရားရှင်နှင့်အတူ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ဆွမ်းခံဝင်လေရာ သခင်ဟောင်းပုဏ္ဏားကမှတ်မိသဖြင့် သင်္ကန်းကိုဆွဲထားလေ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ပုဏ္ဏား၊ ဤရဟန်းသည် ခန္ဓာဝန်ကိုချပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသနာတော်

၄၀၃။ နက်နဲသော ပညာရှိသော၊ ထက်မြက်သော ပညာရှိသော၊ လမ်းမှန်ဟုတ်သည်-မဟုတ်သည်၌ လိမ္မာသော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်မ ခေမာ

ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လာရောက်၍ ရှိခိုးသော အရှင်မ ခေမာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သိကြားမင်းသည် သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို နာကြားနေစဉ် ရှိခိုး၍ပြန်သွားသော ထိုအရှင်မကိုမြင်၍ ဘုရားရှင်ကိုမေးလျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်က "သိကြားမင်း၊ ဤဘိက္ခုနီကား နက်နဲသော ပညာရှိသော ငါဘုရား၏တပည့်မ ခေမာပင်တည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၀၄။ လူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း နှစ်ပါးစုံသော သူတို့နှင့် မရောနှောသော၊ တကာ့ကင်းကြောင်း အကျင့်ရှိသော၊ အလိုနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်တိဿ (တောင်ဝှမ်းၭိနေသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် တောင်ဝှမ်းၭိနေ၍ တရားအားထုတ်ခဲ့သော အရှင်တိဿကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်တိဿသည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်း၍ တောင်ဝှမ်းတစ်ခုသို့ လာခဲ့၏။ ထိုတောင်ဝှမ်းရှိ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော လိုဏ်ဂူတွင် တရားအားထုတ်လျက် ရဟန်းကိစ္စပြီးစီးလိမ့်မည်ဟု တွေးတောမိ၏။ ထိုတောင်ဝှမ်းနှင့် မနီးမဝေးရှိ တောရွာတစ်ရွာမှ ဒါယိကာမကြီး တစ်ယောက်ကလည်း အရှင်တိဿကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း မိမိသားနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်ခင်သဖြင့် အိမ်ထဲမှာပင်၍ ဆွမ်းကပ်၏။ ဤလိုဏ်ဂူကျောင်းၭိပင် ဝါဆိုပါရန်လျှောက်ထား၏။ အရှင်တိဿလည်း ဒါယိကာမကြီး၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံကာ ထိုလိုဏ်ဂူမှာပင် ဝါဆိုလေသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူၭိ နေထိုင်သောနတ်သည် အရှင်တိဿရောက်လာစဉ်တုန်းက သီလရှိသောရဟန်းနှင့် အတူမနေဝံ့သဖြင့် သားသမီးကိုလက်ဆွဲကာ တော်ရာသို့ ထွက်ခဲ့ရ၏။ ဤလိုဏ်ဂူၭိ တစ်ညမျှသာနေ၍ နောက်နေ့တွင် ပြန်သွားလိမ့်မည်ထင်ခဲ့၏။ ဤသို့ပြန်လိမ့်နိုးနိုးမျှော်ကိုးရင်း ဆယ့်ငါးရက်ကျော်လွန်သော်အခါတွင်မူ အဖြစ်မှန်ကို သိရှိသွား၏။ အရှင်တိဿကိုလည်း မနေပါနှင့်ဟု နှုတ်ကနှင်မထုတ်နိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်တိဿကို နှင်ထုတ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေရာ ရဟန်းဖြစ်သည်မှစ၍ သီလစင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေသဖြင့် ကြံစည်၍ မရနိုင်ပေ။ နောက်ဆုံးတွင်မှ အကြံတစ်ခုရလာသဖြင့် ဒါယိကာမကြီး၏သားကို ဖမ်းစားလိုက်လေသည်။

နတ်ဖမ်းစားခြင်းခံရသောသားသည် လည်ပင်းနောက်ပြန်ဖြစ်ကာ မျက်စိများ ပြူးထွက်နေ၏။ ပါးစပ်ထဲမှ တံတွေးများယိုစီးနေ၏။ မိခင်ကြီးသည် သားအတွက် စိုးရိမ်တကြီး အော်ဟစ်ငိုကြွေး၏။ နတ်သည် ကိုယ်ထင်မပြဘဲ အသံ

http://www.dhammadownload.com

သက်သက်ဖြင့် "ငါသည် သင့်သားကို ဖမ်းစားထား၏။ ဗလိနတ်စာကျွေးနေ၍ အကျိုးမရှိပေ။ သင်တို့ဆရာရဟန်းထံမှ နွယ်ချိုတောင်းကြလော။ ရလာသော နွယ်ချိုဖြင့် ဆီချက်ကာ သင်တို့သားကို နှာနှပ်လျှင် သူ့ကိုလွှတ်အံ့"ဟု ဆို၏။ ဒါယိကာမကြီးသည် ရဟန်းများက ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအား ဆေးမကုကောင်းသည်ကို သိသဖြင့် နွယ်ချိုတောင်းရန် ငြင်းဆို၏။ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ရှိန်းခိုမှုန့်တောင်းရန် ပြောသည်ကိုလည်း ငြင်းဆို၏။ အရှင်မြတ်၏ ခြေဆေးရေကို အတောင်းခိုင်းသည်တွင်ကား ဝိနည်းတော်နှင့် မဆန့်ကျင်ဟု ဇကန်သိသဖြင့် လက်ခံလိုက်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ အရှင်တိဿ ဆွမ်းခံထွက်လာသောအခါ ဒါယိကာမကြီးသည် ယာဂုကပ်ပြီး၍ ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးရသေးမီတွင် အရှင်မြတ်၏ခြေကို ရေဆေးပြီးလျှင် ခံယူထားသောရေဖြင့် သား၏ဦးခေါင်းကို လောင်းလိုက်လေ၏။ မိမိ၏ အကြံအစည် အောင်မြင်သွားပြီဖြစ်၍ နတ်ကလည်း ထွက်ခွာသွား၏။ အရှင်တိဿ လိုဏ်ဂူသို့ပြန်လာသောအခါ နတ်သည် လိုဏ်ဂူဝမှာရပ်လျက် "ဆေးဆရာကြီး၊ လိုဏ်ဂူထဲ မဝင်ပါနှင့်"ဟု တားမြစ်၏၊ အရှင်တိဿက "အချင်းနတ်၊ ငါသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဆေးမကုခဲ့ပေ။ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ဆိုသနည်း"ဟု မေး၏။ နတ်က ခြေဆေးရေပေးသော အကြောင်းလျှောက်ထား၏။ ဤတွင် အရှင်တိဿသည် "ဩော်၊ ငါ၏အကျင့်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ။ သာသနာတော်ကြီးနှင့် သင့်လျော်ပါပေစွ။ ငါ၏သီလ၌ မဲ့စွန်းကိုလည်းကောင်း၊ အမည်းစက်ကိုလည်းကောင်း နတ်သော်မျှ ရှာ၍မရနိုင်သဖြင့် သူငယ်၏ထိပ်မှ လောင်းရသောခြေဆေးရေမျှကိုသာ ပြောဆိုနိုင်ရှာ၏"ဟု အားကြိုးစွာနှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်လာ၏။ ထိုနှစ်သက်ခြင်းကိုခွာ၍ ဝိပဿနာရှုလေရာ ထိုနေရာမှာရပ်လျက်ပင် ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော အရှင်တိဿသည် နတ်ကိုနှင်ထုတ်လိုက်ပြီးလျှင် ထိုလိုဏ်ဂူမှာပင် ဝါဆို၍နေထိုင်၏။ ဝါကျွတ်သောအခါ ဘုရားဖူးရန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်ပြီးလျှင် အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ရဟန်းများအား ပြောပြ၏။ နတ်က ဤသို့ပြောသော်လည်း အမျက်မထွက်ကြောင်းကို ပြောပြရာတွင် ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်တိဿ၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၀၅။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိတ်လန့်တတ်သော ပုထုဇဉ်သေကို ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ တည်ကြည်ခိုင်ခဲ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း တုတ်လက်နက်ကို ပယ်ချထားပြီးဖြစ်၍ မိမိလည်း မသတ်ပေ။ သူတစ်ပါးကိုလည်း မသတ်စေပေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (အရိုက်ခံရသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မယားနှင့် စပ်စွဲ၍ အရိုက်ခံရသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်ထံတော်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီးလျှင် တောရဆောက်တည်၍ တရားအားထုတ်ရာ မကြာမီရဟန္တာဖြစ်၏။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက် မိမိ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားရန် ပြန်လာခဲ့၏။ ထိုစဉ်တွင် လင်နှင့်ရန်ဖြစ်၍ ထွက်လာခဲ့သော မိန်းမတစ်ယောက်သည် ခရီးသွားဖော်အဖြစ် အားကိုးပြုကာ ရဟန်းနောက်မှလိုက်လာ၏။ မထေရ်ကား ထိုအဖြစ်ကို မသိပေ။ မိန်းမ၏ လင်ယောကျ်ားသည် အိမ်မှာရှာမတွေ့၍ ထိုလမ်းအတိုင်းလိုက်လာခဲ့ရာ မိန်းမနှင့်ရဟန်းတို့ကို မီလာ၏။ ယောကျ်ားက ရဟန်းကိုရိုက်နှက်ရန် ခြိမ်းခြောက်သောအခါ မယားဖြစ်သူက "ဤအရှင်သည် ကျွန်မကိုလည်းမမြင်ပါ၊ စကားလည်း မပြောပါ၊ အရှင်မြတ်ကို ဘာမျှ မပြောပါနှင့်"ဟု တားမြစ်၏။ သို့ရာတွင် လင်ယောကျ်ားက နားမထောင်ဘဲ ရဟန်းကို ရိုက်နှက်ပြီးလျှင် မယားကို ဆွဲခေါ်သွားလေသည်။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဝတ်ပြုသောရဟန်းများက ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး ဖူးဖူးရောင်နေသည်ကို တွေ့ကြရသဖြင့် မေးလျှောက်ကြ၏။ ထိုရဟန်းက ထိုအကြောင်းများကို ပြောပြကာ "ရိုက်နှက်သူအား အမျက်မထွက်ပါ" ဟုဆို၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ ဝင်ရောက်လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်း၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၀၆။ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသူတို့၌ မဆန့်ကျင်သော၊ ဓားတုတ်ကိုင်သူတို့၌ ဓားတုတ်ကို ချထားပြီးဖြစ်၍ ရန်ငြိုးပြီးသော၊ စွဲလမ်းဖွယ်သောအရာတို့၌ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟွန်းဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

သာမဏေကလေးများ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်၏အိမ်ကို ဆွမ်းခံကြွရသော ရဟန္တာသာမဏေကလေးပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ ပုဏ္ဏေးမကြီးတစ်ယောက်သည် ရဟန်းလေးပါး အတွက် ဆွမ်းချက်ပြုတ်ပြီးလျှင် "အရှင်မြတ်ကြီး လေးပါးကိုပင့်ပါချေ"ဟု ပုဏ္ဏားကြီးကို စေလွှတ်လိုက်၏။ ဆွမ်းအလှူအတွက် သံကိစ္စသာမဏော၊ ပဏ္ဍိတသာမဏော၊ သောပါကသာမဏေနှင့် ရေဝတသာမဏေတို့ အလှည့်ကျကုန်၏။ ပုဏ္ဏားကြီးသည် အလှည့်ကျရာ သာမဏေငယ်ကလေးများကို ပင့်လာခဲ့ရာ ပုဏ္ဏေးမကြီးသည် အလွန်တရာအမျက်ထွက်၏။ မိမိ၏မြေးလောက်မှ မရှိသေးသော သူငယ်တို့ကို ခေါ်လာရသလောဟု ပုဏ္ဏားကြီးကို မြည်တွန်ပြောဆိုကာ သာမဏေများအား ခင်းထားသောနေရာတွင် မထိုင်စေဘဲ နိမ့်သောနေရာမှာသာ ထိုင်စေ၏။ ထို့နောက် ပုဏ္ဏားကြီးအား "သွားပါချေ၊ ကြီးရင့်သော အရှင်မြတ်ကြီးများကိုသာ ပင့်ခဲ့ပါ"ဟု ကျောင်းသို့စေလွှတ်ပြန်၏။ ပုဏ္ဏားကြီးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ပင့်ခဲ့၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက သာမဏေတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ခီးကျူးသောအားဖြင့် "အရှင်မြတ်ကြီးတို့ ဆွမ်းရကြပြီလော"ဟု မေး၏။ "မရသေးပါဘုရား"ဟု သာမဏေများက လျှောက်ထား၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် လေးပါးစာမျှသာ ဆွမ်းချက်ထားသည်ကိုသိသဖြင့် ဆွမ်းမခံဘဲ ပြန်ကြွသွား၏။ နောက်တစ်ဖန် ပင့်၍ကြွလာသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်လည်း ထို့အတူပင် ပြန်ကြွသွားလေသည်။

သာမဏေလေးပါးတို့သည် နံနက်စာ ဘာတစ်ခုမျှ မစားရသေးသဖြင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာ ထိုင်နေကြရ၏။ သိကြားမင်းသည် ပဏ္ဏကမွှေလာတင်းမာလာသဖြင့် သာမဏေတို့၏ ဒုက္ခကိုသိမြင်လေရာ ပုဏ္ဏားအိုကြီးသဏ္ဌာန်ဖန်ဆင်း၍ ထိုအိမ်သို့လာ၏။ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ပုဏ္ဏားအိုကြီးကို ဆီးကြို၏။ အရှင်မြတ်ကြီးတို့

http://www.dhammadownload.com

အတွက် ခင်းထားသောနေရာသို့ ကြွပါရန် ပန်ကြား၏။ ပုဏ္ဏားအိုကြီးကား ထို နေရာတွင်မထိုင်ဘဲ သာမဏေတို့ကို ရှိသေလေးမြတ်စွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် သာမဏေ တို့၏ အစွန်အဖျားသို့သွား၍ ထိုင်နေလေသည်။

ပုဏ္ဏေးမကြီးသည် ပုဏ္ဏားအိုကြီး၏ အပြုအမူကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင် "ဤ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ရူးလေစွတကား၊ မိမိမြေးလောက်မျှမရှိသေးသော သူငယ်တို့ကို ရှိခိုးဘိ၏"ဟု ရေရွတ်ပြောဆိုကာ ပုဏ္ဏားအိုကြီးကို ဆွဲထုတ်၏။ ပုဏ္ဏေးမကြီး တစ်ယောက်တည်း ဆွဲထုတ်၍မရသောအခါတွင် လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ဆွဲထုတ်သော်လည်း ပုဏ္ဏားအိုကြီးကို နေရာမှရွှေ့အောင် မတတ်နိုင်ကြချေ။ ဤတွင်မှ သိကြားမင်းက မိမိအဖြစ်ကို ပြောပြလေသည်။

သိကြားမင်းကိုယ်တိုင်ရောက်လာသဖြင့် ပုဏ္ဏားကြီးနှင့်ပုဏ္ဏေးမကြီး တို့သည် သာမဏေများအတွက် ဆွမ်းလောင်းလှူကြ၏။ ဆွမ်းရသောအခါ သာမဏေသုံးပါးတို့သည် အိမ်အမိုးကို သုံးနေရာမှ ဖောက်ထွင်း၍လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသည် မြေကြီးကိုထွင်းဖောက်၍လည်းကောင်း၊ သိကြားမင်းသည် တစ်နေရာ မှ ဖောက်ထွင်း၍လည်းကောင်း ထွက်ခွာသွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအိမ်သည် အပေါက်ငါးပေါက်ရှိသော အိမ်ဟု ထင်ရှားလာလေသည်။

ကျောင်းတော်သို့ရောက်သောအခါ သာမဏေတို့သည် ရဟန်းတို့အား ဤအဖြစ်ကို လျှောက်ထားကြပြီးလျှင် "ပုဏ္ဏားလင်မယားတို့က ဤသို့ပြုမူကြ သော်လည်း တပည့်တော်တို့ အမျက်မထွက်ပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြ၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်ကြသောရဟန်း များက လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က သာမဏေများ၏စကားကိုထောက်ခံ တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၀၇။ မုန်ညင်းစေ့သည် ပွတ်ဆောက်ဖျားမှ လျှောကျတိသကဲ့သို့ အကြင်သူဿး ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မာနနှင့် သူတစ်ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းမကွတို့သည် လျှောကျကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်မဟာပန္ထက

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ညီဖြစ်သူ အရှင်စူဠပန္ထကအား နှင်ထုတ်သော အရှင်မဟာပန္ထကကို အကြောင်းပြု၍ ဤ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို လေးလလုံးလုံး ကျက်ခိုင်း၍မရသဖြင့် အရှင်မဟာပန္ထကသည် အရှင်စူဠပန္ထကကို ကျောင်းမှနှင်ထုတ်လိုက်လေရာ အခြားရဟန်းများက တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြပြီးလျှင် "ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျက်ထွက်သည် ထင်၏" ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ဘုရားရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူကာ ထိုစကားကို ပယ်လှန်တော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

(မဟာပန္ထက၊ စူဠပန္ထက အရှင်မြတ်နှစ်ပါးတို့၏ အကြောင်းကို အပွမာဒဝဂ်၊ အရှင်စူဠပန္ထကဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၄၀၈။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် နူးညံ့ပြေပြစ်သော၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်သိလွယ်စေသော၊ မှန်ကန်သော စကားကို ပြောဆိုရာ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ အမျက်ဒေါသဖြင့် မငြီစွန်းစေရာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္ဓဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် "သူယုတ်လာလော့၊ သူယုတ်သွားလော့"ဟု ဆိုလေ့ရှိသော အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းများလျှောက်ထားကြသောအခါ ဘုရားရှင်သည် အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးတော်မူကာ "ရဟန်းတို့၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည် ဘဝငါးရာတိုင်တိုင် တစ်ဆက်တည်း ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်၍ သူယုတ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လေ့ ကျက်ခဲ့၏။ ထိုအလေ့အကျင့်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အမျက်ဒေါသ မရှိချေ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၀၉။ ဤလောကဌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပိုင်ရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို ရှည်သည်ဖြစ်စေ၊ တိုသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ကြီးမားသည်ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ မခိုးယူပေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရား ဟောကြား၏။

ရဟန်းတစ်ပါး (ပုံသကူကောက်မိသူ)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်၏ အပေါ်ဝတ်ရုံကို ပုံသကူကောက်မိသော ရဟန်းတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သာဝတ္ထိပြို့တော်မှ ဓိဋ္ဌာဒိဋ္ဌပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် အပေါ်ရုံပုဆိုးကို ကိုယ်နှံ့မနံစေရန် တစ်နေရာတွင် ချထားကာ အိမ်တံခါးဝမှ ကြည့်လျက် ထိုင်နေ၏။ ရဟန္တာဖြစ်သော ထိုရဟန်းသည် ပြို့တွင်း၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ ကျောင်းသို့ပြန်လာစဉ် ပိုင်ရှင်ကိုမမြင်မီသဖြင့် ပုံသကူအမှတ်ဖြင့် ကောက်ယူလိုက်၏။ ပုဏ္ဏားသည် ထိုနေရာကိုချဉ်းကပ်လာကာ "ဦးပြည်းယုတ်၊ ငါ့အဝတ်ကို ခိုးယူဘိ၏"ဟု ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် "ပုံသကူထင်မှတ်၍ ယူမိပါသည်"ဟု ပြောဆိုကာ ထိုအဝတ်ကိုပြန်ပေးလိုက်၏။ ကျောင်းသို့ရောက်သောအခါ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်က ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းများအား ပြောပြလေရာ ရဟန်းများက ကျီစယ်လိုကြသဖြင့် "ငါ့ရှင်၊ ထိုအဝတ်သည် ရှည်သလော၊ တိုသလော၊ ကြမ်းသလော၊ နုသလော"ဟု မေးကြကုန်၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်က "ငါ့ရှင်တို့၊ ထိုအဝတ်၌ တွယ်တာခြင်းမရှိပါ။ ပုံသကူအမှတ်ဖြင့်သာ ကောက်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်"ဟု ဖြေကြား၏။ ထိုအသုံးအနှုန်းသည် ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန္တာ၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၁၀။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဤလောကဌလည်းကောင်း၊ တမလွန်လောကဌလည်းကောင်း မက်မောခြင်းတို့မရှိကုန်၊ မက်မောခြင်းကင်း၍ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သာရိပုတ္တရာ (သက်နိုးပို့ရန်မှာခြင်း)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝါဆိုသက်နိုးများ ပို့လိုက်ရန် မှာကြားသော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နောက်ပါတပည့်ငါးရာနှင့်အတူ ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင်ဝါဆိုခဲ့၏။ ထိုကျောင်း၏ ဒါယကာဒါယိကာမတို့သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ကြည်ညိုကြသဖြင့် ဝါဆိုသက်နိုးမြောက်မြားစွာ ကပ်လှူရန် တာဝန်ယူထားကြ၏။ ဝါကျွတ်သောအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ပဝါရဏာပြုပြီးလျှင် ထိုသက်နိုးများ ရောက်မလာမီ ကျန်ရစ်ဦးမည့် ရဟန်းများအား ရဟန်းငယ်များနှင့် သာမဏေများအတွက် ဒါယကာတို့က ဝါဆိုသက်နိုးကပ်ကြလျှင် ယူ၍သော်လည်း ပို့ကြပါ။ သိမ်းထား၍သော်လည်း သတင်းပို့ကြပါဟု မှာထားခဲ့၏။ ဤစကားကို ကြားသိသောရဟန်းများက တရားသဘင်၌စည်းဝေးကြပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်တို့၊ ယခုတိုင်အောင်လည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာအား တဏှာရှိသေးသည်ထင်၏"ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ဤတွင် ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူကာ "ရဟန်းတို့၊ ငါ့သားတော်မှာ တဏှာမရှိပေ။ လူတို့အတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ် ဆုံးရှုံးမသွားစေရန်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းငယ်များနှင့်သာမဏေများအတွက် တရားနှင့်အညီရရှိသော လာဘ်လာဘများ ဆုံးရှုံးမသွားစေရန်လည်းကောင်း သာရိပုတ္တရာက မှာကြားခြင်းဖြစ်ပေသည်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၁၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်းတို့မရှိကုန်၊ တရားမှန်ကို သိပြီးဖြစ်၍ သို့လော သို့လော တွေးတောနေခြင်း မရှိပေ။ အပြိုက်နိုင်္ဂုဏ်သို့ ရောက်ပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မြတ်ဗုဒ္ဓဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် (သက်နိုးပို့ရန်မှာခြင်း)

အရှင်သာရိပုတ္တရာ အတိုင်းဖြစ်၏။ ဘွဲ့အမည်သာ ကွာခြား၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၁၂။ ဤလောကဌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုနှစ်ပါးစုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာကိုလည်းကောင်း လွန်မြောက်၏။ ဒိုးရိန်ပူဆွေးခြင်းမရှိသော၊ ကိလေသာပြုကင်းရှင်းသော၊ စင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ရေဝတ သာမဏေ (ရွားတောနေ)

ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုန်းကံကြီးမားလှသော ရေဝတသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရေဝတသာမဏေနေထိုင်ရာ ရွားတောရွာမှ ပြန်လာကြသော ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြ၍ "ငါ့အရှင်တို့၊ ရေဝတသာမဏော၏ လာဘ်လာဘတို့သည် အံ့ဩဖွယ်ရှိကုန်စွ။ ကုသိုလ်ကံသည် အံ့ဩဖွယ်ရှိပေစွ။ တောထဲမှာ တစ်ပါးတည်းနေလျက် ရဟန်းငါးရာအတွက် အထွတ်တပ်သော ကျောင်းငါးရာကို ဆောက်နိုင်ပေစွ"ဟု ချီးကျူးကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍ "ရဟန်းတို့၊ ငါ၏သားတော် ရေဝတအား ကုသိုလ်ကံလည်း မရှိတော့ပြီ။ အကုသိုလ်ကံလည်း မရှိတော့ပြီ။ ကံနှစ်မျိုးကိုပယ်အပ်ပြီးပြီ"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၁၃။ အညစ်အကြေးကင်းသော လမင်းကြီးကဲ့သို့ ကိလေသာစင်ကြယ်သော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော၊ နှောက်ကျွဲခြင်းကင်းသော၊ ဘဝတို့၌သာယာတတ်သော တဏှာကုန်ခန်းပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်စန္ဒာဘ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ချက်မှ လရောင်ထွက်နေသော အရှင်စန္ဒာဘကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်စန္ဒာဘသည် ရွှေဘဝတစ်ခု၌ နယ်စွန်နယ်ဖျား၌ တောရွာသား တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်တွင် စန္ဒကူးသား လာ၍ ရှာဖွေသော ဗာရာဏသီ မြို့မှ စန္ဒကူးကုန်သည်နှင့်မိတ်ဆွေဖြစ်ကာ စန္ဒကူးတောကိုလိုက်၍ပြ၏။ သို့ရာတွင် တောသားကိုယ်တိုင်ကား စန္ဒကူးဟူ၍ မသိပေ။ အကိုင်းနီနီနှင့် သစ်ပင်များဟူ၍ သာ သိမှတ်ထား၏။ စန္ဒကူးကုန်သည်သည် စန္ဒကူးသားများကို လှည်းငါးရာဖြင့် အပြည့်တင်ယူပြီးလျှင် "ဗာရာဏသီမြို့သို့လာသောအခါ ဤအပင်များကိုလှည်းဖြင့် တင်ခဲ့ပါ"ဟု မှာကြားခဲ့၏။ ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ တောသားသည် စန္ဒကူးသားများကို လှည်းဖြင့်တင်ကာ ဗာရာဏသီမြို့သို့လာခဲ့၏။ ထိုစဉ်တွင် ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး၍ ကြွင်းရစ်သော တစ်ခဲနက် ဓာတ်တော်ကို ရွှေစေတီကြီးတည်ထားကြ၏။ စန္ဒတူးကုန်သည်သည် တောသားကို ခရီးဦးကြိုပြုကာ ပါလာသောစန္ဒကူးသားများကို ကျောက်ပျဉ်များ၌ သွေးစေ၏။ သွေးထားသော စန္ဒကူးခွစ်များကို စေတီတော်သို့ ယူ၍ ပူဇော်ကြရာ တောသား သည် စေတီတော်ဝမ်းပြင်၌ လဝန်းသဏ္ဌာန် သုတ်လိမ်း၍ ပူဇော်လေသည်။

ဤကောင်းမှုကြောင့် ထိုတောသားသည် ဘုရားခွစ်ဆူတို့စပ်ကြား ကာလပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစားရ၏။ ဤဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသောအခါ တွင်မူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင် ပုဏ္ဏားသူဌေးအိမ်၌ မွေးဖွားလာ၏။ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်၌ လဝန်းသဏ္ဌာန် နံ့သာခွစ်ဖြင့် လိမ်းသုတ်၍ ပူဇော် ခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် ထိုသတို့သား၏ ချက်မှ လရောင်ထွက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို 'စန္ဒာဘ'ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ စန္ဒာဘအရွယ်ရောက်လာသောအခါ အဆွေ အမျိုးပုဏ္ဏားများက ယာဉ်ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင် "ဤလုလင်၏ကိုယ်ကို လက်ဖြင့် ထိရကိုင်ရသောသူသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာတိုးပွား၏။ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စော၏"ဟု ပြောဆိုကာ လှည့်လည်ကြ၏။ သူတို့စကားကို ယုံကြည်သူတို့ သည် အသပြာတစ်ရာ၊ တစ်ထောင်ပေး၍ စန္ဒာဘ၏ကိုယ်တော်ကို ထိကြရ၊-ကိုင်ကြရလေသည်။

စန္ဒာဘတို့အဖွဲ့သည် ခရီးစဉ်အတိုင်းလာခဲ့ကြရာ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရာလမ်းတွင် ခေတ္တစခန်းချ ကြ၏။ ပုဏ္ဏားတို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တရားနာသွားကြသော အရိယာသာဝကများအား "တရားနာသွားမည့်အစား စန္ဒာဘသဲတို့သားကို ကြည့်ကြပါ"ဟု ဖိတ်ခေါ်ကြ၏။ တရားနာသွားသူတို့ကလည်း "သင်တို့စန္ဒာဘ

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သီဝလိ၏ ဤမျှလောက်ကြာအောင် အဓိဝမ်းတွင်း၌ ကိန်းအောင်းခဲ့ရခြင်းသည်ကား ဗာရာဏသီမင်းဖြစ်စဉ်တုန်းက ဖြို့တစ်ဖြို့ကိုသွားရောက်ဝန်းရံခဲ့သော မကောင်းမှု၏အကျိုးဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ဗာရာဏသီမင်းသည် မိမိအားခုခံနေသော ဖြို့တစ်ဖြို့မှ တံခါးမကြီးများကို ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လပတ်လုံး ပိတ်ဆို့ထား၏။သို့သော် မလွယ်ပေါက်များကိုကား ပိတ်ထားမှုမရှိ၍ ဖြို့သူဖြို့သားများမှာစားရေရိက္ခာ မပြတ်ရရှိနေကြ၏။ ဤအကြောင်း မယ်တော်ဘုရားကြီး ကြားသိသောအခါ မလွယ်ပေါက်များကိုပါ ပိတ်ဆို့ရန်ပြောကြား၏။ သားတော်မင်းကလည်း မယ်တော်၏ စကားအတိုင်း ပိတ်ဆို့လိုက်လေရာ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဖြို့သူ ဖြို့သားများက သူတို့မင်းကို သူတို့ဘာသာအပ်၍ ဖြို့ကိုပါအပ်ကြ၏။ ဤမကောင်းမှုများကြောင့် အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ကြပြီးလျှင် အကျိုးအကြွင်းအဖြစ်ဖြင့် သားအမိနှစ်ယောက်စလုံး ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခခံကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြကာ "ငါ့အရှင်တို့ ရှုကြကုန်လော့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဒကန်ရမည်ဖြစ်သော ဤသူငယ်ပင်လျှင် ဤမျှလောက်ကာလပတ်လုံး အဓိဝမ်း၌ ဆင်းရဲကြီးစွာ ကိန်းအောင်းခဲ့ရ၏။ ယခုသော်ကား ထိုရဟန်းသည် ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်သွားပေပြီ"ဟု ပြောဆိုနေကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင်ကြွလာတော်မူ၍ ရဟန်းတို့စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၁၅။ ဤလောက၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဂုဏ်ကိုပယ်စွန့်၍ အိမ်ရာမထောင်ဘဲ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဂုဏ်အာရုံ ခံစားရခြင်းနှင့် ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ခြင်းကုန်ပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဒ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပြည့်တန်ဆာမ၏ ဖြားယောင်းမှုကိုခံနေရသော အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်စန္ဒာဘသည် ရွှေဘဝတစ်ခု၌ နယ်စွန်နယ်ဖျားဌ တောရွာသားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်တွင် စန္ဒကူးသား လာ၍ ရှာဖွေသော ဗာရာဏသိမြို့မှ စန္ဒကူးကုန်သည်နှင့်မိတ်ဆွေဖြစ်ကာ စန္ဒကူးတောကိုလိုက်၍ပြ၏။ သို့ရာတွင် တောသားကိုယ်တိုင်ကား စန္ဒကူးဟူ၍ မသိပေ။ အကိုင်းနိုနိုနှင့် သစ်ပင်များဟူ၍သာ သိမှတ်ထား၏။ စန္ဒကူးကုန်သည်သည် စန္ဒကူးသားများကို လှည်းငါးရာဖြင့် အပြည့်တင်ယူပြီးလျှင် "ဗာရာဏသိမြို့သို့လာသောအခါ ဤအပင်များကိုလှည်းဖြင့် တင်ခဲ့ပါ"ဟု မှာကြားခဲ့၏။ ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ တောသားသည် စန္ဒကူးသားများကို လှည်းဖြင့်တင်ကာ ဗာရာဏသိမြို့သို့လာခဲ့၏။ ထိုစဉ်တွင် ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး၍ ကြွင်းရစ်သော တစ်ခဲနက် ဓာတ်တော်ကို ရွှေစေတီကြီးတည်ထားကြ၏။ စန္ဒကူးကုန်သည်သည် တောသားကို ခရီးဦးကြိုပြုကာ ပါလာသောစန္ဒကူးသားများကို ကျောက်ပျဉ်များ၌ သွေးစေ၏။ သွေးထားသော စန္ဒကူးနှစ်များကို စေတီတော်သို့ ယူ၍ ပူဇော်ကြရာ တောသားသည် စေတီတော်ဝမ်းပြင်၌ လဝန်းသဏ္ဌာန် သုတ်လိမ်း၍ ပူဇော်လေသည်။

ဤကောင်းမှုကြောင့် ထိုတောသားသည် ဘုရားနှစ်ဆူတို့စပ်ကြား ကာလပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစားရ၏။ ဤဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသောအခါ တွင်မူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင် ပုဏ္ဏားသူဌေးအိမ်၌ မွေးဖွားလာ၏။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်၌ လဝန်းသဏ္ဌာန် နံ့သာနှစ်ဖြင့် လိမ်းသုတ်၍ ပူဇော်ခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် ထိုသတို့သား၏ ချက်မှ လရောင်ထွက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို 'စန္ဒာဘ'ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ စန္ဒာဘအရွယ်ရောက်လာသောအခါ အဆွေအမျိုးပုဏ္ဏားများက ယာဉ်ပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင် "ဤလုလင်၏ကိုယ်ကို လက်ဖြင့် ထိရကိုင်ရသောသူသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာတိုးပွား၏။ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စော၏"ဟု ပြောဆိုကာ လှည့်လည်ကြ၏။ သူတို့စကားကို ယုံကြည်သူတို့ သည် အသပြာတစ်ရာ၊ တစ်ထောင်ပေး၍ စန္ဒာဘ၏ကိုယ်တော်ကို ထိကြရ၊-ကိုင်ကြရလေသည်။

စန္ဒာဘတို့အဖွဲ့သည် ခရီးစဉ်အတိုင်းလာခဲ့ကြရာ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားရာလမ်းတွင် ခေတ္တစခန်းချကြ၏။ ပုဏ္ဏားတို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တရားနာသွားကြသော အရိယာသာဝကများအား "တရားနာသွားမည့်အစား စန္ဒာဘသတို့သားကို ကြည့်ကြပါ"ဟု ဖိတ်ခေါ်ကြ၏။ တရားနာသွားသူတို့ကလည်း "သင်တို့စန္ဒာဘ

http://www.dhammadownload.com

ထက် ငါတို့ဘုရားရှင်ကသာလျှင် သာ၍တန်ခိုးကြီး၏"ဟု ပြောဆိုကြ၏။ နှစ်ဖက်စလုံးကပင် အလျှော့မပေးဘဲ ငြင်းခုံနေကြရာ အရိယာသာဝကတို့သည် လက်တွေ့ယှဉ်ပြိုင်သိနိုင်ကြရန် စန္ဒာဘကို ကျောင်းတော်သို့ ခေါ်လာကြလေသည်။ ကျောင်းတော်သို့ရောက်လျှင် စန္ဒာဘ၏ အရောင်သည် ပျောက်ကွယ်သွား၏။ မီးသွေးတောင်းထဲမှာထည့်ထားသော ကျီးကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှ ထွက်ခွာလိုက်လျှင်ကား ယခင်အတိုင်း အရောင်ထွက်လာပြန်၏။ စန္ဒာဘသည် ဤသို့ဖြစ်သည်ကို မန္တန်တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု တွေးတောကာ "အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်ရောင်ပျောက်စေနိုင်သော မန္တန်ရှိလျှင် သင်ယူလိုပါ၏"ဟု ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းပြုသူကိုမှ သင်ပေးမည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူသဖြင့် စန္ဒာဘသည် မန္တန်ရလိုမှုဖြင့် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် အရှင်စန္ဒာဘအား မန္တန်အဖြစ်ဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများကို သင်ကြားပေးလေရာ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရင်း နှလုံးသွင်းမိသဖြင့် အရှင်စန္ဒာဘသည် သုံးရက်မျှဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်၏။

သူ၏ဆွေမျိုးပုဏ္ဍားများက "မန္တန်သင်ယူပြီးလျှင် ပြန်ကြပါစို့" ဟူ၍ ပြောလာကြသောအခါ အရှင်စန္ဒာဘက "သင်တို့သာ ပြန်သွားကြကုန်လော့။ ငါတို့ကား နောက်ကြောင်းတစ်ဖန်ပြန်သွားရန် မထိုက်တော့ပြီ"ဟု ပြောဆိုလိုက်၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က အရှင်စန္ဒာဘ၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၁၄။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရာဂဘေးကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသာခရီးခက်ကို လည်းကောင်း၊ သံသရာသမုဒ္ဒရာကိုလည်းကောင်း၊ မောဟအမိုက်မှောင်ကို လည်းကောင်း လွန်မြောက်ပြီးစေပြီ။ ဩယလေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်၏။ ပြည်နိဗ္ဗာန်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ တက်ရောက်၏။ ကိလေသာကို ရှိမြို့ကိုလေ့ရှိ၏။ တဏှာကင်းသော၊ သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း မရှိသော၊ အစွဲအလမ်းကင်း၍ ငြိမ်းအေးပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သီဝလိ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်တိုင် အဖိဝမ်း၌ ကိန်းအောင်းနေခဲ့ရသော အရှင်သီဝလိကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်သီဝလိ၏ဇာတိရပ်ဌာန်ကား ကုဏ္ဍကောလိယမည်သော ရွာကြီးဖြစ်၏။ ထိုရွာကြီးကိုအမှီပြု၍ ကုဏ္ဍာဓာနတောင်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ရှင်သီဝလိ၏ မယ်တော်သုပ္ပဝါသာသည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ကိုယ်ဝန်ဒုက္ခကို ပြင်းထန်စွာခံစားနေရ၏။ ဝေဒနာကြောင့် မိန်းမောတွေဝေ၍နေရ၏။ ဝေဒနာမှ သက်သာခွင့်ရသည့် အခိုက်တွင်ကား ဘုရားရှင်ကိုသတိရပေသည်။ "မြတ်စွာဘုရားသည် ရှိရှိသမျှတရားအလုံးစုံကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူပေစွတကား။ ဤကဲ့သို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခကိုပယ်ဖျောက်ရန် တရားဟောတော်မူခဲ့ပါပေ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သား သံဃာတော်တို့သည်လည်း ဤကဲ့သို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပယ်ဖျောက်ရန် ကောင်းစွာကျင့်သုံးပါပေ၏။ နိဗ္ဗာန်သည် ဤသို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကင်းရှင်းပေစွ"ဟု ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို နှလုံးသွင်း၍နေ၏။ ထိုသို့နေရာမှ မိမိ၏လင်ယောကျ်ားကို မိမိ၏ကိုယ်စား ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်ရှိခိုး၍ လျှောက်ထားရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ လင်ယောကျ်ားကလည်း စေလွှတ်သည့်အတိုင်း သွားရောက်လျှောက်ထား၏။ ဤတွင်ဘုရားရှင်က "သုပ္ပဝါသာမည်သော ကောလိယမင်းသမီးသည် ချမ်းသာပါစေ၊ အနာရောဂါကင်းရှင်း၍ အနာရောဂါကင်းရှင်းသောသားကို မွေးနိုင်ပါစေ" ဟု ဆုပေးတော်မူလိုက်လေသည်။

ဘုရားရှင် ဆုပေးတော်မူသော ထိုခဏ၌ပင် သုပ္ပဝါသာမင်းသမီးသည် သီဝလိသတ္တိသားကို ချမ်းသာစွာဖွားမြင်၏။ သုပ္ပဝါသာတို့မိသားစုသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ကာ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အလှူကြီးပေးကြ၏။ မွေးဖွားခါစဖြစ်သော သီဝလိသတ္တိသားသည်လည်း ရေစစ်ကိုကိုင်ကာ သံဃာတော်များအား ရေကိုဆက်ကပ်၏။ ထိုသီဝလိသတ္တိသားသည် အရွယ်ရောက်သောအခါ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ လာဘ်ပေါများသော အရာတွင် ဧတဒဂ် ဂုဏ်ထူးဆောင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တစ်ပါး ဖြစ်လာလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သီဝလိ၏ ဤမျှလောက်ကြာအောင် အဓိဝမ်းတွင်း၌ ကိန်းအောင်းခဲ့ရခြင်းသည်ကား ဗာရာဏသီမင်းဖြစ်စဉ်တုန်းက မြို့တစ်မြို့ကိုသွားရောက်ဝန်းရံခဲ့သော မကောင်းမှု၏အကျိုးဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ဗာရာဏသီမင်းသည် မိမိအား ခုခံနေသော မြို့တစ်မြို့မှ တံခါးမကြီးများကို ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လပတ်လုံး ပိတ်ဆို့ထား၏။သို့သော် မလွယ်ပေါက်များကိုကား ပိတ်ထားမှုမရှိ၍ မြို့သူမြို့သားများမှာ စားရေရိက္ခာ မပြတ်ရရှိနေကြ၏။ ဤအကြောင်း မယ်တော်ဘုရားကြီး ကြားသိသောအခါ မလွယ်ပေါက်များကိုပါ ပိတ်ဆို့ရန်ပြောကြား၏။ သားတော်မင်းကလည်း မယ်တော်၏ စကားအတိုင်း ပိတ်ဆို့လိုက်လေရာ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် မြို့သူ မြို့သားများက သူတို့မင်းကို သူတို့ဘာသာအပ်၍ မြို့ကိုပါအပ်ကြ၏။ ဤမကောင်းမှုများကြောင့် အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ကြပြီးလျှင် အကျိုးအကြွင်းအဖြစ်ဖြင့် သားအဓိန္နစ်ယောက်စလုံး ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခခံကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြကာ "ငါ့အရှင်တို့ ရှုကြကုန်လော့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဒကန်ရမည်ဖြစ်သော ဤသူငယ်ပင်လျှင် ဤမျှလောက်ကာလပတ်လုံး အဓိဝမ်း၌ ဆင်းရဲကြီးစွာ ကိန်းအောင်းခဲ့ရ၏။ ယခုသော်ကား ထိုရဟန်းသည် ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်သွားပေပြီ"ဟု ပြောဆိုနေကြ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုရားရှင်ကြွလာတော်မူ၍ ရဟန်းတို့စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၁၅။ ဤလောက၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမဂုဏ်ကိုပယ်စွန့်၍ အိမ်ရာမထောင်ဘဲ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဂုဏ်အာရုံ ခံစားရခြင်းနှင့် ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ခြင်းကုန်ပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဒ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ပြည့်တန်ဆာမ၏ ဖြားယောင်းမှုကိုခံနေရသော အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဒကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အရှင်သုနက္ခတ္တရာသမုဒ္ဒကား သာဝတ္ထိမြို့တော်မှ သူဌေးသားတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ကျောင်းတော်သို့ တရားနာလာကြသူများနှင့်အတူ သုနက္ခတ္တရာသမုဒ္ဒသတို့သား လည်း လိုက်ပါလာကာ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာရ၏။ တရားတော်ကို နာယူပြီးလျှင် ခရွသင်းပွတ်သဖွယ် စင်ကြယ်လှသော အကျင့်မြတ်ကို လူဘောင်မှာနေ၍ ကျင့်သုံးရန် မဖြစ်နိုင်သဖြင့် ဘုရားရှင်ထံတော်တွင် ရဟန်းပြုရန် လျှောက်ထား၏။ ထိုစဉ်အချိန်တွင် မိဘများခွင့်မပြုသော သားသမီးကို ရှင်ရဟန်း ပြုမပေးရန် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားပြီးဖြစ်၍ "သုနက္ခတ္တရာသမုဒ္ဒ၊ မိဘများခွင့်မပြုသော သားကို ငါဘုရား ရဟန်းမပြုပေးချေ"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ သုနက္ခတ္တရာသမုဒ္ဒသည် ရဋ္ဌပါလသတို့သားကဲ့သို့ပင် ခုနစ်ရက်တိုင် အစာငတ်ခံ၍ အခင်းမရှိသော မြေကြီး ပေါ်မှာလဲအိပ်၍ အပြင်းအထန်တောင်းဆိုခါမှ ရဟန်းပြုခွင့်ရရှိလေသည်။

ရဟန်းပြုပြီးသောအခါ အရှင်သုနက္ခတ္တရာသမုဒ္ဒသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်မှာ မနေတော့ဘဲ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ သွားရောက်နေထိုင်၏။

သာဝတ္ထိမြို့တော်မှာ ကျန်ရစ်ကြသော သူမိဘတို့သည် ပွဲလမ်းသဘင် ကျင်းပသောနေ့၌ တခမ်းတနား တပျော်တပါး လှည့်လည်လာကြသော သား သူငယ်ချင်းများကို မြင်ကြရ၍ ငိုကြွေးကြရ၏။ ထိုစဉ်ခိုက်တွင် ပြည့်တန်ဆာမ တစ်ယောက်က "မိခင်ဖခင်တို့၊ သင်တို့၏သားကို လူထွက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင် ပါလျှင် ကျွန်မအား မည်သို့ကျေးဇူးပြုပါမည်နည်း" ဟု မေးမြန်း၏။ မိဘများက "ဤအိမ်မှစည်းစိမ်အားလုံးကို သမီးလက်သို့ အပ်ပါမည်"ဟု ဆိုကြ၏။ ဤတွင် ပြည့်တန်ဆာမသည် မိဘများထံမှ ရိက္ခာ အလုံအလောက်တောင်းကာ အခြံအရံ များစွာနှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ သွားလေသည်။

ပြည့်တန်ဆာမသည် အရှင်သုနက္ခတ္တရာသမုဒ္ဒ ဆွမ်းခံကြွလာသောအခါ မြို့ရှက်ဖွယ်ရာ ချက်ပြုတ်ထားသော ဆွမ်းများလောင်းလှူ၏။ ဤသို့ နှစ်ရက် သုံးရက်မျှ လောင်းလှူပြီးလျှင် ပြည့်တန်ဆာမက "အရှင်ဘုရား၊ ဤအိမ်၌သာ ထိုင်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထားကာ သပိတ်ကိုလှမ်းယူ၏။ ပြည့်တန်ဆာမသည် အရသာကောင်းမွန်လှသော ဆွမ်းခဲဖွယ်များကို ကပ်လှူ ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ဤအိမ်၌သာလျှင် ချမ်းချမ်းသာသာ ဆွမ်းခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။

http://www.dhammadownload.com

ပြည့်တန်ဆာမသည် အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဓအား အိမ်ဦးခန်းတွင်နှစ်ရက် သုံးရက်မျှ ဆွမ်းကပ်ပြီးလျှင် အိမ်ဦးခန်းမှတစ်ဆင့် အိမ်အလယ်ခန်းသို့ ရောက်အောင်ကြွစည်၏။ အိမ်အလယ်ခန်းသို့ အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဓ လိုက်ပါပြီးသည်တွင်လည်း ပြည့်တန်ဆာမသည် ကလေးများကိုမုန့်ပေး၍ ခိုင်းစေပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ဤနေရာ၌ ကလေးများ အလွန်ဆူညံလှပါသည်။ တပည့်တော်မ တားမြစ်၍ မရနိုင်ပါ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့ ကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထားပြန်လေသည်။

အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဓသည်ကား အိမ်စဉ်မယုက် လှည့်လည်၍ ဆွမ်းခံစားရသော သပဒါနဓူတင်ကို ဆောက်တည်ထားသူ ဖြစ်၏။ သို့ပါလျက် ရသတဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို ခံနေရသဖြင့် ပြည့်တန်ဆာမနှင့်အတူ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်ပေါ်သို့ လိုက်ပါလာရ၏။ အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဓ ပြာသာဒ်ထက်သို့ ရောက်သောအခါ ပြည့်တန်ဆာမသည် တံခါးကိုပိတ်၍ မိန်းမတို့၏ မာယာအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖြားယောင်းပြီးလျှင် -

"အို. . . အရှင်၊ အရှင်သည် ကျွန်မ၏ နုပျိုစိုထွားသော လင်ယောကျ်ားဖြစ်တော်မူပါ။ ကျွန်မသည်လည်း အရှင်၏နုပျိုသက်ထား ချစ်မယားဖြစ်ပေတော့။ အသက်ကြီးပြင်း အိုမင်းကြခါမှ တောင်ဝှေးထောက်ကာ သွားရခါမှ ဒုစ်ယောက် စလုံး ရဟန်းပြုကြပါစို့"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဤတွင်မှ သုန္ဒရသမုဒ္ဓသည် "ငါသည် အဆင်ခြင်ကင်းစွာ ပြုမိလေစွတကား၊ ငါ၏အမှုကား ဝန်လေးစွတကား"ဟု သံဝေဂကြီးစွာ ဖြစ်ပွားနေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ထိုအကြောင်းကို သိမြင်၍ ပြုံးတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာက ပြုံးတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းကို မေးလျှောက်သောအခါ "အာနန္ဒာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ရှိ ဘုံခုနစ်ဆင့် ပြာသာဒ်ထက်၌ ပြည့်တန်ဆာမနှင့် သုန္ဒရသမုဒ္ဓရဟန်းတို့သည် စစ်ပွဲကြီးခင်းနေကြ၏။ ထိုစစ်ပွဲ၌ သုန္ဒရသမုဒ္ဓရဟန်းသည်နိုင်၍ ပြည့်တန်ဆာမသည် ရှုံးလတ္တံ့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်ကြားတော်မူပြီးနောက် အရှင်သုန္ဒရသမုဒ္ဓရှေ့မှောက်သို့ ရောင်ခြည်တော်များလွှတ်ပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ အရှင်သုနဿရသမုဒ္ဒသည် ရဟန္တာဖြစ်ကာ ပြာသာဒ်အမိုးကို တန်ခိုးဖြင့် ဖောက်ထွက်လာပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံ လာရောက် ရှိခိုးလေ၏။

(ပြည့်တန်ဆာမက အရသာဖြင့် ဖြားယောင်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟောကြားထားသော အမှတ်စဉ် ၁၄၊ ဝါတမိဂဇာတ်ကို ဇကနိပါတ်မှာ ရှုပါ။)

ဒေသနာတော်

၄၁၆။ ဤလောက၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တဏှာကိုပယ်စွန့်၍ အိမ်ရာမထောင်ဘဲ ရဟန်းပြု၏။ တဏှာနှင့်ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ခြင်း ကုန်ခန်းပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငါဘုရားဟောကြား၏။

ဇဋိလသူဋ္ဌေးကြီး

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဇဋိလ သူဋ္ဌေးကြီးဘဝမှ ရဟန်းပြုလာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဇဋိလသည်ကား ဗာရာဏသီမြို့မှ သူဋ္ဌေးမတစ်ယောက်နှင့် ဝိဇ္ဇာဓိရ်တို့ ပေါင်းသင်းမိရာမှ ပေါက်ဖွားလာသော သားဖြစ်၏။ ရုပ်ရည်အဆင်း အလွန်တရာ လှပချောမောသော ဗာရာဏသီသူဋ္ဌေးသမီးသည် အထိန်း အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်နှင့်အတူ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်တစ်ခုထက်၌ နေထိုင်၏။ တစ်နေ့သ၌ ထိုသူဋ္ဌေးသမီးသည် လေသာပြတင်းကို ဖွင့်၍အပြင်သို့ ကြည့်နေစဉ် ကောင်းကင်ခရီးမှ လှည့်လည်လာသော ဝိဇ္ဇာဓိရ်တစ်ယောက်က တွေ့မြင်ကာ ချစ်ခင်စုံမက်သဖြင့် သူဋ္ဌေးသမီးထံဝင်ရောက်၍ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၏။ သူဋ္ဌေးသမီးသည် ထိုဝိဇ္ဇာဓိရ်နှင့်ကိုယ်ဝန်ရှိကာ သားငယ်ကိုဖွားမြင်၏။ ထို့နောက် သားငယ်ကို အိုးသစ်၌ ထည့်၍ပိတ်ကာ အပေါ်ကပန်းကုံးတင်ထား ပြီးလျှင် အထိန်းအမျိုးသမီးအား ရေမှာသွား၍မျှောရန် စေခိုင်းလိုက်၏။ ဤသို့ဖြင့် မွေးခါစသားငယ်သည် မိမိပြုခဲ့သော အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ ရေမှာအမျှောခံရ ရှာလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ဂင်္ဂါမြစ်၌ မျောပါလာသော ထိုအိုးကို ရေချိုးနေကြသော အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်က မြင်လိုက်ကြသဖြင့် ပထမအမျိုးသမီးက "မျောပါလာသောအိုးသည် ငါ့အိုးတည်း"ဟု ဆို၏။ ဒုတိယအမျိုးသမီးက "အိုးထဲရှိဥစ္စာသည် ငါ့ဥစ္စာ"ဟု ဆို၏။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်တို့သည် အိုးကို အတူတကွ ဆယ်ယူကြ၍ အထဲမှ သားငယ်ကို တွေ့ကြရသောအခါ သူ့ပိုင်သည် ငါ့ပိုင်သည်ဟု ငြင်းခုံကြရာမှ မင်းထံတင်လျှောက်ကြရာ မင်းကြီးက ဒုတိယအမျိုးသမီးကို အနိုင်ပေးလိုက်၏။ ထို အမျိုးသမီးသည်ကား အရှင်မဟာကစ္စည်း၏ ဆွမ်းဒါယိကာမဖြစ်၍ ဤသူငယ်ကို အရွယ်ရောက်လျှင် အရှင်မဟာကစ္စည်းထံ ရှင်ပြုပေးမည်ဟု ရည်ရွယ်ကာ ပြုစုကျွေးမွေး၏။ သူငယ်ကိုဖွားပြီးခါစက ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးများ ရေချိုးသန့်စင်ခြင်း မပြုခဲ့သဖြင့် ဆံပင်များ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေသောကြောင့် သူ့ကို "ဇဋိလသတ္တိသား" ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

သားအဖြစ်မွေးမြူထားသော အမျိုးသမီးသည် ဇဋိလသတ္တိသား ရှင်ပြုချိန်ရောက်လျှင် အရှင်မဟာကစ္စည်းထံအပ်နှံ၏။ အရှင်မဟာကစ္စည်းသည် ဇဋိလသတ္တိသား၏ ဘုန်းကံကိုလည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ပညာမရင့်ကျက်သေးသည်ကိုလည်းကောင်း ရှုမြင်သုံးသပ်ကာ တဏ္ဍသိုလ်မြို့ရှိ ကုန်သည်တစ်ယောက်ထံတွင် အပ်နှံထားလိုက်၏။ ထိုကုန်သည်ထံတွင် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် သိုလှောင်ထားသော ကုန်ပစ္စည်းများရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ကုန်သည်သည်အခြားရွာသို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် သွားရန်ရှိ၍ ဇဋိလသတ္တိသားအား သူ့ကိုယ်စား စျေးရောင်းနေရန် ခိုင်းထားခဲ့၏။ ဤတွင် မြို့စောင့်နတ်တို့သည် စျေးဝယ်သူဟူသမျှကို ဇဋိလသတ္တိသား၏ ဆိုင်သို့သာ ပို့လွှတ်ကြသဖြင့် ကုန်ပစ္စည်းများသည် တစ်နေ့တည်းဖြင့် ကုန်သွားလေတော့သည်။

ကုန်သည်ပြန်ရောက်လာ၍ ထိုအကြောင်းကို သိရသောအခါ "ဘယ်အရပ်မျိုးမှာမဆို အသက်မွေးရန် စွမ်းနိုင်သူပေတည်း"ဟု ဆိုကာ သမီးနှင့်လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီးလိုက်၏။ ဇဋိလတို့အတွက် အိမ်တစ်ဆောင်သီးသန့် ဆောက်စေပြီးလျှင် သမက်နှင့်သမီးကို ထိုအိမ်သို့စေလွှတ်လိုက်၏။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်၏ တံခါးခုံပေါ်သို့ ဇဋိလခြေတစ်ဖက် နင်းလိုက်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အိမ်၏ အနောက်ဘက်တွင် အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော ရွှေတောင်ကြီးပေါ်လာ၏။

ဤသို့ဖြင့် ဇဋိလသည် စည်းစိမ်ကြီးစွာခံစားလျက် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာ၏။ သားသုံးယောက်တို့သည်လည်း အရွယ်ရောက်လာကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဇဋိလသူဌေးကြီးသည် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ခံစားနေရသည်ကို မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုရန် ဆန္ဒရှိလာ၏။ သို့ရာတွင် မင်းကြီး၏နှိုင်ငံတော်၌ မိမိကဲ့သို့သော သူဌေးမျိုးမရှိခဲ့လျှင် ရဟန်းပြုခွင့်မရမည်စိုး၍ အခြားသူဌေးရှိမရှိ စုံစမ်းရန် အခိုင်းအစေများကို စေလွှတ်လိုက်၏။ မိမိကဲ့သို့သော သူဌေးကို တွေ့လျှင် လက်ဆောင်ပေးရန် ရွှေအုပ်၊ ရွှေနှင်တံနှင့် ရွှေခြေနင်းတို့ကိုလည်း ပေးလိုက်၏။ ထိုသူတို့သည် အဖြို့ဖြို့အနယ်နယ်ကိုဖြတ်သန်းကြ၍ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့ ရောက်သောအခါ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာများကို မြင်ကြရ၏။ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးထံတွင် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများပေးအပ်၍ ပြန်လာကြပြီးလျှင် "မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကား အရှင်သူဌေးထက် သာလွန်ပါပေသည်" ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။

(မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏ အကြောင်းအကျယ်ကို မလဝဂ်၊ မေဏ္ဍက သူဌေးကြီး ဝတ္ထုမှာရှုပါ။)

ထို့နောက် ဇဋိလသူဌေးကြီးသည် အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ကမ္မလာကို အပ်နှံပြီးလျှင် အခြားသူဌေးတစ်ယောက် ရှိ-မရှိ စုံစမ်းရန် စေလွှတ်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုသူတို့သည် အဖြို့ဖြို့အနယ်နယ် လှည့်လည်ပြီးလျှင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ရှိ ဇောတိကသူဌေးထံ ရောက်လာကြ၏။ ပါလာသောကမ္မလာကို ဇောတိကသူဌေးကြီးက အဖိုးတစ်သိန်းပေး၍ ဝယ်ယူပြီးလျှင် ထိုကမ္မလာကို တံခါးမုခ်၌ တံမြက်လှည်း၍ အမှိုက်စွန့်သော ကျွန်မအား ပေးရန် စေခိုင်းလိုက်၏။ ဇဋိလသူဌေး၏ အခိုင်းအစေတို့သည် ကမ္မလာကို ထိုကျွန်မအား ပေးလိုက်သောအခါ ထိုကျွန်မသည် ကျူကျူပါအောင် ငိုကြွေးကာ ဇောတိကသူဌေးကြီးထံသွား၏။ "အရှင်သူဌေးမင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ကမ္မလာကို ပေးရပါသနည်း"ဟု ပြောဆို၏။ ဇောတိကသူဌေးကြီးက "ဟယ်- ကျွန်မ၊ သင်ဝတ်ရန် ပေးခြင်းမဟုတ်၊ ဤကမ္မလာကို သင့်အိပ်ရာခြေရင်း၌ထား၍ နံ့သာရည်ဖြင့် ခြေဆေးပြီးသောအခါ ခြေသုတ်ရန်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ခြေသုတ်ရန်မျှပင် မစွမ်းနိုင်သလော"ဟု မေး၏။ ကျွန်မက "ခြေသုတ်ရန်ကား စွမ်းနိုင်ပါသည်"ဟု ဆိုကာ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ကမ္မလာကို ယူသွားလေသည်။

(ဇောတိကသူဌေးကြီး အကြောင်းအကျယ်ကို ဇောတိကသူဌေးကြီး ဝတ္ထုမှာရှုပါ။)

http://www.dhammadownload.com

ဇဋိလသူဋ္ဌေးကြီးသည် ဤအကြောင်းကို ကြားသိသောအခါ အလွန်တရာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၍ မင်းကြီးထံသွားကာ ခုတန်းပြုရန် ခွင့်ပန်၏။ မင်းကြီးကလည်း ရဟန်းပြုခွင့်ပေးလိုက်၏။ ဇဋိလသူဋ္ဌေးကြီးသည် အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ သားကြီး၏လက်သို့ ရွှေအရိုးတပ်၍ စိန်အသွားတပ်ထားသော ပေါက်တူးကိုပေးကာ "ရွှေတောင်ကို ပေါက်ယူခဲ့"ဟု စေခိုင်းလိုက်၏။ သားကြီးသည် ပေါက်တူးဖြင့် ရွှေတောင်ကိုပေါက်သောအခါ ကျောက်ဖျာကို ပေါက်ရသကဲ့သို့ တင်းမာနေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ရွှေတစ်တုံးတစ်ဖဲ့မျှ ပဲ့မလာချေ။ သားလတ်ကို စေခိုင်းသော အခါတွင်လည်း ထို့အတူသာဖြစ်၏။ သားငယ်ကို စေခိုင်းသော အခါတွင်ကား မြေမှုန့်အပုံကို ပေါက်ရသကဲ့သို့ တဖွားဖွားလွှင့်စဉ်လာကုန်၏။ ဤတွင် ဇဋိလသူဋ္ဌေးသည် သားငယ်ကို ပြန်ခေါ်ပြီးလျှင် "ချစ်သားတို့၊ ဤရွှေတောင်သည် သားကြီးနှင့် သားလတ်တို့အတွက် မဟုတ်ချေ။ ငါနှင့်သားငယ်အတွက်သာ ဖြစ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် သားသုံးယောက်စလုံး တစ်ပေါင်းတည်းပြု၍ သုံးဆောင်ကြကုန်လော့"ဟု သားတို့ကို ဆိုဆုံးမလေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဇဋိလသူဋ္ဌေးကြီး ရေမျှောခံရခြင်း၊ ရွှေတောင်ပေါက်ခြင်းနှင့် သားငယ်အတွက်သာ ဖြစ်ခြင်းတို့ကား သူတို့၏ ရှေးကံအတိုင်းသာဖြစ်၏။ ဇဋိလသူဋ္ဌေးကြီးသည် ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ခဲ့၏။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၍ ရွှေစေတီကြီးတည်ကြသောအခါ ရွှေမလုံမလောက်ဖြစ်နေ၍ မြောက်ဘက်မုခ်ဦးကို မတပ်နိုင်ကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ စေတီတော်တည်ရာသို့ ရောက်လာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါးက မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည်၍ နှီးဆော်လျက် ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာ၏။ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည် မယားနှင့်စိတ်ဆိုးနေခိုက်ဖြစ်၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ်၏ နှီးဆော်သံကို ကြားရသည်တွင် "သင်၏ဘုရားကို ရေမှာမျှောလိုက်၍ သွားပါလော့"ဟု ကျိန်ဆဲလိုက်၏။ မယားဖြစ်သူက "အဘယ်ကြောင့် ဘုရားရှင်ကို ဆဲရေးရပါသနည်း"ဟု ဆို၏။ ဤတွင်မှ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည် ဘုရားရှင်အား တောင်းပန်ရမည့်နည်းလမ်းကို ရဟန္တာအရှင်မြတ်အား မေးလေရာ ရဟန္တာအရှင်မြတ်က "ရွှေပန်းခိုင်သုံးခုကို ကိုးမှာစိုက်၍ ဓာတ်တော်တိုက်မှာ ထည့်သွင်းကာ ပူဇော်ကန်တော့လေ"ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ရွှေပန်းထိမ်သည်သည် ဘုရားရှင်ကိုပူဇော်ရန် ရွှေပန်းခိုင်များပြုလုပ်ရာတွင် သားများကို အကူအညီတောင်းခံ၏။ သားကြီးနှင့်သားလတ်တို့က

http://www.dhammadownload.com

"ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရားရှင်ကို မကျိန်ဆဲကြ၍ ဤအလုပ်သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် မဆိုင်ပါ။ ဖခင်သာလျှင် လုပ်ပါလော့"ဟု ဆိုကြ၏။ သားငယ်သည်ကား "ဖခင်၏ အလုပ်သည် သားတို့၏တာဝန်သာတည်း"ဟု ဆိုကာ ရွှေပန်းခိုင်များကို ကူညီ လုပ်ကိုင်၏။ ရွှေပန်းခိုင်များပြီးစီးသွားသောအခါ ကဿပဘုရားရှင်ကို ပူဇော် ကန်တော့၏။ ဤသို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဇဋိလသူဌေးကြီးအိမ်ထဲတွင် ရွှေတောင်ကြီးပေါက်လာရ၏။ ဘုရားရှင်ကို ကျိန်ဆဲခဲ့မိသောကြောင့် ဤဘဝ နှင့်အတူ ခုနစ်ဘဝတိုင်တိုင် ရေအမျှောခံခဲ့ရ၏။ သားကြီးနှင့်သားလတ်တို့သည် ရွှေပန်းခိုင်များပြုလုပ်ရာတွင် မပါဝင်ခဲ့ကြသောကြောင့် ရွှေတောင်ကြီးကို တူးဖဲ့၍ မရနိုင်ကြပေ။ သားငယ်သည်ကား ရွှေပန်းခိုင်ပြုလုပ်ရာတွင် ပါဝင်ကူညီခဲ့ သောကြောင့် ရွှေတောင်ကြီးကို အမွေဆက်ခံနိုင်လေသည်။

ဇဋိလသူဌေးကြီးသည် ရဟန်းပြုလေရာ မကြာမီ ရဟန္တာတစ်ပါးဖြစ်၏။ တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြ၍ "ငါ့ရှင်၊ သင်သည် ရွှေတောင်ကိုလည်းကောင်း၊ သားတို့ကိုလည်းကောင်း တွယ်တာပါသေးသလော" ဟု မေးမြန်းကြ၏။ အရှင်ဇဋိလက "တပည့်တော်မှာ အဘယ်အရာကိုမျှ တွယ်တာ ခြင်း မရှိတော့ပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က အရှင်ဇဋိလ၏ စကားကို ထောက်ခံတော်မူ ပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၁၇။ ဤလောက၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် တဏှာကို ပယ်စွန့်၍ အိမ်ရာမထောင်ဘဲ ရဟန်းပြု၏။ တဏှာနှင့် ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ခြင်း ကုန်ခန်းပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ဇောတိကသူဋ္ဌေး

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဇောတိကသူဋ္ဌေးကြီးဘဝမှ ရဟန်းပြုလာသော ရဟန္တာအရှင်ကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဇောတိကသူဋ္ဌေးကြီး၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကား ဗာရာဏသီမြို့၌ သူကြွယ်ညီနောင် ဖြစ်စဉ်ကပင် သိသာထင်ရှားခဲ့၏။ ထိုစဉ်တုန်းက ဇောတိကသူဋ္ဌေးကြီးသည် အစ်ကိုသူကြွယ်နှင့်အတူ ကျယ်ဝန်းလှသော ကြံခင်းကြီးစိုက်ပျိုးခဲ့၏။ တစ်နေ့သ၌ ညီသူကြွယ်သည် မိမိတို့ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်အတွက် ကြံနှစ်ချောင်းကို ခုတ်ယူခဲ့၏။ ထိုစဉ်တွင် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားရာမှ ထတော်မူလာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တစ်ပါးသည် သူ့ကိုချီးမြှောက်ရန် ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ ကြွလာပြီးလျှင် သူ့ရှေ့မှာ ရပ်တော်မူလာ၏။ ညီသူကြွယ်သည် အပေါ်ရုံပုဆိုးကိုခင်း၍ "အရှင်ဘုရား၊ ဤနေရာ၌ ထိုင်တော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ် ထိုင်တော်မူသောအခါ ယူလာခဲ့သော ကြံချောင်း၏အဖျားနှစ်ဖက်တွင် ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးတို့ကိုဖြေကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်၏ သပိတ်ထဲသို့ ဦးစိုက်၍ထားလိုက်၏။ ထိုစဉ်တုန်းက ကြံတို့သည် တစ်နေရာရာမှ ဖြတ်လိုက်သောအခါ ရေစစ်ထဲမှ ရေများကျလာသကဲ့သို့ ထိပ်ဝနှစ်ဖက်မှ ကြံရည်များ သွန်အလိုလို ယိုကျလာကုန်၏။ ယန္တရားစက်ဖြင့် ညှစ်နေရန်မလိုပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူကြွယ်သည် ကြံရည်များယိုကျမလာစေရန် ထိပ်ဖျားနှစ်ဖက်တွင် စည်းနှောင်ထားသော ကြိုးကို ဖြေလိုက်ရုံမျှဖြင့် သပိတ်အပြည့် ကြံရည်များ ယိုကျလာလေသည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ကြံရည်ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ညီသူကြွယ်သည် အစ်ကိုကြီးအတွက် ချန်ထားသော ကြံတစ်ချောင်းမှ ကြံရည်များကိုလည်း သွန်ချ၍ လောင်းလှူပြန်၏။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်ကား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ကြံရည်ကို ဆောင်ယူသွားလိုသောသဘောဖြင့် ထိုင်၍သာ နေတော်မူ၏။ ဤတွင်

http://www.dhammadownload.com

ညီသူကြွယ်က "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် ဤသို့ ဦးဦးဖျားဖျား ကြံရည်လှူရသော ကောင်းမှုကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့ရရှိသော တရားကို ရရပါလို၏"ဟု ဆုတောင်း၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်သည် ဆုပေးတော်မူပြီးလျှင် ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကြွတော်မူ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ငါးရာတို့အား ကြံရည်များ ဝေငှလှူဒါန်းတော်မူလေသည်။

ညီသူကြွယ်သည် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ အလုံးစုံကို အစ်ကိုသူကြွယ်အား ပြောပြ၏။ အစ်ကိုသူကြွယ်ကလည်း "ဤကောင်းမှုကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ရရှိသော တရားကို ရရပါလို၏"ဟု အရဟတ္တဖိုလ်တစ်ခုတည်းကိုသာ ဆုတောင်းလိုက်လေသည်။

ထိုသူကြွယ်တို့ ကွယ်လွန်ကြသောအခါ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူလာသောအခါတွင်မူ နတ်ပြည်မှစုတေ၍ ဗန္ဓုမတီမြို့တော်တွင် ယခင်ကအတိုင်း ညီအစ်ကိုဖြစ်လာကြ၏။ အစ်ကိုကြီး၏ အမည်ကို သေနဟုမှည့်၍ ညီကိုကား အပရာဇိတဟု မှည့်ကြ၏။ ညီအစ်ကိုတို့ အရွယ်ရောက်သောအခါ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ ထံတော်သွား၍ တရားနာကြရာ အစ်ကိုဖြစ်သူ သေနသည် ညီဖြစ်သူထံ ပန်ကြားပြီးလျှင် ရဟန်းပြု၏။ ရဟန်းပြု၍ မကြာမီမှာပင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်လာလေသည်။

အပရာဇိတသူကြွယ်သည် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အလှူကြီးပေးပြီးလျှင် နောင်တော်မြတ်ထံချဉ်းကပ်၍ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်ကား ရဟန်းမပြုနိုင်ပါ။ အိမ်မှာပင်နေလျက် ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလိုပါသည်။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ညွှန်ကြားတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ အရှင်သေနက "ညီမောင်၊ ကောင်းပေစွ၊ တောင်းပေစွ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ကို ဆောက်လေလော့" ဟု ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

အပရာဇိတသူကြွယ်သည် အမျိုးအစားကောင်းသော သစ်များကို စုဆောင်းစေပြီးလျှင် ချောမွတ်အောင် ရွှေစေ၏။ ပြီးလျှင် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ခြယ်လှယ်မွမ်းမံကာ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူရန် ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ်စေ၏။ အဖိုးမှာလည်း ရတနာခုနစ်ပါးခြယ်လှယ်ထားသော အုတ်ကြွပ်များပင်ဖြစ်၏။ အထွတ်ကို ရွှေနီဖလံဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ အထွတ်ဦးအစွန်းတို့ကို သန္တာဖြင့်ပြုလုပ်ထား၏။ မျက်နှာကြက်ပြားကို ပတ္တမြားဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ ဤသို့

http://www.dhammadownload.com

အားဖြင့် အပရာဇိတသူကြွယ်ဆောက်လုပ်ထားသော ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်သည် ကနေသော ဥဒေါင်းကဲ့သို့ လှပတင့်တယ်လေသည်။

ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်၏ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပြတင်းပေါက်ကြီး သုံးပေါက်တို့နှင့် တည့်တည့်နေရာတို့တွင် အုတ်အင်္ဂတေတို့ဖြင့် ရေကန်ကြီးသုံးခုကို အခိုင်အမာပြုလုပ်ထား၏။ ထိုကန်ကြီးများထဲတွင် နံ့သာရည် အပြည့် ထည့်သွင်းထား၏။ ကန်နံဘေးတွင် အဆင်းဝါးမျိုးရှိသော ပန်းပင်များ စိုက်ပျိုးထား၏။ ပန်းဝတ်မှုန်များသည် လေနှင့်အတူလိုက်ပါကာ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်ပေါ်တွင် ကြဲဖြန်းပူဇော်နိုင်ရန် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အပရာဇိတသူကြွယ်က ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်ကို လိုလေသေးမရှိအောင် ဆောက်လုပ်မွမ်းမံနေစဉ်တွင် သူ၏တူတော်သူကလည်း ဂန္ဓကုဋီဆောက်လုပ်ရာ၌ ကုသိုလ်ပါဝင်ခွင့်ပြုရန် တောင်းပန်၏။ အပရာဇိတသူကြွယ်က ခွင့်မပြုသဖြင့် ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်ရှေ့တွင် ကုဋ္ဌရမည်သောဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် အမျိုးမျိုးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလုပ်၏။ ထိုကောင်းမှုကြောင့်ပင် ဤဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ဝယ် မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးဟူ၍ ထင်ရှားကျော်ကြားလာသူ ဖြစ်လေသည်။

(မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏ အကြောင်းအကျယ်ကို မလဝဂ်၊ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး ဝတ္ထုမှာ ရှုပါ။)

ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်ကို အဘက်ဘက်မှပြည့်စုံအောင် ဆောက်လုပ်မွမ်းမံပြီးသောအခါ အပရာဇိတသူကြွယ်သည် အရှင်သေနမှတစ်ဆင့် ဘုရားရှင်ကို ပင့်လျှောက်၏။ ဝိပဿီဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋီကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူလေရာ ပရဝဏ်သို့ရောက်သောအခါ ရပ်တန့်တော်မူ၏။ ရပ်တန့်တော်မူရခြင်း အကြောင်းကား ပရဝဏ်တွင်ပုဆစ်ဒူးမျှ မြင့်မောက်အောင် ကြဲထားသော ရတနာမျိုးစုံတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ "လူတို့သည် ကျောင်းတော်သို့ လာ၍ကြည့်ရှုကာ ရတနာတို့ကို ကောက်ယူသွားကြသော်လည်း ငါတို့တားမြစ်ရန် မသင့်ပေ။ မတားမြစ်၍ ယူသွားကြသောအခါ 'သြော်၊ ငါတို့အရှင်တို့သည် မိမိ၏ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့ ဆောင်ယူသည်ကိုမျှ မတားမြစ်ချေတကား' ဟု ကျောင်းဒါယကာသည် အမျက်ထွက်မိလျှင် အပါယ်လားရှားပေလိမ့်မည်" ဟု သနားသောအားဖြင့် ရပ်တော်မူနေလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အပရာဇိတသူကြွယ်ကား ထိုသဘောကိုမသိသဖြင့် "ကြွတော်မူပါဘုရား" ဟု ထပ်ကာထပ်ကာ လျှောက်ထား၏။ သုံးကြိမ်မြောက်လျှောက်သည်တွင်ကား ဝိပဿီဘုရားရှင်သည် အရှင်သေနကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ အရှင်သေနသည် ဘုရားရှင်၏အလိုတော်ကို သိသည်ဖြစ်၍ မိမိညီဖြစ်သူအား ဘုရားအလိုတော်တွေ့လျှောက်ထားတတ်ရန် သင်ကြားပေး၏။ အပရာဇိတသူကြွယ်က "အရှင်ဘုရား၊ လူတို့သည် သစ်ပင်ရင်းကို ဝင်ပြီးလျှင် ဇဲကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပြန်ထွက်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မြစ်ကိုကူးမြောက်ပြီးလျှင် ကူးတို့လှေကိုဇဲကွက်ခြင်းမပြုဘဲ ထွက်သွားကြသကဲ့သို့လည်းကောင်း ရတနာတို့၌ ဇဲကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ကြွတော်မူပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဤသို့လျှောက်ထားခါမှ ဘုရားရှင်ဝင်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် အပရာဇိတသူကြွယ်သည် ဝန္ဓတုဒ္ဓကျောင်းတော်၌ အစောင့်အရှောက်များ ချထားပြီးလျှင် အိတ်များတောင်းများဖြင့် ယူသူများကို တားမြစ်စေ၏။ လက်ဖြင့်ယူသူများကိုကား ခွင့်ပြုစေ၏။ သူဌေးများကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်သာ ယူစေ၍ သူဆင်းရဲများကိုကား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ခွင့်ပြုစေ၏။ ဤသို့ခွင့်ပြုထားသဖြင့် ရတနာများကုန်သွားသောအခါ သုံးကြိမ်မြည့်အောင် ကြွဖြန့်၏။ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်း၌လည်း အတိုင်းမသိ အဖိုးထိုက်တန်သော ပတ္တမြားကိုထား၏။ "ရတနာများကိုယူရန်၊ ပတ္တမြားကိုကြည့်ရှုရန်၊ ဘုရားရှင်၏ ရောင်ခြည်တော်များကိုဖူးမြော်ရန် လာကြသောသူတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းမှ လွတ်ကင်းကြကုန်လတ္တံ့"ဟု ရည်ရွယ်၍ ဤသို့ စီမံထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တစ်နေ့သ၌ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရင်းမှာထားသော ပတ္တမြားကို ခါးတောင်းကျိုက်ထဲမှာဝှက်၍ ယူသွား၏။ ထိုအဖြစ်ကြောင့် အပရာဇိတသူဌေးသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ ဝိပဿီဘုရားရှင်ကို လျှောက်ထား၏။ ဘုရားရှင်က မိမိပစ္စည်း သူတစ်ပါးတို့မယူဆောင်နိုင်သော နည်းလမ်းကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အပရာဇိတသူကြွယ်သည် ဘုရားရှင်ကို ရှိသေစွာရှိခိုးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်၏ ဥစ္စာကို မြိတ်ဆာချည်မျှင်သော်လည်း တပည့်တော်ကို အနိုင်အထက်ပြု၍ မည်သူမျှ မယူနိုင်ပါစေသတည်း။ ရာပေါင်းများစွာသော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခိုးသားတို့သည်လည်းကောင်း မယူနိုင်ပါစေသတည်း။ မီးနှင့်ရေ

http://www.dhammadownload.com

တို့လည်း မဖျက်ဆီးနိုင်ပါစေသတည်း"ဟု ဆုတောင်း၏။ ဝိပဿီဘုရားရှင်က လည်း "တောင်းသောဆုနှင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း"ဟု ဆုပေးတော်မူ၏။ ထို ကျောင်းပူဇော်ပွဲ၌ ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းမျှရှိသော ရဟန်းများကို ကျောင်းတိုက် အတွင်းမှာ ကိုးလပတ်လုံး အလှူကြီးပေး၏။

ဤသို့အားဖြင့် အပရာဇိတသူကြွယ်သည် တစ်သက်တာလုံး ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြု၍ ကွယ်လွန်လေရာ နတ်ပြည်၌ဖြစ်၏။ နတ်စည်းစိမ်၊ လူစည်းစိမ် တို့ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ခံစားနေရာမှ ဤဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်တွင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် သူဌေးတစ်ဦး၏အိမ်တွင် ဖွားမြင်လာလေသည်။

ထိုသတို့သား ဖွားမြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တစ်ခုလုံးရှိ လက်နက်များ၊ အဝတ်အဆင်များသည် အရောင်အဝါ တောက်ပလာကြကုန်၏။ ဖခင်သူဌေးကြီးသည် နံနက်စောစော ဝိပဿီသာရမင်းကြီးထံ ခစားရန်သွားသောအခါ မင်းကြီးက ထူးခြားလှသော အတိတ်နိမိတ်၏ အကြောင်းကိုမေး၏။ သူဌေးကြီးက "ကျွန်တော်မျိုးအိမ်တွင် သတို့သားငယ် ဖွားမြင်လာသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကုသိုလ်ကံနှင့်ပြည့်စုံသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်"ဟု လျှောက်တင်၏။ ဤတွင် ဝိပဿီသာရမင်းကြီးက "ဤသို့ဆိုလျှင် သူငယ်ကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ထားလေလော့"ဟု မိန့်ကြားပြီးလျှင် သူငယ်၏မုန့်ဖိုးအတွက် နေ့စဉ် အသပြာ တစ်ထောင်ပေးစေ၏။ ထိုသူငယ်ကို အမည်မှည့်သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော် အရောင်အဝါ တောက်ပခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ "ဇောတိကသတို့သား"ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

ဇောတိကသတို့သား အရွယ်ရောက်၍ အိမ်ဆောက်ရန် မြေအပြင်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းကြသောအခါ သိကြားမင်းသည် လက်သမားအသွင်ဖန်ဆင်း၍ ချဉ်းကပ်လာ၏။ သိကြားမင်းလက်သမားသည် အခြားလက်သမားများကို ဖယ်ရှားပြီးလျှင် တစ်ဆယ့်ခြောက်မင်းပယ်စာမျှရှိသော အရပ်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်လေရာ ထိုနေရာအားလုံးသည် ကသိုဏ်းဝန်းကဲ့သို့ တညီတညွတ်ဖြစ်လာ၏။ ထို့နောက် မြေအပြင်ကိုစိုက်ကြည့်၍ တောင့်တလိုက်ရာ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော ဘုံခုနစ်ဆင့် ပြာသာဒ်ကြီးပေါ်လာ၏။ ထို့နောက် ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တံတိုင်းခုနစ်ထပ်တို့ ပေါ်လာကြပြန်၏။ ပြာသာဒ်ကြီး၏ထောင့်လေးခုသို့ တစ်ယူဇနာ၊ သုံးဂါဝုတ်၊ ယူဇနာဝက်၊ တစ်ဂါဝုတ် အသီးသီးရှိသော ရွှေဘိုးကြီး

http://www.dhammadownload.com

လေးလုံး ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ဖွေးကပြုခဲ့သော ကောင်းမှုအားလျော်စွာ ထန်းပင်ပမာဏရှိသော ရွှေကြိုပင်ကြီး လေးပင်သည်လည်း ပြာသာဒ်၏ ထောင့်များ၌ ပေါ်ပေါက်လာကြလေသည်။

ဒီဗွိသာရမင်းကြီးသည် ဇောတိကသတို့သား၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ပေါ်ပေါက်လာပုံကို ကြားသိသဖြင့် သူဌေးကြီးတို့ ဆောင်ထိုက်သော ထီးကို ပေးပို့၏။ ဤသို့ဖြင့် ဇောတိကသူဌေးကြီးဟူ၍ အမည်ကျော်ကြားလာ၏။ ထို အချိန်တွင် ဇောတိကသူဌေးကြီးနှင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလုပ်ဖက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော မြောက်ကျွန်းသူ အတုလကာယီကို နတ်တို့က ပို့လာကြ၏။ မြောက်ကျွန်းသူသည် သူနှင့်အတူ ဆန်တစ်စလယ်နှင့် ပတ္တမြားခုံလောက် သုံးခုတို့ကို ယူလာခဲ့၏။ ထမင်းချက်ချိန်ရောက်သောအခါ ထိုဆန်ကို အိုးထဲမှာထည့်ပြီးလျှင် ပတ္တမြားခုံလောက် သုံးလုံးပေါ်မှာတည်ထားလိုက်၏။ ထိုအခါ ပတ္တမြားခုံလောက်တို့မှ မီးလျှံထွက်လာ၍ ထမင်းကျက်လျှင် အလိုလိုငြိမ်းသွား၏။ ဟင်းချက်သောအခါ၌လည်း ထို့အတူပင် ဖြစ်၏။ ဤဆန်တစ်စလယ်ချက်ကိုပင် ဇောတိကသူဌေးကြီးမောင်နှံ ရာသက်ပန်စား၍နေကြ၏။ ထိုတစ်စလယ်ချက်သည်ပင် အလိုရှိသော အခါ ဆန်လှည်း အစီးတစ်ရာချက်မျှ ပွားများလာလေသည်။

လာ၍ လာ၍ ကြည့်ရှုကြသော ပရိသတ်အားလုံးအား ဇောတိက သူဌေးကြီးက တစ်စလယ်ချက်အိုးထဲမှ ထမင်းကို ကျွေးမွေး၏။ ပဒေသာပင်မှ လိုရာပစ္စည်းကို ဆွတ်ယူစေ၏။ ရွှေအိုးကြီးများ ဖွင့်စေ၍ အသက်မွေးလောက်ရုံမျှ ယူကြရန် ခွင့်ပေး၏။ လာလာသမျှ လူများက နို့က်ယူကြသော်လည်း ရွှေအိုးကြီးများသည် လက်တစ်သစ်မျှ မလျော့ကြပေ။

တစ်နေ့သ၌ ဒီဗွိသာရမင်းကြီးသည် ဇောတိကသူဌေး၏ ရတနာပြာသာဒ်ကို ကြည့်ရှုရန် ရောက်လာ၏။ ပထမတံခါးမုခ်မှာ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ရသော ကျွန်မသည် မင်းကြီးကို လက်ကမ်း၍ ကြိုဆို၏။ ဒီဗွိသာရမင်းကြီးမှာ သူဌေးကတော်ထံ၌ မှတ်၍ ရှက်ရွံ့ကာ ကျွန်မ၏လက်ကို မကိုင်ဝံ့ပေ။ အတွင်းဘက်တံခါးတို့မှ ကျွန်မများကိုလည်း ထို့အတူပင် မထိမကိုင်ဝံ့ပေ။ ထိုစဉ်တွင် ဇောတိကသူဌေးလာရောက်ကြိုဆိုကာ "အရှင်မင်းမြတ်၊ ကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တင်၏။ ဒီဗွိသာရမင်းကြီးသည် ပတ္တမြားခင်းထားသော မြေကို အသူတစ်ရာနက်လှစွာသော ချောက်ကြီးကဲ့သို့ ထင်မှတ်နေ၍ မနင်းဝံ့ပေ။

http://www.dhammadownload.com

ဇောတိကသူဌေးက "အရှင်မင်းကြီး၊ တွင်းကြီးမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်၏နောက်မှ လိုက်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်တင်၍ ရှေ့ကသွားပြခါမှ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး လိုက်ပါခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ်တုန်းက အဇာတသတ် မင်းသားငယ်သည် ခမည်းတော်၏ လက်ချောင်းများကို ဆွဲကိုင်ကာ လိုက်ပါလာလေရာ "ငါ၏ခမည်းတော်သည် မိုက်လေစွတကား၊ သူဌေးဆိုသူက ရတနာပြာသာဒ်မှာ နေပါလျက် ခမည်းတော်မှာ သစ်သားနန်းတော်၌ နေရ၏။ ငါသာ မင်းဖြစ်ခဲ့လျှင် ဤသူဌေးအား ထိုပြာသာဒ်မှာ နေခွင့်မပြုအံ့"ဟု ကြံစည်၍ ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။

ရတနာပြာသာဒ်ထက်သို့ ရောက်သောအခါ ဇောတိကသူဌေးကြီးသည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား နံနက်စာကျွေးမွေး၏။ ပထမဦးစွာ ရွှေခွက်တစ်ခုဖြင့် နို့ယနှာကို တည်ထားပြီး ထိုအပေါ်မှတစ်ဖန် ရွှေခွက်တစ်ခုကိုတည်ကာ စားတော်ထမင်းကို ထည့်ပေး၏။ အောက်ရွှေခွက်မှ အငွေ့ဖြင့် အပေါ်ရွှေခွက်မှ စားတော်ထမင်းသည် ပိုမို၍ ဖြိန်ရွှက်ဖွယ် ဖြစ်လာ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် အနဲ့အရသာကောင်းမွန်လှသော စားတော်ထမင်းများကို စားသောက်၍ အားမရအောင် ဖြစ်နေရာ ဇောတိကသူဌေးက "အရှင်မင်းကြီး၊ သင့်လျော်လောက်ပါပြီ။ ဤထက်ပို၍ မစားသင့်ပါ။ အစားများသွားသဖြင့် အရှင်မင်းကြီးမှာ ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်း ဖြစ်သွားပါလျှင် ကျွန်တော်မျိုးမှာ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်တင်ရ၏။

သူဌေးကတော်သည်ကား မင်းကြီးရောက်လာကြောင်းကို မသိသေးသဖြင့် သူ၏တိုက်ခန်းတွင်းမှာသာနေ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက သူဌေးကတော်ကိုပါ တွေ့ချင်ကြောင်း အဓိန့်ရှိပါမှ မင်းကြီးအဓိန့်ကို ပြောပြကြရ၏။ ဤတွင် မြောက်ကျွန်းသူ သူဌေးကတော်သည် "ညော်-ငါတို့ကား ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မသန့်မရှင်း ပြုမိခဲ့ကြ၍ ငါတို့ကိုအစိုးရသောသူ ရှိနေချေ၏တကား"ဟု ညည်းညူပြောဆို၏။ ထို့နောက် ဇောတိကသူဌေးက မှာကြားလိုက်သည့်အတိုင်း ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို ယူလာ၍ မင်းကြီးထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ယပ်လေခတ်၍ နေရလေသည်။

ထိုသို့ ယပ်လေခတ်နေစဉ်ပင် သူဌေးကတော်၏ မျက်လုံးအစုံတို့မှ မျက်ရည်များ တွေတွေကျလာ၏။ ဤအဖြစ်ကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးတွေ့မြင်ရ၍ "သူဌေးကြီး၊ မိန်းမမည်သည်ကား ပညာနည်းလှ၏။ သင်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ငါက

http://www.dhammadownload.com

လုယူမည်ထင်၍ သူဌေးကတော်သည် ငိုယိုနေဘိ၏။ ငါက လုယူမည် မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြကာ သူဌေးကတော်ကို ချော့မော့ပါလော့"ဟု မိန့်ကြား၏။ ဇောတိကသူဌေးကြီးက "အရှင်မင်းကြီး၊ သူဌေးကတော်သည် ငိုယိုနေသည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် မီးရောင်နှင့် လုံးဝမထိတွေ့ဘဲ ပတ္တမြားရောင်ဖြင့်သာ နေကြပါသည်။ အရှင်မင်းကြီးတို့ကား မီးရောင်ဖြင့်နေကြပါသည်။ မီးရောင်ဖြင့်နေသော အရှင်မင်းကြီး၏တောင်းတော်မှ အနံ့ကိုရှုမိ၍ သူဌေးကတော် မျက်ရည်ကျရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤမှရှေ့တွင် အရှင်မင်းကြီးတို့လည်း ပတ္တမြားရောင်ဖြင့် နေတော်မူကြပါကုန်"ဟု လျှောက်ထားကာ သခွားသီးမျှရှိသော ပတ္တမြားတုံးကြီးကို ဆက်သလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အဇာတသတ်မင်းသား အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ခမည်းတော်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို သတ်ဖြတ်၍ ထီးနန်းသိမ်းပိုက်၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဇောတိကသူဌေး၏ ပြာသာဒ်ကို သိမ်းယူရန် စစ်တပ်ကြီးဖြင့် ချီတက်လာ၏။ ဇောတိကသူဌေးကြီး၏ တံတိုင်းနှားသို့ရောက်သောအခါ တံတိုင်းမှာထင်ဟပ်နေသော မိမိ၏ စစ်သည်ဝိုလ်ပါများကို မြင်လေရာ ဇောတိကသူဌေး၏ စစ်သည်ဝိုလ်ပါများဟု ထင်မှတ်နေ၍ အနားသို့ မကပ်ဝံ့ပေ။ ယင်းတံခါးမုခ်ခုနစ်ခုတို့၌ နတ်ဘီလူးခုနစ်ယောက်တို့က အခြေအရံများနှင့် စောင့်ရှောက်နေကြရာ ပထမတံခါးမုခ်မှာ စောင့်နေသော ယမကောဋိနတ်ဘီလူးသည် မိမိ၏ အခြံအရံများနှင့်တကွ တိုက်ထုတ်လိုက်သဖြင့် အဇာတသတ်မင်း၏ စစ်တပ်ကြီးပျက်ကာ ဖရိုဖရဲပြေးသွားကြရလေသည်။

အဇာတသတ်မင်းသည် ကြံရာမရသဖြင့် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်လာရ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဇောတိကသူဌေးကြီးသည်လည်း ဘုရားရှင်ထံတော်တွင် ဥပုသ်စောင့်နေသည်ဖြစ်ရာ အဇာတသတ်မင်းလာသည်မြင်လျှင် ထ၍ ခရီးဦးကြိုဆို၏။ အဇာတသတ်မင်းက "သူဌေးကြီး၊ သင်၏စစ်သားများကို ငါနှင့်စစ်တိုက်ရန် စေခိုင်းထားပြီးလျှင် သင်ကိုယ်တိုင်ကား ဤကျောင်းတော်သို့လာ၍ ဥပုသ်စောင့်ယောင်ဆောင်နေသည် မဟုတ်လေသလော"ဟု မေးမြန်း၏။ ဇောတိကသူဌေးကြီးက "အရှင်မင်းမြတ်၊ အရှင်တို့သည် ကျွန်တော်မျိုး၏ ပြာသာဒ်ကို သိမ်းယူရန် သွားရောက်ကြသည်ထင်၏။ ကျွန်တော်မျိုးက စိတ်အလိုတူစွာ မပေးခဲ့ပါလျှင် မင်းတစ်ထောင်လာ၍ ယူသော်လည်း ကျွန်တော်မျိုးအိမ်ကို မယူနိုင်ပါ"ဟု

http://www.dhammadownload.com

လျှောက်တင်၏။ အဇာတသတ်မင်းက "သင် မင်းဖြစ်နေသလော"ဟု ဒေါသဖြင့် မေးမြန်း၏။ ဇောတိကသူဌေးကြီးက "အရှင်မင်းမြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးကား မင်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်မျိုးမပေးသည့် ဥစ္စာကို မြိတ်ဆာ ချည်မျှင်မျှသော်လည်း မယူနိုင်ပါ။ ယခုကျွန်တော်မျိုး၏ လက်ဆယ်ချောင်းတွင် လက်စွပ်နှစ်ဆယ် ရှိပါသည်။ စွမ်းနိုင်လျှင် ဖြုတ်ယူတော်မူပါလော့"ဟု ဆိုကာ လက်ကိုကမ်း၍ ပေးလေသည်။

အဇာတသတ်မင်းသည်ကား ခွန်အားဗလ အလွန်ကောင်းသူ ဖြစ်၏။ မြေပေါ်၌ ဒူးထောက်ထိုင်လျက်ခုန်လျှင် တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်အမြင့်သို့ရောက်၏။ ရပ်လျက်ခုန်လျှင် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်သို့ရောက်၏။ ဤမျှလောက်သန်စွမ်းသော အင်အားဖြင့် လက်စွပ်များကို ထိုမှာဤမှလှည့်လည်၍ ချွတ်ပါသော်လည်း တစ်ကွင်းတလေမျှ ကျွတ်မလာချေ။ ဤတွင် ဇောတိကသူဌေးကြီးက "မင်းမြတ်၊ ဝတ်လဲတော်ကို ဖြန့်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်တင်၍ လက်များကို ဖြောင့်စွာထား၍ ညွတ်ပေးလိုက်ရာ လက်စွပ်အားလုံး လျှောကျသွားလေသည်။

အဇာတသတ်မင်း၏ ဤသို့သော အမူအရာကိုမြင်ရသဖြင့် ဇောတိက သူဌေးကြီးသည် လူဘောင်၌နေထိုင်ရန် ငြီးငွေ့ထိတ်လန့်ကာ "အရှင်မင်းမြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးအား ရဟန်းပြုခွင့် ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တင်၏။ အဇာတသတ်မင်းကလည်း ခွင့်ပြုလိုက်၏။ ဇောတိကသူဌေးသည် ဘုရားရှင်ထံ၌ရဟန်းပြုကာ မကြာမီပင် ရဟန္တာဖြစ်လေသည်။

အရှင်ဇောတိက ရဟန္တာဖြစ်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရတနာပြာသာဒ်နှင့်တကွ စည်းစိမ်အားလုံး ကွယ်ပျောက်သွား၏။ တစ်နေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကြ၍ "ငါရှင်၊ ရတနာပြာသာဒ်၌လည်းကောင်း၊ မိန်းမ၌လည်းကောင်း သင်တပ်မက်ပါသေးသလော"ဟု မေးမြန်းကြ၏။ ဇောတိကက "တပ်မက်ခြင်း မရှိတော့ပါ"ဟု ဖြေကြား၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်း ဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းများက ဘုရားရှင်ထံလာ၍ လျှောက်ထားကြ၏။ ဘုရားရှင်က ဇောတိက၏စကားကို ထောက်ခံတော် မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၁၈။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူတို့၏အစီးအပွားကို ပယ်စွန့်၍ နတ်တို့၏ အစီးအပွားကို လွန်မြောက်၏။ အလုံးစုံသော အစီးအပွားနှင့် မယှဉ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟွန်းဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ကချေသည်၏ သားရဟန်း (ပထမ)

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကချေသည်ဘဝမှ ရဟန်းပြုလာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ထိုရဟန်းသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များနှင့်အတူ ဆွမ်းခံဝင်လေရာ ကချေသည်တစ်ယောက်က ကပြနေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ဤတွင် အခြားရဟန်းများက "ငါရှင်၊ ကချေသည်သည် သင်ကပြဖူးသကဲ့သို့ ကပြ၍ နေ၏။ သင်သည် ကပြခြင်း၌ တွယ်တာမှုရှိသေးသလော" ဟု မေးမြန်းကြ၏။ ထိုရဟန်းက "တွယ်တာခြင်းမရှိတော့ပါ"ဟု ဖြေဆို၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သောရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်း၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၁၉။ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ပယ်စွန့်၍ ငြိမ်းအေးပြီးသော ဥပဓိရှိသော်၊ အလုံးစုံသော လောကကို လွှမ်းမိုး၍တည်သော၊ ရဲရင့်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟွန်းဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ကချေသည်၏ သားရဟန်း (ဒုတိယ)

အထက်ပါ ဝတ္ထုအတိုင်းဖြစ်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၆၂၀။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုလည်းကောင်း အချင်းခပ်သိမ်းသိ၏။ ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်း မရှိသော၊ သူတော်ကောင်းတရားကို ကောင်းစွာကျင့်သော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသော ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

၆၂၁။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ လားရာဂတိကို နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗတို့သည်လည်းကောင်း လူတို့သည်လည်းကောင်း မသိနိုင်ကြကုန်၊ အာသဝေါကင်းပြီးကုန်သော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍ ငါဘုရား ဟောကြား၏။

အရှင်ဝင်္ဂီသ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် လူဦးခေါင်းခွဲများကို ခေါက်ကြည့်ကာ ထိုသူတို့၏လားရာဂတိကို ဟောကြားလာခဲ့ဖူးသော အရှင်ဝင်္ဂီသကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်ဝင်္ဂီသသည် ပုဏ္ဏားဘဝတုန်းက ထိုအတတ်ပညာဖြင့် လှည့်လည်ဟောပြော၍ အသက်မွေးလာခဲ့သူဖြစ်၏။ ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားနှင့်သူအဖွဲ့ ပုဏ္ဏားများသည် နယ်တကာ ရပ်တကာ လှည့်လည်ရာမှ သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် ကျောင်းတော်သို့ တရားနာလာကြသော အရိယာသာဝကများအား "ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားတို့ထံလာ၍ ဆွေမျိုးများ၏ လားရာဂတိကို မေးကြကုန်လော့"ဟု တိုက်တွန်းကြ၏။ တရားနာလာသူများက "ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားသည် ဘာကိုသိသနည်း။ ငါတို့ဘုရားရှင်နှင့် တူသူမရှိ"ဟု ဆိုကြ၏။ နှစ်ဖက်စလုံးကပင် အလျှော့မပေးဘဲ ငြင်းခုံနေကြသဖြင့် "မည်သူသည် တကယ်သိသနည်း"ဟု လက်တွေ့သိနိုင်စေရန် ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားအား ဘုရားကျောင်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာကြလေသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားတို့ လာနေသည်ကို သိရှိတော်မူသဖြင့် ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ လူဘုံ၊ နတ်ဘုံတို့သို့ လားကြရသော ဦးခေါင်းခွဲလေးခုနှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်းခွဲတို့ကို ယူထားရန် စေခိုင်းတော်မူ၏။ ဦးခေါင်းခွဲများရောက်သောအခါ အစဉ်အတိုင်း ချထားစေတော်မူ၏။ ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားရောက်လာသောအခါ ထိုဦးခေါင်းခွဲများကို ပြသ၍ သူတို့၏လားရာဂတိကို မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဝင်္ဂီသပုဏ္ဏားသည် ဦးခေါင်းခွဲငါးခုတို့ကို ခေါက်၍ကြည့်ပြီးလျှင် ရှေ့လေးခုတို့၏ လားရာဂတိကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြနိုင်၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်းခွဲ

http://www.dhammadownload.com

ကိုကား ပြောမပြနိုင်တော့ချေ။ ဤတွင် ဘုရားရှင်က "ဝဂီသ၊ ထိုဦးခေါင်းခွံ၏ လားရာဂတိကို ငါဘုရားသိပေ၏"ဟု မိန့်ကြား၏။ ဝဂီသပုဏ္ဏားက ဤသို့ သိခြင်းမှာ မန္တန်တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၍ "ထိုသို့သိနိုင်စွမ်းသော မန္တန်ကို တပည့်တော်အား သင်ပေးပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ဘုရားရှင်က "ဝဂီသ၊ ရဟန်းမဟုတ်သူအား ဤမန္တန်ကို သင်ပေးရန် မတတ်နိုင်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဝဂီသပုဏ္ဏားသည် "ဤမန္တန်ကို သင်ယူပြီးလျှင် ဇမ္ဗူဖိုပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌ ငါသည် အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်ရအံ့"ဟု မျှော်လင့်ကာ ဘုရားရှင်တော်ထံတွင် ရဟန်းပြု၏။ ရဟန်းပြုပြီးသော အရှင်ဝဂီသအား ဘုရားရှင်က သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသကမွဋ္ဌာန်းကို မန္တန်၏ အခြေခံအဖြစ်ဖြင့် သင်ပေးတော်မူ၏။ အရှင်ဝဂီသသည် ထိုကမွဋ္ဌာန်းများကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရင်း နှလုံးသွင်းလေရာ သုံးရက်တာမျှဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်၏။ သူ၏အဖွဲ့ဝင်ပုဏ္ဏားများက သူ့ထံလာရောက်၍ "မန္တန်သင်ယူပြီးပြီလော။ သင်ယူပြီးလျှင် သွားကြပါစို့"ဟု လာခေါ်ကြရာ အရှင်ဝဂီသက "ဒါယကာတို့၊ ငါသည်ကား နောက်ကြောင်းတစ်ဖန် ပြန်သွားရန် မထိုက်တော့ပြီ"ဟု ပြောဆို၏။ ဤအသုံးအနှုန်းမှာ ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်ထံလာရောက် လျှောက်ထားလေရာ ဘုရားရှင်က အရှင်ဝဂီသ၏စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

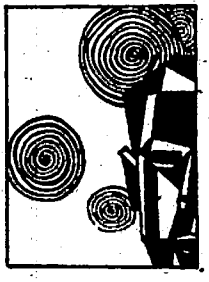

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၂၂။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား အတိတ်ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း ကြောင့်ကြခြင်းမရှိပေ။ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ငြာဟွဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာ

ဒေဝဠဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ခက်ခဲသော အမေးပုစ္ဆာတို့ကို တိကျမှန်ကန်စွာ ဖြေဆိုခဲ့သော အရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

အရှင်မ ဓမ္မဒိန္နာသည်ကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ဝိသာခသူဌေး၏ဇနီးဖြစ်၏။ တစ်နေ့သ၌ ဝိသာခသူဌေးသည် ဘုရားရှင်ထံမှ တရားတော်ကို ကြားနာရ၍ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွား၏။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာမရာဂနှင့်ဒေါသကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ပြီးဖြစ်၍ ဇနီးသည် ဓမ္မဒိန္နာအပေါ်၌ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သော စိတ်သဘောမရှိတော့ပေ။ ယခင်နေ့များတုန်းကဆိုလျှင်ကား ကျောင်းတော်မှ ပြန်လာလျှင် ဝိသာခသည် ဇနီးသည်အား ပြုံး၍နှုတ်ဆက်နေကျဖြစ်၏။ ထိုနေ့တွင်ကား တံခါးဝမှ အသင့်စောင့်ကြိုနေသော ဓမ္မဒိန္နာကို မကြည့်ဘဲ သူဘာသာ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်သွား၏။ ဓမ္မဒိန္နာကား "တစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် အမျက်ထွက်နေသလော၊ ထမင်းပွဲကျမှ အကြောင်းမှန်ကို သိရတော့မည်" ဟု တွေးတောကာ ထမင်းပွဲပြင်ဆင်၍ ပေးပို့၏။ ခါတိုင်းနေ့တွင် ဇနီးသည်နှင့် စကားလက်ဆုံပြော၍ စားနေကျဖြစ်သော ဝိသာခသူဌေးသည် ထိုနေ့ တိတ်ဆိတ်စွာ စားလေသည်။

ဓမ္မဒိန္နာသည် ထမင်းပွဲကို တိတ်ဆိတ်စွာသိမ်းဆည်းကာ သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်နေသော ဝိသာခထံသို့ ချဉ်းကပ်သွား၏။ ထိုအခါတွင်မှ ဝိသာခသူဌေးက "ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဤအိမ်ရှိ စည်းစိမ်ဥစ္စာအားလုံးကို သင်တစ်ယောက်တည်းသာ ယူပါလေတော့။ ငါတို့ကား အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပြီးဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ရာမျှ စိမ်ခန့်ခွဲခြင်း မပြုလိုတော့ပြီ"ဟု ဆို၏။ ဤတွင် ဓမ္မဒိန္နာက "ရဟန်းပြုခွင့် ပေးပါ" ဟု တောင်းဆို၏။ ဝိသာခသူဌေးသည် ဓမ္မဒိန္နာ၏ တောင်းဆိုချက်ကို ခွင့်ပြုပြီးလျှင် ပူဇော်ပွဲကြီး ခမ်းနားစွာ ကျင်းပ၍ ဓမ္မဒိန္နာအား ဘိက္ခုနီများ၏ ကျောင်းသို့ ပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းပြုပြီးနောက် အရှင်မဓမ္မဒိန္နာသည် တောရွာဇနပုဒ်သို့ သွားရောက်နေထိုင်၍ တရားအားထုတ်လေရာ မကြာမီမှာပင် ရဟန္တာအရှင်မ တစ်ပါးဖြစ်လာ၏။ ရဟန်းကိစ္စပြီးစီးသွားပြီဖြစ်၍ အရှင်မဓမ္မဒိန္နာသည် "ငါ့ကို အမှီပြု၍ ဆွေမျိုးများသည် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုဖြစ်ကြကုန်အံ့"ဟု ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ပြန်လာ၏။ ဝိသာခသူဌေးသည်ကား ထိုအဖြစ်ကိုမသိသေးသဖြင့် "အရှင်မသည် သာသနာ့ဘောင်၌ ပျော်မှပျော်ပါ၏လော"ဟု သံသယဝင်ကာ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် မေးလျှောက်ရန်လည်း မသင့်လျော်သဖြင့် အရှင်မဓမ္မဒိန္နာထံသို့ ဝင်ရောက်ကာ တရားသဘောနှင့်ပတ်သက်သော မေးခွန်းများကို မေးမြန်း၏။ ဝိသာခသူဌေးသည် သုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့နှင့်တူညီသော တရားများကို မေးလျှောက်ပြီးလျှင် -

"အရှင်မ၊ ဝိမုတ္တိဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်တူညီသော တရားကား အဘယ်ပါနည်း"ဟု မေးလေရာ -

"ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဝိမုတ္တိဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် တူသောတရားကား နိဗ္ဗာန်ပေတည်း"

"အရှင်မ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသော တရားကား အဘယ်ပါနည်း"

"ဒါယကာ ဝိသာခ၊ သင်၏မေးခွန်းများ ကျော်လွှား၍ သွားချေပြီ။ အတုမရှိသော နိဗ္ဗာန်တရားကို အတုရှာ၍ ဖြေဆိုရလျှင် ဆုံးနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

"ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဘုရားရှင်တို့ သာသနာတော်တစ်ခုလုံးသည် နိဗ္ဗာန်မှာ အကျုံးဝင်၏။ နိဗ္ဗာန်သာလျှင် လားရာရှိ၏။ နိဗ္ဗာန်မှာပင် လမ်းဆုံး၏။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသော တရားကို မဖြေကြားနိုင်တော့ပါ။ ဤမျှဖြင့် မကျေနပ်သေးပါလျှင် ဘုရားရှင်ထံသာ ချဉ်းကပ်၍ မေးမြန်းပါလော့"

ဤသို့ အရှင်မဓမ္မဒိန္နာက ဖြေဆိုခဲ့သည်ကို ဝိသာခသူဌေးသည် ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်လေရာ ဘုရားရှင်ကလည်း "ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ငါ၏သမီးတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် အမေးပုစ္ဆာကို ကောင်းစွာဖြေဆိုခဲ့ပေပြီ။ ငါဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ထိုအမေးပုစ္ဆာကို ဖြေဆိုရလျှင်လည်း ဤသို့သာ ဖြေဆိုရပေလိမ့်မည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် စည်းဝေးနေကြသော ပရိသတ်များအား တရားစကား ဟောကြားတော်မူလိုသဖြင့် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဒေသနာတော်

၄၂၃။ နွားလားဥသဘနှင့် တူသော၊ မြတ်သော လွှံလရှိသော၊ သီလစသည် မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော၊ တဏှာကင်းပြီးသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ဆေးလျှော်ပြီးသော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟွဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

အရှင်အဂ်ုလိမာလ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဆင်ကြမ်းကြီးကို မကြောက်ရွံ့သော အရှင်အဂ်ုလိမာလကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ကောသလမင်းကြီး၏ အသဒိသအလှူတော်ကြီး၌ အရှင်အဂ်ုလိမာလအား ထီးမိုးပေးရန် ဆင်ကြမ်းကြီးတစ်ကောင်အား စေခိုင်းကြ၏။ ထိုအလှူမှ ပြန်လာကြသော ရဟန်းများက "ငါ့ရှင် အဂ်ုလိမာလ၊ ထီးမိုးပေးနေသော ဆင်ကြမ်းကြီးကို မကြောက်သလော"ဟု မေးမြန်းကြ၏။ အရှင်အဂ်ုလိမာလက "မကြောက်ပါဘုရား"ဟု ဖြေဆို၏။ ဤအသုံးအနှုန်းသည် ရဟန္တာတို့၏ အသုံးအနှုန်းဖြစ်နေ၍ မယုံကြည်နိုင်သော ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က အရှင်အဂ်ုလိမာလ၏ စကားကို ထောက်ခံတော်မူပြီးလျှင် အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒေသနာတော်

၄၂၄။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေး၌ပြုနေခဲ့ဖူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို သိ၏။ နတ်ဘုံ၊ ငရဲဘုံတို့ကိုလည်း မြင်၏။ ဇာတိကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသော ရဟန်းဖြစ်၏။ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့၏ ကုန်ကြောင်းအကျင့်ကို ကျင့်ပြီးသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြာဟွဏဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား၏။

ဒေဝဟိတ ပုဏ္ဏား

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဘုရားရှင်အတွက် ရေနွေးနှင့် တင်လဲခဲ ပို့လှူလာသော ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြု၍ ဤဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အခါတစ်ပါးဌ ဘုရားရှင်အား လေနာရောဂါ ထကြွနိုပ်စက်လေရာ ထိုစဉ်က အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော အရှင်ဥပဝါဏသည် ဘုရားရှင်အတွက် ရေနွေးအရှာထွက်ခဲ့၏။ သာဝတ္ထိမြို့တော်အတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ အရှင်ဥပဝါဏသည် ရေနွေးကျိုလျက်ရှိနေသော ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဘုရားရှင်၏ လေနာရောဂါကို ပြောပြကာ ရေနွေးအလှူခံ၏။ ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားသည် "ငါ့အား အရုတေ်ပေစွ"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ ယောက်ျားတစ်ယောက်အား ရေနွေးအိုးများကို ဆိုင်းဖြင့်ထမ်းစေပြီးလျှင် အရှင်ဥပဝါဏအား တင်လဲခဲပါလှူဒါန်းလိုက်၏။ ဘုရားရှင်အား ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးပေးပြီးလျှင် တင်လဲခဲကို ရေနွေးဖြင့် ဖျော်၍ဆက်ကပ်၏။ သင့်လျော်သောဆေးဝါးကို မှီဝဲရသဖြင့် ဘုရားရှင်၏ လေနာရောဂါသည် ထိုခဏမှာပင် ကင်းစင်သွားလေသည်။

ဒေဝဟိတပုဏ္ဏားသည် လေနာရောဂါ ကင်းစင်သွားပြီးသော ဘုရားရှင်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖူးမြင်လျက် "အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ပေးလှူသင့်ပါသနည်း၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ ပေးလှူသောအလှူသည် အကျိုးကြီးစွာပေးနိုင်ပါသနည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်က ထိုမေးလျှောက်ချက်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြတော်မူခြင်းငှာ အထက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော် မူလေသတည်း။

ဓမ္မပဒဒေသနာတော်နှင့် ဝတ္ထုတော်များ

ပြီးပါပြီ။

http://www.dhammadownload.com

အကျွဲရာစဉ်အညွှန်း

(က)

ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား ၃၇၃
ကဏ္ဍ၊ ဥယျာဉ်စောင့် ၃၆၄
ကပိလ ရွှေဝါးကြီး ၄၈၃
ကဿပမြတ်စွာဘုရား ၃၇၃
ကဿပဘုရား၏ ရွှေစေတီ ၃၇၈
ကာဏာတို့သားအမိ ၂၂၂
ကာလ၊ အရှင် ၃၄၀
ကာလ (အနာထပိဏ်
သူဌေး သား) ၃၅၇
ကာဠီမည်သောသုသာန်စောင့်မ ၃၀
ကာဠီ ဘီးလူးမ ၂၂
ကာဋ အမတ် ၃၅၆
ကာဋ္ဌဒါယီ၊ အရှင် ၄၄
ကိမိလ၊ အရှင် ၅၂
ကိသာဂေါတမီ၊ အရှင်မ ၂၆၈၊ ၄၄၇
ကုက္ကုဋမိတ္တ မုဆိုး ၂၈၂
ကုက္ကုဋ သူဌေး ၈၁
ကုဏ္ဍလကေသီ၊ အရှင်မ ၂၅၁
ကုမ္ဘယောသက သူဌေး ၉၁
ကုမာရကဿပ၊ အရှင် ၂၄၉၊ ၃၃၇
ကောကခွေးမုဆိုး ၂၈၅
ကောကာလိက ရဟန်း ၅၉၊ ၅၀၂
ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား ၃၇၃
ကောဏ္ဍည၊ အရှင် ၄၂၇
ကောဏ္ဍဓာန၊ အရှင် ၂၉၅
ကောတုဟလိက ၇၀
ကောလိက ၃၅၊ ၃၈
ကောသမ္ဗိမြို့သား ရဟန်းများ ၂၆
ကောသလမင်းကြီး ၁၂၈၊ ၁၃၆၊ ၃၅၄
၃၆၃၊ ၃၈၃၊ ၃၈၅၊
၄၆၅၊ ၄၆၈၊ ၄၇၇၊
၄၈၀၊ ၄၈၄၊ ၄၉၇။

(ခ)

ခါဏုကောဏ္ဍည၊ အရှင် ၂၆၂
ခုဇ္ဇတ္တရာ ကျွန်မ ၈၃

http://www.dhammadownload.com

ခေမက သူဌေးသား ၄၆၇
ခေမာ၊ မိဖုရား/အရှင်မ ၄၉၀

(ဂ)

ဂန္ဓသူဌေး၏ထမင်းစားပွဲ ၃၁၁
ဂရဟဒိန္ဓ သူကြွယ် ၁၆၄
ဂေါဓိက၊ အရှင် ၁၆၃

(ဃ)

ဃောသက နတ်သား ၇၁
ဃောသက သူဌေး ၈၁

(စ)

စကျွပါလ၊ အရှင် ၉
စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း ၇၈
စန္ဒကူးသပိတ် ၃၆၁
စန္ဒပဒုမ္မာ ၄၂၆
စန္ဒာဘ၊ အရှင် ၅၄၀
စပါးကြီးမြွေပြိတ္တာ ၂၉၉
စာလာ ၂၃၉
စိတ္တသူကြွယ် ၁၉၅၊ ၄၅၉
စိဉ္စမာဏဝိကာ ၃၅၂
စုန္ဒ၊ အရှင် ၁၀၈
စုန္ဒ၊ ဝက်သတ်သမား ၄၉
စူဠကာလ၊ အရှင် ၃၀
စူဠကာဠ ဥပါသကာ ၃၄၁
စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတ ၄၉၄
စူဠပန္ထက၊ အရှင် ၉၄
စူဠပါလ ၁၀
စူဠရထ နတ်သား ၁၆၂
စူလသာရိ၊ အရှင် ၄၁၉
စူဠသုဘဒ္ဒါ ၄၆၂

(ဆ)

ဆတ္တပါဏီ ဒါယကာ ၁၄၅
ဆန္ဓ၊ အရှင် ၂၀၈
ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းများ ၂၀၆၊ ၂၉၃
ဆိုနိုင်ခက်ခဲသောရဟန်း ၄၆၈
ဆံကျစ်ထုံးသောပုဏ္ဏား ၅၂၄
ဆင်ဆရာဖြစ်ဖူးသောရဟန်း ၄၇၄
ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏
ငြိမ်းချမ်းရေး ၃၈၀

(ဇ)

ဇဋိလ သူဌေးကြီး ၅၄၇
ဇာလိနီ နတ်သမီး ၂၃၂
ဇီဝက၊ ဆရာ ၂၂၈
ဇောတိက သူဌေးကြီး ၅၅၂
ဇနပဒကလျာဏီ ၄၅၊ ၃၂၁
ဇမ္ဗုက၊ အရှင် ၁၈၉

(တ)

တမ္ဗဒါဌိက ခိုးသူသတ် ၂၄၅
တိဿ၊ အရှင် (ကမ္ဗဌာန်းယူသူ) ၃၃၄
တိဿ၊ အရှင်
(ကောသမ္ဗီမြို့နေ) ၂၃၆
တိဿ၊ အရှင် (ကိုယ်ပုပ်သူ) ၁၂၀
တိဿ၊ အရှင် (ကျောက်သွေး
သမား၏ဆရာ) ၂၈၆
တိဿ၊ အရှင်
(တောင်ဝှမ်း၌နေသူ) ၅၃၂
တိဿ၊ အရှင် (ရွာနိဂုံးနေ) ၁၀၆

72A

http://www.dhammadownload.com

တိဿ၊ အရှင် (သန်းဖြစ်သူ) ၄၀၅
တိဿ၊ အရှင် (အငယ်) ၄၂၀
တိဿ ရဟန်းကြီး (ရန်ဖြစ်သူ) ၂၀
တိဿသာမဏေ ၁၉၈
(တောကျောင်းနေ)
တုသိတာနတ်ပြည် ၅၁

(ဒ)

ဒီယကာရာယန စစ်သူကြီး ၁၃၆
ဒု သ နု သော ၁၇၀
ဒေဝဒတ် ၃၃၊ ၂၂၂၊ ၂၂၈၊ ၃၃၆၊ ၃၃၉
ဒေဝဟိတ ပုဏ္ဏား ၅၆၅

(ဓ)

ဓနဥယ သူဌေး ၁၄၃
ဓမ္မဒိန္နာ အရှင်မ ၅၆၄
ဓမ္မာရာမ၊ အရှင် ၅၀၂
ဓမ္မိက၊ အရှင် ၂၂၅
ဓမ္မိက ဥပါသကာ ၅၀

(န)

နဂ်လကုလ၊ အရှင် ၅၁၀
နန္ဒ၊ အရှင် ၄၄
နန္ဒ နွားကျောင်းသား ၁၂၂
နန္ဒလုလင် ၁၈၃
နန္ဒိယ သူကြွယ် ၃၉၃
နာဂသမာလ၊ အရှင် ၁၀၈
နာဂိတ၊ အရှင် ၁၀၈
နာဠာဂိရိဆင်ကြီး ၅၃
နိဂဏ္ဌ တက္ကတွန်း ၄၃၀
နိဂဏ္ဌ တိတ္ထိများ ၁၆၅
နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ ဆရာကြီး ၃၆၁
နိဗ္ဗိတကိုယ်တော်စား ၃၆၃
နိသဘ၊ အရှင် ၄၂

(ပ)

ပကာသနိယကံ ၅၃
ပစ္ဆိမဘောဓိ ၁၀၈
ပဋ္ဌဝဒါယကာပုဏ္ဏားကြီး ၅၀၄
ပဋ္ဌသီခ နတ်သား ၃၆၉
ပဌာစရာ၊ အရှင်မ ၂၆၅၊ ၄၄၈
ပဏ္ဍိတ သာမဏေ ၂၁၄၊ ၅၃၅
ပဏ္ဏကမွလာ ၃၆၆၊ ၃၆၃
ပတိပူဇိကာ ၁၃၈
ပထမဘောဓိ ၁၀၈
ပဒွာဇနိယကံ ၂၀၃
ပါလိတလုလင် ၁၃
ပါလိလေယျက ဆင်မင်း ၂၃
ပါလိလေယျက တော ၂၃
ပါဝေယျကဆင်ကြီး ၄၈၀
ပါဝေယျက တက္ကတွန်း ၁၄၃
ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇ၊ အရှင် ၃၆၀
ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၊ အရှင် ၅၃၃
ပိလောတိကတိဿ၊ အရှင် ၃၀၉
ပုဏ္ဏသောတိမင်း ၂၄၉
ပုဏ္ဏဝဋုန ၁၄၈
ပုဏ္ဏ သူဌေး ၄၀၃
ပုဏ္ဏ အိမ်ကျွန် ၄၂၄
ပူရဏကဿပ ဆရာကြီး ၃၆၅
ပေါက္ခရဝဿဓိုး ၄၅
ပေါဋ္ဌိလ၊ အရှင် ၄၄၂

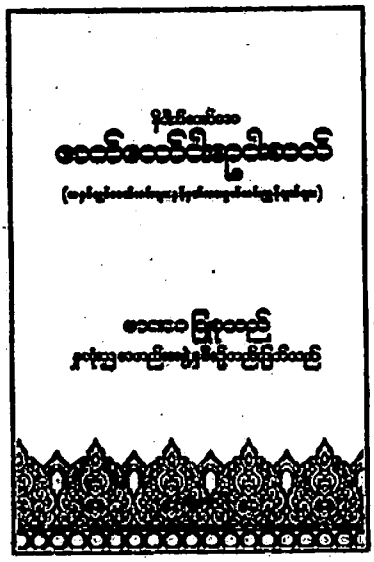

ဇာတ်တော် ငါးရာ့ငါးဆယ် အားလုံးကို တစ်အုပ်တည်းတွင် အစုံအလင် စီစဉ်ထားသော

နိုပါတ်တော်လာ

ဇာတ်တော်ငါးရာ့ငါးဆယ်

[အနှစ်ချုပ်ဇာတ်လမ်းများနှင့် မှတ်သားဖွယ်လမ်းညွှန်ချက်များ]

မာဏဝ ပြုစုသည်

နှလုံးလှစာတည်းအဖွဲ့က စီစဉ်တည်းဖြတ်သည်။

နှလုံးလှစာပေထိုက် ဗူအတိုင်း ခံ့ခံ့သန့်သန့် စက္ကူချောဖြင့်
စထုတ္ထအကြိမ် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိထားပါသည်။

စာဗူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၈၃၉ / ၂၀၀၃ (၁၁)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၇၉ / ၂၀၀၄ (၂)

http://www.dhammadownload.com

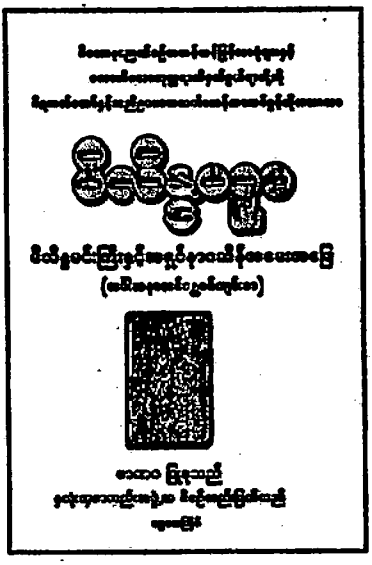

ဝိပဿနာ ဉာဏ်စဉ်အဆင့်ဆင့် မြင့်လာပုံများနှင့်
လောကီ လောကုတ္တရာ သိမှတ်ဖွယ်ရာတို့ကို
ပိဋကတ်တော်နှင့်အညီ ဥပမာအလင်္ကာ တန်ဆာဆင် ဖွင့်ဆိုထားသော

ဝိပဿနာ

မိလိန္ဒမင်းကြီးနှင့် အရှင်နာဂသိန် အမေးအဖြေ

[သင်္ဂါယနာတင် ဂန္ထဝင်ကျမ်းစာ]

မာဏဝ ပြုစုသည်

နှလုံးလှစာတည်းအဖွဲ့က စီစဉ်တည်းဖြတ်သည်။

နှလုံးလှစာပေက ပဋ္ဌမအကြိမ် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိထားပါသည်။

မာမူခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၀၄၂၀၅၀၁ မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၀၈၃၀၅၀၂

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com